

Ә. Н. Хужиехмәтов
Р. Р. Насыйбуллов

ПЕДАГОГИКА ТАРИХЫ

*Югары һәм махсус
уку йортлары өчен
лекцияләр курсы*

ББК 74.204
Х 98

*Татарстан Республикасы мәгариф һәм фән министрлыгы
тарафыннан тәкъдим ителә*

Шушы китап материалларын нәшрият рөхсәтеннән башка янадан бастырып чыгару «Автор хокукы һәм эргәдәш хокуклар турында» Россия Федерациясә Законнын бозу була. Моның өчен закон нигезендә жавапка тарту каралган.

Рецензентлары:

Ш. С. Хөсәенов – педагогика фәннәре докторы, Мәскәү социаль-гуманитар университеты профессоры;

С. П. Федоров – педагогика фәннәре кандидаты, Татарстан мәгариф һәм фән министрлыгының баш белгече;

Т. С. Бакиров – педагогика фәннәре кандидаты, Казандагы 144 нче мәктәп директоры.

Ә.Н. Хужичәхмәтов, Р.Р. Насыйбуллов

Х 98 Педагогика тарихы (лекцияләр курсы). – Казан: ТРИ «Школа», 2013. – 372 б.

ISBN 5-89120-121-6

Россиянең һәм Татарстанның атказанган укытучысы, Татарстан Республикасының атказанган фән эшлеклесе, академик, педагогика фәннәре докторы, профессор, педагогика кафедрасы мөдире Ә.Н. Хужичәхмәтов, педагогика фәннәре кандидаты, доцент Р.Р. Насыйбуллов тәкъдим итә торган бу китапта кешелек жәмгыяте үсешендә педагогиканың барлыкка килүе һәм үсеше, күренекле мәгърифәтчеләрнең һәм педагогларның тәгълиматы бәян ителә, педагогика фәнненең үсеше фәлсәфи анализлана. Югары һәм махсус урта уку йортлары аспирантлары һәм студентлары, халык мәгарифен оештыручылар, укытучылар, тәрбиячеләр өчен нәшер ителә.

© Ә.Н. Хужичәхмәтов, 2013

© Р.Р. Насыйбуллов, 2013

© ТРИ «Школа», 2013

К Е Р Е Ш

Педагогика — кешегә тәрбия бирү турындагы фән ул. Педагогика "*педагогос*" — "*балалар җитәкчесе*" дигән сүздән алынган. Борынгы Грециядә балаларны мәктәпкә алып бару, алып кайту һәм аларны карау эше тапшырылган кешеләрне *педагоглар* дип атаганнар. Соңыннан тәрбиячеләрне һәм укытучыларны педагог дип атый башлаганнар. Аларның эше *педагогик эшчәнлек* дип атала башлаган.

Педагогика — тәрбия бирүнең максатлары һәм бурычлары, эчтәлеге, алымнары һәм аны оештыру турындагы тәгълимат ул. Икенче төрле әйткәндә, үсеп килүче яшь буынны нинди эшләр башкарырга эзерләргә, аларда нинди сыйфатлар булдырырга, аларны нәрсегә һәм ничек өйрәтергә, ничек тәрбияләргә дигән сорауларга педагогика жавап бирә.

Педагогиканың предметы, жәмгыятьнең махсус функциясе буларак, — кеше тәрбияләү. Башкача әйткәндә, педагогиканың предметы булып тәрбия эшчәнлеге тора.

Кешелек жәмгыяте үсеше тарихында үсеп килә торган яшь буынны тәрбияләүгә һәркайчан зур игътибар бирелеп килгән. Кешелек жәмгыяте әле ижтимагый сыйныфларга бүленмәгән, кеше өстеннән хакимлек итү булмаган чакта, өлкәннәр үз тәҗрибәләрен яшь буынга турыдан-туры эш процессында тапшыра торган булганнар. Ул чор тәрбиясендә анлылыкка караганда стихиялелек күбрәк булган. Ләкин борынгы жәмгыятьтә үк инде, алга барган саен, тәрбия эше максатка юнәлтелгәнрәк була барган.

Ижтимагый сыйныфлар килеп чыккач һәм алар арасында көрәш җәелеп киткәч, хаким сыйныфлар тәрбия эшен хезмәт ияләрен изү чараларыннан берсе итеп файдаланганнар. Шунуң белән бергә, үсеп килә торган яшь буынны тәрбияләү тәҗрибәсе акрынлап туплана барган, махсус тәрбия йортлары барлыкка килгән, тәрбия һәм укыту эше белән махсус шөгъльләнүче кешеләр килеп чыкканнар, булган тәҗрибәнең мәгънәсенә төшенү, аны гомумиләштерү зарурлыгы туган. Шулай итеп, кешелек жәмгыяте ихтыяжларыннан мәктәп барлыкка килә, ә аннары үсеп килә торган яшь буынны тәрбияләү һәм аңа белем бирү турындагы фән — педагогика килеп чыга. Педагогика тәрбия бирүнең максатлары һәм бурычлары турындагы, аның эчтәлеге, методлары һәм оештырылуы турындагы тәгълиматны эченә ала. Икенче төрле итеп әйткәндә, педагогика: үсеп килә

торган яшь буынны нинди максатларга хэзерлэргә, нәрсәгә һәм ничек өйрәтергә, аларда нинди сыйфатлар тәрбиялэргә, дигән сорауларга жавап бирә.

Педагогиканы өйрәнү нигә кирәк? Аны белмичә дә балаларына яхшы тәрбия биргән кешеләр азмыни? Икенче яктан караганда, педагогиканы яхшы белүчеләрнең хәтта үз балаларына да начар тәрбия бирү очраклары юкмыни? Беренчеләре, педагогиканы белгән булсалар, балаларын тагын да яхшырак тәрбиялэгән булырлар иде. Ә икенчеләренең балаларын начар тәрбияләве аларга бу эштә педагогика ярдәм итә алмаганлыктан түгел, бәлки аларның үз белемнәрен практикада кулланмауларыннан килә. Педагогиканы теоретик яктан да, практик яктан да өйрәнергә кирәк, ягъни тәрбия бирү юнәлешенә һәм тәрбия чаралары системасына яхшы төшенергә генә түгел, бәлки бу белемнәрне эштә куллана белергә дә, балаларга дәрәс һәм уңышлы тәрбия бирә белергә дә өйрәнү кирәк. Педагогика фәннә белү нигезендә тәрбияләү сәнгәтен, ягъни педагогика еше осталыгын үزلәштерә барырга кирәк.

Мәгълүм ки, хәтта бик талантлы кеше дә белем һәм осталыкларын камилләштерү өстендә күп эшлэгәндә генә гүзәл нәтижеләргә ирешә. Педагогик белем һәм осталыклар педагогия хезмәтен камилләштерә. Алар ялгышлардан саклап кала. Тәрбиячеләрнең педагогик белемнәре булмауның балаларга никадәр зарар китерүе сер түгел бит.

Тәрбия өлкәсендәге ялгышларны төзәтү бик кыен була. Алар балаларның әхлакый яки физик яктан гарипләнүләренә китерә. Педагогик белемнәре булмаган тәрбиячеләр, кайчакта, ихтыярысыздан, балалардагы кимчелекләрнең артуына сәбәпче булалар, аларның уңышларын һәм талантларын томалап калдыралар, аларга үсәргә ирек бирмиләр.

Олуг фикер ияләренең бик күбесе тикмәгә генә педагогиканы гомуми белем фәнә дип санамый, чөнки тормышта бөтен кеше теге яки бу күләмдә бала тәрбияләү белән шөгьльләнә.

Педагогик эшчәнлекне һөнәр итеп сайлаган кешегә педагогиканы белү бигрәк тә кирәк. Педагогик белемнәре булмаган кеше мәктәпкә килсә, эшкә ничек керешеп китәргә дә белмәячәк. Эше нәтижәле булсын өчен, аңа тәрбиянең максатын һәм бурычларын ачык белү зарур. Бары шунда гына аның эшендә тиешле дәрәжәдә максатка омылучанлык туачак. Сезнең игътибарга тәкъдим ителә торган лекцияләр курсы да нәкъ менә шуңа хезмәт итәр дип уйлыйбыз.

* * *

Беренче лекция

ПЕДАГОГИКАНЫҢ БАРЛЫККА КИЛҮЕ ҺӘМ ҮСЕШЕ

Тәрбия эше кешелек жәмгыяте барлыкка килгәннән бирле яши. Тәрбия балаларның бер-берсенә һәм олыларга мөнәсәбәтләренә, аларның уен-хәрәкәтләренә, хезмәткә, тулаем бөтен жәмгыять карашларына юнәлеш биреп килгән. Тәрбия — ижтимагый күренеш. Ләкин гомуми жәмгыять юк, ягъни борынгы жәмгыять, колбиләүчелек жәмгыяте, феодал жәмгыять булган, шунлыктан гомуми тәрбия дә юк. Хаким сыйныфлар тәрбия аша үз сәясәтләрән, үсеп килә торган яш буынга үз йогынтыларын үткәрәләр.

Бер ижтимагый стройны икенчесе белән алыштыру революцион юл белән эшләнә һәм, строй үзгәрү белән бергә, тәрбия бирүнең эчтәлеге, аны оештыру формалары һәм методлары да үзгәрә. Тәрбия бирүнең практикасы да, теориясе дә тигез һәм эзлекле үзгәрми, бәлки ижтимагый, сыйныфый көрәштә үзгәрә. Димәк, педагогика — тарихи фән ул.

Борынгы жәмгыятьтә сыйныфлар булмаган. Балалар бертөрле тәрбия алганнар, һәм бу тәрбия турыдан-туры хезмәт процессында, шулай ук балаларның уеннарында тормышка ашырыла торган булган. Ләкин, хезмәтнен женескә карап бүленүе сәбәпле, ир һәм кыз балаларны тәрбияләүдә берникадәр аерма булган. Мәсәлән, ир балалар — аучылыкка, кызлар торак тирәсендәгә эш төрләрәнә өйрәтелгәннәр. Ләкин борынгы жәмгыятьтә үк инде, гәрчә махсус тәрбия биру йортлары булмаса да, өлкәннәрнең тәжрибәсен махсус рәвештә яш буынга тапшыру белән шөгьльләнүче кешеләр килеп чыккан. Жәмгыять тәрбия эшен контрольдә тоткан, аны оештырган һәм аңа тиешле юнәлеш биргән. Димәк, ул чорда ук инде тәрбия эше саф стихияле процесс кына булмаган.

Жәмгыятьне сыйныфларга бүлү килеп чыккач, бай балаларын тәрбияләү ярлы балаларын тәрбияләүдән кискен аерыла. Мәсәлән, борынгы колбиләүчелек дәүләте Спартада бары тик хаким сыйныф балалары гына дәүләт исәбенә тәрбияләнгәннәр. Спарталылар хакимлек иткәннәр, жир хужалары һәм колбиләүчеләр булганнар. 9000 спарталы гаиләсе коллыкка төшерелгән 250000 илот һәм

периэк гаиләсен изгән. Мондый хәл бары тик хәрби көч куллану аркасында гына була алган.

Спарталылар үз балаларын хәрби хакимлеккә эзерләгәннәр. Шуңа күрә аларда төп укыту предметы гимнастика һәм хәрби эш булган. Балаларда үз дәүләтенә ихлас бирелгәнлек, сугышчанлык, батырлык, тәртип, көч, җитезлек, чыдамлык, тыйнаклык, колларга жирәнәп карау һ. б. ш. сыйфатлар үстерергә омтылганнар.

Егетләрне хәрби лагерьга жибергәннәр, алар анда чыныгу алганнар. Физик тәрбиягә зур игътибар биргәннәр. Шулай ук музыкага, җыр һәм биюгә өйрәнгәннәр. Бу дәресләр, һәм гомумән тәрбия, хәрби рухта булган.

Олы кешеләргә һәм идарәчеләргә һичсүзсез буйсыну, колларга, физик хезмәткә жирәнәп карау — Спартада хакимлек иткән изүче сыйныфларның балалары энә шул рухта тәрбияләнгәннәр. Колларның һәм "ирекле" дип йөртелгән гади халыкның балалары мәктәпләрдә яки башка төрле уку йортларында бернинди дә тәрбия һәм белем алмаганнар. Алар, һөнәрчеләр гаиләләрендә һәм турыдан-туры җир хужаларында эшләп, физик хезмәткә өйрәнгәннәр, хужаларына буйсынучанлык рухында тәрбияләнгәннәр.

Безнең эрага кадәр VII – V гасырларда Афинада Спартага караганда башкачарак икътисади шартлар булган. Биредә сәүдә шактый үскән. Идарәчеләр белән халык арасында власть өчен көрәш барган. Гәрчә биредә дә хужалык колбиләүчелек хужалыгы булып, аз санлы "гражданныр" йөз меңнәрчә коллар өстеннән хакимлек итсәләр дә, шулай да Афинада балаларга тәрбия бирү инде гимнастика, хәрби эш һәм хәрби музыка белән генә чикләнә алмаган. Афинадагы колбиләүчеләр үз балаларының белем алулары киң күләмдә сәүдә итү һәм сәяси тормышта актив катнашу өчен кирәкле сыйфатларга ия булулары белән кызыксынганнар.

Ул заманда Афина халкының шактый зур катлаулары сәяси көрәшкә тартылган. Афина урамнарына һәм майданнарына җыелган халыкка хәрби көч белән генә түгел, бәлки оратор сүзе белән дә йогынты ясау кирәк булган. Шунлыктан Афинада хәрби сәнгать белән беррәттән ораторлык сәнгәтенә дә бик югары бәя бирелгән. Бай ата-аналарның уллары 7 яшьтән 17 яшькә кадәр түләүле хосусый мәктәпләргә йөргәннәр. Анда алар үзләрен яхшы тоту кагыйдәләренә, дәрәс язарга, санарга, әдәби сүз сөйләргә, шулай ук җыр, поэзия һәм гимнастикага өйрәнгәннәр. Афинаның җир һәм сәүдә эшлеклеләре улларына физик һәм хәрби тәрбия биргәннәр, яшьләр

сәяси һәм фәлсәфи әңгәмәләр алып барғаннар, сөйләм осталыгына ия булғаннар. Аеруча бай балалары бу сәнгатькә аерым "софист" укытучылардан бик күп акча түләп өйрәнгәннәр. Грек философы Платон әйтүенчә, Афина яшьләре шулардан белем алғаннар, игенчеләр һәм һөнәрчеләр белән идарә итәргә өйрәнгәннәр.

Хезмәт ияләренәң балаларына килгәндә исә, алар мәктәптә укымаганнар. Көндәлек эш тәҗрибәсе аша һөнәрчелеккә өйрәнгәннәр, хезмәт тәрбиясе алғаннар. Кол балаларын мәктәпкә алмаганнар.

Шулай итеп, антик колбиләүчелек жәмгыятендә колбиләүчеләр сыйныфы тарафыннан юнәлеш бирелә торган тәрбия бу сыйныфның һакимлеген ныгытуга һәм изелүчеләр сыйныфын буйсындыруга юнәлдерелгән булган.

Һаким сыйныф балалары заманына күрә киң белем алғаннар. Ә кол балалары фәннәрдән һәм сәнгатьтән бөтенләй читтә кала килгәннәр.

Коллар революциясе колбиләүчелек жәмгыятен жиберде, аңа алмашка феодаль жәмгыять килде.

Төрле ижтимагый төркемнәренәң таркаулыгы һәм үз эченә бикләнгәнлеге, чиркәү йогынтысының гаять дәрәжәдә үсүе, аерым феодалларның үзара өзлексез көрәш алып барулары сәбәпле, тәрбия бирүнең максатлары антик жәмгыятьтәгегә караганда башкачарак куела. Башка феодалларга һәм крестьяннарга каршы көрәшү өчен рыцарьга сәнгә, кылыч белән эш итәргә, атта йөрергә һ. б. ш. өйрәнергә кирәк була, һәм анарда шул сыйфатларны тәрбиялиләр дә. Рыцарьга бернинди дә диярлек фәнни белем кирәк булмаган. Шуңа күрә, кагыйдә буларак, дөньяви феодалларның бөтенесе дә диярлек укый-яза белмәгәннәр, фән яки физик хезмәт белән шөгьльләнүчеләргә жирәнеп караганнар.

Урта гасыр жәмгыяте тормышында бик зур роль уйнаган чиркәү һәм руханилар, һакимлекләрен һәм йогынтыларын ныгыту өчен, халыкка: "теге дөньядагы" тормыш һакына түзәргә кирәк, бары "теге дөнья" гына чын дөнья, дип аңлатырга тырышканнар. Чиркәүгә, феодалга буйсыну, хис-теләкләрен тыю, үз фикере булмау, сықранмыйча авырлыкларга түзү – тәрбияләнүче алдына куела торган таләпләр энә шулар булган. Дин бердәнбер һакыйкәт чыганагы булып саналган. Ләкин дини һакыйкәتلәр чынбарлыкны белүгә түгел, ә гайре табигый көчләргә, "алланың жир йөзәндәге вәкиленәң" абруена нигезләнгәннәр. Чиркәү алдында тулысынча, сукуыр-

ларча баш ию һәм һичсүзсез буйсыну, дөнья фәнен дошман күрү энә шуннан килә. Фән дингә хезмәт иткән. Нинди генә булмасын, чын фәнни фикер каты жәзага дучар ителгән, күп кенә галимнәрнең башлары чиркәү жәлладары тарафыннан киселгән.

Урта гасырларда крестьяннар үзләрен коллыкка төшергән дөньяви һәм рухани феодаллар тарафыннан бик каты изелгәннәр. Белем алу алынган бөтенләй караңгылыкта кала килгәннәр.

Феодаль жәмгыятәтә тәрбия эше катлаулана дияргә була. Дворяннарның үз эченә бикләнгән катлавын тәшкит итүче (анда дворянлык мирас буенча тапшырыла) дөньяви феодаллар чиркәү һәм монастырь мәктәпләрендә фән белән шөгыйльләнүне түбән эш итеп санаганнар. Кайбер эре феодалларның сарайларында югары катлау балалары өчен үз мәктәпләре булгалаган. Соңыннан дворян балалары өчен өстенлекле мәктәпләр — ир балалар өчен хәрби һәм дөньяви уку йортлары, кызлар өчен махсус институтлар төзелгән. Бу уку йортларына бүтән катлау балалары алынмаган.

Руханилар аерым катлау тәшкит иткәннәр. Крестьяннар, һөнәрчеләр һәм сәүдәгерләр дә шулай ук үз эченә бикләнгән катлау группаларын тәшкит иткәннәр, бу группалардан чыгу аерата нык чикләнгән булган.

Урта гасырларда феодаль жәмгыятәтә чиркәү һәм монастырь мәктәпләре күп булган. Бу мәктәпләрдә бирелә торган белемнәр тормыш белән бәйләнмәгән, аларда әйберләрнең үзләрен өйрәнү белән түгел, бәлки һәртөрле ясалма билгеләмәләр, төшенчәләрне телдән өйрәнү белән генә шөгыйльләнгәннәр. Шуның белән бергә аларда бөтен нәрсә тамгалар белән, дини мәгънәдә аңлатыла торган булган.

Яңа педагогикага нигез салучы, "Бөек дидактика"ның авторы *Ян Амос Коменскийның* бу "схоластик сафсата"га карашы менә нинди булган: "Бер елда төшенә алырдай нәрсәләр белән укучыларны биш, ун һәм аннан да күбрәк ел тоткарлаганнар. Аңга акрынлап кертә барырга мөмкин нәрсәләрне көчләп такканнар, укучыларның башына тукып, тыңгычлап керткәннәр. Үзең күреп һәм аермачык күз алдына китереп була торган нәрсәне, караңгы, буталчык итеп, нәкъ табышмаклар төсле чуалтып аңлатканнар... Укучыларның башларын күбесенчә чүп-чар сүзләр, мәгънәсез лыгырдаулар, фикер калдыклары, сөрәм белән тутырганнар".

Шулай итеп, феодаль жәмгыятәтә дә тәрбия эше сыйнфый характерда булган. Биредә белем бирү, нигездә чиркәү һәм руха-

нилар кулында булганга күрә, дини рухта, тормыштан аерылган, күп сүзле, үтә схоластик булган.

Буржуазия иске, феодаль жәмгыятькә каршы аяусыз көрәш алып бара, атап әйткәндә, феодаль жәмгыятьтәгә тәрбиянең катлаулылыгына кискен каршы чыга, белем бирү өлкәсендә тигез хокуклылыкны таләп итә иде. Бу таләп ул вакытта, һичшиксез, алдынгы таләп иде.

Буржуаз педагогика феодализмга каршы көрәш чорында күп кенә прогрессив таләпләрне алга сөрдә. Балаларга схоластик, тормыштан аерылган белем бирү урынына, мәктәпнең тормыш белән бәйләнгән булуы, балаларның яшь үзенчәлекләрен исәпкә алу, белем бирүдә күрсәтмәлелекне куллану һәм укучыларга гуманитарлы мөнәсәбәт таләп ителде. Ир һәм кыз балалар өчен гомуми укуыту программасы кергү турындагы мәсьәлә куелды. Белем бирүне элеккегә караганда шактый тизләтергә, өстәвенә күбрәк балаларны укуытырга мөмкинлек бирә торган яңа форма һәм методлар эшләнде.

XVIII гасыр уртасында ул чорның иң зур педагогик фикер ияләреннән берсе Жан Жак Руссо кеше хокукларын һәм шәхеснең ирекле үсешен бик нык яклап чыкты. "Табиғый тәрбия бирү" идеясен алга сөрәп, ул: кешеләр ирекле, сәләтле булып туалар, ә жәмгыять аларны боза, чөнки барлык тәрбия учреждениеләре социаль тигезсезлек һәм изү рухы белән сугарылган. Табиғый хәлдә генә кешеләр арасында фактик тигезлек яши һәм кешене кеше коллыкка төшерү булмый, дигән караштан чыгып эш итте. Шуңа күрә Руссо, тәрбия эшен бозык жәмгыятьтән читтә алып барырга, аны жәмгыятькә бәйсез (ирекле) итәргә кирәк, дип саный иде.

Руссоның карашы үз вакыты өчен алдынгы булса да, аның төп идеясе тормышта була алмый иде.

Һәр фәннең үз тарихы була. Аның теоретик нигезләренә төшенү һәм аларны үзләштерү өчен әлегә тарихны белүнең әһәмияте зур. Шуның өчен педагогика курсың өйрәтүне аның үсеше турында кыскача гына тарихи күзәтүдән башлап китәргә кирәк.

Педагогика — борынгы белем тармакларының берсе һәм ул асылда жәмгыять үсеше белән аерылгысыз. Бу фикер аңлашыла төшсән өчен, бер житди нәрсәгә игътибар итәргә кирәк. Педагогик белемнәр кеше эшчәнлегенең тәрбиягә бәйле үзенчәлекле даирәсенә карый. Чынлап та, педагогика турында сөйләгәндә, гадәттә, бу сүз тәрбия төшенчәсе белән тәңгәлләшә. Ә тәрбия эше кешелек жәмгыяте барлыкка килгәннән бирле яши. Хезмәт коралларын ясау-

га һәм табигать хэзинәсен үзләштерүгә бәйле житештерү тәҗрибәсен, шулай ук хезмәтгәшлек һәм күмәк эшчәнлек тәҗрибәсен туплап, кешеләр бу тәҗрибәне яшь буыңга биреп калдырырга тырышканнар. Ижтимагый үсеш кешеләрнең һәр буыны ата-бабалар тәҗрибәсен баетып һәм тагын дә камилләштереп үзәннән соң килгән буыннарға тапшыруы нәтижәсендә мөмкин була. Шулай итеп, туплана килгән житештерү, әхлакый һәм социаль тәҗрибәне яшь буыңга тапшыру — кешелек жәмгыятенең яшәеше һәм үсеше өчен мөһим алшарт һәм аның төп вазифаларынан берсе. Менә шуңа күрә тәрбия эше кешелек жәмгыятенең барлыкка килүе һәм үсеше белән аерылгысыз.

Башка ижтимагый күренешләр кебек үк, тәрбия бирү эшчәнлегенә һәм аның характеры бер урында тормый, жәмгыятьтәге шартлар йогынтысында даими камилләшә һәм үсә. Озак вакытлар дәвамында, мәсәлән, өлкәннәр белән күмәк хезмәт эшчәнлегендә һәм көндәлек аралашу нәтижәсендә, балалар житештерү һәм әхлак тәҗрибәсен туплаганнар. Ыруглык жәмгыятенә урнашканга кадәр һәм ыруглар яшәгән чорда, әле тәҗрибә үзе дә чагыштырмача гади булган заманнарда да бу шулай була. Менә шуңа күрә бу чорда тәрбия эше аерым бер ижтимагый бурыч буларак аерылып тормый һәм кешеләрнең профессиональ эшчәнлегенең махсус өлкәсен тәшкил итми, ягъни балалар өчен махсус тәрбия учреждениеләре дә, педагогик эшчәнлек белән махсус шөгыйльләнүче һәм бала тәрбияләнүче профессияләре иткән кешеләр дә булмый. Бу хәл колбиләүчелек чорында да озак вакытлар саклана.

Аннары кешелек жәмгыятенә үсешенә билгеле бер баскычында, аерым алганда колбиләүчелек строеның соңгырак чорында, житештерү һәм фән шактый үсеш алгач, тәрбия эше ижтимагый вазифа буларак аерылып чыга, ягъни махсус тәрбия бирү учреждениеләре, балаларны өйрәтүче һәм аларга тәрбия бирүче профессия кешеләре барлыкка килә. Бу күп кенә борыңгы илләрдә шулай була, әмма малайлар өчен ачылган мәктәпләр турындагы азмы-күпме мәгълүматлар безгә Якын Көнчыгыш илләреннән һәм Борыңгы Грециядән килеп житкән.

Педагогик фикерләү теориясен башлангычларын философиянигезләрәннән эзләргә кирәк, чөнки ул борыңгы заманнарда ук тормышның мәгънәсенә, кеше яшәешенә максатлары, жәмгыятьтә аның ролен һәм урынын, кешене тормышта үз урынын табарга эзәрләү турындагы сорауларга җавап эзләүче фән буларак билгеле.

Фэлсәфи фикерләү колбиләүчелек жәмгыятендә үк шактый үсеш ала. Төзөк фэлсәфи система *Сократ* (безнең эрага кадәр 469-399 еллар), *Платон* (б. э. га кадәр 427-347 еллар), *Аристотель* (б. э. га кадәр 384-322 еллар), *Демокрит* (б. э. га кадәр 460-370 еллар) кебек борыңгы фикер ияләре тарафыннан тудырыла. Аларның фэлсәфи тәғлиматында кешене тәрбияләү, шәхес формалаштыру, аның тормыштагы урынын билгеләү мәсьәләләре белән бәйлә идеяләр һәм принципларны табарга була.

Борыңгы заман педагогикасы дин белән бәйлә була: яхшы белән яман турындагы дини күзаллаулар баян ителгән һәм дингә ышанучыларга гайлә һәм жәмгыять эгъзалары арасындагы мөнәсәбәтләрнең аерым нормалары билгеләнгән изге китаплардан үзенчәлекле педагогик васыятьләр, тәртип кагыйдәләре турында — кешеләр, балалар һәм ата-аналар арасындагы мөнәсәбәтләр турында күрсәтмәләр табарга була.

Тәрбия һәм белем бирү мәсьәләләре соңгырак гасырларда да күп кенә фикер ияләре, язучылар, галимнәрнең игътибарын – гәрчә аларның кайберләре тәрбия эшчәнлегенә белән турыдан-туры шөгъльләнмәсәләр дә — үзенә даими жәлеп итеп килгән. Яңарыш чоры язучылары һәм фикер ияләре *Витторино да-Фельтре* (1378-1446) һәм *Ф. Рабле* (1494-1553), инглиз философы *Дж. Локк* (1632-1704), XVIII гасыр француз мәғрифәтчесе *Ж. Ж. Руссо* (1712-1778), *К. А. Гельвеций* (1715-1771), *Д. Дидро* (1713-1784) һәм башкалар бала табигате, аны тәрбияләүнең максаты, юллары һәм чаралары турындагы үзләренең якты уй-фикерләре белән педагогик фикерләү үсешенә йогынты ясадылар.

Педагогиканы фәннең бер тармагы буларак рәсмиләштерү иң элек бөек чех педагогы *Ян Амос Коменский* (1592-1670) исем белән бәйлә. Аның "Олуг дидактика" исемле зур хезмәткә хаклы рәвештә беренче фәнни педагогика китабы дип исәпләнә.

Педагогик фикерләү үсешендә һәм педагогиканың фән буларак формалашуында күренекле Швейцария педагогы *И. Г. Песталоцци* (1746-1827) һәм немец педагогы *А. Дистервегның* (1790-1866) хезмәтләре һәм педагогик эшчәнлек тәҗрибәсе зур әһәмияткә ия.

Педагогика теориясе үсешенә революциягә кадәрге Россиянең прогрессив педагог һәм мәғрифәтчеләре керткән казанышлар да зур. *Л. Н. Толстой* (1828-1910) крестьян балалары өчен мәктәп ача, күп кенә дәрәслекләренә, шул исәптән мәшһүр "Әлифба" һәм арифметика дәрәслеген үзе яза, патша мәктәпләрендә хөкем сөргән

хәрефкә ябышып ятуга һәм коры формализмга каршы чыга. Балаларның ижади сәләтен үстерергә чакыра, һәр баланың шәхесен ихтирам итәргә өйрәтә. Танылган рус хирургы һәм либераль жәмәгать эшлеклесе *Н. И. Пирогов* (1810-1881) төрле катлау балалар өчен билгеләнгән мәктәпләргә кискен тәнкыйтьләп чыкты, баланы "кеше итеп үстерергә" тиешле тәрбия эшенә гомуми карашларны тамырдан үзгәртү кирәклеген яклады.

Педагогика фәне үсешенә *К. Д. Ушинский* (1824-1870) керткән өлеш аеруча зур. Аның педагогик карашлары "Тәрбия жимеше буларак – кеше" исемле хезмәтендә баян ителгән. Алар аның берничә буын балалар укып үскән, үзе төзөгән уку китапларында, шулар исәбәндә "Туган тел" һәм "Балалар дөньясы" дигән мәгълүм китапларында методик гәүдәләнеш таба.

*К. Д. Ушинский*дан соң ук танылган татар галиме һәм мәгърифәтче, педагог һәм язучы *Каюм Насыйри* (Габделкаюм Габденнасыр улы Насыров) (1825-1902) халыкчан тәрбия идеясен алга сөрә. Аның "Тәрбия китабы", "Әхлак рисаләсе", "Казан татарларының ышанулары һәм гореф-гадәтләре" дигән хезмәтләрендә татар халкының гуманистик педагогикасы турында гаять бай материал тупланган. Рус жәмәгатьчелеген татар халкының рухи мәдәнияте белән таныштыру максатыннан *К. Насыйри* күп кенә зирәк һәм хикмәтле сүзләргә русчага тәржемә итеп бирә.

Демократик педагогиканың формалашуына күренекле татар мәгърифәтчесе һәм язучысы *Галимҗан Ибраһимовның* (1887-1938) эшчәнлегенә шактый йогынты ясады. Ул гомуми тәрбиянең күп кенә юнәлешләрен жентекләп эшләде. Бу мәсьәләдә аның "Тәрбия эшендә иреклелек һәм гомуми нигезләре" дигән хезмәте игътибарга лаек.

Оешкан төстә алып барылган тәрбиягә озак еллар дәвамында балалар гына тартылып килде һәм шуңа күрә педагогиканы *балаларга тәрбия бирү турындагы фән* дип атайлар иде. Ә хәзер исә, белем бирү һәм тәрбия балаларга гына түгел, асылда бөтен кешегә дә кагылганлыктан, педагогиканы *кешене барлык үсеш баскычларында тәрбияләү турындагы фән* дип әйтәләр. Педагогиканы болай аңлату бик актуаль, чөнки хәзерге чорда белем бирүнең мәктәпкәчә учреждениеләрдән башлап гомуми белем бирү, профессиональ белем бирү, хезмәт ияләренең квалификациясен күтәрүнең күптөрле формаларына кадәр барлык буыннарын эченә алган тулы бер системасы булдырыла.

Хэзерге заманда кешелэр тормышында бик житди кыенлык килеп туа: фэн һәм техниканың төрлө тармакларында белемнәр күләмә гадэттән тыш тиз үсә, шуңа күрә кешегә белем бирүдә, тәрбия, укыту эшендә элеккеге эчтәлек нигезендә, элекке алымнарны кулланып кына чордан калышмыйча алга бару кыенлаша.

Педагогикада үсешләренә төрлө баскычында балалар һәм яшьләрнең кешелек дөньясы туплаган рухи байлыктан нәрсәне үзләштерергә тиешлеген билгеләүдә яңа критерийлар булдыру зарури. Яшь буынны үзлегеннән белем алу һәм үз-үзен тәрбияләү ысуллары һәм алымнары, мөстәкыйль рәвештә фәнни эзләнүләргә, фәнни тикшеренүләргә тизрәк кереп китәргә булышырдай алымнар белән коралландыру мәсьәләсе аеруча кискен тора.

Хэзерге катлаулы шартларда педагогларның осталыгына таләп арта бара. Бүген педагоглар тәрбиясендәге балалар элеккеге чор балаларыннан аерылып тора, тормышның төрлө өлкәләрендәге күренешләр һәм вакыйгалар турында, техник һәм фәнни казанышлар, әдәбият һәм сәнгать әсәрләре һ. б. турында мәгълүмат бирүче каналлар күп булу сәбәпле, хэзерге балалар иртә өлгерәләр, таләп һәм омтылышлары да житдирәк була бара. Педагоглардан укучыларның танып-белү, интеллектуаль һәм гамәли эшчәнлек активлыгын үстерүгә исәпләнгән метод һәм алымнар куллану таләп ителә. Педагогика укытучыларны үз эшенең остасы итәргә тиеш тә. Ул теоретик фән генә түгел, ә гамәли фән дә (мәсәлән, медицина кебек).

Алдыңгы педагогик тәҗрибәне өйрәнәп һәм гомумиләштереп, фәнни күзәтү һәм тәҗрибәләрдән файдаланып, педагогика белем, осталык һәм күнекмәләрне, үз-үзенә тоту гадәтләрен үзләштерүдә, танып-белү сәләтен һәм дөньяга карашларны үстерүдә ныклы нәтиҗәләр бирергә, белем һәм тәрбия ысулларын, аларны куллану шартларын табу һәм нигезләү мәсьәләсен хәл итәргә тиеш.

Хэзерге чорда яшь буынны тәрбияләүнең үзенчәлеге шул, бу эштә күп кенә көчләр: гаилә, иҗтимагый оешмалар һәм учреждениеләр катнаша. Педагоглар алар белән хезмәттәшлек итә. Педагогиканың бурычы — бергәләп эшләү дәверендә төп жаваплылык педагог-белгечләр өстенә төшүен истә тотып, әлеге хезмәттәшлекнең эчтәлеген һәм алымнары, вазифаларны бүлешү һәм көчләргә берләштерү мәсьәләләрен хәл итү.

Барлык өлкәләрдә белемнәрнең күпләп туплануына һәм фәнни тикшеренүләр күләменә бик тиз үсүенә бәйле рәвештә фәннәрнең

дифференциацияләнүе һәм специальләшүе, ягъни кайчандыр бердәм исәпләнгән төп фәннең күп кенә аерым тармакларга бүленүе һәм аларның мөстәкыйль фән буларак үсә башлавы торган саен ныграк сизелә.

Соңгы елларда педагогика фәннәдә да специальләшү һәм дифференциацияләнү сизелерлек үсә. Әле чагыштырмача күптән түгел генә философиянең бер өлешен тәшкил иткән педагогиканың хәзерге вакытта аерым бер юнәлештә үсә башлаган күпсанлы тармаклары барлыкка килде. Аларның инде кайберләре, мәсәлән, мәктәп педагогикасы, мәктәпкәчә яшътәге балалар педагогикасы кебекләре мөстәкыйль педагогик фән булып танылдылар. Башкалары исә, төрле категориядәге укучыларны тәрбияләү үзенчәлекләрен чагылдыру зарурлыгынан килеп чыгып, әлегә формалашу һәм фәнни тармакның предметын ачыклау баскычында гына торалар. Мәсәлән, өлкәннәр педагогикасы һәм аңарда мөстәкыйль тармак буларак тиз үсә баручы югары мәктәпләр педагогикасы шундыйлардан санала.

Педагогиканы, тәрбияләнүчеләрнең яшенә карап, *мәктәпкәчә яшътәгеләр педагогикасы, мәктәп яшендәгеләр педагогикасы* (яисә мәктәп педагогикасы) һәм *өлкәннәр педагогикасына* бүлеп йөртәләр.

Яшъләрне төрле уку йортларында укуту һәм тәрбияләүнең билгеле бер үзенчәлекләренә бәйле рәвештә билгеле бер яшътәгеләр группаларын тәрбияләүдәге аерымлыкларны өйрәнүче педагогикадан шушы үзенчәлекне чагылдырган тармаклар бүленеп чыга. Мәсәлән, мәктәп педагогикасыннан профессиональ-техник училище шартларында укуту-тәрбия эше барышының үзенчәлекләрен чагылдырган профтехбелем педагогикасы бүленеп чыга.

Халык хужалыгы һәм мәдәниятнең барлык өлкәләрендә кадрларның белемен күтәрү системасы барлыкка килде, шуңа бәйле әлегә системада эшләүче белгечләрне өйрәтүне оештыру һәм аның методикасының үзенчәлекләре игътибарны жәлеп итә. Бу исә өлкәннәр педагогикасының, ягъни өзлексез белем күтәрү педагогикасының аерым тармагын өйрәнү предметы булырга тиеш. Ул формалаша башлады гына әле.

Аерым предмет методикалары — конкрет фәннәрне укуту һәм өйрәтү закончалыклары турындагы фәннәр дә педагогика тармакларына керә.

Хэзерге вакытта мәктәптә өйрәнелә торган төп уку предметлары методикасы (физика, химия, география, тарих һ. б. укуыту методикасы) аеруча анык формалашкан.

Аерым курслар (мәсәлән, югары уку йортларында философия, педагогика, психология һәм күп кенә башка фәннәр буенча) укуыту методикалары да барлыкка килә башлады. Гомуми мәктәпләрдә укырга комачауларлык дәрәжәдә күрү, ишетү, сөйләм сәләте бозылган, шулай ук психикасы какшаган балаларны укуыту, тәрбияләү һәм аларны хезмәткә эзерләү үзенчәлекләрен тикшерүче фән педагогик фәннәрнең махсус группасына карый. Педагогиканың тармаклары махсус педагогика яисә дефектология дигән гомуми исем астында йөртелә.

Дефектология үз чиратында аерым мөстәкыйль тармакларга бүленә: чукрак-телсез һәм чукрак балаларны укуыту һәм тәрбияләү мәсьәләләре белән — *сурдопедагогика*, сукуырлар белән — *тифлопедагогика*, акылы зәгыйфьләр белән — *олигофренопедагогика*, тотлыгучы һәм сакау балалар белән — *логопедия* шөгыйльәнә.

Үзенә тикшерү өлкәсе булган, мөстәкыйль һәм инде шактый үсеш алган фән булуына карамастан, педагогика башка фәннәрдән аерым үсә алмый. Педагогларның эшчәнлек объекты булып физик һәм акыл ягыннан үсеп килүче шәхес тора, шуңа күрә педагогика барыннан да элек кешене өйрәнүче фәннәр белән тыгыз бәйләнгән.

Жәмгыять эгъзасы буларак кешенең жәмгыятьтә тоткан урыны турындагы мәсьәлә белән ижтимагый фәннәр шөгыйльәнә; биологик үсешнең бер продукты буларак, кеше *биология фәненең*, нигезендә физиологиянең өйрәнү объекты булса, үзенә эчке дөньясы белән һәм фикер йөртү сәләтенә ия буларак ул *психологиянең* өйрәнү объекты булып тора.

Нәкъ менә шуңа күрә дә әлегә фәннәр булачак педагоглар өчен уку предметы булып торалар, гомуми һәм профессиональ эзерлек буенча аларның уку планына кертелгәннәр.

Бу багланышлар нәрсәдә чагыла соң? Философия, барыннан да элек, башка фәннәр кебек үк, педагогиканың да методологик нигезе. Философия һәм педагогиканың кешене тәрбияләү максатлары проблемасы, фәнни караш формалаштыру проблемасы, коллектив һәм шәхеснең үзара элемтәсе, кешенең әйләнә-тирә чынбарлыкны танып-белү формаларының берсе буларак, укучыларның танып-белү теориясен эшләү белән бәйләнгән гносеологик проблемалар кебек күп кенә уртак проблемалары бар.

Педагогика шулай ук яшьлэргэ эхлакый, эстетик тэрбия бирү бурычларын хэл итүдә булыша торган *этика, эстетика* кебек философиянең чагыштырмача мөстәкыйль тармаклары белән дә тыгыз бэйлэнгән.

Социаль тирәлекнең кешегә йогынтысын, кешенең жәмгыятьтә тоткан урынын өйрәнүче социология белән дә педагогиканың багланышлары ныгый.

Педагогик социология, педагогика һәм социология чигендә барлыкка килгән яна фән буларак, жәмгыятьнең социаль үзгәрешләр процессы барышы, кешеләрнең профессиональ мәшгульеге турындагы социологик тикшеренү мәгълүматларын һәм нәтижеләрен мөктәп, гаилә һәм жәмәгәтьчелек хэл итэргә тиешле тэрбия мәсьәләләренә күчэрә.

Педагогика шулай ук *экономика* белән дә, атап әйткәндә, аның халык мәгарифе экономикасы дип йөртөлгән тармагы белән дә тыгыз бэйлэнгән. Халык мәгарифе экономикасы мәгълүматлары балаларны алты яшьтән укыта башлауга бэйле рәвештә чыгымнар үсешен, мөктәпләрнең структурасын һәм классларда укучылар, укытучылар санын билгеләү, мөктәп биналарын төзү һәм башка чыгымнарны билгеләү өчен кирәк.

Бу мәсьәләләрне хэл иткәндә педагогика да, экономика да туу, үлем-житем, күчөнүләр кебек халык саны проблемаларын өйрәнә торган *демография* мәгълүматларына таяна. Туучылар санын, халыкның яшь үзенчәлекләрен, күчөнүләрне исәпкә алмыйча һәм фараз итмичә генә мөктәпләр төзү, тиешле санда укытучылар әзерләү мәсьәләләрен хэл итү мөмкин түгел.

Биология фәннәре, аерып әйткәндә физиология, педагогика һәм психология өчен табигый фәнни база итеп карала.

Укыту һәм тэрбия эшенең конкрет мәсьәләләрен хэл итү, ял режимы төзү өчен *яшь чорлары физиологиясе* (ул балалар, яшүсмерләр, егетләр һәм кызлар организмының төзелеш үзенчәлекләрен өйрәнә) һәм *мөктәп гигиенасы* (мөктәптә барлык төр дәресләрдә гигиена мәсьәләләрен — укыту-тэрбия режимына һәм шартларына бэйле рәвештә укучыларның сәламәтлеген, физик үсешен һәм эшкә сәләтен өйрәнә) аеруча зур әһәмияткә ия.

Педагогиканың *психология* белән багланышлары күптәннән килә. Педагогика өчен *яшь чорлары психологиясе* һәм *педагогик психология* бик әһәмиятле. Яшьләренә карап максатка юнәлдә-

релгән укуыту һәм тәрбия шартларында балаларның психик үсеш закончалыкларын педагогик психология өйрәнә.

Соңгы елларда кеше һәм техниканың үзара мөнәсәбәтләрен тикшерүче *инженерлык психологиясе* белән педагогика арасында элемтэләр ныгый бара. Психологиянең бу тармагы биргән мәгълүматлар педагогикага хәзерге мәктәпләрдә техник чаралар кертүнең фәнни методикасын эшләргә ярдәм итә.

Кешенең шәхси үзенчәлекләрен өйрәнүче *дифференциаль психология* педагогиканы һәр укучыга индивидуаль якин килү алымнарын тормышка ашыруда зарури мәгълүматлар белән коралландыра.

Төрле группалардагы балаларның шәхес булып өлгерү үзенчәлекләрен өйрәнәп, *социаль психология* укучыларны коллективта тәрбияләү проблемаларын тикшерү һәм аларны коллектив аша тәрбияләү методикасын эшләрү өчен күп кенә кыйммәтле мәгълүматлар һәм фактлар белән педагогиканы баета.

Катлаулы динамик системаларны идарә итү турындагы фән — *кибернетика* белән дә соңгы елларда педагогиканың элемтэләре урнашты. Кибернетиканың гомуми идеяләрен педагогикада куллануның гамәли нәтижеләреннән берсе — программалы укуыту булды.

Педагогиканың башка фәннәр белән багланышларында *этнография* һәм *фольклористика* фәннәре аерым урын алып тора. Халык традицияләрен, төрле халыкларның йолаларын һәм гореф-гадәтләрен, халык ижаты ядкәрләрен өйрәнү педагогиканың аерым бер тармагы — халык мәдәнияте ядкәрләренең педагогик асылын өйрәнә торган *халык педагогикасы* дигән тармагы өчен чыганак һәм нигез булып тора.

Болар барысы да үз предметы һәм тикшеренү өлкәсе булган педагогиканың чиктәш фәннәр белән тыгыз бәйләнешен күрсәтә. Төрле факторлар йогынтысында бара торган кеше үсешенең аерым якларын өйрәнүче башка фәннәрдән аермалы буларак, педагогика гомумән кеше белән эш итә һәм кешенең тулы канлы шәхес булып формалашуының иң нәтижәле юлларын эзли.

Педагогиканың башка фәннәр белән багланыш формалары төрле-төрле һәм түбәндәгеләрне эченә ала:

- фәнни идеяне алу һәм аны педагогикада ижади файдалану (мәсәлән, кибернетик идарә идеясе);

- башка фәннәр туплаган мәгълүматлардан файдалану (мәсәлән, төрлө яшьтәге укучыларның эшкә сәләте турында физиология мәгълүматлары);

- башка фәннәрнең методикасыннан файдалану (мәсәлән, математик ысуллардан);

- уртак проблемаларны педагогика белән бергәләп хәл итү өчен ике яисә берничә фәннең көчләрән берләштерү (мәсәлән, мәктәп балаларын системалы укутуны тагын да иртәрәк башлау мөмкинлекләрән өйрәнү өчен психология, физиология һәм педагогиканың бергә эшләве);

- педагогик күренешләрнең асылы турындагы күзаллауларны баепу һәм тирәнәйтү өчен яисә яңаларын билгеләү өчен башка фәннәрнең терминнарын һәм төшенчәләрән файдалану (мәсәлән, кибернетикадан алынган кайтма бәйләнеш турында төшенчә).

Педагогика чиктәш фәннәрнең материалларын һәм мәгълүматларын эзер хәлендә түгел, ә аларны жентекләп сайлап алу, махсус педагогика күзлегеннән чыгып эшкәртү нигезендә, аларны педагогикада куллану шартларын һәм чикләрән ачыклагач кына файдалана.

* * *

Икенче лекция

БОРЫНГЫ ЖӘМГЫЯТТӨ ТӘРБИЯ

Кайбер галимнәрнең тәрбиянең барлыкка килүе хакындагы күп кенә концепцияләре кеше үсеше турында вульгар-эволюцион күзаллаулар йогынтысында туган. Бу исә тәрбиянең социаль асылына әһәмият бирмәүгә, тәрбия процессын биологияләштерүгә китерә.

Хайваннар дөньясында өлкән буыннарның яшь буынга әйләнә-тирә мохиткә жайлашу күнекмәләрен бирүне "кайгыртуы" турындагы жентекләп жыелган фактик материалларга таянып, андый концепция тарафдарлары (мәсәлән, Ш. Летурно, А. Эспинас) хайваннарның инстинкта буйсынып кылган эш-гамәлләрен борынгы кешеләрнең тәрбия практикасы белән тиңләштерәләр, шулай итеп тәрбиянең бердәнбер нигезе — кешеләрнең нәсел дәвам итүгә омтылышы һәм табигый сайланыш законы дигән ялгыш нәтижәгә киләләр.

Кайбер галимнәр арасында, шулай ук балаларның актив рәвештә өлкәннәргә охшарга омтылышы тәрбия нигезе булып тора, дигән фикер киң таралган. Шул рәвешле, тәрбия барлыкка килү сәбәпләрен биологиягә бәйләп аңлатуға психологиягә бәйләп аңлату каршы куела. Бу теориягә, социаль күренешнең барлыкка килүен фәкать психологик факторлар белән генә аңлатырга тырышудың теләсе нинди омтылышлары кебек үк, ачыктан-ачык идеализм хас. Гәрчә, әлбәттә, тәрбия процессында, балаларның яшәтешләре һәм өлкәннәр белән аралашу процессында охшарга тырышу, охшату элементларының барлыгын да инкарь итеп булмый.

Борынгы кешеләрнең хезмәт эшчәнлегә һәм шул процесста формалашкан ижтимагый мөнәсәбәтләр тәрбия барлыкка килүнең төп шарты булып тора. "Маймылның кешегә әверелү процессында хезмәтнең роле" дигән классик хезмәтендә Ф. Энгельс "хезмәт кешене тудырган" дип яза. Кеше формалашудың биологик алшартлары хезмәт аркасында хайвани халәттән кеше халәтенә күчүнең нигезе булып хезмәт итә алган. Кеше хезмәт кораллары ясый башлаган чордан кешелек жәмгыяте барлыкка килгән.

Борынгы кешеләрнең яшәүгә һәм үрчүгә булган табигый ихтияжларын канәгатьләндерүгә юнәлгән хезмәт эшчәнлегә кешелек

жәмгыятен тудырган, анда кешенең формалашуы социаль закончалыклар белән билгеләнә башлаган. Иң гади хезмәт коралларын куллану һәм аларны аңлы рәвештә күбрәк, катлаулырак итеп ясау хезмәт күнекмәләрен һәм тәҗрибәне үсеп килүче буыннарға тапшыру зарурлыгын тудырган.

Башта бу хезмәт эшчәнлеге, көнкүреш һәм иҗтимагый тормыш процессында барган. Тора-бара тәрбия кеше эшчәнлегенең һәм кеше аңының аерым өлкәсенә әверелә.

Борынгы жәмгыять үсешенең беренче баскычында — ыруглык жәмгыятенә кадәр — кешеләр табигатьнең эзер продуктларын үзләштергәннәр, ауга йөргәннәр. Яшәү чыганакалары табу процессы үзенчә гади дә, шул ук вакытта катлаулы да булган. Эре ерткычларны аулау, табигать көчләре белән көрәшү күмәкләп тормыш итү, эшләү һәм куллану шартларында гына тормышка ашырыла алган. Бөтен нәрсә уртақ булган, коллектив эгъзалары арасында социаль аерымлыклар булмаган.

Борынгы жәмгыятьтә иҗтимагый мөнәсәбәتلәр кан кардәшлеге белән тәңгәл килә. Анда хезмәт һәм социаль функцияләр бүленеше табигый биологик нигезләрдә корыла, шуның нәтижәсендә ирләр һәм хатын-кызлар арасында хезмәт бүленеше, шул рәвешле иҗтимагый коллективның яшь буенча бүленеше яши.

Ыруглык строена кадәр жәмгыять яшь буенча өч төркемгә бүленгән: балалар һәм яшүсмерләр; тормышта, хезмәттә тулы кыйммәтле һәм тулы хокуклы катнашучылар; уртақ тормышта тулы кыйммәтле катнашырга житәрлек физик көчләре булмаган өлкәннәр һәм картлар (борынгы жәмгыять строенә үсешенең алдагы баскычларында яшь буенча төркемнәр саны арта).

Кеше, тугач, иң элек үсеп килүчеләр һәм картаючыларның уртақ төркеменә элгә, ул шунда яшьтәшләре һәм тәҗрибәле картлар белән аралашып үсә.

Тиешле биологик яшыкә житеп, беркадәр аралашу тәҗрибәсе, хезмәт күнекмәләре алгач һәм тормыш кагыйдәләре, горәф-гадәتلәр белән танышкач, кеше икенче яшь төркеменә күчкән. Күпмедер вакытлардан соң бу күчеш чорында инициацияләр, "багышлаулар" булган, ягъни яшьләреннән тормышка эзерлекләре: мохтажлыктар, авыртуларын кичерә белүләре, батырлык, чыдамлык күрсәтә белүләре саналган.

Бер яшь төркеме эгъзалары белән икенче яшь төркеме эгъзалары арасындагы мөнәсәбәتلәр язылмаган, әмма катгый үтәлә торган

горейф-гадэтлэр һәм традициялэр белән көйләнгән, ул горейф-гадэт-ләрне туып килүче социаль нормалар ныгыткан.

Ыруглык строена кадәрге жәмгыятьтә әле табигый сайланыш һәм мохиткә жайлашуның биологик механизмнары да кеше үсешенең хәрәкәтләндрүче көчләрәннән берсе булып кала. Ләкин жәмгыять үсә барган саен, анда формалашучы социаль закончалыклар һаман зуррак роль уйный башлый, әкрәнләп беренче урынга ук чыгалар. Борынгы жәмгыятьтә бала үзенең тереклек эшчәнлеге, өлкәннәр эшенә катнашу, алар белән көндәлек аралашу процессында тәрбия һәм белем алган. Ул, соңрак кабул ителгәнчә, тормышка әзерләнеп кенә калмаган, ә үзе булдыра алган эшчәнлеккә турыдан-туры катнашып киткән, өлкәннәр белән, алар житәкчелегендә күмәк хезмәткә, күмәк көнкүрешкә өйрәнгән. Бу жәмгыятьтә һәммә нәрсә күмәк булган. Балалар да бөтен ыругныкы исәпләнгән: алар башта — ана ыругыныкы, аннары ата ыругыныкы булганнар. Хезмәттә һәм өлкәннәр белән көндәлек аралашуда балалар һәм яшүсмерләр үзләренә кирәкле тормыш һәм хезмәт күнекмәләрен үзләштергәннәр, горейф-гадэтләр белән танышканнар, борынгы кешеләр тормышындагы йолаларны һәм үзләренең барлык вазифаларын башкарырга, үзләрен тулысынча ыруг мәнфәгатләрәнә, өлкәннәр таләбенә буйсындырырга өйрәнгәннәр.

Малайлар өлкән ирләр белән беррәттән ауга, балыкка йөргәннәр, корал ясаганнар, кызлар исә өлкән хатын-кызлар житәкчелегендә азык жыйганнар, уныш үстергәннәр, ризык әзерләгәннәр, савыт-саба ясаганнар, киём теккәннәр.

Матриархат үсешенең соңгы этапларында яшь буын яши һәм укый торган беренче оешмалар — яшьләр йортлары барлыкка килгән. Малайлар өчен аерым, кызлар өчен аерым ул йортларда балалар ыругның иң өлкән кешеләре житәкчелегендә тормышка, хезмәткә, "багышлауларга" әзерләнгәннәр.

Патриархаль ыруглык жәмгыяте стадиясендә терлекчелек, жир эшкәртү, һөнәрчелек барлыкка килә. Житештерүче көчләрнең үсеше һәм кешеләрнең хезмәт тәжрибәләре киңәюгә бәйле рәвештә тәрбия дә катлаулана, ул инде күпьяклырак һәм планлы төс ала. Балалар терлек карарга, жир эшкәртәргә, һөнәргә өйрәнәләр. Яхшырак оешкан тәрбиягә ихтыяж тугач, ыруглык общинасы үсеп килүче буынны тәрбияләү эшен тәжрибәләрәк кешеләргә тапшырган. Алары, хезмәт күнекмәләре бирү белән бергә, балаларны туып килүче дини культ кагыйдәләре, риваятьләр белән таныштырганнар, язарга өйрәткәннәр. Риваятьләр, уен һәм биоләр, музыка һәм жыр, бөтен

халык авыз ижаты эхлак, үз-үзләрән тоту, билгеле бер характер тәрбияләүдә бик зур роль уйнаган.

Үсеш нәтижәсендә ыруглык общинасы "үзидарәле, кораллы оешмага" әверелә. Хәрби тәрбия яралгылары барлыкка килә: малайлар жәядән атарга, сөңге кулланырга, атта йөрергә һ. б. өйрәнәләр. Яшь төркемнәрендә анык эчке оешма барлыкка килә, башлыklar аерылып чыга, "багышлауларның" программасы катлаулана, хәзер инде яшьләрне моңа ыругның махсус билгеләнгән өлкәннәре әзерли. Белем башлангычларын үзләштерүгә, ә язубарлыкка килгәч — язубарлыкка зур игътибар бирелә башлый.

Тәрбия эшен ыруглык общинасы билгеләгән аерым кешеләр тормышка ашыру, аның эчтәлеген һәм ахырдан сынаулар программасын киңәйтү, катлауландыру — болар һәммәсе шуны раслай: ыруглык строе шартларында тәрбия жәмгыять эшчәнлегенә аерым формасы буларак аерылып чыга башлый.

Шәхси милек, коллык һәм гаилә барлыкка килү белән борынгы жәмгыять таркала. Гаилә иң мөһим ижтимагый күренешләрнең берсенә, жәмгыятьнең төп икътисади ячейкасына әверелә, балалар тәрбияләү функциясе ыруглык общинасыннан аңа күчә. Гаилә тәрбиясе тәрбиянең массачыл формасына әверелә. Әмма "яшьләр йортлары" да яшәүләрән дәвам итә, шулай ук мәктәпләр барлыкка килә.

Халыкның хакимлек итүче төркемнәре (жрецлар, юлбашчылар, ыру башлыklары) белем бирүне физик хезмәт таләп итүче эшләргә өйрәтүдән аерырга омтылалар. Белем яралгыларын (басуларны үлчәү, су басуларны алдан әйтү, кешеләрне дөвалау алымнары һ. б.) хакимлек итүче төркемнәр үз кулларында туплайлар, шуның белән үз өстенлекләрен ныгыталар. Бу белемнәргә өйрәтү өчен махсус учреждениеләр — мәктәпләр төзелә. Алар юлбашчыларның, жрецлар, ыру башлыklарының хакимлеген ныгытуда файдаланыла. Мәсәлән, Борынгы Мексикада аксөяк балалары физик хезмәттән азат ителә, аерым бинада укыйлар һәм гади кешеләрнең балаларына мәгълүм булмаган фәннәренә өйрәнәләр (пиктографик язубарлык, йолдызларны күзәтү, мәйданнар исәпләү һ. б.). Шушы хәл аларны башкалардан өстен итә.

Физик хезмәт изелүчеләр өлешенә кала. Аларның гаиләләрендә балалар бик яшли эшкә өйрәнә, ата-аналары аларга үз тәжрибәләрен тапшыралар. Оешкан төстә мәктәпләрдә тәрбияләнү өстен хокуклы кешеләрнең балаларына гына мөмкин була.

* * *

Өченче лекция

КОЛБИЛӘУЧЕЛЕК ЖӘМГЫЯТЕНДӘ ТӘРБИЯ, МӘКТӘП ҺӘМ ПЕДАГОГИК ФИКЕР

Тарихи үсеш нәтижәсендә борынгы община строе яна ижтимагый формация — **колбиләүчелек строе** белән алышына. Борынгы Көнчыгышта беренче сыйнфый жәмгыятьләр барлыкка килә, матди һәм рухи мәдәнияткә нигез салына. Моны исә алардан күпмедер дәрәжәдә Греция һәм Рим халыклары кабул итә, үзенчә эшкәртә.

Борынгы Көнчыгыш илләрендә мәктәп. Борынгы Көнчыгыш илләрендә мәктәп торган саен халыкның хакиMLEK итүче төркеме хокукына әверелә бара.

Бик борынгы заманнарда мәктәп Һиндстанда туа һәм ныгый. Анда гади жир эшкәртүчеләр ачкан община мәктәбе меңнәрчә ел эшләвен дәвам итә. Шул ук вакытта шәһәрләрдә аксөякләр һәм байлар гыйбадәтханәләрендә ачылган мәктәпләр дә зур әһәмияткә ия була.

Мәктәпләр шулай **Кече Азия һәм Африкада** да киңрәк үсеш ала. Биредәге күп кенә дәүләтләрдә әледән-әле кабатланып торган елгалар ташу кебек табигать күренешләрен файдаланып, ясалма сугаруга бәйле жир эшкәртү булган.

Кешеләр табигать күренешләрен күзәткәннәр, су басуларны алдан әйтергә өйрәнгәннәр, плотиналар һәм төрле корымалар төзү тәҗрибәсен туплаганнар. Астрономия, геометрия, арифметика, медицина фәннәренең яралгылары күренә; төзелешләр өчен иң гади машиналар барлыкка килә. Барлык шушы мөгълүматлар халыкның хакиMLEK итүче катлаулары кулында туплана, еш кына гайре табигыйлек, серлелек пәрдәсенә төрелә. Ябык жрецлар яисә сарай мәктәпләреннән тыш, дәүләт һәм хужалык белән идарә итү ихтыяжларына хезмәт итүче мәктәпләр дә туа. Болар — күчәрәп язучылар, хезмәткәрләр һ. б. мәктәпләр. Әкрәнләп кайбер илләрдә язу ысулы да үзгәрә. Мәсәлән, Мисырдагы жрецлар мәктәпләрендә катлаулы иероглиф язуына ("изге язучы") өйрәтәләр, ә күчәрәп язучылар мәктәбендә гади (иератик) язу файдаланыла.

Язарга һәм санарга өйрәткәндә кайбер укытуны жиңеләйтүче ысуллар, мәсәлән, төрлө төстәге ташлар ярдәмендә санау, исәпләүнең гадиләштерелгән алымнары һ. б. кулланыла. Барлык халыкларда да бармак белән санау киң таралган була.

Борыңгы Кытайда түбән һәм югары мәктәпләр булган. Югары мәктәпләрдә өстен хокуклыларның балалары укырга һәм катлаулы иероглиф ысулы белән язарга өйрәнгәннәр, философия һәм мораль (дини характердагы), язучылар һәм шагыйрьләр ижатлары белән танышканнар. Шунда ук астрономиядән дә кайбер мәгълүматлар алганнар.

Бик борыңгы кулъязмаларда (Кытай, Һиндстан, Мисыр һ. б.) тәрбия турында, укытучыга һәм укучыга таләпләр турында кыйммәтле фикерләр очрый.

Дисциплина, аеруча күчәрәп язучылар мәктәпләрендә, бик каты була, тән жәзалары киң кулланыла. **"Баланың колагы — аркасында",** — диелә бер борыңгы Мисыр кулъязмасында.

Күпчелек гади кешеләрнең һәм колларның балалары мәктәпләрдә әзерлек үтмиләр; хезмәткә һәм үз-үзенә тоту нормаларына бәйлә төп белем һәм күнекмәләренә аларга ата-аналары һәм тирә-юньдәгеләр бирә.

Борыңгы Грециядә тәрбия, мәктәп һәм педагогик фикер. Борыңгы Греция — зур булмаган берничә колбиләүчелек дәүләттенән (полислардан) торган ил. Аларның мөһимрәкләре Лакония (баш шәһәре — Спарта) һәм Аттика (баш шәһәре — Афина) булган. Бу дәүләтләрнең һәр икесендә аерым тәрбия системасы урнашкан: спарта һәм афина тәрбия системалары.

Бу ике системаның аермасына дәүләтләрнең икътисади һәм сәяси үсешендәге кайбер үзенчәлекләр һәм аларның мәдәни хәлләре сәбәп булып тора. Әмма ике дәүләт тә колбиләүчелек дәүләте була, һәм ижтимагый тәрбия системасы фәкәт колбиләүче балаларына гына хезмәт күрсәтә. Грециядә колларга "сөйләшә торган корал" итеп кенә карыйлар. Алар бөтен хокуклардан, шул исәптән мәктәпләрдә уку хокукынан да мәхрүм ителгән була.

Лакония (Спарта) Пелопоннесның (көнъяк-көнчыгышындагы) уңайлы гаваннары булмаган территорияне биләгән. Илдә коллар хезмәтенә нигезләнгән жир эшкәртү хакимлек иткән. Тулы хокукларга ия булмаган азсанлы ярым азат жирле халыкның күпчелеге һөнәрчелек белән шөгьльләнгән. Тугыз мең колбиләүче гаиләсә 250 меңнән артыграк халыкны кол итеп тоткан. Спартада

колларны рәхимсез эксплуатацияләгәннәр, һәм еш кына коллар баш күтәргәннәр. Спарталыларның тормышы төп бер таләпкә буйсындырылган — даими хәрби хәзерлектә тору, колларга карата рәхимсез көч куллану.

Тәрбияне дәүләт тормышка ашырган, ул спарталыларның балаларыннан ныклы, чыдам сугышчылар, булачак колбиләүчеләр әзерләүне бурыч итеп куйган.

Моңа кадәр өйләрендә тәрбияләнгән спарта малайлары, жиде яшь тулгач, дәүләт карамагындагы махсус тәрбия учреждениеләренә урнаштырылганнар. Агелла дип аталган бу учреждениеләрдә аларны 18 яшькә кадәр укытканнар, тәрбияләгәннәр. Агелла житәкчесе итеп властьларга мәгълүм кеше — педоном билгеләнгән. Үсмерләренең физик тәрбиясенә аерым игътибар бирелгән: аларны чыныктырганнар, суыкка, ачлыкка, эссегә, авыртуларга түзәргә өйрәткәннәр. Хәрби-гимнастик күнегүләргә зур игътибар бирелгән. Яшь спарталыларны йөгәргә, сикерәргә, диск һәм сөңгә ыргытырга, көрәшәргә, кул сугышы алымнарына, сугышчан жырлар жырларга өйрәткәннәр. Физик тәрбиягә музыка, жыр һәм сугышчан рухтагы дини биюләр кушылган.

"Уку һәм язу мәсьәләсенә килгәндә,— дип яза грек тарихчысы Плутарх,— балалар иң кирәкле нәрсәләргә генә өйрәнгәннәр, калган тәрбия исә бер генә максатка хезмәт иткән: карусыз тыңлау, чыдамлык һәм жиңү фәне".

Үсеп килүче колбиләүчеләрдә колларга нәфрәт, аяусызлык тәрбияләү төп бурыч булган. Шушы максатларда алар "**криптияләрдә**", ягъни төннәрен **коллар аулауда** катнашканнар. Бу болай эшләнгән: яшь спарталылар отряды, шәһәрнең берәр кварталын яисә шәһәрдән читтәге районны чолгап алып, теләсә нинди кол — илотны үтергән.

Әхлакий һәм сәясый тәрбия дәүләт житәкчеләренең яшьләр белән махсус әңгәмәләре вакытында бирелгән. Алар ул әңгәмәләрдә борыңгы бабаларының ватан дошманнары белән көрәштәге ныклыгы, батырлыгы турында, геройлар турында сөйләгәннәр. Балаларны анык һәм кыска жавап бирергә ("лакони́к сөйләмгә") өйрәткәннәр.

18-20 яшьлекләр, махсус эфеблар төркеменә күчәреlep, хәрби хезмәткә тартылганнар. Кызларның хәрби һәм физик тәрбиясенә зур игътибар бирелгән. Ирләр сугышка яисә баш күтәргән кол-

ларны бастырырга киткәндә, хатын-кызлар шәһәр һәм торақларны саклаганнар, колларны буйсындырып тотканнар.

Афина тәрбиясе башкача оештырылган була. Афинада икътисади тормыш Спартадагы шикелле чикләнмәгән. Коллар шәхси милек булып исәпләнгән.

Афинада безнең эрага кадәр V-IV гасырларда мәдәният бик нык үсә. Грек философиясенен күп төрле формаларында дөньяга карашның хәзерге барлык төрләренен яралгысы була. Шушы чорның кайбер философларның карашларында материализм элементлары да, диалектика элементлары да күренә. Табигать белеме, математика, тарих, сәнгать, әдәбият, гүзәл грек архитектурасы һәм скульптурасы үсә.

Афиналылар физик яктан да, әхлакый яктан да гүзәл кешене генә идеал дип исәпләгәннәр, акыл, әхлак тәрбиясен, эстетик һәм физик тәрбияне кушарга омтылганнар. Ләкин бу идеал тулысынча югары социаль катлауга — колбиләүчеләргә генә кагылган. Физик хезмәт бары тик колларның гына бурычы дип саналган. Шулай да, катлауларга аерылу сәбәпле, колбиләүчеләр арасыннан тумыштан азат һәм иреккә жибәрелгән аз милекле шактый зур төркем аерылып чыга. Алар һөнәрчелек яисә башка төр эшчәнлек белән, шул исәптән укытучылык белән дә, шөгыйльләнергә мәжбүр булалар. Бай колбиләүчеләр аларга кимсетеп, жирәнәп карый.

Афинада балалар жиде яшькә кадәр өйдә тәрбияләнә. Жиде яшьтән малайлар мәктәпкә йөри башлый. Кызлар тәрбияне гаиләдә алалар, йорт эшләренә өйрәнәләр. Афинада хатын-кызның гомере жәмгыятьтән читтә, йортның хатыннары ягында (гинекеядә) уза.

Иң әүвәл балалар (7 яшьтән 13-14 яшькә кадәр) **грамматист һәм кифарист** мәктәпләрендә укыйлар (йә бер үк вакытта, яисә башта — грамматист, аннары кифарист мәктәбендә). Бу мәктәпләр хосусый һәм түләүле булганлыктан, тумыштан ирекле, әмма байлыгы булмаган кеше балаларының (демосларның) шактый өлеше анда укый алмаган. Мәктәпләрдә дәресләргә **укытучы-дидаскаллар** алып барган ("**дидаско**" — мин укытам, соңрак: "**дидактика**" — укыту теориясе). Малайларны мәктәпкә берәр кол озата барган, ул кол педагог дип аталган ("**пайс**" — бала, "**вгогейн**" — алып барырга дигән сүзләрдән).

Грамматистны мәктәптә укырга, язарга, санарга өйрәткәннәр. Хәрәфләрне кушып укыту ысулы кулланылган: балалар әүвәл хәрәфләрнен исемнәрен (альфа, бета, гамма һ. б. ш.) өйрәнгәннәр,

аннары алардан ижеклэр, сүзлэр ясаганнар. Язарга өйрөтү өчен балавызлы такталар кулланылган, ул такталарга нечкэ таяклар (стильлэр) белэн хэрэфлэр язганнар. Санарга бармаклар, ташлар һәм счетка охшаганрак исэплэу тактасы (абака) ярдәмендә өйрәнгәннәр. Кифарист мәктәбендәге малай, гадәттә, әдәби белем һәм эстетик тәрбия алган: музыкага, жырга, шигырь сөйләргә өйрәнгән ("Илиада" һәм "Одиссея"дан өзекләр укыганнар).

13-14 яшьлек малайлар **палестра** дип аталган уку йортына (көрәш мәктәбенә) күчкәннәр. Биредә алар ике-өч ел буена физик күнегүләр белән шөгыйльләнгәннәр, бишле ярыш дип аталган бу системага йөгөрү, сикерү, көрәш, диск һәм сөңгә ыргыту, йөзү кәргән. Алар белән сәяси һәм әхлакый темаларга әңгәмәләр үткөрөлгән. Палестрада физик тәрбия һәм әңгәмәләр белән иң атаклы кешеләр житәкчелек иткән.

Аннары яшьләрнең баерак өлеше гимназияләргә кәргән (соңрак — гимназияләр). Алар анда, дәүләтне идарә итүдә катнашырга эзерләнү өчен, философия, сәясәт, әдәбият өйрәнгәннәр, гимнастика белән шөгыйльләнүләрен дәвам иткәннәр.

Ниһаять, Спартадагы кебек үк, 18 яшьтән 20 яшькә кадәрге егетләр **эфебияга** күчкәннәр, анда аларның **хәрби һәм сәяси тәрбияләре** дәвам иткән. Алар ныгытмалар төзөргә, хәрби машиналарны идарә итәргә өйрәнгәннәр, шәһәр гарнизоннарында хезмәт иткәннәр, дингез эшенә өйрәнгәннәр, жәмәгать бәйрәмнәрендә һәм театр тамашаларында катнашканнар.

Афина республикасындагы колбиләүчелек жәмгыятенә эчтән катлауларга бүленүе тәрбия өлкәсендә дә күренә: күпьяклы тәрбия алу бай колбиләүче балаларына гына мөмкин була. Тумыштан ирекле төп халык массаларының (демос) балалары мәктәпләрдә укый алмый. Этиләре балаларын һөнәргә, кайберләре исә укыргазарга да өйрәтә. Бу законда каралган була: закон нигезендә аз милекле ата-аналар балаларын нинди дә булса һөнәргә өйрәтергә тиеш булалар, шулай булмаган очракта аларның балалары карт ата-аналарының матди хәлен кайгыртудан азат ителә. Физик хезмәт белән шөгыйльләнүче тумыштан иренделәргә колбиләүче аксөякләр түбәнсетеп карый. Коллар исә "сөйләшә торган корал" буларак кына бәяләнә.

Борынгы Грециядә педагогик теориянең тууы. Борынгы грек галим-философлары **Сократ, Платон, Аристотель һәм Демос**

критның халык алдында ясаган чыгышларында һәм хезмәтләрәндә тәрбия һәм укуыту турында кыйммәтле фикерләр бар.

Сократ (б. э. к. 469-399 еллар) — философ-идеалист. Чыгышы буенча гади халыктан булуына да карамастан (ярлы һөнәрче — сынчы малае), ул жирбиләүче консерватив аксөякләр идеологы була. Бу аның фәлсәфи һәм педагогик карашларында чагылыш таба. **Сократ:** дөньяның төзелешен, әйберләрнең физик табигатен танып белү мөмкин түгел, кешеләр фәкәт үз-үзләрен генә танып белә алалар, гомуми һәм үзгәрмәс әхлакый төшенчәләр бар, дип санаган.

Тәрбиянең максаты, **Сократ** фикеренчә, әйберләрнең табигатен өйрәнү түгел, ә үз-үзенә таний белү, әхлакны камилләштерү булырга тиеш.

Сократ — трибун философ, әхлак темаларына мәйданнарда һәм башка жәмәгать урыннарында чыгышлар ясаган. Чыгышларында эзер положениеләр һәм нәтижәләр бирмәгән, сораулар һәм жаваплар ярдәмендә тыңлаучыларын "хакыйкәтне" үз көчләре белән эзләргә дәртләндргән. Бу ысул **Сократ** ысулы дигән исем алган, соңрак шуннан юнәлеш бирүче сораулар ысулы белән Сократ әңгәмәсе дигән ысул барлыкка килгән.

Платон (б. э. к. 427-347 еллар) — философ-идеалист, Сократның шәкерте, объектив идеализм теориясен тудыручы, ул "идеяләр дөньясын" — беренчел, ә тоеп беләнә торган әйберләр дөньясын икенчел дип санаган, әйберләрнең жисемсез формалары (ул аларны "төрләр" яисә "идеяләр" дип атаган) барлыгы фикерен алга сөргән. Ул дөньяны идеяләр дөньясына һәм күренешләр дөньясына бүлгән. Аныңча, идеяләр мәңгелек һәм үзгәрешсез. Әйберләр исә бары идеяләр дөньясының күлэгәсе генә.

Платон, Афина аксөякләрәнең вәкиле, аксөякләрнең мәңгелек хакимлеге теориясен күтәрәп чыккан. Идеаль аксөякләр дәүләте конституциясен төзегән. Анда өч ижтимагый төркем: философлар, сугышчылар, һөнәрчеләр һәм жир эшкәртүчеләр яшәргә тиеш булган. Философлар идарә итә, сугышчылар дәүләт тәртибен саклый, ә өченче төркем эшләп теге икесен ашата, киендерә. Бу дәүләттә коллар да була. Коллар кебек үк, һөнәрчеләр һәм жир эшкәртүчеләр дә хокуксыз. Түбән жанлы бу кешеләр карусыз, тыңлаучан булырга тиеш.

Бу дәүләтнең максаты, **Платон** фикеренчә, — иң югары бәхет идеясенә якынаю: ул беренче чиратта тәрбия юлы белән тормышка ашырыла, шуна күрә тәрбиягә аеруча әһәмият бирелә.

Тәрбия, ди **Платон**, дәүләт тарафыннан оештырылырга һәм хахим төркемнәр — философлар һәм сугышчыларның мәнфәгатьләренә туры килергә тиеш. Платон педагогик системасында үзенә идеяләрен канәгатьләндерә торган Спарта һәм Афина тәрбияләрен бер системага берләштерергә омтылган.

3 яшьтән 6 яшькәчә балалар дәүләт тарафыннан билгеләнгән тәрбиячеләр җитәкчелегендә мәйданчыкларда уеннар уйныйлар. Тәрбия чарасы буларак сабийларның уенына, шулай ук балаларга сөйләү өчен материал сайлауга Платон зур әһәмият бирә. Ул аларга бик кечкенәдән жәмгыять тәрбиясе бирүне яклай.

7 яшьтән 12 яшькә кадәрге балалар, дәүләт мәктәпләренә йөрәп, укырга, язарга, хисапка, музыка һәм җырга өйрәнәләр, ә 12 яшьтән 16 яшькә кадәр — физик тәрбия мәктәбенә — гадәти гимнастик күнегүлә палестрага йөреләр. Палестрадан соң 18 яшькә кадәрге яшүсмерләр, күбесенчә гамәли максатларда (сугышчылар әзерләү өчен) арифметика, геометрия һәм астрономия өйрәнәләр. 18 яшьтән 20 яшькә кадәр — эфебия, ягъни хәрби-гимнастик әзерлек. Акыл хезмәтенә сәләте күренмәгән егетләр 20 яшьтән сугышчылар булып китәләр. Яшьләрнең абстракт фикер йөртүгә сәләте азрак өлешә 30 яшькә кадәр белем алуның өченчә, югары баскычын уза. Алар философия, шулай ук арифметика, геометрия, астрономия һәм музыка теориясен, эмма инде фәлсәфи-теоретик планда өйрәнәләр. Дәүләт хезмәтенә әзерләнәләр. Аеруча сәләтле бер өлешә философиягә өйрәнүен тагын 5 ел (35 яшькә кадәр) дәвам итә, аннары алар 35 яшьтән 50 яшькә кадәр дәүләт белән җитәкчелек итәләр.

Платон фикеренчә, хатын-кызларны тәрбияләү Спартадагы шикелле булырга тиеш.

Платон системасында бөтен тәрбия физик хезмәткә тирән нәфрәт рухында корыла, булчак философларга һәм сугышчыларга "хәтта ул турыда уйлау да" тыела. Кол балалары белем алуга якын да җибәрелми.

Платон мәктәпкәчә тәрбия, дәүләт тәрбиясенә эзлекле системасы турында күп кенә мөһим фикерләр әйтә, уңай мисал белән тәрбияләү таләбен күтәрәп чыга һ. б.

Аристотель (б. э. к. 384-322 еллар) — Платон шәкерте, Александр Македонскийның тәрбиячесе, борынгы Грециянең бик зур философы һәм галиме була. Ф. Энгельс болай дип яза: "Борынгы Греция философлары барысы да тумыштан стихиячел диалектиклар булганнар һәм Аристотель, алар арасында иң универсаль башлы

кеше, диалектик фикерлэүнең иң әһәмиятле формаларын тикшергән инде".

Дөньяны идеяләр һәм күренешләр дөньясына бүлгән укытучысы Платонның капма-каршысы буларак, **Аристотель**: дөнья бердәм һәм әйберләр идеясе әйберләрнең үзләреннән аерылгысыз, дип таний. Идеяне, Аристотель фикеренчә, формага тинчләштерергә мөмкин. Һәм предметта без матдә һәм форманы аерабыз. Матдәдә әйбер мөмкинлекләре бар: матдә, теге яисә бу форманы алып, әйбергә әверелә. Мәсәлән, мәрмәр матдәсе, билгеле бер форма алгач, статуя була ала.

Бөтен тормыш – үсеш процессы ул. Бу процесс тышкы көчләр йогынтысында түгел, ә эчке үсеш буларак бара. Аристотель тышкы дөньяның чынлыгына шикләнмәгән һәм танып белүнең нигезенә тоеп белү тәжрибәсен, сизүне салган. Танып белүдәге ялгышлар, **Аристотель** уенча, ялган фикер йөртүдән, ягъни тоеп белү тәжрибәсен ялгыш аңлатудан килеп чыга. Шуньсы әһәмиятле, **Аристотель** форма һәм эчтәлек берлеген күрсәтә һәм үсеш идеясен күтәрәп чыга.

Кешедә **Аристотель** материя һәм форма кебек аерылгысыз яши торган тән һәм жанны күрә. Аристотель фикеренчә, өч төрле жан бар: үсемлек жаны (туклануда һәм үрчүдә күренә); хайван жаны (үсемлекләрдәге үзлекләрдән тыш, тою һәм теләкләрдә күренә); акылга ия жан (үсемлек һәм хайваннардагы үзлекләрдән тыш, аңа фикер йөртү яки танып белү хас). Кешедәге жанның хайван өлешен, акылга буйсындырылганлыктан, ихтыярлы дип әйтергә була.

Ә аның өч төренә, **Аристотель** фикеренчә, тәрбиянең өч ягы туры килә: **физик тәрбия, эхлакый тәрбия** һәм **акыл тәрбиясе**.

Тәрбиянең максаты, аныңча, жанның иң югары — акылга ия һәм ихтыярлы якларын үстерү. Һәрбер матдәдә үсеш мөмкинлеге булган шикелле үк, кешегә дә табигать сәләтнең яралгыларын гына бирә; үсеш мөмкинлеге тәрбия белән тормышка ашырыла. Табигать жанның өч төрен дә бик тыгыз беркеткән, тәрбиядә дә без, физик, эхлакый һәм акыл үсешен бергә бәйләп, табигатькә ияергә тиеш-без.

Дәүләтнең, **Аристотель** фикеренчә, гомумән алганда ахыргы максаты бер — барлык **кешеләргә дә бердәй тәрбия** кирәк, һәм бу тәрбия шәхси инициатива эше булырга тиеш түгел, ә аны дәүләт кайгыртырга тиеш. Гаилә һәм жәмгыять тәрбиясе үзара бәйләнгән

булырга тиеш. Дәүләт бердәй тәрбия бирүне кайгыртырга тиеш диеү белән Аристотель, билгеле, колларны күз алдында тотмаган.

Кешелекнең тарихи тәҗрибәсен берләштереп, Аристотель яш чорларын билгеләгән һәм үсеп килүче кеше гомерен өч чорга бүлгән: 1) 7 яшькә кадәр, 2) 7 яшьтән 14 яшькә кадәр (женси өлгергәнлек чоры), 3) женси өлгергәнлек чорыннан 21 яшькә кадәр. Аныңча, чорларга шулай бүлү кешенең табигатенә туры килә дә инде.

Аристотель гаилә тәрбиясе мәсьәләсендә дә күп кенә киңәшләр бирә. 7 яшькә кадәр балалар гаиләдә тәрбияләнә. Балага яшенә туры килгән ризык ашатырга, хәрәкәт гигиенасын тәмин итәргә һәм аны экренләп чыныктырырга кирәк. 7 яшьтән малайлар дәүләт мәктәпләренә йөрергә тиеш була.

Физик тәрбия акыл тәрбиясеннән алда барырга тиеш. Малайларны иң элек гимнастика укытучылары кулына тапшырырга кирәк, әмма аларның артык аруына юл куярга ярамый. Организм ныгыганчы, жинел күнегүләр генә эшләтергә кирәк. Аристотель фикеренчә, физик, әхлакый һәм акыл тәрбиясе үзара бәйләнгән. Башлангыч белем бирү чорында, гимнастикадан тыш, укырга, язарга, грамматикага, рәсем һәм музыкага өйрәтергә кирәк. Үсмерләр мәктәптә житди белем алырга: әдәбият, тарих, фәлсәфә, математика, астрономия һәм музыканы өйрәнергә тиеш. Музыканы, рәсем шикелле үк, профессиональ максатларда түгел, ә матурлык хисен үстерү өчен өйрәнергә кирәк. Хатын-кызлар, Аристотель уйлавынча, табигатьләре белән ирләрдән аерылып торганлыктан, алар шикелле белем ала алмыйлар.

Үз фәлсәфәсендә ихтыяри, эшлекле башлангычларны алга сөргән Аристотель әхлак тәрбиясе өлкәсендә әхлакый эш-гамәлләрдә әхлак күнекмәләре һәм күнегүләренә зур әһәмият биргән. Табигый сәләт чаткылары, күнекмәләренә үстерү (өйрәтү, кирәкле эш-гамәлләренә еш кабатлау) һәм акыл — әхлак тәрбиясенә өч чыганагы менә шушылар.

Яхшылык тәрбияләү өчен әхлакый тотыш гадәтләрен һәм күнекмәләрен формалаштыручы яхшы уйланылган күнегүләр кирәк, һәрбер теләктә һәм эшчәнлектә, Аристотель фикеренчә, кимлек, артыклык (арттырып жибәерү) һәм уртаклык булырга мөмкин. Һәрнәрсәдә бары тик уртаклык, бары тик тигезләнеш яхшы һәм файдалы. Үз-үзенә тотуда арттырып жибәерүләргә дә, житешсезлекләргә дә юл куймау — яхшылык була. Үз-үзенә шулай тотарга күнегү зарури. Платоннан аермалы буларак, Аристотель: гаилә тәр-

биядән читләшми, әхлак тәрбиясен кайгырту күбрәк гаилә өстенә төшә, дип саный.

Аристотельның карашлары антик педагогика үсешенә зур йогынты ясый. Әмма урта гасырларда, Аристотель фәлсәфәсе бик популяр чорда, поплар, Аристотельдәге жанлы нәрсәләрне үтереп, үлене мәңгеләштерделәр...

Атомистик теорияне тудыручы күренекле фәлсәфәче — материалист **Демокритның (б. э. к. 460-370 еллар)** карашлары Борынгы Греция фәлсәфәсенә иң югары ноктасы булып тора. Ул үз хезмәтләрендә тәрбия мәсьәләләренә күп игътибар бирә, табигать законнарына, имеш-мимешләргә ышану һәм куркуны жимерә торган чын белемгә мөрәжәгать итә. Ул аллага ышануны кире кага, "аллалар ихтыяры" — уйдырма, кешеләр хыялы гына дип саный.

Демокрит беренчеләрдән булып тәрбиянең табигатькә ярашлылыгы мәсьәләсен күтәрә. "Табигать һәм тәрбия охшашлар",- дип яза ул. "Укыту хезмәт нигезендә генә гүзәл нәтижеләргә китерә",- ди Демокрит. Тәрбия эшендә хезмәтнең роле зурлыгын ассызыклап, "бер күнеккәч жиңеләя торган даими хезмәт" таләп итә. Ул начар мисалга иярүдән кисәтә һәм әхлакый эш-гамәлләрдә күнегүне бик әһәмиятле дип саный.

Демокрит колбиләүчелек нигезләренә тәнкыйди караш уята, табигатьне чын-чынлап танып белергә, тәрбияне хезмәт белән бәйләргә чакыра.

Борынгы Римда тәрбия һәм мәктәп. Рим республикасында колбиләүчелек үсә; байлык туплану халыкның катлауларга аерылуына китерә, бу исә мәктәпләреннән, байлык һәм чыгышка карап, башлангыч һәм югарырак баскычтагы грамматик мәктәпләргә, ә соңрак оратор мәктәпләренә бүленүенә сәбәп була.

Башлангыч мәктәпләр хосусый һәм түләүле була. Анда тумыштан ирекле булмаган ярлы сыйныфларның (плебейларның) балаларын укырга, язарга һәм хисапка өйрәткәннәр, илнең законнары белән таныштырганнар. Бай, аксөяк балаларына башлангыч белемне өйдә бирүне кулай күргәннәр.

Грамматик мәктәпләр дә хосусый һәм түләүле булган, аларда өстен хокуклыларның балалары латин һәм грек телләрен, риторика (әдәбият һәм тарихтан кайбер мәгълүматлар белән сөйләү осталыгы) өйрәнгәннәр. Мондый мәктәпләр сайланып куела торган житәкче урыннарга омтылучыларга ораторлык сәнгәтенә өйрәнү өчен кирәк булган.

Рим республикасының соңғы йөзбеллыгында махсус **риторлар (ораторлар) мәктәпләре** барлыкка килә. Анда киләчәктә югары дүүләт хезмәтенә урнашырга теләгән аксөяк балалары зур түләү исәбенә риторика, фәлсәфә һәм хокук белеменә, грек теле, математика һәм музыкага өйрәнгәннәр. Греция тарафыннан яулап алынганнан соң (б. э. к. II гасыр) Римда грек мәдәнияте тарала, аксөяк-ләр грек телендә сөйләшә башлый.

Рим империясе барлыкка килгәннән башлап, грамматик һәм риторлар мәктәпләре **дүүләт мәктәпләре** итеп үзгәртелә. Ул мәктәпләрнең бурычы император хакимиятенә тугрылыклы түрәләр эзерләү була. Андагы укытучыларны императорлар үз сәясәтләрен карусыз үткәрүчеләргә әверелдерергә тырышканнар, шуның өчен аларга хезмәт хақы түләгәннәр һәм төрле өстенлекләр биргәннәр. Риторлар мәктәпләренә аларның игътибары аеруча зур булган.

Христиан дине хахимлек итүче дин һәм император хахимлегенең таянычы дип игълан ителгәч, укытучылар итеп христиан дине вәкилләрен билгели башлаганнар, мәктәпнең бөтен эше ачыктан-ачык чиркәүгә йөз тотта. Христианнар борынгы грек мәдәниятенә, антик фән һәм мәктәпкә дошман карашта торганнар.

Борынгы Римда педагогик һәм методик положениеләр эшләү. Рим педагогларынан иң атаклысы **Марк Фабий Квинтилиан (б. э. к. 42-118 еллар)** булган. Аның "**Оратор тәрбияләү турында**" дигән әсәренең сакланып калган өзеklärеннән авторның төп педагогик карашлары турында хөкем йөртеп була. Квинтилиан үз заманындагы грек һәм Рим фәлсәфи-педагогик әдәбияты белән яхшы таныш булган. Риторлар мәктәбе укытучысы буларак, ул үзенең бай тәҗрибәсен дә гомумиләштергән. Педагогика тарихында бу, һичшиксез, мәктәп практикасы белән тыгыз бәйләнгән беренче эшләрдән берсе була.

Квинтилиан азат гражданның балалары табигый сәләткә күбрәк ия дип санаган. Аныңча, алар арасында томана һәм сәләтсезләр сирәк очрый. Бала мәктәптә тәрбияләнгән, укытучы һәр балага сак һәм игътибарлы мөнәсәбәттә булсын. Укытучы үзе белемле, тотнаклы булырга, балаларны яратырга, уңга-сулга бүлөк һәм жәза өләшмәскә, укучыларына үрнәк булып торырга һәм аларны игътибар белән өйрәнергә тиеш. Һәр укытучы укытуның бөтен баскычларын да узарга тиеш. Югары типтагы мәктәп укытучысы әүвәл башлангыч мәктәптә укытырга тиеш була.

Квинтилиан баланың кече яшьтән сөйләмен үстерүгә зур әһәмият биргән. Бу максатларда ул өйгә дәрәс, сөйләмле нянялар алырга, балага уйнар өчен иптәшләр сайларга, бала аралаша торган иптәшләренәң үз-үзләрен тотышына игътибар бирергә, начарларын читләштерергә тәкъдим итә. Тел һәм музыкага өйрәнү, **Квинтилиан** фикеренчә, дәрәс сөйләшергә ярдәм итә, сөйләм стилин яхшырта, аны сәнгатьлерәк итә. Логик фикерләү, фикер төзеклеге һәм эзлеклелеге булдыру максатларында ул математика (арифметика һәм геометрия) өйрәнү кирәклеген, укытуны теоретик киңәшләргә, охшату һәм күнегүләргә нигезләнеп төзү зарурлыгын күрсәткән. Беләм нигезләрен ашыкмыйча, ныклы итеп салу аеруча мөһим дип саналган.

Квинтилиан киңәшләрендә укытучы-практик тавышы тоемлана. Аның Яңарыш чорында өр-яңадан ачылган әсәрләрен бик күп укытучылар сүрелмәс кызыксыну белән өйрәнгәннәр һәм ул бүген дә актуаль.

* * *

Дүргенче лекция

ФЕОДАЛЬ ЖЭМГЫЯТЪТЭ ТЭРБИЯ, МЭКТЭП ҺЭМ ПЕДАГОГИК ФИКЕР

Борынгы феодализм чорында тәрбия. Феодаль жэмгыятътэ, барлык жирлэрне билэп, үзлэрэнэ буйсынган крестьяннарны эксплуатациялүче феодаллар һәм руханилар хакимлек итэ. Чиркәү феодаль жэмгыятътэ югары катлауның идеологик таянычы була. Ф. Энгельс күрсәткәнчә, феодаль үсеш стадиясен узучы көнбатыш дүүләтләрдә "интеллектуаль белемгә монополия поплар кулында була, һәм шулай итеп белем алу үзе күпчелек дини характер ала".

Балалар һәм өлкәннэрне укытуның бөтен эчтәлеге дин белән сугарылган була. Барлык диннэр дә гади кешелэрне хужаларга буйсынырга, алар мәнфэгатенэ хезмэт итэргэ өйрэтэ. Христиан дине бу максатта кеше табигатенең тумыштан гөнаһлылыгы турындагы тэглиматны эшкэ жигэ, тыелуга, суфыйлыкка, килчэктэ теге дөнъяда жанны коткару өчен тән рэхәтлэрэннән ваз кичэргэ өнди.

Иран, Сүрия, Палестина, Мисырда һәм Африканың бөтен төньяк яр буенда VII-VIII гасырларда гарәплэрнең яулап алулары нәтижәсендэ зур дүүләт барлыкка килэ, ул Кытай, Һиндстан, Европа белән тыгыз икътисади элемәтлэр урнаштыра. Гарәплэр тарафыннан яулап алынган иллэрнең мәдәнияте югарырак була, яулап алынган иллэр шул мәдәниятне кабул итәлэр.

VIII гасырда гарәплэр Пиреней ярымутравын басып алалар, һәм Көнбатыш Европа территориясендэ күп кенэ югары **мөселман мәктәплэре** ачыла. Шуларның иң әһәмиятлесе Кордованың университет тибындагы югары мәктәбе, анда Көнбатыш Европаның төрле иллэрэннән студентлар жыелган. Кордова хәлифәлеге Урта гасырлар башында Көнбатыш Европага бик күп антик эсэрлэр, аерым алганда Аверроэс исеме белән мәгълүм булган гарәп философы, Ибн-Рөшд (XII гасыр) шәрехләмәсендэ Аристотель хезмәтлэре үтеп керүдэ күпер ролен үти.

Рим империясе IV гасырда Көнбатыш һәм Көнчыгыш империялэрэнэ бүленэ. Көнбатыш империя берничэ дүүләткэ таркала. Тарихка Византия исеме белән кергән Көнчыгыш империя мең ел

диярлек яши. Византиядә, христиан дине өстенлек итүгә карамас-тан, антик мәдәниятнең кайбер элементлары сакланып кала. Мәктәпләрдән тыш, күп кенә шәһәрләрдә чиркәү карамагындагы югары мәктәпләр булган, анда изге язма текстлары белән беррәттән антик философлар, шагыйрь һәм язучылар хезмәтләрен өйрәнгәннәр. Тәре походлары чорында Көнчыгыш белән Көнбатышның аралашуы сәбәпле, антик дөнъяның күп кенә эсәрләре Көнбатыш Европага да мәгълүм булган. Көнчыгыш Европада Византия мәдәнияте таралуда славяннарның роле зур була. Бу мәдәният (шул исәптән кайбер дини-тәрбияви трактатлар) Борынгы Руська да үтеп керә.

Византия империясен төрекләр яулап алган чорда (XV гасыр) күп кенә Византия галимнәре Европага күчеп китәләр һәм шунда антик философия эсәрләрен тараталар.

Көнбатыш Европада чиркәү мәктәпләре. Көнбатыш Европа илләре тормышында католик чиркәве зур әһәмияткә ия була. Ул бөтен белем алу системасын үз кулында тотта. Урта гасырлардагы монастырьларда гыйбадәт ихтыяжларында китаплар күчереп языла, күчереп язучылар эзерләнгән, китапханәләр һәм мәктәпләр төзелә.

Иң әүвәл **монастырь мәктәпләре** формалаша. Кайбер монастырьларда эчке һәм тышкы мәктәпләр була: эчке мәктәпләрдә ата-аналары монахлыкка биргән малайлар укый, аларның яшәүләре дә монастырьда була; тышкы мәктәпләрдә шул чиркәү мөхәммәдсендәге кешеләреннән балалары белем ала.

Чиркәү идарәсе үзәкләрендә балаларны укырга бирә торган епископ тулай торакаларыннан собор, яисә **кафедра мәктәпләре** (епископ кафедрасы каршында оештырылган мәктәпләр) үсеп чыга. Күп кенә урыннарда алар эчке мәктәпләргә (укучылар шунда яшиләр) һәм тышкы мәктәпләргә бүленәләр (тышкы монастырь һәм кафедра мәктәпләрендә, кагыйдә буларак, дворян балалары һәм, сирәк кенә булса да, шәһәрнең танылган кешеләренең балалары укый).

Һәм, нияять, күп кенә мөхәммәд чиркәүләре каршында, **мөхәммәд мәктәпләрендә**, укыту беркадәр системага салынган була. Мәктәпләрдә малайлар гына укый. Мөхәммәд мәктәпләре йә чиркәү бинасында, яисә балаларны укытырга алынган дин әһеленең фатирында урнаша. Анда латинча догалар укырга, чиркәүдә жырларга һәм, сирәгрәк булса да, язарга өйрәтәләр. Чит телдә укыганнарының мәгънәсен еш кына балалар үзләре аңламаганныр.

Монастырь һәм собор мәктәпләренең кагыйдә буларак, уку өчен аерым биналары да булган; анык укуту сроклары билгеләнгән. Укытучылар — уку-укуту күнекмәләре алган руханилар булган.

Мәхәллә мәктәбендә уку берничә ел дәвам иткән: балалар белән бергә яшьләр һәм хәтта "китап гыйлеменә" өйрәнергә карар иткән өлкәннәр дә укыган. Баштарак укытучы материалны балаларга аңлаешсыз латин телендә укыган, тегеләре аны кычкырып кабатлаганнар; ә укучылар яза белгән жырләрдә дәресеңе балавызлы тактага язып барганнар, аннары, ятлагач, сөртеп ташлаганнар, һәрбер укучыны такта янына чакырганнар, ул шунда белгәннәрен сөйләргә тиеш булган.

Латинча укырга хәрәфләр кушу ысулы белән өйрәткәннәр, ә ул механик рәвештә ятлауга нигезләнә, шуңа күрә уку процессы бик авыр булган. Уку материалы булып дини китаплар хезмәт иткән, аларның эчтәлеген балалар аңламаган. Китап басу барлыкка килгәнчә төрле кул белән язылган кулъязма китаплардан файдаланганнар, ә бу исә уку техникасын үзләштерүне бик кыенлаштырган. Шулай ук язучу техникасы да гаять катлаулы булган.

Укытучы укучыларын хаталары өчен бер дә аямаган: каты тән жәзалары киң таралган булган. Чиркәү дә тән жәзасын хуплаган, ул: **"кеше табигате белән гөнаһлы"**, тән жәзасы жанны коткарырга булыша, **"иблисне куа"**, дип өйрәткән.

Түбән мәктәпләргә (башлангыч мәктәпләргә) баштарак католик руханиларының балаларын гына кабул иткәннәр. Ә XI гасырдан, руханиларга никах тыелгач, ул мәктәпләргә шәһәр кешеләре һәм кайбер крестьян балаларын ала башлаганнар. Мәктәпләрдә чиркәү хезмәтчесе яки монах булырга жыенмаганнар да укый башлаган.

Төп халык массасы мәктәпләрдә белем алмаган; ата-аналары балаларны көндәлек хезмәт процессында тәрбияләгәннәр. Гаиләләрдә һәм һөнәрчә остаханәләрендә һөнәр өйрәнчеклегә системасы барлыкка килгән. Эшкә өйрәтү һәм эш үзә берьюлы башкарылган: хезмәт күнекмәләре алып, укучылар зур осталык һәм житезлек күрсәткәннәр.

Монастырьларда һәм собор мәктәпләрендә укуту курсы әкрәнләп киңәя барган, аларга грамматика, риторика һәм диалектика (дини философия башлангычлары) кертелә, ә кайберләрендә арифметика, геометрия, астрономия һәм музыкага да өйрәтәләр. Шулай итеп, монастырь һәм собор мәктәпләренең бер өлешендә югарырак белем бирелгән. Аның эчтәлеген **"ирекле жиде сәнгать"** тәшкил

иткән. Моннан тыш, "фәннәр тажы" дип саналган дини тәгълима т укытылган.

Аеруча зур әһәмият грамматикага бирелгән, латин теленең грамматик формаларын өйрәнгәннәр, төрле дини китапларны тикшергәннәр, дини-мистик эчтәлекле аерым грамматик формалар һәм гыйбарәләренә ятлаганнар. Риторика баштарак чиркәү законнары жыентыкларының өйрәнүгә һәм чиркәүләреннән эш кәгазьләрен төзүгә кайтып калган, аннары ана чиркәү вәгазьләре хәзерләү бурычы йөкләнгән. Укучыларның диалектика дини темаларга бәхәскә эзәрләгән, дин кануннарын якларга өйрәткән. Арифметика дәрәжәләрендә укучылар өч гамәл, яисә, сирәгрәк булса да, дүрт гамәл (бүлү гамәле ул чорда бик катлауландырылган булган) белән танышканнар, саннарның мистик мәгънәләрен үзләштергәннәр. Астрономияне белү пасха көннәре билгеләү өчен исәпләүләрдә һәм йолдызлар буенча күрәзәлек итүгә булышкан; музыкага өйрәтү чиркәүдә гыйбадәт кылуга бәйлә булган. Уку предметларының һәм мәсәләсә дә дини-мистик төсмер бирелгән.

Асыл зат феодаллар тәрбияләү. Рыцарь балалары — "жир һәм крестьян хужалары" — башкача тәрбияләнгән, аларда хәрби-физик күнекмәләр, крепостниклар эхлагы, тәкъвалык тәрбиялиләр, "югары жәмгыятьтә" үзләрен ничек тотарга өйрәтәләр.

Рыцарь тәрбиясеннән эчтәлеген "жиде рыцарь эхлагы" тәшкит иткән: **атта йөрү, йөзү, сөнгә, кылыч һәм калкан тоту белү, кылыч ярышы, ау, шахмат уены, шигырь чыгарып аны жырлы һәм белү.** Шахмат уены тырышлык һәм дәрәжә ориентлашу сәләте тәрбияләү чарасы итеп корылган. Шигырь чыгарып жырлы һәм белү югары жәмгыятьтә аерылып тору, сугышчан батырлыкларның данлау һәм сөйгән ярыңны мактау өчен кирәк булган. Рыцарьга укый-яза белү мәжбүри булмаган, урта гасырлар башындагы рыцарь катлавының бик күп вәкилләре (графлар, герцоглар) укый-яза белмәгән. Рыцарь балаларының дини хакыйкәтләр белән гадәттә берәр рухани таныштырган.

Феодалларның өлкән уллары 7 яшькә кадәр гаиләдә тәрбияләнгәннәр; 7 яшь тулгач аларның өлкән феодал (сюзерен) замогына, феодал хатынының ярдәмчәсе вазифаларының башкарырга жибергәннәр; 14 яшь тулгач, аларга тантаналы шартларда кылыч тоттырганнар; 14 яшьтән 21 яшькә кадәр алар сюзеренның корал йөртүчәсе булганнар, атта йөргә, корал тотарга өйрәнгәннәр. Яшь егет походларда һәм ауда сюзерен янында булган, рыцарь турнир-

ларында һ. б. катнашкан; 21 яшь тулгач махсус йола буенча аларга рыцарь исеме бирелгән. Күренекле феодалларның башка малайлары гаиләдә калган. Алар анда рыцарь эхлагы күнекмәләре һәм замок капелланыннан дин сабаклары алганнар, кайвакыт уку-язуга өйрәнгәннәр, ә кайберләре, епископ сараена барып, чиркәү хезмәтенә эзерләнгәннәр.

Затлы гаилә кызларының белеме егетләрнекенә караганда югарырак булган. Аларның күбесе монастырьларда махсус уку курслары узган. Кайберләре латин авторларының проза һәм поэзия әсәрләре белән таныш булганнар.

Схоластика. Урта гасырларда университетларның барлыкка килүе һәм үсеше. Цех, гильдия һәм шәһәр мәктәпләре. XII – XIII гасырларда Көнбатыш Европа илләре арасында икътисади элементләр ныгый, феодаль йомыклык кими бара, шәһәрләр үсә, аларда һөнәрчелек һәм сәүдә алга китә. Югары жәмгыять мәдәнияте үсә. Хөкем сөрүче дин кагыйдәләренә каршы килә торган дини тәгълиматлар (ересь) барлыкка килә һәм тарала. Динне философия белән ныгыту зарурлыгы, сукуырларча ышанмау, әмма ышанган нәрсәңне аңлау зарурлыгы туа. Бу бурычны XII – XIII гасырларда схоластика үз өстенә ала, ул инану һәм акылыны, дин һәм фәнне, килештерүне максат итеп куя. **Номинализм** һәм **реализм** теорияләре барлыкка килә. Номинализм теориясе тарафдарлары гомуми төшенчәләр юк, алар бары тик исемнәр, кеше акылының абстракт төшенчәләре генә, дип раслыйлар; реализм юнәлеше вәкилләре исә, киресенчә, гомуми төшенчәләр әйберләрдән дә алданрак яшәгән, диләр. Маркс номинализмны материализмның беренче, әлегә йомшаграк чагышылы дип әйткән. Номинализм белән реализм арасында кискен көрәш бара, дини-фәлсәфи темаларга диспутлар оештыра. Схоластика ул чорда формаль-логик фикерләүне үстерә, кагып калган дини-фәлсәфи фикерне жанландыра. Әмма соңрак схоластика юкка чыга, еш кына файдасыз фәлсәфә сатуга кайтып кала, алга таба хәрәкәт итүдә киртә була. Мәктәп һәм мәгариф өлкәсендә ул укучыларның еш кына схоластик сорау-жавап формасында бирелгән эзер билгеләмәләренә ятлауларына, мөстәкыйль фикер йөртүдән баш тартуга китерә.

XII гасырда Италия, Франция, Англиядә, аннары башка илләрдә дә **университетлар** ачыла. Урта Европада XIV гасырда Чехиядә (Прагада), берәз соңрак Польшада (Краковта) университет ачыла.

Кагыйдә буларак, урта гасыр университетлары галимнәр инициативасы белән барлыкка киләләр һәм үзидарә хокукыннан файдаланалар, ягъни яшәү тәртипләрен үзләре билгелиләр, хезмәт урынындагы кешеләрне (ректор һ. б.) үзләре сайлап куялар һәм үз хокукларын бик тырышып якыйлар.

Чиркәү, укытуга монополиясеннән файдаланып, шундук университетларны үзенә буйсындырырга омтыла, аларга төрле өстенлекләр һәм матди ярдәм (бенефицияләр) бирә, үз университетларына нигез сала. Мәсәлән, XII гасырда Париж университетына нигез салына, ул башка католик университетларына үрнәк була. Әкрәнләп чиркәү университетларга баш булып ала, дини тәгълимат факультеты иң мөһим факультетка әверелә.

Урта гасыр университетларында дүрт факультет була. Әзерлек, ягъни артистлык (сәнгать) факультетында "ирекле жиде сәнгать" укытыла. Урта мәктәп ролен уйнаган бу факультетта 6-7 ел укыгач, аны тәмамлап чыгучылар сәнгать магистры дәрәжәсен алалар. Аннары төп өч факультетның берәрсендә (дини тәгълимат, медицина яисә юридик факультетта) укуны давам иттерү мөмкинлеге бирелә. Анда 5-6 ел укыганнан соң фәннәр докторы исемен алырга була.

Университетта укытуның төп формасы лекция була: профессор китаптан текстны укый һәм шәрехләп бирә. Шулай ук алдан хәбәр ителгән доклад тезислары нигезендә диспутлар оештырыла.

Шәһәрләрдә һөнәрчеләр һәм сәүдәгәрләрне чиркәү мәктәпләре канәгатьләндерми, алар чиркәүнең мәгариф өлкәсендә монополиясенә каршы көрәшәләр.

Һөнәрчеләр үзләренең **цех мәктәпләрен** ачалар, анда аларның балалары туган телләрендә укырга-язарга, хисапка өйрәнәләр, дин сабаклары алалар, һөнәргә исә өйдә, әтиләренең остаханәләрендә өйрәнәләр. Купецлар да шундыйрак программалы **гильдия мәктәпләре** ачалар. Бу мәктәпләрдә белем бирү чиркәү мәктәпләрендәгедән шактый аерыла. Әкрәнләп алар шәһәр үзидарәсе (магистрат) карамагындагы шәһәр башлангыч мәктәпләренә әвереләләр.

Яңарыш чорында (XIV – XVI гасырларда) мәктәп һәм педагогик фикер. Феодаль жәмгыятьтә капиталистик житештерү ысулының яралгылары барлыкка килү, мануфактура, сәүдә һәм шәһәрләр үсеше, яңа, ул вакыт өчен прогрессив сыйныф — буржуазия килү — Яңарыш чорының үзенчәлекләре энә шулар.

Буржуазия феодализм белән көрәштә үз идеологиясен булдыра. Буржуазиянең фәнгә ихтыяжы була, шуңа күрә ул чордагы фәннең чиркәүгә каршы восстаниесендә катнаша. Яңарыш чорында математика, астрономия, механика, география, табигать белеме зур үсеш ала. Бу төрле өлкәләрдәге бөек ачышлар һәм уйлап табулар чоры була: Европада китап басуға нигез салына, Һиндстанга дингез юлы һәм Америка ачыла.

Яңарыш чоры эшлеклеләре — **гуманистлар** — алгы планга кеше культын куялар һәм шәхесне коллыкка төшерүче дөньяга — дини карашка каршы нык көрәшәләр. Эмма алар күтәрәп чыккан прогрессив таләпләр чикләнгән күләмдәге кешеләргә — жәмгыятьнең югары катлавына гына кагыла. Алар крестьяннарны изүгә каршы чыкмыйлар, крестьяннарның белемгә хокукын якламыйлар, халыкны мәгърифәтле итү турында аз кайгырталар, гади халыкның төп шөгылә физик хезмәт булырга тиеш дип санылар.

Гуманистлар асыл сөяк балаларының тулы кыймәтле физик һәм эстетик тәрбия алуларын, антик әдәбият жәүһәрләрен өйрәнү өчен кирәкле латин һәм грек телләрен белүләрен таләп итәләр.

Белем бирү программасына шулай ук математика, астрономия, механика, табигать белеме кебек табигать фәннәрен кертәләр.

Гуманистлар бала шәхесенә ихтирам белән карыйлар, схоластик укыту һәм каты тәртипләргә каршы чыгалар.

Гуманист педагоглар житәкчелек иткән мәктәпләрдә уку эчтәлегенә чиркәү йогынтысы аз була, эмма шулай да дин шактый мөһим урын били.

Гуманистларның педагогик карашлары аксөяк һәм бай балалары укыган аерым мәктәпләр практикасында гына чагылыш таба.

Шул ук вакытта шәһәр мәктәпләре дә үсүләрен дәвам итә, ул мәктәпләрдә һөнәрче һәм сәүдәгәр балалары башлангыч белем ала. Кызлар мәктәпләре ачыла (кагыйдә буларак, хосусый мәктәпләр). Шәһәр мәктәпләренең күбесендә уку туган телдә бара. Башлангыч мәктәпләр белән беррәттән, XVI гасырда югары (латин мәктәпләре) һәм урта мәктәпләр (коллегиум, гимназияләр) эшләгән. Хәллә кешеләрнең балалары өчен ачылган бу мәктәпләрдә 8-10 ел укытканнар. Католик чиркәвенә каршы көрәшүче кайбер сектант оешмалары, мәсәлән, Урта Европадагы анабаптистлар, Чехиядәге таборитлар һ. б., үз секталарына кергән кешеләрнең балалары өчен туган телдә гомуми башлангыч белем бирүне оештырганнар.

Яңарыш чорында педагогик фикер төрле илләрдә төрлечә үскән, чөнки ул һәр илнең үзенә генә хас үзенчәлекләрен чагылдырган.

Мәсәлән, Италиядә антик фәлсәфә белгече гуманист **Витторино да-Фельтре (1378-1446)** "Сөенч йорты" исемле мәктәп оештыра. Бу мәктәп гуманлы педагогика принципларына нигезләнә.

Мәктәпне табигать кочагындагы менә дигән сарайда ачалар. Бинаны баштанаяк Витторино күрсәтмәләре нигезендә мәктәп ихтыяжларында махсус рәвештә яңадан жиһазландыралар. Урта гасыр мәктәпләреннән аермалы буларак, яңа мәктәп чиста һавалы, якты була. Укучыларның физик тәрбиясенә аеруча зур игътибар бирелә. Классик телләр һәм классик әдәбият төп укыту предметлары була, укучылар математика, астрономия белән шөгьльләнәләр, табигатькә экскурсияләр ясыйлар. Уенга, кешенең физик һәм рухи көчләрен үстерүгә зур әһәмият бирелә.

Гуманизм идеяләре Италиядән Франциягә дә үтеп керә.

Яңарыш чоры педагогик фикеренең иң күренекле вәкилләренән берсе француз язучы — гуманисты **Франсуа Рабле (1494-1553)** була. Атаклы **"Гаргантюа һәм Пантагрюэль"** романында ул Урта гасыр схоластик тәрбиясен тасвирлауда үткен сатира алымы куллана, схоластик тәрбиягә гуманистик тәрбияне каршы куя. Гуманистик тәрбия бала өчен яхшы уйланган режим, күпъяклы белем алу, мөстәкыйль фикерләүне, ижат һәм активлыкны үстерүне күздә тотта.

Романның эчтәлегә болай: улы Гаргантюаны тәрбияләү өчен король һәммә нәрсәне ятларга мәжбүр итүче схоласт галимнәрне чакыра. Гаргантюа кайбер схоластик китапларны баштан ахырына кадәр һәм, киресенчә, ахырыннан башына кадәр сөйли алырлык итеп ятлый, нәтижәдә томаналана гына.

Шуннан соң әтисе, схоласт укытучыларны куып чыгарып, гуманист укытучы чакыра. Бу укытучы бөтен нәрсәне кискен үзгәртә. Гаргантюа физик күнегүләргә күп вакыт бирә, фәннәрне дөрөс һәм эзлекле үзләштерә башлый. Урман-кырларга чыгып табигатьне күзәтә, үсемлекләренә жыеп гербарий төзи; йолдызларны күзәтеп астрономияне өйрәнә. Укыту күргәзмә эсбаплар кулланып китаплар уку, әңгәмәләр юлы белән алып барыла. Гаргантюа берничә музыкаль инструментта уйнарга, жырларга өйрәнә. Фәннәрне аңлап үзләштерә.

Рабле укытуның күргәзмәләгә, тормышчанлыгы идеясен яклай. Ул укытуны әйләнә-тирә чынбарлык белән бәйләргә киңәш итә.

Яшь буынны хезмәт эшчәнлегә процессында тәрбияләү фикерен беренче булып инглиз гуманисты Томас Мор (1478-1535) әйтә. Теоретик белем бирүне хезмәт белән берләштерү идеясен дә нәкъ менә ул күтәрәп чыга.

"Иң яхшы дәүләт төзелеше һәм Утопия исемле яна утрау турында файдалы һәм кызыклы алтын китап" дигән әсәрендә (1516) Англиянең гаделсез социаль жәмгыятен кискен тәнкыйтьли һәм аңа Утопия исемле фантастик утраудагы идеаль стройны каршы куя. Ул утрауда хосусый милек булмый. Морның социализмы фәнни түгел, бары хыялый гына була. Мор жәмгыятьнең барлык эгъзаларының ихтыяжын канәгатьләндерү өчен дворяннардан, дин әһелләре һәм башка эшлекселәрдән котылу житә дип исәпли. Шул ук вакытта ул "Утопия"дәгә бөтен авыр һәм пычрак эшләргә хәрби колларга һәм үлем жәзасыннан йолынган жинаятьчеләргә йөкли. Болар утопик социализмга нигез салучының карашлары житлек-мәгән һәм тарихи яктан чикләнгән булуын раслай.

Томас Мор тәрбиягә зур әһәмият бирә. Аның сурәтләвенчә, "Утопия" утравында барлык балаларга — малайларга да, кызларга да — бертигез ижтимагый тәрбия һәм башлангыч белем бирелә; бөтен кеше киң белем ала. Укыту туган телдә алып барыла. Уку һәм язудан тыш, мәктәпләрдә арифметика, геометрия, астрономия, музыка, диалектика, табигать белеме өйрәтелә. Утопиялеләр күргәзмә әсбаплардан киң файдаланалар.

Мор яшь буынны хезмәт эшчәнлегенә әзерләүгә зур игътибар бирә һәм шәхеснең төрле яклап үсеше турында кыйммәтле фикерләр әйтә. Ул болай ди: барлык утопиялеләр дә шөгыйльләнергә тиешле бер эш бар, ул да булса — жир эшкәртү. Балалар жир эшкәртү теориясен мәктәпләрдә өйрәнәләр, ә практиканы шәһәр тирәсендәгә кырларда үтәләр. Жир эшкәртүдән тыш, һәрбер утопиялегә тагын нинди дә булса махсус һөнәр билгеләнә, һәрбер кеше аны өйрәнергә тиеш була. Физик хезмәт һәрбер утопияле өчен мәжбүри булса, акыл хезмәте исә иң зур хозурлык санала. Бик аз кешеләр генә, фәкать акыл хезмәте белән шөгыйльләнәп, физик хезмәттән азат итәләр. Болар — аерым билгеләнгән жәмәгать йортларында фән белән шөгыйльләнүче галимнәр. Ләкин өметне

акламасалар, аларны янадан һөнәрчелек һәм жир эшкәртүгә кайтаралар.

Буш вакытларын утопиялеләр китапханә һәм музейларда үткәрәләр, бик мавыгып белемнәрен күтәрәләр. Теләүчеләрнең барысына да дәүләт шул китапханә һәм музейлардагы китаплар, приборлар һ. б. файдаланырга тулы хокук бирә. Күп кенә гади гражданныр, үзлекләреннән тирән белем алып, галимлеккә күчереләләр.

Педагогик фикерне үстерүдә **Томас Морның педагогик идеяләре зур әһәмияткә** ия була. Ул гомуми белем бирү принцибын тәкъдим итә, хатын-кызлар һәм ирләрнең бертөрле белем алырга тиешлеген әйтә, үзлегеннән белем алуны, өлкәннәрне укытуны киң оештыру фикерен күтәреп чыга, хезмәт белән тәрбияләнүнең мөһимлеген ассызыклай, акыл һәм физик хезмәт арасындагы каршылыкны бетерү мөмкинлеге турындагы идеяне беренче булып әйтә. Туган телдә укытуны таләп итә, уку предметларының үзгәндә табигать белеме булган киң даирәсен билгели. Мор башлангыч утопик социализм педагогик идеяләренең беренче хәбәрчесе була.

Шулай итеп, феодаль жәмгыять эчендә капиталистик житештерү ысулы туу һәм үсү тәрбиягә карашта шактый зур үзгәрешләргә китерә. Яңа теорияләр туа. Яңа сыйныфның белем алу ихтыяжларын канәгәтләндерергә тиешле мәктәпләр дә барлыкка килә.

* * *

Бишенче лекция

МОНОПОЛИСТИК КАПИТАЛИЗМГА КАДӘРГЕ ЧОРДА МӘКТӘП ҺӘМ ПЕДАГОГИКА. ЯН АМОС КОМЕНСКИЙНЫҢ ПЕДАГОГИК ТЕОРИЯСЕ

XV – XVII гасырларда халык массаларының феодаль дворяннар һәм феодализмның идеологик терәге булган католик чиркәү белән көрәше кискенләшә. Феодализмга каршы протест еш кына дини-демократик, сектантлык хәрәкәте формасын ала.

Шундый демократик сектант оешмалары арасында Чехиядә XV гасырда христиан-коммунистик **таборитлар** общинасы була, общинаның исеме шушы хәрәкәтнең үзәге Табор шәһәрәннән алынган. Таборитлар **Чехиядәге гусит милли-дини хәрәкәтенең** төп, плебейлар канаты булып, бу хәрәкәт чех халкын изүче немец дворяннарына һәм католик чиркәүгә каршы юнәлә. Таборитлар әйтүенчә, тиздән "эфәнделәр дә, ялчылар да" булмайчак, бөтен кеше бертигез булачак, шәхси милек бетәчәк, һәммә нәрсә уртак булачак.

Феодаль реакциянең берләштерелгән көчләре XV гасырның беренче яртысында таборитлар общинасын тар-мар итә. Аның калдыкларыннан "чех (богема) туганнар" дигән уртачыл карашлы демократик община оеша, аңа крестьяннар һәм һөнәрчеләр керә. Бу община чех халкының азатлыгы һәм бәйсезлеге өчен көрәшүче патриотларны туплый. Чехларның азатлык хәрәкәте феодализмга каршы Европа халыклары алып барган көрәшнең бер өлеше була. Утыз еллык сугыш чорында (1618-1648) чех протестантлары илләреннән куыла.

"Чех туганнар" общинасының юлбашчыларыннан берсе бөөк славян педагогы **Ян Амос Коменский (1592-1670)** була. Ул "чех туганнар" общинасына кергән гаиләдә туа, община акчасына урта һәм югары белем ала, аннары общинаның священнигы итеп сайлап куела һәм аның туганнар мәктәбен житәкли. **Коменский** немец дворяннары һәм католик чиркәве золымына каршы көрәштә актив катнаша. Утыз еллык сугыш вакытында общинаның башка әгъзалары белән ул да эзәрлекләнә, илен ташлап китәргә мәжбүр була. "Чех туганнар"ның бер өлеше килеп урнашкан Польша шәһәре

Лешнода **Коменский** туганнар мәктәбен житәкли, соңрак епископ итеп сайлана. Биредә 1631 елда ул "Телләрнең һәм барлык фәннәрнең ачык ишеге" дигән уку китабы төзи, бу китапта латин телен үзләштерү әйләнә-тирә дөньяны өйрәнү белән бергә бара. Сөргөндөгә авыр тормыш шартларына да карамастан, **Коменский** бу чорда үзенең атаклы "**Бөек дидактика**" әсәрен яза (1632), бу хезмәт уку процессы турындагы фәнгә нигез сала. Китап бик күп телләргә тәржемә ителә һәм Коменскийны бөтен дөньяга таныта. Шулай ук елларда **Коменский** мәктәпкәчә яшәткән балалар тәрбияләү буенча "Ана мәктәбе" дигән дөньяда беренче махсус кулланма яза (1633).

Үзенең күп газалар чигүче иленә хезмәт итүне Коменский бөтен дөньяга хезмәт итү белән бергә алып барырга тырышкан. Ул төрле яклап социаль үзгәртеп корулар идеясе белән чыккан. Канлы сугышлар һәм каты сәяси һәм дини ызгышлар чорында ул дөньяда тынычлыкны саклауны, сәясәт, фән һәм мәгърифәт өлкәсендә халыкара хезмәттәшлек урнаштыруны таләп иткән. Кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләрне һәм ижтимагый тормышны яхшырту максатларында дөньяның барлык илләре белән элемтә тотучы универсаль үзәк төзөргә тәкъдим итә. **Коменский** "Кешеләрнең эш-гамәлләрен төзәтү турында гомуми киңәш" дигән бик зур хезмәтнең 7 томын яза. (Үзе исән чагында нибары 2 томы дөнья күрә, калганнары 1935 елда гына табыла һәм соңрак Чехословакия Республикасында басылып чыга.). Китапта ул гуманлы һәм демократик "**Һәммә кешеләрне һәммә нәрсәдә төрле яклап төзәтү**" программасын билгели.

Аның халыкара элемтәләре бик киң була. Англиядә ул табигать һәм жәмгыять турында бөтен кешегә дә аңлашырлык энциклопедик белемнәр жыелмасы "Пансофия" өстөндә эшли.

Мәсхәрәләнгән иленә Швециянең ярдәм итүенә өметләнеп, Коменский шунда яши, телләр уку методикасы һәм дәрәсләкләр төзи. Ул шулай ук Венгриядә дә яши, анда мәктәп мәсьәләләре буенча консультант булып эшли. Күп кенә фәлсәфи һәм педагогик әсәрләрен, шулай ук исәптән "Өйбәрләр дөньясы рәсемнәрдә" дигән гүзәл уку китабын, шунда яза. Бу китап бик күп телләргә тәржемә ителә.

1656 елда Швеция — Польша сугышы вакытында "чех туганнар" общинасының соңгы сыену урыны булган. Лешно шәһәре

яндрылгач, Коменский Голландиянең Амстердам шәһәрәнә килә, шунда 1670 елда вафат була.

Коменскийның дөньяга карашында стихиячел материализм, гуманизм һәм демократизм. Коменскийның әсәрләрендә шул чорның яңа идеяләре тирән чагылыш таба. Шул вакыттагы халык хәрәкәтләреннән, аерым алганда "чех туганнар"дан, Коменский демократизм, хезмәт ияләренә тирән мөхәббәт, дворяннарга һәм католик чиркәвенә тискәре мөнәсәбәт ала. Ул ачу белән: хәзерге стройда берәүләр артыгын ашый, икенче берәүләр исә ачтан интегә, өстәвенә күпчелек авыр хезмәتكә дучар ителгән, дип билгеләп үтә. Коменскийның демократлыгы бердәм мәктәп булдыруны, нинди катлаудан булуларына, байлыкларына һәм женесләренә карамастан туган телдә гомуми мәжбүри белем бирүне таләп итүендә күренә.

Коменскийның дөньяга карашындагы күп кенә сыйфатлар Яңарыш чоры мәдәнияте йогынтысында барлыкка килә. Яңарыш чорыннан ул гуманизм, көр күнеллек, оптимизм кебек сыйфатлар ала. Урта гасырлардагы караңгы суфыйлыкка, кеше табигатенә гөнаһлылыгы турында чиркәү өйрәтүләренә каршы буларак, Коменский: кеше — иң камил, иң гүзәл жан иясе, "гажәеп микрокосм", - дип өйрәтә. Коменский әйтүенчә, "табигать житәкчелегендә кеше һәммә нәрсәгә ирешә ала". Кеше — тән һәм жан гармониясе ул. Мәктәпне Коменский "гуманлылык остаханәсе" дип саный.

Яңарыш чоры гуманист педагогларыннан аермалы буларак, Коменский тәрбия системасын аерым кешеләре, жәмгыятьнең аксөяк югары катлавы өчен түгел, ә халыкның демократик катлаулары, халык массасы өчен иҗат итә.

Коменский дидактикасының төп идеяләре сенсуалистик характерда: чынбарлык дөньяны тоеп белү нигезендә танып белү, реализм, күргәзмәлек принцибы. Коменский раславынча, "интеллектта элек сиземләүләрдә булмаган берни дә юк". Бу Бэконның сенсуалистик фәлсәфәсенә туры килә, ә ул **инглиз материализмына** һәм **хәзерге заманның тәҗрибәләре ясаучы** фәннә чын нигез салучы була. Коменский Бэконның "Фәннәрне бөек торгызу" әсәрен фәлсәфәнең туып килүче яңа гасырындагы иң якты әсәр дип атый. Бэконның индуктив методында ул "табигать серләренә үтәп керү" юлын күрә.

Коменский барлык балаларны да — баймы ул, ярлымы, аксөякләр нәселәннәнме, гади нәселдәнме, малаймы ул, кызмы, шәһәрдә

яшиме, авылдамы — туган телләрендә укытуны таләп итә. Башкача әйткәндә, Коменский гомуми башлангыч белем бирү идеясен күтәреп чыга. Аның "ярлылар арасында еш кына гажәп сәләтле кешеләрнең күренми калып юкка чыгуларына" ачуы кабар.

Коменскийның дөньяга карашларында, бер яктан, стихиячел материализм, реализм элементлары, тормышка, тәҗрибәгә таяну омтылышы, икенче яктан, динилек бергә үрелеп бара. Аныңча, дөнья — "ходай ижаты", танып белү — "һәммә нәрсәдән ходайны эзләү". Фани дөньяны Коменский бакый дөньяга әзерлек кенә дип санып һәм тәрбиянең максатын шунда күрә. Дөньяга карашындагы шушындый капма-каршылык аның педагогикасында да чагылыш таба.

Коменский фикеренчә, **тәрбиянең** өч баскычы, өч бурычы бар: үз-үзеңне һәм әйләнә-тирә дөньяны танып белү (акыл тәрбиясе), үз-үзеңне идарә итү (әхлакый тәрбия) һәм аллага омтылу (дини тәрбия). Урта гасыр педагогларыннан аермасы буларак, ул беренче бурычны хәл итү бик мөһим дип санаган.

Коменский тәрбиянең ролен бик югары бәяли. Кеше — тәрбияләнгәнгә күрә генә кеше була, ә тәрбияләү өчен иң кулай вакыт — балачак, ди ул. Аныңча, "теләсә нинди баланы чын кеше итәргә мөмкин". Сәләтле, тырыш һәм педагог йогынтысына тиз бирелүчән балалар белән беррәттән, бик аз гына булса да сәләтсез, ялкау һәм кире балалар да бар, әмма аларын да тәрбияләргә һәм укытырга кирәк, дип исәпли.

Коменскийның бөтен педагогик эсәрләрендә, аеруча төп ижаты булган "Бөек дидактика" эсәре аша кызыл жеп булып дәрәс тәрбия һәр очракта да табигать белән ярашырга тиеш дигән фикер уза.

Тәрбиянең табигатькә муафыйклығы принцибы, Коменскийдан башлап, XVIII, XIX гасырлар педагогик системаларында еш очрый, шуның белән бергә атаклы педагогика теоретикларының һәрберсе (**Коменский, Руссо, Песталоцци, Дистервег һ. б.**) бу принципны үзенчә аңлый.

Коменский, табигатьнең бер өлеше буларак кеше аның төп, гомуми законнарына буйсына, бу законнар үсемлек һәм хайваннар дөньясында да, шулай ук кешегә мөнәсәбәттә дә гамәлдә, дип исәпли. Аныңча, "мәктәпнең төгәл тәртибен табигатьтән алырга кирәк", "табигать гамәлләрендә күренә торган процессларны" күзәтүдән чыгып эш итәргә кирәк. Ул тәрбия закончалыкларын табигать законнарына охшатып билгеләргә тиеш. Коменскийның

дөрөс дидактик фикерлэрэн аның бэян итү формасыннан аера белергә кирәк.

Коменский үзенең тәрбия һәм укыту өлкәсендәге тирән гомумиләштерүләрэнә жәмгыять тормышын, тәрбия тормышын күзәтүләрден, педагогик тәҗрибәдән чыгып килгән. Үзенең укытучылык эшчәнлегә һәм чорның алдынгы педагогик тәҗрибәсә нигезендә Коменскийда "Бөөк дидактика" әсәрендә чагылыш тапкан тирән теоретик фикерләр туа һәм формалаша. Педагогик тәҗрибәсен ул фәлсәфи яктан нигезли. Элек һәрбер педагогик положениене дини дәлилләр, гадәттә, изге язмалардан алынган өзеklär белән нигезләгәннәр.

Коменский, бу иске ысулдан һич кенә дә баш тартмыйча, дәлил-ләүнең Яңарыш чоры алып килгән яңа ысулын — табигатькә таянуны кертә һәм табигать белән тәрбиянең гомуми закончалыкларын формалаштырырга тырыша.

Табигать законнары турында сөйләгәндә, ул табигатьне хоҗай ижаты дип саный. Хәер, мондый тарихи чикләнгәнлек ул чорның барлык галимнәрэнә, хәтта чиркәү тәғлиматларын кире кагучы, табигатьнең төрле өлкәләрендәге чын законнарны ачучыларына да, хас була.

Тәрбиянең табигатькә муафыйклығы принцибының табигатьнең гомуми законнарына иярү икәнлеген аңлау белән бергә, Коменский яшь чорларына бүлү, мәктәп системасын һәм кайбер дидактик принциплар һәм кагыйдәләрне нигезләгәндә кешенең табигатенә (тумыштан килгән сыйфатларга) һәм балаларның табигый яшь үзенчәлекләренә таяна.

Яшь чорларына бүлү. Мәктәпләр системасы һәм укытуның эчтәлегә. Коменский, кешенең табигатенән чыгып, үсеп килүче буынны дүрт яшь чорына бүлә, аларның һәрберсә алтышар ел:

- балалык чоры — туганнан алып 6 яшькә кадәр,
- үсмерлек чоры — 6 яшьтән 12 яшькә кадәр,
- яшьлек чоры — 12 яшьтән 18 яшькә кадәр,
- балигылык чоры — 18 яшьтән 24 яшькә кадәр.

Бу бүленешнең нигезенә ул яшь үзенчәлекләрен куя: балалык чорында буй һәм сизу органнары яхшы үсә; үсмерлек чорында хәтер һәм хыял, шулай ук аларның башкаручы органнары – тел һәм кул үсеш ала; яшьлек чоры, күрсәтелгән сыйфатлардан тыш, фикерләнү ("аңлау һәм хөкем йөртү") үсешенең югарырак дәрәжәсә белән

характерлана; балигълык чорында ихтыяр һәм гармония саклау сәләте үсә.

Бу яшь чорларының һәрберсе өчен, яшь үзенчәлекләреннән (баланың табигатеннән) чыгып, **Коменский белем алуның аерым баскычларын билгели.**

6 яшькә кадәрге балалар өчен ул әниләр мәктәбе тәкъдим итә, биредә ана житәкчелегендәге мәктәпкәчә тәрбия күздә тотыла. Үсмерлек чорына (ягъни 6 яшьтән 12 яшькә кадәрге балалар өчен) һәр общинада, авылда алты еллык **туган тел мәктәбе** каралган. Яшьләргә (12 яшьтән 18 яшькә кадәр) һәр шәһәрдә **латин мәктәбе**, яисә **гимназия** булырга тиеш. Балигъ булган яшьләргә (18 яшьтән 24 яшькә кадәр) һәрбер дәүләттә, яисә зур өлкәдә **академия** ачуны күздә тотта.

Һәр алдагы баскыч үткәннең дәвамы булып тора. Шулар рәвешле, Коменский **бердәм мәктәп демократик принцибын күтәрәп чыга.**

Академиядән кала һәр баскыч өчен Коменский укыту эчтәлеген жентекләп эшли. **Әниләр мәктәбе**, балаларның табигый үзенчәлекләрен исәпкә алып, алты яшькә кадәр балаларга безне чолгап алган табигать һәм жәмгыять тормышы турында башлангыч мәгълүматлар, жанлы тәэсирләр бирергә тиеш. Балалар табигать белеме өлкәсеннән су, жир, һава, ут, яңгыр, кар, боз, таш, тимер, агач, үлән, балык, кош, үгез һ. б. боларның нәрсә икәнлеген белергә тиеш. Бала астрономиядән нәрсәнең һава, кояш, ай, йолдыз дип аталуын, аларның кайда чыгып кайда батуын белә. Шулай ук ул географиядән дә башлангыч мәгълүмат ала (тау, үзән, елга, авыл, шәһәр һ. б.).

Коменский балаларны бик кечкенәдән хужалык алып барырга, хезмәткә өйрәтергә, моның өчен аларны йорт кирәк-яраклары һәм аларның кулланылышы белән таныштырырга киңәш итә. Мәктәпкәчә яшьтәге балаларның әхлак тәрбиясе, ди ул, аларда чама хисе, пөхтәлек, эш сөючәнлек, өлкәннәргә ихтирам, тыңлаучанлык, туры сүзлек, гаделлек һәм, иң мөһиме, кешеләрне ярату хисе тәрбияләүдән гыйбарәт.

Коменскийның иң зур хезмәте шунда ки, ул мәктәпкәчә тәрбия буенча "Әниләр мәктәбе" дигән дөньяда беренче кулланма эшли.

Туган тел мәктәбе, Коменский фикеренчә, алты еллык булырга тиеш. Анда, нинди катлаудан, нинди милләттән булуларына һәм нинди дин тотуларына карамастан, малайлар да, кызлар да белем алсын.

Ул заманнардагы башлангыч мәктәпләр ике-өч еллык кына булган, анда догалар ятлау, уку, язу һәм иң гади исәп-хисапка өйрәтү белән чикләнгәннәр. Коменскийның бик зур хезмәте шунда: ул **башлангыч мәктәпнең эһәмиятен күтәргән**, яғни укуның вакытын арттырган, аның туган тел мәктәбе булуына басым ясаган (ә руханилар кулындагы чиркәү мәктәпләрендә балаларга аңлаешсыз латин телендә укытканнар), башлангыч мәктәптә укыту эчтәлеген геометрия, география, табигать белемнән башлангыч мәгълүматлар бирү, жыр һәм хезмәт укыту белән киңәйтелгән. Әлбәттә, дин сабагына зур урын биргән.

Латин мәктәбдә (гимназиядә) укыту эчтәлеген Коменский шул чордагы урта мәктәптә укыту предметлары даирәсеннән алган: бу "ирекле жиде сәнгать". Әмма шул чордагы схоластик мәктәпнең шушы фәннәренә ул яна уку предметлары өсти. Болар: физика (табигать белеме ул чагында шулай атала), география, тарих. Гимназиядә латин, грек телләре, туган тел һәм тагын берәр яңа тел укытыла.

Коменский: телне (грамматиканы) өйрәнгәннән соң укучылар табигать белеме (физика), математика, аннары этика, диалектика кебек фәлсәфи фәннәренә өйрәнүгә күчәргә, ә уку курсы риторика өйрәнү белән тәмамларга тиеш, чөнки шушы эзлеклелектә сөйләмнең матурлыгы өстенә эчтәлеклелек һәм тирәнлек тә өстәлә, дип саный. Мәктәп системасындагы гимназиянең алты классының һәрберсенен үз исеме була: грамматика, физика, математика, этика, диалектика һәм риторика класслары.

Фәннәренә ул чор өчен гадәти булмаган шушы эзлеклелектә куюу белән Коменский үзенең фәлсәфи карашларыннан — сенсуализмнан чыгып эш итә, шул заманның новаторы була, әмма бер фәнне (яисә үзара яқын берничә фәнне) бер вакытта укыту, аннары гына башка фәннәренә өйрәнүгә күчү ягында була. (XVIII гасыр азагында бер үк вакытта төрле предметлар укытыла башлый. Хәзерге уку планнары шушы принципның алга таба үстөрелеше булып тора).

Академиядә Коменский дини тәгълимат, юридик һәм медицина кебек, ул чор өчен гадәти факультет булырга тиеш дип саный.

Коменскийның дидактик карашлары. Сенсуалистик фәлсәфәгә иярәп, Коменский танып белү һәм уку нигезенә төеп белү тәжрибәсен куя, **күрсәтмәлелек принцибын** теоретик яктан нигезли һәм жентекләп ачып бирә. Күрсәтмәлелек аңа кадәр дә кулланылган.

Аның хақында гуманист педагоглар да, мәсэлән, "Утопия" утравындагы укытуны тасвирлаганда Томас Мор да әйткән булган. Кульязма китапларда да, басма китапларда да рәсемнәр элек тә булган, әмма бу күрсәтмәлелек Коменский биргән теоретик нигезләрдән башка гына, тәҗрибәгә таянып кына кулланылган. Коменский күрсәтмәлелекне киң мәгънәсендә, күрү органнарын гына түгел, ә тою, сизү органнарының барысын да әйберләр һәм күренешләргә яхшырак, ачыграк тоюда эшкә жигү дип аңлай. Ул дидактиканың "алтын кагыйдәсен" игълан итә: "Мөмкин булган һәммә нәрсәне хис-тойгы белән: күренә торганны — күз белән; ишетелә торганны колак белән; исләргә — борын белән; тәмне — авыз белән; сизеп тоя торганны — капшау юлы белән сиземләп тою мөмкинлеге бирелергә тиеш. Нинди дә булса предметларны берьюлы берничә төрле тойгы белән сиземләп тоеп була икән, аларны берничә тойгы электереп алсын".

Коменский укытуны әйберләр турында сүз сөйләүдән түгел, ә аларны конкрет күзәтүдән башлауны таләп иткән. Мөмкин булган һәрнәрсәне табигый хәләндә күзәтергә кирәк, ә турыдан-туры күзәтү мөмкин булмаганда әйберләргә картина, модель, рәсемнәр алыштыра.

Иң мөһим дидактик принципларның берсе буларак күрсәтмәлелекне эшкәртүдә Коменский зур хезмәт куя: күрсәтмәле укытуның инде шул чорда булган беркадәр тәҗрибәсен нигезли, гомумиләштерә, тирәнәйтә, киңәйтә, үзенең дәрәслекләрен рәсемнәр белән баеп, күрсәтмәлелекне гамәлдә киң куллана.

Реаль дөньяны тәҗрибә аша өйрәнергә чакырып, Коменский "яшьләргә башына сүз, фикер боткасы тутыручы" схоластик укытуны тәнкыйтьли, "схоластика чытырманлыгыннан чыгарга" (аның бер хезмәтенең исеме шундый) чакыра.

Мәгънәсез, механик ятлауга каршы Коменский аңлы уку таләбен куя. Ул болай дип яза: "Акыл белән яхшы аңланмаган бернәрсәне дә ятлатырга ярамый". Укучылар "укыганнарының көндәлек тормышта нинди файда китерүен укытучы ярдәмендә ачык аңларга тиешләр. Күренешләргә өйрәнгәндә укучыларны бу күренешләргә сәбәб аңлауга китерергә кирәк. "Һәрбер предметны тәмам аңлап бетерми торып өйрәнүдән туктамаска кирәк", ("тәмам аңлап бетергәнчә өйрәнергә кирәк").

Коменский **укытуның системалылыгын** яклай. Укучыларга күренешләр арасындагы бәйләнешне аңлауга китерү һәм уку мате-

риалын балаларга тәртипсез рәвештә түгел, ә төп положениеләр рәвешендә кыскача гына итеп би­рү зарурлығына күрсәтә. Укытуда, ди ул, фактлардан һәм мисаллардан аларны системалаштыручы нәтижәләргә һәм кагыйдәләргә килергә кирәк; конкреттан — абстрактка, жиңелдән — авырга, гомумидан — өлешкә килергә; башка предмет яисә күренеш турында гомуми күзаллау бирергә, аннары аның аерым якларын өйрәнүгә күчәргә кирәк, ди.

Коменский фикеренчә, **укытуның эзлеклелеге** зур әһәмияткә ия. Укучыларга үзләштерергә тәкъдим ителгән материалны шундый итеп бирергә кирәк, ул инде яңа материалны өйрәнүгә әзерлек булсын. Балаларның яшь үзенчәлекләрен исәпкә алып, Коменский башта аларның хис-тойгыларын, аннары хәтерләрен, фикерләүләрен һәм, ниһаять, сөйләмнәрен һәм кулларын үстерергә киңәш итә, чөнки укучы үзләштергәнән дәрәс сөйләп бирә һәм эштә куллана белергә тиеш.

Коменский, укыту **балалар көче житәрлек** булырга тиеш, дигән дидактик таләп белән чыга. Балалар үзләштерәсе материал аларның яшь үзенчәлекләренә туры килергә тиеш. Укытуның көч житәрлек, аңлаешлы булуына ачык аңлату, төп фикерне сырлап-бизәкләп тормый житкерү белән ирешелә.

Укучыларның материалны **нык үзләштерүләре** дидактик таләпкә күтәрәп, Коменский "ныклы нигез" салу зарурлығын, укытканда ашыгу ярамавын, укучыларның материалны әйбәтләп үзләштерүләренә ирешү кирәклеген искәртә; бер-берсенә бәйләү мөмкин­легенә булган предметлар "бәйләнештә" укытылырга тиеш. Һәр темага кыска, төгәл кагыйдәләр ярдәмендә йомгак ясалырга тиеш.

Яңа материалны яхшылап үзләштерүдә күнегүләренң һәм үткән материалны кабатлауның әһәмияте гаять зур. Укытучы, яңа материалны аңлаткач, берәр укучыны такта яңына чыгарып, әле генә сөйләгәннәрен кабатлата; шуны ук эшләү өчен тагын бер укучыны чыгара. Шундый күнегүләр һәм кабатлаулар ярдәмендә укытучы үзе сөйләгәннәрдән балаларның нәрсәне аңламаган-лыкларын бик ачык күрә. Берничә тапкыр кабатланган материал хәтердә бик нык кала. Шулай кычкырып кабатлаганда үзләштергән материалыңны сөйләп би­рү күнекмәсен үстерүнең әһәмияте бик зур, үзләштерү үзе дә аныграк, ныграк була. Коменский бу максатта укучыларга үзләштергән материалны башкаларга да аңлатырга тәкъдим итә.

"Эшлисе эшне эшләп карап өйрәнергә кирәк", — ди Коменский, күнегүләр оештыру кагыйдәләрен биреп. "Мәктәпләрдә язучы оста-

лыгына — язып, сөйләү осталыгына — сөйләп, жырлау осталыгына — жырлап, нәтижә чыгару осталыгына — нәтижә чыгарып һ. б. өйрәнсеннәр, мәктәп — эш кайнап торган остаханә булырга тиеш". Күнекмәләргә дәрәс өйрәтү өчен укучыларга башкарылырга тиешле эшнән билгеле бер формасын һәм нормасын бирү тиеш; инструментларны ничек куллану (мәсәлән, сызым сызганда һ. б.) турында сөйләп кенә калмаса, ә эштә кулланып күрсәтергә кирәк. Күнегүләргә тулы эш башкарудан түгел, ә кечкенә элементлардан башларга кирәк; бу укуга да (башта — хәрәфләр һәм ижеккәр, аннары — сүзләр, иң ахырдан — жөмлөләр), язуга да, грамматикага да, башка күнекмәләргә дә кагыла.

Балаларга охшату үрнәген күрсәтеп, укытучы башта формага төгәл охшатуны таләп итәргә тиеш, соңыннан бу эш иреккәр башкарылырга мөмкин. Укучылар жибәргән барлык төгәлсезлекләргә укытучы шунда ук төзәтә, кагыйдәләргә таянып искәрмәләргә ясыт. Укытканда синтез анализ белән берләштереләргә тиеш.

Коменский укучыларның **танып белү сәләтләргә** мөмкин кадәр ныграк **үстерәргә**, "белемгә сусау һәм укуга кайнар дәрәт кабызырга" омтылган, моның өчен, дигән ул, күнелле нәрсә белән файдалы нәрсәгә берләштерәргә, балаларның кызыксынучанлыгын хупларга кирәк. "Укучыларымда мин һәрвакыт күзәтүдә, сөйләмдә, практикада һәм кулланылышта мөстәкыйльлек үстерәм", — зип язган ул.

Мәктәптә укытуны оештыру. Класс-дәрәс системасы. Коменский чирекләргә бүленгән уку елы, каникул төшенчәсен гәмәлгә керткән, уку көнөн оештыруны билгеләгән (туган тел мәктәбндә I уку сәгәте, латин мәктәбндә 6 сәгәт), укытуның класс-дәрәс системасын теоретик эшкәртеп гәмәлдә кулланган.

Ул чорда укучыларны мәктәпкә төрле вакытта, бөтен ел буена кабул иткәннәр. Укучылар класста бергә утырсалар да, күпчелек очракта аларның барысы белән берьюлы күмәк дәрәсләр уздырылмаган: һәр укучы үзенә бирелгәнне аерым өйрәнгән, һәр укучының шәхси уку-өлгөрү тизлегә булган. Укытучы һәр укучы белән аерым шөгыйльләнгән. Коменский мәктәпкә укучыларны елына бер тапкыр гына кабул итүне, укытучының бөтен класс белән күмәк эш алып баруын яклаган. Ул укытуда класс-дәрәс системасына нигез салган, дәрәсләргә планлаштыру һәм алып бару буенча күрсәтмәләр биргән, дәрәснән бер өләше — укучылардан сорауга, икенчә өләше яңа материалны аңлатуга һәм шул материалны хәтердә ныгыту күнегүләргә биреләргә тиеш дигән. Аныңча, һәр дәрәснән

аерым темасы һәм төп бурычы булырга тиеш. Укытучы барлык укучыларның да дәресләрдә актив катнашуларын игътибар белән күзәтергә һәм дәрес вақытында класста тәртип сакларга тиеш.

Коменский төзөгән дәреслекләр. Коменский дәреслекнең нинди булырга тиешлеге хақында күп кенә файдалы теоретик фикерләр әйткән, шул чор өчен үрнәк булырдай берничә дәреслек төзеп, үзенең теоретик положениеләрен гамәлгә ашырган. Ул, дәреслектә уку материалы житәрлек дәрәжәдә тулы, ләкин дәреслек үзе кыска булырга тиеш, анда игътибарны төп нәрсәдән читкә юнәлтерлек артык детальләр булмасын, дип таләп итә. Дәреслектә материал системалы урнаштырылып, балаларга аңлаешлы, ачык, гади телдә язылган булырга тиеш.

Коменский төзөгән дәреслекләрдән икесе — "Телләренең һәм барлык фәннәренең ачык ишеге" (1631) һәм "Әйберләр дөньясы рәсемнәрдә" (1658) — аеруча киң таныла.

Бу дәреслекләренең беренчесендә Коменский, үзенең дидактик принципларына туры килгән һәм әкрәнләп катлаулана барган жөмлөләр (фразалар) сайлап, бер үк вақытта тел дәреслеге дә, баланы төрле өлкәләрдән ул аңларлык белемнәр белән таныштыручы китап та бирә.

Икенче дәреслек ("Әйберләр дөньясы рәсемнәрдә") үзенең күрә балалар өчен рәсемнәр белән бизәлгән башлангыч белемнәр энциклопедиясен тәшкил итә, һәрберсе рәсемле 150 кыска мәкаләдә табигать (галәм, географиядән мәгълүматлар, үсемлекләр, хайваннар, кеше тәне турында) кеше эшчәнлеге (һөнәрләр, авыл хужалыгы, транспорт, мәданият һ. б.), ижтимагый тормыш (дәүләт идарәсе, суд) турында мәгълүматлар бирелә. Шул ук вақытта зур педагогик осталык белән укучыларның сөйләме дә баетыла: дәреслек туган тел һәм латин теленнән мәгълүматлар бирә.

Китап бик күп телләрдә тәржемә ителә һәм 150 елдан артыграк башлангыч белем бирүдә яхшы дәреслек хезмәтен үти. XVIII гасырның икенче яртысында берәз эшкәртелеп төрле исемнәр белән ("Күренеп торган яктылык", "Галәм тамашасы") берничә тапкыр Россиядә басылып чыга. Бөек немец шагыйре Гете XIX гасыр башында аны үзе шуннан белем алган үрнәк уку китабы буларак искә ала.

Әхлак тәрбиясе. Тәртип мәсьәләсе. Кешенең үзен идарә итүе, Коменский фикеренчә, тәрбиянең өч максатыннан берсе. Аңа әхлак тәрбиясе нигезендә ирешелә.

Платон һәм Аристотельгә ияреп, Коменский төп, кардиналь яхшылык дип акылны, чама хисен, батырлык һәм гаделлекне санаган. Әйберләр турында дәрәс хөкем — игелекнең нигезе, шуңа күрә акыл — игелекле, тормышның житәкчесе. Чама хисе кешегә һәр нәрсәдә чама белү өчен, беркайчан да күнел бирү, күнел кайтуга кадәр барып житмәс өчен кирәк. Батырлыкка үз-үзенне тотта алу, чыдамлык, кирәк булганда файда китерергә эзер тору, бурычыңны үтәү кебек сыйфатлар керә.

Шуңа төп яхшылыктардан тыш, Коменский балаларда тыйнаклык, тыңлаучанлык, киң күнеллек, жыйнаклык, пөхтәлек, итәгатлелек, өлкәннәргә ихтирамлылык, хезмәт сөючәнлек тәрбияләргә киңәш иткән.

Әхлакый тәрбия чаралары итеп Коменский түбәндәгеләрне санаган: ата-ана, укытучылар, иптәшләренең үрнәге; үгет-нәсихәт, балалар белән әңгәмәләр; балаларның әхлакы тоту күнегүләре (мәсәлән, батырлык тәрбияләгәндә); бозыклык, ялкаулык, уйлап эш итмәү, тәртипсезлек белән көрәш. Әхлакый тәрбия процессында әйбәт гадәтләр булдыруның әһәмияте бик зур.

Дисциплинаның әһәмиятенә күрсәтеп, Коменский "Дисциплинасыз мәктәп — сусыз тегермән белән бер" дигән чех мәкален китерә. Коменскийның бик зур хезмәте шунда, ул урта гасыр мәктәбәндәге таяк дисциплинасына каршы чыга, балаларга кешелекле мөнәсәбәт күрсәтергә чакыра, әмма шул ук вакытта укытучының балалар арасында тиешле дисциплинаны да саклавын таләп итә. Тәртипне күбрәк "яхшы үрнәк, ягымлы сүз, һәрчак ихлас һәм ачыктан-ачык әйбәт мөнәсәбәт белән" сакларга кирәк, ди ул.

Коменский, балаларга тән жәзасы бирүгә кискен каршы чыга. "Чыбык һәм таяк — ирекле кешеләр өчен бөтенләй дә яраксыз коллык кораллары, аларга мәктәптә гомумән урын булмаска тиеш, алар мәктәптән куылырга тиеш, мин катгый рәвештә шуны таләп итәм". Әмма аның икеләнүе тән жәзасы мәсәләсендә дә күренә: ул укуда начар өлгәргән өчен тән жәзасы куллануны катгый кире кага, ләкин укучы көферлек күрсәткән, яисә киреләнгән очракта рөхсәт итә.

"Яхшы оештырылган мәктәп законнары" дигән кечкенә генә әсәрендә Коменский кыска гына кагыйдәләр рәвешендә мәктәп режимын дәрәс оештыру, мәктәпне идарә итү, укытучыларның вазыйфалары, укучыларның үз-үзләрен тотышына кагылышлы бик күп файдалы күрсәтмәләр бирә.

Кагыйдэләрдә жентекләп укучыларның белемен исәпкә алу тәртибе һәм ысуллары билгеләнгән: кизүчеләр көн саен барлык укучыларның да белемен тикшерә; укытучы һәр дәрестә берничә укучының белемен тикшерә; мәктәпнең ректоры айга бер тапкыр сынау юлы белән өлгерешне тикшерә. Сынаулар шулай ук һәр чирек азагында үткәрелә, ә уку елы беткәч, класстан класска күчерү имтиханнары була.

Укучылар мәктәпкә соңга калмый килергә һәм билгеләнгән урыннарына утырырга тиеш. Ниндидер сәбәп белән укучы дәрәскә килә алмаса, эти-әниләре бу хакта кизүчегә хәбәр итәргә тиеш, кизүче исә укытучыга әйтә. Дәрәсләрдә укучылар укытучы сөйләгәнне игътибар белән тыңларга тиеш. Укучылар мәктәптән тыш та үзләрен тыйнак һәм әдәпле тотарга тиешләр. Коменский болай дип яза: "Тәртипне көлү яисә нәфрәт уятырлык шаяртып яки ачу белән түгел, ә курку һәм ихтирам уятырлык житдилек белән сакларга кирәк. Шулай булгач, яшьләр белән житәкчелек иткәндә — житди сабырлык, шелтәләгәндә — мәсхәрәсез кисәтү, жәза биргәндә — рәхимле таләпчәнлек булырга тиеш".

Укытучының роле һәм аңа таләпләр. Коменский укытучыга бик зур әһәмият биргән, укытучылык эшен бик мактаулы, "жир йөзәндәге һәм мә профессияләрдән өстен", дип санаган. Бу укытучыга карата яңа, прогрессив караш була, чөнки элегрәк укытучы эшен, аеруча башлангыч мәктәп укытучысының эшен ихтирам итмәгәннәр. Коменский, бер яктан, халыкның укытучыны ихтирам итүен, икенче яктан, укытучының, жәмгыятьтә нинди мөһим функция башкаруын аңлап, үз дәрәжәсен саклавын таләп иткән. Укытучы, дип язган ул, намуслы, эшлекле, үз дигәнәндә нык торучан, игелеклекләкнең үрнәге булырга, шул сыйфатларны укучыларына да сеңдерергә, белемле һәм эш сөючән булырга тиеш. Эшен чиксез яратырга, укучыларын аталарча кайгыртырга, аларда белем алу омтылышы уятырга тиеш. "Укытучы иң әүвәл укучыларын үз үрнәгенә ияртү хәстәрен күрергә тиеш". Укытучының динлелеген Коменский иң мөһим сыйфатларның берсе дип санаган.

Коменскийның педагогик теориясенә аннан соңгы гасырларда педагогиканы һәм мәктәп практикасын үстерүдәге әһәмияте. Ян Амос Коменский бөтен дөньяда педагогик фикер һәм мәктәп үсешенә бик зур йогынты ясаган. Аны мәктәп эшен яхшырту өчен төрле илләргә (Англия, Швеция, Венгриягә һ. б.) чакырганнар. Төрле телләргә тәржемә ителгән дәрәсләкләре бик күп

илләрдә, шул исәптән XVIII һәм XIX гасырларда Россиядә дә, киң таралган, алар 150 елдан артыграк башлангыч белем бирүдә иң яхшы уку китапларыннан исәпләнгәннәр һәм башка алдынгы педагоглар өчен дәреслек язу үрнәге булып хезмәт иткәннәр.

Бөек рус педагогы К. Д. Ушинский XIX гасырның 60 нчы елларында болай дип яза: фәнне балалар өчен яшь үзенчәлекләрен исәпкә алып педагогик бәян итүнең башлангычы итеп "без инде Комениусның "Өйберләр дөньясы рәсемнәрдә"сен саный алабыз".

Коменский дидактика өлкәсендә уку эшен оештыруның бик күп тирән, прогрессив дидактик идея, принцип һәм кагыйдәләрен (уку елы, каникуллар: уку елын чирекләргә бүлү, балаларны мәктәпкә бер генә вакытта — көз көне алу, сыйныф-дәрес системасы, укучыларның белемнәрен исәпкә алу, уку көненең озынлыгы һ. б. ш.) тәкъдим итүче новатор булган. Аның бу мәсьәләләргә караган тәкъдимнәре әле дә булса тулаем алганда төрле илләр мәктәпләрендә кулланыла.

Педагогиканы үстерүдә Коменский, Лейбниц фикеренчә, философияне үстерүдә Декарт һәм Бэкон, астрономияне үстерүдә Коперник кебек үк роль уйнаган. Шуның белән бергә аның педагогика өлкәсендә тәкъдим иткән яңалыклары (гомуми белем бирү, бердәм мәктәп, башлангыч мәктәптә алты ел укыту идеяләре, кайбер башка дидактик принциплар һәм кагыйдәләр) бик әкрән юл ярган. Бөек педагогның алдан күрәп әйткән бик күп идеяләре, хыяллары 200-250 елдан соң гына (анда да чикләнгән күләмдә) мәктәп практикасына кертелә.

XIX гасырның икенче яртысыннан башлап, прогрессив педагоглар Коменскийның әһәмиятен торган саен ныграк аңлый башлыйлар (аеруча славян илләрендә һәм Россиядә).

Коменскийның педагогик теориясе чех халкының милли азатлык хәрәкәте, шулай ук Европа халыкларының феодализмга каршы көрәше нәтижәсендә туа. Фәнни характердагы бу теория дөнья мәданиятенә зур өлеш булып керә.

* * *

Алтынчы лекция

ДЖОН ЛОККНЫҢ ПЕДАГОГИК КАРАШЛАРЫ

Локкның социаль-сәяси һәм фәлсәфи карашлары. XVII ғасырда Англия промышленность перевороты өчен жирлек эзерләгән буржуаз революция кичерә. Бу яңа заман, буржуазия хакимлеге заманы житүен хәбәр итүче революция иде.

Анда буржуазия дворяннарның буржуаллашкан өлеше белән союзда чыгыш ясый, ул революциянең характерлы үзенчәлеге шунда була.

1688 елда сыйнфый компромисс — шушы ике социаль группа арасындагы килешү нәтижәсендә король тәхеттән төшерелде дип игълан ителә һәм аның урынына принц Вильгельм Оранский чакырыла. Оранский илнең буржуаз үсешен гарантияләүче "Хокуклар декларациясен" кабул итә. Маркс әйтүенчә, (данлы революция) Вильгельм III Оранский белән берлектә властыка жиңел табыш артыннан куучы жирбиләүче һәм капиталистларны куя".

Энгельс сүзләре белән әйткәндә, Джон Локк "1688 елгы сыйнфый компромисс баласы иде". Маркс аны бөтен сыйфатлары белән яңа буржуазия вәкиле буларак характерлый.

Джон Локк 1632 елда провинция адвокаты гаиләсендә туа. Аның әтисе революциядә катнашкан була. Иске Вестминстер мәктәбендә схоластифик урта белем алганнан соң, Локк Оксфорд университетына укырга керә, анда Декарт, Бэкон, Ньютон кебек зур галимнәрнең хезмәтләре белән мавыга, табигать фәннәре белән кызыксына, медицина белән шөгьльләнә. Университетны тәмамлагач, Локк анда грек теле һәм әдәбияты укытырга кала. Илдә жәелеп киткән революцион көрәшкә сагаеп карый, гади халыктан күтәрелгәннәрне яратмый. 1667 елда Локк либераль сәяси эшлекле Лорд Шефтсбери белән таныша, аларның гаилә табибы һәм оныкларының тәрбиячесе булып китә. Шефтсбери буржуазия яғыннан корольгә каршы чыга. Шуңа күрә аны, аның белән бергә Локкны да жәберли башлыйлар, һәм алар Голландиягә эмиграциягә китәргә мәжбүр булалар. 1688 елдан соң Локк Англиягә кире кайта һәм шул чор буржуаз жәмгыятендә мактаулы урын били. 1704 елда үлә.

Локк үзенең хезмәтләрендә король власте алышынуны һәм Англиянең яна дәүләт төзелешен дәлилләргә омтыла. Ул дәүләт барлыкка килүнең килешү теориясен һәм "табигый хокук" теориясен яклай, кешеләр башта табигый халәттә яшәгәннәр, азат һәм тигез булганнар дип исбатлай. Алар үзләренең табигый хокукларын үз теләкләре белән хакимнәргә биргәннәр, шуның өчен хакимнәр аларның гомерләрен, ирек һәм мөлкәтләрен сакларга тиеш булганнар. Моннан: югары хакимият иясе халык булган, ул үзе биргән властың, әгәр монарх үз вазифаларын үтәмәсә, кире дә ала алган, дигән нәтижә чыга.

"Кеше акылы турындагы тәҗрибә" дигән төп фәлсәфи хезмәтендә (1690) Локк кеше аңында "тумыштан килгән идеяләр" һәм күзаллаулар юк, бала күңеле "чеп-чиста язу тактасы шикелле" дип расларга тырышкан. Бу положениедән чыгып, кеше үсешендә тәрбиянең роле бик югары бәяләнә. Локкның, белем һәм идеяләр тоеп белү тәҗрибәсеннән килеп чыккан, дигән тәғлиматы буржуазияне феодаль аристократия идеологларының идеяләре, "рыцарьлык сыйфатлары", дәүләтне идарә итү сәләте, аксөякләрнең белем алуга аерым хокуклары тумыштан килә дигән, ул чакта киң таралган раслауларына каршы көрәшкә коралландыра.

Локкның тумыштан килгән идеяләргә тәнкыйтьләве материализмның идеализм белән көрәшендә уңай роль уйный. Шулай тәнкыйтькә XVIII гасыр мәгърифәтчеләре таяна.

Күзаллаулар безнең аңыбызга тойгылар, сизү әгъзалары аша килә, ди Локк. Бу — дөньяны танып белүнең төп чарасы. Шулай рәвешле, биредә ул **материалистик сенсуализм** позицияләренә баса. Эмма Локкның философиясе **дуалистик характерда**. Аның фикеренчә, тышкы тәҗрибәдән башка, акылның үз эшчәнлегә булган эчке тәҗрибә дә бар. Бу нәрсә аның философиясендә идеалистик элементлар да булуын күрсәтә, моны хакыйкәт безнең аңыбызда объектив чынбарлыкның чагылышы түгел, ә күзаллаулар һәм төшенчәләргә үзара ярашуы, дигән раслаулар да бик ачык асызлыклы. Шушы положениеләрдән чыгып, Локк үз-үзенә күзәтүгә нигезләнгән эмпирик психологиянең күп кенә мәсьәләләрен эшли. Ул без сайлаганга бәя бирүче, кешегә бәхет һәм файда китерә торган нәрсәне билгеләүче кеше акылының аерым әһәмиятен күрсәтә. Акыл тәрбиясе шуңа күрә аеруча әһәмияткә ия була.

Локкның этикасы тумыштан килгән эхлакый идеяләргә кире кагуга нигезләнә. Игелек — рәхәтлек китерә, яисә аны арт-

тыра, газапны киметэ һәм явызлыктан саклап кала алуучы нэрсэ. Явызлык — газаплар китерэ, яисэ арттыра, рэхэтлекне киметэ яисэ рэхэтлектэн мэхрүм итэ алуучы нэрсэ. Бу положениелэр феодалды дини этикага каршы юнэлгән була. Шулу вакытта Локк бар нэрсәне тудыручы һәм ижат итүче буларак ходайның барлыгын инкарь итми, бала күнеленэ алла турында һәм диннең эһәмияте турындагы ныклы төшенчэлэрне бик иртэ сендерергэ кирәк дип саный.

Локк үзенең педагогик карашларын "**Тәрбия турында уйланулар**" (1693) дигән китабында баян итэ.

Джентльмен тәрбияләү. Без үз гомеребездә очрата торган кешелэрнең уннан тугызы тәрбия аркасында яхшы яисэ яман, файдалы яисэ файдасыз була, дигән Локк. Тәрбиянең бурычы итеп ул гади кешене түгел, э джентльмен, "алдын-артын уйлап, төрле эш итэ белүче" **джентльмен тәрбияләүне** санаган. Ул — чыгышы белән дворян булырга, "нэзакэтьле мөгәмэлэсе белән аерылып" торырга, шулу вакытта буржуаз эшкуар, эшлекле кеше сыйфатларына ия булырга тиеш.

Джентльмен физик, эхлакый һәм акыл тәрбиясе алырга тиеш, ләкин мәктәптэ түгел, чөнки, Локк фикеренчэ, мәктәп — "төрле катлаудан чыккан, начар тәрбия алган малайларның чуар төркеме жыелган учреждение ул". **Чын джентльмен өй тәрбиясе ала**, чөнки "хэтга өй тәрбиясенең кимчелеклэре дә мәктәптэ алган белем һәм күнекмэлэрдән күпкэ файдалырак". Локк, аксөяк гаилэлэре практикасыннан чыгып, джентльмен тәрбияләү эшен яхшы эзерлекле, житди тәрбиячегэ тапшырырга киңэш иткән.

Локк **физик тәрбиягэ** гаять зур эһәмият биргән. "Безгэ исәнлек (сэламэтлек, эшлэребез алга барсын һәм уңышлы булсын өчен кирәк",— дигән ул һәм жентеклэп эшлэнгән, шулу чор фэне югарылыгында торган система тэкдим иткән. "Сэламэт тэндэ — сэламэт акыл",— дип кабатларга яраткан. Шуңа күрэ бик кечкенэдән баланың төнен чыныктыру, бала ару-талуларны, авырлыктар, үзгэрешлэрне жиңел кичерерлек итүгэ ирешү зарур. Локк бала тормышында катгый режимның эһәмиятен жентеклэп нигезлэгән, киём-салым, азык, һавага чыгу, спорт белән шөгыллэнү турында киңэшлэр биргән.

Дөрес физик тәрбия кыюлык, ныклык кебек сыйфатлар булдыруга дә ярдэм итэ. "Джентльменга шундый тәрбия бирергэ кирәк, ул телсэ кайсы вакытта корал тотып солдат булырга эзер торырга тиеш".

Локкның морале, әйтеп үткәнебезчә, **файда һәм шәхес мән-фэгатьләре принцибыннан** килеп чыга. Чын джентльмен үз бәхетен үзе таба белә, әмма шул ук вакытта бу мәсьәләдә башка джентльменнарда да комачауламый. Кешеләр "акыллы" булырга һәм теләкләренә ирешергә омтылырга гына түгел, реаль мөмкинлекләрен дә исәпкә алырга тиешләр. Шуна күрә кеше үзен акыллы тотарга, дөрт-хисләрен йөгәнли белергә, тәртипле булырга, акылга буйсынып эш итәргә тиеш.

Характер һәм эхлак тәрбияләү, ихтыяр көче үстерү — тәрбиянең иң мөһим бурычлары. Баланы узындырырга ярамый, ләкин аның законлы теләкләрен үтәми калдырырга ярамый. Баштарак "курку һәм ихтирам хисләре" тәрбиячегә баланың үз-үзен тотышы белән идарә итү мөмкинлеге бирсә, соңрак бу хисне мэхәббәт һәм дуслык "алыштырырга тиеш".

Ниндидер сүз куерту түгел, ә һәрвакыт **үрнәк, мохит, баланың тирә-юне** төп тәрбия чарасы булчак. "Нинди генә вәгазьләр укы-масыннар, көн саен нинди генә әдәплелек сабаклары бирмәсеннәр, барыбер баланың үз-үзен тотышына иң зур йогынтыны аның компаниясә һәм тирә-юнендәгеләрнең эш-гамәлләре ясаячак, шик-сез хакыйкәтә шушы", — ди Локк. Балаларда ныклы әйбәт гадәтләр тәрбияләү аеруча мөһим.

"Балаларны хәтердән шунда ук чыгып китә торган кагыйдәләр белән тәрбияләргә ярамый. Аларны нәрсәгә булса да өйрәтергә уйласагыз, шуны жае чыккан саен гамәлдә куллану юлы белән ныгытыгыз һәм, мөмкин булса, ул жайны үзегез чыгарыгыз".

Гадәт тәрбияләү бик кечкенәдән башланырга тиеш. Тупаслык, көч белән уңай нәтижәгә ирешеп булмый; моңа ягымлы сүз, балалалар оныткан нәрсәне ипләп кенә исләренә төшерү рәвешендә жайлап кына аңлату белән ирешергә кирәк. Берьюлы берничә гадәткә дә өйрәтеп булмый. Башта бер гадәтне ныгытырга, аннары гына икенчесенә күчәргә кирәк,— тәрбияченең бурычы шуннан гыйбарәт.

Бөтен тәрбия процессын дәрәс юнәлтү өчен **баланың шәхси үзенчәлекләрен** игътибар белән өйрәнергә, "өстенлек итүче дөртләрән һәм хакимлек итүче гадәтләрән" ачыклар өчен, бала үзе сизмәгәндә аны күзәтергә кирәк, чөнки шушы сыйфатлар аермасына туры китереп сезнең методларыгыз да аерымланырга тиеш..."

"Коллар дисциплинасы кол характерын тәрбияли" дип, Локк тән жэзасына каршы булган. Лэкин бала үзүзлелэнгән, тыңларга теләмэгән очрақларда кулланырга мөмкин дип санаган.

Локк дини тәрбиягә әһәмият биргән, әмма иң мөһиме — балаларны йолаларга өйрәтү түгел, ә иң югары зат буларак аллага мәхәббәт һәм ихтирам тәрбияләү дип исәпләгән.

Джентльменнар укыту эчтәлегә. Локк фикеренчә, ул чорда кабул ителгәннән шактый киңрәк. Джентльменны укырга, язарга, рәсем ясарга, туган телгә, француз, латин телләренә (латин теле һәммәсә өчен дә түгел: сәүдә эшләре, авыл хужалыгы белән шөгыльләнүчеләргә бу тел кирәкми), география, арифметика, геометрия, астрономия, хронология, этикага өйрәтү тиеш, шулай ук аңа тарих һәм закон белемнән, бухгалтериядән мәгълүматлар, атта йөрү һәм бию дәресләре бирергә кирәк.

Бу программа урта гасыр традицияләреннән кискен аерыла. Локк тәкъдим иткән һәр предмет укучыга билгеле бер файда бирергә, аны тормышка эзерләргә тиеш. Белемнәргә практик характер бирергә кирәк иде.

Локк укучыларына нинди дә булса һөнәр (столяр, токарь, балта остасы), яисә бакчачылык һәм авыл хужалыгы шулай ук парфюмерлык, лаклау һәм гравировкалау белән шөгыльләнәргә тәкъдим иткән. Хезмәт тәрбиясенә зарурлыгын ул болай аңлаткан: саф һавада эшләү сәламәтлек өчен файдалы, ә һөнәр белүнең эш кешесенә, эшмәкәрлеккә кирәк булуы бар. Хезмәт мәгънәсез тырай тибүгә юл куймый.

Тәрбиячә, бала белән шөгыльләнгәндә, **анда укуга кызыксыну уятырга, аның белемгә омтылышын үстерергә** тиеш. Укуны бала өчен кызыксыз шөгыльгә әверелдерергә ярамый. Укытучы балаларның яңалыкка омтылышыннан файдаланырга, әмма шул ук вакытта аларны кызыксыз эшләргә дә эшләргә өйрәтергә тиеш. Баланың кызыксынучанлыгыннан киң файдаланырга кирәк, чөнки аннан белем алуга омтылыш туа. Балаларның сорауларына игътибарлы булырга кирәк, ялган яисә икеле-микеле җаваплар бирергә ярамый. Балаларда аңлау һәм мөстәкыйль фикер йөртү сәләте тәрбияләргә кирәк.

Локкның "эшче мәктәпләре" турындагы антидемократик проекты. Югарыда без инде Локкның мәктәпләргә тискәре мөнәсәбәтен билгеләп үткән идек. Ул булачак джентльменны "тупас гавам", кара халык балалары йогынтысыннан сакларга кирәк, дип

санаган, Локк фикеренчә, алар зур осталык һәм елгырлык белән бакча басарга гына сәләтле.

Халыкка шушылай ачыктан-ачык нәфрәте Локкның "эшче мәктәпләре" турындагы язмасында аеруча нык чагылыш таба. Аның фикеренчә, "эшче халык балалары" һәрвакыт жәмгыять өстенә авыр йөк булып төшәчәк. Шуңа күрә һәрбер мэхәлләдә "эшче мәктәпләре" оештырырга кирәк, ярдәм сораган, хәерче ата-аналарның 3 яшьтән 14 яшькә кадәрге балаларын мәжбүри тәртиптә шунда бирергә кирәк. Бу балалар мәктәптә бары "туйганчы ипи генә" ашаячак. Суык вакытта, кирәк дип табылса, ипигә өстәп берәз жылы ботка бирергә мөмкин. Шушы житәр-житмәс ризык өчен дә балалар эшләргә, мәсәлән, жеп эрләргә, бәйләм бәйләргә һ. б. тиеш. Балалар эшлэгән эйберләрне сатып, акчасын аларга киткән чыгымны каплауга тотарга кирәк. Аеруча шунысы мөһим, ди ул, балаларны мәктәптән укытучы күзәтчелегендә чиркәүгә алып барырга бик уңай булчак, ә бу исә куәтле тәрбия чарасы булып. Түләү бәрабәрәнә осталарга читтән өйрәнчекләр алу мөмкинлеге бирелә. Өйрәнчекләр акчаны мәктәпкә түләргә тиеш. Шулай итеп балалар осталарга да, фабрикантларга да эшләрчәк.

Локкның тәгълиматлары педагогик системасыннан, бигрәк тә социаль һәм прогрессив юнәлешләре ягыннан, шактый нык аерылса да, Локкның фәлсәфи һәм педагогик хезмәтләре, дүләтнең килешү нигезендә барлыкка килүе һәм "табигый хокук" теориясе француз мәгърифәтчеләрәнә сизелерлек йогынты ясыи.

* * *

Жиденче лекция

ЖАН-ЖАК РУССОНЫҢ ПЕДАГОГИК ТӘГЪЛИМАТЫ

XVIII гасыр уртасында Франциянең ижтимагый-сәяси хәле. Мэҗрифәтчелек фәлсәфәсе. Франциядә капиталистик строй 1789-1794 еллардагы буржуаз революциягә кадәр бик күп элгәре урнаша. Нигездә аграр илдә XVIII гасырның икенче яртысында капиталистик мануфактура киң тарала. Ләкин феодаль мөнәсәбәتلәр капитализм үсешенә нык тоткарлык ясый.

Илнең барлык халкы өч катлауга бүленә. Беренче катлау — гаять күп жирләргә хужа булган руханилар. Бу катлау салым түләүдән азат ителә, аның үз суды була. Икенчесе — жирләрнең шактый өлешенә хужа дворяннар катлавы. Феодаль хокуklar бу катлауга крестьяннарны эксплуатацияләүдә киң мөмкинлекләр бирә. Өченче катлауның өстенлекләре булмый, аның күпчелек өлешен бөтенләй хокуксыз крестьяннар тәшкил итә. Феодаль түләүләр һәм авыр дөүләт салымнары нәтижәсендә крестьяннарның матди хәле бик авыр була. Өченче катлау бертөрле генә булмый: аңа һөнәрчеләр, эшчеләр, шәһәр ярлылары да керә. Өченче катлауда житәкче урыннарны сәүдәгәрләр, фабрикант һәм банкирлар тота. Яшәү шартлары төрлечә булуга карамастан, алар барысы да феодаль тәртипләргә оппозициядә торалар. XVIII гасыр уртасында буржуазия, өченче катлау составына кереп, ашыкмыйча, икеләнә-икеләнә генә куәтле халык хәрәкәтенә кушыла һәм аның корольгә, руханилар һәм дворяннарның өстенлекләренә, катлауларга бүленгән тәрбия системасына каршы чыгышларына житәкчелек итә.

Феодаль стройга каршы юнәлгән халык хәрәкәте XVIII гасырның бөтен сәяси тормышына зур йогынты ясый. Бу чорда буржуаз идеологияне чагылдыручы язучы һәм галимнәрнең феодаль тәртипләргә каршы көрәше жанлана. Әсәрләрендә алар революциягә кадәр бик күп элек дөньяга феодаль карашларны тәнкыйтьлиләр, рәсми диннәрне тар-мар итәләр (мэҗрифәтчеләрнең кайберләре атеистлар була). XVIII гасырның 50-80 нче елларында, ягъни революция алдыннан, аларның чыгышлары аеруча үткен төс ала.

Француз мэҗрифәтчеләре феодализмның аянычы буларак динне, феодаль стройны һәм феодаль идеологияне тәнкыйтьлиләр.

Локк позициялареннән чыгып, алар дәүләтнең килешү нигезендә килеп чыгуы теориясен яклылар (Руссо, Дидро һ. б.) һәм "кешенең" табигый халәтендә" һәрвакыт иректә, тигезлек һәм туганлыкка "табигый хокукы" бар", дип исбатлылар.

XVIII гасыр мәгърифәтчеләре яңа эра, Жирдә акыл хакимлеге эрасы, житүен көтәләр.

Бу чорда буржуазия идеологлары чын күңелдән үзләрен өченче катлау вәкилләре генә түгел дип санылар. Алар нинди дә булса аерым сыйныф вәкилләре ролендә түгел, ә газап чигүче бөтен кешелек ролендә чыгалар.

Ләкин властьны кулына алгач, үз хакимлеген урнаштырырга омтылыш, буржуазия хезмәт ияләренә каршы, үсеп килүче эшчеләр сыйныфына каршы һөжүмгә күчә.

Француз мәгърифәтчеләре тәрбиянең куәтле көченә ышаналар. Яңа кеше тәрбияләп, шуның белән бөтен дөньяны яңартачакларына алар шикләнми. Алар фикеренчә, мәгърифәт үткәннән калган ялганны, хорафатлар, наданлыкны бетерәчәк, феодализмга хас барлык тискәре күренешләр юкка чыгачак.

Француз мәгърифәтчеләре арасында күренекле урынны Жан-Жак Руссо һәм фәлсәфәче-материалистлар тоткан.

Жан-Жак Руссоның тормышы. Руссо 1712 елда Женевада, һөнәрче-сәгатьче гаиләсендә туа. Системалы белем алмый. Күп еллар Франция һәм Швейцариядә ил гизә, бик күп һөнәрләргә тотынып карый. Формалашып житкәч, утыз яшендә, Руссо Парижга килә һәм анда шул чорның яңа буржуаз интеллигенциясе, аның иң яхшы вәкилләре — публицистлар һәм философлар белән таныша. 1749 елда Дижон академиясе "Фән һәм сәнгать прогрессы әхлак яхшыруга яисә начараюга ярдәм иттеме?" дигән темага сочинение конкурсы игълан итә. Дидро киңәше белән Руссо шушы темага язарга алына. Бу эсәрендә ул социаль тигезсезлеккә, аксөякләр һәм эшлекселәргә, феодаль жәмгыять мәдәниятенә һәм фәнненә кискен каршы чыга. Шул хезмәте өчен Руссо Дижон академиясе бүлгән ала.

1755 елда Руссо "**Кешеләр арасында тигезсезлекнең килеп чыгуы һәм нигезләре турында фикер йөртү**" исемле икенче хезмәтен ижат итә. Анда диалектика элементлары да була. Аннары "Ижтимагый договор" пәйда була. Руссо тигезсезлекнең цивилизация белән бергә үсүен исбатлый. "Ижтимагый договор" хезмәтендә, Локкның договор теориясен үстереп, ул цивилизацияле (ягъни феодаль) жәмгыятькә каршы идеал итеп, имештер, "табигый халәтендәге", ниндидер жәмгыятьне куя. Анда кешеләр азат һәм

тигез булганнар, аннары эшлэп тапкан мөлкәтләрэн саклап калу өчен хокукларыннан баш тартканнар. Руссо туганлыкны, эксплуататорлар изүен тәнкыйтьлэгән һәм, халык мәнфәгатъләренә жавап бирмәгән власть законсыз, башлангыч ижтимагый килешүне боза; ул килешү буенча кешеләр үзләре сайлаган, халыкка хезмәт итәргә бурычлы властыларга ирекле рәвештә кайбер хокукларын биргәннәр, дип исбатлаган. Әдәби формага төрөлгән бу әсәр корольне һәм феодаль тәртипләренә бәрәп төшерәргә чакыру була.

1762 елда Руссоның "**Эмиль, яки Тәрбия турында**" дигән роман-трактаты чыга, ул авторны бөтен дөньяга таныта. Бу әсәрендә Руссо яңа, ягъни буржуаз жәмгыятьнең ирекле кешесен тәрбияләү юлын күрсәтә. "Эмиль" чыгу аксөякләр һәм руханиларның ярсуын кузгата. Гәрчә Руссо атеист булмаса да, хөр фикерләгә өчен, китап Парижның бер майданында яндырыла, ә авторы чит илгә качарга мәжбүр була. Бары үләр алдыннан гына, физик һәм мораль яктан арыган, талчыккан Руссо туган иленә кайту мөмкинлегә ала. Ул 1778 елда үлә.

Руссо әсәрләре революция алды буржуаз жәмгыятенә алдынгы вәкилләрен тирән дулкынландыра, бу әсәрләренә йогынтысы Франциядән бик еракларга тарала.

Руссоның ижтимагый-сәяси һәм фәлсәфи карашлары. Хакимият һәм байлык тигезсезлек тудырды, ди Руссо, шуңа күрә кеше үзенә ирегән югалты. "Кеше туганда ирекле туса да, бөтен жирдә ул богаулы", — дип яза ул. Руссо хакимлекне халыкның үз кулында булырга тиеш дип саный, һәркем эшләргә тиеш дип таләп итә. Ул, вак милекне генә калдырып, дворян-феодаллар милкен юк итәргә чакыра. Руссоның бу тәгълиматы шул чор өчен революцион була. Ул вак милекчеләр (һөнәрчеләр, крестьяннар) мәнфәгатен чагылдыра һәм буржуаз строй урнашуга китерә. Руссоның идеалы — **эшләп тапкан вак буржуаз милек** һәм шушы милеккә, шулай ук һәркемнең хезмәтенә нигезләнгән жәмгыять төзелеше.

Әйләнә-тирә дөньяны кабул итү мәсьәләсен караганда, Руссо **сенсуалист** буларак фикер йөртә: безнең аңыбызда сиземләү ярдәмдә, тою органнары аша алынмаган бер генә нәрсә дә юк. Ләкин ул бу положениедән материалистик нәтижәләр ясый алмаган. Руссо, рәсми динне кире кагып, "хисси динне" яклаган, һәрбер кеше үзенчә инанырга тиеш дип исәпләгән. Аныңча, "галәмне яратучы алла кулыннан чыккан һәммә нәрсә яхшы, һәммә нәрсә кеше кулында начарлана".

Руссо фикеренчә, кешене жәмгыять боза. Моннан шундый нәтижә чыга: баланы бозык жәмгыятьтән читтә, цивилизацияләрдән еракта, "табигать кочагында" тәрбияләргә кирәк.

Кешеләр үз хезмәтләре исәбенә яшәргә тиеш. Хезмәттән башка кеше нормаль яши алмый. Ләкин гаделсез, бозык дөньяда күпләр чит кешеләрнең хезмәт жимешләрен үзләштерә. Чын-чыннан ирекле кеше — үз хезмәте белән яшәүче ул. Руссо фикеренчә, эш берәүгә дә бәйлә булмаган, үз ирегән бәяли һәм якый белгән кеше тәрбияләүдә тора. Үз ирегән кадере белгән кеше, әлбәттә, хезмәткә нигезләнган башкалар ирегән дә ихтирам итәргә өйрәнә.

Руссо: хезмәт ияләренең балаларын тәрбияләргә кирәкми, аларны тормыш тәрбияләгән инде, дигән. Феодалларны, аксөякләрне яңадан тәрбияләргә, аларның балаларына дәрәс тәрбия бирергә кирәк, шул чагында дөнья үзгәрер. Шуңа да ул "Эмиль, яки Тәрбия турында" әсәрендә аксөякләр гаиләсеннән чыккан Эмильне төп герой итә. Тәрбия нәтижәсендә ул хөр фикерле булырга һәм үз кул көче белән яшәргә тиеш.

Табиғый һәм ирекле тәрбия. Балалар, Руссо фикеренчә, табигатенә туры килә торган табиғый тәрбия алырга тиеш. Бу — тәрбияләгәндә **баланың табигатенә** ияергә, аның **яшь үзенчәлекләрен** исәпкә алырга кирәк дигән сүз. "Табигать балаларның үсеп житкәнче бала булуларын тели", — дип яза Руссо. Ул тәрбияне өч чыганактан: табигатьтән, тирә-юньдәгә кешеләрдән һәм әйберләрдән алалар дип исәпли. Табигать белән тәрбияләү, аның фикеренчә, кеше сәләтләренең "эчке" үсеше, сизү әгъзалары үсеше юлы белән тормышка ашырыла; кешеләр тәрбиясе — кешене шушы сәләтләр һәм әгъзалар үсешен файдаланырга өйрәтү; һәм, ниһаять, әйберләр тәрбиясе — кешенең үзенә очрый һәм ана йогынты ясы торган әйберләрдән ала торган шәхси тәҗрибәсе. Дәрәс тәрбия барлык өч фактор да (табигать, кешеләр, әйберләр яисә тышкы хәлләр белән тәрбияләү) үзара килешеп, бер юнәлештә эш иткәндә була.

Табиғый тәрбия белән турыдан-туры бәйләнешкә Руссо ирекле тәрбияне дә куя. Кешенең табиғый хокукларынан беренчесе, ди ул, — ирек. Шушы положениегә таянып, ул ятлаулы, каты дисциплиналы, тән жәзалы һәм баланың шәхесен бастырып торучы схоластик мәктәпкә каршы чыга. Ул **бала шәхесен ихтирам итүне**, аның мәнфәгатьләре һәм ихтыяжлары белән исәпләшүне таләп итә. Аның ирекле тәрбиягә чакыруының уңай ягы нәкъ менә шунда.

Руссо тәрбияченең юнәлеш бирү ролен зур әһәмияткә ия дип санаган, ләкин бу рольне үзенчә аңлаган. Тәрбияче, дигән ул, уку-

чысын мәсьәләне хәл итүгә юнәлтә генә, баланың мәнфәгатләре белән аның үзенә сиздермичә идарә итә, башлыча читләтеп йогынты ясый. Бөтен мохитне, баланың тирәлеген шундый итеп оештыра, нинди дә булса карарга, нәтижәгә килергә ул мохит үзә ярдәм итә. Руссо тәрбия чарасы буларак мәжбүр итүне кире кага.

Яшь чорларына бүлү. Укучысының тормышын Руссо дүрт чорга бүлә. **Беренче чор** — туганнан алып 2 яшькә кадәр, бу чорда баланың физик тәрбиясе игътибар үзәгендә торырга тиеш. **Икенче чор** — 2 яшьтән 12 яшькә кадәр, Руссо сүзләре белән әйткәндә, "акылның йоклаган чагы", бу чорда бала әле хөкем йөртә һәм логик фикерли алмый, монда башлыча "тышкы тойгыларны" үстерергә кирәк була, киләчәктә, өлкәнрәк яшьтә кулланыш табар өчен баланың көчә туплана. **Өченче чор** — 12 яшьтән 15 яшькә кадәр, бу елларда акыл тәрбиясе киң жәелдерелә, баланың акыл ихтияжлары канәгатьләнделә. **Дүртенче чор** — "давыллар һәм дәрәттәр чоры" — 15 яшьтән алып балигъ булганчыга кадәр. Бу чорда күбрәк әхлак тәрбиясе бирелә.

Баланың яшь үзенчәлекләре турындагы фикерләре Руссонның табигать тәрбиясенә карашлары белән туры килә һәм диалектикадан да мәхрүм түгел. Ул баланың табигый үсеш баскычларының һәрберсе өчен әйдәп баручы башлангыч табарга омтылган, тәрбия процессында төп игътибар шул чорда шул башлангычка юнәлтелергә тиеш. Шунның белән бергә һәр баскыч икенчесе белән тыгыз бәйләнештә була.

Руссо кешенең табигатен тирәнтен аңларга һәм аның үсеш үзенчәлеген ачыкларга омтылган. Эмма ул бала үсеше законнарын дөрөс күрсәтә алмаган. 2 яшьтән 12 яшькә кадәр бала логик фикерләүгә сәләтсез, бу яшьтә балалар әхлак төшенчәләрен аңламыйлар дигән раслаулар дөрөс түгел.

Руссо үсешне тәрбиядән анык аермаган, шуның белән ул тәрбия процессын биологияләштергән дип әйтергә була. Ләкин шуннысы эһәмиятле, ул балаларның яшь үзенчәлекләрен исәпкә алуны таләп иткән. Руссо, һәр бала тормышка аерым темперамент алып килә, шул темперамент аның сәләтен һәм холкын билгели, аны үзгәртәргә яисә үстерергә һәм камилләштерергә кирәк була, дип язуы белән дә хаклы. Ул трафаретка, тәрбиягә бертөрле генә якын килүгә кискен каршы чыккан. Тәрбияченең бурычы — баланың яшь үзенчәлекләрен яхшы белү, индивидуаль һәм әһәһәһәләрен һәм сәләтләрен тирәнтен өйрәнү.

Бик кечкенә яшьтә (ике яшькә кадәр) бөтен нәрсәнең нигезе — **физик тәрбия**. Мөмкин булса, баланы анасы үзе имезергә тиеш. Гадәттә баланы башын селкетмәслек итеп, аякларын турайтып, кулларын гәүдәсе буйлап сузып төреп яткыралар.

"Ярый әле сулыш алу мөмкинлеге калдыралар!" — ди Руссо. Шул рәвешле тугач ук баланы ирегеннән мэхрүм итәләр, ә моны эшләргә, табигатькә комачауларга ярамый.

Руссо Эмильнең физик тәрбиясенә жентекләп туктала. Баланы чыныктыру, аның физик көчен ныгыту юлларын күрсәтә.

Ике яшьтән яңа тәрбия чоры башлана. Баланы бу яшьтә фикер йөртергә, хикәя һәм әкиятләр өйрәнергә мәжбүр итү ярамый, аңа төрле үгет-нәсихәтләр уку да кирәкмәс. Бу яшьтә, Руссо фикеренчә, иң мөһиме — **баланың тышкы хисләрен үстерү**. Руссо бу өлкәдә бик күп күрсәтмәләр бирә. Элеккечә үк баланың сәламәтлеген ныгыту, аны физик яктан үстерү белән ныклап шөгыйльләнергә кирәк. Әлегә аны укытырга ярамый. Кирәк дип тапкан очракларда бала үзе үлчәсен, санасын, чагыштырсын. 12 яшькә кадәр китапны бар дип тә белмәсә, бигрәк тә яхшы; ә инде укырга өйрәнгән икән, беренче һәм бердәнбер китабы "Робинзон Крузо" булсын, чөнки аның герое кеше яшәми торган утрауда үзенә табигать эчендәге гади генә көнкүрешке өчен кирәкле бөтен нәрсәне үзе булдырган.

Руссо фикеренчә, балада бу яшьтә әхлак төшенчәләре булмый, әмма шунысы бәхәссез, бу чорда үрнәкнең тәрбияви роле бик зур. 12 яшькә кадәр бала бернинди әхлакий, абстракт төшенчәләргә дә аңламый, шулай да эйберләрнең үзләрен танып белүгә бәйле нәрсәләрнең кайбер аерым абстракт төшенчәләр формалаштырырга ярдәм итүе мөмкин. Руссо: бала бу яшьтә бер мөһим идеяне — милек идеясен тулысынча үзләштерә ала дип саный. Эмильнең бакчада эшлисе килә, ул борчак утырта. Әмма аның борчагы бакчачы Робертның кавын төрткән жиренә туры килә. Роберт белән бәрелешеп алганнан соң, бала милек идеясенә табигый рәвештә "хезмәт итү юлы белән беренче булып кулга төшерү" хокукына барып тоташуын аңлай. Шул рәвешле Руссо, үзенә бу яшьтә балада абстракт төшенчәләр формалаштыру мөмкин түгел дигән төп положениеләренә каршы килеп, милек идеясе бала аңына барып житәрлек була ала, дип саный.

Жәза бирүләргә кире кагып, Руссо "табигый нәтижәләр" алымын күтәрәп чыга. Баланың ирегән фәкать эйберләр генә чикли ала. Бала, табигать белән очрашкач, һичшиксез, аның законнарына буйсыну кирәклеген аңлаячак. Кешеләргә мөнәсәбәтнең нигезендә дә

шушы ук фикерләр салынырга тиеш. Бала тоткан бер эйберсен вата икән,— ачуланмагыз, ватылырдай бөтен нәрсәне аннан ераграк кына куярга тырышыгыз. Үзе утырган урындыкны ваткан икән,— янасын бирергә ашыкмагыз. Урындыксыз кыен икәннен аңласын. Үз бүлмәсендәгә тәрзәә пыяласын вата икән,— яңа пыяла куймагыз, "акылсыз баладан томаулы бала яхшырак". Ә инде пыяла ватуын дәвам итә икән, караңгы бүлмәгә бикләргә кирәк: Руссо моны жәза дип түгел, бала габенең "табигый нәтижәсе" дип санаган.

Унике яшьлек Эмиль физик яктан нык, мөстәкыйль, тиз ориент-лаша һәм иң мөһим нәрсәләргә тотып ала белә, ул үзенең тышкы сизү органнары аша әйләнә-тирә дөньяны танып белгән. Үсешенең өченче, **акыл һәм хезмәт тәрбиясе** тормышка ашырыла торган чорына аяк басарга ул инде эзер. Бу яшьтә балада, Руссо фикеренчә, житәрлек дәрәжәдә эхлак төшенчәләре булмый әле, һәм ул кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләргә тиешенчә аңлый алмый, шуңа күрә үзен чолгап алган табигать белән бәйлә нәрсәләргә өйрәнергә тиеш. Өйрәнү өчен предметлар сайлаганда **баланың кызыксынуыннан** чыгып эш итәргә кирәк. Баланың үзе күргән эйбер белән кызык-сынуы табигый хәл, шуңа күрә аны география, астрономия, таби-гать белеме кызыксындыра. Руссо балага бу белемнәргә бирүнең күренешләргә ул үзе мөстәкыйль тикшерүгә нигезләнгән оригиналь методикасын тудыра. Ул Эмильне фәнни хакыйкәтләр ачучы, компас уйлап табучы тикшеренүче хәленә куя.

Руссоның дидактикасы балада үзенчәлек, күзәтә белү, зирәк-лек үстерүгә нигезләнгән. Бөтен нәрсә балага **иң югары күр-сәтмәләлек** белән тәкъдим ителергә тиеш. Аның фикеренчә, күрсәтмәләлек — Эмиль турыдан-туры үзе таныша торган табигать, тормыш фактлары ул. Яна, ирекле кешенең акыл тәрбиясен сурәтләргә тырышып, Руссо баланың шәхси тәҗрибәсен фәндә чагылыш тапкан кешелек тәҗрибәсе белән бәйли алмаган. Ул реаль белемне китаплардан түгел, ә табигатьтән алуны яклай. Шуның белән бергә ул балада күзәтүчәнлек, кызыксынучанлык һәм актив-лык тәрбияләүнең зур әһәмияткә ия булуын, аның табигать һәм тормыш белән турыдан-туры аралашуының укутуда мөһимлеген бик ачык күрсәткән.

Физик хезмәт — жәмгыятьтә кешенең котылгысыз бурычы. "Баймы ул — ярлымы, көчлеме — көчсезме, эшсез трай тибеп йөрү-че һәрбер гражданин — мошеник". Шуңа күрә ирекле кеше төрле һөнәрләр һәм авыл хужалыгы эшләрен белергә тиеш, шул чагында

гына ул чынлап та үзен туендыра һәм иреген саклый ала. Эмиль бик күп файдалы һөнәрләр өйрәнә.

Беренче чиратта бала столлярлык һөнәрәнә өйрәнә (бу һөнәрнең тәрбияви әһәмиятен Руссо бик югары бәяли), аннары башка күп кенә һөнәрләр белән таныша. Эмиль һөнәрчеләрчә көн күрә, хезмәт кешесен, хезмәтнең үзен, хезмәттәшлекне ихтирам итә башлый. Ул үзе эшләп тапкан икмәкне ашап яши. Хезмәт — ирекле кешенең ижтимагый бурычы, шулай ук тәрбия чарасы да.

Хәзер инде Эмильнең тормышка әзерлеге бар, һәм Руссо аны уналтынчы яшенә чыккач жәмгыятькә кайтара. Дүртенче чор — **эхлак тәрбиясе** чоры килеп житә, ә эхлак тәрбиясен жәмгыятьтә генә биреп була. Хәзер инде бозык шәһәр житәрлек чыныгу алган Эмильне куркытмый.

Руссо, тиздән революцион көрәшкә керешчәк сыйныф вәкиле, "өченче катлауның" иң яхшы кешеләре — гомумкешелек идеалларын чагылдыручылар дип ихлас күңелдән ышана. Шуңа күрә Эмильне бөтен кешеләрне дә яратырга өйрәтү зарур, һәм Руссо эхлак тәрбиясенен өч бурычын күтәрәп чыга: **яхшы хисләр, яхшы фикер, яхшы теләк тәрбияләү.**

Яшүсмер кешеләрнең газапларын, мохтажлык һәм хәсрәтләрне күрсен, ул шулай ук әйбәт мисаллар да күрәчәк; анда яхшы хисләрне эхлак турында фикер йөртүләр түгел, ә реаль эшләр тәрбияләчәк. Яхшы фикер тәрбияләү бөек кешеләрнең биографиясен, тарихны өйрәнү юлы белән тормышка ашырыла. Яхшы теләк исә яхшы эшләр башкарганда гына тәрбияләнә ала.

Бу яшьтә Руссо женси тәрбия бирүне дә кирәк дип санаган. Иң элек ул тиешсез китаплар уку, аз хәрәкәтләнү кебек зарарлы гадәтләрне бетерергә тәкъдим иткән; яшүсмер эшлекле тормыш белән яшәргә; хәрәкәтләнәргә, физик хезмәт белән шөгыйльләнәргә, күбрәк саф һавада булырга тиеш. Руссо фикеренчә, балаларның женси тормыш турында сораулар бирмәве хәерлерәк, ә инде биргәннәр икән, "ялган жавап бирүдән аларны дәшмәскә мәжбүр итү әйбәтрәк". Бала моңа гажәпләнмәячәк, ди ул, чөнки ул аңлый алмастай сорауларга тәрбияче элек тә жавап бирмәгән бит. Эмильне житәрлек дәрәжәдә әзерлекле дип тапса, тәрбияче, каушамыйча, житди һәм гади жаваплар бирергә, баланың женси тормыш турында читтән, яраксыз чыганаclarдан мәгълүмат алуына юл куймаска тиеш.

Руссо фикеренчә, 17-18 яшькә кадәр балага дин турында сөйләү кирәкмәс. Ул Эмильнең әкрәнләп илаһи башлангычны танып белүгә үзе килүенә ышана. Балаларга дини хакыйкәтләрне житкерүгә

каршы була. Чын дин,- ди ул, — йөрәк дине. Галәмнең акыллы төзелеше турында фикер йөртеп, бала аның ижатчысы турында фикергә киләчәк, дип саный Руссо.

Эмильнең кәләше Софи капма-каршы тәрбия алган булырга тиеш. Руссо аңлавынча, хатын-кызның бурычы ир-атныкыннан тамырдан аерыла. Башкалар фикеренә жайлашу, мөстәкыйль фикере, хәтта үз дине дә булмау, башкалар ихтыярына буйсыну — хатын-кызның язмышы шул. Хатын-кызның "табигый халәте" — бәйлелек, "кызлар үзләрен буйсыну өчен яратылган дип хис итәләр", кызлар акыл хезмәте белән шөгыйльләнергә тиеш түгел, дип саный Руссо. Аның ирләр һәм хатын-кызлар тәрбияләү эчтәлеген кискен каршы куюы аңлашыла, — ул гаилә идеалын һөнәрче, вак буржуа гаиләсендә күрә. Руссоның болай фикер йөртүе аның вак буржуа табигатенә туры килә һәм реакцион булып тора.

Руссоның педагогик теориясенә эһәмияте. Руссо 1789 елгы француз революциясен идеологик яктан эзерләүдә философ-мәғрифәтчеләр арасында мөһим урын били. Күп кенә каршылыклары һәм ялгышуларына карамастан, аның педагогик карашлары үзенең тарихи прогрессив ролен уйный. Аның карашлары феодал педагогикасының капма-каршысы була һәм баланы яратуга нигезләнә. Руссо укытуның актив методларын, баланың яшь үзгәчлекләрен исәпкә алуны, хезмәт тәрбиясен, укытуның тормыш белән тыгыз элемәтдә булуын таләп итә.

1789-1794 елгы француз буржуаз революциясә тәмамланганнан соң, буржуаз педагоглар Руссоның педагогик идеяләренә сагаеп карый башлыйлар. Демократ Руссо куркыныч тоела башлый, аның актив, мөстәкыйль фикер йөртә белүче, ирекле кеше тәрбияләү турындагы уйлары ныгый алган буржуаз жәмгыятьнең реакцион идеологиясенә каршы килә.

Н. К. Крупская болай дигән: "Хәзерге заманның картаеп какшан буржуазиясә Руссо мирасыннан баш тарта. Аның әле үз сыйныфлары мәнфәгатен халык эшеннән аермаган нигез салучылары Руссоны күкләргә чөяләр иде; хәзерге буржуазия, гәрчә традиция буенча аны "бөөк" дип атаса да, һәрвакыт "утопист" дип тә өстәп куя, Руссога кимсетеп, салкын карый. Өстәвенә, әсәрләрендәге чыннан да утопик нәрсәләрне генә түгел, аның демократизмын, аның "кешегә", хезмәткә ихтирамын да утопия дип аңлый".

* * *

Сигезенче лекция

XVIII ГАСЫР ФРАНЦУЗ МАТЕРИАЛИСТЛАРЫНЫҢ (ГЕЛЬВЕЦИЙ, ДИДРО) ПЕДАГОГИК КАРАШЛАРЫ

Француз материалистларының фәлсәфи карашларына кыскача характеристика. Француз философ-мәгърифәтчеләре арасынан карашларының эзлеклелеге һәм сугышчан принципиаль позицияләре белән философ-материалистлар аерылып торган. Алар феодаль дәүләт учреждениеләренә һәм чиркәүгә кискен каршы чыкканнар, француз революциясенә үткен идеологик коралын эзәрлэгәннәр. Дидро, Гельвеций, Гольбах әсәрләре тыелган, конфискацияләнгән, властьлар тарафыннан үт төртеп яндырылган, авторлар үзләре эзәрлекләнгән, еш кына башка илләргә китәргә мәжбүр булганнар.

Француз материалистлары дин белән эзлекле, актив көрәшүчеләр булганнар, аларның дөньяга атеистик карашларының замандашларына гына түгел, киләчәк буыннарда да йогынтысы гаять зур булган. Чиркәү һәм дин — феодализмның төп терәге, ә бу терәкне жимерү — революциянең зарур шарты була. Бу чорда динне тәнкыйтьләү һәрбер башка тәнкыйтьнең алшарты иде.

Философ-материалистлар диннең чыганагы наданлык, коллык, деспотлык һәм руханиларның халык массаларын алдаулары дип исбатларга тырышканнар. Руханиларның халыкны мәгърифәтле итүдә гамьнәре юк, диләр алар, халык никадәр мәгърифәтсез булса, аны алдавы да шулкадәр жиңелрәк. Әмма алар диннең социаль асылын аңламаганнар, аның белән көрәшүнең дәрәҗә юлларын күрсәтә алмаганнар. Француз материалистлары мәгърифәт барлык хорафатларны юкка чыгарып дип санаганнар. Фән, сәнгать, һөнәрләр кешеләргә яңа көч бирә, табигать законнарын танып белүгә ярдәм итә, ул белемнәр аларны диннән баш тартуга китерергә тиеш.

Феодаль хөкүмәткә дин халык белән жиңелрәк идарә итү өчен кирәк, ләкин гадел, мәгърифәтле, игелекле хөкүмәткә ялган сафсаталар кирәк булмаячак. Шуңа күрә руханиларның мәктәпләр белән идарә итүенә юл куярга ярамый, мәктәптә дин сабагы да укытылырга тиеш түгел, укучыларны табигать законнарын танып белүгә

китерүче предметлар кертергә кирәк. Яңа жәмгыятьтә үзәнне тотуның әхлак нормалары нигезләрәнә өйрәтүче предмет кертүдә максатка ярашлы, мораль курсы шундый предмет булырга тиеш.

Француз материалистлары тәгълиматы буенча, дөньяда бары бертуктаусыз хәрәкәттәге материя генә бар, материя — физик чынбарлык. Алар табигатьтәге һәм хәрәкәттәге гомуми үзара тәэсир итешүне материянең табигый үзлеге дип таныйлар. Ләкин француз материализмы хәрәкәтне механик аңлау чикләреннән чыкмый һәм метафизик, читтән торып күзәтү характерында була.

Локк сенсуализмына таянып, француз материалистлары танып белүнең башлангыч ноктасы итеп тышкы дөньядан алына торган хис-тойгыларны санылар. Дидро сүзләре белән әйткәндә, кеше музыкаль инструментка тиң, ә аның сизү органнары — клавишалар: табигать шул клавишаларга басса, инструмент тавыш чыгара — кешедә сиземләү һәм төшенчәләр барлыкка килә.

Табигатькә карашларында материалист буларак, француз фило-софлары ижтимагый үсеш законнарын аңлатуда идеализм позицияләрендә торалар. Алар, "дөнья белән фикерләр идарә итә", шулай булгач, фикерләргә үзгәртүгә ирешү белән бөтен феодал калдыклар һәм диннәр юкка чыгачак, мэгърифәт таралачак, закон чыгару яхшырачак һәм акыл хакимлек итә башлаячак, дип раслыйлар. Димәк, кешеләрне инандырырга, яңадан тәрбияләргә кирәк, шул чагында ижтимагый мөнәсәбәтләрнең характеры тамырдан үзгәрәчәк. Шуңа күрә француз материалистлары тәрбияне ижтимагый стройны үзгәртү чарасы дип санаганнар. Алар, кешене әйләнә-тирә мохит һәм тәрбиянең пассив продукты итеп карый, мохит йогынтысына да артык зур бәя биргәннәр. Кешеләрнең мохитне дә, шулай ук үз табигатьләрен дә үзгәртүче революцион эшчә илегенең ролен аңламаганнар. Иске материализмның өзлексезлеге аның идеаль этәргеч көч барлыгын тануында түгел, дигән Ф. Энгельс, ә ераграк үтеп керергә, бу көчне буддырган сәбәпләргә барып житәргә омтылыш ясамыйча (тырышмыйча), шуларда тукталып калуында.

Француз материалистлары Гельвеций һәм Дидроның педагогик карашлары аеруча зур әһәмияткә ия була.

Клод Адриан Гельвецийның (1715-1771) педагогик карашлары. 1758 елда Гельвецийның "Акыл турында" дигән атаклы китабы басылып чыга. Дингә һәм гамәлдәге стройга каршы килүдә гаепләп, властылар бу китапны тыялар. Китап бөтен халык алдында яндырыла. Гельвеций чит илгә китә һәм **"Кеше, аның акыл сәләт-**

лэре һәм аны тәрбияләү турында" дигән яңа эсәр яза (эсәр 1773 елда басылып чыга).

Гельвещий идеяләренң тумыштан килүен танымый һәм, сенсуалист буларак, кешенең бөтен күзаллау һәм төшенчәләре тоеп сиземләү нигезендә барлыкка килә дип уйлый. Ул кешенең мохит һәм илдә хахимлек итүче ижтимагый-сәяси строй йогынтысында формалашуына зур әһәмият бирә. Гельвещий сүзләре белән әйткәндә, **яшүсмернең яңа һәм төп тәрбиячеләре — ул яшәгән дәүләтне идарә итү формасы һәм халыкта шушы идарә итү формасы тудырган горөф-гадәтләр.**

Феодаль строй кешеләрне гарипләндерә, дигән ул. Чиркәү кешеләрнең холкын боза, дини әхлак икейөзле һәм шәфкатьсез. "Гражданнарын тәрбияләүне попларга ышанып тапшырган милләтләр бәхетсез", — ди Гельвещий. Аныңча, әхлак вәгазен дөньяви власть үз кулына алырга тиеш. Хәзерге әхлак ялгышлар һәм хорафатларга, дингә корылганлыктан, дәрәс аңланучы, ягъни ижтимагый мәнфәгаткә туры килүче шәхси мәнфәгаттән килеп чыга торан яңа әхлак булдырырга тиеш. Әмма ижтимагый мәнфәгатне Гельвещий буржуаз позициядән чыгып аңлаган. Жәмгыятьнең нигезен ул шәхси миләктә күргән.

Гельвещий барлык гражданныр өчен бердәм тәрбия максаты формалаштыру зарур дип санаган. Бу максат — бөтен жәмгыятьнең бәхетенә, мөмкин кадәр күбрәк гражданнырның хозурына һәм бәхетенә омтылу. Шәхси бәхет һәм "милләт бәхете" идеяләрен берләштерергә сәләтле патриотлар тәрбияләргә кирәк. Буржуаз акыл иясе буларак, Гельвещий милләт бәхетен чикләбрәк аңлатса да, тәрбия максатын шулай аңлау тарихи прогрессив характерда була.

Гельвещий раславынча, бөтен кешеләр дә белем алуға бер үк дәрәжәдә сәләтле, чөнки аларның тугандагы рухи сәләтләре бертигез була. "Кешеләрнең тумыштан тигезлеге турындагы" бу раслау демократизм белән сугарылган: ул социаль чыгышына бәйле рәвештә кешене табигать тигезсез яраткан диюче шул чорның дворян идеологлары теориясенә һөжүм ясый. Әмма Гельвещий кешеләр арасында бернинди дә табигый аерма юк диюе белән хаклы түгел.

Гельвещий фикеренчә, кеше фәкатә мохит һәм тәрбия йогынтысында гына формалаша. Шул ук вакытта "тәрбия" төшенчәсенә ул бик киң мәгънә бирә. Гельвещий "гадәти мәгънәсендәге тәрбияне генә түгел, шәхеснең бөтен тормыш шартларының жыелмасын да"

тәрбия дип аңлай. Гельвеций әйтүенчә, "Кешене тәрбия кеше иткән", "Тәрбия барысын да булдыра". Тәрбиянең дә, мохитнең дә ролен ул артык югары бәялэгән, кешене тирәлегендәге предметлар һәм хәтта очраклы хәлләр дә тәрбияли дип уйлаган. Болай аңлату кеше формалаштыруда стихияле факторларны артык югары бәяләүгә һәм оешкан теорияне бәяләп бетермәүгә китерә.

Аныңча, балаларның башын дин белән томалый торган схоластик мәктәп чын кешеләр генә түгел, гомумән аек фикерле кешеләр дә тәрбияли алмый. Шуна күрә мәктәпне тамырдан үзгәртеп кору, аны дөньяви, дәүләт мәктәбе итү һәм өстен хокуклы дворяннар кастасының белем алуға монополиясен бетерү кирәк. Халыкка мәгърифәт бирү, кешеләрне янадан тәрбияләү зарур. Гельвеций мәгърифәт һәм тәрбия нәтижәсендә хорафатлардан, юкка-барга инанулардан азат кеше, чын атеист, патриот, бәхетен "милләтләр бәхете" белән берләштерә алучы кеше туачак дип өметлэнгән.

Дени Дидроның (1713-1784) идеологик карашлары. Дени Дидро XVIII гасыр француз материализмының күренекле вәкиле була. Аның эсәрләрен властьлар дошманлык белән каршылый. Аның "Күзлеләргә гыйбрәт өчен сукурлар турында хатлар" эсәре дөньяга чыгуға, Дидроны кулга алалар. Иреkkә чыкканнан соң, ул бөтен көчен "Фәннәр, сәнгать һәм һөнәрләр энциклопедиясен" эзерләү һәм бастыруға бирә. Ул чордагы буржуаз интеллигенциянең иң яхшы өлешен үз тирәсенә туплаган энциклопедия буржуаз француз революциясен идеологик яктан эзерләүдә гаять зур роль уйнай.

Барлык француз фәлсәфәче-материалистлары арасыннан Дидро иң эзлеклесе була: ул материянең юкка чыкмавы, тормышның мәңгелеге, фәннең бөек роле турындагы фикерне кайнар яклаган.

Дидро тойгыларга зур эһәмият биргән, эмма танып белүне аларга гына кайтарып калдырмаган, э бик хаклы рәвештә тойгыларны акыл белән эшкәртүнең зур эһәмияткә ия булуын әйткән. Сизү органнары — бары шаһитлар гына, фикер йөртү ис сизү органнарыннан алынган мәгълүматлар нигезендә акыл эшчәнлеге нәтижәсе.

Дидро тәрбиянең ролен югары бәялэгән, эмма Гельвеций белән бәхәсендә аның чиксез куәтен инкарь иткән. Ул диалог формасында үзенең мәгълүм **"Гельвецийның "Кеше" китабын системалы рәвештә кире кагу"** эсәрен яза (1773-1774).

Бер үзенчәлекле урынын китереп үтик:

"Гельвещий. Мин акыл, даһилык һәм яхшылыкны тәрбия продукты буларак карадым.

Дидро. Бары тәрбиянеке генәме?

Гельвещий. Бу фикер миңа әле дә дәрәс кебек тоела.

Дидро. Ул ялган, шуңа күрә аны беркайчан да чын-чыннан бшандырырлык итеп исбатлап булмайчак.

Гельвещий. Тәрбиянең даһилыкка һәм кешеләр, халыклар холкына без уйлаганнан зуррак йогынты ясавы мәсьәләсендә минем белән килештеләр.

Дидро. Сезнең белән ризалашырдай нәрсә шушы гына да инде".

Дидро Гельвещийның тәрбия бөтенесе дә эшли ала дигән положениесен катгый рәвештә кире кага. Аныңча, тәрбия белән күп нәрсәгә ирешергә мөмкин, әмма ул балага табигать тарафыннан бирелгәнне генә үстерә. Тәрбия юлы белән яхшы табигый сәләтлелек билгеләрен үстерергә һәм начарларын киметергә була, ләкин моңа кешенең физик төзелешен, табигый үзенчәлекләрен исәпкә алган очракта гына ирешергә була.

Дидроның табигый аерымлыklarның кешеләр үсешендәгә әһәмияте, тәрбияләгәндә баланың физик төзелеше һәм психикасындагы үзенчәлекләре белән исәпләшү зарурлығы турындагы положениесе уңай бәягә лаек. Ләкин XVIII гасыр француз материалистик философиясенең чикләнгәнлегенә сәбәпле, Дидро, ялгышып, кеше табигатен үзгәртмәүчән, абстракт бер нәрсә итеп карый. Асылда исә, кешенең табигате тарихи үсеш барышында үзгәрә.

Дидро, яхшы табигый сәләтлелек билгеләре аерым кешеләрдә генә дию дәрәс түгел, киресенчә, аксәякләргә караганда гади халык арасында талантлар күбрәк очрый, дип санаган

Шул ук вакытта Дидро халык арасындагы талантлар күпләп һәлак була, чөнки начар ижтимагый строй гади халыкның талантлы балаларын дәрәс тәрбия һәм белем алудан мәхрүм итә диюе белән хаклы була. Ул киң халыкны мәгърифәтле итүне яклай, аның бик зур азатлык ролен таный. Дидро сүзләре белән әйткәндә, "мәгърифәт кешене абруйлы итә, һәм кол шундук үзенә кол булыр өчен тумаганлыгын аңлай".

Гельвещий шикелле үк, Дидро да француз феодаль тәрбия системасын тәнкыйтьләгән, руханилар кулындагы башлангыч мәктәпләр гади халык балаларын тәрбияләүгә игътибар итми, ә классик типтагы привилегияле урта мәктәпләр фәннәргә нпфрәт кенә

тәрбияли һәм бик начар нәтижә бирә, дигән. Укыту һәм тәрбия системасы бөтенләе белән яраксыз, "халык мәгарифе методын нигезенә кадәр үзгәртү кирәк".

Нинди социаль катлаудан булуларына карамастан, балаларның һәммәсе дә укырга тиеш. Мәктәпләр, руханилар карамагыннан алынып, дәүләт карамагына бирелергә тиеш. Башлангыч белем алу түләүсез һәм мәҗбүри булырга тиеш, мәктәпләрдә жәмәгать туклануы оештыру зарур. Ярлы балалары укуның кадерең бай балаларына караганда күбрәк белә. Дидро катгый рәвештә урта мәктәпне үзгәртеп коруны таләп иткән. Урта классик белем мәктәпләренең зарарлы йогынтысына каршы чыккан, аларда фәнни нигездә математика, физика, химия, табигать белеме, астрономия укытуны тәәмин итү зарур дип санаган, реаль белем бирүне тормышка ашыруны таләп иткән.

1773 елда Екатерина II чакыруы буенча Дидро бер елга яқын Петербургка килеп яшәгән. Мәгълүм булганча, Екатерина ул чорда "мәгърифәтле эшлекле" һәм эзәрлекләнгән фәлсәфәчеләрне канат астына алучы ролен уйнаган.

Дидро 1775 елда "Россия өчен университет планы" исемле Россиядә халык мәгарифен яңа нигезләрдә оештыру планын эшли (университет дигәндә ул бөтен халык мәгарифе системасын күздә тотта). Екатерина, әлбәттә, Дидро планын тормышка ашырырга жыенмый да, чөнки ул артык радикаль план була.

* * *

Тугызынчы лекция

ФРАНЦУЗ БУРЖУАЗ РЕВОЛЮЦИЯСЕ ЧОРЫНДА ПЕДАГОГИК ФИКЕР ҺӘМ МӘКТӘП

18 гасырның 70-80 елларында Франциядә революцион ситуация барлыкка килә.

Феодаль жәмгытьнең эчендә яңа капиталистик уклад формалары үсеп житлегә. Эмма феодаль-абсолют монархия режимы капитализм, авыл хужалыгы, промышленность һәм сәүдә үсешен тоткарлый. 1789-1794 елгы француз буржуаз революциясе "өченче катлауның" феодализм белән кискен бәрелеше була. Ул феодаль-монархия строен жимерә һәм капитализм үсешенә жирлек эзерли. Гәрчә үз чорының тарихи шартларында XVIII гасыр француз буржуазиясе алдынгы, революцион сыйныф буларак чыкса да, революциягә көч һәм колачны фәкать халык массалары гына бирде. Шунсыз аның жиңүе мөмкин булмас иде. Халык революциядә төп катнашучы, аның хәрәкәтләндерүче көче була. Халык феодаль контрреволюция белән көрәшнең бөтен авырлыгын үз жилкәсендә татый, революцияне алга этәрә; халык массаларының революциядә ижади катнашуы һәммә нәрсәдә, шул исәптән халык мэгарифе өлкәсендә дә күренә. Халык массалары мэгарифне оештыру белән кызыксына, белемгә омтыла. Күп гасырлар буенча феодаллар һәм руханилар халыкны караңгылык һәм наданлыкта тоталар. 1790 елда эле ирләрнең 53 проценты һәм хатын-кызларның 73 проценты укый-яза белми.

Мәктәпне яңа нигездә төзү мәсьәләләре гомуми кызыксыну уята. Бу өлкәдә тәкъдим ителгән проектларга француз мэгрифетчеләре (аеруча Руссо) һәм француз материалистлары (Гельвеций, Дидро) идеяләре турыдан-туры йогынты ясый. Халык мэгарифен үзгәртеп кору проектлары тирәсендә кискен сыйныфый көрәш бара.

Ул чорда прогрессив буржуазия вәкилләре 1789-1794 елларда халык мэгарифе өлкәсендә күп кенә алдынгы идеяләр күтәреп чыгалар. Ләкин аларның берсе дә тормышка ашырылмый диярлек. 9 нчы термидор (1794 елның 27 июле) контрреволюцион перево-

ротыннан соң, эре реакцион буржуазия властька килгәч, аның мән-фәгәтьләренә җавап бирүче халык мәгарифе системасы урнаша.

Бу чорда хезмәт ияләре халык мәгарифе өлкәсендә революция елларында ирешелгән аз гына казанышлардан да мәхрүм ителәләр.

Буржуаз француз революциясе чорында халык мәгарифен үзгәртеп кору буенча ижат ителгән проектлардан иң прогрессивлары Кондорсе һәм Лепелетье проектлары була.

Кондорсе проекты. Жан Антуан Кондорсе (1743-1894) күренкле философ, экономист, математик, физик, шулай ук жирондистлар партиясе житәкчеләреннән берсе була. Ул проектын Закон чыгару мәжлесе оештырган ижтимагый мәгариф комитетына тәкъдим итә.

Кондорсе: халыкка белем бирү — дәүләтнең бөтен гражданның алдындагы бурычы; мәктәпнең һәмме баскычларында да укуы гомуми һәм бушлай, кыз һәм ир балалар өчен тигез булырга тиеш; дин сабагын укуы туктатылырга тиеш, дип игълан итә.

Кондорсе түбәндәге мәктәп системасын тәкъдим итә:

1) *Дүртъеллык курслы беренчел (башлангыч) мәктәп.* Нинди катлаудан һәм ата-аналарының нинди профессия кешеләре булуына карамастан, ул мәктәпкә барлык малайлар һәм кызлар да керергә тиеш. Бу мәктәпләр халкы 400 гә житкән һәмме жирдә ачыла. Укуы программасы: уку, язу, грамматика һәм арифметикадан башлангыч мәгълүматлар, авыл хужалыгы һәм һөнәрләр белән, илдәге житештерүнең гомуми торышы белән танышу. Моннан тыш, анда ижтимагый строй һәм әхлак нигезләре өйрәнелә. Башкача әйткәндә, мәктәптә киң гомуми белем бирү программасы һәм хезмәткә өйрәтү күздә тотыла.

2) *Өчъеллык курслы икенче баскыч мәктәбе (икенчел мәктәп).* Аңа башлангыч мәктәпне тәмамлаучылар керә. Икенче баскыч мәктәбе халкы 4000 гә житкән һәрбер шәһәр яисә округта ачыла. Укуы программасы: математика, табигать белеме, сәүдә буенча башлангыч мәгълүматлар, әхлак принциплары һәм жәмгыять белеме, һәрбер мәктәптә китапханә һәм машина модельләре, табигать белеменнән коллекцияләр, һөнәрчелек кораллары жыелмасы, метеорологик күзәтүләр өчен приборлар куелган кабинетлар булырга тиеш.

3) *Институтлар* — бишьеллык курслы уку йортлары, анда урта белем алу тәмамлана һәм яшьләр тормышта турыдан-туры катнашу өчен беркадәр профессиональ әзерлек алалар. Кондорсе бөтен илгә

нибары 110 институт ачарга тәкъдим иткән, ягъни гади халыкка мондый төр белем алу мөмкинлеге булмаган. Институтларда, Кондорсе фикеренчә, профессиясенә карамастан, һәрбер кеше һәм гражданин өчен дә файдалы фәннәргә өйрәтәләр, һәм авыл хужалыгы, механика, хәрби эш, медицина буенча беркадәр профессиональ белемнәр бирәләр.

4) *Лицейлар* — югары уку йортлары (бөтен Франциядә унбер лицей) — аерым кешеләр, буржуаз жәмгыятьнең югары катлавы өчен феодаль реакциянең терәге булган схоластик университетлар урынына ачыла.

Шул рәвешле, Кондорсе үзенең проектында бердәм дөньяви мәктәп идеясен күтәрәп чыга. Анда барлык баскычтагы мәктәпләр дә административ яктан һәм программалары белән үзара бәйлә була, чөнки институтлар — үз департаментындагы мәктәпләр белән, ә лицейлар үз округларындагы институтлар белән идарә итә. Уку йортларының бөтен системасы белән исә Фәннәр һәм сәнгать милли институты — административ һәм тикшеренү үзәге идарә итәргә тиеш.

Шушы системасын нигезләп, Кондорсе болай ди: *кеше акылы белем тәэсирендә чиксез үсешкә сәләтле, кешелекнең алга таба үсүе фән ирешкән уңышларга бәйле.*

Кондорсе проекты тулаем алганда прогрессив була, ләкин аның күп кенә положениеләрендә халык мәнфәгәте түгел, ә күтәрелеп килүче буржуазия мәнфәгәте чагылыш таба.

Мәсәлән, Кондорсе укучыларның матди хәлен яхшырту өчен берни дә тәкъдим итми, ә шул ук вакытта фәкыйрь ата-аналарның балаларын эшләрмичә укуга мөмкинлекләре булмаган. Дин урынына яңа, буржуаз жәмгыятьтә үзенең тотуның төп нормаларын ныгытырга тиешле буржуаз әхлак курсы кертелгән.

Ләкин Кондорсе проектында прогрессив таләпләр дә чагылыш таба: дин сабагын укуга бетерелә, дөньяви мәктәп яклана, физика-математика фәннәренең зур әһәмияте ассызыклап күрсәтелә, белем алуда ирләр һәм хатын-кызларның тигез хокуклыгы таныла.

Кондорсе проекты Закон чыгару мәжлесендә тыңлана, эмма кабул ителми. Аны Конвентка тапшыралар.

Конвент 1793 елның 30 маенда нигезенә Кондорсе проекты салынган декрет кабул итә. Бу декретта дәүләтнең барлык граждандарга башлангыч мәктәп күләмендә белем бирергә тиешлеге таныла, эмма укуының түләүсезлеге һәм мәжбүрлеге, белем алуга

ирләр һәм хатын-кызларның тигез хокуклылыгы, укытуның дөнья-ви характеры турында берни дә әйтелми. Башлангыч мәктәпләргә 400 дән 1500 гә кадәр халык булган торак пунктларда ачу күздә тотыла. Шул рәвешле, Кондорсе проектының күп кенә прогрессив идеяләреннән жирондистлар үзләре баш тарталар.

Лепелетье проекты. Жирондистлар Конвенттан куылгач, власть тулысынча ул чорда иң революцион партия — якобинчылар кулына күчә. Якобинчылар халык массаларының таләпләренә җавап бирә торган күп кенә чаралар үткәрәләр (спекуляция белән көрәш һ.б.), халык мәгарифе мәсьәләләрен дә башкача куялар. Ижтимагый белем комитеты яңадан сайлана. Бу чорда Лепелетье проекты бик популяр була, аны "Якобинчылар клубы", Париж секцияләре энтузиазм белән каршылай, Конвентның бик күп депутатлары уңай бәяли. Бу уңышны ике нәрсә белән аңлатып була. Беренчедән, Кондорсе проектының йомшак яklarын исәпкә алып һәм хезмәт ияләре теләгенә туры китереп, Лепелетье белем бирүне халыкка аңлаешлы итәргә омылган. Икенчедән, монда автор шәхес дә зур роль уйнаган. Гәрчә **Луи Мишель Лепелетье** (1760-1793) аксөякләр гаиләсеннән булса да, мәсләге буенча ул якобинчыларга кушыла һәм корольгә үлем җәзасы бирүне яклап тавыш бирә, шуның өчен король гвардиясе офицеры тарафыннан үтерелә.

Лепелетье үлгәннән соң, аның проектын энесә мәгариф турында яңа закон әзерләү комиссиясенә бирә, ул комиссиянең башында якобинчыларның юлбашчысы Робеспьер тора. Заманына күрә иң прогрессив документ — Лепелетье проектында мәктәпне чын-чынлап бөтен халыкныкы итү һәм "бердәнбер байлыктары хезмәт булган граждандар-пролетарийларга" ярдәмгә килү теләге ачык чагылыш тапкан. "Мескен бала,— ди Лепелетье,— сез аңа укырга тәкъдим итәсез, тик сез иң элек аңа бер сынык ипи бирегез". Нәкъ менә шушы позицияләрдән ул Кондорсе проектын кискен тәнкыйтәли. Бу проектта, ди Лепелетье, гомуми башлангыч белем бирү игълан ителгән генә, чынлыкта исә бу белемне халыкның фәкыйрь өлеше алу мөмкинлеген тәэмин итәргә кирәк.

Француз мәгърифәтчеләре эшен дәвам иттерүче Лепелетье яңа эшен иҗат итүдә тәрбиянең хәлиткеч ролен яклай. Шушы максаттан ул милли тәрбия йортлары оештырырга тәкъдим итә. Дәүләт акчасына көн күрүче бу йортларда барлык балалар да: 5 яшьтән 2 яшькә кадәрге малайлар һәм 5 яшьтән 11 яшькә кадәрге кызлар әзерлек ала. 600 гә кадәр балага исәпләнгән мондый "йортлар"

шәһәрләрдәге һәрбер районга берәү һәм авылларда бер канунга берәү оештырылырга тиеш. Руссога ияреп, Лепелетье интернаттагы балалар мохитнең зарарлы йогынтысыннан аерылган булачаклар дип саный. Мондый "йортлар" конфискацияләнгән дворян замочларында һәм монастырь биналарында урнаштырырга мөмкин. Аларны тоту чыганакларының берсе керемгә карап салына торган прогрессив налог булырга тиеш, шул чагында "ярлы балалары байлар исәбенә тәрбияләнәчәк". Моннан тыш, балаларның үзләренәң житештерүчән хезмәте бу "йортларны" тотуга өстәмә чыганак булачак.

"Милли тәрбия йортларында" балаларның физик тәрбиясенә игътибар ителергә тиеш, ләкин гимнастик күнегүләр белән генә чикләнәргә ярамый, басу-кырларда һәм махсус остаханәләрдә планлы рәвештә физик хезмәт оештырырга кирәк. Ул "йортларда" хезмәт күрсәтүче персонал булырга тиеш түгел: барысын да балалар үзләре эшли. Эш тәнне чыныктыра, мускулларны ныгыта һәм, иң мөһиме, "хезмәткә күнегү" тәрбияли.

Лепелетье акыл үстерүнең киң программасын да тәкъдим итә: "йортларда" арифметика, геометрия элементлары, эхлак, ижтимагый төзелеш ("Кеше һәм гражданин хокуклары декларациясе"н өйрәнү), ирекле халыклар һәм француз революциясе тарихыннан хикәяләр, авыл хужалыгы һәм йорт эшләре нигезләре өйрәнелергә тиеш.

Нәтижәдә, Лепелетье фикеренчә, яңа яшь буын, "көчле, эш сөючән, тәртипле һәм намуслы, яңа граждандар, патриотлар булып тәрбияләнәчәк".

Лепелетье проекты, һичшиксез, революцион һәм демократик характерда, ләкин шул ук вакытта ул вак буржуаз утопия дә була.

"Милли тәрбия йортлары" оештыру "басынкы һәм тыныч революцияне" тормышка ашырачак, фәкыйрьләренә байлар исәбенә тәрбияләү юлы белән ижтимагый тигезсезлекнең кимчелекләрен төзәтәчәк, дип саный Лепелетье, ләкин бу утопия була. Шул ук вакытта аның проекты мөһим халык мәнфәгатьләрендә катгый демократияләштерү юлларын билгели.

Конвентта проектны тәнкыйтьлиләр: аерым алганда, аны тормышка ашырган чакта туачак кыенлыкларны күрсәтәләр. 1793 елның 13 августында Лепелетье проекты кабул ителә, әмма түбәндәге төзәтмә белән: балаларны "милли тәрбия йортларына" бирү мәжбүри түгел, "йортлар" белән беррәттән, килеп укучы балалар өчен дә мәктәпләр ачарга кирәк. Ләкин бу карар да шул ук елның

октябрдә юкка чыгарыла. Лепелетье проектының язмышы Конвентның бик күп өлкәләрдәге, шул исәптән халык мәгарифе өлкәсендәге, зур башлангычларының ахырына кадәр житкерелмәве турында сөйли.

Башлангыч мәктәпләр чөлтәрен жәелдереп жибәрү турындагы практик мәсьәлә дә хәл ителми. Гәрчә 1793 елның декабрдә Конвент мәжбүри башлангыч белем бирү турында декрет кабул итсә дә, 1794 елның уртасына ачылырга тиешле 23 мең мәктәп урынына нибары 8 мең мәктәп эшли.

Термидориан реакциясе чорында мәктәп. Гракх Бабефның педагогик идеяләре. Халык мәгарифе өлкәсендә берәз гына ирешелгәннәр дә 9 нчы термидор переворотыннан соң яңа властылар тарафыннан юкка чыгарылган. Мәсәлән, 1894 ел ахырында — башлангыч белем бирүнең мәжбүрилегә, ә бер елдан соң аның түләүсезлегә бетерелә.

Шул ук вакытта яшь гражданныр күбесе өчен югарырак белемгә омтылуның кирәксезлегенә басым ясала. Буржуазия балаларын укыту өчен хосусый мәктәпләр ачарга рөхсәт ителә. Урта белән үзәк мәктәпләрдә (330 мең халкы булган жирдә бер мәктәп) бирелә. Буржуазия балаларын "промышленность эшчәнлегенә" әзерләүче бу мәктәпләр программасында реаль белемнәргә: физика, математика, табигать белеменә зур игътибар бирелә.

Шул ук вакытта "Ижтимагый эшләр үзәк мәктәбе" дигән атаклы югары мәктәп ачыла. Тиздән ул Политехник мәктәп дип йөртелә башлый һәм соңрак физика-математика фәннәрен үстерү эшендә күренекле роль уйный.

Бөтен мәктәп системасы гади халык балаларына белем бирүне чикләүне күздә тотып үзгәртеп корыла.

Термидориан реакциясе чорына хезмәт ияләренең килеп туган хәлдән ризасызлыгы көчәя. 1795-1796 еллар башында Гракх Бабеф торган революционерлар төркеме Директорияне бәрәп төшерү һәм 1793 елгы конституцияне торгызу максатында восстание әзерли башлый. Бабеф гражданнырның тулы социаль тигезлегенә ирешү бурычын куя. Ангельс әйтүенчә, Бабеф революция чорындагы француз демократиясе идеяләреннән соңгы нәтижеләр ясый.

Бабеф һәм аның тарафдарлары революцион юл белән властын алып, коммунистик строй урнаштыруны максат итеп куялар. Ләкин алар булачак стройны тигезләүчелек коммунизмы итеп күзаллылар. Восстание әзерләгән Комитет яңа кеше тәрбияләүгә бәйле

күп кенә педагогик мәсьәләләрне дә тикшерә. Дөрөс оештырылган тәрбияне Комитет социаль тигезлекнең нигезе итеп карый. Тәрбия милли булырга, яна дәүләт власте тарафыннан оештырылырга, чынчыннан гомуми һәм тигез, ягъни барлык балалар өчен дә бертөрле булырга тиеш. Тәрбиянең төп бурычы — ялкынлы патриотлык, революцион ватанга мэхәббәт үстерү. Яна кешеләр белемле һәм яхшы физик үсешкә ия булачак. Авыл жирләрендә "тәрбия коммуналары" оештырылырга тиеш, анда балалар, жәмгыятьтән аерылып чын гражданнар һәм коммунистлар булып үсәчәк.

Ләкин Бабефта, бик кыйммәтле идеяләр белән беррәттән, карашларның чикләнгәнлеге нәтижәсе буларак, ялгыш положениеләр дә бар. Ул промышленностьның, пролетариат роленең әһәмиятен аңламаган, шәһәргә тискәре карашта торган, жәмгыять үсешендә фәннең әһәмиятенә бәя бирмәгән.

Бабефның педагогик карашларына һәм "Тигезләр заговори" комитетының тәрбия мәсьәләләре буенча тәкъдимнәренә Руссо һәм Лепелетьеның йогынтысы бик зур була.

1789-1794 еллардагы француз буржуаз революциясе чорында халык мәгарифен үзгәртеп кору буенча күп кенә проектларда чагылыш тапкан педагогик идеяләр дөнъяның бик күп илләрендә прогрессив педагогик фикер үсешенә зур йогынты ясый.

* * *

Унынчы лекция

ИОГАНН ГЕНРИХ ПЕСТАЛОЦЦИНЫҢ ПЕДАГОГИК ИДЕЯЛӘРЕ

Песталоцциның педагогик эшчәнлегә. Иоганн Генрих Песталоцци (1746-1827) Швейцариянең Цюрих шәһәрндә врач гаиләсендә туа. Аның тәрбиясенә әнисе һәм турылыклы хезмәтчеләре, гади крестьяннар зур йогынты ясыйлар. Песталоцци крестьяннарның авыр хәле белән якиннан таныша һәм кече яшътән халыкка тирән теләктәшлек итә.

Песталоцци әүвәл башлангыч мәктәптә, аннары латин урта мәктәбндә һәм гуманитар юнәлештәге югары уку йорты — коллегийумың филология һәм фәлсәфә бүлекләрендә белем ала. Коллегийумда француз мәгърифәтчеләре йогынтысында алдынгы, демократик идеяләр үскән була.

Песталоцци француз мәгърифәтчеләренең әсәрләрен яхшы белгән, 17 яшендә Руссоның "Эмилен" укып чыккан. "Ижтимагый килешү" шикелле үк, бу әсәр дә үсмергә бик нык тәәсир иткән һәм аның үзен аямыйча халыкка хезмәт итү ниятен ныгыткан. Цюрихның алдынгы яшьләре "Тире иләүчеләр йортындагы Гельвеция (Швейцария) жәмгыяте" дигән түгәрәк оештыралар (аның жылышлары күнчеләр цехы йортында уза торган була). Үзләрен "патриотлар" дип атаучы түгәрәк әгъзалары әхлак, тәрбия, сәясәт проблемаларын тикшерәләр, крестьяннарны талап бөлгенлеккә төшерүче түрәләренә фаш итү белән шөгыйльләнәләр. 1767 елда түгәрәкне шәһәр властылары яба, ә яш кенә Песталоцци түгәрәкнең башка әгъзалары белән беррәттән кулга алына. Коллегияне тәмамлагачтан, ул халыкның хәлен яхшырту турында изге хыялын тормышка ашыру белән шөгыйльләнәргә ниятли. 1769 елда ул социаль эксперимент башлый. Бурычка алган акчасына кечкенә генә биләмә сатып ала, аңа "Нейгоф" ("Яңа хужалык") дигән исем бирә. Бу хужалыкта тирә-юньдәге крестьяннарны хужалык алып барырга өйрәтү өчен, күргәзмә ферма оештырмакчы була. Тәжрибәсез Песталоцци тиздән бөлгенлеккә төшә.

1774 елда ул Нейгофта "Фэкийрьлэр өчен приют" ача, шунда ятим һәм караучысыз калган иллеләп бала жыя. Песталоцци уенча, приют балаларның үз хезмәтләре исәбенә яшәргә тиеш була. Тәрбияләнүчеләр кырда, шулай ук туку һәм эрләү станокларында эшлиләр. Песталоцци үзе балаларны укырга, язарга, хисапка өйрәтә, тәрбияли. Шул рәвешле приютында балаларны укытуны житештерүчән хезмәт белән бәйләү омтылышы ясап карый.

Песталоцци: "кеше хезмәтеннән фабрика индустриясе ала торган табышның шактый өлешен тулаем кешелек ихтыяжларына туры килә торган чын тәрбия учреждениеләре төзүдә файдаланырга уйлаган идем...",— дип яза. Ләкин, кулларында сәяси власть һәм матди средстволар тупланган даирәләр тарафыннан яклау тапмагандыктан, аның эше барып чыкмый. Балалар приютны көч житмәслек авыр хезмәт исәбенә генә тоталар, эмма гуманист һәм демократ Песталоцци аларны эксплуатацияләүгә бара алмый һәм барырга теләми дә. Ул балалар хезмәтенә, иң элек аларның физик көчләрен, акыл һәм әхлакый сәләтләрен үстерү чарасы итеп карый, балаларда тар һөнәр күнекмәләре түгел, ә күпьяклы хөрмәткә эзерлек тәрбияләргә омтыла.

Песталоцциның Нейгоф тәҗрибәсенә бик зур әһәмияте шунда. Тәҗрибәсен давам итәргә матди средстволары булмау сәбәпле, ул тиздән приютын ябарга мәҗбүри була. Ләкин уңышсызлыктар аны халыкка ярдәм итү юлыннан тайпылдыра алмый. Песталоцци, игътибарны крестьяннарның хужалыгын ничек торгызырга, тормышларын ничек житешле итәргә, хезмәт ияләренә әхлак һәм аннарын ничек күтәрергә дигән мөһим мәсьәләне хәл итүгә юнәлтергә омтылып, унжиде ел бие әдәби эшчәнлек белән шөгыйләнә. 1781-1787 елларда "Лингард һәм Гертруда" дигән социаль-педагогик роман яза. Романда төпле хужалык итү һәм балаларга дәрәҗә тәрбия бирү методлары ярдәмендә крестьяннарның тормышын яхшырту идеяләрен алга сөрә.

Песталоцци, әлбәттә инде, киң таныла. 1792 елда революцион Франциянең Закон чыгару мәҗлесе, ирек өчен көрәшәп, дан казанган 18 кешегә, шул исәптән Песталоццига да, француз гражданины дигән мактаулы исем бирә.

1798 елда Швейцариядә буржуаз революция була һәм Гельвеция (Швейцария) республикасы төзелә. Станц шәһәрәндә дворяннар һәм католик руханилар коткысы белән крестьяннарның контрреволюцион восстаниесе кабына. Ул бастырылганнан соң бик күп

караучысыз балалар кала. Яңа хөкүмэт Песталоццига шулар өчен тәрбия учреждениесе оештырырга куша. Элеккеге монастырь бинасында Песталоцци приют ача, анда 5 яшьтән 10 яшькә кадәрге 80 бала кабул ителә. Балаларның хәле физик яктан да, мораль яктан да коточкыч була.

Песталоцци приютны зур бер гаилә итәргә омтыла, аларга кайгыртучан ата һәм якин дус була.

Станцта чагында дусларының берсенә язган хатында ул болай ди: "Иртәдән кичкә кадәр мин алар арасында берүзем идем..."

Кулларым — аларның кулларында, күзләрем аларның күзләрендә булды. Алар белән бергә еладым, алар белән бергә көлдем. Минем бернәрсәм дә: йортым да, дусларым да, хезмәтчеләрем дә юк иде, фәкать алар гына". Песталоцциның аталарча кайгыртуына тәрбиядәге балалар ихлас якин итү һәм мөхәббәт белән җавап бирәләр, бу исә аларның эхлак тәрбиясен уңышлы тормышка ашырырга ярдәм итә.

Хәрби хәрәкәتلәргә бәйлә рәвештә приют бинасын лазаретка алалар, приютны ябалар. Песталоцци 1799 елдан Бургдорф шәһәре мәктәпләрендә эксперименталь эш алып бара башлый. Ул балаларны укырга-язарга һәм хисапка өйрәтү буенча үз методикасының укытуның традицион ысулларыннан өстенлеген исбатлый ала, һәм властлар аңа бу методиканы киңрәк кулланарга рөхсәт итәләр.

Бургдорфта интернатлы урта мәктәп һәм шул мәктәп каршында Песталоцци житәкчелегендә укытучылар эзерләү бүлеге ачыла. XIX гасыр башында аның "Гертруда балаларын ничек укыта", "Аналар китабы, яки балаларны күзәтүгә һәм сөйләмгә өйрәтү буенча Аналар өчен кулланма", "Күргәзмәлек әлифбасы, яки Үлчәм турында күргәзмә тәгълимат", "Саннар турында күргәзмә тәгълимат" дигән әсәрләре чыга, аларда башлангыч белем бирүнең яңа ысуллары тасвирлана.

1805 елда Песталоцци институтын Швейцариянең француз өлешенә — Ивердонга (немецча исеме — Ифертен) күчәрә һәм үз карамагына бирелгән замокта зур институт (урта мәктәп һәм педагогик уку йорты) оештыра. Институт тиздән бөтен дөньяга таныла. Анда галимнәр, язучылар, сәясәт эшлеклеләр килеп йөри, университетларга керергә яисә чиновник булырга эзерләнүче бик күп аксөяк һәм бай буржуа балалары укый.

Тәгълиматны һәм эшчәнлеге халык массалары өчен түгел, ә аксөякләр һәм байлар мәнфәгатьләрендә файдаланылуына Песта-

лоцци бик көөнә. 1825 елда өмете өзелгән Песталоцци илле ел элек социаль-педагогик эшчәнлеге башланган Нейгофка кайта. Биредә сиксэн яшендә ул үзенә соңгы әсәрән — "Аккош жырын"н яза (1826). Үз-үзен аямыйча бөтен көчен һәм талантын хезмәт ияләренә бирүенә карамастан, аларның авыр социаль һәм матди хәлләрен яхшырта алмавының сәбәбен аңлай алмыйча, Песталоцци 1827 елда дөнья куя.

Песталоцциның социаль-педагогик һәм фәлсәфи карашлары. Песталоцциның карашлары демократик характерда, ләкин гарихи чикләнгән була. Песталоцци халкын янадан аякка бастыру турында хыяллана, ләкин хезмәт ияләренә тормышын аларны укыту һәм тәрбияләү юлы белән үзгәртү мөмкинлегенә ышана. Ул чордагы жәмгыятьтә кешеләрнең социаль һәм хокукый тигезсезлеге яшәп килгән ижтимагый мөнәсәбәтләр нәтижәсе икәнлеген аңламый, халык миһнәтләренә чыганагын икътисади шартлардан түгел, ә мәгърифәт булмаудан күрә.

Тәрбия һәм белем бөтен халык казанышы булырга тиеш дип раслап, Песталоцци жәмгыятьне социаль үзгәртеп коруның мөһим рычагларыннан берсе итеп мәктәпләрне санаган. Аның фикеренчә, һәрбер кешенең чын кешелек көчләрен уятып ныгытканда гына күптәннән борчып торган социаль проблемаларны хәл итү, жәмгыятьне тамырдан үзгәртеп кору мөмкин булчак. Моңы фәкать тәрбия процессында гына эшләп була.

Песталоцци кешене тәрбияләү һәм үстерүен бик мөһим чарасы дип хезмәтне саный. Хезмәт физик көчләргә генә түгел, акылны да үстерә, шулай ук әхлак та формалаштыра. Эшләгән кешедә хезмәтнең жәмгыять тормышында бик зур роль уйнавына ышаныч туа, шул ышаныч кешеләрне ныклы ижтимагый союзда берләштерүче мөһим көч булып тора.

Песталоцци һәр кешедәгә көчләренә үзлегеннән үсү идеясен, кешенең һәрбер сәләте тикторыш хәленнән чыгарга, житлеккән көч булырга омтыла дигән идеяне алга сөрә. "Күзнен — күрәсе, колакның — ишетәсе, аякның — йөресе, кулның — тотасы килә,— ди Песталоцци. Шулай ук йөрәк тә ышанырга, яратырга тели. Акылның фикер йөртәсе килә".

Кешенең шулай рухи һәм физик эшчәнлеккә омтылуы, Песталоцци уенча, аңа холай тумыштан биргән сыйфат, тәрбия аны тормышка ашыруга булышлык итәргә тиеш.

Бөтен тәрбиянең үзеге — кешенең эхлагын формалаштыру; "кешеләрне эшлекле ярату" — кешене эхлакый мөнәсәбәттә шушы нәрсә алга алып барырга тиеш. "Кешеләрне эшлекле ярату" "таби- гый дин"гә дә бәйле. Рәсми дингә һәм руханиларга Песталоцциның карашы тискәре була. "Алдакчы,— ди ул изге атага,— дөнья яратылганнан бирле син, кешеләрне ахмак мәжүсилеккә күндерү өчен, алла исемен файдаланасың... Син үлем байраклары белән селтәнәсең, әйтерсең лә алар мәхәббәт байраклары".

Танып белү, ди Песталоцци, тоеп сиземләүдән башлана һәм күзаллауларны эшкәртү юлы белән кеше аңында төзүче көчләр буларак яшәүче, эмма ачылу һәм жанлану өчен тойгылар бирә торган материалга мохтаж идеяләргә барып тоташа.

Песталоцциның дөнъяга карашы тулаем алганда идеалистик, булса да, прогрессив характерда, чөнки гуманизм, демократик омтылышлар белән сугарылган һәм анда беркадәр материалистик раслаулар һәм диалектик положениеләр бар.

Тәрбиянең максаты һәм асылы. Башлангыч белем бирү теориясе. Песталоцци фикеренчә, тәрбиянең максаты — кешенең барлык табигый көч һәм сәләтләрен үстерү, өстәвенә эле ул күпьяклы һәм гармонияле үсеш булырга тиеш.

Тәрбиянең йогынтысы бала табигатенә туры килергә тиеш. Педагог баланың табигый үсешен тоткарларга түгел (мәктәпләрдә шулай булган), ә бу үсешкә дәрәс юнәлеш бирергә, аны тоткарлау һәм читкә юнәлтү ихтималы булган каршылык һәм йогынтыларны бетерергә тиеш.

Песталоцци аңлавынча, тәрбиянең төп принцибы — таби- гать белән ярашу. Ләкин максатчан тәрбия һәр кешегә дә кирәк, чөнки ансыз, кеше жәмгыять эгъзасы буларак, аннан таләп ителгән дәрәжәдә барлык көчләренә үсешенә ирешә алмаячак.

Песталоцци бала табигатен идеаллаштырмый. Ул: "Әгәр табигатьнең кеше көчләрен үстерүгә куйган тырышлыкларына ярдәм итмәсәң, кешеләр бозык-хайвани хисиятләреннән әкрен котылалар,— дип саный. Дәрәс куелган тәрбия балаларга кешелек көчләрен үстерүдә ярдәм итәргә тиеш. Баланың тәрбиясе белән үсеше арасындагы бәйләнеше Песталоцци образлы итеп болай тасвирлый: тәрбия үзенә бинасын бик нык утырган зур кыя (табигать) өстендә төзи (кешене формалаштыра) һәм шул кыяда һәрвакыт нык торса — куелган максатларына ирешә.

Тәрбиянең асылы турында шундый күзаллаудан чыгып, Песталоцци кешенең көчләрен аның табигатенә ярашлы рәвештә үстерергә ярдәм итүче яңа тәрбия методлары булдырырга омтыла. Баланың тәрбиясе, ди ул, сабий дөнъяга килгән көннән үк башланырга тиеш: "Бала туган сәгатъ — аның беренче уку сәгатә". Менә шуңа күрә дә чын педагогика — ананы дәрәс тәрбия методлары белән коралландырырга, ә педагогик сәнгать бу методиканы шулкадәр гадиләштерергә тиеш ки, аны теләсә кайсы ана, шул исәптән гади крестьян хатыны да үзләштерә алсын. Гаиләдә башланган табигатькә ярашлы тәрбия соңыннан мәктәптә дәвам итәргә тиеш, әлбәттә.

Песталоцци ул чордагы мәктәпләрне антипсихологик мәктәпләр дип атый. Табигатьтән аерылган балалар ул мәктәпләрдә озак вакытка салкын һәм үле хәрәфләр дөнъясына, чит сүзләр ташкынына кереп китәләр. Үсәсе урынга бала мондый хәлдә томаналана гына, чөнки аның ихтыяжлары һәм омтылышлары белән исәпләшүче булмый.

Песталоцци фикеренчә, **баланың барлык көчләре табигый юл белән үсәргә тиеш**. Кешеләргә мэхәббәт — кешеләрне яратуның нәрсә икәнлеге, ни өчен аларны яратырга кирәклегә турында бертуктаусыз сөйләп тору юлы белән түгел, ә баланың үзенең игелекле эш-гамәлләре нигезендә үссен. Акыл, кеше фикерләрен үзләштерү юлы белән түгел, ә үз башыңны эшләткәндә камилләшә. Баланың физик үсеше, аны хезмәткә хәзерләү, шулай ук, иң гади физик көчләр эшкә жигелгәндә башкарыла. Кешенең физик көчләре тормыш зарурлыгы һәм кешенең эчке ихтыяжы тәэсирендә хәрәкәткә килә.

* * *

Унберенче лекция

КӨНБАТЫШ ЕВРОПАДА ҺӘМ АКШТА ПЕДАГОГИК ФИКЕР

Мәктәп һәм педагогика үсешендә империализмның аерым үзенчәлекләре чагылышы. XX гасыр ахырында иске, "ирекле" капитализмның империализмга әверелү чоры башлана. Бу чакта Көнбатыш Европада монополистик капитализм үсә бара, һәм XX гасыр чигендә финанс капиталның өстенлеге урнаша. Бөтен дөнья капиталистик илләр тарафыннан бүленгән булган һәм дөньяны яңадан бүлү мәсьәләсе чиратка куелган, ә бу инде империалистик сугышларга китергән. Империализм ул сәясәттә һәм идеологиядә реакциянең һөжүмгә күчүен аңлата. Империализм чорында сыйн-фый каршылык кискенләшкән шартларда буржуазия теорияләре кризис кичерәләр. Реакцион империалистик буржуазия идеологлары хезмәт ияләрен эксплуатацияләүнең артуын, милләтчелекнең, милитаризмның көчәюен, яулап алу сугышларын ақларга, буржуаз стройның мәңгелеген, гаделлеген һәм какшамаслыгын ничек булса да расларга омтылалар. Реакция педагогика фәненә дә, мәгарифнең нигезенә, халык мәгарифе өлкәсендәге буржуазия сәясәтенә турыдан-туры йогынты ясый.

Капиталистик үсешкә ия булган илләрдә (АКШ, Франция, Англия, Германия) буржуазия мәктәп мәгарифен киңәйтәргә һәм яхшыртуга мәжбүр була. Чөнки аңа катлаулы машиналар белән эш итә алучы, житештерүнең белемле хезмәткәрләре кирәк булган. Шулай ук вакытта пролетариат саны арта, эксплуататорлар белән оешкан төстә көрәш ныгый, халыкның капиталистик изүгә каршы каршылыгы көчәя бара. Пролетариат өзлексез рәвештә мәктәпне һәм мәгарифне халык мәнфәгәте өчен үзгәртеп коруны таләп итә.

Революцион социал-демократларның мәктәп һәм халык мәгарифәте өчен көрәше. Марксизмга нигез салучылар тәгълиматына таянып, революцион социал-демократлар, хезмәт ияләренең мәгарифәте, аларның балаларына яхшы сыйфатлы белем бирү өчен актив көрәш алып барганнар.

Француз социалисты Поль Лафарг (1842-1911) Париж коммунасын, эшчеләрнең беренче хөкүмәте буларак, кайнар сәламлә-

гән һәм аның мәгариф өлкәсендәге тәжрибәсен югары бәяләгән. Пролетариат дошманы булган идеологиягә, дингә ул бөтен гомере буенча эзлекле рәвештә каршы чыккан, мәктәп мәгарифенең дөнья-вилыгын, халык укырлык мәктәпне яклаган.

Август Бебель (1840-1913) рәхимсез реакция шартларында герман социал-демократиясенә нигез салучыларның берсе булган. Франко-Пруссия сугышы чорында рейхстаг депутаты буларак Париж коммунасын яклау авазын күтәреп чыккан, коммуна үткәргән гамәлләргә хуплаган. "Йөрөгөндә ирек һәм бәйсезлек хисләре сакланып калганнар барысы да Парижга ышаныч белән карыйлар. Киләчәк изелгәннәр өчен булачак", — дип кыю рәвештә әйткән. Бебель теориягә зур әһәмият биргән. Эшчеләргә фәнни нигездә киң һәм тирән белем бирүне таләп иткән. Хезмәт ияләренең белем алуға хокукын, "кешелекнең изелгән өлеше" — хатын-кызлар мәнфәгатьләрен кайнар яклап чыккан. Шуңа ук вакытта, ул халыкның чын мәгарифе тик пролетар революциясеннән соң гына мөмкин булачак, дип санаган.

Клара Цеткин (1857-1933) — XX гасырның 80 нче еллардагы герман социал-демократиясенең күренекле эшлеклесе. Пролетар революция, пролетариат диктатурасы, хатын-кызны капитализм богауларыннан азат итү, яңа мәктәп өчен ялкынлы көрәшче. Берничә хезмәттендә ("Мәктәп мәсьәләсе һәм эшчеләр сыйныфы", "Школьный вопрос и рабочий класс", "Хатын-кыз һәм аның икътисади хәле" — бүлек: "Хатын-кыз һәм балаларны тәрбияләү" бүлегә һ.б. ("Женщина и ее экономическое положение — глава "Женщина и воспитание детей" и др.) ул марксистик позицияләреннән чыгып Германиядәге мәгариф хәленә анализ үткәргән, буржуазия мәдәниятен һәм мәктәбен кискен тәнкыйтькә тарткан. Буржуазия жәмгыяте мәдәнияте товар дәрәжәсенә кадәр төшерде, ул товарны акчасы булган һәркем сатып алырга мөмкин, диеп аңлаткан.

XX гасыр чигендәге герман мәктәп хәлен Клара Цеткин бер дә канәгатьләнәрлек түгел, дип тапкан. Күп фактик материалларны анализлаганнан соң халык мәктәбендә укутуның тар карашлары һәм шовинистик юнәлешле икәннен, урта һәм югары мәктәптә хезмәт ияләре өчен керү мөмкинлегә юклыгын, барлык мәктәпләрдә дә балалар аның укуту эчтәлегә белән агулауларын ачыклап күрсәткән. Революция генә педагогика һәм мәктәпне кискен рәвештә үзгәртә ала. Бу, ләкин, пролетариат революциясе булганчы мәгарифнең, мәктәпнең, барлык эшен, укуту эчтәлегә үзгәрүен, хезмәт

иялэре өчен барлык төрдә укуыту мөмкинлегенең яхшыруын башкармаска дигәнне аңлатмый.

Клара Цеткин гомуми мәжбүри түләүсез башлангыч укуытуны таләп иткән, ярлы балаларны дәүләт исәбенә уку ярдәмлекләре, туклану һәм киём белән тәэмин итүне кирәк дип тапкан. Динне мәктәптән катгый рәвештә алып ташларга, дип таләп куйган.

Урта мәктәпнең уку планын һәм программасын беренче чиратта тарих һәм табигать белеме буенча үзгәртеп коруны тәкъдим иткән, тарихны укытканда шовинизмнан котылырга, табигать белемен укуыту фәнни булырга, библия риваятьләреннән һәм чиркәү догматикасыннан азат ителергә тиеш дип язган К. Цеткин. Буржуазия мәктәптә әдәбиятны үзенә сыйнфый мәнфәгатеннән чыгып укуыта, әдәбият нык үзгәртеп бирелә, моның белән кискен көрәш алып барырга, балаларга прогрессив әдәбиятта чагылдырылган чын тормышны күрсәтергә, аларны күндәмлеккә түгел, ә көрәшергә өйрәтергә кирәк, дип әйткән ул.

Хатын-кызларга тигез хокук бирү өчен көрәш кирәк. Шуңа күрә берләштереп укуыту, **К. Цеткин** фикеренчә, зур сәяси роль уйный. Хатын-кызга беләнмәгән табигый көчләрен кулланырга никадәр күбрәк мөмкинлек бирсәләр, пролетариатның азатлык өчен көрәшкәндә ул шулкадәр тизрәк катнаша башлаячак. Хатын-кызны жәмгыять тормышында катнашырга актив тартырга кирәк, шуның сәбәпле, балаларны ижтимагый тәрбияләү эшенең киң жәелдерергә кирәк һәм бу эш киләчәктә иң таралган булып танылачак.

Клара Цеткин ясле, балалар бакчасы һәм балаларның башка учреждениеләр чөлтәрен киңәйтү өчен көрәшкән, мәктәп һәм балалар бакчалары биналарының архитектура, педагогика һәм гигиена якларыннан үрнәк булган яңа типларын төзү турында таләпләр куйган.

Бөтен гомере бие ул халык мәгарифе өчен эзлекле көрәштә катнашкан, марксистик педагогиканың күренекле теоретигы булган. Ул Советлар Союзында булган, совет мәктәбе һәм педагогикасы тәжрибәсен өйрәнгән һәм пропагандалаган.

Карл Либкнехт (1871-1919) герман социал-демократиясендәге сул як житекчеләрнең һәм Германия коммунистлар партиясенә төзүчеләренең берсе, яшьләр арасында сәяси-мәгърифәт пропагандаларын киң алып барган, аларны социализм һәм интернационализм рухында, шовинизм һәм милитаризм белән килешмәүчәнлек рухында тәрбияләү эшен башкарган. Тарихның һәр чорында өстен сый-

ныфлар мэгърифэтне үз файдасына кулланганнар. Халыкны караңгылыкта һәм наданлыкта тотканнар, дип дәлиллэгән Карл Либкнехт үзенең чыгышларында. Белемнәрен һәм көчләрән үз житәкчелегендәгә кешеләргә белем һәм тәрбия бирүдә кулланучы һәм чын мэгърифне кимсетергә омтылмаучы бернинди дә өстен торучы катлам, өстенлектәгә сыйныф әлегә булганы юк.

Революцион социал-демократлар дин дәрәсләрен мәктәптән тулысынча чыгарып бетерүне таләп иткәннәр. Мәктәптә дин дәрәсләренең булуы житди куркыныч хәл, чөнки дин үсеп килүче буынны коллык рухында тәрбияләргә тиешле, дип язган Карл Либкнехт. Клара Цеткин либералларның позицияләрен кискен тәнкыйтьләгән, чөнки либераллар мәктәп турындагы мәсьәләдә чиркәү белән килешүгә барганнар. Поль Лафарг, католикларның дөньяви белем бирүгә һәм Франция мәктәпләрендә фәнни белем кертүгә каршы чыгуларын фаш иткән.

Революцион социал-демократлар пролетариатның жиңүенә тулысынча ышанганнар. Пролетариат жиңгәннән соң социалистик жәмгыятьтә генә күп санлы хезмәт ияләре белем алуға ирешчәкләр һәм кешенең һәръяклап үсеше өчен барлык алшартлар булдырылчак.

Шул ук вакытта, буржуазия мөнәсәбәтләре өстенлек тоткан шартларда да революцион социал-демократлар халык мэгърифен демократлаштыру өчен зур программаларны яклап чыкканнар.

Пролетар революцион хәрәкәт эшлеклеләренең педагогик карашларына оппортунистларның каршы чыгуы. Башта герман, ә соңыннан халыкара социал-демократиянең кайберәүләрендә сәяси һәм педагогик житди мәсьәләләргә әкрәнләп ревизионистларча караш барлыкка килгән.

Әлек күрсәтелгәнчә, К. Маркс герман социал-демократия партия программасын "Гот программасын тәнкыйтьләү" исемле хезмәтендә тәнкыйтьләгән иде. 1891 елда Эрфурт партия съездында яңа программа проекты кабул ителгән, аны Ф. Энгельска фикер чыгарырга жибәргәннәр. Энгельс аны житди тәнкыйтькә тарткан. Буржуазия белән килешүчәнлек тенденциясе, ә ул инде Эрфурт программасында ук сизелә башланган, вакыт үткән саен көчәйгәннән-көчәя барган.

Германия социал-демократия партиясенең 1906 елдагы Мангейм съездында тәрбия һәм белем бирү мәсьәләләре буенча, ә анда халык мэгърифне мәсьәләләре буенча, тезислар тапшырылган булган, кис-

кен көрөш кызып киткэн. Съездда чыгыш ясаучы Клара Цеткин тәрбия һәм белем бирү мәсьәләләрен коммунистлар тарафыннан чын марксистларча хэл итү үрнәген күрсәткэн.

Съездда кайбер чыгыш ясаучыларның оппортунистик позицияләре ачыкланган. Алар пролетариат диктатурасы турында, халык мәгарифе өчен революцион көрөш турында, дин мәсьәләсенә социал-демократ өчен хосусый эш икәнлеге турында, милитаристлар мәктәптән яшыләрне империалистик сугышка эзерләү өчен файдаланулары турында телгә алмаганнар.

Германия социал-демократия партиясенә югары өлеше беренче бөтөндөнья сугышы чорында немец империалистик дәүләт мәнфәгатьләрен уртаклашуын таныган.

Шундый ук позицияне англиз лейбористларның һәм француз социалистларның кайберләре яклаганнар. Алар хөкүмәтләрнен һәм буржуазиянең колониаль талауларын аклаганнар, аяусыз колониаль эксплуатацияне "ак тәнле кешенең кыргый халыклар арасында мәдәният булдыру миссиясе", дип аңлатканнар. II интернационал эшлекчеләрнен берсе — Вандервельде католик монахларның миссионер "мәгрифәт" эшчәнлеген һәрьяклап хуплаган, колониаль илләрдәге, мәсәлән Бельгия Конгосында, мәгариф эшенә барысын да алар кулына тапшырырга кирәклеген раслап маташкан.

Оппортунистлар, пролетариат мәнфәгатьләре, социализм, "яхшы сыйфатлы кеше" тәрбияләү турында сүзләр белән капланып, эшче сыйныфларыннан билгеле булганнарының аңын таркатканнар һәм буржуазия өстенлеген ныгытканнар.

XX гасыр ахырындагы һәм XX гасыр башындагы буржуазия педагогик теорияләр. Бу чордагы буржуазия педагогик теорияләре бик күп төрлеләрдән булганнар. Ләкин аларның нигезендә, бер яктан, буржуазия мәнфәгатьләреннән чыгып массаларга белем бирүне оештыруны раслау, икенче яктан, өстен сыйныф балаларын жәмгыятьтә һәм дәүләттә идарә итәргә эзерләүне булдыру мәсьәләләре дә торган.

Эре буржуазия таләпләрен канәгатьләндерү исәбеннән мәктәп төзү өчен, киң жәелгән "яңа мәктәпләр" дип аталган юнәлеш барлыкка килгән. Женевада "яңа мәктәпләрнең халыкара берләшмәсе" ("международное объединение новых школ") төзелгән. Ул Англиядә, Франциядә, Бельгиядә, Швейцариядә, АКШта һәм башка илләрдә барлыкка килгән шундый мәктәпләр өчен гомуми таләпләр формалаштырган. Интернат тибындагы уку йортлары булган "Яңа

мәктәпләр" ул заманда хосусый кешеләр яисә буржуазия педагогик оешмалар тарафыннан корылган булганнар. Кагыйдә буларак, анда яшәү һәм уку өчен түләү бик күп һәм привилегиялеләр өчен генә үти алырлык булган. Бу мәктәпләрдә фәнни белемнәрнең ролен һәм укыту процессында укытучының житәкче ролен киметүгә китерә торган "ирекле һәм актив" методлар кулланылган.

Бу мәктәпләрдәге укыту эше күпчелек мәктәпләргә караганда яхшырак куелган булган: берләштереп укыту кулланылган, физик тәрбия югары дәрәжәдә булган, дәресләрне алып бару өчен югары квалификацияле укытучылар тартылган, яхшы жиһазланган кабинетлар һәм лабораторияләр оештырылган, эстетик тәрбиягә төп игътибар бирелгән. Кайбер мәктәпләрдә буржуазия парламенты тибындагы укучылар үзидарәсе кертелгән булган. Шөгыйльләр исәбендә кул эшенә (слесарьлыкка, агач остасы эшенә) өйрәтү булган. Балалар бакчачылык эшендә катнашканнар, авыл хужалыгы белән танышканнар. Әмма бу мәктәпләрдә физик хезмәт белән бәйлә шөгыйльләргә әзерләмәгәннәр, андый эш хезмәт ияләре балалары өчен, мондый мәктәпләргә керә алмаганнар өчен тәкъдир булган. Мәктәпләр матур табигать кочагында урнашкан булганнар.

"Яңа мәктәпләрнең" теоретигы һәм оештыручысы француз педагогы Э. Демолен булган. Шәһәрләрдәге бала тирәсендә "бәрелеш кызып китүе һәм баланы ниндидер сыйныфка тарту омтылышы" аның ачуын китерә торган булган. Белем бирү һәм тәрбия, аның фикеренчә, сыйныфтан өстен торырга тиеш. Ләкин бу мәктәпләр буржуазиянең бай өлеше балаларына гына хезмәт күрсәтүенә ул каршы чыкмаган.

Бу мәктәпләрнең күренекле теоретигы швейцар педагогы А. Ферьер, фикеренчә, "яңа мәктәпләр" — гамәли педагогиканың лабораторияләре. Анда балаларның акылын ятлана торган белемнәр белән ул кадр түгел, ә күбрәге фикерләү сәләтен камилләштереп үстергәннәр. Укучыларны күзәтергә, гипотезалар тәкъдим итәргә, фараз итүләрен тикшерергә өйрәткәннәр. Укыту тулысынча фактларга һәм тәҗрибәләргә, баланың инициативасын һәм мөстәкыйльлеген тәрбияләүгә нигезләнгән булган. Ферьер баланың яшьләр чорын жентекләп исәпкә алырга, һәрбер тәрбияләнүче белән шәхси эш итүне башкарырга, аның уңай сыйфатларын эзләп табарга һәм үстерергә кирәк дип санаган.

Казна уку йортларына караганда "яңа мәктәпләр" укыту һәм тәрбияләүне яхшы куюы белән аерылып торганнар. Ләкин алар

чынлыкта исә капиталистик промышленность житәкчеләрен, булачак "колониаль эшлеклеләрне" әзерләгәннәр. Өстен сыйныф мәнфәгатләрән чагылдырганга күрә буржуазия даирәсендә зур популярлык казанганнар.

"Яңа мәктәпләргә" сәяси гадел бәяне Н. К. Крупская биргән. "Бездә еш кына буржуазиянең "яңа мәктәпләрен" идеальләштерәләр,— дип язган ул 1912 елда,— тышкы якка игътибар итәләр, демократизмнан читләшкән һәм бу мәктәпләрдә хөкем сөрүче үтәли сөңгән филистерство рухын күрмиләр. Дәресләр дә бакчаларда үтә, рәсем ясау да искиткеч куелган, кул эшләре дә кертелгән, балаларның үзешчән сәнгате өчен дә иркенчелек бар, балалар белән мөгамәлә дә тәрбияви һ. б., һ. б. Ә бу мәктәпләрдә балаларны хәзергә яшәешкә, шовинизмга, надан халык өчен диннең яхшы булуына, дипломнан башка саклану юк икәнлегенә баш ияргә өйрәтәләр..."

XIX гасырның ахырында һәм XX гасырның башында берничә педагогик теория барлыкка килә. XX гасырдагы буржуазия педагогларына да алар йогынты ясый торалар.

"Гражданлык тәртибе" һәм "хезмәт мәктәбе" педагогикасы. XX гасыр башында Германиядә башка илләрдә **Георг Кершенштейнер** (1854-1932) педагогик теориясе популяр булган. Кершенштейнер "гражданлык тәрбиясе" һәм "хезмәт мәктәбе" идеясе белән чыккан. Аның фикеренчә, мәктәп эше тулысынча империалистик Германиягә хезмәт итү өчен куелырга тиеш. "Гражданлык тәрбиясе" балаларны берсүзсез дәүләткә буйсынырга өйрәтергә тиеш. Ул киң халык мәктәбе аркылы башкарылырга тиеш. XIX гасырның ахырында — XX гасырның башында Германия икътисады бик тиз үскән. Буржуазиягә техник яктан коралланган һәм аның мәнфәгатенә сәяси яктан тугрылыклы тәрбияләнгән эшчеләр кирәк булган һәм Кершенштейнер бу таләпләргә туры килә торган педагогика төзөгән. "Хезмәт мәктәбе" теориясе һәм яшыләрне киләчәк һөнәрчелек эшчәнлегенә әзерләү аның "гражданлык тәрбиясе" карашлары белән бәйләнгән.

Кершенштейнерны пролетариатның аңы үсүе һәм эшчеләр хәрәкәтенең ныгуы борчый. "Эчке дошманнарга" каршы, пролетариат аңы ияләренә каршы пушкалар да, броненосецлар да, хәтта бер бөтен армия штыклары да тора алмый. Нәзакәтле, тик ышанычлырак һәм көчлерәк тәсир итүче башка корал укучыларга "дәүләт мәсьәләләрен аңлауны, моның нәтижәсендә гражданлык бурычы һәм ватанга мэхәббәт аңын" ышандыручы сәяси тәрбия куллану

кирәк. Ул биредә хезмәт ияләренә шовинистик тәрбия бирүне, алардан күндәм эшчеләр һәм солдатлар әзерләүне күз алдында тоткан.

Хезмәт ияләре балаларының мәктәптә булу срогын киметү хата булып иде, дип санаган Кершенштейнер. Мәктәпне "реформалаштыру" һәм аны "хезмәт" мәктәбенә әйләндерергә кирәклегә турында фикер айткан. Аның фикеренчә, укучылар мәктәптә кул эше белән шөгылләнәргә һәм техник күнекмәләр алырга, кирәкле кораллар ярдәмендә төрле материаллар белән эш итә белергә тиеш. Бу бурычны үтәү исәбенән һәрбер халык мәктәбендә гамәли дәресләр өчен остаханәләр, бакча, мәктәп ашханәсе булырга тиеш. Тәрбияләнүчеләр мәктәптә эшләп, һәрвакыт яхшы эшләү өчен үзләренә кирәкле сыйфатларны эзлекле рәвештә үстерергә, кул эше процессларын тагын да тырышыбрак, намуслырак, уйлабрак башкарырга өйрәнергә тиешләр. Шунуң өстенә, халык мәктәбе укучыларга килчәк һөнәр эшчәнлегә өчен гомуми хезмәт әзерлегә бирергә тиеш.

Халык мәктәбендә гомуми белемне күп бирергә ярамый, дип санаган Кершенштейнер. Аның айтканычә, "хезмәт мәктәбенәң асылы шунда ки, белемне әзрәк биреп, күбрәгә осталык, күнекмәләр һәм эш сөю, шулай ук тиешле гражданлык инанганлыгы булдыру". Кершенштейнерның хезмәт ияләре балаларына белемне әзрәк бирергә омтылуы, аның ачыктан-ачык, реакцион икәннен күрсәтә.

Халык мәктәбендә "гражданлык тәрбиясен" кую таләбен Кершенштейнер Мюнхен шәһәрендә тормышка ашыра алган. Ул анда берничә ел халык мәгарифе эшен житәкләгән. Халык мәктәбеннән башка ул анда өстәмә мәктәпләр дигәнне дә оештырган.

Ул мәктәпләр токарь станокларында эшләүчеләрдән чәчтарашларга кадәр булган эре, урта һәм вак промышленностьгә төрле белгечлек һәм профиль эшчеләргә хезмәт күрсәткән. Предприятие хужалары 2-3 ел буена үзләренә эшчеләрен укуы өчен һәр атна саен 8-10 сәгатькә азат итәргә тиеш булганнар. Өстәмә мәктәпләрдә гомуми белемнәр бик аз бирелгән. Дәресләр уку, язу, санау һәм табигать белеме буенча (профессиягә якынайтып) үткәрелгәннәр. Мәсәлән, сыра кайнату промышленностендә эшләүче яшүсмерләр табигать белеме буенча эчешү процессларын, закваскалар ясауны өйрәнү белән чикләнгәннәр.

Яшь эшчеләрне өстәмә мәктәпләргә тарту, Кершенштейнер исәбенчә, аларның "гражданлык тәрбиясен" көчәйтер һәм эшчеләр хәрәкәтендә катнашуларын бүлдерер.

Кершенштейнер, чынында исә, халык мәгарифенең икеле системасы ягында булган. Күндәм һәм акыллы эшчеләр эзерләүче "халык мәктәбе" урта мәктәп белән (гимназияләр, реаль училище-лар белән) берничек тә бәйләнештә тормаган. Үзенең "хезмәт принцибын" ул урта мәктәпләргә таратмаган. Хезмәт, аның фикеренчә, реаль училищеларда лабораторияләрдә башкарыла, ә гимназияләрдә хезмәт эшчәнлегә китаплар һәм дәреслекләр өстендә эшләр белән чикләнә.

Кершенштейнер социализмны һәм революцион хәрәкәтне дошман күргән. "Буржуазия жәмгыятен" дошманлык таратучы" кешеләрдән оештырылган тәрбия генә ышанычлы саклый ала", дип санаган ул. Кершенштейнер яшермичә, үзе әйткәнчә, аның тәрбиясе "пролетариат дип исәпләнгәннәрнең" (ирониясе шундый булган) диктатурасына каршы юнәлдерелгән.

Кершенштейнерның эшче яшьләргә эзерләү формасын тәкъдим итүе һәм аның карашлары империалистик Германиядә популяр булганнар. XX гасыр башында һәр урында Мюнхен үрнәгә буенча өстәмә мәктәпләр ачыла башлаган һәм башлангыч мәктәпләргә "хезмәт принцибы" кертелгән.

Н. К. Крупская Кершенштейнер карашларын дәрәс бәяләгән: "Һәрбер демократизмнан ул ерак тора. Ул буржуазия дөвләтенә баш ия, бигрәк тә аның мәнфәгатьләрен саклай һәм үзенең педагогик эшчәнлеген шуңа туры китерә... яңа методлар белән элекке максатларны күздә тоты торган мәктәпне тели... Кершенштейнерлар кулындагы яңа методлар балалар индивидуальлеген белеп, аларның хисләренә, дөньяга карашларына тәэсир итә торган, тиешле эхлак һәм идеология сәңдерә торган нәзәкәтләрәк һәм камилләшкәнрәк чара булып кына калалар..."

"Гамәли" педагогика. Германиядә шул ук елларда буржуазиянең башка зур педагогы Вильгельм Август Лай (1862-1926) үзенең эшчәнлеген жәелдереп жибергән. Ул башка илләрдә дә, аерым алганда, революциягә кадәрге Россиягә бик билгеле булган.

Лай педагогикасы биологияләштергән һәм тәрбияләү процессын механик рәвештә аңлаткан. Һәрбер тышкы ярышту иң гади төзелешләрдән алып кешегә кадәр барлык организмнарда жавап хәрәкәте яисә реакция булдыра. Шунның белән бергә, рефлектор акт бер үк схема буенча үтә: зигенгә алу — эшкәртү — чагылыш (яисә тасвирлау).

Бу механик схемасын Лай тәрбияләү һәм укуыту процессына, карата да кулланган. Бу процесс, аның фикеренчә, тышкы тәэсирдән һәм укучының жавап реакцияләреннән гыйбарәт. Укучылар күзәтү ярдәмендә тәэсиргә һәм зиһенгә алуға жәлеп ителәләр бу тышкы йогынтылар анда эшкәртеләләр һәм, ниһаять, төрле гамәлләр ярдәмендә зиһенгә алынганның һәм эшкәртелгәннең чагылышы барлыкка килә.

Зиһенгә алынган һәм логика, эстетика, этика, шулай ук дин номерлары буенча эшкәртелгән тәэсирләр тәрбиянең барлык өлкәләрендә һәм баскычларында тышкы чагылышлар белән тутырылырга тиеш. Педагогик процесстагы бу чагылышка яисә тасвирламаға Лай зур әһәмият биргән, чөнки нәкъ шушында укучы үз активлығын гамәлләр аркылы белдерә ала.

Шунлыктан, аның барлык теориясе "гамәли педагогика" дип аталган. Лай фикеренчә, педагогик процесстагы чагылыш чаралары булып тасвирлау эшчәнлегенең күп төрләре тора: рәсем ясау, әвәләү, модельләштерү, сызым, драмалаштыру, жыр, музыка, биюләр, шулай ук үсемлекләрне һәм хайваннарны карау, тәжрибәләр үткәру, сөйләм һәм язма эшләр һ. б. Барлык укуыту эше шушы положение нигезендә төзелергә тиеш, дип уйлаган. Мәсәлән, табигать белемен өйрәнгәндә мәктәп участкаларында чәчү, үсемлекләр үстерү мөмкинлеген бирәләр. Берәр сәбәп аркасында мондый мөмкинлек булмаса, сыйныф бүлмәсендә яисә мәктәптә чүлмәкләрдә чәчәкләр булырга тиеш, аларны укучылар карарга тиеш. Дәресләрдә укучылар сурәтләүләр башкарырга, "тасвирламалар" ярдәменнән файдаланырга тиеш.

Лай чагылышларның төрле чараларын кулланырга тәкъдим итсә дә, хезмәтне аерым фән дип түгел, ә укуытуның принцибы дип санаган. Укуыту процессында хезмәт йомгаклау буыны булып тора.

Лай үзе тәкъдим иткән педагогик процесс схемасы нигезендә "табигый уку планын" төзегән. Барлык укуытуны ул "күзәтмәле әйберле" һәм "формаль тасвирламалы" төрләргә бүлгән. Беренчегә ул "зиһенгә алу" белән бәйлә нәрсәләрне керткән: табигать тереклеге (табигый тарих, физика, химия, география), кеше яшәеше (тарих, гражданлык белеме, халык хужалыгы турында тәгълимат, әхлак, фәлсәфә һәм педагогика; икенчегә ул, үзенең фикеренчә, "чагылдыру" өчен материалны керткән: сурәтләү, экспериментлар, хайваннарны карау, математика аркылы тасвирлау, сүз аркылы тасвирлау (тел), сәнгать аркылы тасвирлау, "әхлак өлкәсендәге ижат,

сыйныф жәмгыятендә үзеңне тоту" һ. б. Аның фикеренчә, укуның нигезендә "күзәтмәле-әйберле материал ята". Ул формаль тасвирламалы укуыту дәрәсләрендә эшкәртелүгә дучар була". Уку материалын Лай шулай ясалма рәвештә бүлгәндә табигый тарих "күзәтмәле-әйберле укуыту"га, ә үсемлекләрне һәм хайваннарны карау — формаль тасвирламалы укуытуга элэгә.

Югарыда күрсәтелгәнчә, Лай педагогиканы биологияләштергән, тәрбиянең ижтимагый күренеш икәннән, биология законнары белән тулысынча аңламаган. Лай, моннан башка, "чагылышка" артык игътибар биргән, акыл эшенең әһәмиятен киметкән, "гамәли мәктәпне" иллюстратив мәктәпкә әверелдергән. Балалар шактый вакытларын рәсем ясауга, әвәлүгә, драмалаштыруга бирәләр. Тасвирлау эшчәнлегә белән артык мавыгу систематик уку эшеннән шактый тайпылдырган, ә бу инде гомуми белем дәрәжәсенен кимүенә китергән.

Лай гомеренең соңгы елларында ачыктан-ачык реакцион позициягә күчкән, үзенең хезмәтләрендә тәрбия өчен диннең һәм расаның әһәмиятлелеген күрсәткән. Герман расасы беренче урында, дип герман милләтчелеген данлыклаган.

Эксперименталь педагогика. XX гасыр ахырында Германиядә, Англиядә, АКШта үзенә исем алган эксперименталь педагогика шактый мөһим урын тоткан. Баланы эксперимент аркылы өйрәнү өчен яңа методлар табу аның бурычы булган. Фәнни-педагогик тикшерүнең башка методларын ул кире каккан. Бу юнәлештәге педагогларның эшчәнлегендә уңай яклар да булган, кайбер тикшеренүләр педагогик процессның аерым якларын тирәнтен аңларга ярдәм иткәннәр. Шулай да бу педагоглар балага жәмгыять шартларынан тыш булган кебек караганнар, тәрбияне ижтимагый түгел, ә биология күренеше генә итеп аңлатканар. Бу фән сыйныфтан, партиядән тыш тора, димәк ул "сәясәткә кагылмый", шул ук вакытта "фәлсәфә" педагогикасы (буржуазия педагогикасының башкаларын шулай атаганнар) субъективлыклы һәм төгәл методлар белән алынган фәнни таләпчән фактларга таянмый, дип басым ясап әйткәннәр эксперименталь педагогика вәкилләре. Чынлыкта исә, эксперименталь педагогика баланы буржуаз идеология рухында тәрбияләү максатыннан чыгып аның күңеленә йогынты ясый торган чаралар табарга тырышкан. Алар тәкъдим иткән методлар төгәл һәм объектив булмаганнар. Күп очрактарда экспериментлар ясалма

шартларда үткэрелгәннәр һәм өстен сыйныфларга кирәкле нәтижәләр биргәннәр.

Балаларның акыл сәләтлелеген тикшерү өчен "тест методлары" киң кулланылганнар. Алар сораулыктардан һәм мәсьәләләрдән гыйбарәт булганнар, үзләренең катлаулыгыгы белән баланы еш кына бутаганнар. Тестлар универсальлеккә дөгъвалаганнар һәм "абстракт балага" исәпләнгән булганнар. Дөрөстән дә алар буржуазия катламы кешеләрнең балаларын тәрбияләүгә яраклаштырылганнар. XX гасыр ахырында АКШта экспериментатив педагогика нигезендә педагогика барлыкка килә. Ул тиз арада Көнбатыш Европа илләренә таралып киткән һәм шулай ук Россиягә күчкән.

Балаларның язмышы, имеш, нәселдәнлек һәм ижтимагый мохит аркылы алдан ук билгеләнә, ә мохит үзгәрешсез кала, дип раслаганнар педагоглар. Бу реакцион тезисны педагоглар балаларның күп өлешен акыл үсешә артта калганнар, дефектлы һәм мәшәкәтлеле категориясенә кергү өчен кулланганнар. Педагоглар фәнни булмаган тестларны киң кулланып, хезмәт ияләре балаларының акыл мөмкинлекләре түбән дигән нигезсез нәтижә ясаганнар.

Немец эксперименталь педагогикасының күренекле вәкилләреннән берсе Эрнет Мейман (1862-1915) булган. Ул "эксперименталь педагогикага кереш лекцияләре" ("Лекции по введению в экспериментальную педагогику"), исемле өч томлы систематик курс төзөгән. Баланы һәръяклап өйрәнү өчен ул педагогика, психология, психопатология, анатомия һәм физиология мәгълүматларын берләштергән. Мейманның баланы барлык мөнәсәбәтләрдә өйрәнергә омтылышын дөрөс дип танып була, ләкин моның ясалма шартларда гына үтәләргә тиешлеге дөрөс түгел. Дөрөстәге, гадәти мәктәп шартларындагы педагогик экспериментка ул каршы булган. Югарыда күрсәтелгән фәннәрдән башка, педагогика нигезе дип, Мейман буржуазия этикасын, эстетикасын һәм дин турында ниндидер фәнне санаган. Шулар арасында аның фәнни йомгаклары реакцион үзенчәлекле булмаган. Ләкин Мейманның акыл тәрбиясе турындагы фикерләре, мәктәп эше гигиенасы турында, мәктәп һәм мәктәптән тыш тормышның укучыга тәэсире турында фикер йөртүләре хәзер дә зур кызыксыну уята. Эксперименталь дидактика оештыру кирәклегенә турында бурыч куюы шулай ук игътибарга лаек. Ләкин Мейман үзе баланы тулаем өйрәнмәгән, баланың психик функцияләрен (игътибарны, хәтерне һ. б.) аерым-аерым тикшергән. Шуның белән бергә, укучыларны укучылар түгел, ә күп-

челектә психологлар (башкача әйткәндә, педологлар) тикшерергә тиеш, дип уйлаган. Болай итү укытучыларга укучыларны көн саен тәрбияләү һәм укыту процессында тикшерергә мөмкинлек бирмәгән. Беренче бөтөндөнья сугышы алдында Мейман шовинизм һәм расизм үзенчәлекле статьялар белән чыккан.

АКШта эксперименталь педагогика киң таралган булган. Бу юнәлешнең күренекле вәкиленән Эдуард Торндайк (1874-1949) булган. Ул бихевиоризм тәгълиматына нигезләнгән. Бу тәгълимат буенча кешенең үз-үзен тотышы — механик рәвештәге стимуллар аркылы булдырылган һәм күп тапкырлар механик күнегүләр аркылы организмда ныгытылган саф тышкы реакцияләр. Димәк, барлык тәрбия дрессировка, стимуллар белән билгеләнгән тиешле реакцияләрнең камилләшүенә әверелеп кала.

Торндайк һәм аның шәкертләре эксперименталь педагогик эшнә чынында тестларга кайтаралар. Акыл сәләтлелеген билгеләү өчен кулланып килгән тестлар белән беррәтгән баланың ниндидер фән буенча камилләшү дәрәжәсен белү өчен өлгереш тестлары кертелгән. Балаларны шулай өйрәтү ысулы XX гасырның 40-50 елларында АКШта, Англиядә, ФРГда киң кулланылган. "Объектив дәлилләүгә" дөгъва булган бу тестлар чынында буржуазиягә кирәк-леләрнең белем алуларын дөвам иттерергә сайлап алу өчен, хезмәт ияләре балаларын югары типтагы мәктәпләргә кертүне кыенлаштыру өчен хезмәт иткәннәр.

Баланы өйрәнү мәсьәләләрендә эксперименталь педагогика билгеле бер дәрәжәдә алга китәргә ярдәм иткән. Эксперимент һәм махсус приборлар куллану ярдәмендә балалар үсүенең һәм үсешенең кайбер үзенчәлекләре ачыкланган: балаларның төрле яшь чорында аерым органнарның нисбәте, сулыш һәм кан әйләнеше өлкәләрендәге үзгәрешләр. Балалар үсешенең тигезсезлеге, кайбер яшьтә тизләнүе яисә әкреное расланган. Күрүне, ишетүне, капшап тоюны тикшерүдә мөһим нәтижәләр алынган. Шулар ярдәмендә сенсор тәрбия һәм күрсәтмәлек проблемаларын хәл итү өчен берничә кагъйдә кертергә мөмкинлек барлыкка килгән. Балаларның игътибарын, хәтерен, акыл эшенең кайбер үзенчәлекләрен (хәтерне тәрбияләү өчен күнегүләр), ә шулай ук балаларның төсләр аеру күзалламаларын өйрәнүдә билгеле бер нәтижәләр хасил булган.

Прагматик педагогика. XX гасырның 90 нчы елларында АКШта, үзенә исем алган, "прагматизм фәлсәфәсе" барлыкка килгән, ә соңыннан зур үсешкә ия булган. Бу фәлсәфә идеализмнан һәм

материализмнан югары, гүя объектив хакыйкаты юк һәм кеше аңа якынлаша алмый, дигәннәр прагматизмны яклаучылар. Прагматизм (прагма, грекча — эш, гамәл, гамәли фәлсәфә) материализмның да, идеализмның да метафизикасыннан көлә, тәжрибәне, так тәжрибәне генә артык югары күтәрә, практиканы гына бердәнбер критерий дип таный, фән "чынбарлыкның абсолют копиясе" түгел дигән сылтама ясый, һәм боларның барысыннан да практик максат өчен, практика өчен генә бик шөпләп алланы китереп чыгара.

Хакыйкаты критерие итеп прагматистлар файданы таныйлар. Шунуң белән бергә, файданың әһәмияте "эчке канәгатьлек", яисә үзенең канәгатьләндерү аркылы билгеләнә.

Америка фәлсәфәчесе һәм педагогы Джон Дьюи (1859-1952) прагматизмның бер юнәлешендәге күренекле вәкиле булган. Юнәлеш "инструментализм", дип аталган, һәрбер теория, идея бер индивидуумга файдалы икән, ул "гамәл инструменты" итеп каралырга тиеш, дип раслаган. Андый фәлсәфәдә төзелгән педагогика билгеле, принципсыз, "эшләштермәдә" үзәнчәлекле булып кала. Дьюиниң ахыр чиктәге — идеалы — "яхшы тормыш". Дьюи капитализмның кайбер якларын буш сүз белән тәнкыйтьләгән булып, Америка империализмы мәнфәгатьләренә туры килгән үзенең социологиясен, тәрбия турындагы фикерләре кебек, яшереп килгән. Педагогика мәсьәләсе буенча аның позициясе үз гомерендә берничә тапкыр үзгәргән, шулай да принципиаль нигезе үзгәрешсез сакланып торган. Дьюиниң XIX гасыр ахырындагы мәктәпне тәнкыйтьләве күпләр тарафыннан, гомумән алганда, буржуазия мәктәбенә карата оппозиция дип, ә педагогикада, аерым алганда, хезмәт тәрбиясе һәм мәктәпнең тормыш белән бәйләнеше өлкәсендә "яңа сүз" кебек кабул ителгән. Утызынчы елларга кадәр совет мәктәбен уңай бәяләве, СССРга килүләре һәм Совет хөкүмәтенең магариф өлкәсендәге эшчәнлеген гомумән яхшы бәяләве прогрессив жәмәгатьчелектә Дьюиниң популярлыгын булдырган. Ләкин икенче бөтендөнья сугышынан соң АКШ та реакциянең көчәюе сәбәпле, Дьюиниң СССРга карата мөнәсәбәте кискен үзгәрә. Аның сәяси карашлары реакция булганнан була бара, аның педагогик киметергә кирәк ("проектлар методы", "прогрессив тәрбия" дип аталган теория һ. б.) дигәнне аңлата. Ул Советлар Союзының дошманы булып китә, ә гомеренең соңгы елларында фашизмга ачыктан-ачык теләктәшлек белдерә.

Радикаль рәвештә үзгәргән тормыш шартлары белем бирү куешы да радикаль үзгәртүне таләп итә. Әмма бу үзгәрешләр нинди булырга тиеш? Дьюинның фикеренчә, белемне жәмгыятьнең "интеллектуаль импульслары, тенденцияләре һәм һәвәслекләре" булган азчылыгы, ә ягъни өстен сыйныф балаларын алганда гына "интеллектуаль белем" дәрәс дип табыла. Хезмәт ияләренә улларында һәм кызларында "тар практикалы импульслар, тенденцияләр һәм һәвәслекләр" генә булганга күрә, мәгарифнең күп мәктәпләргә исәпләнгән яңа системасын "практик импульсларны" жәелдерү өчен балаларга фәнни белемнәр үзләштерү урынына "Нәрсәдер эшләргә, нәрсәдер ясарга" булышырлык иттереп оештырырга кирәк.

Димәк, Дьюи хезмәт ияләренә системалы белем кирәк түгел, дип раслый. Саф белем алу өчен бик күпчелекләргә "турыдан-туры ижтимагый нигез" юк, шулай да уңышлар була икән, бернинди дә ижтимагый файда юк. Эшчеләр сыйныфының "импульслары" икенчегә — тормыш өчен практик әзерлеккә юнәлгәннәр. Мәктәпнең бурычы — үсеп килүче буынны тиешле рәвештә тәрбияләп һәм укытып, сыйныф буынны тиешле рәвештә тәрбияләп һәм укытып, сыйныф каршылыкларын йомшарту.

Бала үсешендә зур рольне Дьюи нәселдәнлектә күргән. Өстәвенә реакцион аңлату ягында торган. Аның әйтүенчә, индивидуумның акыл һәм физик сыйфатлары жыелмасы раса казанышлары булып торалар һәм нәселдән нәселгә күчәләр дигән нәселдәнлек теориясе барысы тарафыннан танылган положениегә әверелде.

Дьюи күрсәткәнчә, тәрбия эше нәселдәнлеккә таянырга тиеш һәм баланың инстинктларынан һәм практик тәжрибәсеннән алынырга тиеш. Бу тәжрибәне тәрбия бертуктаусыз киңәйтә һәм тирәнәйтә. Тәрбия процессындагы төп фигура — бала. Ул кояш һәм бөтен педагогик процесс аның тирәсендә әйләнә. Бөтен эш башы балада. Аның көчләре ачыкланырга, мәнфәгатьләре канәгатьләнәргә, сәләтлелегә күнәргә тиеш.

Педагогик процесс та игътибарны балага юнәлдерергә һәм бала мәнфәгатьләреннән чыгып укытуны оештырырга, дип Дьюинның чакыруы ахыр чиктә системалы укытудан баш тартуга, бала тәрбияләүдә фәнни белемнәренә ролен киметүгә китерә.

"Нәрсәдер эшләтеп укыту" гына балаларны тормыш белән бәйли ала дип санаган Дьюи, системалы белемне тиешле бәйләп житкермичә. "Хезмәт белән шөгылләнү мәктәп тормышының үзәге булып куела", дип әйткән ул. Тормышта хезмәтнең күп төрләре булганга

күрә укучылар аларның төрле формалары белән дә танышырга тиеш. Аларның эшләре күпкырлы булырга тиеш һәм бакчада, ашау бүлмәсендә, ашханәдә, хәзерге машиналар белән жиһазланган төрле индивидуаль ашханәләрдә башкарылырга тиеш. Шөгыйльләргә ниндидер бер бирем тирәсендә, мәсәлән, кечкенә өй төзү буенча, оештырырга кирәк. Бу шартларда балалар башта масштаб буенча план сызлар, арифметика дәресендә өйлек материал бәясен санап чыгаралар, тел дәресендә өй төзү белән бәйләп сүзләргәң язылышын үзләштерәләр, рәсем һәм әвәләү дәресләрендә өй өчен бизәүләр хәзерлиләр. Барлык фәннәргә дә балаларның яшен һәм мәнфәгатен исәптә тотып шулай итеп өйрәнәргә мөмкин һәм кирәк.

Хезмәт тәрбиясенә, ролен дәрәс бәяләп, Дьюи аны гомуми киң белем белән бәйләми. "Нәрсәдер эшләтеп укуту" положениесе укучыларга фәнни белем бирүне бәяләп житкәргәүгә, укутучы ролен төшерүгә китерә торган булган. Дьюи укутучысы укуту процессының житәкчесе булмыйча, оештыручы, консультант булып кына кала.

Дьюи фикеренчә, мәктәптә даими уку сыйныфлары, программалары, расписаниесе булырга тиеш түгел. Дьюи бала мәнфәгатен төп башлангыч итеп күрсәтеп, мәктәп эшен планлы рәвештә оештыруга комачаулаган, укучыларның мөстәкыйль тикшеренү-ләренә аларны системалы белемнәр белән коралландыруны каршы куйган.

* * *

Уникенче лекция

ФЕОДАЛИЗМ ЧОРЫНА КАДӘР ҺӘМ ФЕОДАЛИЗМ ЧОРЫНДАГЫ ТӘРБИЯ, МӘКТӘП ҺӘМ ПЕДАГОГИК ФИКЕР

Борынгы славяннарда тәрбия һәм укуыту. Европа территориясендә элек-электән яшәп килгән Көнчыгыш славян кабиләләре бүтән халыклар кебек ыруглык жәмгыяте башлангычы вакытыннан, борынгы община строе таркалу һәм жәмгыятьнең сыйныфларга бүленү чорына хәтле озын тарихи үсеш юлы үткәннәр. Көнчыгыш славяннарның борынгы община строе чорында балалар тәрбияләве башка халыкларга да хас үзенчәлекләре белән билгеле. Тәрбияләү балаларның турыдан-туры община тормышында һәм яшыкә карап хезмәт эшчәнлегендә, шулай ук йолаларда, тантаналы бәйрәмнәрдә, табыну чыгышларында катнашулары аркылы башкарылган. Балалар бөтен община тәрбиясе астында булганнар: 7-8 яшыкә кадәр кечерәк балаларны – хатыннар, ә соңыннан үсмер малайларны һәм егетләренә – ирләр, үсмер кызларны һәм житкән кызларны хатыннар тәрбияләгәннәр. Моңың өчен борынгы славяннар башка халыклар кебек кешеләренә төрле яшьтәге төркемнәргә бүлгәннәр дип уйларга була. Ә соңгы матриархатта яшьләр төркеменә хәзерләү кебек “багышламалар” (инициацияләр) алып торган.

Парлы семья килеп чыккач балаларны жәмгыятьтә тәрбияләну гаиләдә тәрбияләү белән алышынган. Гаилә, ата кеше кул астында, бала тәрбияләүдә һәм өйрәнүдә әһәмиятле орган булып китә. Балалар ата-аналарның шөгыйльләрен – игенчелек, аучылык, терлекчелек, кәсеп төрләрен мираслыштырганнар. Бөтен семья тормышында катнашкан балалар кирәкле гамәли күнекмәләр һәм белеп эшләүләренә, карашларны, күзаллауларны, төшенчәләренә, әхлак таләпләрен һәм нормаларын үзләштергәннәр. Кәсепкә һәм сәнгатькә, мәсәлән сынлы сәнгатькә, өйрәтүне аерым осталар башкарганнар. Кайбер балалар мәжүсиләр гыйбадәтханәләрендә борынгы гади (пиктографик) язуга өйрәнә алганнар. VIII гасырда славяннарның пиктографик язуның бер төре булган борынгы "сызыклы һәм чәнечкеле" язу формасын кулланулары турында мәгълүматлар бар. Жәмгыять сыйныфларга бүленгәнә күрә ижтимагый катлаулардагы

балаларны тигезсез тәрбияли башлаганнар. Мәсәлән, елъязма күрсәтүләренчә, X гасырда князьләр йортында князь балаларын тәрбияләүче һәм өйрәтүче (хәрби осталыкка да) махсус шәхесләр барлыкка килгән.

Киев дәүләтендә тәрбияләү һәм хосусый өйрәтү. VI – VIII гасырларда борыңгы славяннар жәмгыятендә башлангыч феодаль мөнәсәбәтләре формалашу өчен кирәкле алшартлар туа, һәм VIII – IX гасырлар чигендә Европада бик зур башлангыч феодаль дәүләт — үзәге Киевта булган Русь барлыкка килә. Ул феодаль бүленешләргә һәм монгол-татарлар яулап алганчыга кадәр яшәп килгән. Карпат тауларынан Уралга кадәр, Кара диңгездән Ак диңгезгә кадәр зур территориягә таралган күп санлы кабиләләрне Киев князьләре хакимияте астында туплаган берләшмә төзелүе, Киев дәүләтендә югары мәдәният, мәгариф, яңа формаларда тәрбияләү һәм өйрәтү өчен уңайлы шартлар тудырган. 988 елда Киев князьләренең халыкны чукундыру сыйнфый мөнәсәбәтләрне һәм Русьне феодальләштерүне ныгытырга мөмкинлек биргән. Византиядән кереп дәүләт диненә әверелгән Христианлык феодаль стройны урнаштыруда идеологик чара булып киткән. Мәдәният һәм мәгарифне үстерү өчен антик мәдәниятне мираслаучы Византия белән нык элемәтә тоту бик әһәмиятле булган. Князьләр хакимияте үзенең сәяси максатларынан чыгып, Византия руханиларынан бәйсез булган милли чиркәү оештырырга омтылган. Шуның өчен князьләр руханилар әзерләү өлкәсендә көчле эшкә керешкәннәр. Идарә итү өчен дә дәүләткә белемле кешеләр кирәк булган. Камилләшкән әлифба (кириллица) борыңгы урыс сәясәте һәм мәгарифнең киләчәктә үсеше өчен бик әһәмиятле булган. Ул хәрәфле-авазлы грек алфавиты нигезендә борыңгы славяннар теленең фонетик системасын исәптә тотып төзелгән. Яңа әлифбаның көнчыгыш славяннар сөйләмәненә якынлыгы борыңгы бердәм урыс халкының тел уртаклыгын көчәйтүгә һәм әдәбиятнең, телнең үсешенә ярдәм иткән. Болар барысы да педагогик яктан әһәмиятле булганнар, туган телдә укый-язарга өйрәтүне оештырырга, балалар тәрбияләгәндә халык авыз ижаты эсәрләрен кулланырга, демократик халык арасында да уку-язу белемен тарата алуға мөмкинлек биргән.

Беренче мәктәпләр. 968 елдагы елъязма күрсәткәнчә, князь Владимир киевлыларны чукундырганнан соң ук чиркәүләр төзи башлаган, күренекле кешеләрнең (гомумән дружиначылар арасынан) балаларын жыярга һәм укырга өйрәтә башларга ("даяти нача

на учение книжное") дип руханиларны билгелэгән. Князь Ярослав Новгородта укырга өйрәтергә 300 староста һәм поп баласын жыярга ("собра от старост и поповых детей 300 учити книгам") дип күрсәтеп киткән. Смоленск князе Роман Ростиславович берничә мәктәп оештырган. Галицк князе Ярослав Осмомысл (XIII гасыр) училищелар ачкан һәм монахларга балаларны монастырьларда укытырга боерган.

XI гасыр ахырында Киевның бер хатын-кызлар монастыренда кызлар училищесы ачылган, анда кызларны укырга, язарга, жырларга һәм тегү эшенә өйрәткәннәр. Бу һәм башка мәгълүматларга таянып X – XIII гасырларда Киев дәүләтендә чиркәү һәм монастырьларда дәүләткә кирәкле руханилар һәм белемле кешеләр эзрләү өчен училищелар булдырылган дип әйтергә була.

Князь Ярослав Мудрый сарай даирәсендә югары мәктәп булган. Аннан шул вакыттагы күп мәдәният эшлеклеләре: язучылар, елъязмачылар, тәржемәчеләр һәм китап күчереп язучылар, дин әһелләре, гомумән, белемле кешеләр чыккан.

Киев-Печерск монастыренда монахлар өчен "**китап гыйлеменә өйрәтүче**" мәктәп булуы мәгълүм. Бу мәктәптән берничә дистә югары руханилар чыккан.

Гади кешеләрнең балалары гаиләдә тәрбияләнгәннәр. Аларны авыл хужалыгы һәм өй эшләренә өйрәткәннәр. Ниндидер кәсепкә өйрәнсен дип балаларны осталарга тапшырганнар. Аларның кайберләрен руханиларның "грамота осталары" кәсеп белән бергә укырга, язарга, чиркәүдә жырларга өйрәткәннәр. Мәсәлән, бер хикәяттә сөйләнгәнчә, Новгород егете Василий Буслаевны әнисе

**Грамота өйрәнергә биргән,
грамотага Василий тиз өйрәнгән;
- яз дигән каләмең белән,
язарга да Василий тиз өйрәнгән;
- Жыр өйрән син чиркәүдә,— дигән,
Жырларга да Василий тиз өйрәнгән.**

Башка хикәятләрдә да батырларның белемлелеген раслаучы мәгълүматлар очрый. Алар, күрсәң, "грамота осталарыннан" өйрәнгәннәрдер.

* * *

Унөчөнчө лекция

XI – XIII ГАСЫРЛАРДАГЫ ПЕДАГОГИК ӘДӘБИЯТ

XI – XII гасырларда Киев дәүләтендә тәржемә һәм оригиналь кулъязма жыентыклар барлыкка килгән. Алар арасында педагогик эчтәлекле текстлар һәм әйтемнәр булган.

"Пчела", "Измарад" (изумруд), Святославның "Изборник", "Злато струй", "Златоуст" (грек чиркәү язучысы һәм өндәүчесе Иоан Златоуст кушаматы буенча) исемле жыентыкларда Сократ, Демокрит, Аристотель әйтемнәре һәм текстлары булган. Святославның "Изборник" жыентыгында, мәсәлән, Аристотельнең житди математик трактаты һәм Киев кешесенең үзенчәлекле уку методикасы буенча педагогик эсәр урнаштырылган. Монголлар басып алганчы ук Русьта, "Учение им же ведати человеку числам всех лет" кебек үзенчәлекле укыту кулланмалары булган. Ул Кирик Новгородец тарафыннан төзелгән һәм Урта гасырлардагы югары математик һәм әдәби өстенлекләргә ия трактат булып тора. Киев Русеның юридик ядкәре атаклы "Русская Правда" (XI гасыр) эсәренә математик мәсьәләләр кертелгән. Алар гомумән гамәли санауда һәм хужалык исәпләүләрендә күнекмәләр алу өчен китерелгән уку ярдәмеге булган. Санау эшләре греклар абакасын хәтерләткән жайланмада башкарылган. Борынгы урыс абакасы ярдәмендә (соңгырак чордагы чут төймәләре прототибы) чия, кара жимеш төшләре кебек вак әйберләр белән параллель рәтләрдә төрле дәрәжәдә саннар жыелган: аста — берәмлекләр, уртада — дистәләр, соңыннан йөзләр h. б. ш.

Ул вакытлардагы педагогик әдәбиятта балаларда динилек, ата-анага, олыларга ихтирам тәрбияләү турында, ата-аналарга балаларның физик үсешен һәм сәламәтлеген, әхлак һәм акыл үсешен тәмин итү турында, таләпчәнлек күрсәтү, тыңламаганнарга тән жөзасы бирү, таләпчәнлек белән беррәттән, назлау турында киңәшләр бирелгән.

XII гасыр үзенчәлекле педагогик ядкәр булып **"Князь Владимир Мономахның балаларга үгет-нәсихәте"** тора. Акыллы дәүләт эшлеклесе Владимир Мономах үз балаларына ничек яшәргә киңәш биргән, аларны ватанны яратырга һәм дошманнардан сакларга, эш-

лекле, хезмэт сөүчән, батыр булырга чакырган. Балаларда тәвәккәллек, кыюлык тәрбияләргә, әмма кешелекле, ярдәмчел булырга, ятимнәрне һәм тол хатыннарны якларга, көчлеләргә көчсезләргә рәнжетмәскә, олыларны хөрмәтләргә, яштыгәшләрне карата ягымлы булырга чакырган. Аллага дәрвишлек, монахлык, ашаудан тыелу белән түгел, ә изге эшләрнең белән ясарга кирәк. Владимир Мономах чит телләр белгән әтисен истә тотып кешеләрне укырга чакырган. Үзенең киңәшен белемлеккә йөрәгә белән кабул иткән барлык кешеләргә багышлаган. Мәгариф, белем бирү борынгы бердәм урыс халкының тырышлыгы аркасында Киев дәүләтендә югары дәрәжәгә житә. Монгол явы чорында бу халык өч мөстәкыйль халыкка бүленә. Великорус, украин, белорус халыклары үзләренең элекке бердәмлеген мәңгә истә калдырдылар һәм шуңа тартылалар.

Тамырларының берлеген, тарих һәм мәдәни уртаклыкны аңлау XIV – XVII гасырларда бу халыкларның мәгариф, мәктәп һәм педагогик фикер үсешен булдырды.

XIII – XV гасырларда Русьта мәгариф һәм укыту. Киев дәүләтендә югары дәрәжәгә житкән мәдәният үсешә феодаль ваклану сәбәпле тукталып калган. Басып алучылар тарафыннан камалган шәһәрләр янган, мәдәният байлыктары, шулай ук кулъязмалар, педагогик үгет-нәсихәтләр юкка чыккан.

Шулай да, авыр шартларга карамастан, урыс мәдәнияте үсешен туктатмаган. Шундыйлардан киң һәм бай Новгород жире, Тверь, Владимир һәм ныгый да, күтәрелә дә башлаган Мәскәү князьлекләре булган.

Новгород икътисади яктан көчле һәм сәяси мөстәкыйль сәүдә шәһәре булган. Анда китапларны күчәрәп язучылар киң таралган һәм китап күчәрәп язучылар күп булган. Руханилар вәкилләре генә түгел дөньяви кешеләр дә китаплар күчәрәп өчен күчәрәп язучыларны яллаганнар. Новгород кәсепчеләре арасында киң таралганнары "китапчы" һөнәрчеләре булган. "Китапчыларны" гадәттә гаиләдә өлгерткәннәр: яшьләргә өйрәтүче күчәрәп язучы әтиләре булган. Кайчакта бу гаиләләрдә башкалар да акчалата түлөгәч "өйрәнүдә" катнаша алганнар.

Кулъязма китапларны бай бояр өйләрендә генә түгел, гади халыкта да сатып алганнар. Бу инде укый белүнең киң таралуын күрсәтә. Новгород һәм Псков күчәрәп язучылары текстка үзләреннән өстәп язарга яратканнар. Оста ирләр һәм хатын-кызлар һөнәрчеләр эшләнмәләренә үзләренең имзасын куя торган булганнар.

Новгородта үткөрөлгән археологик казылмалар XII – XV гасырларга тиң булган күп санлы тузга язылган грамоталарны, хатларны һәм башка документларны күрсәтә. Табылган грамоталарның күбесе — гади Новгород гражданның хосусый хат алышмалары. Туздагы хатлар очлы сөяк таякчык—"язмалык" ("писало") белән тырналып язылганнар. Бу хатлар Новгород жирендә укый-яза белүнең авылларда, шәһәрләрдә ирләрдә генә түгел хатын-кызлар арасында да киң таралганын ачык исбатлый. Тузъязмалар соңыннан Псков, Рязань, Смоленск һәм Русьның башка шәһәрләрендә дә табылган.

Археологлар Новгород малае Онфим язган берничә тузъязма тапканнар. Өйрәнчек Онфимның грамоталар жыентыгы (текстлар күчәрмәсе, диктантлар, яшьтәшенә тапшырылмаган хаты) урнашып беткән укуту, яздыру һәм санату методикасын аңларга мөмкинлек бирә.

Бу Новгородта ук борыңгы урыс алфавитының 36 хәрефе белән тактаның бер ягында тырнап язылган агач әлифба табылган. Бу әлифбаларны кәсепчеләр эшләгән һәм һәркем алырлык бәядә саткан булганнар.

Язарга өйрәтүнең башы "язмалык" белән балавызланган тактага хәреф-таяк кисәкләрен, аркылы таякларны, озынча түгәрәкләрне һәм соңыннан хәрефләрне тырнап язудан торган. Ижекләренә язуны, ижекләренә сүзләргә һәм жөмлөләргә ялгануы укучы Онфим грамоталарыннан күрәп була. Такта кисәкләрендә язып өйрәнгәч тузда язарга керешкәннәр. Берничә туз кисәкләрен "дәфтәр" итеп жыеп теккәннәр.

Балаларны укутканда хәрефләрне ялгау методы кулланганнар. Китап уку методикасы "Избранник Святослава" (1076) дигән әсәргә кертелгән. "Китап уку турында... сүз" ("Слово... о чьтѣ книг") бүлегендә чагылдырылган. Укырга һәм язарга өйрәткәндә халык сөйләм ижаты: мәкальләр, әйтемнәр һәм табышмаклар кулланганнар.

Санарга өйрәтү бармаклар белән санаудан башланган, соңыннан славяннарда цифраларны белдерә торган хәрефләр символикасын өйрәнгәннәр. Табылган тузъязмаларның күбесе цифраларны язу күнегүләрдән тора.

XV гасырда Новгородта төзелгән борыңгы әлифба дәреслегә (азбуковник), энциклопедик типтагы сүзлекләр кулъязмалары хәзерге вакытка кадәр сакланып калганнар.

Мәсәлән, грек, болгар һәм башка телләрдән алынган 350 язма сүзнең аңлатмасы бирелгән. Бу сүзлекләр шуны уйларга нигез бирә ки, мондый белешмәләргә мохтаж булган күп кенә укучылар саны булган.

Новгород "еретик" хәрәкәтләренең үзәге булган. Ул вакытта оппозицион дини тәгълиматлар (богословские "ереси") да сәяси хәрәкәтләр булып саналганнар. Новгород "еретиклары" белемлеләге белән аерылып торганнар. Новгород еретикларының кулъязма китаплар жьентыкларында астрономия, табигать белеме хәтта философия, дини мәсьәләләр буенча әсәрләр очрый. Бу инде китап хужаларының укымышлы булуын исбатлый.

"Грамота осталары" ("Мастера грамоты"). XIII – XIV гасырларда монастырьларда һәм кайбер чиркәүләрдә грамота мәктәпләре булган. Мәсәлән, Троице-Сергиевск монастырьдагы мәктәпнең кечерәйтелгән формасы сакланып калган. Ләкин князьләр дә, чиркәү дә мәктәпләргә житәрлек санда ачмаганнар. Күпчелек халыкка грамота осталары ярдәмненнн файдаланырга туры килгән.

Грамота осталары XII гасырда Киев дәүләтендә үк барлыкка килгәннәр. Алар үзләренең торакларында, читтә, ата-аналар өйләрендә балаларны укырга, язарга һәм санарга түләүле өйрәткәннәр. XIII – XIV гасырларда "грамота осталарында" укыту ешрак очрый башлаган. Бер грамота остасында укучы балалар саны күбәя төшә (8-12 кешегә житә). Бу инде чын мәктәпкә әйләнә.

Грамота осталары булып үзләренең һөнәрләренә өстәп, хәтта төп һөнәр итеп балаларны өйрәтүдә дьячоклар һәм дөнья ("мирские") халыклар шөгъльләнгәннәр. Кайбер грамота осталарының төп кәсебе китап күчереп язудан һәм укучыларны грамота нечкәлекләренә өйрәтүдән торган. Грамота осталарының кайберләре югарырак типта дип, әйтерлек булганнар. Алар аерым укучыларны (күрәсең, баерак гаиләләрдән) укырга, язарга гына түгел, әдәбиятка, хәтта математикага өйрәткәннәр.

Мәгарифне һәм тәрбия эшен тулысынча үз кулына алырга тырышкан чиркәү, грамота осталары ярдәмненнн файдаланса да, аларга кире карашта торган. Чөнки бу дөньяви укытучылар еш кына элекке тәгълиматларга ябышып эш иткән православиегә каршы торганнар. Бу Новгород, Псков, Мәскәү "еретикларының" чыгышыннан (XVI гасыр) билгеле булган.

XV – XVI гасырларда Рус дәүләтендә мәгариф, мәктәп һәм педагогик фикер. XV – XVI гасырларда аерым Рус князьләре та-

ралган киң территориядә үзәкләшкән бердәм Рус дәүләте төзелү процессы барган. Бу вакытта товар-акча мөнәсәбәте, кәсеп, промысел, шәһәр, мәдәният һәм мәгариф үсеше күзәтелә. Шулай ук вакытта көчле темплар белән крестьяннарны крепостнойлыкка төшерү бара.

Мәскәү князьлеге төньяк-көнчыгыш жирләрендә житәкче булып китә. Ул халыкны монгол-татар кысуына каршы берләштерә. Бу көрәш 1380 елда рус гаскәрләренең ханнарны тулы җиңүе белән тәмамлана.

Илне чит яучылардан азат итү өчен көрәш, бердәм Рус дәүләте төзелүе беррәттән великорус халкы булдырылуы белән барган. Бу инде мәдәният һәм мәгариф үсүенә актив ярдәм итә.

Монастырьларның һәм князьлек хакимиятләренең Мәскәүдә китап саклау урыны булдыру, китап күчерү, мәктәпләр ачу эшчәнлеге белән беррәттән дөньяви грамота осталарының хосусый педагогик гамәлләре сизелерлек дәрәжәдә жанланып китә. Гади халыктан чыккан кайбер укытучыларның эшчәнлеге чиркәү йогынтысындагы мәгарифтән аермалы буларак эчтәлеге белән еретик хәрәкәтләре кебек фикерлелекле, гуманизмлы һәм рационализмлы булган.

Шулай ук хөр фикерлеләр арасында гуманистик үзенчәлекле оппозицион эсәрләр чыга.

Мәсәлән, XV гасыр ахырында Мәскәү еретик түгәрәкнең әгъзасы Федор Курицын **"Грамота турында язма"** ("Написание о грамоте") дигән гуманистик эсәр булдырган. Ул анда феодализмга һәм чиркәүгә каршы демократик фикерләр тәгъбирләгән.

И. Федоровның идеяләре, аның укыту системасы соңыннан урыс укыту китапларының башкаларында әлифбаларда һәм башлангыч әлифбаларда кулланылган. Көнкүреш, хужалык киңәшләре һәм гаиләдә балаларны тәрбияләү киңәшләре җыентыгы — "Домострой" шулай ук XVI гасырга туры килә. Ул ялгансыз турылыкта яшәргә ("в правде жить и в кривде не жить") өйрәткән, өй эшләрен җайлау киңәшләрен биргән. Алладан куркытып, кирәкле җәзаны биреп бала тәрбиялүгә багышланган аерым бүлекләре бар.

"Домострой" балаларны алладан куркытып, дини йолаларны үтәп, өлкәннәргә берсүзсез тыңлатып тәрбияләргә куша. Катый дисциплина турында сөйли, тән җәзасын бирергә киңәш итә. Ләкин балаларга таләпчәнлек һәм катылык күрсәтү белән беррәттән "Домострой" ата-аналарга балаларны яратырга әйтә, аларның нормаль үсүе һәм үсеше турында кайгыртырга чакыра, балаларда кыюлык, тайпылмаучанлык, эш сөючәнлек, сакчыллык, хужалыклы-

лык, ихтирамлы мөгәмәләдә булуны ("вежества") тәрбияләргә куша.

XIV – XVII гасырлардагы Украина һәм Белоруссия бертуганнар мәктәпләре (братские школы). XVI гасырда һәм XVI гасырның беренче яртысында Украина һәм Белоруссия дә Польша — Литва дәүләтенең хакимиятенә буйсыганнар. Польша паннары украин һәм белорус халыкларын жәберлэгәннәр, монафыйклар ярдәмендә аларны поляклар һәм католиклар итәргә тырышканнар. Украина һәм Белоруссиянең эре жир биләүчеләренең күбесе ассимиляция процессына бирелде: поляк телен һәм мәдәниятен үзләштерде, католиклыкка күчте, үзләренең балаларын поляк уку йортына бирделәр. Бу милли — мәдәният буйсындыруга халык массасы, кәсепчеләр сатучылар, шулай ук Запорожье казаклары түбәнрәк руханилар, кечкенә утарлы алпавытлар бүтән мөгәмәләдә булдылар. Алар поляк-католиклар изүенә каршы көрәш алып барганнар, аерым дини-милли оешмалар — бертуганлыклар (братства) төзөгәннәр. Анда эш демократик принцип буенча алып барылган (гомуми жылышта, күпчелек тавыш белән һ. б.) поляклар католиклар мәктәбенә каршы булган бертуганнар мәктәбен булдырганнар. Ул мәктәпләр милли һәм дини яктан жәберләүчеләргә каршы көрәш чарасы булып киткәннәр.

1586 елда беренче булып Львов (украин) мәктәбе барлыкка килә. Бу мәктәпнең уставы төзелгән була. Бу әһәмиятле документны Украина һәм Белоруссиянең башка бертуган мәктәпләре нигез итеп файдаланганнар. Иң якын унъеллыкларда Вилен, Брест, Могилев, Луцк, Киев һәм Украина, Белоруссиянең башка шәһәрләрендә бертуганнар мәктәбе барлыкка килә.

Безгә кадәр сакланган Львов мәктәбе уставы һәм аны эз генә үзгәртеп кабул иткән Луцк мәктәбе уставы бертуган мәктәпләрнең шундый демократик оешмаларын сурәтлиләр. Бертуганлыкның гомуми жылышында бертуганнар мәктәбенең ректоры һәм укытучылары сайланган. Бертуганлык алардан башка ике попечительне — мәктәпне ижтимагый күзәтүчеләрне билгеләгән. Устав күрсәтүенчә бертуганлыкның һәрбер әгъзасы килеп мәктәпнең эше белән танышырга хокуклы булган.

Баланы мәктәпкә биргәндә әтисе ректор белән килешү төзөгәннәр. Анда мәктәп баланы нәрсәгә өйрәтергә тиешлеге, ата-ананың мәктәпкә карата бурычлары күрсәтелгән (курс беткәнче баланы алмаса, баланың мәктәпкә төгәл йөрүенә комачауламаса һ. б.).

Устав укытучыларның тиешле сыйфатын жентекләп билгеләгән. Укытучы динчел, акыллы, тыйнак, хикмәтле, сабыр, тотнаклы булып эчүче, азгын, ришвәтче, ачулы, көнләшүче, кешедән көлүче, эшкә сөйләүне, сихерче, уйдырма сөйләүче, булмаска тиеш. Балаларга карата таләпчән, ләкин ярату мөнәсәбәттә булырга тиеш. Өхлакый тәрбияләү белән берьюлы ул балаларның сәламәтлеге турында кайгыртырга физик тәрбияләүне уеннар, ярышлар кулланып башкарырга тиеш булган. Бөтен сословиеләрнең балалары ижтимагый һәм материал хәлгә карамыйча алынырга тиеш булганнар. Ятимнәр бертуганлыкның тулы иждевениесендә яшәгәннәр. Бертуган мәктәп укытучыларына устав буенча демократик таләпләр куйганнар. Укытучы байларның балаларын, гарип ятимнәрне, урамда соранып йөргәннәрне дә бертигез яратырга тиеш булган. Беркемне дә артык күрмичә мөмкинлегенә карап укытырга.

Балалар мәктәпкә бик иртән килергә тиеш булганнар. Дәрәс калдыру, сонга калу рөхсәт ителмәгән. Берәр укучы мәктәпкә килми калса, укытучы өенә барып дәрәскә килмәү сәбәбен белешергә тиеш булган. Иртә белән укучылар өйдә эшләнгән язу эшләрен күрсәткәннәр һәм телдән жавап тотканнар. Соңыннан сыйныф дәрәсләре башланган. Төшкә аштан соңгы тәнәфес үткәч укытучы өй эшләре биргән. Шимбә көнне атна буена үткәннәр кабатланган.

Бертуган мәктәпләрдә беренче урында славян телен өйрәнү торган. XVI гасырда һәм XVII гасырның башында бертуган мәктәпләрнең укытучылары берничә басма славян грамматика чыгарганнар: 1591 елда Львов бертуганлыгы чыгарган "эллинословен телендә матур сөйләү грамматикасы" ("Грамматика доброглаголивого эллинословенского языка");

1596 елда Вильнода чыккан бертуганнар мәктәбенең укытучысы Лаврентий Зизан төзегән "Словен теле грамматикасы" Киев бертуганнар мәктәбе укытучысы Мелетий Смотрицкий тарафыннан төзелгән, 1691 беренче тапкыр, соңыннан 1648 елда Мәскәүдә икенче тапкыр бастырылган "ЯСловен грамматикасы".

Грек, латин теле, грамматика, риторика, диалектика (тривиум дип аталган фәннәрнең гуманитар циклы), квадравиумның кайбер элементлары (арифметика, геометрия, астрономия, музыка) буенча укытканнар.

Львов, Луцк, Могилев, Вильно, Киев кебек зур шәһәрләрнең бертуганнар мәктәпләрендә бу фәннәрнең тулы курсы укытканнар, ә башка бертуганнар мәктәпләрендә укыту курсы славян, грек,

латин телләрен, риторика һәм жырны өйрәнү белән чиклэнгән. Бертуганнар мәктәбенң укуыту эшләрәндә сыйныф-дәрәс система-сы элементлары булган, халык ижаты кулланылган. Аларда яңалык-ка, әһәмияткә ия булган үзенчәлекләр кертелгән: мәктәпнң демократик тәртибе, укуга күп балаларны тарту, кирәкле дидактик ка-гыйдәләр.

Заманында алдынгы мәктәпләр буларак Украинаның бертуган-нар мәктәпләрәндәге демократик үзенчәлекләрәненң күбесе Коменс-кийның прогрессив принципларына якын.

Балаларны Украина һәм Белоруссияне жәберләүче поляк пан-нарына һәм иезуитларына каршы көрәшү рухында тәрбияләгән бертуганнар мәктәбе бу дәүләтләрнң 1654 елда Россия белән кушылу өчен көрәшәндә зур роль уйнаганнар.

Киев академиясе. 1615 елда ачылган Киев крещение (богоявле-ние) бертуганлык мәктәбе 1632 елда Россиянең беренче югары уку йорты — Киев-бертуган коллегиясенә әверелә, соңыннан академия хокукына ирешә.

Киев-бертуган мәктәбе башында ректорлар торганнар. Аларның белеме төпле булып, кайберләре әдәбият әсәрләрәненң авторы да булганнар. Шундыйлардан, мәсәлән, Львов мәктәбе ректоры Тов Борецкий булган, соңыннан Киев митрополиты. Ул Украина белән Россиянең кушылуын нык яклаган.

Киевны үзләрәненң хакимлегә астында тоткан поляк корольләре бу мәктәпкә академия хокукын бирмәгәннәр. Ә мәктәпнң курсла-ры гадәти поляк академиясе курсларына тиң булган. Академия хо-кукын һәм титулын Петр I генә биргән.

Академиядә 8 класс булган. Алар бүлекләрдән (отделениеләр-дән) торган: түбән — 4 класс, урта — 2 класс, югары бүлекләр — 2 класс. Уку сргоы 12 елга кадәр сузылган. Түбән бүлекләрдә славян, грек, латин һәм поляк телләре (уку, язу, грамматика), догалар, катехизис, арифметика, музыка, жир буенча укуытканнар; урта классларда — поэзия (пиитика) һәм риторика; югары классларда — фәлсәфә, ә XVII гасыр ахырыннан — дин өйрәтмәләре. Академиягә укучыларны төрле катлаулардан (сословиеләрдән) алганнар. Руха-нилар балалары башка катлау укучыларыныннан аз булганнар.

Киев академиясе зур мәдәният үзәге буларак, Россия мәгариф-фенә үсешенә көчле йогынты ясаган.

Мәсәлән, аның йогынтысы буенча Харьковта, Черниговта колле-гиумнар барлыкка килгән. Ул мәгариф өлкәсендә эшлеклеләр

төркемен (Епифаний Славинецкийны, Симеон Полоцкийны һ. б.) булдырган. Бу эшлеклеләр XVII гасырның икенче яртысында Мәскәү грек-латин мәктәбен оештырганнар. Киев академиясе үрнәге буенча 1687 елда Мәскәүдә Славян-грек-латин академиясе барлыкка килә. Петр I академиядән чыкканнарга һәм укытучыларга (Феофан Прокоповичка, Стефан Яворскийга һ. б.) үткәргән реформаларына каршы төшүче элекке урыс руханилар белән көрәштә таянган. XVIII гасырдагы Славян-грек-латин академиясе һәм руханилар семинариясе ректорлары һәм рефектлары да Киев академиясеннән чыккан булганнар. Мәскәү университетының кайбер беренче профессорлары да анда белем алган булганнар.

XVII гасырда Рус дәүләтендә мәгариф үсеше. Башлангыч һәм грек-латин мәктәпләре. Урыс халкы XVII гасырның башында мөстәкыйльлеген юкка чыгарырга маташучы чит ил интервентлардан саклап кала. Тышкы дошманнар белән көрәштә урыс халкының узаңы үсә.

XVII гасырда феодаль жирбиләү үсә, бик зур кинлекләр үзләштерелә, кәсепләр һәм сәүдә үсешләре күзәтелә, крепостной мануфактура һәм бердәм бөтенроссия базары барлыкка килә, Көнбатыш Европа белән сәүдә элемтәләре көчәя. Катлау вәкилләре монархиясе формалаша. Халык массасы крепостнойлыкка каршы көрәш алып бара. Бу көрәш еретик тәгълиматларда чагылдырылган. Бу вакыйгалар урыс әдәбияте үсешенә алга китүенә сәбәп булганнар, мәгариф ихтыяжын көчәйткәннәр, мәктәп һәм педагогик фикер үсешенә китергәннәр, бигрәк тә XVII гасырның икенче яртысында.

Бик күп әдәбият эсәрләре, дөньяви һәм сатирик повестьлар, төрле эшлеклеләрнең биографияләре, шулай ук кулъязма әлифба дәрәсләкләре һәм басма әлифбалар, китап басу эше алга китә. Урыс диңгезчеләре һәм сәяхәтчеләре Азиянең көньягында һәм көнчыгышында берничә мөһим ачышларга ия булалар. Әкрәнләп цифрларны славянча билгеләүдән гәрәпчә билгеләүгә күчәләр. Бу инде математик белемнәр үсешенә һәм математикага өйрәтүгә нык ярдәм итә.

XVII гасыр, бигрәк тә аның икенче яртысы XVIII гасырның башында Россия тарихында үткәрелә торган мәгариф реформасына хәзерлек чоры булган.

Укырга, язарга өйрәтүче чиркәү һәм монастырь башлангыч мәктәпләре саны арткан. XVII гасырның икенче яртысында укырга өйрәтүне басма әлифба буенча алып барганнар. Башта алфавитны

хәрәфләрнең славян исемнәре белән ятлаганнар: аз, буки, веди, глагол, добро, есть, ите һ. б. Соңыннан укучылар "икезьма" (двоеписьменные) ачык ижекләргә, алфавитның тартык хәрәфләрен һәрбер сузык хәрәфләр белән эзлекле рәвештә ятлаганнар.

ба, ва, га, да... ша, ща,

бе, ве, ге, де... ше, ше,

бя, вя, гя, дя... шя, шя.

Соңыннан "өчъязма" ижекләргә ясалганнар.

бра, вра, гра... һ. б.

бре, ре, гре... һ. б.

Шуның өстенә һәрбер хәрәфне, соңыннан бөтен ижекне әйтергә кирәк булган.

буки-аз-ба, веди-аз-ва һ. б.

Укырга, хәрәф жыю методы белән, өйрәтүгә балаларның эмоциясенә нык тәэсир итә торган беренче уку китабы — чосослов һәм псалтырь материаллары буенча үткәрелгән. Язарга өйрәтү ул кадәр авыр булмаган. Чөнки славян әлифбаның хәрәфләргә язылышы четерекле түгел.

Гади грамота мәктәпләреннән башка кайбер зур шәһәрләрдә һәм монастырьларда югары типтагы, грамматика исемле мәктәпләр ачылганнар. Шулай ук квалификацияле "грамота осталары" ярдәмдә өйдә укыту да катлауланган.

Моны күп санлы әлифба дәрәсләкләргә исбатлылар. Анда грек галиме Иоанн Дамаскин язган грамматика курсы, ә соңыннан Лаврентий Зизаний һәм Мелетий Смотрицкий грамматикалары урнаштырылган. Югары мәктәпләр һәм өйдә укыту өчен билгеләнгән кулъязма әлифба дәрәсләкләрендә кыска грамматика курсларыннан башка, дүрт гәмәлне аңлаткан арифметика курслары да кертелгән булган.

XVII гасырның икенче яртысында Мәскәүдә бер-бер артлы грек-латин мәктәпләргә барлыкка килә. Мәсәлән, бу гасыр уртасында бояр Ртищев Андреевск монастырендә, Мәскәү тирәсендәгә Воробьевлар тавында грек-латин мәктәбе ачкан. Анда латин һәм грек телләре, риторика һәм фәлсәфә буенча укытканнар.

1653 елда Епифан Славинецкий житәкчеләгәндә Чудов монастырендә грек мәктәбе ачылган була. 60 нчы еллар уртасында Спасск монастырендә (Мәскәү үзәгендә) Симеон Полоцкий тарафыннан Заиконоспасск грек-латин мәктәбе оештырылган була. XVII гасырның 80 нче елларында хөкүмәт Мәскәү типография кар-

шында грек училищесы ача. 80 нче еллар уртасында укучылар саны 233 кә житә. Поляк, швед, немец кебек төрле телләрдән тәржемә итүчеләр училищеләре һәм тәржемә эшенә хосусый өйрәтү, бигрәк тә Посольск приказда булганнар.

Мәктәпнең күпчелеге чиркәү катнашы буенча түгел, ә укымышлы кешеләр ярдәмендә яисә хөкүмәт тарафыннан, кайчакта чиркәү каршы булса да ачылганнар. Көнбатыш Европа фәннә тартучы яңа мәгарифне яклаучылар һәм чит илнең православный патриархларына таянган элекке урыс руханилары арасында яңа ачылачак мәктәпләрдәге белем нигезе буенча бик каты көрәш барган. Консерватив чиркәүлеләр латин теленә һәм дөнъяви фәннең элементларына (грамматикага, риторикага, арифметикага) каршы төшкәннәр һәм укучылар ("Ае учася сим хитростям") изге язмаларны уку белән чикләнүне таләп иткәннәр.

Славян-грек-латин академиясе. Мәскәүдә Киев үрнәге буенча академия булдыру фикере XVII гасырның 70 нче елларында барлыкка килә. Андый академияне оештыру инициаторы Белоруссиядән Мәскәүгә килгән атаклы язучы һәм педагогы Симеон Полоцкий булган. 1682 елда ул академиянең "Привилегиясен" (оештыру грамотасын) төзөгән. Ләкин патша ул грамотаны башта расламаган.

Проект буенча академиягә православие кешеләр генә кабул ителгән. Академия дәүләткә һәм чиркәүгә кирәкле белемле кешеләрне әзерләүне максат итеп куйган. Проект буенча "жиде ирекле фән" (грамматика, риторика, диалектика, арифметика, геометрия, астрономия, музыка), дини тәгълимат һәм суд эшчәнлегә фәннәре укытылган. Проект буенча академия алдында белем күтәрү, ләкин православие кануннарын үтәү, ересъләргә һәм православиедан тайпылучыларга каршы көрәштә таяныч булу мәсьәләләре дә куелган булган.

Патриарх һәм аның тирәсендә руханилар академия ачуны бик озак тоткарлап торганнар. Ачылыш 1687 елда гына булган. Академиянең төп укытучылары ике галим грек монахлары — Падуан университетының фән докторлары абыйлы-энеле Ионикш һәм Софроний Лихудлар булган. Алар укытучыларны сайлап алганнар, үзләре академиянең югары классларында риторика һәм фәлсәфәне укытканнар, грек һәм латин телләрендә православие эттәлекле грамматика, пинтика, риторика дәрәсләкләрен төзөгәннәр. Яңалыклары белән канәгать булмаган элекке урыс руханилары Лихудларны академиядән алдырып ташлап, провинциаль монастырьга

яптырырга ирешэлэр. Биш елдан соң гына Лихудларга Новгород шәһәрэнә күчеп урнашырга мөмкинлек бирелгән. Алар анда Мәскәү академиясе үрнәгендә славян-грек-латин училищесы ачканнар һәм укытканнар. XVII гасырның башында бу училище Новгород епархиясендәге башка шәһәрләрдә училищелар тарату чыганагы булган.

Славян-грек-латин академиясе руханилар гына түгел, ә медик-хирургия мәктәпләренә укучылар хәзерләгән. Укучыларның күбесе 1725 елда фәннәр Академиясе каршында ачылган университет студентлары булып киткәннәр. Славян-грек-латин академиясендә М. В. Ломоносов, танылган язучы А. Д. Кантемир, архитектор В. И. Баженов һәм шулай ук XVII гасырдагы мәданият, фән, мәгариф өлкәсендәге күренекле эшлеклеләр укылганнар.

1755 елда Мәскәү университеты ачылгач, академия филологик һәм фәлсәфи типтагы югары уку йорты дәрәжәсен югалткан һәм руханилар академиясенә эверелгән. XIX гасырның башында аны Троице-Сергиевск лаврага күчүргәннәр.

XVIII гасырдагы уку дәрәслекләре. XVI гасырда һәм XVII гасырның беренче яртысында Мәскәүдә бастырылган беренче китаплар арасында уку дәрәслекләре күп булган. Ул вакытта басылган китаплар кыйммәт һәм сирәк булганнар. Мәктәптә һәм өйдә укыту кулъязма әлифба дәрәслекләре (азбуковниклар) кулланылган. Кайберләрендә уку дәрәслекләре итеп башлангыч әлифба, грамматика, арифметика буенча мәгълүматлар, дини-әхлак үгетләре кертелгән булган. Икенчеләрендә грек теле буенча башлангыч мәгълүматлар, табигать белеме буенча ("Күк күкрәү һәм яшен турында", "елның дүрт вакыты турында", "кайбер хайваннар тасвирламасы турында"), тарих буенча ("Иулий Кесарь турында", "Царьградны алу турында", "Ян Гусны яндыру турында", "Рус дөүләтенен барлыкка килүе турында", "Борис һәм Глебны үтерү турында") статьялар китерелгән. Бу әлифба дәрәслекләре югары типтагы мәктәпләрдә һәм аннан соң укыту процессларында да грамматика буенча уку ярдәмлеге булып кулланылгандыр.

Әлифба дәрәслекләр энциклопедик типтагы сүзлекләр төрендә дә булганнар. Анда аңлашылмаган сүзләр һәм сөйләм аңлатмалары урнаштырылганнар. Энциклопедик типтагы әлифба дәрәслекләр-сүзлекләр зурларга китап укыганда һәм югары типтагы мәктәпләрдә кирәкле белешмә китабы булганнар.

"Балалар йолаларының гражданлығы" ("Гражданство обычаев детских") китабы XVII гасырның икенче яртысында язылган һәм кулъязма списогы буенча киң таратылган. Бу заманындагы прогрессив эшлеклесе Елифан Славинецкий тарафыннан төзелгән, Эразм Роттердамскийның әхлак тәрбиясе турындагы әсәрдән ижади тәржемә китап. 164 сорау-жавап итеп төзелгән "балаларның матур йолалары" ("благородных обычаев детских") дигән бу жыентыкта үзеңне әдәпле тоту (поза, ишарә, мимика, киём-салым һ. б.), өйдә, кунакта өстәл артында, очрашуларда, балалар белән уйнаганда мәктәптә тоту кагыйдәләре бирелгән.

"Балалар йолаларының гражданлығы" — иске кич педагогик әсәр. Балаларның жәмгыять тормыш кагыйдәләрен үтәү аларның эчке югары сыйфатларын кешеләргә әдәпле һәм хөрмәтле карашын, тыйнаклығын, горурлык хисен чагылдыра дип әйтелгән анда.

* * *

Ундуртенче лекция

ФЕОДАЛИЗМ ТАРКАЛГАН ҺӘМ КАПИТАЛИЗМ МӨНӘСЭБЭТЛЭРЕ БАШЛАНГАН ЧОР МЭГАРИФЕ

Мэгариф өлкәсендәге XVIII гасыр башы реформалары. XVIII гасыр житкәндә Россия күпмилләтле киң булган феодаль-абсолютлы дәүләткә эверелгән.

Мануфактура производствосы һәм металлургия промышленносте нык үсеп киткән. Халыкара эһәмияте шактый арткан һәм ныгыган була. Ил сизелерлек алга киткән булса да, Көнбатыш Европа илләрәннән артка калган. Житештерү көчләрән һәм оборона сәләтән үстерү теләге буенча Петр I нең дворян хөкүмәте мәдәният, фән һәм техника өлкәләрендә төрле реформалар үткәргән. Бу реформалар беренче дәвердә дворянлыкны күтәрүгә мөмкинлек биргән. Армия, флот һәм дәүләт аппаратындагы барлык команда постлары дворяннарга бирелгән. Туып килгән сәүдәгәрләр катлавы өчен дә күп эшләнгән.

Педагогика һәм мәктәп үсеше өчен мэгрифәт реформалары бик мөһим булган, әйтик гражданнар алфавитын кертү, периодик матбугатның барлыкка килүе, атап әйткәндә, "Ведомости" исемле беренче газетаны бастыру, оригиналь һәм тәржемә ителгән дөньяви әдәбият чыгару, фәннәр Академиясен оештыру. Беренче дөньяви дәүләт мәктәпләрән ачу Россия культурасы өчен бик эһәмиятле вакыйга булган.

1701 елда Мәскәүдә математика һәм навигация фәннәре мәктәбе ачылган. Европа өчен бу беренче реаль училище булган. 1708 елда Галле (Германия) шәһәрәндә ачылган реаль училище "Математика, механика һәм экономика реаль училищесы" хосусый булган, эз (12) укучылар укыткан һәм нибары берничә ел гына көн күргән.

XVIII гасырның беренче яртысында эш иткән Мәскәү мәктәпләре дәүләтнеке булганнар һәм аларда ел саен кимендә 200, ә кайчакта 500 бала укыган.

Мәктәпнең уку планына математика (арифметика, алгебра, геометрия, тригонометрия), астрономия, географик мэглүматлар һәм махсус фәннәр: геодезия, диңгездә йөзү һәм башка дөньяви фәннәр

кертелгән булганнар. Киң профильле профессиональ-техник уку йорты буларак, мәктәп төрле һөнәр белгечләрен чыгарган.

Укучылар бирегә ирекле һәм мәжбүри рәвештә алынган. Мәжбүри рәвештә крепостной строй вакытында идарә итүче катлаудагы торгынлыкта һәм бәйрәмнәрчә яшәп гадәтләнгән дворяннарның укырга теләмәгән балаларын алганнар. Күп укучылар түбән катлаулардан (дьяк, дьякон, посадской һәм солдат балалары) булганнар. Алар белем һәм техник белгечлек алырга теләгәннәр.

Бу мәктәптә эшләү өчен Англиядән профессор Форварсон һәм ике укытучы чакыртыла. Алай да төп укытучы булып мәктәпкә бөтен көчен һәм булдыклығын биргән белемле математик һәм искиткеч педагог Леонтий Филиппович Магницкий (1669-1739) санала.

Уку ярдәмлекләре төзелгән була. Алар арасында **Л. Ф. Магницкий китабы "Арифметика — саннар фәне"** ("Арифметика — это наука числительная") мөһим роль уйнаган, әлбәттә.

1715 елда мәктәптәге математика һәм навигация фәннәренең дингез класслары Петербургка күчерелгән һәм алар нигезендә ДИҢГЕЗЛӘР АКАДЕМИЯСЕ ачылган.

Мәктәптә билгеле уку сроклары куелмаган булган. Укучылар индивидуаль тәртиптә бер фәнне үзләштергәч, икенче фәнгә күчкән. Шуның сәбәпле чыгарылышлар шәхси уңышларга карап, яисә ведомстволарның таләбе буенча төрле вакытта булган.

Бу мәктәпне бетергән тәрбияләнүчеләр төрле хужалык, идарә, мәдәният һәм фән тармакларына, ә кайберәүләр яңа ачылачак мәктәпләргә укытучы итеп жиһәрелгән. Дворян балалары белем алуларын Дингезләр академиясендә давам итә алганнар. Кайчакта Мәскәү мәктәбендә үзләренең сәләте һәм тырышлығы белән аерылып торган түбән чик кешеләре дә ул академиягә керә алганнар. Бу мәктәптә тәрбияләнәп чыкканнар Россияне өйрәнү өчен фәннәр Академиясе оештырган экспедицияләрдә катнашканнар.

Махсус һәм гомуми белем мәктәпләре. Петр I патшалыгы вакытында Петербургта, Мәскәүдә һәм башка зур шәһәрләрдә артиллерия мәктәпләре, порт-шәһәрләрдә — навигация мәктәпләре (навигация школы), шулай ук Мәскәүдә хирургия, инженер, төрле телләрдә ("разноязычная") мәктәпләр ачылган.

XVIII гасырның башында тау токомнары эше белгечләренә кирәкле Урал рудасын эшкәртүче беренче металлургия заводлары корылган. 1721 елда урыс галиме һәм дәүләт эшлеклесе Урал тау

заводларын идарә иткән **В. Н. Татищев** **житәкчелегендә Уралда беренче тау промышленносте мәктәбе** ачылган. Соңыннан барлык Уралның дәүләт заводларында арифметика мәктәпләре, кайберләрендә тау промышленносте мәктәпләре, Екатеринбургта бөтен Уралның арифметика һәм тау промышленносте мәктәпләрен идарә итүче Үзәк мәктәп ачылган. Бу мәктәпләрдә укучыларны гомуми һәм махсус белем биреп әзерләүне бик оста берләштергәннәр.

XVIII гасыр башында дәүләт гомуми белем мәктәпләре ачмакчы булганнар. Укырга, язарга, арифметикага шулай ук алгебра, геометрия, тригонометрия буенча гади мәгълүматлар биреп өйрәтү өчен 1714 елда барлык чиркәү епархияләренә "цифир" училищелар ачу турында указ жиберелгән. 1718 елда 42 "цифир" училищесы ачылган. Анда да математика һәм навигация фәннәре мәктәпләренә кебек барлык катлау балалары (крепостной крестьян балаларыннан башка) ирекле һәм мәжбүри рәвештә алынганнар.

Дөнъяви мәктәпләрне оештыру белән бергә руханилык белеме алуда да реформалар үткәрелгән. Башлангыч архирея мәктәпләре һәм руханилар семинарийлары ачылган. Аларда да гомуми белем алу программасы киң кулланылган. Кайчакта күчмә халыклар балалары (дети податного населения) укыганнар. Крепостной крестьяннар дәүләт мәктәпләрендә белем алудан мөхрүм булганнар. Тик сирәк кенә гади халыкның аерым балалары дьячокларда һәм өй укытучыларында чиркәү грамотасын өйрәнгәннәр.

Сыйнфый катлаулар аркасында чикләнгән булуга карамастан, реформалар мәгариф һәм мәктәпләр үсешенә зур йогынты ясаганнар.

1725 елда Петр I үлгәннән соң Петербургта Фәннәр академиясе ачылган. Петр I исән чакта ук Академиянең Уставы бастырылган. Көнбатыш Европадан күренекле галимнәр чакыртылган, жиһазларга заказ бирелгән. Академияне оештыру буенча башка чаралар күрелгән булган. Академия каршында университет һәм гимназия ачыла. Чит ил галимнәре анда урыс галимнәрен һәм белгечләрен әзерләргә тиеш булганнар.

Фәннәр академиясенә бөгословие кертелмәгән булган, барлык эшләр дөнъяви характерда үткәрелгән. Анда бөек чит ил галимнәре эшлэгән (Эйлер, абыйлы-энеле Бернуллиләр, Гмелин, Паллас һ. б.), фәнни тикшерүләр үткәрә алуга ирешкән урыс кешеләре дә эшлэгән. Аларның күбесе демократик катлаулардан чыккан кешеләр булган. Иң беренче итеп М. В. Ломоносов турында әйтергә була.

М. В. Ломоносов һәм аның урыс педагогикасы һәм мәктәбе өчен әһәмияте. Урыс халкының бөек улы **М. В. Ломоносовның** сокларылык күпкырлы эшчәнлеге үзенең туган илен көчле бай һәм белемле иттерү өчен булган патриотик омтылышы белән рухланган.

Михаил Васильевич Ломоносов (1711-1765) крестьян-помор улы, башта Холмогор янындагы үзенең авылында өй укытучыларында Смотрицкий һәм Магницкий дәреслекләре буенча укыган. 19 яшендә ул жәяү Мәскәүгә килә һәм үзенең крестьяннардан чыкканын яшереп славян-грек-латин академиясенә керә. Иң яхшы укучы буларак, Петербургка академия гимназиясенә командировкага жибәрелә. 1736 елда аны чит илгә укуын дәвам итәргә жибәрәләр. Анда күренекле галимнәрдә укый.

1741 елда Ломоносов Петербург фәннәр академиясенә адъюнкты, соңыннан 1745 елда химия профессору, ә киләчәктә академик булган. Аның эшчәнлеге аеруча күпкырлы һәм нәтижәле булган. Ул кайбер фән тармакларын булдырган. "Искиткеч ихтыяр көчен гажәеп аңлау сәләте белән берләштереп, Ломоносов мәгарифнең барлык тармакларын кочагына ала... Тарихчы, оратор, Механик, Химик, Минеролог, Рәссам һәм Шагыйрь — ул барысын да сыный һәм барысына да төшенә", — дип язган А. С. Пушкин. Ломоносов урыс классик философиясенә, философия материализмына, фәнни табигать белеменә нигез салган. Ул табигатьнең гомуми законын — табигать белеменә нигезе булган материя һәм хәрәкәтнең саклану законын ачкан.

Ломоносов исеме белән урыс грамматикасын һәм Россиядә әдәбият телен булдыру бәйләнгән. Әдәбиятның, поэзиянең, сәнгатьнең киләчәк үсеше өчен бу бик мөһим булган. Ломоносов урыс теленең лексикасын фәнни терминнар белән баеткан. Академиклар арасынан беренче булып урыс телендә физика буенча лекцияләр укыган һәм фәнни эшләр язган.

Файда күрү максатыннан чыгып эш иткән сарай наданнарына таянып урыс фәннең үсешен һәм "россиян" галимнәрен әзерләүне тоткарлаган реакцион галимнәр белән Ломоносов туктаусыз көрәш алып барган. Крестьяннарға уку йортларына керү билке булуы турында ачу хисе белән әйтә торган булган. Россиядә катлауларга карамый торган мәктәпләр ачуга барлык мөмкинлекләр белән ирешкән.

Урыс фәне үсеше өчен патриотик көрәшндә Ломоносовның университетта һәм Фәннәр академиясе гимназиясендә педагогик эшчәнлеге зур урын алып торган.

1758 елдан бирле бу уку йортларының житәкчесе буларак, Ломоносов гимназия һәм университетның гомуми эш кагыйдәсен билгеләгән, гимназиянең укуыту планын һәм университетның укуыту тәртибен төзөгән, укуыту принципларын һәм методларын билгеләгән. 1758 елда үзе төзөгән "Академия гимназиясенең регламенты" документында Ломоносов гомуми белем бирүче һәм катлауларга карамый торган мәктәпләргә басым ясаган.

Гимназия һәм университет өчен ул берничә дәрәслек булдырган. 1748 елда аның тарафыннан "Риторика", 1755 елда — "Россия грамматикасы" язылган. Бу укуыту кулланмалары 50 ел буена урыс гомуми белем мәктәбе өчен иң яхшылардан саналган. Аларда Ломоносовның тел һәм әдәбият турында алдынгы тәгълиматы урын алган. Бу тәгълимматта чынбарлыкка булган реаль мөнәсәбәт чагылдырылган. Ломоносов тарих буенча китап язган. Тәржемә иткән "эксперименталь физика" китабында табигать күренешләрен философия материализмы рухында аңлаткан. Физик законнарны беренче тапкыр бу китапта догматик рәвештә түгел, ә укучыларга законнарны төшендерерлек итеп физик тәҗрибәләр аркылы биргәннәр.

Мәскәү университетын булдыруда Ломоносов бик актив катнашкан.

Дворяннар катламының ябык уку йортлары. XVIII гасырда дөүләт башкарган икътисади, сәяси һәм мәдәни чаралар дворянлыкның күтәрелүенә китерде. Дворянлык хакимлек итүче катламга әйләнә һәм зур өстенлек ала. 1731 елдан башлап дворяннар өчен үзенә аерым хәрби мәктәпләр — кадетлар корпуслары булдырыла. Анда дворян балалары офицер чинында хәрби хезмәткә әзерләнгәннәр.

Дворяннар катламының беренче ябык мәктәбе — шляхта коры жир корпусы (сухопутный шляхетский корпус) 1731 елда Петербуртта ачылган. Аның үрнәге буенча барлык кадетлар корпусы төзелгән. Дворян балалары бу мәктәпләрдә махсус хәрби әзерлек белән беррәттән киң гомуми белем һәм "дөньяви" тәрбия алганнар.

Кадетлар корпусында дүрт класс булган. Аларның һәркайсында укуыту ике елдан дүрт елга кадәр алып барылган. Барлык уку срогы уртача 10-12 ел тәшкил иткән. Класслар саны кире юнәлештә алып

барылган, беренче класс дүртенче дип, э чыгарылыш классы беренче дип саналган.

Башлангыч ике классларда (дүртенче һәм өченчедә) гомуми белем фәннәрен өйрәнгәннәр: тел-әдәбият (словесность), математика, тарих һәм география, э югары классларда — махсус фәннәр. Корпуста шулай ук сыбай йөрүгә, фехтованиегә, бию һәм музыкага, дворян балаларын яхшы манерага, югары һәм дөньяви жәмгыятьтә тотарга өйрәтүгә күп игътибар биргәннәр.

Петр I заманында ачылган дүүләт мәктәпләрендә професбилгеләнүе һәвәслек һәм теләккә карап гражданныр яисә хәрби хетмәттә специальләшү мөмкинлеге буенча башкарылган.

Узләренң балалары өчен ябык уку йортлары оештырган дворяннар педагогиканың соңгы казанышларын кулланганнар. Физик һәм эстетик тәрбиягә, укучыларны гуманлы методлар буенча өйрәтүгә зур игътибар биргәннәр. Кадетлар корпусында яхшы төзелгән китапханә, үзенң театры, укучылар арасында шигъри ижат итү, журнал чыгару, кичәләр үткәрү төрле күнел ачулар, прогулкалар һ. б. булган.

Дворяннар катламын яклау сәясәте көчәюе аркасында бу уку йортларында укуту XVIII гасырда ачыктан-ачык сословиеле характерга күчә.

1752 елда Диңгезләр академиясә кадетлар диңгез корпусына — дворяннар катламының чикләнгән мәктәбенә әйләнә, Петербурттагы артиллерия һәм инженерлар мәктәбе Дворян артиллеристлары, Дворян инженерлары корпусына әйләнә.

Петербургта һәм Мәскәүдә чит ил пансионнары — тәрбия-белем бирүче хосусый йортлар ачыла. Алпавыт утарларына чит илләрдән, бигрәк тә Франциядән дворян балаларын француз теленә һәм дөньяви манераларга өйрәтүче тәрбиячеләр һәм гувернерлар чакырылган.

Рухани балалары өчен руханилар мәктәпләре оештырыла. Халыкның түбән катламнары өчен аерым мәктәпләр кулланыла. Мәсәлән, сакланып калган берничә цифир училищесын гарнизон мәктәпләренә әверелдерәләр, анда солдат балаларын укуталар.

XVIII гасырның уртасында Россиядә барлыкка килгән катлам системалы мәгариф шундый үзенчәлекләр белән аерылып торган: һәрбер уку йорты аерым катламга билгеләнгән, төрле катлам мәктәпләре программалары да бер-берсеннән аерылган бул-

ган. Дворян мәктәпләре чәчәк аткан булса, башка катламнар мәктәбе мохтажлыкта яшәгәннәр.

Мәскәү университеты һәм аның педагогика, мәктәп үсешенә йогынтысы. XVIII гасырның икенче яртысына таба аз санлы урыс интеллигенциясе — М. В. Ломоносов тирәсендә тупланган прогрессив галимнәр барлыкка килгән. Ул вакытта иң мөһим проблема булып "табигать россияннарыннан" галимнәр кадрларын әзерләүче туган ил фәне үзәге төзү торган. Мәскәү Петербургтан соң урыслар тормышында икътисади, мәдәни һәм ижтимагый үзәк булганлыктан, Ломоносов фәннең яңа бу үзәге Мәскәүдә оештырылырга тиешлеген исбатлаган.

1755 елның апрелендә М. В. Ломоносовның турыдан-туры катнашуы буенча Мәскәүдә өч факультеттан: юридик, фәлсәфә, медицина факультетларыннан торган университет ачылган. Көнбатыш Европа университетларыннан аермалы буларак, дини тәгълиматлар факультеты булмаган әлеге бер факультеттагы эш структурасы һәм юнәлеше табигать фәннәре (бигрәк тә физиканы) һәм ижтимагый (тел-әдәбият һәм тарих) фәннәре үсеше мәнфәгатен тәмин иткәннәр. Медицина факультетында исә табигать фәннәренә барлык күләмен өйрәнергә тиеш булганнар. Философия факультеты составына тарих-филология кафедралары кергән. Мәскәү университеты дөньяви мәгариф үзәге булып киткән.

Галимнәрнең фәнни эш алып бару мөмкинлекләре турында кайгыртып, М. В. Ломоносов университет буенда төрле ярдәмче учреждениеләр (физика кабинеты, анатомия театры һ. б.) булдыру хәстәрен күргән.

Университет каршында ике гимназия ачылган. Мәгариф мәсьәләләре һәм формаларының самодержава-крепостной строй таянычы һәм дворяннар катламы карашы исәбе буенча бер гимназия дворяннар өчен һәм икенчесе кешеләрнең төрле чиннарына (крепостной крестьяннардан башка) тиешле булган. Гениаль Ломоносовның крестьяннарга университетта белем бирү рөхсәтен булдыру хыялы тормышка ашырылмыйча калган.

Гимназиядә урыс, латин һәм бер чит телне, тел-әдәбият, математика һәм тарих өйрәнгәннәр. Урта белем алу университет гимназиясендә туган телне өйрәнүдән башлануын әйтеп китү мөһим.

Бу гимназия тәҗрибәсе нигезендә 1758 елда Казанда — Мәскәү университеты профессорлары инициативасы нигезендә университетка керергә хәзерләү гимназиясе ачыла. Мәскәү университеты 30

ел буена бу гимназияне укытучылар, дәреслекләр, уку ярдәмлекләре һәм жиһазлар белән тәэмин итеп торган. **Бу гимназия нигезендә 1804 елда Казан университеты ачылган.**

Россиянең фән, мәгариф һәм мәдәният үсешендә тирән эз калдырган Мәскәү университеты һәм университет гимназиясе булдыруда М. В. Ломоносовның тәгъбир ителерлек хезмәте бик зур.

Мәскәү университеты каршында атаклы урыс архитекторы Казаков мәктәбе эшлэгән. Анда "табигать россияннарыннан" зодчийлар һәм төзүчеләр хәзерләүне максат итеп куйганнар. Мәскәү университетын тәмамлаган бөек урыс архитекторы Баженов та мәктәп ачкан. Ул мәктәптә талантлы различинецлар һәм крепостнойдан иреккә чыгучылар укыган. Мәскәү университеты һәм гимназия профессорлары һәм укытучылары XVIII гасырдагы урыс мәгарифе эшенә гаять зур өлеш керткәннәр. Мәсәлән, профессорлар Аничков, Барсов, Двигубский һәм башкалар дәреслекләр төзегәннәр. Мәскәү гимназиясе һәм университетта тәрбияләнүчеләрдән профессорлар Афонин, Карамышев (табигать фәннәре белгече К. Линейда диссертация яклаганнар), профессорлар Перовищиков һәм Десницкий (Адам Смитта диссертация яклаганнар), язучы-мәгърифәтче Фонвизин һәм Новиковлар туган ил фәне һәм мәгарифнең күренекле башка эшлеклеләре булганнар.

Ломоносов шәкертләре һәм аның эшен давам иттерүче университет профессорлары һәм укытучылары тәрбия мәсьәләсе буенча күп шөгьльләнгәннәр. Университет актлары вакытында үзләренен чыгышларында бу галимнәр мөһим педагогик мәсьәләләргә зур игътибар күрсәткәннәр. Алар укыту методикасы өстендә эшлэгәннәр һәм аерым предметлар (тарих, математика һ. б.) буенча укыту өчен үзенчәлекле кулланма төзегәннәр. "Университетка керү өчен хәзерләү ысулы" ("Способ учения подготавливающегося к университету") исемле бу кулланма 1771 елда урыс, латин, немец һәм француз телләрендә чыккан. 1779 елда Россиядә университет каршында укытучылар өчен беренче семинария ачылган. Ул Мәскәү, Казан гимназияләре һәм пансионнар өчен укытучылар әзерләгән.

XVIII гасырның икенче яртысында университет каршында төрле әдәбият һәм фәнни жәмгыятьләр эшлэгән. Мәктәптә укытуны үстерүдә "Типография жәмгыяте", ә анда күренекле язучы-сатирик һәм мәгърифәтче-педагог Н. И. Новиков зур роль уйнаган. Бу жәмгыять провинция шәһәрләрендә китап кибете, жирле

типографияләр һәм китапханәләр оештыру өчен иганә жыйганнар, шулай ук мәктәпләр һәм өйдә укуыту өчен күп уку-укуыту китаплары чыгарган.

Мәскәү университеты каршындагы типография эшчәнлегендә чит ил педагогик хезмәтләрән тәржемә итү зур урын алып торган. Тәржемә ителгән китаплардан Коменскийның **"Хисләр дөньясы картинкаларында"** ("Лицо чувственных вещей в картинках") исемле дәреслеге һәм башка әсәрләре, Локкның **"Тәрбия турында уйланулар"** ("Мысли о воспитании") дигән трактаты, Руссоның **"Эмиль, яисә Тәрбия турында"** ("Эмиль, или о воспитании") исемле китабы (Екатерина II сатудан тыйган) булган.

Пугачев житәкчелегендәге крестьяннар сугышыннан соң хөкүмәт Мәскәү университетының барлык жәмгыятьләрен тыйган, кайбер эшлеклеләрен кулга алган, крепостька япкан, ә соңыннан сөргән. Бу эзәрлеклүгә карамастан Мәскәү университеты һәм аның прогрессив эшлеклеләре мәдәнияткә, мәгарифкә, мәктәпкә һәм Россиянең педагогик карашына йогынты ясауны давам иткәннәр.

И. И. Бецкойның педагогик эшчәнлеге. XVIII гасырда крепостной крестьяннарны алпавытларның каты эксплуатацияләве ахыргы чиккә житкән.

Крестьяннар һәм алпавытлар арасында сыйнфый көрәш көчәеп киткән, дәншәтле крестьяннар сугышы кабынып китә.

Екатерина II үзенең патшалык итүен 1762 елда дәүләт законнарын һәм төрле катламнарның хәлен яхшыртырга сүз бирүдән башлый. Ул француз мәгърифәтчеләре белән хат алышып торган, аларны муафыйклы рәвештә халык мәгарифенең проектын төзәргә һәм яхшыртырга чакырган, тәрбия һәм мәктәп эшен яхшыртырга сүз биргән. Бу эшкә Иван Иванович Бецкойны (1704-1795) тарткан. И. И. Бецкой күп еллар Франциядә үткәргән, француз мәгърифәтчеләре белән очрашкан, мәгърифәткә якин булган учреждениеләр белән танышкан. Аның инициативасы буенча 1763 елда Мәскәүдә яңа гына бала тапкан хатыннар өчен госпитале булган тәрбияханә ачылган. Соңыннан Петербургта һәм провинциаль шәһәрләрдә тәрбияханәләр төзелгәннәр.

И. И. Бецкой Екатеринага Россиядә балалар тәрбияләү эшен гомуми үзгәртеп кору турында доклад тәкъдим иткән. Бу доклад 1764 елда "Яшүмерләрне тәрбияләүне генераль оештыру" ("Генеральное учреждение о воспитании особого пола юношества") дип бастырылган һәм закон көченә кергән. Докладта күрсәтелгәнчә

Россияда ябык тәрбияләү-уқыту учреждениеләре төзеп, анда балаларны 5-6 яшьтән 18 яшькә кадәр тотып, барлык катламнардан "яңа токым кешеләре" тәрбияләнергә тиеш. Бу вакыт арасында балалар гади кешеләрнең бозыклығына эләкмәсен өчен түбәндәге тормыштан аерылырга тиеш булганнар.

Бецкой кадетлар корпусында һәм гимназияләрдә уқыту-тәрбияләү эшенең куелышын үзгәрткән, тәрбияләү вакытын озайткан, крепостной крестьяннардан башка барлык катламнар өчен яңа тәрбияләү-уқыту учреждениеләре, атап әйткәндә, Сәнгать академиясе каршында училище һәм малайлар өчен коммерция училищесы, Петербуртта мещаннар кызлары бүлеген керткән, дворянкалар өчен Смольный асылзат кызлар институты ачкан.

XVIII гасырның барлык мәгърифәтчеләре кебек, Бецкой ижтимагый тормыштагы тәрбия эшенең роленә югары бәя биргән, "барлык яхшылыкның һәм начарлыкның тамыры — тәрбия" дип әйткән. Ул яңа "токым кешеләрне" — крестьяннар белән гуманлы мөнәсәбәттә торган һәм дәүләт белән гадел идарә итүче дворяннарны, шулай ук промышленность һәм сәүдә белән шөгьльләнүче — "кешеләрнең өченче чины" — разночинецларны булдыру турында уйлаган. Бу яңа кешеләр тәрбияләнгән карашларын һәм гадәтләрен балаларына, ә алары инде киләчәк буыннарга тапшырырлар, шулай итеп әхлаклылык һәм кешеләр кыланышы үзгәрер, һәм, димәк, жәмгыять чистарыр, дип ышанган ул. Ул жәмгыятьне үзгәртеп коруны, ләкин крепостной стройны саклап калуны һәм аңа кагылмауны тәкъдим иткән.

Әхлакый тәрбиянең төп чарасы булып "алладан куркытып" аңлату, балаларны әйләнә-тирәдәге мохиттан аерып тоту, уңай үрнәкләр торачак, дип уйлаган Бецкой. Ябык тәрбия учреждениеләрдәге балаларда хезмәт сөю омтылышын хуплауны, тик ятудан читләшү гадәтләрен булдыруны, ихтирамлык, фәкыйрьлек һәм бәхетсезлеккә мәрхәмәтлелек күрсәтүне тәкъдим иткән.

Бецкой физик тәрбиягә зур әһмият биргән. Төп чаралары итеп чиста һаваны, зыянсыз мезәкләр һәм уеннар белән күңел ачуны санаган. Акыл тәрбиясе мәсьәләләрен искә алып, уку процессы балалар өчен күңелгә ятышлы булырга, ирексезләмичә башкарылырга, балалар һәвәслегенә таянырга тиеш дип күрсәткән ул. Яшүсмерләрне өйрәткәндә ятлау белән чикләнмичә, күрсәтеп һәм ишеттереп өйрәтергә тәкъдим иткән. Балаларны ирексезләгәндә аларның сәләтләре зәгыйфьләнгән дип кисәтү ясаган, балаларга физик жәза

бирүне катгый рәвештә тыярга кушкан. Моның турында "Мәскәү өенең генераль планы"нда ("В генеральном плане Московского дома") әйтелгән: "Беркайчан да, бернинди сәбәпкә карамыйча балаларны кыйнамаска дигән законны шунда ук һәм мәңгегә кертәргә һәм беркетәргә".

Хатын-кызларга белем бирүче буларак, Бецкой хатын-кызның баланы, бигрәк тә кече яшьтәге баланы, тәрбияләү эшендәге роле зурлыгын икярар иткән, жәмгыятәтә хатын-кызны ана һәм тәрбияче буларак, хөрмәтләүне булдыру турында әйткән. Беренче хатын-кызлар тәрбияләү-укуыту учреждениесе — Асылзат кызлар институты (Смольный институты) ачуда зур роль уйнаган. Ләкин Бецкой карашларында сыйныф, дворянлык белән чикләнү эзе ачык күренеп тора: балалар йөрәгенә "алладан курку" хисен тагарга кушуында, крепостной стройны тәрбияләү нәтижәсендә яхшыртып булуга иллюзор ышануында, балаларны тирәлектәге чынбарлыктан аерып алырга омтылуында, катлам нигезендә тәрбияләү системасын оештырырга теләвендә. Ул система буенча һәрбер катламга үзенә хас мәктәп туры килә, ә крепостной кешеләр укудан мәхрүм калганнар.

Шәһәрләрдә училищеләр булдыру. Ф. И. Янкович эшчәнлеге. Россия шәһәрләрендә икътисади үсеш, шәһәрләр һәм шәһәр халкының саны үсүе, крестьяннар сугышын тар-мар иткәннән соң крепостникларның урындагы дәүләт аппаратын ныгыту мәсьәләсен куюы (1775 елда һәркайда губерниялар теркәү) хөкүмәттән өстенлексез шәһәр халкына мәктәпләр оештыру эше белән шөгыйльәнүне таләп иткәннәр.

1782 елда Петербуртта Халык училищеләре комиссиясе — хөкүмәт — бюрократ органы төзелгән. Аңа ул вакыттагы урыс мәдәниятенә, атаклы эшлеклеләре кертелмәгән. Бу комиссиянең эшчән әгъзасы булып серб кешесе Федор Иванович Янкович (1741-1814) китә. Ул Австро-Венгриядән император тәкъдиме буенча чакыртылган булган. Янкович Коменский идеясен үткәрүче зур дидакт булган.

1786 елда хөкүмәт тарафыннан комиссия әзерләгән "Россия империясенә халык училищелар уставы" ("Устав народным училищам в Российской империи") бастырыла. Устав буенча шәһәрләрдә кече (икееллык курслы) һәм төп (бишьеллык курслы, дүрт класс составында, соңгы класс икееллык) халык училищелары ачарга рөхсәт ителгән.

Төп училищеларның уку планына түбәндәге предметлар кертелгән: уку, язу, санау, (кыска катехизис), изге тарих, матур язу, рәсем ясау, арифметика, тарих (гомуми һәм урыс тарихы), география, грамматика, геометрия, механика, физика, табигать тарихы, архитектура.

Төп училищеларда китапханәләр һәм укуыту кабинетлары ачарга, анда табигать тарихы, математика, физика буенча күрсәтмә әсбаплар булдырырга тәкъдим ителгән.

Өяз шәһәрләрендә кече училищелар ачылганнар. Анда төп училищениң башлангыч классларында укуытула торган фәннәрне өйрәнгәннәр.

Укучылар өчен дәреслек булып **"Кеше һәм гражданин вазифасы турында китап"** саналган. Анда самодержавие-крепостниклык идеологиясе рухында аллага, патшага, кешеләргә карата тиешле бурычлар турында балаларга аңлатма бирелгән.

Халык училищесының материал тәәминаты һәм аны идарә иту педагогик администрациягә түгел, ә губерния чиновниклары житәкчелегендә булган жәмгыять карамагындагы әмерләргә йөкләтелгән. Мәктәпләр жирле хакимлекләргә бирелгән булганнар. Ә алар мәктәп үсешен теләп бетермәгәннәр, педагогиканы белмәгәннәр, укытучыларны вак чиновниклар дип санаганнар һәм кимсеткәннәр.

Россиядә XVIII гасыр ахырында 315 кече һәм төп училищелар ачылган. Анда барлығы 20 000 укучы укыган һәм 700 укытучы эшләгән. Россия кебек зур ил өчен бу мәктәпләр һәм укучылар саны бик аз булган. Яңа ачылган училищеларда укуыту эше Янкович белән бергә Петербург халык төп училищесында актив катнашкан урыс галимнәре төзегән принциплар һәм методлар нигезендә алып барылган. Ул училище 1782 елда ачылган, чынында исә, булачак халык училище өчен укытучыларны әзерләүче семинарий ролен уйнаган. Фәннәр академиясе һәм Мәскәү университеты эшлеклеләре уку планында каралган барлык фәннәр буенча дәреклекләр төзегәннәр. "Халык училищесы укытучыларына ярдәмлек" дигән бик житди дидактик трактат язганнар. Бу китапта барлык укуытү тәрбияләү мәсьәләләре буенча күрсәтмәләр бирелгән, мәктәптә индивидуаль системалы укуыту урынына класс-дәрес укуыту эшен оештыру тәкъдим ителгән.

Түбәндәге методлар тәкъдим ителгән:

Бердәм, яисә күмәк уку. Класста укытучы яисә каршыга чыккан укучы укый торган китап башкаларда да булырга тиеш.

Бердәм кулланма. Класста яисә өйдә өйрәнә торган уку дәреслегенен авыр урыннарын укытучы аңлатып жиберә.

Таблицалар. Дәреслек буенча планнар, тезислар, текст конспектлары төзү.

Башлангыч хәрефләр белән күрсәтү. Билгеләмәләрне яисә кагыйдәләрне тасвирлаган хәрефләрне тактада яисә дәфтәрдә башлангыч хәрефләр белән күрсәтү. Бу хәтергә алуның мнемоник ысулы булган.

Сораштыру (вопросение) — укучылардан сорау алу. Шунда ук укучыларның ничек аңлавын ачыкыйлар. "Ярдәмлектә" әйтелгәнчә, укытучы күбрәк укучыларның хәтеренә түгел, ә аңына кагылырга һәм төшендерергә, гел ятлаттыру белән булмаска тиеш. Ләкин төзелгән методлар башлыча дәреслек текстын хәтергә алуны исәптә тоткан. Класста дәреслекне үзләштерүне жиңел әйтү исәбенән текст өстендә зур эш алып барылган. Бу инде тәкъдим ителгән укыту ысулының мөһимлеген исбатлый.

Халык училищеларында елына ике тапкыр сынаулар үткәрелергә тиеш булганнар: уку елының уртасында башка класс укытучылары барында хосусый сынаулар, ә уку елы ахырында — халык алдында — бик күп санда чакырылган шәхесләр һәм шәһәр дворянлыгыннан, сәүдәгәрләр, руханилар һәм чиновниклар катлавыннан кунаклар алдында сынаулар.

Халык алдындагы сынаулар тантаналы рәвештә үткәннәр: укытучылар фәннең һәм хөкүмәт укытуның әһәмиятлеген пропагандалап сәламләү речъләрен әйткәннәр. Укытучылар шигырьләрен сәнгатьле укыганнар. Кунаклар имтиханнар программасына туры китереп укучыларга сораулар бирә алганнар.

"Укытучыларга ярдәмлек" рәсми дидактика булып саналган, укытучыларга бу китапның тәкъдимнәрен берничек тә читкә тайпылмыйча катгый рәвештә үтәргә кушылган.

Россиянең педагогик караш вәкилләреннән XVIII гасырның икенче яртысында крепостнойлыкка каршы юнәлешкә якин торучылардан Г. С. Сковорода, Н. И. Новиков һәм революцион урыс мәгърифәтчелек вәкиле А. Н. Радищев булганнар.

Г. С. Сковороданың педагогик карашлары. Украинаның бөөк философы, демократы һәм мәгърифәтчесе Григорий Саввич Сковорода (1722-1794) рәсми динне һәм чиркәүләрнең үле схоластикасын куркусыз фаш итүче булган. Аның дөньяга карашы гомумән идеалистик булса да, карашларында М. В. Ломоносов белән

якын торган материалистик элементлар булган. Барысы да табигатьтән башланган, табигать фэзэдә (пространствода) һәм вакытта чиксез, аның башы да ахыры да юк дип уйлаган Г. С. Сковорода.

Сковорода тумыштан килгән идеяләрне икъярар итмэгән, белемнәрнең чыганагы тирә-яктагы дөнья дип санаган. Тәрбия турында өстенлек алган фикерләрне ул бик нык тәнкыйтьлэгән. Гади халык педагогик ижатка сэләтле, чит ил теорияләрен механик рәвештә гамәлгә кертү зыянлы, дигән мөһим фикерне саклаган.

"Рәхмәтле Еродий" ("Благодарный Еродий") дигән мәсәлдә украин дворяннарының французларга һәм немецларга механик рәвештә иярүләрен көлеп чыккан. Бер маймыл үзенә балаларына гади халык шикелле түгел, ә аерым, "затлы" тәрбия биргәнә турында сөйли. Бу тәрбияне француз укытучылары алып барган. Алар маргышкаларны Марокка хужасының сараена урнаштыру өчен жырларга, уйнарга, биергә, дөньяви кыланышларга өйрәткән.

Методика хакимнәрнең (чынында, урыс дворяннарының) зөвыкларына һәм таләпләренә маймылларча ошарга тырышучы маргышкага Сковорода капма-каршы итеп гади һәм чынлап та вөжданлы Еродий ләкләкне күрсәтә. Үзенә балаларын тәрбияләгәндә ләкләк аларны тик ятудан, әдәпсезлектән, эгоизмлыктан саклап калырга тырыша.

Сковорода Руссо кебек табигатькә муафыйклык таләпләрендә тәрбияләүне яклап чыккан, шулай да жәмгыять тормышының идеаль формасы итеп кешеләрнең борынгы халәтләрен санамаган, балалар табигатен артык күрмәгән, һәм балаларны жәмгыятьтән табигать кочагына аерырга кушмаган. Балаларны табигать үзенчәлекләренә туры китереп тәрбияләргә кирәклегә турындагы уйлары ижтимагый уңай эчтәлекле булган. Сковорода кешеләрне ниндидер эшчәнлеккә сэләтләрә һәм мәнфәгатләрә буенча, ә жәмгыятьтә ижтимагый мөнәсәбәтенә һәм хәленә карамыйча билгеләүне таләп иткән.

Тәрбияче тәрбияне идарә итәргә, ә табигый хасиятләренә күнекмәләрдә һәм эшчәнлектә жәелдерергә тиеш дип санаган Сковорода. "Рәхмәтле Еродий" дигән мәсәлдә ләкләк маймылга "Әти миңа канат булдырган, ә очарга үзем өйрәндем, ул миңа әйбәт йөрәк бирде, ә мин үз ихтыярым белән аны күнектерәм",— дип әйтә. Кешенең әхлаклы камилләшүендә Сковорода хезмәт тәрбиясенәң әһәмиятен ачыклаган. Ул алдынгы дидактик таләпләр белән чык-

кан, укучылар материалны төшенеп өйрәнергә һәм үзлектән уйлап чыгарга тиеш дип басым ясаган.

Сковорода барлык балаларга да белем бирергә, ирләргә һәм хатыннарга белем бирүдә тигез хокук кертергә тиешлеген яклаган.

Н. И. Новиковның педагогик эшчәнлегенә һәм карашлары. XVIII гасырның икенче яртысындагы атаклы мәгърифәтче-педагог Николай Иванович Новиков (1744-1818) Мәскәү университетында укыган. Анда аның дөньяга карашы формалашкан һәм мәгърифәт эшчәнлегенә башланып киткән. Новиков патша хакимлегеннән бәйсезлектә булган халык училищеларын оештыру хәрәкәтенә житәкчелек иткән, жәмәгать инициативасын өстенлексез халыкка мәктәпләр төзүгә юнәлдергән. Ул өй укытучыларының балаларны укыту эшен дөресләп жибәрергә тырышкан. Күп дәрәслекләр эшләп чыгарган: башлангыч әлифба, әлифба, төрле фәннәрдән дәрәслекләр. Новиков "Балалар йөрәгенә һәм аңы өчен китап" ("Детское чтение для сердца и разума") исемле балалар журналының оештыручысы һәм редакторы булган. Журнал чыгаруны соңыннан мәгълүм тарихчы һәм язучы Н. М. Карамзинга тапшырган. Нәтижәдә В. Г. Белинский бу журналга югары бәя биргән. Новиков жәмгыять фикерен тәрбия мәсьәләсенә тарту исабәннән "Трутенъ" (әрәм-тамак), "Живописец" (Рәссам) кебек сатирик журналларында педагогик темаларга багышланган статьялар урнаштырган.

Новиковның барлык мәгърифәт эшчәнлегенә самодержавиенә, крепостной режимга һәм аның тудырган нәрсәләренә, шул исәптән, крепостной системадагы тәрбия эшенә нәфрәт белән сугарылган. Коллыкка, деспотизмга һәм башбаштаклыкка каршы көрәшкә ул мәгърифәт позициясеннән алып барган. Ижтимагый проблемаларны хәл итү чарасы итеп Новиков мәгарифне күргән. "Кешеләрнең барлык ялгышларының сәбәбе наданлык, ә камилләшүнең сәбәбе — "белем", — дигән ул.

Новиков кешеләрне әхлакый камилләшүгә өндәргән. Әгәр алар укымышлы һәм белемле булсалар, игелекле булачаклар дип уйлаган, фәнне һәм динне бергә килештерергә омтылган, дини тәрбия балаларны һәм яшьләренә әхлак тәрбияләүнең өлеше итеп күргән. Ләкин Новиков рәсми динне һәм хөкем сөргән чиркәүне яклаучы булган. Ул дингә түзү ягында торган, православие руханиларын тәнкыйтьләгән, төрле каршы идеяләр тәкъдим иткән дөнья үзенең табигый законнары буенча алга бара, дигән фикерне айткән.

Аның фикеренчә, тәрбияләү максаты булып үзенең эшчәнлеген ватанга һәм гражданның файда китерүгә юнәлдергән актив ихтирамлы шахес формалаштыруда тора.

Һәрбер кеше никадәр укымышлы булса, шул кадәр хөкүмәткә файдалырак булыр дип, Новиков балаларга киң һәм күпкырлы акыл белеме бирергә чакырган.

Мәгариф балаларның акылын баетып кына чикләнми, ә фикерләү сәләтен үстерә, дип санаган ул. "Аларның аңы күнектерелгән һәм төрле белемнәр белән баetylган булырга гына түгел, ә нәрсә белергә теләүләрен, дәрәжәләрен ялганнан аера алырлык һәм тикшерү сәләтен булдырырлык итеп күнектерергә кирәк".

Педагогика системасында зур урын алган халыкчан тәрбия идеясеннән чыгып, Новиков башта балалар туган телне, һәм әдәбиятне, үз иленең тарихын һәм географиясен өйрәнергә тиеш дип санаган. Укыту эчтәлегенә ул гуманитар, шулай ук төгәл фәннәрнең һәм табигать белемнәренең "элементар низеләрен" керткән.

Новиков балаларга үсемлекләр һәм хайваннар дөньясын, кешеләрнең хезмәт эшчәнлеген һәм процессларын өйрәтергә кирәк дип санаган. Дворянналар Россиясендә үсеп килә торган буында физик эш белән шөгыйльәнүче гади кешеләргә карата кимсетү хисен тудырган вакытта, ул тәрбиячеләрне балаларда эшчәннәрне хөрмәтләү хисен булдырырга турыдан-туры өндәгән. "Балаларны крестьяннарның өйләренә һәм келәтләренә, рәссамнарның һәм кул осталарының эш урыннарына йөртәгез, аларга жирнең төрле-төрле байлыктары ничек эшкәртелә, кешеләр файдасына һәм куанычына ничек әзерләнә торган урыннарын күрсәтәгез, шунда кулланыла торган коралларны белергә һәм аның белән эш итүчеләрне хөрмәтләргә өйрәтәгез".

Әхлак тәрбиясе өлкәсендә Новиков шулай ук әһәмиятле тәкъдимнәр ясаган. Ул балаларны яратырга һәм ихтирам итәргә, аларны уңай үрнәкләрдә тәрбияләргә, аларда үзләренең кылган эш мотивлары турында уйлауны, әхлак гамәлләрендә туктаусыз күнегүләренә булдырырга кирәк дип санаган. Тән жәзасы бирүгә Новиков кискен рәвештә каршы чыккан. Балаларның аңын уңай әхлак күзәлләмәләре белән баатырга, барысыннан да алда "кешеләрнең натураль тигезлеге турында төшендерергә" кирәклеге күрсәткән, балаларда кешеләргә карата, аларның халәтләренә, милләтләренә, ижтимагый хәлләренә бәйләнмичә, мөхәббәт хисен үстерергә өндәгән ул. Ярлыларга, жәберләнгәннәргә карата кызгану уяту өчен

балаларны ярлыларның, авыруларның һәм үлем хәлендәгеләрнең аяныч, ләкин гыйбрәтле торак урыннарына йөртергә, авыру һәм мохтаж кешеләргә икмәкнең ничек авыр килгәнен күрсәтергә киңәш биргән.

Балаларда дәрәслекне яратуны, хакыйкәтне курыкмыйча саклап калуны, кечкенәдән үк файдалы эшнә белүне тәрбияләү бик мөһим.

"Прибавления к Московским ведомостям" (Мәскәү ведомость-ләренә кушымта) журналында Новиков "Балаларны тәрбияләү һәм аларга үгет бирү; файдасы зур белемнәрне жәелдерү һәм гомуми иминлек өчен" дигән искиткеч әһәмиятле мәкаләсен бастырган.

Үз вакыты өчен бу бик мөһим педагогик хезмәт була. Анда физик, әхлак һәм акыл тәрбиясе мәсьәләләре карала. Автор педагогиканы тәрбияләү теориясе итеп камилләштерергә чакырган, бу фәнне шактый материаллар булганлыктан педагогика дип атала алачагын исбатлаган, басма эшләрен укучыларга, ата-аналарга, тәрбиячеләргә педагогикада булган балаларны ничек тәрбияләргә дигән мәгълүматларны житкерергә тырышкан. Новиковның эшчән-легә һәм карашлары Россиянең алдынгы кешеләренә, аерым алган-да, А. Н. Радищевка зур йогынты ясаган, әлбәттә.

* * *

Унбишенче лекция

XIX ГАСЫРНЫҢ БЕРЕНЧЕ ЯРТЫСЫНДА РОССИЯ МӘКТӘБЕ ҺӘМ ПЕДАГОГИКАСЫ

XVIII гасырның ахырында һәм XIX гасырның башында бөтендөньяда тарихи мөһим вакыйгалар булып үттеләр. Философлар чорны гомумән буржуаз-демократик, "аерым алганда буржуаз милли хәрәкәт", "үзәннән артык яшәгән феодал учреждениеләренә тиз жимерелү чоры" дип атадылар.

1812 елда Европаны Наполеон хакимлегеннән коткарган Ватан сугышы, бу сугышның тәсире нәтижәсендә Көнбатышта милли-азатлык өчен хәрәкәт күтәрелүе, Испания вакыйгалары, Грециядә баш күтәрү, самодержавие-крепостной стройга каршы революцион-декабрист дворяннарының чыгышы — бөтендөнья тарихи мөһим вакыйгаларның кыскача исемлеге шул.

Бу вакытта Европаның барлык илләрендә заманда прогрессив булган буржуаз стройны кую өчен алдынгы көчләрнең феодализмга каршы көрәше барган.

Россиядә дәүләти мәктәпләр мәгарифен төзү. Феодал-абсолюттик учреждениеләргә жимерүгә китерүче тарихи шартлар булгач, монархлар либерализмга ялгайлана башлыйлар. Россиядә крепостной мөнәсәбәтләрнең кризисы аркасында жәмәгәтчелек фикере басымына каршы килә алмыйча патша хөкүмәте мәгариф реформасын үткәргән.

Александр I патшалыгы башлануы белән беррәттән, дәүләт идарәсенә иске системасын, заманына туры килгән коллегия — министрлыклар белән алыштыру да булган. Дәүләт аппаратын үзгәртеп корып хөкүмәт барыбер самодержавие-крепостной строй нигезләрен саклап калган. Тышкы фасадын гына яңарта төшкән.

Патша хөкүмәте тарафыннан оештырылган министрлыклар арасында 1802 елда халык мәгариф министрлыгы төзелгән. Патша бюрократик аппаратының бу органына "халык" исемен бирү, хөкүмәт аппаратының эшчәнлек юнәлешен мәгариф өлкәсендәгә бөтен халык мәнфәгатен канәгатьләндерү өчен борырга дип беркатлы уйлап, алдынгы урыс кешеләре тарафыннан хөкүмәткә тәкъдим

ителгән. Монафыйкларча халык исеменә күчкән мәгариф министрлығы башка министрлыклар кебек һичшиксез сыйнфый, крепостной алпавытлар мәнфәгатьләре һәм аларның терәге — самодержавие хөкүмәте ягында булган.

1803 елда **"Халык мәгарифенең алдагы кагыйдәләре"** ("Предварительные правила народного просвещения"), ә соңыннан **"Университетлар карамагындагы уку йортлары уставы"** ("Устав учебных заведений, подведомых университетам") бастырылган. Алар өстендә эшлөргә урыс мәдәниятенә алдынгы эшлеклеләре дә тартылганнар. Бу документ буенча мәктәп мәгарифенә яңа системасы формалашкан. Аңа дүрт уку йорт төре кергән: мәхәллә училищесы (приходское училище), ыяз училищесы (уездное училище), гимназия һәм университет. Элекке системага караганда бу система капиталистик мөнәсәбәтләр үсешенә башлану процессына турырак килгән.

Кабул ителгән устав буенча Россия 6 уку округына буленгән: **Мәскәү, Петербург, Казан, Харьков, Вильно һәм Дерпт округлары**. Һәрбер уку округы башына университет куелган.

Моңа кадәр Россиядә **өч университет** булган: Мәскәүдә, Дерптта (хәзер Тарту шәһәре), Вильнода һәм тагын Петербургта. Казанда һәм Харьковта университетлар ачылырга тиеш булган. Фән һәм укудудан башка университетларга административ-педагогик функцияләр тапшырылган булган. Алар округтагы барлык уку йортларын идарә итәргә тиеш булганнар. Шунуң сәбәпле университет советларында училищелар комитеты төзелгәннәр һәм университетлар профессорлары методист һәм инспектор ("визитатор") функцияләрен үтәргә тиеш булганнар.

Халык мәгариф системасында уку йортларының түбән буыны катгый рәвештә югары буынга буйсындыру урнаштырылган булган: мәхәллә училищелар ыяз училищесының күзәтүчесенә (смотрительгә) буйсынган, ыяз училищелары — гимназия директорына, гимназияләр — университет ректорына, университет — уку округының караучысына (попечителенә).

Берьяллык уку курсы мәхәллә училищелары шәһәрләр һәм авылларның һәрбер мәхәлләсендә ачыла алганнар. Мәхәллә училищелар, беренчедән, ыяз училищесига укучылар әзерләргә, икенчедән, түбән катлам халыкка дини тәрбия һәм уку, язу һәм санау күнекмәләре бирергә тиеш булганнар. Бу мәктәпләр хөкүмәттән акча килмәү сәбәпле киңәя алмаганнар.

Мәхәллә училищеларының уку планына шундый уку фәннәре кергәннәр: алла законы һәм вәгаз, (закон божий и нравоучение), уку, язу, арифметиканың беренче гамәлләре, шулай ук "Кеше һәм гражданин вазифалары турында" ("О должностях человека и гражданина") китабының кайбер бүлекләре буенча уку. Бу китап 1786 елдан соң халык училищеларында официаль ярдәмлек булып кулланылган, самодержавиегә тугрылыклык хисен тәрбияләргә исәпләнгән булган. Училищеда дәресләр атнасына 9 сәгать исәбенән үткәреләргә тиеш булган.

Ике ел укыту сроклы өз училищелар губерния һәм өз шәһәрләренә һәрберсендә бер, ә чаралар булганда күбрәк санлы итеп оештырылганнар. Шәһәрләрдә кече училищелар өз училищеларына әверелгәннәр.

Өз училищелар максаты, беренчедән, гимназиягә укучылар әзерләү, ә икенчедән, өстенлексез киң катлам балаларына "промышленность хәлләренә карап кирәкле белемнәр" житкерү булган.

Өз училищеларның уку планына алла законы, "Кеше һәм гражданин вазифалары турында" китабын өйрәнү, Россия грамматикасы (Российская грамматика), башка телдә сөйләшкән халыклар ягында өстәмә рәвештә жирле тел грамматикасы, гомуми һәм урыс географиясе, гомуми һәм урыс тарихы, арифметика, геометриянең башлангыч кагыйдәләре, физиканың һәм табигать тарихының башлангыч кагыйдәләре, край хужалыгына һәм промышленностена кагылышлы технология кагыйдәләре, рәсем — барысы 15 уку фәне кертелгән. Күп предметлык укучылар өчен көч житмәслек йөкләмә булган. Барлык фәннәргә ике укытучы алып барган. Аларның атна йөкләмәсе 28 сәгать тәшкит иткән, һәрбер укытучы 7-8 фәннән укытырга тиеш булган.

Кече училищеларга караганда өз училищеларын финанслау яхшырак булган. Кече училищелар жәмгыять карамагының приказы буенча фида кылулар исәбенә тотылган булсалар, өз училищелар өлешчә дәүләт бюджеты исәбенә, шулай ук урында халыкка налог салып жыелган чара исәбенә тотылганнар. Бу хәл өз училищелар саны үсүенә уңай йогынты ясаган.

Гимназияләр һәрбер губерния шәһәрәндә халык өчен төп училищелар нигезендә, алар булмаганда яңа урта мәктәпләр ачылырга тиешле булганда оештырылганнар. Гимназиядә укыту курсы срогы дүрт ел тәшкит иткән. Дворяннар һәм чиновниклар өчен ачылганлыктан, гимназияләр алдында, беренчедән, университетка әзерләү,

э икенчедән, әдәплелекне кешеләргә туры килгән мәгълүматларны алырга теләүчеләр өчен кирәкле фәннәргә уку максаты торган.

Гимназиянең уку планы бик киң энциклопедик булган. Планга латин, немец һәм француз телләре, география һәм тел, гомуми һәм Россия дәүләте статистикасы, фәлсәфи фәннәргә (метафизика, логика, нәсихәт) һәм нәфис фәннәргә (тел-әдәбият, поэзия теориясе, эстетика) башлангыч курсы, математика (алгебра, геометрия, тригонометрия), физика, табигать тарихы (минераль, ботаника, зоология) коммерция теориясе, технология һәм рәсем кертелгән.

Гимназиядә сигез укытучы һәм рәсем укытучысы (йөкләмәсе атнага 16 дан 20 сәгатькә кадәр булган рәсем укытучысы булдыру тәкъдим ителгән). Һәрбер укытучы фәннәр циклы: фәлсәфә һәм нәфис фәннәр, физик-математик дисциплиналар, экономия фәннәре алып барган. Привилегияле халыкка исәпләнгән, урта мәктәп педагоглары өчен гади халыкка исәпләнгән өз училищелары педагогларына караганда бу инде уңай уку шартлары тудырган.

Гимназиянең уку планында алла законы предметы булмаган. Болай булу 1804 ел уставы да алдынгы урыс кешеләренең йогынтысы нәтижәсеннән тора. Шулай да гимназияләрдә урыс телен уку күздә тотылмаган. Моның сәбәбен бюрократиягә хас булганга урыс халкына кимсетеп караудан аңлатып була.

1786 елның халык өчен училищелар уставында кебек, фәннәргә укуны тормыш белән бәйләнештә тотарга тәкъдим ителгән. Мәсәлән, математика һәм физика укытучысы укучыларны өйрәткәндә тегермәннәргә һәм жирле предприятиеләрдәге машиналарны күрсәтергә тиеш булганнар. Табигать тарихы укытучысы укучылар белән минераллар, үләннәр, туфрак үрнәкләре жыйган, аларның үзлекләрен һәм аерым билгеләрен аңлаткан.

Гимназиядә күрсәтмәле рәвештә уку өчен китапханә, геофик карталар һәм атласлар, глобуслар булдыру, табигать дөнъясының үз әйберләрен жыю, сызымнар һәм машина модельләре, геометрия һәм геодезия приборлары, физика дәрәсләре өчен күренешле кулланмалар ясау тәкъдим ителгән.

Халык массаларына хезмәт итүче өз училищелары, бигрәк тә мөхәллә училищелары белән чагыштырганда гимназияләр яхшырак материал шартларга куелган булганнар. Дәүләт гимназияләргә тулысынча өз карамагында тоткан. Гимназия бетерүче дворяннардан чыккан яшүмерләргә төрле дәүләт хезмәт урыннарын алуга зур мөмкинлекләре булган. Тапшырылган кешеләр (податные лю-

ди) гимназия бетергәч, сенат карары буенча гына, башлангыч һәм урта мәктәпләренен укытучылар булып раслана алганнар.

Университетлар халык мәгарифенең югары баскычын тәшкил иткәннәр. Аларга гимназия курслары буенча белемгә ия булганнар гына керә алганнар. Устав төзүдә катнашкан галимнәргә ташлама ясап патша хөкүмәте университетларга берникадәр автономия биргән. Университетларны сайланма советлар идарә иткәннәр, профессорлар, шулай ук, ректор һәм деканнарны сайлаганнар. Аларга фәнни жәмгыятьләр төзәргә, типография тотарга, газеталар, журналлар, уку һәм фәнни әдәбият бастырырга рөхсәт ителгән. Профессорларга студентларга карата йогынтыларын гуманлы рәвештә башкарырга тәкъдим ителгән. Студентлар төрле жәмгыятьләр, түгәрәкләр, иптәшләр сходкаларын оештырырга хаклы булганнар.

Ләкин университетларның төп бурычы хөкүмәт хезмәтенә, шул исәптән, мәгариф өлкәсенә чиновникларның бөтен төрләрен эзәрләү булган. Мәктәпләрдә укырга бөтен катламнарга мөмкинлек булса да, крепостной катламнан мәктәпкә керә алу-алмау турында аерым әйтелмәсә дә, чынлыкта исә халык мәгарифендә катлау системасы булдырылган. Шул ук вакытта бу системага буржуазия мәктәпләр үзенчәлеге дә хас булган: мәктәп программаларының күчүчәнлеге, барлык баскычта белем алуның түләүсезлеге, ирекле катлам балаларының мәктәпкә керүенен формаль мөмкинлеге. Ләкин катлам крепостной строй терәген хөкүмәт яңа төзелгән системадан боздырмаска тырышкан. Мәсәлән, устав бастырылудан соң берәз вакыт үткәч министр гимназиягә крепостной крестьян балаларын алырга рөхсәт юк дип аңлаткан.

Уку йортларында XVIII гасырның 80 нче елларында халык өчен училищелар комиссиясе төзегән "уку ысулы" кертелгән. Барлык укытучылар "Халык училищелары укытучыларына куланма" китабы тәкъдим иткән укыту оештыруны һәм методларны үтәргә тиеш булганнар. Официаль дидактика кагыйдәләреннән тайпылу элеккечә берничек тә рөхсәт ителмәгән. 1804 елның уставында 1786 елның уставындагы кебек укытучылар чиновниклар дип саналган. Патша хөкүмәте аларның педагогик ижәт хокукын танымаган.

Катлам — крепостной строе булу сәбәпле, тудырылган кыенлыкларга карамастан, илдә мәктәп эше тайпылусыз үсә барган. Моңа капиталистик мөнәсәбәтләрнең үсеше, халык, бигрәк тә

шәһәр халкы саны үсүе, белемгә ихтыяжлык, алдынгы галимнәрнең һәм укытучыларның эшчәнлегенә сәбәп булганнар. 1812 ел Ватан сугышы алдыннан Россиядә 47 губерния шәһәре һәм һәрберсендә диярлек гимназияләр, өяз һәм мөхәллә училищелары булган. Өяз шәһәрләрендә өяз, мөхәллә һәм кече училищелар булган.

Петербургта һәм Мәскәүдә башка шәһәрләргә караганда мәктәпләр үсеште тизрәк барган. Ләкин башкаларда да мәктәпләр аз булган: Мәскәүдә 20, Петербургта барлығы 17. Гимназияләр белән чагыштырганда (Мәскәүдә һәм Петербургта берәр гимназия) алар укучылар белән тулган булган. Халык санына житәрлек мәктәпләр чөлтәре булдыру өчен хөкүмәт акча бүлмәгән. Авылларны алганда, аларда бөтенләй диярлек мәктәп булмаган, чөнки моңа крепостной хокук комачаулаган.

Халык мәгарифе министрлыгы XIX гасыр башында гимназияләр өчен һәм өяз училищеларының кайбер фәннәре буенча дәрәсләкләр булдыру өстендә эш үткәргәннәр. Бу эшкә иң беренче урыс университетларында укытучы чит ил профессорлары тартылган. Урыс галимнәре төзөгән уку ярдәмлекләрен министрлык еш кына мәктәпләргә үткәрмәгән. Шулай да университетлар, бигрәк тә Мәскәүдә шактый уку әдәбиятын чыгарганнар. Ил күләме зур булганлыктан, ә тимер юллар булмаганлыктан, министрлык тарафыннан чыгарылган китаплар провинциягә барып житмәгәннәр һәм мәктәпләрдә укуту официалы карар белән исәпләшмичә, университетларда чыккан китаплар буенча алып барылган.

1812 елның Ватан сугышы башында хөкүмәт 1804 елдагы уставның либераль положениеләреннән читләшә барган һәм халык мәгариф системасын халыкта самодержавие-крепостной идеологияне тарату өчен кулланырлык чаралар күргән. 1811 елдан башлап барлык уку йортларында алла **законы фәнен** керткәннәр.

1812 елдагы Ватан сугышыннан соң ирек сөүчән теләкләр көчәя башлагач декабристларның яшерен оешмалары барлыкка килгән, алдынгы фикерләр мәктәпләргә үтеп керә башлаганнар. Уку йортларында тыелган әдәбият таратканнар: Пушкин, Грибоедов һәм шагыйрь-декабрист Рылеев, Одоевский һәм башкаларның шигырьләрен. Анда югары граждан патриотик хисләр, үзенне илгә хезмәт итүгә багышлау теләге, тираннар белән көрәш турында жырланган. Кайбер мәктәпләрдә алдынгы укытучылар крепостной хокукның гадәлсезлегенә һәм Россия чынбарлыгының караңгы яклары турында укучыларга сөйләгәннәр.

Хөкүмәткә каршы хисләр таратуда туган ил тарихын укыту зур роль уйнаган. 1812 елдагы Халык сугышының героик эпизодларыннан калган якты истәлекләр халыкның рус дәүләте тарихындагы роле турында сорауны башкача куярга мәжбүр иткән. Кайбер уку йортларында антик халыкның тарихын һәм әдәбиятын кинаяле аңлатканнар, жөмһүрият һәм крепостнойлыкка каршы фикерләр таратканнар. Грекларның һәм римлыларның ирек сөюенә басым ясалган, "Рим ирек белән үскән һәм коллык белән үлгән" дип чагыштыру үткәргәннәр.

Ил буенча жәмгыятьнең канәгатьсезләнүенә һәм крестьяннар, казаклар, солдатлар һәм крепостной эшчеләр арасындагы чуалышка каршы патша хөкүмәте аракчеевчылар режимы белән жавап кайтарган.

Патша указы артында крепостной крестьян балалары гимназияләргә, институтларга, университетларга алынырга тиеш түгел дип игълан ителгән булган. Гади кешеләргә мәктәптә укуны авырлаштыру өчен 1819 елда мәхәллә, өз училищеларда һәм гимназияләрдә укуны түләүле иткәннәр.

Мәктәпләрдә дини тәрбияне көчәйтү максатыннан, Халык мәгарифе министрлыгын 1817 елда Руханилар эше һәм Халык мәгарифе министрлыгы итеп үзгәрткәннәр (1824 елда ул яңадан үзгәртеп төзелгән). Бердәм министрлыкның житәкчесе итеп А. Н. Голицын куелган. Ул берьюлы Россиядә библия жәмгыяте президенты булган. Министрлык максат итеп халыкны тәрбияләүне "Изге берләшмә" акты буенча диндар рәвештә башкаруны куйган. "Изге берләшмә" 1815 елда революцияләрне һәм халыкның хөр фикерле-леген бастыру өчен зур Европа илләрен оештырган.

Яңа министрлыкның чаралары иң беренче дини тәрбияне көчәйтүгә юнәлдерелгән булган. 1819 елда барлык мәктәпләрнең уку планнары үзгәргән, "изге язмадан уку" кертелгән, табигать фәнен укыту тыелган булган.

Укучыларда "ирек сөю хисләре үстерә торган фәннәр", мәсәлән, философия, политик экономия, табигать хокукы, эстетика гимназия курсларыннан алып ташланган.

Реакция, бигрәк тә, университетларга хирыс ташланган. 1819 елда Сембер губернаторы һәм жирле библия жәмгыяте президенты Магницкий урыс һәм Көнбатыш Европа университетларының фәнни һәм укыту эшчәнлегенә карата погромга чакыра торган тәнкыйть белән чыккан. "Алласыз университет профессорлары законлы хаки-

миятлэргэ ышандырмау һәм нәфрәтлэндәрү өчен мескен яшлэргэ яшертен агу бирэлэр, ә китап бастыру эше аны бөтен Европа буйлап тарата",— дип язган ул. Магницкий хөкүмәтне ахыр чиктә зыянлы юнәлешне бетерергә, ә Казан университетын халык алдында жимереп ташларга чакырган.

Казан уку округының караучысы итеп билгелэнгән Магницкий мәктәпләрне идарә итүдә аракчеевлар методын кулланып директорга һәм Казан университет ректорына кулланма төзөгән. Чынбарлыкта ул 1804 елда расланган университетлар уставын юкка чыгарган. Кешенең төп гаделлеге хахимияткә буйсыну, ә тәрбияләү чарасы булып иң беренче дин торырга тиеш дип басым ясалган кулланмада.

Казан университетында укытуны үзгәртеп корырга әйтелгән. Философияне апостол послание рухында, ә сәяси фәннәрне Иске тәурат (Ветхий завет) һәм өлешчә Платон һәм Аристотель тәгълиматлары нигезендә укытырга тәкъдим ителгән. Математиканы өйрэнгәндә студентлар игътибарын өч цифрасының изге икәнәне юнәлдәргә, ә табигать тарихы шөгылләрәндә барлык кешелек дөнъясының Адәм белән һавадан килеп чыкканын кат-кат әйтергә тәкъдим ителгән. Магницкий укыту эшеннән яхшы профессорларны һәм прогрессив фикердәге укытучыларны алган.

Казан университеты язмышына педагогик институт нигезендә 1819 елда оештырылган Петербург университеты да дучар булган. Философия һәм сәяси фәннәр курсы алып баручы профессорлар крепостной хокукның һәм монарх рәвешендә идарә итүнең гаделсезлеге турында ачыктан-ачык лекцияләрендә сөйләгәннәр.

Петербург университетын жәзага тарту өчен хөкүмәт тарафыннан куелган карагруһчы Рунич алдынгы профессорларны вазифаларыннан чыгарган, кайбер студентларны куган, Магницкий төзөгән кулланманы университетта кулланган, уку округы территориясендә аракчеевлар тәртибен керткән. Университет каршында эшлэгән укытучылар институтын япкан. Анда укый-язарга, арифметикага, тарихка, географиягә башлангыч өйрәтүләрнең ижади методлары төзелгән булган.

* * *

Уналтынчы лекция

ТАТАР ХАЛЫК ПЕДАГОГИКАСЫНДА ТӘРБИЯ

Халык педагогикасы дип кешеләрнең табигый шартларда күзәтүләр нәтижәсендә туплаган тәҗрибәсен киң халык массаларын тәрбияләү һәм белем бирү өчен куллану ысулларын атыйлар.

Аның нигезендә белем һәм тәрбия бирүдә киң халык массаларының тәҗрибә, сәләт һәм осталыкларыннан уңышлы файдалану ята.

Халык педагогикасы, фәнни педагогикадан аермалы буларак, фәкать гади белемнәр суммасын куллана белү осталыгыннан гыйбарәт. Ә фәнни педагогика, халык педагогикасын теоретик яктан тагын да тулыландырып, яшь буынга тәрбия һәм белем бирүнең тулы бер системасын тәшкил итә. Халык педагогикасы белем фәнни педагогикадан терминологияләр формасының үзенчәлекле булуы белән аерыла, шуңа да карамастан, халык педагогикасы тәрбия һәм укыту процессын билгеләүнең төп нигезе булып тора.

Халык педагогикасын өйрәнгәндә еш кына безгә башка фәннәргә, бигрәк тә фольклор һәм этнография кебек, тәрбия бирүдә мөһим фактик материал бирүче фәннәр һәм чыганаclarга мөрәҗәгать итәргә туры килә.

Тәрбияви өлкәдә фольклор әсәрләре аеруча мөһим роль уйный. Шуңа күрә дә яшь буынны тәрбияләү процессында еш кына педагоглар халык авыз ижатыннан уңышлы файдаланалар. Халык авыз ижатында халыкның әхлакый идеаллары, хезмәт сөючәнлеге, өлкәннәргә ихтирам, әдәплеке, дуслык, туган илгә булган чиксез мэхәббәте, дәрәслек, сафлык кебек сыйфатлары чагылыш таба. Моннан тыш халык педагогикасында белем һәм тәрбия бирү өлкәсендә һәр халыкның аерымы, үзләренә генә хас принциплары, өйрәтүнең үзенчәлекләре чагыла. Алар шулай ук халык педагогикасында зур әһәмияткә ия булып торалар.

Халык педагогикасында аның поэзиясе дә киң урын алып тора. Аның гади һәм образлы әсәрләре балалар күңеленә тиз үтеп керә. Халык поэзиясе балалар күңелендә яхшылыкны, игелеклеке, гадәллекне аңлау, күзаллауга ярдәм итә. Балаларның фантазиясен

үстерә, аны тагын да баета. Бу исә үз чиратында, аларда ижатка омтылыш тудыра. Халык педагогикасын өйрәнгәндә, халык авыз ижатының аерым бер жанрына гына өстенлек бирү мөмкин түгел. Аларның барысы да үзләренә хас педагогик кыйммәткә ия булып торалар. Халык авыз ижатының барлык төр жанрларында да халык массаларының педагогик зирәклегә ачык чагыла.

Төрле халыкларның педагогика өлкәсендәге үсешен өйрәнгәндә һәм аларны үзара чагыштырып караганда, барлык халыкларның тәрбия өлкәсендә уртак идеаллары, омтылышлары күзгә нык ташлана. Татар халык педагогикасының демократик үсеше рус, чуваш, башкорт, мари һ. б. күрше республикалар халыклар педагогикаларының үсеш юлларына охшаш. Бу, бер яктан, әлеге халыклар белән тыгыз ижади аралашып яшәүне аңлатса, икенчедән, төрле милләт халыкларының үткәндәге ерак тарихка барып тоташкан тирән дуслык тамырларыннан килә.

Халык педагогикасында яшь буынны тәрбияләүнең күп гасырлык тәҗрибәсе тупланган. Яшьләргә әхлак тәрбиясе бирү өлкәсендә халык гасырлар буге яшәп килгән үзара мөгамәләне чагылдырган нормаларга таянган.

Халык педагогикасында игътибарны жәлеп итәрлек, кызыксындырырлык уңай тәҗрибәләр һәм халыкларның гади әхлак нормалары хәзерге мәктәпләрдә дә яшь буынны тәрбияләү процессында мөһим роль уйный.

Тәрбия эшләрен уңышлы алып бару өчен жирле халыкларның яшьләренә тәрбияләүдә кулланыла торган традицияләренә таяну, аларның горейф-гадәтләренә игътибар бирү зур әһәмияткә ия. Шунның өстенә, балаларга жирле халыкка якын һәм аңлаешлы булган әхлак тәрбиясе бирү тәҗрибәсе ата-аналарның педагогик аңлылыгын үстерүгә дә уңай йогынты ясый.

Әхлак тәрбиясе бирүдә балаларның зурларны ихтирам итүләренә нык игътибар ителә. Яшьләренә әхлакый принциплары формалашуда гаилә тәрбиясенә роле бик зур. Гүзәллек белән тупаслыкны, яхшы белән ялганны буташтырмау, үзара мөнәсәбәттә ихтирамлылык, ялагайлык, ясалмалылык кебек сыйфатларны аера белү яшь кешене чолгап алган тирәлекнең йогынтысы тәэсирендә бара. Һәр кешедә, аеруча үсмер чакта, үзенә генә хас нечкәлек, эмоциональ сизгерлек, тәэсирләнүчәнлек була. Билгеле, шәхеснең бу сыйфатлары үсешендә, уңай яки кире якка үзгәрешендә аны тәрбияләгән гаилә йогынтысы зур урын алып тора. Татар халык педа-

гогикасында яшьләрдә әхлак тәрбиясе принципларын формалаштыруга, баланы кечкенәдән өлкәннәрне ихтирам итәргә өйрәтүгә зур игътибар бирелгән. Мәсәлән, кендек әбисе, баланы беренче тапкыр суда коендырганга ук:

Картны күрсән,

- Бабай,— диген,

Карчыкны күрсән,

- Әби,— диген,

Яшьне күрсән,

- Жиңги,— диген,

Тәмле-татлы телле бул!

дип такмакый торган булган. Бу әйтем аннан соң баланың этиәнисе тарафыннан күп тапкырлар кабатланган һәм ул сабийның күңел түренә бик иртә кереп, сеңеп калган. Өлкәннәр яшьтән үк зурларны ихтирам итмәгән баланың үзенә дә начар буласын аларның күңелләренә сәндереп торганнар. Моңа ышандыру өчен әкиятләр, мәзәкләр кулланылган.

Балалар кечкенәдән гаделлеккә, игелеклелеккә омтылалар. Алар бу үрнәкләрне өлкәннәрдән күрәп кабул итәләр. Әгәр дә өлкәннәр боларның киресен эшләсә, балаларның да шуны ук кабатлавы табиғый күренеш. Кешегә нинди мөнәсәбәттә булсаң, үзең дә шундый мөнәсәбәттә булырлар. Халык педагогикасында да бу фикер нык үстерелгән.

Балага әхлак тәрбиясе бирү — тәрбиянең төп бурычы. Әхлак тәрбиясе бирүнең нигезендә баланы яхшылыкка өйрәтү, начар эшләрдән кисәтү, нәрсәнең яхшы, нәрсәнең начар икәнлеген белерлек итеп, тәрбияләп үстерү ята. Ата-ананың вазифасы үз балаларының кече яшьтән әнә шул принципларны үзләштереп үсүенә, аларның көндәлек күнекмәләренә әйләнүенә ирешүдән гыйбарәт.

Татар халык педагогикасында элек-электән укуга зур игътибар бирелгән. Укыган, белемле кешеләрне олылар хөрмәт иткәннәр. Татар халкында китапка игътибар аеруча зур булган. Крестьян өйләрендә дә китапны тактадан шүрлек ясап, кадерләп шунда сакый торган булганнар. Халкыбыз аң-белемгә багышлап, күп санлы әйтемнәр, мәкальләр иҗат иткән. "Уку — инә белән кое казу", "Беләге юан берне егар, белеме булган меңне егар" мәкальләре әнә шундыйлар.

Күп тапкырлар тикшерү һәм өйрәнүләр нәтижәләре, халыкларның кешелекле, әдәпле, кунакчыл булу сыйфатлары аларның харак-

терының асылын чагылдыра. Өлкәннәр элек-электән яшьләрне кунакны каршы алу йолаларына өйрәтә килгәннәр. Татарлар килгән кунакны беркайчан да кунак итмичә, сыйламыйча жибәرمәгәннәр. Гадәттә, килгән кунакны чәй белән сыйлаганнар. Моңы татар халык әйтемнәрендә дә еш очратырга була. ("Ачык чырай, такта чәй", "Ачык чырай, якты йөз, ипи белән тоз").

Татар халкы, кунак килер алдыннан, үз хужалыгын тәртипкә китерә. Халык мәкалендә дә "Кунак аз утырыр, күп күрер", — диелә. Ихтирам йөзәннән татарлар кунакны капка төбөнә чыгып каршы алалар.

Халыкта тагын мөһим мораль таләп булып, коллективны ихтирам итү санала. Кешеләр гасырлар буге авырлыкларны жиңеп чыгу да, табигать көчләренә каршы көрәштә, зур эшләрне башкаганда коллектив көченә өстенлеген күрәп яшәгәннәр. Шуңа күрә татар халык педагогикасында өлкәннәр тарафыннан балаларда кече яштән үк гаиләдә, күршеләр, авылдашлар һәм хезмәтәшләр белән яхшы мөгамәләдә, дус-тату яшәү үрнәкләре тәрбияләүгә зур әһәмият бирелә. Бу унайдан "Берлектә көч", "Күмәк күтәрсә, күлне күтәрә", "Ише күпнең көче күп" дигән татар халык мәкальләрен китерергә була.

Халык педагогикасы үз-үзенә генә яратуға, эгоизмга, кискен каршы чыга. Коллективтан йөз чөергән, үзен башкалардан өстен куйган кеше халык һәм коллектив тарафыннан ихтирам казана алмый. Ялгыз, башка кешеләр белән аралашмыйча, аларның ярдәмнен башка яшәү, гомер итү ифрат авыр булыр иде. Бу хакта татар халкында "Бер карлыгач яз ясамас", "Тауны кәжә сөзеп жимерә алмый" дигән зирәк мәкальләр юкка гына ижат ителмәгән.

Башка халыклар педагогикасында киң чагылыш тапкан кебек, татар халык педагогикасында да яшь буынга патриотик тәрбия бирү эхлак тәрбиясе өлкәсендә мөһим чара булып тора.

Туган ил — халыкның бишеге ул. Аның белән кешенә бөтен тормышы, гомере бәйле. Шуңа күрә дә Туган ил — халык өчен бар нәрсәдән дә кадерле, газиз. Моңың шулай икәнлегә гасырлар буге телдән телгә, буыннан буынга күчеп килгән халык авыз ижатында да тирән чагылыш таба. Мәсәлән, "Илем — минем этием дә, әнием дә", "Үз илем — алтын бишек", "Илнең төтенә дә тәмле", "Үз илнең эте дә якын" һ. б. Туган илне еш кына эти, әни, бишек кебек йөрәккә, күңелгә иң якын булган кешеләр һәм әйберләр белән чагыштыралар.

Әхлак тәрбиясе бирүдә халык авыз ижатыннан әйтем һәм мәкальләр аеруча әһәмиятле роль уйный. Алар һәр халыкның гасырлар буге тупланган кыскача әхлак кагыйдәләре булып торалар. Халык авыз ижатының бу төр жанрларында халыкның яшь буында, гомумән, хезмәт ияләре массаларына әхлакый тәрбия бирү принциплары тирән чагылыш таба.

Мәкаль һәм әйтемнәр татар халык педагогикасында һәрвакытта да тәрбия өлкәсендә инандыру, ышандыру, гыйбрәт алу ролендә кулланылып килде. Алар халыкның бөеклеген, акыл иясе булуын, зирәклеген күрсәтәләр. Мәсәлән, кешелеклелек, әдәплелек сыйфатларын тәрбияләүгә караган мәкальләргә генә алып карыйк. "Кешене хөрмәтләү — үзеңне баяләү", "Олыласаң олыны — олыларлар үзеңне", "Өең килгәнә өйдән үпкә әйтмә", "Бәләшнәң төбә, өйнең түре — кунакка", "Сабыр төбә — сары алтын" һ. б.

Тыйнаклык, нәзакәтлелек турында да халыкның зирәк мәкальләре һәм әйтемнәре шактый. "Үзеңне үзәң мактама, сине кеше мактасын", "Кешедән көлмәк, үзең килмәк" һ. б.

Тәрбиянең иң гади чагылышы — баланың тыңлаулы булуы. Халык элек-әлектән балаларда әнә шул сыйфатны тәрбияләүгә зур әһәмият биргән. Чөнки тыңлаулы баланы эшкә өйрәтү жиңел, андый балада башка әхлак нормалары да тизрәк формалаша.

Балаларда тыңлаучанлык сыйфатларын ничек булдырырга соң?

Педагогик өйрәнүләр тәҗрибәсе күрсәтүеннән чыгып караганда, баладан ул үти алырлык нәрсәне генә таләп итәргә кирәк. Бу — тыңлаучанлык тәрбияләүнең иң беренче шарты. Икенчесе — бала үзеннән безнең нәрсә таләп итүебезне яхшы аңларга тиеш. Өлкәннәр кушканны үти алса, бала үзе дә куана. Киләчәктә дә шулай булырга тиешлегенә төшенә, аңарда кушканны үтәү теләге тәрбияләнә.

Димәк, тыңлаучанлык белән бергә балада ихтыяр көче дә тәрбияләнә. Ә балада ихтыяр көче ныгысын өчен, өлкәннәр үзләре үрнәк күрсәтергә тиешләр. "Оясында ни күрсә, очканда шуны эшләр" дип, халык гаиләнең ролен юкка гына күтәрми.

Балага белем һәм тәрбия бирү иң кыен, иң четерекле эш. Ул гасырлар буге килгән һәм киләчәктә дә чешеләргә тиешле мәңгелек мәсьәлә. Бер генә ата-ана да аннан читтә кала алмый. Шуңа күрә балага дәрәс тәрбия бирү ата-ана авторитетына нык бәйләнгән. Ата-ананың авторитеты аларның граждандык вазифаларын ничек үтәвендә һәм шәхси тормышында, жәмгыятькә мөнәсәбәтендә, үз-

үзләрән тотуда ачык чагыла. Чыннан да, әгәр бала алдында ата-ананың авторитеты булса, ул аларның кушканнарын, киңәшләрән сүзсез үти, ата-анага охшарга тырыша. Халык мәкальләрендә юкка гына: "Атасы болан атмаган, улы колан атмас", "Ана сөте белән кERMÄГӘННЕ ТАНА СӨТЕ БЕЛӘН КERMÄС" дип әйтмиләр.

Сүз дә юк, гаиләдә бала тәрбияләү зур түземлек, җаваплылык, кайгыртучанлык сорый.

Әти-әниләр генә түгел, өлкәнрәк апалары һәм абыйлары да нәниләрне тәрбияләүдә үзләрәннән өлеш кертәләр. "Аганы күреп эне үсәр, апаны күреп сеңел үсәр" дигән мәкаль чынбарлыкны дөрес күрсәтә.

Татар халык педагогикасында өлкән абыйлары турында аеруча горуранып әйтелә. Бу — борынгыдан килгән гадәт. Өлкән туган һәрвакыт үзенә кече туганнарына ярдәм итә, кирәк вакытта саклый да, ягъни башкалардан кыерсыттырмый. Өлкән балалар кечкенәләрне карый беләләр. Бу гадәт аларга шулай кечкенәдән күчә килгән, чөнки әти-әниләре башка хужалык эшләре белән шөгылләнгәндә, кечкенәләрне өлкән балаларына карарга кушканнар. Бу вазифаларны олырак яшьтәге балалар бер дә авырсынмыйча, шулай булырга тиеш дип башкарганнар. Алар кечкенәләрне карый, еласа — юата, ачыкса — ашата һәм тирбәтеп йоклата белгәннәр. Бу эшләргә алар жиренә житкереп, үзенә бер осталык белән башкара-лар. Өлкән балалар кечкенәләрне үзләрәнә жәлеп итә беләләр, аларга төрле кызыклы һәм мажаралы, мавыктыргыч әкиятләр сөйләләр. Әниләрәннән ишеткән бишек жырын жырлап, кечкенә энеләрен яки сеңелләрен тирбәтеп йоклаталар.

Кагыйдә буларак, кечкенә балалар үзләрәннән өлкәнрәк апалары яки абыйлары киңәшләрәнә карусыз буйсыналар, аларны карыш-мыйча, сүзсез тыңыйлар.

Шулай итеп, күп гасырлар буге тупланган тормыш тәҗрибәсе нәтижәсендә татар халык педагогикасында яшьләргә карата мораль нормалар һәм таләпләр барлыкка килә. Шулай ук аларга әхлак тәрбиясе бирүдә үзенчәлекле методлар һәм алымнар формалаша.

Халык педагогикасында гасырлар буге балалар тәрбияләү һәм аларга белем бирү эшенә бик нык әһәмият бирелеп килгән һәм ул буыннан-буынга шулай дәвам итә.

Халык педагогикасы яшь буынга белем алу, производство, фән һәм сәнгать өлкәсендә иҗади эшчәнлек белән шөгылләнү, әхлакый

камилләшү өчен жирлек тудыручы чараларның башлангыч нигезен тәшкил итә.

Элек мәктәпләрдә системалы белем алуудан мәхрүм ителгән киң хезмәт ияләре массалары балаларының рухи үсеше халык тәҗрибә-се нәтижәсендә генә тормышка ашырылды.

Халык элек-электән кешелек тормышында белемнең зур роль тотканын тирәнтен аңлаган. Белем яхшы тормыш өчен көрәшкә җиңеләйтүче зур көчкә ия. Моның шулай икәнлеген татар халык авыз ижатында да киң чагылыш тапкан. Мәсәлән, "Беләге юан берне егар, белеме булган меңне егар", "Белемле үлмәс, белемсез көн күрмәс" һ. б.

Халык гыйлем һәм мәдәният өлкәсендә укуның, белем алуның әһәмиятен тирәнтен төшенә: "Укыган ил төзер, укымаган ил бозар", "Гыйлемлелек — нур, наданлык — хур" һ. б.

Халык фәнне, гыйлемне барлык байлыктардан да югары бәяли. Мәсәлән, бер әкиятнең герое әтисе биргән бөтен акчасын уку, белем алу өчен тотып бетерә. Ә әтисе акчаны сәүдә эшләре башлап җибәрү өчен биргән була. Герой үз чоры өчен зур белем ала, укырга, язарга өйрәнә, шахмат һәм скрипкада яхшы уйнауга ирешә. Уку аңа тора-бара халыкның тирән ихтирамын яулауга, танылган кеше булырга, дәрәҗәле исем алырга ярдәм иткән.

Фәкать укуга, аң-белемгә омтылган кеше генә тормышта дәрәҗә юлны таба. "Алтынга омтылган — югалган, акылга омтылган — юл алган", "Алтынга ия булган — хур булган, акылга ия булган — зур булган" һ. б.

Байлык артыннан куган кеше исә зур гыйлемгә ия була алмый: "Алтынга исә киткән, акылыңнан читкә киткән", "Белем малдан кадерле" һ. б.

Халык бик күптәннән барлык балаларның да мәктәп-мәдрәсәләрдә укып белем алулары хакында хыялланган. Халыкның балаларга гомуми белем бирү хыялы "Саран һәм юмарт" әкиятендә ачык чагыла. Юмарт шәһәрдә иң атаклы, күренекле кешегә әйләнеп, барлык балаларны да укыта, аларга белем бирә. Мәктәпләр, остаханәләр ача, аларда балалар белән оста мастерлар, акыллы, зирәк кешеләр шөгыйльләнә.

Татар халкы кешенең акылын һәм зирәклеген югары бәяли. Татар халык әкиятләрендә ижтимагый-сәясәт әһәмиятле булган мәсьәләләрне хәл иткәндә дәүләт идарәчеләренең халыкка мөрәҗәгать итүе очраклы гына түгел. Сүз дә юк, дәүләт эшләрендә

катнашу теләге халыкның хыялында гына була. Чынлыкта исә, дөүлэт башлыклары халык фикере белән һич тә исәпләшеп тормаганнар. Шуңа да карамастан, халыкның коллектив аңын, фикерен хезмәт ияләренең тәҗрибәсен, белемен куллану үз вакытында акрынлап үсә, көчәя барган. Кайбер әкиятләрдә патшалар һәм ханнар, акыллы, зирәк көрәштәшләре хакына үзләренең тәхетләреннән баш тартканнар. Бу, бер яктан, халыкның гадел дөүлэт башлыклары турындагы хыялын чагылдырса, икенче яктан, барысын да булдыра, эшли ала торган зирәк акылның жиңеп чыгуына ышануын күрсәтә.

Барлык татар халык әкиятләрендә һәрвакытта да жиңеп чыгучы уңай геройларның тапкырлык, зирәкле, акыллылык, уйлап табу-чанлык сыйфатлары мактала. "Диоләрне жиңгән", "Дутан батыр", "Әйгали батыр", "Корчаңгы тай", "Камыр батыр", "Гөлнәзек" һ. б. әкиятләрдәге геройлар һәрвакытта да үзләренең иң көчле дошманнарын акыл һәм тапкырлык белән жиңеп чыгалар.

Халык әдәпсезлек һәм наданлыкны өнәмәгән, аннан ачы көлгән. Түбәндәге мәкаләләр бу фикерне тагын да ачыграк чагылдыра: "Суқыр тавыкка бар да бодай", "Надан белән бәхәсләшү — үзе наданлык билгесе", "Надан белән суқыр, икесе бер", "Наданга тик тору жавап", "Наданның белгәне — белмим" һ. б. Андый кешенең башка кешеләргә ярдәм итүе үтә чикләнгән, ягъни ул башкаларга бер файда да китерми, китерә дә алмый. Шуңа күрә дә халык: "Арпа-көрпә аш булмый, надан кеше баш булмый", "Надан кешенең өйрәнәсе килмәс, өйрәтәсе килер", "Надан суқырдан яман", ди.

Халык педагогикасы мирасының әһәмияте кыйммәте ир-балалардан да, кыз балалардан да бер үк төрле акыл тәрбиясе таләп ителүдә. Хатын-кызларны күздә тотып, халыкта: "Матурлык туйда кирәк, акыл көн дә кирәк",— диләр. Кайбер татар халык әкиятләрендә кызларның акыл һәм зирәкле, тапкырлык ягыннан батырларга бирешмәве һәм хәтта кайчагында бу яклары белән алардан өстен чыгулары турында әйтелә. "Акыллы кыз" әкиятенең герое Мәгъфүрә падишаһның малае Абдулладан акыллырак булып чыга. Шуңа күрә патша малаен акыллы, тапкыр, зирәк Мәгъфүрәгә өйләндерә. Моның белән генә чикләнмичә, үзенең патшалыгы белән идарә итүне дә аңгыра малаена түгел, ә зирәк Мәгъфүрәгә калдыра. Татар халык әкиятләрендә шундый сюжет киң таралган: зирәк кыз үзенең булачак киявенең акылын, тапкырлыгын, зирәклеген тикшереп, сынап карый. Бу сынауны уңышлы үткән егетләр зирәк кызның күнелен генә яулап калмаганнар, шул ук вакытта үз халкының тирән ихтирамын да яулаганнар.

Житәштерүчән хезмәт нәтижәсендә кешедә файдалы фәнни белем һәм хезмәт тәҗрибәсе туплана. Ул яшь буынга күчә бара һәм мәктәпләрдә давам иттерелә, тагын да камилләштерелә һәм үстерелә. Бу өлкәдә халык педагогикасының да роле зур. Халык үзенә табигать һәм жәмгыять турындагы белемнәрен фән һәм әдәбиятка нигез салуга чыганак булган халык авыз ижатында киң чагылдырган.

Халык өйрәтүенә эчтәлеген табигать, туган жир һәм аның байлыклары, хайваннар дөньясы турындагы белемнәрен бергә тупланып бирелүе тәшкил итә. Анда халыкның астрономия, тарих, медицина һ. б. өлкәләрдә күзәтүләре, табигатьне танып белү сәләтләре, шул өлкәдәге белем һәм тәҗрибәләре чагыла.

Татар халык мәкаль һәм әйтемләрәндә авыл хужалыгы эшләре буенча тирән, мәгънәле файдалы киңәшләр, зирәк фикерләр әйтелгән. Мәсәлән, "Игенәңне яшел урма, урагыңның теше сынар", "Көзгә ашлыкны көлгә чәч — язгы ашлыкны бозга чәч", "Ни чәчсәң, шуны урырсың", "Сабанда сайрашмасаң, ыңдырда ыңгырашырсың" һ. б. Күп кенә татар халык әкиятләрендә дә халыкның игенчелек өлкәсендәге гасырлар дәвамында тупланган белем һәм тәҗрибәләре турында сөйләнә.

Яшүсмерләр крестьян хужалыгында өлкәннәрдән зоотехника һәм ветеринария белемнәре дә үзләштергәннәр. Алар теге яки бу хайванның күпме файда биргәннән, нинди үрчем алу мөмкинлеген яхшы чамалаганнар. Хайваннар авырып киткәндә, аларны жиренә житкереп, өлкәннәр тәҗрибәсеннән чыгып дөвалаганнар. Күп кенә авторлар үзләренә эсәрләрендә һәм хезмәтләрендә татарларда күп кенә ат докторлары булуы хакында баян итәләр. Аларның хезмәтеннән хәтта татарлар белән күрше яшәгән башка милләт халыкларының да бик теләп файдаланулары билгеле. Кызганычка каршы, татар халкының халык ветеринариясе өлкәсендәге тәҗрибәсе, казанышлары өйрәнелмәгән. Шулай да, халыкның зоотехник белеменнән чыгып, атның теләренә, сьерның мөгезендәге билгеләренә карап, аларның яшләрән билгеләү тәҗрибәсе киң таралган. Тавык оясында маяга һәрвакыт бер йомырка калдырырга кирәклеген дә халыкка мәгълүм. Ул тавыкның йомырканы төрле урынга салмыйча, гел бер ояга гына салуын тәэмин итә.

Халык педагогикасында кешеләрнең хайваннар, жәнлекләр, кошлар, балыклар һәм бөҗәкләрнең характерларын, аларның файдалы һәм зарарлары якларын күзәтүләре, йорт хайваннарын дөва-

лавы, аларны тәрбияләве, бөжәкләргә, кимерүчеләргә һәм ерткыч жәнлекләргә каршы көрәше зур урын алып тора. Халыкның һава торышы турында озак еллар буена күзәтүләрдән чыгып тупланган, ышандырырлык сынамышлары да бар.

Мәсәлән, аяз һаваны белдерүче билгеләр: "Кояш батканда болыт кызара", "Көндөз жил, кич тын була", "Төтен туры булып югары кү-тәрелә", "Ай көмеш төсендә, бик якты була", "Чыпчыклар оя ясый".

Яңгырлы һаваны белдергән билгеләр: "Кояш чыкканда болыт кызара", "Ай тирәсендә зур түгәрәк хасил була", "Төтен түбән төшә", "Кошлар түбәннән оча", "Чебиләр бер урынга жыела".

Ел фасыллары буенча күзәтелгән билгеләр: "Кыш карсыз булса, жәй ярлы була", "Кышкы көннәр жәйне әйтер, жәйге көннәр жайны әйтер".

Халык тәҗрибәсе нәтижәсендә, балаларда саннар белән эш итү-нең эзлекле күнекмәләре барлыкка килә. Халык тудырган математик мәсьәләләрнең күпчелеге балаларда аналогик фикер йөртүне сорый, зирәклекне, тапкырлыкны үстерүгә юнәлдерелгән.

Татар халык педагогикасында математик белем һәм һисаплау алымнарын, ысулларын балаларның аңына математик табышмаклар аша житкерү, сәндәрү киң таралган. Сыер, кәжә, сарык, аларның аяклары, мөгезләре, колаклары турындагы табышмаклар математик һисаплауга, аңны үстерүгә юнәлдерелгәннәр. Мәсәлән, атка атланган жайдак турындагы табышмак: "Ике башлы, алты аяклы, егерме тырнаклы, дүрт тояклы".

Телдән һисаплау күнегүләре өчен генә хезмәт иткән табышмаклар да бар. Микъдар санын күзаллауны һәм ел, ай, атна, көн турындагы белемнәрне үзләштерү шулай ук математик табышмаклар аша башкарыла: "Унике йолдыз, бер ай", "Бер өянкәдә уника ботак", "Һәр яфракның бер ягы кара, бер ягы ак" һ. б.

Яшь буынга тапшырылып килгән, кеше һәм кешелек жәмгыяте турындагы белемнәр тулы бер комплекса ия. Ул үз эченә туган тел, тарих, халык фәлсәфәсе, эстетика, педагогика һәм психология турында төрле мәгълүматларны ала.

Сөйләм теленә ия булу балага тапшырылып килә торган белемнәрне үзләштерүдә төп нигез булып тора. Туган тел аша яшь буынга халыкның бай рухи мәдәнияте, аның дөньяны танып белүе, идеаллары, халыкның озак еллар буе тупланган белеме һәм тормыш тәҗрибәсе тапшырыла. Туган тел балаларга укыту-тәрбия бирүдә,

аларда эхлак нормаларының формалашуында мөһим чара булып тора.

Балаларның тел байлыктарын үстерүдә аларга әниләрнең сөйләгән әкиятләре, бишек җырлары зур әһәмияткә ия. Аналар балалар белән әле аларның телләре ачылганчы ук сөйләшә башлыйлар. Моның әһәмияте шунда, балалар әниләрне охшарга тырышалар, сүзләргә һәм фразаларны отып калалар. Балаларның тел һәм акыл үсешдә балалар фольклоры да шулай ук зур роль уйный.

Татар халык педагогикасы тәҗрибәсендә балаларның сөйләм телендәге логопедик житешсезлекләргә (сакаулыкны, тотлыгуны) бетерү өлкәсендә халык тәҗрибәсе нәтижәсендә тупланган белемнәрне куллану уңышлы нәтижәләр бирә. Бу кимчелекләргә бетерү максатыннан халык педагогикасында тизәйткечләрдән файдаланалар. Кече яшьтәге балалар бигрәк тә к, г, р, ж, авазларын авырдан әйтәләр. Тизәйткечләрдә күбесенчә менә шул авазлар катнаша да инде.

Логопедик максаттан чыгып, балалар белән күп авазлар катнашкан озын сүзләргә кызу-кызу әйтү күнегүләрен башкарырга кирәк. Балаларны хезмәт шартларында тәрбияләү күпкә нәтижәлерәк. Әлеге тизәйткечләрнең күпчелегенең хезмәт процессында тууын ассызыклап үтәргә кирәк.

Балаларның сөйләм телен үстерүдә шулай ук сәхнәләштерелгән күп кенә балалар уеннары да зур роль уйный. Үзләре башкарган драма уеннарында балалар, рольләр буенча, нинди дә булса персонаж буларак катнашалар. Мәсәлән, "Кабак", "Алырмын кош", "Аксак мәче", "Аксак төлке", "Тел алыш", "Почмак алыш" һ. б.

Балаларның рольләр буенча кара-каршы сөйләшүләре дидактик яктан да югары бәяләнә. Алар аерым бер конкрет персонажны, аңа охшатып уйнарга тырышалар. Күп кенә башлангыч белем бирү методистлары, педагоглары һәм хәзерге мәктәп тәҗрибәсе шулай ук бу методка зур игътибар бирә.

Сәхнәләштерелгән уеннарда персонаж исеменнән сөйләү хәтерләү сәләтен яхшыртуга, акылны камилләштерүгә, сөйләм телен үстерүдә, сәнгатьлелеккә ирешүдә мөһим чара булып тора һәм бу өлкәләрдәге күнекмәләргә ныгыта.

Халык авыз иҗаты — ул халыкның телдән тарихи елъязмасы. "Рус-француз сугышы бәете", "Япон сугышы бәете" һ. б. бәетләрдә татар халкының туган иленә, халкына булган тирән патриотик

хисләре турында әйтелә. Аларда аерым шәхесләргә, тарихи вакыйгаларга халык тарафыннан характеристика бирелә.

Халыкның күп буыннар тарафыннан гасырлар буге тупланып килгән тормыштагы зирәклегә, тапкырлыгы халык өйрәтүенең эчтәлеген багалар, тулыландыралар. Педагогик әһәмияткә ия булган татар халык әкиятләрендә, мәкальләрендә, әйтемләрәндә, жырларында, табышмакларында, бәетләрендә һәм легендаларында халыкның дөньяга карашы чагылдырыла.

* * *

Кайбер дидактик принципларның әһәмиятен аңлауда халык педагогикасы зур уңышларга ирешкән.

Системалылык, эзлеклелек. Укыту-өйрәтүдә ашыгырга кирәкмәгән, укытуда һәркемнең аңына барып житәрлек эзлеклелекне сакларга кирәклеген халык яхшы аңлаган. "Көчәң житмәгән ташка тотынма", "Барын да эшлим дигән берен дә эшли алмас", "Берьюлы күпкә кулың сүзсәң, берсен дә тоталмассың", "Күпне кочаклаган аз учлар" һ. б. татар халык мәкальләрендә дә шул хакта сүз бара.

Күп кенә халык мәкальләре уку, белем алу өлкәсендә системалылыкның мөһим шарт булуы хакында искәртәләр. Мәсәлән, "Аз белмәгән, күп белмәс", "Әкрән барган ерак барып, йөгәргән артта калыр", "Тырышкан тамчы ташны тишкән" һ. б.

Күрсәтмәлелек. Белем үзләштерүдә күрсәтмәлелек һәм шәхси тәҗрибәнең әһәмияте бәя биреп бетергесез мөһим чараларның берсе. "Күпне күргән күп белер", "Ышанма кеше сүзенә, ышан үз күзенә", "Бер тапкыр күрү ике тапкыр ишетүдән яхшырак" һ. б. Бу мәкальләр күрсәтмәлелек принцибының балаларны укыту процессында һәм, гомумән, дөньяны танып белү процессында зур әһәмияткә ия икәнлеген раслыйлар. Тирән белем үзләштерүдә кешедән аңлы эшчәнлек һәм активлык таләп ителә. Бу хакта балаларга: "Укыдым дип әйтмә, аңладым дип әйт",— диләр. Укучыларның мөстәкыйль фикерләренә тиешле нәтиҗә ясалырга тиеш: "Кеше акылын ишет, үз акылың белән эш ит". Халык педагогикасындагы кеше яшә вакытта гына түгел, ә үзенең бөтен гомере буге яңадан-яңа белемнәргә үзләштерергә, аларны үзенең тормыш тәҗрибәсендә куллана белергә тиеш дигән фикер зур кыйммәткә ия. "Мең ел яшә, мең ел өйрән", "Җиде йортның телен бел, жиде төрле белем бел",

"Бер савыт та күләмәннән артыкны сыйдырмый, гыйлем савыты гына күпме салсаң да киңя бара", "Гыйлем күп — гомер кыска" һ. б.

Кабатлау, күнегүләр. Тирән, ныклы белем үзләштерүгә кабатлау һәм күнегүләр нәтижәсендә ирешелә. "Чәйнәмәсәң йота алмасың", "Ун кат укы, бер кат яз". Бу өлкәдә балаларның хәтер культурасына аеруча зур игътибар бирелә. Күпчелек балалар уеннары шактый катлаулы кагыйдәләргә, жыр текстларын истә калдырырга, хәтерле ныгытырга, яхшыртырга ярдәм итәләр. Кече яшьтәге балалар аларны өлкәнрәкләргә уеннарын күзәткәндә күнелләренә сөндереп, хәтерләп калалар. Ишетү, истә калдыру һәм әкият сөйләү шулай ук хәтер ныклыгын үстерә, аны камилләштерә. Халык педагогикасында балаларның сөйләмен, хәтерен яхшырту өчен кулланыла торган һәм истә калдыру максатыннан ижат ителгән шактый озун шигъри хикәяләр бар. Хәтердә калдыру культурасы уеннар вакытында үстерелә һәм камилләштерелә.

Акыл тәрбиясе өлкәсендә башка ысуллар һәм методлар да киң кулланыла. Танып белүгә корылган уеннар, күзәтүләр, кабатлау күнегүләре, балаларның укуга аңлы карашын үстерү ысуллары һ. б. уңышлы кулланыла.

Күзәтүчәнлекне үстерү. Баланың күзәтүчәнлек сәләте аларның көндәлек тормыш нәтижәсендә үсә. Әйтик, "нинди агач жилсез шулай" (усак) кебек табышмаклар яшьләрдә күзәтү культурасын үстерүгә ярдәм итәләр. Күп кенә татар халык әкиятләренә ахыры шаяру, уйдырма характерында бетә. Алар шулай ук балаларны күзәтүчәнлеккә, игътибарлылыкка һәм мөмкин булган реаль вакыйгаларны уйдырмалардан аера белергә өйрәтә.

Татар халык педагогикасында зирәклекне чуалткычлар ярдәмендә ныгытулар да практикага кертелгән. Чуалткычлар балаларның сөйләм телен, аларның уйлау сәләтен үстереп, баетып кына калмыйлар, ә балки әсәрдә нәрсәнең реаль чынбарлык, нәрсәнең уйдырма икәннен аера белергә дә өйрәтәләр. Алар балаларның игътибарын тиз арада төрле күренешләргә юнәлдереп, киеренке шартларда тиз генә уйларга мәжбүр итәләр. Чуалткычлар акыл, уйлау сәләтен, күзәтүчәнлекне үстерүдә аеруча зур әһәмияткә ия. Монда бер предметның билгеләре икенче әйберләргә күчә.

Чуалткычлар балаларны ана телендәге синонимнар һәм антонимнарның үзенчәлекләрен төшенергә, аларны урынлы куллана белергә өйрәтәләр, уйлау сәләтләрен үстерәләр (анализ ясау, чагыштыру, каршы кую һ. б.).

Ата-аналарның роле. Балаларга акыл тәрбиясе бирүдә ата-аналар һәм гаиләдәге башка өлкән кешеләр зур роль уйный. Күп кенә татар халык әкиятләре, тормыш иткән зирәк картлар вакыты житеп, үзләре үлгәндә, үзләренең тормыш тәжрибәләрен, белемнәрен балаларына васыять итеп әйтеп, тапшырып калулары белән башланып китә. Тылсымлы әкиятләрдә, гадәттә, атасы, мирас итеп үз улларына кылычын һәм нинди дә булса берәр тылсымлы әйберен биреп калдыра. Этисеннән әлегә мирасны кабул итеп алган һәм аталарының зирәк киңәшләрен истә тоткан уллары тормышта һәм көрәштә зур уңышларга ирешкәннәр. Ә этиләренең һәм аксакалларның зирәк киңәшләрен тотмаган угыллар һәрвакыт тормышта һәм көрәштә уңышсызлыкка очраганнар, халык аларны үткән тәнкийтлэгән.

Гомумән, әкиятләр үзләреннән-үзләре өлкәннәренң күпеллек тормыш тәжрибәләрен яшь буынга тапшыру чарасы булып торалар. "Зирәк карт", "Мәгънәле кыз", "Уңган егет", "Тапкыр кыз", "Карт белән ялкау егет" һ. б. әкиятләрдә яшыләргә белем бирү өлкәсендә зур әһәмияткә ия булган күп кенә фәйдалы киңәшләр әйтелә.

Әкиятнең төп герое, бернинди кара көч тә жиңә алмый торган унай герое — халык үзе. Ул һәр әкияттә диярлек исемсез герой сыйфатында яки таз малай, хезмәтче, уңган кыз образларында катнашып, тормышның әшәке якларын, халыкка карата начарлык кылучы тискәре геройларны, явыз патшаларны һәм яшәргә комачаулык итүче һәртөрле кара көчләрне аяусыз рәвештә камчылый, күпчелек очракта исә бөтенләй юк итә.

Халык әкиятләрендә хезмәт ияләренең сөекле, унай образлары барлык караңгы көчләргә каршы, дәрәслек, гаделлекне өскә чыгару, кимсетелгәннәренә яклау, явызлыкны, жәберне жиңү өчен көрәшәләр. Татар халык әкиятләрендә Алдар таз, Шомбай, хезмәтчеләр һәм ярлы егетләр, хезмәт ияләренең тормыш тәжрибәсенә, акыл байлыгына таянып, табигатьнең гади халыкка яшәргә уңайсызлаучы, комачаулаучы һәртөрле һәлакәтен, стихиясен, шулай ук кешеләрнең чын дошманнарын, башкалар хезмәте исәбенә яшәүче соры кортларны һәрвакыт жиңеп чыгалар. Бу көрәшләрдә халыкның батырлыгы, тапкырлыгы, зирәклегә, нинди генә кыенлыклар алдында да тез чүкмәслек булып чыгуы гәүдәләнә.

* * *

Унжиденче лекция

МӘГЪРИФӘТЧЕ КАЮМ НАСЫЙРИНЫҢ ПЕДАГОГИК ЭШЧӘНЛЕГЕ

Һәр халыкның тарихи үсешендә тирән эз калдырган данлыклы уллары, кешелек бәхете өчен көрәштә зур өлеш керткән галимнәре һәм әдипләре була. К. Насыйри — татар халкының энә шундый олы хөрмәтенә лаек булган күренекле мәгърифәтче-галим.

XIX йөзнең 60 елларыннан башлап, ярты гасыр дәвамында тырыш һәм гаять нәтиҗәле эшчәнлек күрсәткән Каюм Насыйри татар мәгърифәтчелегенең күренекле вәкиле булды. Ул — бөтен тормышын һәм талантын халыкка хезмәт итүгә багышлаган галим. Татар халкын аң-белем ягыннан күтәрү, аның культурасын үстерү буенча тарихи әһәмиятле хезмәтләр күрсәтте, мәдәниятебезнең демократик нигездә үсә башлавына һәм халыкчан әдәби телнең барлыкка килүенә этәргеч булды.

Россиядә алдынгы кешеләр, галимнәр житәкчелегендә барлыкка килгән ижтимагый-сәяси, гыйльми-педагогик тармаклардагы зур үсешләр барлык халыкларның, шул исәптән татарларның да ижтимагый культура хәрәкәтенә унай йогынты ясады. Каюм Насыйри шул унай йогынтыга тартылган татар интеллигенциясе арасында күренекле галим һәм язучы иде.

Күренекле татар мәгърифәтчесе К. Насыйри үзенә ижатында һәм эшчәнлегендә татар халкының тормыш-көн күрешен, тарихын өйрәнергә омтылуга, мәктәп-мәдрәсәләрдә схоластик укутуга каршы көрәш ачуга, рус телен өйрәнүне пропагандалауга, укуту-өйрәтү юллары белән яшә буынны алдынгы мәдәният белән таныштыруга, балаларны дөньяви белемнәр белән коралландыруга нык әһәмият бирә. Ул татар балаларын русча укуту өчен көрәшә, төрле фәннәрдән дәреслекләр яза, рус һәм татар халкы арасындагы дуслыкны алга сөрә, кеше акылына, гыйлемгә дан җырлый.

Мәгърифәтчеләр жәмгыятьне үзгәртеп кору мәсьәләсендә татар халкының фәкыйрьлеге наданлыктан, культура түбәнлегеннән килә, аны экономик яктан алга җибәрү, мул тормышка чыгару өчен иң элек аны агартырга, аң-белем бирергә, тәрбияләргә кирәк дип

уйлылар. Шуның өчен дә аларның игътибары мәктәп-мәдрәсәләргә юнәлтелә, алда торган иң беренче эһәмиятле бурыч итеп, алар уку-уқыту эшләрен санылар. Алар фикеренчә, мәгърифәт — жәмгыятьне үзгәртеп кору, халыкны мул, бәхетле тормышка чыгару юлы — кешене дөнья көтү өчен кирәкле мәгълүматлар белән коралландырып, һөнәр өйрәтеп, ялкаулыктан, бозыклыктан, түбәнлектән саклап, кешеләр арасында дуслык, үзара ярдәмләшү, ихтирам мөнәсәбәтләре урнаштырудан гыйбарәт.

Бу карашлардан К. Насыйри да читтә кала алмый. Чөнки ул рус демократик әдәбиятындагы һәм прогрессив фәннәдәге уңай фикерләргә татарларга беренче житкерүче була, төрле милләт халыклары арасындагы дуслыкны һәм туганлыкны пропагандалый. Ул мәдәниятебезнең һәр тармагына башлап сукмак сала, искелеккә каршы көрәш ача, төп игътибарын фән һәм гыйлем, культура һәм прогресс өлкәсенә юнәлдә. К. Насыйри татарларның рус телен өйрәнүләре, рус культурасы һәм фәнне белән якынаюлары, ана телен гыйльми өйрәнү, аны камилләштерү һәм демократлаштыру өлкәсендә игътибарга лаек зур эшләр башкара.

1885 елда К. Насыйрины Духовное училищегә татар теле укытучысы итеп чакырлар. Аның беренче практик эше — укытучылык хезмәте шунда башлана. Соңрак шул ук училищениң дөвамы булган Духовная семинариядә татар теле дәресләре укыта. Семинария укытучылары белән аралашу аңа рус телен һәм башка фәннәргә кинрәк өйрәнәргә ярдәм итә, соңыннан ул Казан университетына ирекле тыңлаучы булып керә.

К. Насыйри үзенә укытучылык эшенә бик житди һәм таләпчән караган. Аның семинариядәге шәкертләре арасынан П. П. Масловский кебек соңыннан татар теле белгече булып житешкән галимнәр дә чыккан.

Каюм Насыйриның иң зур хезмәтләренән берсе — аның тел өлкәсендәге эшчәнлеге. Бу өлкәдә ул бик катлаулы һәм күпьяклы хезмәтләр башкарды. К. Насыйри татар теленең әдәби һәм фән теле була алуын, шуңа хакы һәм сәләте барлыгын исбат иткән. Аның башка телләрдән артта торуын фәкәть эшләнмәгәнлектән генә күрә. Аны практик һәм фәнни юктан эшкәртү юлында гаять кыю һәм зур эшчәнлек күрсәтә. К. Насыйри тел гыйлеми һәм сүзлекләр төзү бунча шулкадәр катлаулы һәм кирәкле эшләр башкарды ки, бу өлкәдә ул кагылмаган, хезмәт күрсәтмәгән бер генә тармак та юк дию дә хата булмас.

Татар халкының олы мәҗрифәтчесе һәм галиме булган Каюм Насыйриның тел гыйлемендәге эшчәнлеген зур диңгезгә коя торган зур һәм саф елгага тиндәргә мөмкин. Һәр елга агымын чишмәләрдән, вак елгалардан башлаган кебек, Каюм Насыйри да үзенә кадәр булган гыйлемнәрне тагын да үстереп, киңәйтеп, яңа тармаклар белән баепты.

Бөек мәҗрифәтченең эшчәнлеген бүгенге татар тел гыйлеми үсешеннән аерым карау мөмкин түгел. Андагы тармакларның күбесе К. Насыйри хезмәтләреннән һәм ул күтәргән проблемалардан башлана. Хәзерге тел гыйлеми, К. Насыйри күрергә теләгәнчә, югары ноктага күтәрелде, киң үсеш алды һәм жентекле, фәнни тикшерелүен дәвам итә. К. Насыйриның мәҗрифәтчелек идеяләре һәм лингвистик карашлары татар мәданиятының һәм тел гыйлеми үсешенә нәтиҗәле йогынты ясады.

К. Насыйриның тәрбия һәм педагогика өлкәсендәге фикерләре эсәрләренең төрле урыннарында бирелгәннәр. Ул күп еллар укытучы булып эшләгән практик кына түгел, бәлки шуннан алган бай тәҗрибәсеннән чыгып, теоретик хезмәтләр биргән педагог та. Мәҗрифәтче галим тәрбия сүзенә эчтәлеген билгели: гаиләдәге тәрбия белән иҗтимагый тәрбиянең үз вакытында һәм күбрәк булырга тиешлегенә басым ясый.

Каюм Насыйри яшәгән һәм иҗат иткән елларда, музыка сәнгатенә игътибар ителмәү генә түгел, хәтта музыканы тыңларга ярышмы, юкмы дип кызу бәхәсләр бара иде. Насыйри бу өлкәдә дә читтә калмый. Ул бу турыда реакцион укымышлыларның карашын жимереп, музыка файдасына сөйли. Үз фикерләрен куәтләү өчен, әдәби хезмәтләрендә күп кенә дәлиләр китерә. Жырның, музыканың күңелгә шатлык, хәрәкәتكә батырлык бирүен әйтә. "Фәвакиһел жөләса..."ның 30 нчы раузасы музыканың әһәмиятен аңлатуга багышланган: "Хәкимнәр айтмешләрдер ки, гонна (көй) рухның азыгыдыр. Фәһемне саф кылып, зиһенне нечкәрттер, табигатьне йомшартыр, мәрхәмәтлене мактатыр, жөбенне (куркакны) баһадирландырыр, саранны юмартландырыр, димешләрдер".

Тәржемә өчен эсәрләр сайлаганда да К. Насыйри яшьләренә этик һәм эстетик тәрбияләүгә ярдәм иткән эсәрләренә сайлап ала. Шундыйлардан "Кабуснамә" һәм башкаларны күрсәтергә була.

Каюм Насыйри мәдрәсәдә укыганда һәм Казан университетының ирекле тыңлаучысы булып йөргән вакытта бик тырышып рус телен өйрәнә.

Аның беренче басылып чыккан китабы — "Татар теленең кыскача грамматикасы" — рус телендә язылган, ул русча өйрәнүче татарларга һәм татар телен өйрәнүче башка милләт вәкилләренә ярдәм итүне күздә тотып төзелгән. Каюм Насыйри татар әдәби телен фәнни яктан нигезләү, инде алда әйтелгәнчә, аны башка әдәби телләр дәрәжәсенә күтәрү өчен күп көч куя. Телнең сафлыгы, халыкчанлыгы өчен көрәшә. Ул татар теленең грамматикасын ("Өнмүзәж"), аңлатмалы сүзлеген ("Ләһжәи татари"), матур һәм дөрес язу кагыйдәләрен ("Кавагыйде китабәт") төзи. Беренче русча-татарча, татарча-русча сүзлекләренә дә ул бирә, математика, география, табигать фәннәре буенча халыкка аңлаешлы терминнар өстендә эшли, татар балаларына рус телен өйрәтү өчен уку китапларын, рус теле грамматикасын яза.

Киң колачлы галим Насыйри татар халкын төрле фәннәрнең нигезләре белән үз ана телендә таныштыру өчен тырыша. Математика, география дәреслекләре, ботаникадан үсемлекләренң исемнәре китабын яза. Аның табигать белеменә багышланган "Буш вакыт" исемле китабы татар телендә чыккан беренче фәнни-популяр әсәр булып санала. Ул унбиш ел буга өстәл календарьлары чыгарып тора. Бу календарьлар ярым журнал характерында булалар. Аларда табигать белеме һәм башка фәннәр буенча мәкаләләр урнаштырыла, күп кенә файдалы киңәшләр бирелә.

Каюм Насыйриниң тарих, археология өлкәсендә дә күренекле хезмәтләре байтак. Ул халык авыз ижатын, гадәт-йолаларын гомеге буга өйрәнә, жыя. Бу турыда китаплар яза. ("Казан татарларының ышанулары һәм ырымнары", "Татар этнографиясе материаллары"). Татар халкын үз ана телендә туган ил тарихы белән таныштыручы да — Каюм Насыйри ("Зөбдәтен мин тәварихи Русь"). Күп кырлы талант иясе, мәгърифәтче К. Насыйриниң күп кенә хезмәтләрендә тарих язу өчен материаллар бирелә. Мифология һәм этнографиягә караган хезмәтләрендә ул тарихчылар тарафыннан кузгатылмаган, тикшерелмәгән материалларны табып, фән дөнъясына тапшыруны бурыч итеп куя: "Безнең Максудыбыз рус историясендә булмаган эшләренә, халык авызындагы риваятьләренә мәйданга чыгармакдыр", дип, аларның тарих битләренә кереп калуларына нык игътибар бирә. Бу өлкәдә куйган хезмәтләре өчен аны 1885 елда Казан университеты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыятең әгъзасы итеп сайлыйлар.

Каюм Насыйри — мәшһүр тәржемәче һәм язучы. Матур әдәбият өлкәсендә дә аның тарихи әһәмияткә ия булган хезмәтләре бар. Әйе, ул тәржемәче дә, оригиналь эсәрләр тудыручы да, халык авыз ижатын жыеп, аны гыйльми нигездә эшләп бастыручы да, үзенә кадәрге татар шагыйрьләре эсәрләрен тикшерә башлаучы галим дә. Ул "Кырык вәзир кыйссасы"н, "Әбүгалисина кыйссасы"н татарчалаштыра, аның "Кырык бакча" китабы күп буын кешеләре өчен кызыклы, мавыктыргыч эсәр булып тора.

К. Насыйри — халык ижатындагы һәм язма әдәбияттагы үзара йогынтыны күзәтү буенча да башлангыч хезмәтләр авторы. Ул үзе жыйган унбер татар әкиятен рус һәм татар телләрендә бастыра, аларда башка халыклар белән уртаклыклар булуга игътибар итә.

Каюм Насыйриниң балаларны ана телендә укуы таләбе белән чыгыш ясавы ул чор өчен прогрессив һәм революцион адым булган. Татар теле белем бирү чарасы, әдәби-гыйльми тел булсын өчен аның нигезләрен эшкәртәргә, грамматик һәм лексик үзгәртүләрен өйрәнергә кирәк иде. Менә шуңа күрә дә татар теле белеменә нигез салу эшенә беренчеләрдән булып К. Насыйри алына. Яшь буынны тәрбияләүдә гарәп, фарсы, төрки телләре өстенлек алган вакытта татар теленең фәнни нигезләрен эшкәртмичә ана теленә карата тискәре карашны бетерергә мөмкин түгеллеген ул яхшы аңлаган. "Бәла татар теленең ярлылыгында түгел, — ди Насыйри, — ә татарларның үз телләрен белмәвендә. Безнең тел — бай, ләкин бу телне белүче юк". Ул бу сүзләргә туган телгә реакция карашта торучыларга карата әйткән.

К. Насыйри, татар телен игътибар белән өйрәнәп, түбәндәге нәтижеләргә килгән: "Әгәр дә без игътибар белән үзбездә телебезне өйрәнсәк, аның сүзләр күләме, атамалар, төшенчәләр, гомумән төзелеш буенча гарәп, фарсы телләреннән ким түгеллеген, кайбер яктан, бигрәк тә фигыльләр өлкәсендә байрак та булуын күрербез".

Татар халкына туган телен өйрәнүдә аның фәнни хезмәтләре зур әһәмияткә ия булдылар. 1898-1899 елларда Каюм Насыйри тарафыннан төзелгән ике томлы "Татар теленең аңлатмалы сүзлеге" татар теленең никадәр бай икәнен күрсәтте. Аның бу сүзлеге бүгенгә көннәрдә дә зур фәнни хезмәт буларак кулланыла. Бу сүзләрдә еш очрый торган гарәп, фарсы сүзләренә аңлатма бирелгән, татар теленең бәхәслә масәләләре күтәрелгән, сүзләренә килеп чыгышы чагылдырылган.

Бу сүзләрне рус галимнәре дә зурлап бәяләгәннәр. Профессор Н. Катанов, Радлов, Будаговларның сүзлекләреннән яхшырак булуын әйткән. Чөнки К. Насыйри бу сүзләргә тормышта кулланылган һәр сүзне кертәп, мәгънәсен аңлатып биргән.

Шулай ук аның 1894 елда фонетика, сүз төркемнәре һәм берни-кадәр синтаксистан мәгълүмат кертәп язылган "Әнмүзәж" татар грамматикасы басылган. Ул бу китабында беренче тапкыр авазларга классификация ясап, аларны 10 сузык авазга, 29 тартык авазга бүлөп күрсәтә, рус терминологиясендә кулланылган теш, тамак, аңкау, борын һ. б. терминнарны файдалана. Әйтергә кирәк, күпчелек телчеләр шикелле үк К. Насыйри да хәрәфләрне авазлардан аермаган. Сүз төркемнәрен тикшергәндә ул өч сүз төркемен күрсәткән: исем (исем, сыйфат, сан), фигыль хәрәфләр (ярдәмлек сүзләр). К. Насыйри мондый классификацияне грамматик формалардан чыгып түгел, ә сүзләрнең логик мәгънәләреннән чыгып ясый. Шулай ук вакытта, аның грамматикасында кайбер сүзләрнең мәгънә төслекләре аерып бирелгән. Мәсәлән, ул күрсәтү алмашлыкларының кулланылыш үзгәрткән ачыклап, "шул" — ераклык, "бу" — якынлык дип аңлаткан. Ул иң бай сүз төркеме итеп фигыльне күрсәткән, аның ясалыш формаларына игътибар итеп, бер тамырдан йөзгә якын ясалма сүз барлыкка килүен әйткән. Шулай ук аның гади жөмлө синтаксисы буенча да күзәтүләре кызыклы.

К. Насыйри үзенең хезмәтләрендә татар теленең сүзлек составын чистарту да зур әһәмият биргән, гарәп, фарсы сүзләрен татар һәм рус теле сүзләре белән алыштыруны яклап чыккан. Төрки телләргә ияреп, "бар" сүзен "вар" дип, "бирде" сүзен "вирде" дип, "кирәк" сүзен "кәрәк" дип язучыларны кискен тәнкыйть иткән.

Жанлы сөйләм теленнән, табышмаклардан, мәкалеләрдән жырлардан һ. б. фольклор үрнәкләреннән мисаллар китерү аның хезмәтләрен һәр укучының күңеленә ярарлык итте. Татар укытучылары өчен К. Насыйриниң китаплары беренче фәнни кулланмалар булдылар.

Ул татар телендә укучылар өчен берничә дәреслек язды. 1892 елда дөрес язу һәм орфография кагыйдәләрен үз эченә алган "Кагыйдәләр китабы" ("Кавагыйде китабәт") басылып чыкты. Бу хезмәттендә ул: "Һәрбер культуралы кешенең ике төрле теле була: шуларның берсе — анасыннан сөт имгән вакытта өйрәнгән тел, икенчесе укытучыдан укыганда — гыйлем һәм фән терминнары белән ачылган тел...", — дип язды. Күргәнәбезчә, К. Насыйри фәнни

төшенчэләргә, терминнарға зур игътибар биргән, тел, әдәбият һәм башка фән тармаклары буенча фәнни терминология булдыруга зур хезмәт куйган.

1894 елда аның татар телендә "Ижек һәм әлифба" китабы басылган. Балаларга аваз турында беренче мәгълүмат биргәндә сүzlәр сайланышы белән бу әлифба беренче көндә дә методик кызыксыну уята.

Каюм Насыйриның башка хезмәtlәре дә рус телен татар теле белән чагыштырма планда өйрәнү өчен зур әһәмияткә ия. Ул татар телен өйрәнүне рус теле белән бергә бәйләгән. Ана телен белү башка телләрне өйрәнүгә ярдәм итә, ди Насыйри. Башта ана телен грамматикасын бик яхшы белергә кирәк, һәр телнең грамматик төзелеше була. Грамматик төзелешне өйрәнгәч кенә балага башка телнең грамматикасын үzlәштерү жинел.

Насыйри тел белән оста файдаланырга киңәш итеп: "Сүзне аңлаешлы һәм кисәкләргә бүлеп әйт; сөйләшкәндә ашыкма, бер сүз икенче сүз өстенә менмәсен, тыңлаучыларга сине аңлау кыен булмасын. Озын фразалар белән сөйләшмә, башта әйтәсе фикеренә уйла, соңыннан кыска формада теләгәннен тыңлаучыга житкер",— дип язган "Этика турында китаб"ында.

Насыйри яшьләргә уйлап һәм тәэсирле итеп сөйләшергә киңәш итә. Кеше теле белән таныла: әгәр дә ул сөйләшмәсә, аның турында бер фикер дә әйтеп булмый, ә инде сөйләшә башлагач, аның акылына һәм белеменә бәя бирергә мөмкин.

Башка телләрне өйрәнү өчен ана телен белү кирәк. "...Кеше үзенә телен яхшы белмәсә, башка телгә төшенә алмас, тик бик озак вакытлардан соң гына аңа күнегә алыр", — ди Насыйри. Үзенә тәҗрибәсеннән чыгып, ул менә шундый нәтиҗәгә килгән. "Әнмүзәж" китабында ул: "Утыз-утыз биш елдан бирле ике фәннән, ягъни үз телебездән һәм рус теленнән сабак укытканда, бигрәк тә рус телен укытканда, үз телебезнең грамматикасына аңлатучы бер китапка мохтаж була идем. Милләтебез халкыннан бер булдыклы кеше чыгып, телебез өчен грамматика төземәсме икән дип көтә идем. Берәү дә сикереп чыгучы булмады. Үз телебезнең кагыйдәләренә мохтажлык соң дәрәҗәдә зур иде...", — дип язды. Менә шуңа күрә дә татар грамматикасын төзүгә К. Насыйри үзе алынган.

К. Насыйри чорында буржуаз татар гаиләсеннән чыккан яшьләр Көнбатышка укырга киткәннәр, чөнки урта гасыр мәдрәсәләре аларны канәгәtlәндермәгән. К. Насыйри бу тенденциягә каршы

чыккан. Чит илдә яшьләр үз халкының интересларына битараф булып үскәннәр. Шул ук вакытта, мондый уку бик азларына гына насып булган. Халык арасында мәгърифәтчелекне кирәк жәелдерү өчен укучы яшьләргә рус һәм ана телләрен бик яхшы белергә кирәк булган.

Ул вакытта татар телендә басылган әдәбият та булмаган. Дини эчтәлекле китаплар да гарәп, фарсы, төрки телдә язылган, күпчелек халык массаларына аңлашылмаган. Менә шуна да аңлаешлы әдәбияты булмау балаларның ана телләрендә укутуын тоткарлаган. Укутучы алга жибәрү өчен укуту предметлары буенча кулланмалар, әдәби әсәрләр булдырырга кирәк булган. Татарларда китап басу эше күптәннән башланган булса да. Казан типографияләрендә дини китаплар гына басылган.

Мондый шартларда К. Насыйриның татар телендә басылып чыккан әдәби әсәрләреннән, дөньяви фәннәр буенча чыгарган китапларының эһәмияте әйтеп бетергесез зур булган. К. Насыйри үзе дә матур әдәбият әсәрләре язган, рус һәм көнчыгыш әдәби әсәренән ин яхшы үрнәкләрен татар теленә тәржемә иткән.

Татар телендә укуту дәрәсләкләре төзегәндә ул халык авыз ижаты үрнәкләреннән файдаланган. Духовная семинариядә эшлөгәндә үк, укуту эшләрендә куллану өчен, татар фольклорын туплый башлаган. Аның бу эшен башка укутучылар хуплаган. П. П. Масловский 1870 елның 16 ноябрәндә Казан архиепискобы Антониягә биргән "Татар теле һәм татарлык фәне буенча программа" проектында: "Бездә 15 ел татар теле укуткан, күп санда табышмаклар, мәкальләр, жырлар, әкиятләр туплаган К. Насыйровка һәм миңа, алда әйтелгәннәрдән чыгып, хрестоматия төзүне рәсми тәкъдим итмәссезме" П. П. Масловский К. Насыйрины укучыларны татар халык теле, аның сүз составы һәм сөйләм конструкцияләре белән таныштыру өчен педагогик яктан эһәмиятле зур фактик материалларына таянып тәкъдим иткән.

"Кырык вәзир кыйссасы" (1868), "Әбугалисина кыйссасы" (1881), "Фәвакиһел жөләса" (1884), "Гөлрах һәм Камәржан әкиятләре" (1896) һ. б. әсәрләрендәге образ һәм темаларны Каюм Насыйри халык авыз ижатларыннан, этнографиядән, тарихтан сайлап алган. Бу китаплар күп тапкырлар кабат-кабат бастырылган, яшьләр өчен татар телендәге бу уку әдәбиятларын берничә буын татар интеллигенцияләре дә файдаланган. Профессор В. О. Смирнов "Россиядә мөселман басма нәшрияты" хезмәтендә К. Насыйриның

татар әдәбиятын бастыру өлкәсендәге хезмәтен бәяләп: "Әле күптән түгел мөселман басмасы Константинопольдә чыккан китапларны кабат-кабат бастыру эше белән шөгыйләнә иде. Инде хәзер татарлар үз телләрендә мөстәкыйль әсәрләр бастыра башладылар. Алар арасыннан бигрәк тә К. Насыйриның "Фәвакиһел жөләса" китабы һәм еллык календарьлары күбрәк бастырылды",— дип язган.

К. Насыйриның халык авыз ижатын файдаланып ана телендә язган әсәрләрен халык бик яратып кабул иткән. Ул халык авыз ижатын укуы процессында да файдаланган, уку китапларына да керткән. Халык жырлары, табышмаклар, әкиятләр, мәкальләр, әйтемнәр балаларның уйлау сәләтләрен үстергән, аларны тапкыр, житез булырга өйрәткән. Насыйри татар фольклористларыннан беренче булды. Аларның халык авыз ижаты буенча хезмәтләре шул чор галимнәре тарафыннан зурлап бәяләнгән. Профессор Н. Катанов К. Насыйриның "Казан татарларының халык әдәбияты үрнәкләре" хезмәтенә язган кереш өлешендә: "Татар теленә күптән игътибар ителсә дә, Европада Казан татарларының халык әдәбияты әле яңа гына өйрәнелә башланды. Археология, тарих һәм этнография Жәмгыятенә Габделкаюм Насыйров 28 табышмак, 243 мәкаль, 145 жыр туплаган мәкаләсен тапшырды. Казан татарларының фольклорын башка фольклористларга караганда иң күп тапшырганы Каюм Насыйри булды. Аның тапшырган материалларыннан чыгып, шуны әйтергә була: чыннан да ул үз халкының телен, тормышын, горейф-гадәтләрен бик яхшы белгән. Бу фольклористның жыйган табышмаклары гына да халыкның зирәклеген, үткән акылын күрсәтеп тора" — дип язган.

Каюм Насыйри арифметика, геометрия, физиология, жирчелек тарих предметлары буенча да татар телендә уку дәреслекләре язган. Танылган татар язучысы Ф. Әмирхан 1907 елда "Әльислах" газетасында К. Насыйри хезмәтләренә зур бәя биреп: "К. Насыйрига хәтле мәктәпләрдә төп укуы теле булып гарәп теле исәпләнде. К. Насыйри татарларга, беренчеләрдән булып, үзләренә теле барлыгын күрсәтте. Аннан соң ул барлык кешеләргә дә аңлаешлы булган татар телендә әдәби әсәрләр тудырды",— дип язган.

К. Насыйриның татар телен шулай югары күтәрүе дин әхелләренә ошамаган. Алар гарәп, "төрки тел"не яклап чыкканнар. Татар буржуазиясә дә башта татар телендә укуы хупласалар, соңыннан "төрки тел"не пропагандалаганнар. К. Насыйри "Татар

теленң аңлатмалы сүзлегенң кереш өлешендә: "Татар телебезгә хезмәтләр була килмәгәнлек сәбәпле, татар телебез артта, бик еракта йоклап калган. Әмма татар телебездә хезмәтче мин булыым дип, утыз биш ел уздырдым. Ләкин күп мәгънә чыкмады. Көн-төн никадәр тырышсам, шулкадәр жәфа чиктем. Милләтебез халкын татар дип атасам, яратмадылар, татар теле дисәм, яратмадылар..."— дип язган. Шул ук вакытта, К. Насыйри эшчәнлеген яклап, аның эшен дәвам иттерүчеләр дә булган. Мөхетдин Корбангалиев үзенң истәлекләрендә: "Мин 1903 елда Казанга килдем. Монда һәрвакытта да тел һәм орфография буенча жылышлар булып торды. Жылышта мин һәрвакытта да тел мәсәләсендә К. Насыйри яклы идем. Татар телен яклап чыккач, Казанның танылган бер тел белгече һәм педагог: "Татар теле ломовойлар теле, әдәби, яңгырашлы тел булып гарәп теле тора. Шуңа күрә әдәби телдә гарәп сүzlәре күбрәк булырга тиеш",— диде. Үземнң 30 ел педагогик һәм әдәби эшчәнлегемдә мин К. Насыйриниң 10 сузыкка нигезләнгән татар теле орфографиясе принципларына таяндым. Минем шикелле аның юлыннан баручылар күп иде"— дип язган. Алдынгы педагогларның тырышлыгы нәтижәсендә татар теле һәм әдәбияты мәктәп курсына кертелгән, соңыннан мәктәптә укутуның нигезе булып киткән.

М. Укмәси белән әңгәмә вакытында Насыйри аңа киңәш итеп: "Руслар белән Ватаныбыз уртақ. Аларның укымышлылыклары зур. Ә без аны файдаланырга өйрәнмәдек. Безнң иң зур кимчелегебез булып мәдрәсәләрдә рус телен укытмаулар тора. Безгә гарәп теле түгел, ә рус теле кирәк. Русча укыштыргалап, шул чакта гына син үзең кирәкле белемне алырсың",— дигән.

К. Насыйриниң татарларга мәжбүри рус телен укыту идеясе аның халыкчанлык, татарларны фәнни прогресс һәм алдынгы мәдәният белән таныштыру теориясе белән бәйләнгән.

Татар балаларына рус телен укыту өчен К. Насыйрига кадәр бернинди дә кулланмалар, тәжрибәләр, аз-маз уйланган планнар да булмаган. Насыйри, беренчеләрдән булып, рус телен укыта торган мәктәп ачкан, кулланмалар төзегән, татарларга рус теле укытуның методикасын эшләгән.

Инде 1860 елда ук аның татар балаларына рус телен, рус балаларына татар телен укыту өчен "Синтаксис" дәреслеге бастырылган. Аннан соң "Татарча-русча сүзлек" (1875), "Русча уку" ("Русское чтение" 1889), "Үрнәк яки рус теленң грамматикасы"

("образец или грамматика русского языка" 1891), "Русча-татарча сүзлек" (1892) китаплары дөнья күргән. Шулай ук ул татар теле буенча язылган хезмәтләрендә дә рус телен укытуга зур игътибар биргән. Мәсәлән, "Өнмүзәж" китабында ул рус телен өйрәнү өчен татар теленә кагыйдәләрен өйрәнергә кирәклеген айткан.

К. Насыйри, кечкенә яшьтән үк рус телен өйрәнергә кирәк дип, бик дөрөс айткан. "17-20 яшьләрдә рус телен өйрәнү авырлаша" Шулай итеп, ул татарлар өчен башлангыч мәктәптә үк рус телен укытуны керткән.

Насыйри үзенң «Русча-татарча сүзлегендә» татарларга рус телен укыту методикасы буенча карашларын хикәяләп биргән. Рус телен әдәби үзенчәлекләре һәм бөтен нечкәлекләре белән белү өчен кимендә 10-15 мең сүз өйрәнергә кирәк. Моның кадәр сүзгә өйрәнү һәм истә калдыру бик авыр. Шуңа күрә, кәрзингә җиләк җыйган шикелле, уку дәверендә һәр сүзгә өйрәнәп, истә калдырып бару кирәк. Бу эштә ашыгырга ярамый. Ул һәркемнән даими, озак еллар бие эш алып баруны таләп итә. Кайбер кешеләр шикелле рус телен өйрәнүгә җиңел карарга ярамый. Алар: "Адрес язарлык ике-өч ай өйрәнсәң җитә",— диләр. Ике юллык адрес язуга өчен дә кагыйдәләргә белү кирәк.

Татарларга рус телен өйрәнүдә икенче момент — рус авазларының дөрөс әйтелешен үзләштерү. Моның өчен ул телдән гамәли күнегүләр үткәргә карар иткән.

Өченчедән, рус телен өйрәнүчеләр рус теленә морфологиясен һәм синтаксисын белергә тиешләр. Әгәр дә укучы үз ана теленә грамматикасын, кагыйдәләрен белсә, рус телен ул җиңелрәк үзләштерә.

Дүртенчедән, рус теленә үзенчәлекләрен, бигрәк тә, бәйләк, алкушымча һ. б. үзләштерү мөһим. Болар турында рус грамматикасында да аз сөйләнә, чөнки ул китаплар руслар өчен чыккан. Телнең бу күренешләре белән беренче тапкыр очрашканга күрә татар балалары зур кыенлык кичерәләр. Менә шуның өчен, барлык үзенчәлекләргә исәпкә алып, татар балалары өчен аерым дәреслекләр төзәргә кирәк. К. Насыйри үзе үк шушы эшкә алынган.

Русча укый башлау өчен К. Насыйри "Русча уку" ("Русское чтение") китабын язган. Бу китапта рус телен өйрәтү татар теленә нигезләнәп бирелә. Китапта 40 дәрес билгесе бер системага салынган: 1 нче дәрестә рус алфавиты белән таныштырыла, 2-3 нче дәресләрдә баш һәм юл хәрәфләренә дөрөс язылышы күрсәтелә, 4

нче дәрестән ижекләр өйрәнелә башлый. Бу дәресләрдә ике аваздан торган ижекләр: бер тартыкның барлык сузыклар белән, бер сузыкның барлык тартыклар белән килүе өйрәнелә (4-9). Унынчы дәрес ижекләренң чиратлашуына багышлана.

К. Насыйри 1871 елда чыккан беренче календаренда ук татар балаларына рус телен укуыту мәктәпләре оештыру хакында мәкалә урнаштырган.

Хәтта "Буш вакыт" китабында да еш кулланыла торган сүзләрдән рус-татар сүзлеге төзәргә кирәклеген әйтә. Профессор Н. К. Дмитриев К. Насыйри турында: "Татар халкының мәдәниятен рус мәдәнияте аша гына күтәрергә мөмкин булуын татарлардан ул беренче булып аңлады. Татар белән русны беренче чиратта дип, тел түгел, ә шул чордагы рус властеның сәясәте аерып торганлыгын да К. Насыйри аңлады",— дип язган.

Әлбәттә, татарларның рус телен өйрәнүләре ул чорда яңалык булган. Насыйри администраторлыкка каршы чыгып, рус теленәң әһәмияте турында аңлату эшләре алып барган, рус телен белгән очракта гына дөнъяви фәннәрне үзләштерү мөмкин булуын әйткән. Шуңа күрә дә ул, жирле шартларны белмичә, үзләренң чараларын үткәреп комачаулаган түрәләргә күрә алмаган.

Алда әйткәннәрне йомгаклап, шуны әйтергә кирәк: "К. Насыйри зур мирас калдырган. Аның татар балаларына рус телен укуыту буенча төзөгән дәреслекләре һәм ярдәмлекләре бүгенгә көндә дә милли мәктәп укуытучылары һәм методистлары өчен зур кызыксыну уяталар".

К. Насыйри белем алу эчтәлеген тел белү белән генә чикләмәгән. Башлангыч классларда ук ул арифметиканы керткән. 1873 елда К. Насыйри тарафыннан татар телендә арифметика буенча беренче "Хисаплык" китабы язылган. Бу китапны язу өчен ул халыкның математика мәгълүматларыннан үлчәү, озынлык, вакыт берәмлекләрен өйрәнгән һәм жирле материалны гомуми кабул ителгән берәмлекләр белән чагыштырган. Насыйри дәреслеккә балаларның уйлау сәләтләрен үстерерлек кызыклы мәсьәләләр керткән. Ул үзе билгеләп үткәнчә, арифметика белән балалар шулкадәр кызыксынганнар, дәреслектәге мәсьәләләргә эшләп бетергәч, балалар тагын шундый типтагы мәсьәләне сораганнар. Соңыннан К. Насыйри һәр дәрескә өстәмә рәвештә берничә мәсьәлә алып килә башлаган. Уку елы дәвамында, дәреслектән тыш, балалар өстәмә рәвештә 500 дән артык мәсьәлә чишкәннәр. Бу ул вакытта К. Насыйриниң, педагог

буларак, зур казанышы булган. Хәзерге вакытта кайбер сыйныф укучылары дәрәсләктән тыш моның кадәр мәсьәлә чишә дә алмыйлар.

Аның арифметика дәрәсләгендә теоретик фикерләр, методик киңәшләр зур урын алган: арифметика фәнненең билгеләмәсен биреп, аның гамәли кулланылышын күрсәткән. Насыйри, беренчеләрдән булып, Европа илләрендә кабул ителгән гарәп цифрларын кулланган, саннарны рус системасы белән үзләштерүгә юнәлеш биргән. Профессор Н. Катанов "Хисаплык" китабы турында: "Хисаплык татар китабы. Ул иске гарәп телендә түгел, ә яңа Европа алымы белән, бөтенесенә дә аңлаешлы телдә язылган. Бу китап Габделкаюм Насыйров тарафыннан язылган, 1873 ел белән чагыштырганда, бермә-бер арттырылып, 1200 данәгә житкерелеп, икенче тапкыр бастырыла. Мәсьәләләр арасында гомум таныш булган бүре, кәжә һәм кәбестә турында; бер каз һәм бер көтү каз турында; берберсеннән бер сарыкны сораучы ике көтүче турында рус мәсьәләләре дә бар. Терминнарның барысы да уңышлы уйланылган, монарчы дәрәсләкләрдә кулланылган, аңлаешсыз булган кайбер гарәп сүзләре татар сүзләре белән алыштырылган. Гомумән, Насыйриниң дәрәсләге файдалы, татар педагогикасында зур игътибарга лаек" дип гарәп һәм рус терминологиясен оста чагыштырып, К. Насыйри арифметик гамәлләрне (сумма һәм аерма, тапкырлау һәм бүлү) жентекләп аңлаткан, аерым арифметик гамәлләрне чишкәндә саннар тәртибенә урнәкләр, кагыйдәләр биргән.

Башлангыч укутуны ул рус, татар теле, арифметика өйрәтүгә нигезләнгән булса, аннан соңгы дәвердә тарих, география, биология, авыл хужалыгы нигезләре, геометрия, астрономия, химия һ. б. фәннәрне системалы өйрәнүне тәкъдим иткән.

К. Насыйри фикеренчә, тарих һәм география буенча белемнәр һәр укымышлы кешегә кирәк. Ул елларда татарларның тарихтан объектив дәрәсләк язылган китаплары да булмаган. Мәдрәсәдәге укуту курсларында бирелгән кайбер тарихи белешмәләр традицион характерда, күбесенчә ислам һәм кайбер Көнчыгыш илләренең тарихын яктыртканнар. К. Насыйри тарих буенча дәрәсләкләр язуга алынып, (күп кенә китаплар тәржемә иткән) Петр Масловскийның "Гомуми тарих" китабын тәржемә иткән.

Шулай ук П. Устрялов, Н. М. Карамзин һ. б. хезмәткәрләрен файдаланып, уннан артык тарих, этнография һәм археологиягә караган хезмәт язган. К. Насыйри, авыл жырләрендә булып, казу

эшләрә алып барган, этнографик һәм этнографик материаллар тупланган. П. П. Масловский аның хезмәтләрен өйрәнәп, "хезмәт сөючән Насыйровның татар этнографиясе буенча язмалары бай һәм нигезле. Алларны бастырып чыгарырга кирәк" — дигән.

Туган якны өйрәнүгә, укучыларны жирле чыганаclar белән таныштыруга әһәмият биреп, ул авыл тарихын, кабар ташларын өйрәнәргә, этнографик һәм фольклор материаллары қыярга тәкъдим итә.

Татарлар арасында тарихи белемнәрне тарату өчен "Рус тарихының әһәмиятле этаплары" (1890) китабын бастырган. Соңыннан бу китап кабат чыгарыла. Тарих, география, буенча календарьларда мәкаләләр урнаштырган. 1871 елгы календарьда рус тарихы һәм географиясе турында мәгълүматлар бирелә, 1873 елгы календарьда гомуми һәм Россия географиясе турында мәгълүматлар, Казан һәм Казан ханлыгы турында очерклар урнаштыра, 1874 елгы Хива сугышы тарихы турында материаллар бастыра, 1876 елгы календарь укучыларны Россиянең кыскача географиясе белән таныштыра, ә 1877 елгысында Россия, Азия, Африка турында мәкаләләр бирелгән 1881 елгы календарьда Казан тарихы, 1884 елгы календарьда татар һәм татар теленең барлыкка килүе, 1891 елгы календарьда Төркиянең кыскача тарихы бирелә. Календарьларда Азия (1884), дөнья (1878) географик карталары бирелгән, Россиянең Төп законнары турында мәкаләләр урнаштырылган.

К. Насыйри тарих укытканда илебез тарихына, Россия тарихына әһәмият биргән. Ул, беренчеләрдән булып, татарларга рус тарихын житкәргән: Чыңгыз хан, Батый хан походларына дәрәс итеп характеристика биргән. Чыңгыз хан рус жиренә зур бәла-казалар алып килгән. Ул миллионлаган кешеләрне үтергән, шәһәрләрне жимергән. Батый хан да шулай ук бәхәтсезлек китергән. Ул басып алган жирләр таланган, гөрләп үскән шәһәр көлгә әйләнгән.

К. Насыйри татарларның борыңгы бабалары татар монголлары, алтынурдалылар түгел, ә болгарлар булуын әйткән.

К. Насыйри Иван III, Иван IV үзләштерелгән рус дәүләтен төзү эшчәнлегенә уңай караган. Чөнки бу дәүләт, чит ил басып алучыларына каршы торып, жиңүче булып калган. Насыйри шулай ук Петр I, М. В. Ломоносовның эшчәнлекләренә зур бәя биргән.

Ул зур кызыксыну белән, Пугачев восстаниесе турында материаллар туплаган, бу хәрәкәтнең татар байларына һәм хезмәт ияләренә мөнәсәбәтен объектив ачып бирүгә ирешкән.

Шулай итеп, татарлар үзләренең мәгърифәтчеләре аркылы беренче тапкыр рус тарихының күренекле эшлеклеләре Ярослав Мудрый, Александр Невский, Дмитрий Донской, Минин һәм Пожарский, Суворов, Пугачев турында белгәннәр.

Насыйри дөньяны танып белүдә географиянең ролен дә бик яхшы аңлаган. "Әгәрдә кеше үз өенең төзелешен, күршеләрен белмәсә, төзелешнең бүлмәләре, ишекләре һәм башка өлешләре белән танышкан булмаса, мондый кешеләрне барысы да орышачаклар. Шунның шикелле үк, үз иленең дөнья кисәкләренең картасын белмәгән кешене дә орышырга кирәк", — ди Насыйри. Географияне өйрәнәп, укучы төрле жирләргә сәяхәт итә.

К. Насыйри география буенча да ярдәмлекләр язган: "География буенча терминнар" (1890), өч томлыкта "Зур география" (1984, 1898, 1899).

Насыйри төрле белем тармаклары буенча татар телендә фәнни терминология булдыру өчен зур хезмәт куйды. Бастырылып чыгарылганнан тыш, аның кулъязма хәлендәге терминологик сүзләре дә сакланган. Биология терминнарының латинча-гарәпчә сүзлеге, ботаника терминнарының татарча-латинча русча сүзлеге, биологик терминнарның татарча сүзлеге, ботаника терминнарының русча-латинча-татарча сүзлеге, гомум фәнни терминнарның гарәпчә-татарча-латинча сүзлеге һ. б. үзләре үк Каюм Насыйринның татар фәнни терминологиясенә нинди зур әһәмият биргәннен күрсәтеләр. Болар барысы да татар телендә төрле фәннәрне укуга да, шулай ук сыйныфтан тыш уку өчен дәреслекләр һәм популяр әдәбият язу өчен дә кирәк була. Фәнни терминологияне төзегәндә К. Насыйри халыкка аңлашылмаган гарәп, фарсы сүзләрен татар, рус һәм интернациональ сүзләр белән алыштырган. Мәсәлән, иске Авропа, Азия, Ингельтера, Бельджика, Россия һ. б. терминнары интернациональ Европа, Азия, Англия, Бельгия, Россия һ. б. ш. терминнар белән алыштырган. Ул кулланган күпчелек терминнар татар фәнни әдәбияты фондына кереп калганнар.

К. Насыйринның "Зур география" китабы турында рус галим-нәреннән берәү: "Автор рус чыганакларыннан файдалангач, тарихи вакыйгаларның елын русча биргән. Татарларның төгәл фәннәр буенча китаплары юк, шунлыктан Насыйровның дәреслеге иллюстрацияләре булмаса да, азмы-күпме файда китерер...", — дигән.

К. Насыйрига хәтле татарларның биология турында карашлары да бик ярлы булган. Ул бу өлкәдә дә зур көч куйды. 1894 елда

"Гәүдә әгъзаларының функцияләре һәм гигиена законнары" китабы басылып чыккан.

1892 елда Насыйри "Жирчелек фәне турында" китабын бастырып чыгарган. Бу китапта агрономиянең элементар кагыйдәләре, кара туфраклы жирләрнең барлыкка килүе, аларның үсемлек өчен әһәмияте, тиреснең һәм ашламаларның туфракны ашлаудагы роле турында материаллар тупланган, шулай ук яктылыкның, һаваның, жылылыкның һәм дымлылыкның үсемлек үсешенә йогынтысы күрсәтелгән. К. Насыйри уңышның нигезе кешеләрнең хезмәтендә, орлыкларның сортында, ашлауда икәнлеген раслый.

Мәгърифәтченең фикеренчә, төп белемне тырышлык куеп, системалы, давамлы өйрәнү нигезендә математика фәне аша гына алырга мөмкин. Бу фән гамәли тормышта (механикада, жирчелектә һ. б.), астрономия һәм физика фәннәрен өйрәнү өчен кирәк.

1895 елда К. Насыйри геометрия буенча сызымнар, циркуль һәм транспортир куллануны аңлатып, "Геометрия фәне" китабын бастырып чыгарган. Ул китапның кереш өлешендә: "Геометрия башка фәннәргә үзләштерү өчен зур файда китерә. Миңа татар яшьләренә аң-белем бирүдә ярдәм итәрлек төрле фәннәр буенча дәреслекләр бастырырга туры килде. Үземнең тәҗрибәмә куанып, өлкәдә белем житәрлек булмаса да, геометрия дәреслегә язарга булдым",— дип язган.

К. Насыйри реаль белем бирү яклы буларак, аерым һөнәрчелеккә багышлап, берничә ярдәмлек бастырган. 1900 нче елда "Ювелирлык һәм слесарьлык эше турында" китабын язган. Бу китапта аерым алымнар химия һәм физика законнарына таянып аңлатылган. К. Насыйриниң мәктәпләрдә һәм мәдрәсәләрдә химия, табигать фәннәрен укытмыйча, бу өлкәдә руслардан артта калуына бик офтанган. Ярдемлектәге химик һәм физик терминнарны рус һәм татар телләрендә биргән. Насыйри графит, фосфор, гипс, зәһәр калий, күкертле водород, бакыр һәм тимер купоросын, цинк, сода, бакыр оксидын һ. б. кулланырга өйрәткән.

Ул шулай ук "Кулинария буенча кулланма" китабын да бастырып чыгарган. Бу китапта аш-су эзерләүнең 70 тән артык төрен биргән.

Бу мәктәпләрдә файдалы һөнәрләр һәм кул хезмәте укытуны яклап чыккан.

1896 елда "Гарәп теленең кагыйдәләре" китабы дөнья күргән. Ул вакытта мәдрәсәләрдә гарәп телен укыту формаль-грамматик юнә-

лештә, схоластик методка корылган булган. Көнчыгыш телләрне болай өйрәнүне туктату өчен гади һәм аңлаешлы итеп гарәп теле грамматикасын тудырган, һәр кагыйдә аерым мисаллар өстендә аңлатылган.

Татар телендә дәреслекләр төзү өчен К. Насыйридан төрле тармаклардан хәбәрдар, белемле, бетмәс-төкәнмәс эрудияциягә ия булу соралган. Мәсәлән, "Зур география" китабын төзү өчен ул уннарча рус һәм көнчыгыш телләрендәге географияне өйрәнгән, татар телендә оригиналь географик фәнни терминология төзегән. Үзенең кулъязмаларын ул күп кешеләргә биреп укытып чыккан.

Китапны кабат бастыру өчен ул аңа өстәмәләр, төзәтмәләр керткән. Дәреслек яңартылып чыгарылган. Насыйри дәреслекләренең эффектлы һәм методик яктан дөрес төзелгәнлегенә ишану өчен укыту процессында эксперимент үткәргән. Тикшерүне үзе үткәргән, яки башка татар мәктәпләрендә эшли торган элеккеге укучыларына тапшырган. Халыкка аң-белем бирүдә аның дәреслекләре зур роль уйнаган, татарларның дөньяга карашларын киңәйткән.

"Бер фән икенчесеннән өйрәнү предметы, темасы, эчтәлеге, бурычлары белән аерыла",— дигән.

Насыйри дәреслекләренең методик структурасын, аның төзелү принциптарын тикшергәч, мәгърифәтченең түбәндәге таләпләрне куйганын күрәсең:

1. Дәреслек предмет буенча төзелергә тиеш, һәр фән буенча үзенең дәреслеген булдырырга кирәк.

2. Анда фәннең предметына төгәл билгеләмә бирелергә тиеш. Өйрәнүнең теоретик һәм гамәли әһәмияте күрсәтелергә; кереш өлешендә курсның төп эчтәлеге һәм идеясе чагылдырылырга тиеш.

3. Дәреснең эчтәлеге материалның бирелү стили һәм эчтәлеге белән аерым яшьтәге балаларга аңлаешлы булырга тиеш.

4. Дәреслек балаларның анын, уйлану сәләтләрен, тапкырлыкларын, мөстәкыйльлекләрен, инициативаларын үстерерлек биремнәргә бай булырга тиеш.

5. Бастырып чыгарып алдыннан ул тәҗрибәдә сыналырга, ә кабат бастырганда төзәтелергә һәм өстәмәләр кертелергә тиеш.

К. Насыйриниң бу дидактик таләпләре аның эшен дәвам иттерүчеләргә, татар мәктәпләренең авторларына маяк булып хезмәт иткән.

К. Насыйри татар мәктәпләренең укыту эчтәлеге буенча танылган специалист, популяр дәреслекләр авторы булды. Аңа ярдәм сорап бик күпләр, шул исәптән, мөфти Мөхәммәдьяр Солтанов та

мәрәжәгать иткән. Ә Оренбургтан капиталист Әхмәт Солтанов бухгалтерия эше буенча дәреслек тәржемә итүне сорап хат язган. "Бу китапны тәржемә итүнең максаты,— ди ул,— түбәндәгедән гыйбарәт: бу бухгалтер эшенә 20-30 кеше укытырга уйлыйбыз. Россия мөселманнары арасынан бухгалтерия эшен белә торган кешене күп эзләдек, ләкин таба алмадык. Шуңа күрә (Сезгә мәрәжәгать итәргә булдык) үзезнең мәктәптә бу фәнне укытырга булдык".

Насыйринның уку планнары, дәреслекләр өлкәсендә зур хезмәтләр күрә, аңа мәктәп житәкчеләре дә киңәш сорап, я башка мәсьәләләр буенча мәрәжәгать иткәннәр. Сөләймән Аитов, үзенең яңартылган татар мәдрәсәсе буенча уку планының проектың тәкъдим итеп, аерым бүлекләре буенча күрсәтмәләр бирүне, я үзенең проектың төзүне үтенә.

К. Насыйри дәреслекләренәң эчтәлегенә генә түгел, ә тышкы бизәлешенә дә зур таләпчәнлек күрсәткән. 1883 елгы календаренда: "Дәреслекләренәң, ярдәмлекләренәң тышкы бизәлеше балаларны җәлеп итәрдәй, шрифты җиңел укылырдай, яхшы кәгазьгә басылган булырга тиеш",— дип язган.

Әлбәттә, Насыйринның дәреслекләре һәм ярдәмлекләре беренче күзлектән чыгып караганда примитив булып күренәләр. Ләкин бу китапларның, XIX гасырның икенче яртысында, татарлар арасында мөселман схоластикасы киң таралган вакытта язылганын да истә тотарга кирәк.

Насыйри китаплар һәм дәреслекләр төзегәндә рус һәм көнчыгыш чыганаclarыннан файдаланган. Аның дәреслекләренә профессор В. О. Смирнов зур бәя биреп: "География, грамматика дәреслекләренәң бастырылып чыгарылуы сөнечле күренеш, чөнки алар татар грамоталыларын басма китаптагы гомум тормыш эчтәлегенә өйрәтәләр",— дип язган.

Насыйринның дәреслекләре татар укытучы-практикларына зур ярдәм иткәннәр. Ул вакытларда аерым предметлар буенча күрсәтмәлелекләр, уку программалары да булмаган. Шулар шартларда балаларга фән нигезләрен өйрәтү өчен аның китаплары бердәнбер дәреслек булган. Мөхетдин Корбангалиев үзенең истәлекләрендә: "1895 елда учительская школаны (укытучылар мәктәбен) тәмамлагач, Мамадыш өязенә эшкә киттем. Баруга ук рус теле дәреслекләре белән бергә К. Насыйринның барлык дәреслекләрен дә алдырттым",— дип язган.

Шулай итеп, Каюм Насыйри дәреслекләр төзүнең фәнни нигезләрен, аларга карата таләпләрне эшләде һәм үзе дә мәктәп дәреслек-

ләрә төзде. К. Насыйриның дәреслекләрә нигезендә татар мәктәпләрә өчен китаплар языла башлады.

Насыйри чорында урта гасыр мөселман педагогикасының нигезе булып схоластика, формализм һәм ятлау торган. К. Насыйрины мәктәпләрдәге һәм мәдрәсәләрдәге схоластик методлар канәгатьләндрмәгән.

Ул татар халкының педагогик фикерләрен үстерүдә яңадан-яңа дидактик принциплар уйлап тапкан. Әлбәттә, бөтендөнья дидактикасы күзлегеннән караганда, К. Насыйри укыту принциплары теориясен бауту өлкәсенә зур өлеш кертмәде. Әмма ул, күренекле татар педагогы буларак, беренчеләрдән булып, үзенә практик эшчәнлегендә дәреслекләр, ярдәмлекләр төзүдә башка халыкларның дидактика өлкәсендәге уңышларын оста файдаланды.

Фән һәм тәрбия халыкка хезмәт итәргә тиеш дигән күзлектән чыгып, Каюм Насыйри рус педагоглары тәҗрибәсендә укытуны тормыш, тәрбияне халык ихтыяҗы, теорияне тәҗрибә белән бәйләргә омтылды. Укучылар тормышта һәм тәҗрибәдә куллана алырлык белемнәр белән коралланырга тиеш. Кеше үзенә алган белемнән эштә файдалана алмаса, ул тормышка яраксыз була: мондый кешенә үзенә дә, башкаларга да файдасы булмый,— ди Каюм Насыйри. Дәреслекләренә төзөгәндә дә ул теорияне тәҗрибә белән бәйләү принцибыннан чыгып эш иткән. Ул һәрбер очракта аерым һөнәрнең фәнни нигезен, теорик белемнең гамәли әһәмиятен аңлатып биргән. Шуңа күрә ул арифметикадан, геометриядән һәм физикадан гамәли мәсьәләләр чишүгә игътибар иткән.

Аның бу принцибы укыту процессында да ачык чагылган. Ул слесарь эше, кул хезмәте, жирчелек нигезләре, өй эшләре предметларына күбрәк вакыт бирүне таләп иткән.

Насыйри укыту процессында күрсәтмәләлеккә дә зур игътибар биргән. Татар мәктәпләрендә бертөрле дә күрсәтмәләлек булмаган вакытта ул глобус, географик карталар, геометрик фигуралар файдаланган. Болар барысы да укыту процессын җиңеләйткәннәр, балаларның танып белүләрен, материалны үзләштерүләрен яхшыртканнар. Ул күрсәтмәләлекләрдән экскурсияләренә, сәяхәтләренә тәкъдим итеп, бу тезисларны халыкның "Күп яшәгән түгел, күп күргән белер", "Йөргән таш шомарыр, яткан таш мүкләнер" кебек мәкальләре белән ныгыткан.

К. Насыйри догматив укытуга каршы чыккан, белем алуда укучыларның активлыгын аңлылыгын таләп иткән. Ул укучыга

мөрәжәгать итеп: "Дәрестә нәрсә генә өйрәнсән дә белемсез һәм аңламыйча китмә; белмәсән укучыудан сора, иптәшләреңнән дә сорага оялма!" — дигән.

Укыту процессында ул укучыларга дәрәслекне генә файдаланмыйча, укучыларны активлаштыру өчен, ижади якын килергә, материалны укучыларның үсеш дәрәжәсен исәпкә алып, төрле мисаллар белән баетырга киңәшлекләрен һәм инициативасын үстерү өчен актив методлар файдаланырга тиеш.

К. Насыйриның дидактик методлары догматив укыту методларынан аерылып торган. Ул "Кырык бакча" китабындагы "Акылны сынау" бүлегендә балаларның аңын һәм тапкырлыгын үстерү өчен халык мәсьәләләрен кулланган. Менә шундый мәсьәләләрдән берсе:

Бабай елга буенда бер егетне очраткан. Алар икесе дә сарык көткәннәр. Бабай аңа мөрәжәгать итеп:

— Әй, егет! Миңа бер сарыгыңны бир әле, ул вакытта минем сарыкларым синекенә караганда 2 тапкыр күбрәк булып,— дигән.

Егет уйлап торган да:

— Юк, хөрмәтле бабай, болай дәрәслек булмый. Сез миңа үзегез бер сарыгыгызны бирегез, ул вакытта безнең сарыклар тигез булып,— дигән.

Аларның һәрберсенен ничә сарыгы булган?

К. Насыйри, төп дидактик принциплар итеп, чиратлашып, системалылыкны алган. Бу принциплар рус теле, татар теле, математика укучудан балаларга нык белем алуға зур ярдәм иткән. Шуңа күрә дә, К. Насыйри мәсьәләләр, күнегүләр һәм сукуыр карталар белән эш итүнең системасын булдырган. Ул киңәш итеп: "Өйрәнгәннең онытмас өчен кабатларга, ятларга кирәк",— дигән. Кабатлауның, бигрәк тә, математика фәннен өйрәнүдә зур әһәмияткә ия булуын әйтеп: "Бу фәннәрне даими кабатларга кирәк, чөнки алар тиз онытыла",— дигән.

Фәнни белемнәр укучыларга аңлаешлы булсын өчен татар мәгърифәтчесе бик күп көч куйган. Ул фәнни материал балаларга аңлашылсын өчен укыту процессына уен элементларын, халык авыз ижаты әсәрләрен, төрле башваткычларны керткән. Шуңа ук вакытта, ул ирекле тәрбия бирүгә каршы чыккан. Уку бала өчен зур хезмәт, ул тырышып укуны таләп итә: "Укурга вакыт юк димә, башлаган эшенең калдырма, өйрәнгәнчегә кадәр тырышып укы. Белем алуға вакыт чикләnmәгән: гомер буе укы, яшь чагында да, картагач та укырга кирәк!" — дип язган Насыйри.

К. Насыйри укучыларның яшь һәм индивидуаль үзенчәлекләрен тәҗрибәдә куллану үрнәкләрен бирде. "Русча — татарча иткән. Укытучы һәр сүзнә, кагыйдәне, законны яхшылап аңлатырга, укучыларның мөстәкыйль сүзлек"нең кереш өлешендә рус теленә өйрәтүдә укучыларның яшь үзенчәлекләрен исәпкә алырга тәкъдим иткән: яшьрәк булган саен кеше ныграк үзләштерә. "Мин моны 30 еллык тәҗрибәмнән чыгып әйтәм. Мәсәлән, у — о — а — ы авазларын аеруны өлкәннәргә караганда жиңелрәк үзләштерәләр, жиңелрәк әйтәләр."

К. Насыйри, укутучы буларак, балаларның индивидуаль үзенчәлекләрен игътибар белән өйрәнгән, ата-аналар белән очрашкан, кемнең нәрсәгә мохтаж булуын белгән. Ул һәрвакытта да балаларда белем алуга кызыксыну уятырга тырышкан: тырышып укы, белемнең дустаны, дөнья мәшәкәтләренең дошманы бул; үзәннән кечеләрдән өйрәнергә оялма, дигән. Ул белмәгән, башкалардан сорамаган кешеләрне гаепләп чыккан: "Башкаларга караганда күбрәк белем дип хыялланма, чөнки акылга жиңелрәкләр генә шулай уйлылар; әгәр дә кеше аз белә икән, бу инде аның нәрсәдер белгәннен күрсәтә" (Кабуснамә).

Барлык әйтелгәннәр үзләре үк К. Насыйриниң татар мәктәпләрендә дидактик принципларны үзгәртү өчен күп хезмәт куйганын күрсәтеп торалар. Әлбәттә, ул татар мәктәпләрендәгә мәдрәсәләрдәгә схолистиканы бетерә алмаган. Чөнки патша түрәләре К. Насыйриниң күркәм, гуманлы башлангычын хупламаганнар, патша хөкүмәте интересларыннан чыгып эш иткәннәр. Ләкин К. Насыйри, барлык авырлыкларга да карамастан, XIX гасырның 60 нчы елларындагы рус методистларының уңышларын файдаланып, дидактик системаларны үзгәртү өчен көрәш алып барган. Аны, чын мәгънәсендә, татар мәктәпләренең беренче реформаторы дип атарга мөмкин.

6. Каюм Насыйри хезмәтләрендә тәрбия мәсьәләләре.

К. Насыйриниң Педагогик концепцияләрендә укыту теориясе һәм аерым методикага караган мәсьәләләр үзәктә торса да, ул шәхес тәрбияләү проблемасына зур игътибар биргән. Аның "Тәрбия китабы" (1891), "Этика турында кыскартылма китап" (1884), "Этика турында зур китап" (1890), "Кабуснамә" (1881) китаплары һ. б. мәкаләләре тәрбиянең аерым якларына багышланган.

К. Насыйри халыкчанлык белән гуманитарлыкны тәрбиянең төп принциплары итеп санаган. Беренче принцип халыкка, прогресска хезмәт итү өчен тәрбия бирүне чагылдырса, икенче принцип тәр-

биядә балага гуманлы якин килү, баланы шәхес буларак хөрмәт итүне күз алдына китереп бастыра.

К. Насыйри яшьләрдә Туган илгә мөхәббәт, кыюлык, батырлык, тапкырлык, хезмәт сөючәнлек, дәрәслек, тугрылык, күркәмлек, дисциплиналылык кебек әхлак сыйфатларын тәрбияләргә киңәш иткән.

"Этика турында кыскартылган китап"та ул тәҗрибәле кешенең үз-үзенә тәрбияләү өлкәсендәге киңәшләрен биргән: "Ашаган, эчкән, йоклаган кеше (хайван да шулай эшли) түгел, ә әдәпле итеп сөйләшә, уйлый, эш итә белгән кеше генә чын кеше була ала".

Каюм Насыйри балаларның яхшы характерын формалаштыруга да зур әһәмият биргән. Кемнең характеры яхшы, ул бөтенесе тарафыннан да хөрмәт ителә, ә кемнең характеры начар, аның тормышы да, кешеләр белән мөнәсәбәте дә начар булачак. Баланың ихтыяр көчен дә ныгытырга кирәк. Әгәр дә кеше үзе белән идарә итә алмаса, башкалар белән дә идарә итә алмый. Кешегә сәламәт акыл, ихтыяр көче кирәк. Кешенең унай (үзенчәлекле) характер билгеләре бары тик хезмәт процессында гына формалашканын К. Насыйри бик яхшы аңлаган.

К. Насыйри әхлак тәрбиясенә төп нигезе итеп хезмәт тәрбиясен алган. "Кеше хезмәттән һәм кайгыртудан аерылмаска тиеш. Әгәр дә тормышта канәгатьләнү хисе кичерәсен килсә, үз хезмәтең белән яшә, чөнки хезмәттән башка канәгатьләнү хисе тумый",— ди Насыйри, "Кабуснамә" авторының фикерен куәтләп.

"Баланы хезмәт тәрбияли", — ди ул. Тәрбиясезләр, бозык кешеләр иң беренче чиратта бай гаиләләреннән килеп чыга. Чөнки алар иҗтимагый файдалы хезмәт белән шөгыйльләнмиләр, һөнәрләре юк. Ә гади крестьян гаиләсендәге балалар кечкенәдән үк хезмәткә өйрәнәп үсәләр. Мондый гаиләләрдә тәрбиясез, бозык кешеләр сирәк очрый.

Каюм Насыйри үзе үк хезмәт сөючәнлегенә белән балаларга үрнәк булып торган. Ул акыл хезмәте белән физик хезмәтне оста чиратлаштыра белгән. Утырып эшләүдән кан тамырлары оеша, дигән ул. Шуның өчен көн саен ике-өч сәгать физик эш белән шөгыйльләнгән: столяр, слесарь эшләрен башкарган, китаплар тышлаган, крахмал ясаган, пешерү эшләрен дә белгән. Аның өендә дә төрле эш кораллары, столяр верстагы, приборлар, төрле эшләнгән әйберләр булган.

М. Укмәси инде язучы булып танылгач, К. Насыйри белән булган сөйләшүен искә төшерә:

— Хөрмәтле Каюм ага, сез акыл хезмәте белән шөгьльләнүче, бу верстак сезгә нәрсәгә?

— Әй, энем! Даими акыл хезмәте кешене талчыктыра. Баш мие арыганда физик хезмәт белән шөгьльләнәргә кирәк. Ул чагында баш мие яхшырак эшли башлый, күбрәк тә эшлисең. Менә сезгә мэдрәсәдә дә мастерской булдырырга кирәк. Китап, каләм белән озак эшләү кешене талчыктыра. Әгәр дә уку белән бергә мастерскойда да эшләсәләр, уку да яхшырак барыр, файдалы һөнәр дә үзләштереләр иде.

Авылда булганда да Насыйри авыл хужалыгы эшләрен яратып башкарган, ата-аналарына хужалык эшләрендә булышкан. Бер язмышында ул: "35 ел Казанда яшәгәч, ниһаять, туган авылым Шырданга кайттым. Монда каләм түгел, күбрәк чалгы, сука төзәтергә туры килде",— дигән.

Насыйри төрле һөнәрләр үзләштерү жиңел булсын өчен мәктәпләрдә хезмәт укытуны таләп иткән. Төрле һөнәрләрне үзләштерү өчен "Ювелирлык һәм слесарьлык эше", "Жирчелек нигезләре", "Кулинария" кулланмаларын язган.

"Русча уку" ("Русское чтение") китабында мэгрифәтче: "Байлыкны законлы юл, хәләл хезмәтен белән генә тупла, аның өчен үзеңне куркыныч астына куйма. Әгәр дә байлыгыңны законлы юл белән тапсаң, үзеңә калыр, файда китерер. Ә инде дәрәс булмаган юл белән табылса, кулыңнан ычкыныр, сиңа тиешле жәзасын да бирер",— дип язган.

"Этика турындагы китап"та К. Насыйри бала өчен иң әһәмиятле хезмәт итеп белем алу хезмәтен атаган: белем алу өчен ялкауланма. Ялкаулыкны, эшлисе килмәгәнлекне жиңәргә кирәк, чөнки ул башка кимчелекләрне дә китереп чыгара.

Эшләргә кирәклекне ул хайваннар образы аша ялкаулык белән эш сөючәнлекне капма-каршы куеп күрсәтә, "Әдәбият турындагы мәжлесләренең жимеше" китабында ул балалар өчен файдалы булган әрлән белән бака турындагы мәсәлне китерә.

Бер заман кыш гаять суык булып, бер бака әрләннән азык сорады: "Ашарыма юк, берәз ризыклык рәхим итсәнә",— диде.

Әрлән әйтте: "Жәй көне көн буенча авыз күтәреп кычкырып тордың, ни эшләдең, ник кыш өчен азык әзерләмәдең?" — диде.

Хезмәт — материал байлыкның нигезе. Шуңа күрә хезмәтне, хезмәт кешеләрен яратырга кирәк. Хезмәт, ди Насыйри, жәмгыятькә, халыкка файдалы булырга тиеш. Шәхси интересларыңны кайгыртып, үзеңә килерлек файда турында гына уйлап яшәргә

ярамы: "Әгәр дә яхшы яшисең килсә, үз эшенеңе яхшылап башкар, синең эшенеңе башкалар да хөрмәт итсеннәр".

Һәрбер балада үз халкыңа патриотик хезмәт итү идеясе тәрбияләнергә тиеш. Туган ил төшенчәсен Насыйри киң мәгънәдә аңлай. Ул бу төшенчәгә Россиянең барлык халкын керткән һәм үзен дә "Россия гражданыны" дип атаган. Үз илеңнең тарихын һәм географиясен белү, туган халкыңның телен һәм мәдәниятен ярату патриотик тәрбиянең состав өлешләре булып тора.

Насыйри туган як табигатен бик яраткан һәм аның байлыклары белән горурланган. Беренче нәүбәттә Россиянең үзенә киң табигать байлыктарынан файдаланырга чакырып, башка илләрдән генә көтеп торуну урынсыз саный: "Тәхкыйк без Россия халкы. Ни өчен башка йорттан килгән даруларга мохтаж булабыз? Кайчан ки, үз жиребездә дәвага яраклы үсемлекләрнең һәммәсе бардыр. Хәтта мәмләкәтебездәгә нәбатәт вә дөваларның куәте башка йорттан килгән дөваларның куәтеннән артыграк, имеш, ләбаса. Үз жирләребезнең дөвалары һәммәсеннән артык икән, ләбаса!" — дигән.

К. Насыйри патриотик тәрбияне тар милләт интереслары белән генә чикләми. Ул милләтләр арасындагы бәйләнешне, халыктар арасындагы дуслыкны ныгыту өчен көрәшкән. Насыйри рус халкын, аның мәдәниятен хөрмәт иткән. Татар халкына материал һәм мәдәни яктан үсәргә ярдәм иткән рус халкына хөрмәт мәктәп эскәмиясендә үк тәрбияләнергә тиешлеген әйткән. Руслар белән татарлар арасында дуслык элементләрен ныгыту өчен ул русларны үз халкының мәдәнияте белән таныштырган. Шулардан чыгып, ул рус телендә берничә хезмәт тә язган: "Казан татарларының халык әдәбияты үрнәкләре" ("Образцы народной литературы казанских татар"), "Башка халыктарның әкиятләре белән чагыштырма планда Казан татарларының әкиятләре" ("Сказки казанских татар в составлении со сказками других народов"), "Казан татарларының ышанулары һәм ырымнары" ("Поверья и обряды казанских татар") һ. б.

К. Насыйри милләтләр арасында дошманлык углары кабызган эксплуататор сыйныфларның мораль йөзләрен фаш иткән. Ул яшьләргә дә дусларны дини һәм милли үзенчәлекләренә карап түгел, ә аларның акылларына, эчке сыйфатларына карап сайларга киңәш биргән. К. Насыйри иң яхшы сыйфатларны хезмәт ияләрендә күргән, шуңа күрә дә, Туган ил төшенчәсен аның хезмәт сөйгән халкы, табигать матурлыгы, жир байлыгы белән бәйләп күрсәткән.

Туган ил һәр яшүсмернең йөрәгенә якин булырга тиеш. Туган илне дошманнандан саклау өчен ул батыр, кыю булып үсәргә тиеш. "Куркак булма, сугышта үлем турында уйлама, үзенң көчсезлегенә, куркаклыгыңны башкаларга күрсәтмә",— ди Насыйри үзенң "Кырык бакча" китабында.

Ул татар халкының гаделлек, намуслылык сыйфатларын мактый. Бу сыйфатлар яшьләрдә үстерелергә тиеш. "Дөрөсен сөйләшү, дөрөс эш итү — кешенең иң уңай сыйфатлары. Дөрөслекне яраткан кеше жәмгыятьтә зур хөрмәткә ия була",— дигән Насыйри. Ул үз халкыңны алдау, икейөзлелек сыйфатларынан балаларны сакларга кирәклеген әйтә. "Үлем алдында торганда да алдама, дөрөслек жиңеп чыгар,— ди ул.— Дөрөслекне тану кайвакытта ачы булса да дөрөсен әйтергә кирәк" ("Этика турындагы китап"). "Этика турындагы китап"та дуслык һәм иптәшлекнең белем алуда һәм хезмәттә кешеләрне берләштерүе әйтелә. Туганнарның булмауга караганда дусларың булмау начаррак. К. Насыйри бу турыда халык мәкален дә китерә: "Йөз сум акчаң булганчы, йөз дустың булсын". Ул эгоизм, буржуаз индивидуализмны гаепли. Үзенң башкаларга каршы куярга ярамый: жәмгыятькә зыян китерерлек эш эшләмә. Жәмгыять, халык интересларын шәхси интереслардан өстен куярга кирәк.

Гуманизм белән киң күңеллек — тәрбияле кешенең иң әһмиәтле сыйфатлары. К. Насыйри киңәш итеп: "Барлык кешеләр белән дә яхшы мөгамәләдә бул, алар белән ягымлы сөйләш, яхшылык эшлә...", "әгәр дә синнән яхшы әйбер сорасалар, аны кызганма, бүләрк ит., саран булма" ',— дигән. Башка әсәрләрендә дә яхшы-лыкны кызганма, көчәннән килгәнчә, халыкка хезмәт ит дип кабатлый.

Аның педагогик хезмәтләрендә дисциплина һәм тәртип мәсьәләләре дә үзәктә тора. Өлкәннәрне хөрмәт итү, кечкенәләргә игътибарлы булу, әдәплелек, кунакчылык — бу сыйфатлар һәркемгә дә кирәк. "Ахмак сүзләр әйтмә, әйтсәң икән, башкалардан да шуны ишетерсең",— дип кисәтә ул. Кунакчылык хезмәт кешесенә хас сыйфат, балалар да аны үзләштерергә тиешләр.

Ул шулай ук балаларның өстәл артында утыру кагыйдәләренә дә туктала: беренче булып ашый башлама, зур кисәкләрне авызыңа алма, кеше тәлинкәсенә карама, үз тәлинкәңә кара, иң яхшысын гына сайлап алма, ашаганда ризыкның гаебен эзләмә һ. б. ("Кабуснама").

К. Насыйри мәктәпләрдә һәм мәдрәсәләрдәге таяк дисциплинасына каршы чыккан. Бу хәлне сарказм белән бер хикәясендә тасвир-

лий: "...Бер хэлфәне күрдем, янында бер озын вә бер кыска таяклары бар, бер быргы, дәхи барабаны бар.

— Болар ни эшкә? — дип сорадым. Хэлфә әйтте:

— Бу авылда мин балалар укытып торамын. Балалар шаяралар, сабакларын укымыйлар. Миңа якынак утырганнарын кыска таяк белән сугамын, ерактагыларын озын таяк белән сугамын. Алар минем сүземне тыңламыйлар, үземнең өстемә ташланалар. Аннан соң барабанны борамын, быргыны кычкыртамын, шуннан соң халык жыелып, мине коткаралар".

Мондый педагогика белән балаларда аңлы дисциплина тәрбияләп булмаганлыкны К. Насыйри бик яхшы белгән. Укытучы таләпчән, укытуны һәм ялны дәрәс оештырган вакытта гына дисциплина урнаша. Укучыларның хезмәтен рациональ оештыру, укуда уңышларга ирешү өчен дә дисциплина кирәк.

К. Насыйриниң таләпчәнлегә түбәндәге фактта да күренә. Казан промышленнигы Сөләйман Аитовның улы Исмәгыйл К. Насыйрида укыган. Исмәгыйлнең атасы К. Насыйрига мөрәжәгать итеп: "Хәзергә суык торганда минем улым өйгә кунарга кайтсын иде. Әгәр дә галим булу өчен генә идәндә йокларга кирәк булса, ул өйдә дә идәндә йоклый ала...",— дип хат язган. Насыйри ана үз кулы белән: "Улыгыз акыллылана төшкәнче әллә 2-3 ел укытмыйсызмы?!"— дип кискен рәвештә җавап язган. Насыйри байның галимгә кисәтүле карашын, атасының иркә баласына либераль мөнәсәбәттен менә шулай бәяләгән. Баланы көеннән торып бозарга ярамый, ныклы режим ана файдалы гына була дип, К. Насыйри бик дәрәс әйткән.

Бала тәрбияләүдә таяк, тән жәзасы түгел, ә ышандыру көче зур роль уйный, ди Насыйри. "Этика турында", "Тәрбия турында", әдәби китапларында ул балаларны ышандыруга зур игътибар биргән. Халыктан туплаган һәм китапларда файдаланган халык авыз ижаты әсәрен дә ул балаларны ышандыру өчен кулланган. Аның әкиятләрендә гаделлеккә, дәрәслеккә, халык эшенә бирелгәнлеккә, батырлыкка дан җырланган. Ул балаларны яхшы үрнәккә ияргә чакырган: "Яхшылык эшләргә теләсәң, көзгегә караган шикелле башка кешегә кара: әгәр дә ул яхшылык эшләсә, аңарга охшарга тырыш, әгәр дә ул әшәкелек эшләргә җыенса, шулай эшләүдән кач".

Олылар һәрвакытта да кечкенәләргә үрнәк булып торалар. Ул "Әдәбият турындагы мәҗлесләрнең җимеше" китабында бер фактны сурәтли.

"Бер сабый бала, олуглар белән ашарга утырган, кашыгын куйды да елый башлады.

— Ник елыйсың?— диделәр.

— Бик кайнар, авызымны пешерә,— диде.

— Азрак сабыр ит, суынсын,— диделәр.

— Мин сабыр итәр идем, сез сабыр итмисез анда,— диде". Бала никадәр кечкенәрәк булса, ул шуның кадәр башкалар үрнәгенә тизрәк иярә. Менә шуның өчен тәрбия кечкенәдән үк башланарга тиеш. Бигрәк тә, балалар үзләрен белә башлаган чор, мәктәп чоры зур әһәмияткә ия. Ул чордагы мәктәпләрдә, мәдрәсәдә балаларга тиешле тәрбия бирелмәгән. Менә шуңа күрә дә К. Насыйри үзенң китапларында үз-үзеңне тәрбияләү, характерыңны яхшырту мәсьәләләренә зур урын биргән.

Шулай итеп, К. Насыйри әхлак тәрбиясе өлкәсендә зур хезмәт куйган. Балага гуманлы мөнәсәбәт, тән жәзасыннан баш тарту, хезмәт ияләренә иң яхшы мораль сыйфатлары үрнәгендә тәрбияләү кебек прогрессив идеяләр белән аны тагын да баеккан.

К. Насыйри кеше өчен физик тәрбиянең әһәмиятенә, аны акыл хезмәте белән аралаштырырга кирәклегенә күп тапкырлар басым ясаган. Бу идеясен раслау өчен ул халык мәкален китергән: "Сәламәт тәндә сәламәт акыл". Баланы ашату, эчертү генә физик тәрбияне тәшкил итми. Физик тәрбия кешенең акыл һәм әхлак үсешенә нигезләнгән булырга тиеш. Сәлам алмашулар турында кайгыртканда, ата-аналар үзләренә физик хәлләре турында да кайгыртырга тиешләр. Ата-ана агачның нигезе булса, балалар шул агачның жимешләре булып торалар. Агач яхшы үссә, аның жимешләре дә яхшы була, дигән Насыйри.

Шуңа күрә дә ул кешенең анатомиясе, физиологиясе һәм гигиена кагыйдәләре турында китап язган. Бу китабында физкультура һәм йокының кеше сәламәтлеге өчен әһәмиятенә, азык, чиста су, саф һава мәсьәләләренә зур урын биргән. Барлык тереклек өчен, ди Насыйри, саф һава кирәк. Ул кешенең үпкәсе аша гына түгел, тиресе аша да үтә. Шуңа күрә балалар чисталыкны сакларга, шәхси гигиена кагыйдәләрен үтәргә тиешләр.

1890 елгы календарыда К. Насыйри мәктәпкәчә тәрбия мәсьәләсенә караган мәкалә бастыра. Бу мәкаләсендә яшь аналарга күкрәк сөтен имезү кагыйдәләрен төшендерә, күкрәк сөтенә әһәмияте һәм киң таралган бала тирбәтүнең зыяны турында фикерләре белән уртаклаша.

Башка хезмәтләрендә дә яшьләренең гигиенасына һәм туклану режимына әһәмият биргән. Татарларда яшелчә ризык буларак аз кулланылганлыктан, яшелчә ризыкларын да тәкъдим иткән, организмга начар булганлыктан, йоклар алдыннан күп ашамаска киңәш биргән.

К. Насыйри тәмәкенең һәм аракының бала организмына зарарлы булуын күрсәткән. Кешенең эшкә сәләтлелеген торгызуда йокы зур урын алып тора. К. Насыйри да йокларга бер үк вакытта ятып, 8 сәгать йокларга киңәш биргән. Ул шулай ук мунчадан ничек файдаланырга икәннән дә әйткән: һәр атнаны мунчада юынырга, мунчадан соң ятып ял итеп алырга, мунчага ашап бармаска һ. б. ш.

Насыйри мәдрәсәләрдәгә тәрбия системасын кискен тәнкыйтьләгән, чөнки анда яшьләренең физик үсешенә әһәмият бирелми, дигән. Ул физик тәрбия халыкның хәрәкәтле уеннарын, бәйрәмнәрен файдаланырга кирәклеген әйткән. Физик тәрбиянең батырлык, кыюлык, тәвәккәллек, үз сүзендә торучанлык, ихтыяр көче һ. б. сыйфатларны тәрбияләүгә йогынты ясавын К. Насыйри яхшы аңлаган.

К. Насыйри яшәгән чорда эстетик тәрбия бирү бөтенләй диярлек булмаган. Ислам дине музыка тыңлауны да тыйган. Шундый шартларда К. Насыйри кешеләргә эстетик тәрбия бирүне, мәктәпләрдә рәсем, жыр, музыка укытырга кирәклекне күтәреп чыккан.

Ул музыканы бик яраткан, үзе дә татар халкының уен коралы — кубыз ясаган. К. Насыйри чордашлары аның өендә еш булганнар. Аларның истәлекләреннән күренгәнчә, К. Насыйри берничә уен коралында уйный белгән (курай, кубыз, скрипка, балалайка һ. б.).

"Әдәбият турындагы мәжлесләренең жимешләре" китабының 30 бүлеген ул татарлар арасында музыканы пропагандалауга биргән һәм түбәндәгә фикерне әйткән: "Кемне дә булса кайгы, борчу басса, ул яхшы жыр тыңласын. Әгәр дә берсенең йөрәге янса, яхшы жырдан аның уты сүнәр". Матур тавыш рухи азык булып тора, ул уйны яктырта, акыл эшчәнлеген үстерә, табигатьне яхшырта, мәрхәмәтлене олылай, йөрәкसेзне батырга әйләндерә, үтә саранны юмартка әверелдерә".

Сәнгать кешене канатландыра, аның ижади көчен үстерә. Борынгы греклар, ди Насыйри, авырулырга да музыка тыңларга кушканнар. Аларның фикеренчә, музыка авыруларның авыртуларын, сызлануларын баскан. Кем яхшы жыр һәм соклангыч музыка вакытында бар нәрсәгә битараф калса, мондый кешенең йөрәген мүк каплаган булып, ди Насыйри.

Ул халык жырларын халыктан язып алып пропагандалаган. Шуңа күрә дә эстетик тәрбиянең төп чыганагы итеп ул халык авыз ижатын алган. Шулай ук ул яшьләрне төрле музыка коралларында: скрипкада, гитарада, курайда, балалайкада, кубызда һ. б. уйнарга өйрәнергә чакырган.

К. Насыйри музыка белән жыр арасындагы бәйләнешне бик яхшы аңлаган. Ул: "Өгәр кәрван музыка белән хәрәкәт итсә, дөяләр дә тизрәк һәм күнелләрәк атлый. Шунуң шикелле яшьләргә дә укуда һәм хезмәттә музыка һәм жыр кирәк", — ди.

Укучыларның эстетик зәвыгын формалаштыруда әдәби әсәрләрнең дә әһәмияте зур. Насыйри халык әкиятләрен, табышмакларын, мәкальләрен бик уңышлы файдаланган.

Өгәр дә укучылар үзләре шигырьләр язсалар, бу бик файдалы. Мондыйларга К. Насыйри киңәш биреп: "Шигырьләр ачык, тирән идеяле, сүзләре аңлаешлы булырга тиеш. Чөнки алар шагыйрьнең үзе өчен генә түгел, башкалар өчен, халык өчен языла", — дигән.

К. Насыйри рәсем сәнгатенә дә зур игътибар биргән. Ул үзе рәсем ясаган, сызым сызган, укучыны да шуңа өйрәткән.

Дин буенча халык биюләре тыелса, К. Насыйри халык биюләренә зур игътибар биргән, аны бик яраткан. Балаларның биюләрен дә бик кызыксынып күзәткән һәм аларны бүлөкләр белән бүлөкләгән.

К. Насыйри рәсем сәнгатенә дә игътибарын юнәлткән. Ул үзе дә рәсем ясаган, сызым сызган, укучыларны да шуңа өйрәткән.

Укытучы һәм ата-аналар турында. Каюм Насыйри укытучы хезмәтенә зур бәя биргән. Укытучы — яшьләрнең остазы, ул үсеп килүче яшь буынны киләчәк тормышка әзерли; балаларның белем һәм тәрбия дәрәжәсе, аларның характеры ничек формалашуы укытучының шәхесенә нык бәйле.

Насыйри фикеренчә, уку-укыту эше укытучыдан билгеле бер күләмдә фәнни хәзерлек, күпьяклы эрудиция, киң күңеллек һәм түземлек таләп итә. Үзенең "Кырык бакча" китабында ул: "Өгәр кемне дә булса, нәрсәгә дә булса өйрәтергә телисең икән, иң элек син үзең бу эшнә бик яхшылап өйрән, сиңа карап башкалар да бу эшкә өйрәнергә теләрләр", — ди.

"Тәрбия" мәкаләсендә Насыйри укытучыга мондый таләпләр куя: укытучы укучыларга һәрвакыт игътибарлы булырга тиеш; аларның психологиясен исәпкә алырга, укучыларга тән жәзасы бирмичә генә укытырга тиеш. "Укытучы баланың күңелендә үзенең

эти-энисенә, туганнарына һәм жәмгыятькә, хезмәткә һәм белемгә мэхәббәт, эшсез буш селкенеп йөрүгә һәм мәгънәсез күнел ачуларга нәфрәт тәрбияләргә тиеш" — ди ул. Яхшы укытучы үз укучыларына шундый тәэсир итә ки, алар укытучыларын гомерләре буга онытмыйлар һәм яраткан укытучылары алар күнеленә салган принциплар буенча яшиләр.

К. Насыйри укытучының сөйләменә югары таләпләр куя. Укытучының мөләәм йөзле, яхшы гадәтле, оптимист булуы зур әһәмияткә ия. Насыйри яңа төр укытучы — үз эшенең остасы өчен көрәшә. Укытучы кебек изге эшкә очраклы кешеләр үтеп кермәскә тиеш. "Тәрбия" мәкаләсендә ул: "Укытучы-педагог үзен бөек эшкә, изге эшкә алынган кешеләр исәбенә кертеләргә тиеш. Әгәр син укытучы һәм педагог икәнсең, укучыларыңны шулай итеп тәрбиялә ки — син биргән тәрбия укучыңа якын тормышыңда төп юнәлеш булсын.

Насыйри үзе дә таләпчән, жыйнак, балаларны яратучы тәрбияче буларак, башкаларга үрнәк булып тора. Ул педагогика өлкәсендә галим-теоретик кына түгел, ә бик яхшы укытучы — практик та иде. Насыйри һәр дәрәскә жентекләп әзерләнә, үз эшенә бик таләпчән карый иде. Аның укучысы проф. П. Масловский үзенең истәлекләрендә К. Насыйриниң бу сыйфатлары турында болай ди: "Ун баллы система буенча мин һәр фәннән 10, 9, 8 балл ала идем. 1855 елдан татар телен безгә Зөя өязе Шырдан авылы татарлары Каюм Насыйри укыта башлагач, мин 6 һәм 8 балл гына ала идем һәм бу билгеләр К. Насыйриниң иң югары билгеләре иде.

Ләкин Насыйриниң таләпчәнлегә нигезле һәм яхшы ниятле иде, ул укучыларның ихтыяжларын аңлай һәм һәрвакыт аларга төрлечә ярдәм итә иде. Ул укытучыларга: әгәр нинди дә булса эш кушасың икән, нинди эш кушасыңны алдан ук уйлап куй; эш кушканда тәвәккәл бул, бер генә әйт һәм үгетләп торма,— дип киңәш бирә. Укучылары аны бик яратканнар, аны үзләренең дустаны һәм остасы дип санаганнар, аңа барысы да ышанганнар.

Каюм Насыйри иң авыр шартларда да халык мөғарифенә армый-талмый хезмәт итүнең ачык мисалы булып тора. Мохтажлык һәм тормыш мәшәкәтләренә карамыйча, ул укытучы һөнәренә тугрылыклы булып кала. Ничектер, абыйсы Габделхәйгә ул үзенең ярлы яшәве, ашау-эчү һәм юньле киенү өчен акча житмәве, фатирының начар булуы һәм түбәсеннән су үтүе турында яза, ләкин мәғрифтәче үз эшеннән матди файда алу ягын гына эзләмәгән.

Насыйри балаларны жәмгыятьтә тәрбияләү ягында булса да, тәрбиядә гаиләнен роленә дә ул зур игътибар биргән.

Балалар һәм эти-эни арасында үзара аңлашу урнашкан тату гаиләдә баланың акыл, рухи һәм физик үсеше өчен уңайлы шартлар тудырыла. Өгәр дә ата-ана үзләре белемгә омтылмасалар, хезмәт яратмасалар, билгеле, балалары да, алардан күрәп, белем алуға һәм хезмәткә күңел бирмәячәкләр.

Яшь аналарға киңәш бирү формасында язылган "Балаларны тәрбияләү турында" дигән тирән эчтәлекле мәкаләсендә Насыйри баланы туган көнненән алып дәрәс тәрбия бирүдә ананың ролен ассызыклап күрсәтә.

Яхшы ата-аналар балаларының укытучылары белән даими элем-тәдә торалар, аларны ихтирам итәләр. К. Насыйриниң үзләренән балаларына белем бирүче укытучыларға үзләренән байлыклары белән масаючы, өстән көлеп караучы кайбер бай ата-аналардан ачы көлеп язган сатирик шигыре дә бар.

Ата-аналар балаларына таләпчән, игътибарлы һәм кечелекле булырга тиешләр. Насыйри, баласына артык табынып, аны суқыр мэхәббәт белән яратып, баласының һәр көйсезлеген үтәргә эзер торучы ата-аналарны кискен гаепли. Шул ук вакытта, ул балаларға эти-эниләрен, олыларны һәм картларны хөрмәт итәргә киңәш бирә. Аның кулъязма "Казан шәһәрәндә яшәүчеләргә өндәмә" дигән китабында (150 якын битле) ата-аналарға түбәндәге киңәшләр бирелә: 1) балаларның тормышын оештыру; 2) киём-салым; 3) балаларны тәрбияләү; 4) фәннәрне үзләштерү; 5) гигиена кагыйдәләре; 6) белем алу; 7) телләренә өйрәнү методлары (бигрәк тә рус телен һәм туган теленә); 8) мәдрәсәдәге искергән программаларны һәм укыту методларын тәнкыйтьләү һ. б. Кызганычка каршы, бу китап басылып чыкмаган.

К. Насыйри өлкәннәрне укыту мәсәләсендә дә зур хезмәт куйган. Татар халкы арасында гомуми наданлык хөкем сөргәндә, мәктәптә генә балаларға тәрбия биреп, уңышка ирешеп булмаслыгын, өлкәннәргә дә белем бирергә кирәклеген К. Насыйри бик яхшы аңлаган.

Шул максаттан чыгып, К. Насыйри өлкәннәр өчен фәнни китаплар бастырып чыгару эшенә керешкән.

Белемнең файдалы булуын оператив пропагандалау, тормышта вакыйгаларны яктыртып бару өчен газета кирәк була. К. Насыйри татар телендә "Таң йолдызы" исеме белән газета чыгарырга тели. Ләкин патша хөкүмәте газета чыгаруға ризалык бирми. Менә шул вакытта татар телендә календарьлар чыга башлый. Календарьлар

1871 елдан 1897 елга кадәр чыгарыла. Алар күпмедер дәрәжәдә газета-журналларны алыштырганнар. Календарьның этәлегә төрле темаларга караган педагогика, анатомия, физиология, гигиена, агрономия, космография, законоведение, публистика һ. б. Шуңа күрә дә К. Насыйриның бу календарьлары һәркемнең өстәл ярдәмлегенә әверелгән.

Аның календарьларының популярлыгын бер факт раслый. 1886, 1887, 1895 нче елларда аның календарьлары бастырылмагач, бик күп сораулар белән хатлар агыла башлый. Ә 1897 елда патша цензурасы календарьлар чыгаруны туктаткач, укучылар авторга үзләренең теләктәшлекләрен белдереп, кайгырып хатлар язганнар.

Семипалатинскийдан Габделкаюм Гаделлатыйпович Насыйрига язган хатында: "1898 елга сезнең календарьларны чыгарырга рөхсәт бирмәүләрен белгәч, бик борчылдык. Сезнең һәр китабыгыз 100 сумнан да артыграк",— дигән.

К. Насыйриның рус, гарәп, фарсы һ. б. телләрдән татар теленә тәржемә иткән китапларының әһәмиятен бәяләп бетергесез. Ул, чын мәгънәсендә, тәржемә остасы булып танылды.

Мәгърифәтче шулай ук санитария, гигиена, медицина белемнәрен халык арасында пропагандалауга да зур көч куйды. 1885 елда чыккан календарьда "Кеше организмының хәле һәм гигиенасы" мәкаләсендә татарларның кан агызу, сөлек салдыру эшләрен тәнкыйть иткән, ә 1890 елгы календарьда тәмәкенең зарарын ачып биргән.

К. Насыйри татар тормышындагы искелек калдыкларына каршы аяусыз көрәшкән. 1888 елда "Эчкеченең хәле" поэмасын язган. Соңыннан бу китап берничә тапкыр кабат бастырылган. 1896 елда эчкечелеккә каршы плакат төзелгән. Эчкечелекнең нинди нәтижеләргә китерүен яхшылап аңлаткан, укучыны арагы эчмәскә, сәламәтлекләрен сакларга өндәгән.

Каюм Насыйри өлкәннәргә укуга да күрсәтмәләлек принцибын оста файдаланган.

Аның "Чәчәкләр һәм үләннәр" хезмәтендә киң таралган 153 авыруга аңлатма бирелгән, төрле үләннәргә дөвәләү үзенчәлекләре тасвирланган. Насыйриның бу хезмәте халык медицинасын өйрәнеп, рус телендәге чыганаклардан файдаланып язылган. Ул ныгыту, ярсыту, эч йомшарту, сидек кудыру, тир чыгару һ. б. дәвалау максатыннан еш кулланыла торган 192 үсемлеккә тасвирлама биргән.

1894 елда чыккан "Гәүдә әгъзаларының функциясе һәм гигиенасы законы" хезмәтендә кешенең анатомиясен һәм физиологиясен татар телендә тасвирлап биргән.

К. Насыйри төрле өлкәләргә караган китаплар бастырып чыгаруда халык массаларының соравына да зур игътибар иткән. Мәсәлән, Мөхәммәтйосыф Казаков аңа мөрәжәгать итеп: "Акыл иясе, хөрмәтле Габделкаюм әфәнде! Сөзгә үземнең сәламнәремне җибәреп, сөздән хәер-фатиха көтеп калам. Әфәндем, Сөзнең төрле өлкәләргә караган бик күп китапларыгызны күрдәм. Һәрбер китабыгыз искиткеч файдалы һәм кирәкле. Аннан соң, әфәндем, безнең мөселман телендә техникага, һөнәрләргә караган китаплар юк. Әгәр дә бу өлкәләргә караган китаплар язсагыз, Сөзнең безгә карата зур ярдәмез, игътибарыгыз булыр иде", — дип хат яза.

Насыйри бу сорауга җавап итеп, слесарь һәм ювелир эшләре буенча ярдәмлекләр төзегән.

К. Насыйри башка авторларга да ярдәм кулы сузган. Мәсәлән, аның җитәкчелегендә Зыя Бәхтияров 1898 елда өстәл календаре һәм астрономия буенча дәреслек язган.

К. Насыйриниң китапларына сорау бик зур булган. Әгерҗедән: "Хөрмәтле язучыбыз, Габделкаюм әфәнде! Сөзгә күп сәламнәр җибәреп, сөздән хәбәр итүегезне үтенәбез: быел чыгарырга вәгъдә иткән "Татар теле сөзлегә", "Гарәп теле кагыйдәләре" басылып чыкмадымы? Бу китапларның басылып чыгу вакытын, бәясен хәбәр итүегезне үтенәбез. Алга таба нинди китаплар чыгарырга уйлыйсыз? Әгәр дә исемнәрен хәбәр итсәгез, бик шат булыр идек. Милләт өчен файдалы китаплар язучыгызда уңышлар теләп калабыз. Әгерҗе авылы укучылары Мөхәммәтфатыйх Мансуров (икенчесенең имзасы танылмый) 2 январь 1895 ел."

Аңа Казан губернасыннан гына түгел, Пенза губернасыннан Госман Мостафилов, Астраханнан "Русча-татарча сөзлек", Верхнеуральскийдан Лотфулла Надиров, Орскидан Кәшиф Шәриповлар китап сорап мөрәжәгать ителәр.

К. Насыйри китапларына сорау күп булганлыктан, аның китаплары кат-кат бастырылган. Мәсәлән, "Буш вакыт" китабы гына да 8 тапкыр бастырылган. Аның китаплары фәнни югарылыкта, һәркемгә аңлаешлы, бәясе ачыгыннан һәркем дә алырлык була. Насыйри үзенең акчаларын китап бастыруга тоткан.

Казан губернасының иң ерак авылларында китаплар тарату өчен К. Насыйри бу эшкә үзенең укучыларын, мэдрәсә шәкертләрен

тарткан. Гали Чокрыйның улы Гарифулла 5 ел каникулга киткән вакытта халык арасында тарату өчен Насыйридан төргәк-төргәк китаплар алуын искә төшерә.

К. Насыйринның бу эшен күрә алмаучылар да булган, анарга төрлечә каршы төшкәннәр, куркытканнар, янаганнар. Ләкин К. Насыйри үз алдына куйган максатыннан тайпылмаган. "Һәр уйлап табучы, новатор үзенең идеяләрен тормышка ашырганда, каршылыкларга очрый. Колумб белән Гутенбергның бәхетсезлеге һәркемгә билгеле, ләкин соңгы буын гына ал арның бөөклеген белде",— дип язды К. Насыйри,

Каюм Насыйри үзе дә яшъ буынның, халыкның аны күрсәткән хезмәтләреннән чыгып баялүүләренә ышанган.

К. Насыйри татар балалар әдәбиятына нигез салучыларның берсе булды. Ул укуны ял итүнең бер төре итеп карады һәм китапны зур бәя биреп: "Китап — ул гажәеп бакча, аның юллары — нәркис гөлләре",— дигән. Ул дөньяви эчтәлекле матур әдәбият эсәрләрен укырга рөхсәт итмәгән ата-аналарны шелтәлгән. Китап укыганда бала үзенең буш вакытын файдалы хезмәт белән үткәрә, фән һәм тормыш өчен кирәкле белем ала.

Иң яхшы укытучы булып китап тора. Китап — ул киңәшче, кешене күп кенә кыенлыктардан саклый, төрле эшләргә ярдәм итә. Менә шуңа күрә дә, башка танылган педагоглар шикелле, К. Насыйри да үзенең ижади эшчәнлегендә балалар әдәбиятын булдыруга игътибар бирде.

Татар китапларын басу өчен типографияләр фәкать 1801 елда гына эшли башлый. К. Насыйрига кадәр балалар дини эчтәлекле "Кисекбаш" (1845), "Бәдавам" (1846), "Ахырзаман китабы" (1847), "Рисалаи Газизә" (1807 елда языла, 1847 елда бастырыла), "Фәзаимии шогур" (1854) һ. б. китапларны гына укыганнар, дөньяви эчтәлекле китаплар бөтенләй булмаган. Бу китаплар гарәп, фарсы, төрки телләрдән алынган сүзләр белән язылганнар, дини эчтәлеккә корылганнар. Балаларда пессимизм һәм куркыту уятканнар. К. Насыйрига кадәр балаларга класстан тыш уку өчен Салихжан Кукляшевның "Диване хикаяте татар" (1859) хрестоматиясе һәм Хужа Насретдин турында татар халык легендалары һәм мазәкләре" (1845) генә булган.

К. Насыйри "Бакырган", "Фәзаилеш шогур", "Тук һәм ябык жен" китапларының балага бернинди дә файда бирмәгәнлеген әйткән. Мәсәлән, "Фәзаими шогур" китабында гөнаһлыларны түбә өрлегенә

асып куюлары әйтелә. К. Насыйри көлеп сорау бирә: "Бу өрлек чыдатыр дип уйлыйсызмы? Әгәр дә тимер булса ул эриячәк, әгәр агач булса, ул яначак. Бу белем бирә торган китап түгел, ә чеп-чи ялган".

К. Насыйри үзенә беренче әсәрләрен күренекле рус педагогикасы классигы К. Д. Ушинскийның дидактик әкиятләреннән чыгып язган. Аның "Буш вакыт" китабында баланың дөньяга карашын киңәйтәлек табигать күренешләре, табигать турында файдалы мәгълүматлар бирелгән. Бу китап 1860 елда дөнья күрсә, ә 1868 елда өстәмәләр белән кабат бастырылган. Әлеге китап балалар әдәбиятының башлангычы булып тора. Китап бик күп бүлекләргә үзгәртелә алган: "Кеше гәүдәсе һәм йөрәге", "Яна жир" (Христофор Колумб), "Күк йөзә", "Ераклык", "Жир", "Жир шарының әйтелеше", "Һава насосы", "Һава шары", "Температураның үзгәрүе", "Су", "Яңгыр", "Бәс", "Кар", "Боз", "Кыш", "Яз", "Жәй", "Көз", "Балчык", "Кирпеч", "Пыяла", "Тоз", "Шикәр", "Күкерт", "Тимер", "Бакыр", "Болаң", "Кит", "Кошлар" һ. б. һәр бүлектә К. Насыйри чынбарлыктагы фактларны китереп, табигать күренешләрен ышандырырлык аңлатып биргән.

Фәнни материалны популяр итеп аңлатып бирү өчен автордан зур көч кую таләп ителгән.

К. Насыйриниң балалар әдәбиятына кергән "Тәрбия турында", "Этика турында", "Кырык бакча", "Кабуснамә" һ. б. китаплары дидактик жанрда язылганнар. Аның "Кырык бакча" (1880) китабы кыска дидактик хикәяләрдән, мәсәлләрдән, өйрәтү характерындагы такмаклардан тора, теге яки бу сорауларга җавап табарга ярдәм итә.

"Әдәбият буенча әңгәмәдәшләргә китап" (1884) хрестоматия характерында өлкәннәргә атап язылса да, бу китаптан балалар да уңышлы гына файдаланганнар. Халык шагыйре Г. Тукай да үзенә 8-9 яшьлек вакытында, бу әсәргә укып, авыл кешеләрен таныштыруын искә төшереп язган.

К. Насыйриниң "Жәһангир хикәят" китабы халык зирәклегенә, тапкырлыгына нигезләнгән, күптөрле мәсәлләр һәм хикәяләр тупланган ("Эт һәм сөяк", "Ана һәм бала", "Кыз һәм бала", "Челән һәм чыпчык" һ. б.).

К. Насыйри рус, көнчыгыш телләреннән "Кабуснамә" (1881) "Әбүгалисина кыйссасы" (1881), "Кырык вәзир кыйссасы" (1868), "Төлрөх һәм Камәржан әкиятләре" (1896) китапларын татарчага тәржемә иткән. Ул китапларны тәржемә иткәндә, тәрбия бирүне күз

алдында тотып, текстны үзгәрткән, эшкәрткән. Аның үз фикере бигрәк тә "Кабуснамә" китабында ачык чагыла.

Укучылар арасында К. Насыйриның "Әбүгалисина" китабы зур популярлык казанды. Бу фантастик повесть К. Насыйри яшәгән чорда да 7 тапкыр басылган. Бүгенге көндә дә бу әсәрне укучылар рус һәм татар телләрендә яратып укыйлар. Китаптагы вакыйгалар укучыларның күзаллауларын үстерә, фантастик күренешләр реаль күренешләр белән үрелеп барыла, халыкның караңгылыктан, усал көчләр изүе астыннан чыгарга омтылышы чагылдырыла.

Аның "Кырык вәзир" китабы 80 новелланы үз эченә алган. Бу китап 8 тапкыр басылып чыккан.

К. Насыйриның әсәрләре халыкка аңлаешлы булган, аны яратканнар, кулдан-кулга йөртеп укыганнар. Мәдрәсәләрдә аның китаптарын укырга рөхсәт итмәсәләр дә, шәкертләргә бу китаптар таныш булган.

"Әдәбият турында мәжлесләрнең жимеше" китабы унаеннан шәкерт М. Укмәси: "Шүрлектә никадәр китап булса да, мин татар егете бу китаптарның берсен дә аңламый идем. "Йосыф", "Алма китабы", "Бакырган" китаптары миңа ят иделәр. Ә Насыйриның китабын мин кулымнан да төшермәдем, яшыләр кичәсенә дә алып бардым, анда бергәләп укый идек. Безгә бу китап рухи азык бирә иде. Егетләр Казанга барып кайттылар, ләкин бу китапны таба алмадылар. Шулай булса да, бу китаптан барыбыз да файдаланды", — дип искә ала.

К. Насыйриның балалар китабына карата таләпләре, аның үрнәкләре татар халкының балалар әдәбиятын үстерүгә нигез булып торалар.

К. Насыйри татар педагогикасының күренекле вәкиле булып тора. Аның тырыш хезмәте, ныклыгы нәтижәсендә татар педагогикасы, схолостик тәрбия системасын кире кагып, прогрессив педагогикага мөрәжәгать итте. Мәгърифәтченең бөтен эшчәнлегендә татар һәм рус халкын якынайту, татарларга рус педагогикасының демократик тенденцияләрен житкерү кызыл жеп булып сузыла. К. Насыйри И. Хәлфин, Х. Фәезхановның мәктәп өлкәсендәге эшчәнлекләрен дәвам иттереп, татарлар өчен рус мәктәбе тибында ана телендә укыта торган мәктәпләр ачуны, мәжбүри рәвештә рус телен укытуны таләп итте.

К. Насыйриның һәр язган хезмәтен чордашлары зурлап бәяләделәр. Яратып укыдылар. Аның мәгърифәтчелек идеяләрен Г. Ильяси,

З. Бигиев, Ф. Халиди, Г. Камал кебек язучылар күтәреп алдылар. К. Насыйриның мәгърифәтчелек эшен дәвам иттергән халык шагыйре Г. Тукай да аның әсәрләре белән тәрбияләнгән. М. Гафури, Ш. Камал, Х. Ямашев, Г. Коләхмәтов кебек татар халкының алдынгы кешеләре К. Насыйри традицияләрендә тәрбияләнеп житкәннәр.

Вакытлар, еллар үткән саен, Каюм Насыйриның тарихи урыны, халыкка күрсәткән хезмәте, фәнгә, мәдәнияткә керткән өлеше тагын да ачыла бара.

Киң эрудицияле мәгърифәтче галим Каюм Насыйриның фәннең төрле тармакларындагы күп яклы гыйльми хезмәтләре татар халкы мәдәниятенә кадәрле, кыйммәтле хәзинәсе булып тарихка керде.

* * *

Унсигезенче лекция

ДЕКАБРИСТЛАРНЫҢ ПЕДАГОГИКАГА ҺӘМ РОССИЯ МӘКТӘБЕНӘ ЙОГЫНТЫСЫ

Самодержавие крепостной стройга каршы революцион көрәшләрәндә декабристлар халык мәгариф эшенә зур игътибар биргәннәр. Декабристлар хәрәкәтенең программасы таләпләренең берсендә халык арасында укый-яза белүне булдыру куелган. Галимнәр һәм укытучылар эшчәнлеге артыннан хөкүмәт тарафыннан урнаштырылган бюрократик күзәтү системасын декабристлар катгый тәнкыйткә тартканнар, патша чиновникларының илдәге мәдәният һәм фән үстерү эшен кысрыклауга һәм комачаулауга каршы кискен протест белдергәннәр.

Декабристларның яшерен оешмалары аерым декабристлар кебек, солдатлар арасында грамоталылыкны киңәйткәннәр, мәктәпләрнең солдат балалары өчен хәрби-ятимнәр бүлегенә зур йогынты ясаганнар, үзләренең утарларында крепостной крестьяннар балалары өчен, ә шәһәрләрдә ярлыларның балалары өчен мәктәпләр ачканнар. Алар халык мәктәпләренең киң челтәрен булдыруга ирешкәннәр. Аларның фикеренчә, мәктәпләр жәмгыять көчләре белән ачылып, хөкүмәт тикшерүеннән бәйсез булырга тиеш.

Бу дворян революционерлары жәмгыять үсешенә карашларында идеалистлар булганнар. Жәмгыять мөнәсәбәтләрен үзгәртеп коруда бик мөһим фактор итеп мәгарифне санаганнар. Шулай да кайбер декабристлар (П. П. Пестель һ. б.) мәгарифнең хәзерге стройдан бәйле булуын дәрәжәсенә кадәр күтәрелеп житкәннәр. Мәгариф һәм дәрәжә тәрбия өчен кирәкле шартлар булачагын алар самодержавиенә һәм крепостнойлыкны бетерүдә күргәннәр.

Тәрбия кешеләрнең материал яшәү шартлары, сәяси азатлык һәм хәзерге жәмгыять строеның үзенчәлеген чагылдыручы башка факторлар белән бәйле икәнә турыдан-туры П. П. Пестель төзөгән "Русская правда"да күрсәтелгән. Идарә итүне төзәтергә кирәклегенә турында һәм аннан соң гореф-гадәтләр үзгәрәчәге турында эйткән Пестель.

Деспотизмнан һәм крепостнойлыктан азат ителгән яңа Россиядә барлык гражданның мөһим хокугыннан белем алуға хокук бу-

лырга тиеш дип санаганнар декабристлар. Яңа дәүләт хакимияте барлык халык өчен киң мәктәпләр челтәрен булдырырга һәм жәмгыять мәнфәгате буенча гаилә тәрбиясенә көн саен йогынты ясарга тиеш дип уйлаганнар алар.

Яңа тәрбия үзенең эчтәлеген буенча патриотик, халыкчан, барлык халык та үти алырлык һәм максаты буенча гражданнар гадел, үз халкын яратучан һәм барлык көчен ватанның чәчәк атуына биргән булырга тиеш. Дворян революционерлары хөкүмәтнең яшьләрдә барлык урыслыкка жирәнәп карауны, ә чит илләргә ихтирам итүне тәрбияләвенә зур ачу күрсәткәннәр. Урыс телендә халыкның бөеклеге булган ватан тәрбиясен үткәрүне таләп иткәннәр. Декабристларның берсе: "Халыкның саф күңеллеге һәм горуурлығы чит ил тәрбиясе белән бетерелүе — жәмгыять кайгысы", — дип язган.

Декабристлар укытучыларга зур җаваплы бурычлар тапшырганнар. Укытучыларга яшь буынны яңа һәм гаделрәк тормыш шартларына әзерләргә туры киләчәк.

Дворян революционерлары фикеренчә, тәрбиячеләр "гаделлектә сыналган, ватанга мэхәббәт ягыннан билгеле, халык горуурлығы белән сугарылган, чит илләр йогынтысына нәфрәтле булырга тиешләр. Барлык халыкның бөек игелекләрен тасвирлап аларга карата охшарга теләүне тәрбияләнүчеләр йөрәгендә урнаштырырга тиешләр".

Дворян революционерлары балаларны укытуда алдынгы методлар куллануны кискен яклаганнар, өйрәнергә тиешле материалларны механик рәвештә хәтергә алуға, ятлауға һәм муштрага каршы чыкканнар. Укучыларга фактлар һәм күренешләр белән танышуга мөмкинлек биреп, акыл эшчәнлекләрен үзлектән эш итүне тәмин итеп өйрәтүнең оештыруын һәм методын таләп иткәннәр.

Ялутор шәһәрендә каторганы үтеп мәктәп ачучы декабрист Якушкин: "укытучы нинди фәннән укытса да, укучыга фән төшенчәсен әзер итеп әйтми, ә оста укытып... укучының үзеннән төшендерүгә ирешә ала", — дип әйткән.

Халыкта белем күтәрү чарасы итеп декабристлар үзара укыту (ланкастер) системасын, ягъни дәрәсләп сыйныф буенча түгел, ә бүлекләр (дистәләр) буенча, өлкән укучыларга укытучылар тарафыннан кулланма биреп, укытуны тапшыру тәртибендә үткәрелә торган мәктәпләргә санаганнар.

Көнбатыш Европада кулланыла башлаган ланкастер системасы буенча үзара укытуны патша хөкүмәте Россиядә халык арасында

дин һәм изге язмаларны тарату исәбеннән кертергә жыенганда декабристлар халык арасында укырга-язарга өйрәтүне, белем, ә кайчакта революцион пропаганда тарату өчен үзара укыту мәктәпләрен оештырганнар. Алар халык өчен мәктәпләр оештыручы, халык арасында укыла торган уку әдәбиятын һәм китапларны чыгару белән шөгыйльләнүче, укытучылар әзерләүче, укучыларга түләүсез медик ярдәм күрсәтүче "Үзара укыту училищеларын төзүче ирекле оешма" ("Вольное общество учреждения училищ взаимного обучения") исемле житди жәмгыять оешмасын корганнар. Чынбарлыкта бу оешма декабристларның "Иминлек берләшмәсе" ("Союз благоденствия") дигәннең педагогик филиалы булган, ә берләшмә таратылгач, декабристларның "Төньяк жәмгыяте" ("Северное общество") белән якин бәйләнештә торган. Декабристлар йогынтысы буенча урыс укытучылары бу вакытта Петербуртта, Киевта һәм Мәскәүдә укый-язарга өйрәтү өчен эчтәлегенә крепостнойлыкка каршы идеяләр керتكән дидактик материаллар ("таблицаалар") төзегәннәр. Декабристлар восстаниесе тар-мар ителгәч "Ирекле оешма" ябылган, таблицаларны юк иткәннәр, ә дворян революционерлары тарафыннан ачылган үзара укыту мәктәпләре бетерелгән.

Декабристлар восстаниесе тар-мар ителгәннән соң патша хөкүмәтенә халык мәгарифе өлкәсендә сәясәте. Декабристлар восстаниесенә сәбәбен Николай I аң-белем таратылуыннан күргән һәм бу эштә фәнне һәм мәктәпне, профессорларны һәм укытучыларны гаепләп чыккан.

1826 елда уку йортларын оештыру буенча аерым Комитет төзелгән. Мәктәп мәгарифе системасы халык аңында самодержавие-крепостной идеологиясен сәндерерлек дәрәжәдә сәләтле булсын өчен Комитет ашыгыч рәвештә барлык уку йортларына бертөрлелек кертергә тиеш булган. Фәннәрне укытуда хөкүмәткә каршы урнашкан барлык зарарлыкны "туктатырга, юк итәргә, аларны дингә ышану, патша һәм ватанга тугрылыклы булу һәм бурычны үтәү башлангычларына кайтару өчен кирәкле чараларны булдырырга,— дип әйткән Мәгариф министры Шишков. ...Барлык фәннәр кирәк булмаган фикер йөртүләрдән чистартылырга тиеш". Шулай да белем бирү "укучылар алырга тиешле званиеләр белән туры китерелергә тиеш".

Мәктәптә укытыла торган фәннәр һәм аларны укыту методлары, иман, законнар һәм эхлаклык турындагы төшенчәләр белән бергә укучыларны катламыннан күтәрелергә онытылмыйча, иттерүне

булдырырга тиеш, дип патша Николай I комитетка язган. Мәктәпнең төп бурычы кешене үз катламның вазифаларын үтэргә эзерләү булырга тиеш, дип күрсәткән ул.

1828 елда **"Университетлар карамагындагы гимназияләр һәм училищелар уставы"** ("Устав гимназий и училищ, состоящих в ведении университетов") исемле реакция устав чыгарылган. Һәрбер мәктәпнең төре төгәлләнгән характер алган һәм аерым катламга ярдәмгә тартылган. Мәктәп системасының катлам үзенчәлеген ныгыту максатыннан чыгып 1804 елда кертелгән уку йортлары арасындагы бәйләнеш юк ителгән һәм мөхәллә училищелары "иң түбән хәлдәге" малайлар һәм кызлар өчен исәпләнәп, аларны өз училищеларына эзерләргә тиеш булмаган.

Өз училищелары дворянлыкка кермәгән сәүдәгәрләр, кәсепчеләр, мещаннар һәм шәһәрнең башка халык балалары өчен билгеләнәп, инде өчеллык уку йортларына эйләнгәннәр. Аларда түбәндәге фәннәр укытылган: алла законы, изге һәм чиркәү тарихы, россиялеләр теле, арифметика, геометрия (стереометриягә кадәр һәм дәлилсез), география, кыскартылган гомуми һәм Русь тарихы, матур язу, сызым һәм рәсем. Физиканы һәм табигатьне укыту туктатылган, ә математика догматик рәвештә укытылырга тиеш булган. Шәһәрнең привилегиясез катлам балаларын гимназиягә керүдән аеру өчен өз училищеларда өстәмә курслар ачарга рөхсәт ителгән. Теләгән балалар анда укуларын давам итеп ниндидер һөнәр алырга хаклы булганнар. Укытучыларның эшчәнлеген тикшереп бару өчен хөкүмәт дворяннарны тарткан.

Гимназияләр дворяннар һәм чиновниклар өчен билгеләнгәнлектән, университет белән бәйләнешләрен саклап калганнар. Алар университетта уку хәзерлеген бирергә, шулай ук яшьләренә белемнәрен "хәлләренә житкерерлек итеп" тормышка чыгарырга тиеш булганнар. Гимназиядә тел-әдәбият һәм логика, латин, немец һәм француз телләре, география һәм статистика, тарих, физика укытканнар. Университетлы шәһәрләрдәге гимназияләрдә грек телен дә өйрәнгәннәр.

Шулай итеп гимназияләр классик уку йортларына эйләнеп киткәннәр. Классицизм француз буржуаз революциясе чорында барлыкка килгән идеяләргә карата үзенчәлекле реакция була.

1828 елның уставында һәм хөкүмәтнең шуннан соңгы эмерләрендә уку йортларының эшчәнлеге, анда таяк тәртибе урнаштыру артынан күзәтүгә зур игътибар бирелгән. Патшалык барлык мөк-

тәпләрне казармага, ә укучыларны һәм студентларны солдатларга әверелдерергә омтылган. Мәктәпләрдә физик жәза куллануга рөхсәт бирелгән. Уку йортларында укучыларның һәм укытучыларның то-тышларын күзәтүче ролен башкаручы чиновниклар штаты күбәй-гән.

Мәктәп полициясе артуы белән бергә губерния һәм өяз чинов-никларының мәгариф эшенә тыкшынуы көчәйгән. 1831 елдан соң Кавказ мәктәпләре Кавказ баш управляющие, ә себер мәктәпләре Себер губернаторы күзәтүенә бирелә. Патша полициясе өйдә уқы-туга һәм хосусый укытучыларның эшчәнлегенә каршы бик кискен көрәш алып барган. Гимназия яисә университет бетерү турында аттестаты булмаган, яисә остаз хокукын алуға ирешү имтиханын тапшырмаган кешеләрнең укыту эше белән шөгыйльләнә алмаулары турында катгый кисәтү булган. Тәрбиянең төп бурычы патшага турылыклы гражданныр әзерләү, аллага һәм өстәге хакимияткә карата вазифалары турында укучыларга төшендерү булган.

Россия кырында патша сәясәте империягә кергән халыкларны урыслаштыруға юнәлдерелгән булган.

Православие, самодержавие һәм халыкчанлык, мәгариф өлкәсендәге сәясәтнең идеология нигезе. 1830 елдагы Европа революциясе, 1830-1831 еллардагы поляклар восстаниесе, Россия эчендә күп халыклар чуалышы нәтижәсе Николай I эчке сәясәтенең реакцион курсына китерә.

1833 елда халык мәгарифе министры итеп С.С. Уваров бил-геләнгән. Мәгариф эшендә хөкүмәт программасын нигезләп, ул "яшьләрнең фикерләрен биләп алырга", аларда "котылуыбызның соңгы чарасы һәм ватаныбыз көченең гадел ышанычы һәм бөеклеге булган православие, самодержавие һәм халыкчанлыкның чын урыс саклавыч башлангычын" тәрбияләргә кирәклеген белдергән.

Православие, самодержавие һәм халыкчанлык башлангычларын мәктәптә укытуға кергү халык мәгариф эшчәнлегенең төп юнәлеше булып киткән. Аның гамәлгә ашуы "бозык төшенчәләр" белән, яшь-ләр үсешенең юлындагы "акыл плотиналарын күбәйтәп" "зиннәтле" (ягъни, киң) белемнәрне алуға омтылуны йөгәнләп бертуктаусыз көрәш буенча башкарылган.

1835 елдагы университетлар өчен чыгарылган яңа устав буенча университетларның мәктәпләрне идарә итү һәм фәнни оешмалар төзү хокукы юкка чыгарылган. Уку йортлары турыдан-туры уку округы караучыларына тапшырылган, университетларда автономия

чынлыкта беткән һәм разночинецларның университетка керүен кысрыклау чаралары күрелгән.

Патша Николай I бигрәк тә Мәскәү университетын күрә алмаган. Катгый режим булуга карамастан университетта революцион түгәрәкләр барлыкка килгән. Мәскәү университетының инспекторына махсус инструкция тапшырылган. Аның буенча студентларны полицияләрдән күзәттерү түзә алмаслык чиккә житкән.

Халык мәгарифе министры гимназиядә белем алу күләмен озайту өчен күп кенә чаралар караган. 1844 елда гимназиянең уку планыннан статистика алынган, 1845 елда математика укуы кыскартылган. 1847 елда логика фәне бетерелгән. Уку вакытының 41% өлеше борынгы латин һәм грек телләрен өйрәнүгә киткән.

Гимназияләрдә укучыларга жеза бирү чаралары көчәйгән. 1828 ел уставы буенча физик жеза өч кече класс укучыларына кулланылса, 1838 елдан барлык гимназистларны да жезага тарту кертелгән.

"Дворяннар чыгышыннан булмаган яшүсмерләргә белем алудан тоткарлау өчен" 1845 елда Уваров укуы өчен түләү хакын арттырырга тәкъдим биргән. Николай I аның тәкъдимен хуплаган һәм докладына язган: "Өстәвенә уйлап карарга кирәк, разночинецларның гимназиягә керүен туктату жае юкмы икән". Патша халык массаларының белемгә омтылышына каршы көрәшкән көчәйтергә өндөгән.

1848 елдагы Көнбатыш Европа илләрендәге революциядән соң патша хөкүмәте мәктәпләргә репрессияләргә яудыруны янадан көчәйткән. 1828 елда гимназияләрдә кертелгән классицизм зарарлы дип игълан ителгән, чөнки Греция һәм Римның антик әдәбиятен һәм тарихын өйрәнү, анда республикача яшәү төре булганлыктан, яшьләргә самодержавие-крепостной стройга турылык булуына комачаулы икән дип ачыкланган. Табигать фәннән өйрәнүгә нигезләнгән урта белем алуның реаль юнәлешкә укучылар аңында материалистик идеяләр уяту мөмкинлегә хөкүмәткә куркыткан. Хөкүмәт урта мәктәпнең гомуми белем бирү үзгәртелгән каршы көрәшү юлына баскан.

1852 елда өч типтагы гимназияләр булдырылган, һәрберсенен аерым уку планы булган: 1) борынгы телләргә өйрәнү сакланган, антик әдәбиятны өйрәнү урынына чиркәү язучыларының эсәрләрен уку кертелгән; 2) латин теле сакланган гимназияләр, ә уку фәннәреннән классик циклы урынына табигать фәннән өйрәнү кертелгән,

ләкин дәлилсез тасвирлау рухында һәм табигать күренешләрен теологик аңлатмалар күзеннән үткәрел; 3) төп игътибар законнар белеме исемле курсны укытуга бирелгән гимназия, шулай ук тасвирлама — эмпирик рухында һәм юридик теорияне өйрәнүдән башка.

Реформа университетка эзерли торган урта мәктәпләр санын киметүгә китергән. Урта уку йортларында дифференциациялэнгән укыту һәм булачак белгечлеккә хәзерләү кертелгән булган. Аерым циркулярда мәктәпләр администрациясенә укытуның идеология юнәлешенә, фикерләү үзенчәлегенә, укучыларның үз тотышларына, укытуучыларның һәм тәрбиячеләрнең сәяси теләктәшлектә булуларына жентекле игътибар бирергә боерылган.

Уку өчен түләү арткан, дворяннардан булмаган түбән хәлле укучыларга түләүсез уку мөмкинлеге тыелган.

Патша хөкүмәте эзлекле рәвештә мәктәпләрне дворянлык һәм монархия мәнфәгатьләренә яраклаштырган.

XIX гасырның икенче чирегендә мәктәп үсеше. Катламнар мәктәпне ныгытуга караган, халыкны санга сукмаган царизм сәясәте, барыбер үсә килгән капиталистик уклад таләпләренә яраклашырга мәжбүр булган. Николай I нең канлы диктатурасы самодержавие — крепостной стройдан канәгатсезләнүнең арта баруын бастыра алмаган. 1826 елдан 1834 ел эченә кадәр 145 крестьяннар чуалышы булса, елына 16 чуалышка чаклы, 1845 елдан алып 1854 ел эченә кадәр — 348, уртача елына 35 чуалыш булган. Халыкның белемгә омтылуын самодержавие үлемгә дучар итә алмаган. Монархия илдәге мәктәп эшенә киртэләр куюына карамастан, Россиядә экрен булса да башлангыч училищелар челтәре үсә. XIX гасырның беренче чиреге ахырында 349 мэхәллә училищелар булса, 1841 елда алар 1021 гә житә, ләкин алар күбесенчә шәһәрләрдә булганнар.

Алпавытлар кул астында торучы крепостной крестьяннар дьячокларда һәм йорт укытуучыларында укыганнар. Укый-язарга өйрәткәндә, часослав укыганда хәрәфләр кушу методы кулланылган. Крепостной крестьяннар авылларында мәктәпләрне помещиклар ачарга тиеш булганнар. Ләкин XIX гасырның 50 нче елларына кадәр крепостной авылларда мәктәпләр булмады диярлек. Халык мэгарифе министрлыгы крестьяннарга мәктәп оештыру турында берничек тә кайгыртмаган.

Шәһәрләрдәге мэхәллә училищеларында, бигрәк тә, Россиянең үзәк губернияләрендә яңа методлар һәм уку ярдәмлекләре кул-

ланылган, мәсәлән, укый-язарга өйрәткәндә авазларга анализ ясау, укырга өйрәтү өчен күрсәтмә эсбаплар (кисмә әлифба, әлифба лотосы, картиналы хәрәфләр һ. б.).

Дәүләт һәм удел крестьяннары яши торган авылларда 30 нчы елларның башыннан дәүләт милкә идарәсе һәм удел идарәсе мәктәпләр оештыра башлый. Алар алдында крестьян балаларын укый-язарга өйрәтү һәм крестьяннарны идарә учреждениеләр өчен писерләр һәм хисапчы хезмәтчеләре әзерләү бурычы торган. Бу мәктәпләрдә укучыларны әйбәт почеркка һәм телдән исәпләүгә өйрәтүгә зур игътибар биргәннәр. Арифметика дәресләрендә күрсәтмә эсбаплары булып урыс счетлары киң кулланылган. Бу мәктәпләргә крестьяннардан жыйган акчалар исәбенә тотканнар. 1842 елдан 1858 ел эченә кадәр дәүләт крестьяннары авылларында 2975 мәктәп булдырылган. XIX гасырның 40 нчы елларында алар халык өчен авыл мәктәпләренең иң күбесен тәшкил иткәннәр.

Дәүләт крестьяннары мәктәпләр белән (XIX гасырның 40 нчы ел башында Россиядә 20 миллионнан артык крестьян булган) дәүләт милкә министрлығының Галимнәр комитеты шөгыйльләнган. Чирек гасыр чамасы (1838-1862) бу комитетта халык мәгарифе комитетының өлкән әгъзасы булып күренекле жәмгыять эшлеклесе, язучы һәм музыка белгече, атаклы педагог-мәгърифәтче Владимир Федорович Одоевский (1804-1869) эшләгән. Ул хөкүмәт крестьяннарының авыл училищеларында укыту эшчәнлеген педагогик идарә итүне башкарган.

Дәүләт милкә министрлығының авыл мөхәллә училищеларында, шулай ук кайбер уку округларының (Петербург, Казан) мәктәпләрендә В. Ф. Одоевский төзегән уку ярдәмлекләре, уку өчен дәреслек һәм Халык китаплары кулланылган. Балаларны укый-язарга өйрәтүгә бу ярдәмлекләр аларны табигать, география, тарих буенча башлангыч мәгълүматлар, тирә-яктагы эшчәнлек белән таныштырганнар, аларның акыл сәләтләрен үстерүгә ярдәм иткән, гомуми белем күләмен киңәйткәннәр. Укый-язарга өйрәтүдә хәрәф кушу методы урынына Одоевский аваз методын ("Таблица складов", 1839 ел) керткән.

Арифметика өйрәтү өлкәсендә шулай ук яңа дидактик идеяләр кулланылган. Мәсәлән, 1828 елда Петербургта ачылган Баш педагогия институтының математика профессоры Ф. И. Бруссе арифметиканы укытуны балаларны телдән исәпләргә, сан үзлекләрен үзләштерергә, зурлык мөнәсәбәтләрен аңларга өйрәтүдән башларга тәкъ-

дим иткэн. Бруссе дэреслеклэрендэ укучыларны нэтижэлэргэ һәм кагыйдэлэргэ кадэр житкерэ алганнар, төп игътибарны математика күренешлэрен төшөндөрүгэ биргәннэр.

Кайбер гимназиялэрдэ урыс теле һәм сөйлэм-эдэбият, тарих, эдэбият энгэмэлэре буенча язма эшлэр конкурсларын үткэргәннэр. Шунда ук укучыларның яхшы эшлэрен укып тыңлаганнар һәм тикшергәннэр. Ләкин яна дидактик идеялэргэ хөкүмэт органнары тарафыннан ярдәмлек күрсәтелмэгән, яхшы педагогик тәжрибэлэр гомумиләштерелмэгән һәм мәктәплэргэ таратылмаган. Самодержавиенең сясый бурычларына "муштра һәм ятлау" якынак торган һәм ул аларны тэхетнең тыңлаучан, тугрылыклы ялчыларын эзерләү мәнфэгатылэре өчен киң рәвештэ таратырга омтылган.

Илнең, промышленностьнең һәм авыл хужалыгының житештерүче көчлэренең үсүе профессиональ белем үсешендэ берникадэр этәреш тудырган. Югары техник уку йортлары ачылган (1828 елда Петербуртта технологик институт, ә 1832 елда Граждан инженерлары институты ачылган, элекке Тау һәм Урман институтлары үзгәртелгән). Губерниялэрдэ дэүлэт урта һәм түбән авыл хужалыгы (Көнбатыш Европада алар гадэттэ хосусый булганнар), техник һәм коммерция уку йортлары оештырылган (1839 елдан кайбер гимназиялэрдэ һәм өяз училищеларда техник һәм коммерция фәннэрен өйрәнү буенча реаль сыйныфлар ачылган).

Дворян булмаган яшьлэргэ патша хөкүмэте күбрэге практик һәм кәсеп осталыгы, һәм күнекмэлэре, һәм эзрэк рәвештэ гомуми белем бирүне артык санаган.

* * *

Унтугызынчы лекция

В. Г. БЕЛИНСКИЙ ҺӘМ А. И. ГЕРЦЕННЫҢ ПЕДАГОГИК ТЕОРИЯЛӘРЕ

XIX гасырның 30-40 елларында урыс прогрессив жәмгыять — демократик карашның үсешендә В. Г. Белинский һәм А. Г. Герцен зур роль уйнаганнар. Алар урыс педагогикасында дөньяга революцион-материалистик караш нигезендә революцион-демократик юнәлеш булдырганнар. Ул юнәлеш Россиянең революцион хәрәкәт мәнфәгатенә туры килгән.

В. Г. Белинскийның педагогик карашлары. Виссарион Григорьевич Белинский (1811-1848), атаклы революционер-демократ, үзенең эсәрләрендә крепостной хокукка каршы протест белдергән, крестьяннарның мәнфәгатен яклаган. В. И. Ленин тәгаенләве буенча, ул урыс социал-демократия элгәрләренең берсе булган. В. Г. Белинский даһи тәнкыйтьче булган, Россиягә бетмәслек, ялкынлы мэхәббәт йөзе белән караган, аның матур киләчегенә нык ышанган. В. Г. Белинскийның ватанына мэхәббәте башка халыкларны хөрмәтләү белән бәйлә булган. "Гомумилек хосусыйлыкта гына була,— дигән ул,— кем үзен ватанныкы дип исәпләсә, ул инде кешелек дөньясына да керми".

В. Г. Белинский идеясенең үсешендә катлаулы юл үткән. Ул башта жәмгыятьнең гадел төзелешен аң-белем таратып кына булдырырга мөмкин, дип уйлаган. XIX гасырның 40 нчы елларында революцион мәгърифәтчелектән революцион демократизмга күчкән, материалистик философия принципларын нык яклаган, дөнья үсеше турында диалектик карашлар әйткән. Какшамас материалист булгач, Белинский аңа хас булган һәмәслек белән православие чиркәвенә һәм төрле дини ышанмаларга каршы чыккан. Ул чиркәү белән тигезсезлеккә, деспотизмга, халыкны кысырыклауга нигезлэнгән жәмгыять төзелеше арасында якын бәйләнеш барлыгын күрсәткән.

"Чиркәү иерархиядә торган, димәк, тигезсезлекне яклаган, хакимлөккә ялагайланган, кешеләр арасындагы туганлыкның дошманы һәм эзәрлекләүчесе булган, хәзер дә шундый", — дип язган ул.

В. Г. Белинскийның атеистик карашлары Н. В. Гогольгә язган мөһим хатында чагылган. В. И. Ленин ул хатны демократик матбу- гатта бүгенге көнгә кадәр әһәмиятен саклаган иң яхшы эсәрләрнең берсе дип санаган.

"Россия үзенең котылып калуын мистицизмда, атеизмда ша- гыйрьлектә түгел, ә цивилизация, мәгариф, гуманлык уңышларын- да күрә", дип аңлатып, Россиянең киләчәгә акыл һәм гаделлек нигезендә тамырдан үзгәртеп кору белән бәйлә, дигән Белинский.

Белинский сәнгать, әдәбиятны, мәгарифнең һәм тәрбиянең халыкчан булу теориясен эшләп чыккан. Шул ук вакытта даһи тәнкыйтьче официаль халыкчан теориянең этчәлеген реакцион булуын фаш иткән, борынгы урыс көнкүрешенең консерватив терәгенә славянофиль рәвешендә баш июгә каршы чыккан. Бе- линский һәртөрле милләтчелеккә нәфрәт белдергән. "Кешелекне танымаган һәрбер халыкка ләгънәт төшсен", — дигән ул. Белинский кешелекне прогресска, иң яхшы жәмгыять стройга омылуы халыклар гаиләсе дип санаган.

40 нчы елларда Белинский социалист-утопист булып кит- кән. Көнбатыш Европа социалист-утопистлардан (Р. Оуэннан һ. б.) аермалы буларак социализмны тыныч юл белән, халык революция- сәннән башка урнаштырып булмый дип санаган. Ул үз заманында иң бөек идея юлбашчысы булган. Аның тирәсендә яңа, иркен Россия өчен көрәшүче алдынгы, кыю кешеләр берләшкән булганнар.

Тәрбиянең роле һәм асылы. Кешенең табигате тәрбия мөмкин- леген нигезли дип, заманында киң таралган карашка В. Г. Бе- линский кискен рәвештә каршы чыккан. Киресенчә, дип санаган ул, табигать кешеләрне мөмкинлекләр һәм сәләтләр белән юмарт бүләкли, ә сәләтсез һәм аңгыра кешеләр физик гарипләр кебек сирәк очрый. Тәрбия һәм белем алуга хокук кешенең нинди генә катламнан булса да чикләнмәскә тиеш.

А. Н. Радищев кебек кешенең жәмгыять асылы икәннен танып Белинский әйткән: "Кешене табигать китерә, ә жәмгыять үстерә һәм белем бирә". Жәмгыять барлык кешеләрне тигез тәрбия белән тәэмин итәргә, аның рухи көчләрен чыныктырырга һәм инди- видуаль сәләтләрен үстерергә тиеш. Кешеләргә тигез хокук бирәчәк социалистик жәмгыять кенә кешене һәрьяклы үсеш һәм дәрәс тәрбия белән тәэмин итәчәк.

Бала үсеше һәм тәрбиянең төп нигезе турында Белинский **прогрессив педагогик карашлар** белдергән. Тәрбия процессы турында буш савытка эчтәлек тудырган кебек зурлар да баланы шулай тудыралар дип, механик күзаллама йөртүгә ул каршы чыккан. Бала тәрбияче кулында эйбер дә, уенчык та түгел дип, Белинский демократик педагогиканың балага өмет белән каравы турында, һәрбер балада яхшы яклар бар икәннен басым ясап әйткән. Тәрбияләү осталыгы аларны күрә белүдән, үстерүдән һәм формалаштырудан гыйбарәт.

Педагоглар баладагы уйдырма житешсезлекләрне бастырырга түгел, ә балалар гаебенең сәбәбен бетерергә тиеш. Баланың тискәре гадәтләренә каршы көрәшү белән беррәттән, аларның уңай хасиятләрен һәм сыйфатларын үстерергә кирәк.

Тәрбияләү максатлары. В. Г. Белинский тәрбия эше алдында яңа, прогрессив бурычлар куйган. Тәрбиягә рәсми педагогиканың балаларны киләчәктә катлам-профессиональ бурычларны үтәргә эзерләү дип каравына каршы буларак, ул гомумкешелек тәрбияләү таләбен күтәреп чыккан "Тәрбия башлангычы баланы киләчәктә чиновник, шагыйрь, кәсепче итеп түгел, ә кеше итеп, соңыннан йә бу, йә башка итеп, ләкин һәрчак кеше итеп күрергә тиеш", — дигән ул. Тәрбия эше балада ижтимагый хәленә, милләтенә, билгелегенә, байлыгына карамастан һәрбер кешедә булырга тиешле сыйфатлар һәм үзенчәлекләр үстерә. "Кешенең төрле эшчәнлек сферасында, ижтимагый иерархия баскычындагы югарылыгында төп бурычы — кеше булып калу", — дигән Белинский.

Белинский әдәбиятта үзе төзегән халыкчан теориясендә балаларны туган илне ярату рухында тәрбияләргә кирәклегенә турында педагогик нәтижә ясаган. Урыс телен һәм ватан әдәбиятын укытуны да мөһим фән итәргә кирәк. Пушкин, Крылов, Гоголь һәм Россиянең башка бөек язучылар ижатында Белинский урыс халыкчанлыгының һәм намуслы патриотизмның ачыктан-ачык беленүен күргән. Белинский балаларда урыс халкына хас булган батырлык, тапкырлык, рух ныклыгы, эш сөючәнлек сыйфатларын формалаштырырга чакырган.

Тәрбиянең халыкчанлык идеясен Белинский "православие, самодержавие һәм халыкчанлык" теориясен яклаучыларга, урыс халкының төп сыйфатлары борынгылыкка бирелгәнлек, динчелек һәм буйсынучанлык булырга тиеш дип санаучыларга каршы каты көрәштә саклап калган һәм үстергән.

Тәрбия максатлары турында мәсьәләгә Белинский үзенә материалстик карашлары нигезендә 40 нчы елларда ачыклык керткән.

Кешелек идеясен нык яклаган Белинский, шул ук вакытта, абстракт гуманизмга каршы чыккан. Чын гуманизм эрәмтамакларга каршы, башкаларга зыян китереп үзенә файда эзләүчеләргә каршы көрәше белән, балаларны дусларына карата ярату һәм эксплуататорларга карата нәфрәт хисендә тәрбияләү белән, кешеләрне килешсез жәмгыять төзелешенә каршы көрәшкә күтәрерлек итеп тәрбияләү белән бәйлә дип санаган ул.

Белинский 40 нчы елларда чит ил беллетристларын, урыс тәржемәчеләрен, балалар китапларын язучыларын вәгазъләгән, хыялый-романтик идеалларны бертуктаусыз һәм аяусыз фаш иткән. "Жан-Поль Рихтердан антология" ("Антология из Жана-Роля Рихтера") исемле китапка рецензиясендә ул ироник рәвештә әйтә: "Жан-Польнең барлык авыруларга да бер даруы бар — ярату".

Тәрбиянең максаты итеп Белинский иң яхшы жәмгыять төзелеше өчен куркусыз көрәшчеләрне эзәрләү дип санаган. Ул жәмгыятьтә эксплуатация һәм изелү булмыйча, барлык кешеләр үзләренең ирекле илендә тигез хокуклы гражданныр булачаклар.

Мәктәп тәрбиясенең эчтәлегә һәм методлары. Белинскийның педагогик категориясенең төп фикерләренең берсе булып кешенең гармоник үсеше тора.

Физик тәрбия, дигән Белинский, балалар сәламәтлеген саклауны, дәрәҗә яшәү рәвешен оештырып, аларның физик көчләрен, житезлеген һәм сыгымчалыгын үстерүне, уеннар оештыруны, гимнастик күнекмәләрне башкаруны үзенә бурычы итеп куя. Ул шулай ук шәхси һәм жәмгыять гигиенасы кагыйдәләрен үтәүгә һәм кеше кеше табигате турындагы фәнни белемнәрне үзләштерүгә басым ясаган. Аның фикеренчә физик тәрбия әхлак тәрбиясе белән якын бәйләнәшә үтәргә тиеш.

"Тәрбия эшенә бер ягын да күз алдыгыздан жибермәгез,— дип язган Белинский,— балаларга пөхтәлек, тышкы чисталык турында, гадәтләрнең һәм кешеләр белән мөгамәләдә намуслылык һәм абруйлык кирәклегенә турында әйтә торыгыз".

Әхлак тәрбиясе. Белинский фикеренчә, кешене — жәмгыять эшлеклесе формалаштыруның иң мөһим ягы. Әхлакый тәрбияләнүнең чаралары һәм юллары турында әйткән сүзләре бай һәм эчтәлекле. Тирән диалектик һәм нечкә психолог буларак, ул әхлак

тәрбиясенен психология нигезләрен ачыкларга тырышкан, бу процессның катлаулы икәнлегенә педагогларның игътибарын юнәлткән, һәм бу эшкә формаль караштан сакланырга кушкан. Бу формализм үгет һәм сентенция буенча, эхлак хисләрен эстетик зәвыкларны, аңны, ихтыярны үстермичә эш иткәндә, эхлак тәрбиясенен катлаулы процессын сүз белән димләүгә әйләндергәндә килеп чыга.

Балалар башта яхшылыкны яратырга өйрәнгән. Кече яшьтәге балаларның психик яшәешнең төп ролен эмоцияләр уйный, дип күрсәткән Белинский. Шунуң сәбәпле, баштан ук балаларның аңына түгел, ә хисләренә йогынты ясарга кирәк. "Хис белемнән алда килә, кем эхлак хисләрен кичермәгән, шул аны аңламас",— дип әйткән Белинский.

Бала никадәр кече яшьтә булса, шул кадәр аның тәэсиратлары һәм күзаллаулары беркатлы булалар. Шунуң сәбәпле кечерәк яшьтәге балада яхшылыкка омтылыш һәм начарлыктан жирәнү тәрбияләргә кирәк.

Кече яшьтәге баланы начарлыктан ерак йөртергә кирәк, дип күрсәткән Белинский, балалар уңай үрнәкләрне күрәп үсәргә тиеш. Балаларны уңай якка көчләп түгел, ә һәвәсләндереп тартырга кирәк. Күбрәге аларны өйрәтергә түгел, ә гадәтләндерергә кирәк. "Бала никадәр кечерәк булса, эхлаки тәрбиясендә шулкадәр табигыйлык булырга тиеш, ягъни барлык нәрсәгә күнектереп, һәм ашыкмыйча, табигый үсешеннән тайпылмыйча уңай хисләргә, омтылышларга һәм тотышларга күбрәге өйрәтеп түгел, ә гадәтләр нигезләргә".

Олырак яшьтәге балаларга карата ярату һәм яхшылык тәрбияләү белән генә чикләнеп булмый. Балалар акылы да хисләр кебек үсешкә ия булырга тиеш. Шунуң өчен яшүсмерләрнең аңын киңәйтәргә кирәк, шулай булганда яхшылыкка юл табылыр.

Белинский балаларның үсеш дәрәжәсенә таянырга тәкъдим ясаган. Эхлак турында төшенчәләренә вакытыннан алда житкерсәң дә, тормыш тәжрибәсе әз булу сәбәпле, балаларда аңлы рәвештә зиһенгә алу булмагач һәм эхлаксыз кылган эшләрен эхлак турында сүзләр белән алыштыручы кешеләр формалашчак. Ул тәрбиячеләргә балаларның башын эхлак-дидактик турында фикерләр белән, әдәпле тотышлар турында интектергәч сөйләшүләр белән катырма маска тәкъдим иткән, югыйсә бу файдасыз һәм монафыйклыкка гына китерә,- дип дәлиллегән Белинский.

Әхлак тәрбиясендә Белинский ихтыяр көче үстөрүгә, холык чыныктыруга нык игътибар биргән. Болар авырлыклардан һәм киртэләрдән курыкмыйча явызлыкка каршы, үзеңнең карашыңны саклау өчен каты көрәш алып барырга кирәк.

Өлкәнрәк яшътә әхлак тәрбиясе акыл белеме белән берләшергә тиеш, чөнки катлаулы һәм җаваплы бурычлар тора.

Акыл белемен бирү. 7 яшьтән соң баланы даими рәвештә укуыта башларга кирәк. Бу хосусый да, махсус та, яисә гадәттән тыш булырга тиеш түгел". Укыту гомумкешелекле рәвешендә үткәрелеп, булачак кешенең барлык акыл көчләрен үстерергә, дөнъяга карашларын һәм аңлы фикерләрен формалаштырырга һәм нык сакларга тиеш.

Белинский үз заманындагы мәктәпне каты тәнкыйтьләгән. Анда белем бирү урыс фәнненең үсешеннән нык артка калганын, дәрәсләкләрнең утилитар — эмпирик юнәлештә булуын күрсәткән. Укучылар күпмедер белем алырга гына түгел, ә тулыланган фәнни карашлар алырга тиеш, дип санаган ул, фән белән укуыту фәннәренен, теория һәм практика аермаларын бетерүне таләп иткән.

Белинский фәнне тормышка якынлаштыру өчен житди көрәш алып барган. Хәзерге мәктәп мәгарифе халыкның мәнфәгатләренә һәм ихтыяжларына туры килми, дип белдергән ул. Баланы укырга бирү — димәк аны белергә генә түгел, ә эш башкарырга, белемнәрен тормышта кулланырга өйрәтергә кирәк, дип халык бик дәрәс уйлый.

Белинский дин дәрәсләрен үткәрүгә каршы, дөнъяви мәгариф өчен, белем бирүнен дәрәжәсен илдәге фән нәтижәләренен тормышын исәпкә алып күтәрү өчен көрәшкән.

Укытыла торган мөһим фәннәрдән Белинский гуманитар фәннәрне (туган телне, әдәбиятны, тарихны) санаган, чөнки алар әхлак тәрбияләүгә, кешеләрне "чын кеше итәргә" ярдәм итәләр. Шулай ук файдалы мәгълүматлар бирүне балалар өчен бик кызык булган табигый фәннәргә зур игътибар биргән. "Бу фән аларга якын, алар табигать белән адым саен танышалар, табигать балаларга ошаган".

Белинский мәктәптә балаларның активлыгына һәм мөстәкыйльлегенә нигезләнгән, яшь үзенчәлекләрен, шәхси һәвәсләкләрен исәптә тоткан яңа методларны куллануга зур кызыксыну күрсәткән.

Аның фикеренчә, укытуның төп юлы булып индуктив метод кулланы тора. "Иң файдалы укыту системасы — анализдан синтезга күчү, мисаллардан кагыйдә булдыру". Догматик укытуга Белинский бик каты каршы чыккан.

Педагогларның балалар акылын үстермичә, укучыларның механик хәтерә белән артык мавыгулары һәрвакыт Белинскийның кире кагуына дучар булганнар. Гомуми кагыйдәләрнең һәм абстракт төшенчәләрнең укытучы тарафыннан укучыларның алдында чыгарылуын таләп иткән. Шул чакта белем укучыларның аңында сакланачак, белем бирү үсмер буыннарда тирән фәнгә нигезләнгән аңлы карашлар булдырачак.

Гаилә тәрбиясе. Гаилә тәрбиясенә Белинский күп игътибар биргән. Гомумкешелек тәрбияләү бурычы жәмгыятькә генә түгел, шулай ук гаиләгә һәм ата-аналарга кагыла. Гаилә тәрбиясе балаларда кече аштыән үк жәмгыятьчә игътибар һәм омтылыш үстерергә тиеш. Моның өчен олылар һәм балалар арасында ышанычлы мөгамәләләр урнашырга тиеш.

Ата-аналарның балаларны ярату турындагы гадәти күзаллаамаларны Белинский ялгыш дип санаган. Ата-аналар үзләренең балаларын еш кына инстинктив, эгоистик рәвештә, "Простакова Митрофанушканы, сарык үзенең бәтиләрен яраткан кебек" яраталар дип әйткән ул. Кешенең яратуы табигатьтә була торган югары дәрәжәле ярату кебек булырга тиеш һәм ата-аналарның балаларны яратуында олыларның үзләрен генә сөю, эгоистик, масаючан исәпләр булырга тиеш түгел. Ата-аналар балаларда киләчәк кешене күрәп яратырга тиеш, шуның өчен ата-аналарның балаларны яратуларының нигезендә үзәңне сөю түгел, ә хакыйкәтне, кешелекне ярату булырга тиеш.

Үзләренең балалары белән тәрбия эшен үткәрмичә, очраклы хәл кушуына ризалашкан ата-аналарны Белинский кискен гаепләгән. Ләкин балаларны попугайга әйләндерәп, олылар әйткәнне, таләп иткәнне ялагайланып кабатларга мәжбүр иткән тәрбия йогынтысы турында да ул начар фикердә булган. Андый атмосфера балаларның "энергиясен, ихтыяр көчен, холкын, тормышын бетерә, аларны күндәм статуяга әйләндерә, кол кимчелекләрә — хәйләләп, яшерен рәвештә алдарга, котылырга дучар итә.

Бу кимчелекләрне ата-аналар һәм балалар арасында дәрәс мөгамәлә урнаштырып кына бетерәп була. Ул олыларның бала шәхесе белән исәпләшүенә, кешелек абруен тануына нигезләнгән.

Зурлар баланың барлык яхшы ягын үстерергә, үз камилләшүенә омтылышларында ярдәм итәргә тиешләр. Белинский гаилә деспотизмын бетерүне, бурыч һәм җаваплылык хисен үстерүче тәртип урнаштыруны яклап чыккан, баланың дәрәжәсен төшерә торган җәза куллануга каршы булган.

Крепостной гаиләдә хатын-кызлар тәрбиясенә кызларга кече яшьтән үк хатыннарынның роле, җәмгыятьтә урыны турында төшендерә торган бозык күзалламалар ялгышын Белинский ачып салган. "Хатын-кыз да ир кеше кебек" дип ул малайларга һәм кызларга тигез белем бирүне хуш күргән.

Гаиләдәгә әхлак тәрбиясендә балалар әдәбиятының әһәмияте зур икәннен әйтеп, Белинский балалар язучыларына җәмгыять җаваплылыгы турында күрсәткән. "Балалар китабы тәрбия эше өчен язылдыр,— дип әйткән ул, ә тәрбия үзе зур эш, ул кеше язмышын хәл итә". Тормышка карашны балаларга бозык, меҗан рәвешендә күрсәтүче, әхлак дигән булып әхлаксызлык турында сөйләүче китапларны Белинский ачулы мыскыллаган. Андый китапларны йогышлы кызамык һәм чәчәк авырулары кебек куркыныч дип санаган.

Балалар китабының балаларда яхшылыкны һәм яхшыны яратуны уятуын, сентенция һәм үгет-нәсихәт белән түгел, ә үзенә бөтен идея эчтәлегә белән тәрбияләвен теләгән. Белинский фикеренчә, язучы алдынгы карашларга һәм югары әхлак йөзәнә ия булырга, балаларны яратырга, аларның яшь үзенчәлекләрен белергә, жанлы образлы итеп сөйли алырга тиеш.

Белинский педагогик фикерләре Россиянең прогрессив көчләренең крепостной тәрбиягә, муштра һәм ятлау мәктәбенә каршы көрәштә зур роль уйныйлар.

А. И. Герценның педагогик карашлары. Урыс революцион хәрәкәтенең бөек вәкиле, зур сәясәт эшлеклесе, бик яхшы публицист һәм талантлы язучы **Александр Иванович Герцен** (1812-1870), Белинский кебек XIX гасырның 30-40 нчы еллар вакытында урыс революцион-демократик педагогик карашның тарафдары булган. XIX гасырның 40 нчы елларда Россиянең крепостной шартларында Герцен бик югары күтәрелә алган, заманындагы бөек акыл ияләре белән бер дәрәжәгә җиткән, диалектик материализмга якин килеп җиткән һәм тарихи материализм алдында туктаган. Герцен мистика, идеализм, руханилар белән каты көрәшкән, "фән белән диннең берләшүе мөмкин түгел" дигән карашта торган.

Крепостнойлыкның һәм самодержавиенең жан дошманы буларак, Герцен капитализмны бик шәп тәнкыйтьләгән. Ләкин буржуазия властен бәрәп төшереп, социализм урнаштыручы көч үсеп килгән пролетариат булуын ул аңлап житкермәгән. Герцен Россиянең крестьяннар оешмалары аркылы социализмга күчүе турында хыялланган.

Ләкин Көнбатыш Европа социалист-утопистларыннан аермалы буларак, яңа жәмгыять урнаштыру өчен халык революциясе кирәк дип санаган ул. Герцен Огарев белән бергә чит илдә ирекле урыс типографиясен һәм матбугатын булдырган, яшерен әдәбият тараткан, анда самодержавиегә каршы көрәшкә чакырган.

Патшаның мәктәп сәясәтен һәм системасын фаш итү. Николай I нең патшалык итүен Герцен утыз ел буена мәктәпләрне һәм университетларны эзәрлекләү дип атаган, һәм Николай мэгариф министрлыгының халык белемен күтәрүне ничек булганын күрсәткән. Герцен әйтүенчә, патша хөкүмәте "баланың тормыш юлында беренче адымын ук саклап торган һәм кадет — баланы, гимназист — яшүсмерне, студент — яшь егетне бозган. Аларның кешелеклек башлангычын аяусыз һәм бертуктаусыз таптаган, күндәмлектән башка кеше хисләренең барысыннан да, әйтерсез, житешсезлектән, биздергән. Тәртип бозучы кеше яшьләргә жәзаны башка илләрдә жинаятьчеләрне жәзалаудан да каты биргән.

Чиркәү үзенең йогынтысын халык мэгарифенә көчәйткәннән-көчәйтә барган, мәктәпләр исә караучылар һәм поплар белән бастырылган",- дип күрсәткән Герцен. Тәрбиядә динне катыштыруга, мәктәпләрне һәм университетларны крепостной һәм самодержавие строен ныгыту чарасына әйләндерүгә ул житди рәвештә каршы чыккан.

Революцион-демократ Герцен әйткәнчә, башбаштаклык, ирексезләү, кеше шахесен мәсхәрәләү һәм кеше абруен санга сукмау хас булган катлам-крепостной строй балаларны бозу рәвешендә йогынты ясый. Ә гади халык иң уңай йогынты ясый. Халык нәкъ үзе урыс милләтенең яхшы сыйфатлары вәкиле, дип санаган Герцен. Халыкның яшь буыны хезмәтне хөрмәт итәргә, буш ятуга нәфрәт белән карарга, ватанны чиксез яратырга өйрәнә.

Герцен белдергәнчә, халыкта "крестьяннарның жиргә хокукы булу", крепостной коллыкны гаделсезлеге белән гасырлар буе килешмәү, ирексезләүгә һәм башбаштаклыкка нәфрәт хисләре нык сакланган. Урыс тәрбиясенең демократик гадәтләрен самодержавие

бик нык бастырса да, бөтенлэйгэ бетерэ алмады, дип аңлаткан ул. Алдынгы профессорлар һәм укытучылар "бәйсезлек һәм баш-баштаклыкка нәфрәт идеясен вәгазьләгән".

Герцен тәнкыйтькә тәрбиянең крепостной системасын гына түгел, ә ул заманда Көнбатыш Европа илләрендә һәм өлешчә Россиядә күрүнгән, буржуазия жәмгыятендә башланып килгән тәрбияләү системасын да тарткан.

Иске системага алмашка килә торган жәмгыять һәм хосусый тәрбия системасы да тигезсезлекне, идеалистик карашларны һәм дини кузалламаларны урнаштыруга юнәлдерелгән. Ул да комсыз эшқуарларны эзерли, балаларга мешаннарча тормышка карашны гадәтләндрә.

Герцен буржуазия педагогика һәм мәгариф системасынын тискәре якларын күрсәткән.

Герцен тарафыннан Руссо һәм Оуэн педагогик теорияләрен бәяләү югары була. Герцен Руссоның һәм Оуэнның педагогик теорияләре турында әһәмиятле фикерләр әйткән. Бу теорияләрен тарихи прогрессив әһәмиятләрен күрсәтеп, шул ук вакытта ул житешсезлекләрен дә аңлаткан. Идеализм позициясендә торган Руссо, Песталоцци һәм башка педагоглар тараткан сентименталь — романтик идеалларындагы тәрбияләүне ул көлкегә калдырган. Аларның карашлары буенча тәрбияләнгән кеше аяусыз һәм кырыс көрәшкә сәләтле булмагач, ә көрәшсез алдынгы идеаллар тормышка ашмагач, дип белдергән. Герцен Руссоны балаларны тирәяктагы тормыштан аеруы өчен, кешелек тарафыннан булдырылган акыл тәжрибәләрен кире кагуы өчен тәнкыйтьләгән. "Әйтерсең тәрбия һәрбер кешегә тормыш мирасын бирү түгел",— дип әйткән Герцен. "Ирекле тәрбияләү" теориясенә ул кискен рәвештә каршы чыккан, балаларда кече яшәтән үк кылган эшләре өчен жаваплылык бурычын сизү, аңлылык һәм тәртип тәрбияләүне таләп иткән.

"Кем гаепле?" ("Кто виноват?") исемле романында Герцен кешелеккә омтылган тәрбиячеләр тарафыннан тәрбияләнгән әйбәт яшьләр кырыс крепостной чынбарлыгында үзләрен куллануга юл таба алмыйлар, "артык кешеләргә" әвереләләр. Биредә ул гаепне яш кешеләрне формалаштырган һәм тәрбия биргән авыр жәмгыять шартларынан күргән. Аның роман герое Бельтов читләтелгән тәрбия алу сәбәпле тормышта үзенә урын тапмаган. Тәрбиячеләр аны кырыс чынбарлык белән очрашудан саклаганнар һәм чынбарлыкның тискәре якларын яшергәннәр. Нәтижәдә алар кеше-

леклеккә омтылучы, ләкин "бәйләнештә булган тере вакыйгаларга төшенергә" сәләтсез, явызлыкка һәм гаделсезлеккә каршы тора алмаучы, үзенең прогрессив карашлары өчен көрәшә алмаучы кеше тәрбияләгәннәр.

Үзенең "Чынбарлык һәм уйлар" ("Былое и думы") исемле әсәрендә Герцен Роберт Оуэн тарафыннан Нью-Лэнаркта үткәрелгән ижтимагый һәм педагогик гамәлләр турында яхшы бәя биргән, аның тәҗрибәсе социализмны утопиядә гаепләүче һәм тәҗрибәдә бернинди дә эш башкара алмаучы кешеләрнең тамагына сөяк булып кадалган, дип белдергән. Шул ук вакытта ул Оуэнның теория нигезләренә күбесе ялгыш дип санаган, "яңа тәртип урнаштыруның төп юлы — тәрбия", кеше үзе тәрбиянең һәм вакыйгаларның пассив продукты, дигән тәгълиматына каршы чыккан. Тарихта кешеләрнең актив роле жәмгыять явызлыгына һәм гаделсезлеккә каршы көрәш процессында формалаша, дип әйткән ул.

Социаль-утопистларны тәнкыйтьләүдә Герцен тарихи материализмга шактый кыная төшкән, ләкин ул эшчеләр сыйныфының жәмгыять тарихындагы үзгәртеп коручы ролен ахырына кадәр аңлап житмәгән.

Дөньяга материалистик караш формалашуы турында. Герцен тәрбиянең төп бурычы итеп халык хәстәрендә яшәүче, жәмгыятьне килешле рәвештә үзгәртеп коруга тырышучы кешелекле, ирекле шәхес формалаштыруны санаган.

Деспотизмга һәм ижтимагый башбаштаклыкка каршы көрәштә Герцен фәннең бик зур әһәмияте булуын билгеләгән. Халык арасында мәҗрифәтне, белемне киң таратуга ирешкән. Галимнәрне кабинетлар стенасыннан фәнне чыгарып, барысына да житкерергә өндәгән.

Мәгарифнең зур мөмкинлекләренә бәя биреп, Герцен акыл белеменең, дөньяга материалистик караш формалаштыруга күп игътибар биргән. Акыл белем күтәрүнең мөһим чарасы итеп Герцен табигатьне өйрәнүче фәнне санаган. Бу фән серле, мистик кебек күренешләргә аңлата. Табигый фәннәр дини ялгыш фикерләренә, хорафатларның тамырларын бетерә, чынбарлыкны дөрес өйрәнү методларын күрсәтә.

Яшь буыннарга аңлату исәбеннән Герцен ике махсус әсәр язган: "Яшьләр белән әңгәмә үткәрү тәҗрибәсе" ("Опыт бесед с молодыми людьми") һәм "Балалар белән сөйләшү" ("Разговоры с детьми"). Бу әсәрләр дөньяга карашларның катлаулы проблема-

ларын талантлы, популяр рәвештә тасвирлау үрнәге булып торалар. Галәмнең барлыкка килүен автор балаларга материалистик позициядән, гади һәм кызыклы формада аңлатып бирә. Фәннең ялгыш карашларга хорафат һәм юк-барга ышануга каршы көрәштә зур ролен ул ышандырырлык дәлилли һәм кешенең жаны тәнненән аерым яши ала дигән идеалистик уйдырманы кире кага.

Герцен яшьләрдә табигатьне өйрәнү буенча зур кызыксыну уятырга, тирә-якка материалистик мөнәсәбәт булдырырга, атеистик караш формалаштырырга тырышкан.

Тәрбияләүдә һәм белем бирүдә табигать фәннәренең ролен зурлап, Герцен һәр яклап гомуми белем бирү системасын яклаган. Ул гомуми мәктәп укучыларының әдәбиятны (шул исәптән антик халыклар әдәбиятын), чит ил телләрен, тарихны, беррәттән табигать белеме һәм математика белән өйрәнүләрен теләгән.

Укучыларның үзлектән фикерләү үсешенә мәгарифнең туры килергә тиешлегенә Герцен басым ясап әйткән. "Уйларны һәм хөкем йөртүләргә чәчәк салуга ошатып тагу", "хакыйкәтне эзер килеш" колакка туку кебек мәктәп эшендәге догматизмны һәм формализмны ул гаепләп чыккан. Аның фикеренчә, белем алуның нәтижәләлеген, укырга теләгәннәрнең өзлексез хезмәте һәм үзлектән фикер йөртүе буенча гына була ала. "Фән юлында тирләп-пешеп эшләүдән башка ысул юк", — дип яза ул.

Гомуми белем бирү, гаиләдә баланы тәрбияләү, балаларның укырга өйрәнүе һәм үзлектән белем алуы турында Герцен бик күп аһәмиятле фикерләр әйткән.

Әхлак тәрбиясе. Тәрбиячеләрнең деспотизмына һәм балаларны ирексезләвенә каршы Герцен кискен протест белдергән. Балаларга ирекле үсешне тәмин итү өчен шартлар бирелергә тиеш. "Үз дигәнненчә эшләүләрен акылга яраклы өлешен тану кеше абруеның югары һәм әхлак якларын тануга тиң", — дип язган ул.

Көндәлек тәрбия эшчәнлегендә "озакка түзеп ярату таланты", тәрбияченең баланы үзенә ышандыруы, аны хөрмәт итү аның ихтыяжын белү зур роль уйный. Әхлак тәрбиясенен мөһим шарты — гаиләнең сафлыгы, балалар белән тәрбиячеләр арасындагы дәрәс мөгамәлә.

Баланың аралашуга һәвәслеге тумыштан килгәнгә күрә, аны жәмгыятькә омтылыш һәм гадәт итеп киңәйтергә кирәк. Моңа яшьтәшләр белән аралашу, балаларның күмәк уеннары һәм бергәләп шөгыйльләнүләре ярдәм итә. Балалар һәм яшүсмерләр иптәшләре

белән аралашып ижтимагый сыйфатларга, үз-үзеңне тыеп калуга, башкаларның таләпләре белән исәпләшәргә, инициативалы һәм мөстәкыйль булырга өйрәнәләр.

Баланың теләген кысуга Герцен каршы булган, ләкин шул ук вакытта тәртипнең мөһимлеген онытмаган, тәртип булдыру дәрәжә тәрбиянең төп шарты дип санаган. "Тәртип булмаганда, тынычлап ышану да, тыңлау да, сәламәтлек саклау һәм хәтердән котылу да юк", — дип язган ул.

Гаилә һәм жәмгыять эшләренең таләпләре буенча тәрбиячеләр балаларга да билгеле таләпләр куярга һәм үтәлүен булдырырга тиеш. Әхлак тәрбиясенең максатларын һәм бурычларын тормышка ашыруга ирешү өчен шәкертләрне оста идарә итә белергә кирәк.

Герценның революцион-педагогик карашлары оригиналь идеология өчен бик куркыныч булганнар, патша Россиясендә эзәрлеклүгә дучар булганнар. Тормышны үзгәртеп коруда актив катнашучы кешене әрбияләү турындагы, балаларда ижтимагый мәнфәгать үстерү турында, тәрбиядә ирек һәм тәртип турында, шәкертләрдә дөньяга фәнни карашлар формалаштыру турында, балаларны гаиләдә тәрбияләү турында булган һәм Герценның башка фикерләре чорыбыз педагогикасы, мәктәбе һәм гаиләсе өчен дә әһәмиятен саклаган.

* * *

Егерменче лекция

А. Н. РАДИЩЕВ ҺӘМ РОССИЯДӘ МӘГАРИФ ҮСЕШЕ

А. Н. Радищевның педагогик карашлары аның үзенең материализм һәм революцион-мәгърифәт фикерләренең көчле һәм йомшак якларын чагылдыра. Кешене ул табигать әгъзасы итеп саный. Кешегә идеалистик карашка каршы чыгып, Радищев: "Кешеләрне тән төзелеше буенча башка жанварларга ошатсак та, бер үк табигать законнарына бәйле булуын күрсәтсәк тә, кимсетмибез",— дип яза. Ул күрсәткәнчә, кешенең физик һәм акыл үсеше араларында элементә бар; аның сүзләре буенча "кешедәге акыл көчләрән тән көчләре буенча ачыклап була". Радищев тәрбиянең төп мәсьәләсе итеп, шәхес аңы югары әхлак сыйфатлары булуны, барысыннан да артык илен яраткан кешене формалаштыруны санаган. Изелгән халыкның игелеклегә өчен самодержавие белән актив көрәшergә сәләтле кеше генә чын патриот була ала дип уйлаган ул. Үзенең шундый бөек фикерләрен "Беседа о том, что сын Отечества" ("Ватан улының нәрсәне аңлатуы турында әңгәмә") дигән искиткеч әсәрендә баян дә итә.

"Петербургтан Мәскәүгә сәяхәт" дигән әсәрендә исә ул крестьян балаларының алпавытлар тарафыннан каты интегүен суратли. "И, Кояш,— дип өзгәләнә Радищев,— үзеңнең мул нурларыңны сибә-сибә, бәхетсезләргә дә кайгырту йөзеңне күрсәт". Крепостной строй крестьян балаларының рухи үсешенә комачаулый, аларның табигый сәләтләрен томалый, зифенен тупасландыра дип күрсәткән ул, балаларны ижтимагый катлауларына карамыйча тәрбияләүне таләп иткән, конституциянең мөһим пункты жәмгыять һәм хосусый тәрбиягә багышланьрга тиеш дип санаган. Хөкүмәт үсеп килә торган буынның кирәкле тәрбия алуы һәм шуның аркасында баланың сәләте үсүе, аннан чын патриот, Ватанның чын улы булдыру турында кайгыртырга тиеш.

Радищев балаларны ата-ана таләбенә сукуырларча буйсындыруга каршы чыга. Ата-аналар белән балаларның мөнәсәбәтләре хосусый эш түгел, ә жәмгыять эше дип күрсәтә. "Өгәр ата баласын кол итеп күрсә, ә үзенең хакимлеген закон кагыйдәсеннән эзләсә, ә улы

мирас исэбэннэн генэ атасын хөрмэтлэсэ, жэмгыяткэ нинди файда? Йэ тагын бер кол шундый күплэргэ өстэлэ, йэ куенга елан урнаша..." Ата-аналарның балаларга мөнэсэбэте үзара хөрмэтлэгүгэ, мэхэббэткэ, дәлилле талэпчэнлеккэ нигезлэнгэн булырга тиеш дип санаган Радищев; шулай булуда бөтен жэмгыять һәм һәрбер шэхес мәнфэгатьле.

"Ватанның чын улын" тәрбиялэгүдэ Радищев белем үзлэштерүгэ, акыл үсешенэ зур урын бирэ. Заманындагы барлык алдынгы кешелэр белэн бергэ ватан телен фэн һәм мэгариф теле итүне талэп итэ. Шунуң аркылы Россиядэ фэн, шулай ук демократик мэгариф үсешен күргэн. Жэмгыять һәм табигать белемнэрен керткэн мэгарифнең киң программасын төзи.

Радищев француз мэгрифэтчелэренең карашларын югары бэялэгэн, шул ук вакытта аларның кеше һәм жэмгыять мөнэсэбэтлэре турындагы теориялэрен жентеклэп тэнкыйтьли. Кешелэр жэмгыятьтэ туплангач, үз иреклэрен югалтып тигезсезлеккэ дучар булганнар дип, Руссоның әйтүенэ ул каршы төшэ. Борынгы община строе вакытында кешелэр көчсез, килбэтсез, хэлсез, жэмгыятьтэ берлэшеп кенэ көчле булдылар, дигэн ул. Радищев катгый рэвештэ: "Кеше жэмгыять тормышы өчен туган",— дип әйткэн... "Әйе, кешелэр хайваннар шикелле, таркалмаслар" ("Да, человеки не разыдутся как звери"). Кешене ул жэмгыять заты, жэмгыятьтэ генэ үсешкэ ия була ала, жэмгыять берлэшмэсендэ генэ көч жыя ала, үз-үзен формалаштыру өчен кешелэр белэн аралашуга мохтаж дип санаган.

Радищев Руссоның индивидуалист тәрбиялэгү концепциясен тэнкыйтьли, аның тарафдарларынан көлэ, аларның тәрбиялэгү чараларының һәм методларының, "урманнар, болыннар һәм басулар буенча эллэлэндерү күзалламаларының" килешсез икэнэн күрсэтэ, балалар табигатен артык идеальэштерүгэ каршы чыга. Шул ук вакытта балаларның үзенчэлегэ белэн исэплэшэргэ өнди. "Тәрбиялэгү көчен танысак та, без табигать көчен аерып ташламыйбыз",— дип яза ул,— тәрбиялэгү табигатькэ бэйле һәм аның көченэ таянуы хак булып кала, лэкин табигать көчлэрэннэн һәм тирэ-яктан нинди шартларда кулланырга өйрэнү кешенең үзеннэн тора".

Радищев фикеренчэ, кешене формалаштыруда иң мөһиме табигый бирелмэлэр түгел, ә тормыш шартлары, кешене ураган ижтимагый факторлар.

Ябык, тирә-яктагы тормыштан аерым булган тәрбияләү-укыту учреждениеләрен тәнкыйтьләп, Радищев тәрбия оештыруның кешеләрне жәмгыятькә авыштыруда ярдәм итәргә тиешлеген күрсәткән. Жәмгыятьтән аерым торган тәрбия эшендә жәмгыять омтылышы, мәнфәгатьле һәм һәвәслекле кешеләрне тәрбияләп булмый дип санаган ул. "Федор Васильевич Ушаковның көнкүреше", "Петербургтан Мәскәүгә сәяхәт" дигән эсәрләрендә, "Ватанның чын улларын" формалаштырганда деспотизм, көчләү һәм гаделсезлек белән көн саен көрәшү зур роль уйный дип билгеләгән.

Радищев үз заманындагы иң яхшы фикер ияләре арасында була. Ул XVIII гасырдагы чит ил жәмгыять карашына да йогынты ясай. Француз буржуазия революциясе вакытында Радищев бюсты Парижда урнаштырылган була. Аның "Петербургтан Мәскәүгә сәяхәт" эсәре кулъязмада килеш француз Конвент эшлеклеләре арасында тарала. Бу китап Лейпцигта немец теленә тәржемә ителә.

Радищевның йогынтысы, бигрәк тә Россиядә, революцион-демократик караш үсешендә зур урын алып тора.

XIX гасырның беренче яртысында жәмгыять хәрәкәтенен мөһим өлешен педагогик хәрәкәт тәшкил итә. 60 нчы елларда, мәсәлән, урыс прогрессив педагогикасы зур мәсьәләләр күтәрәп чыга: крепостной тәрбияне кискен тәнкыйтьләү, катлам мәктәбенә каршы булу, кешене һәм шәхесне тәрбияләү өчен, хатын-кызларга белем бирү өчен көрәшү, догматизм һәм схоластикага, механик ятлауга һәм муштрага каршы чыгу, бала шәхесен ихтирам итү, дидактик мәсьәләләрне прогрессив нигезендә эшләү, халык мәктәпләренен кин чөлтәрен булдыруны таләп итү, югары мәктәпнең автономлыгы.

Педагогик хәрәкәт, билгеле инде, бертөрле булмый. Төрле жәмгыять юнәлешләренен педагоглары мәсьәләләрне, әлбәттә инде, үзләренен сыйныф карашлары буенча аңлатканнар.

Бу чорда педагогик тәрбия һәм тәҗрибәнән мөһим проблемаларын хәл итү максатын куйган жәмгыять оешмалары барлыкка килә. 1859 елда Петербургта педагогик жыелыш төзелә, соңыннан ул Петербург педагогик жәмгыять исемен йөртә башлый. Аның эшендә П. Г. Редкин, К. Д. Ушинский, В. Я. Стоюнин, В. И. Водовозов, Д. Д. Семенов, А. Я. Герд һәм башка күп педагоглар, методистлар катнаша.

1861 елда Ирекле икътисадый жәмгыятьендә Грамота комитеты төзелә. Анда халык мәктәпләре оештыру турындагы мәсьәләләр

буенча жанлы фикер алышулар бара. Якшәмбе мәктәпләре ачылган, анда революционерлар үзләренен эшләрен алып барганнар. Эшче балалары өчен мәктәпләр, ә кайбер урыннарда — мәктәпкәчә учреждениеләр ачыла.

Бу елларда жәмгыять — педагогик хәрәкәт тәссире астында педагогик журналистика эшли башлый; күп кенә журнал битләрендә тәрбия һәм укуытуның төп сораулары буенча ялкынлы тикшерүләр алып барыла.

Әдәбият һәм сәясәт журналларда тәрбия һәм халык мәгарифе мәсьәләләре дә яктыртыла. Революцион-демократик юнәлешендәге "Замандаш" ("Современник") журналында Н. Г. Чернышевскийның тәрбия һәм белем бирү мәсьәләсенә кагылышлы берничә мәкаләсе һәм Н. А. Добролюбовның "Тәрбиядә авторитет хақында", "Сыек чыбык белән бетерелгән бөтенроссия иллюзияләре" һәм башка эсәрләре ("О значении авторитета в воспитании", "Всероссийские иллюзии, разрушаемые розгами" и др.) урнаштырылган.

Тәрбиянең гомуми мәсьәләләренә 60 нчы елларның башында кайбер махсус журналларның битләре дә бирелгән. Мәсәлән, 1856 елда "Дингез жыентыгы" ("Морской сборник") журналында Н. И. Пироговның "Тормыш мәсьәләләре" ("Вопросы жизни") исемле мәгълүм мәкаләсе бастырылган. Ул мәкалә педагогик дискуссия башланып китүенә сәбәпче була.

Н. И. Пироговның педагогик эшчәнлеге. Николай Иванович Пирогов (1810-1881) Мәскәүдә туа. Мәскәү университетын (медицина факультетын) тәмамлаганнан соң, Дерпта (Тарту шәһәрндә) профессурага хәзерлек үтә һәм медицина докторы дәрәжәсенә диссертация яклаганнан соң, Германиядә белемнәрен камилләштерү өстендә эшли. 26 яшендә башта Дерпт университетында, ә соңыннан Петербуртта медик-хирургия академиясендә хирургия профессоры була.

1854 елда Севастополь камалган вакытта Пирогов үз теләге белән "шәфкать туташлары" оешмасын булдыра һәм аның житәкчесе итеп, фронтка жиберелә.

Биредә, сугыш хәрәкәтләре театрында Пирогов сугышчыларның яраларын төзәтүгә барлык көчен бирә. Ул берничә мең операция ясый. Аның хирургия буенча теоретик эшләре һәм хирург буларак гамәли эшчәнлеге бөек галим, хәрби-кыр хирургиясенен атасы данын бик тә лаеклы күтәрәләр.

Пироговның 1856 елда мөһим тәрбия мәсьәләләрен яктырткан "Тормыш мәсьәләләре" ("Вопросы жизни") исемле мәкаләсе чыга.

Бу мәкалә алдынгы идеяләре белән жәмәгатьчелекнең игътибарын жәлеп итә, авторын бик мәшһүр итә.

1856 елда Пирогов Одесса уку округының махсус караучысы иттереп куела. Александр II Пироговка тискәре карашта торган, аны "кызыллардан" дип санаган (Пирогов либерал гына булса да), ләкин патшаның халык мәгарифе турында кайгыртуын күрсеннәр дигән уй белән генә бу постка аны билгеләгән.

Одесса уку округын ике ел идарә иткәндә Пирогов гимназия-ләрнең педагогик совет дәрәжәсен күтәргә тырышкан, директорларга, уку йорты укытучыларына балалар белән кешелекле мөнәсәбәттә булу кирәклеген төшендергән. Одессада университет ачу эшен эерләгән. Уку округы эшендәге либераллыгы Одесса генерал-губернаторда иркен фикер йөртүдән, хакимлекнең абруен төшерүдән шикләнү тудырган. Пирогов Киев уку округы караучысы Вазыйфасын үтәргә Киевка күчәлә. Биредә ул мәктәп эшләрен яхшыртуны давам иткән, укытучыларга бер-берсенә дәрәсләрендә булырга тәкъдим ясаган, методик эзләнүләргә хуп күргән, гимназия тәжрибәсенә сыйныфтан тыш әдәбият әңгәмәләрен керткән, Россиядә беренчеләрдән булып Киевка зурлар өчен якшәмбе мәктәбен ачуга мөмкинлек биргән.

1881 елда Пирогов әлеге вазифасыннан азат ителгәч, Киевның прогрессив жәмәгатьчелеге аңа тантаналы сабуулашуны оештырган. Пироговны эшеннән азат итү "Россия тилеләренең Россия үсешенә каршы эшләнгән иң кабахәт эшләренең берсе",— дип Герцен "Колокол"да язып та чыга.

Хөкүмәт Пироговның тәжрибәсен кулланырга ниятләнүен күрсәткән булып, аны чит илдәге профессурага хәзерләнүче яшь-ләрнең житәкчесе итеп билгеләгән, ләкин 1866 елда бу вазифадан да мэхрүм иткән. Бөек хирург, зур галим, күренекле жәмәгать эшлеклесе һәм педагог Пирогов энергиясе тулы вакытта югалырга һәм Украинада үзенең кечкенә генә утарына урнашырга мәжбүр булган. Анда 1881 елда вафат була.

Пироговның педагогик карашлары — катлам-профессионал мәгарифне тәнкыйтьләү һәм гомумкешелек тәрбиясе ул. "Тормыш мәсәләләре" мәкаләсендә һәм башка педагогик эсәрләрендә Н. И. Пирогов катлам мәктәпкә һәм патша хөкүмәте яшь-ләрнең гомуми белем нәтижәсен төшереп кертәргә тырышкан утилитар-профессионал өйрәтүне ашыктыруга каршы чыккан. Белем бирүнең рәсми курсына ул киң карашлы, югары әхлаклы кешене жәмгыять

тормышына эзерлэргә тиеш булган гомумкешелек тәрбия идеясен каршы куйган. "Кеше булдырырга — менә нәрсәгә алып барырга тиеш тәрбия эше",— дип язган Пирогов, моның өчен һәвәслеге һәм сәләте сизелә башларлык яшыкә житкәннәрнең барысы да "бер үк эхлак-фәнни мәгарифнең нәтижеләре белән файдаланырга тиеш",— дип күрсәткән. Балаларның карашын тарайтучы һәм эхлак үсешен тоткарлаучы, вакытыннан алда башланучы специальләштерүгә каршы торган. "Нигә гомумкешелек белем файдасын бик тиз гамәли, берьяклы специальләшүгә алыштырырга? Гамәли чынбарлыгыгыз белән ашыкмагыз. Кешенең үзенә, эчтәлегенә өлгерергә, ныгырга бирегез",— дип, профессионал укытуның нигезе кин гомуми белем булырга тиеш икәннен күрсәтеп бирә Пирогов.

Төп идеясе гомуми кешелек мәгарифен яклауда булган "Тормыш мәсьәләләре" мәкаләсе замандашларга зур тәэсир ясаган, алдынгы педагогик жәмәгәтчелек ягыннан бәя бирүгә жәлеп иткән. Мәкаләне буржуазия-либераль дө, буржуазия-демократик тә һәм революцион-демократик матбугат та котлаган. Ләкин югары эхлаклы, мәдәниятле кешене крепостнойлыкка һәм патшалыкка каршы көрәшче дип аңлаганнар. Пирогов кеше идеалын үзенчә аңлаган, абстракт кешелеклелек рухында тәгъбирлөгән.

Пирогов катлам мәктәбенә каршы булган өр-яңа мәктәп системасының проектын тәкъдим иткән. Мәктәп системасының нигезе итеп ул икееллык башлангыч мәктәпне санаган. Бу мәктәптән урта мәктәпкә барлык теләгәннәргә дө юл ачылган. Үзенәң мәктәп системасын Пирогов берләштерелгән мәктәп принцибында төзегән.

Пирогов тәкъдим иткән мәктәп системасы берничә баскычтан торган, һәрбер баскычта уку вакыты ул кадәр озак сузылмаган, атап әйткәндә: икееллык башлангыч мәктәптән соң — дүртъеллык курс белән ике типтагы прогимназия (тулы булмаган урта мәктәп); аннан соң ике типтагы гимназия килә — өч ел һәм биш ел укыту дәвамлылыгы белән. Бу системаны югары мәктәп йомгаклый (университетлар һәм югары махсус уку йортлары).

Пирогов тарафыннан проекты төзелгән мәктәп системасын шундый схема белән күрсәтеп була:

Университет	Югары махсус уку йортлары
Махсус уку йортлары	
Классик гимназия (уку вакыты 5 ел)	Реаль гимназия (3 еллык)
Классик прогимназия (4 еллык)	Реаль прогимназия (4 еллык)

ЭЛЕМЕНТАР (БАШЛАНГЫЧ) МӘКТӘП (2 ЕЛЛЫК)

Урта мәктәп системасының төп урынын Пирогов борынғы телләргә (латин һәм грек телләренә), урыс теленә һәм әдәбиятка, математикага һәм тарихка биргән. Реаль уку йортына караганда, классик урта мәктәпне ул артыграк күргән, классик мәктәптә уку срогы 2 елга озаграк була. Классик гимназиянең уку планы гомуми белем бирү үзенчәлегендә торган, ә реаль гимназияләрдә гамәли (профессиональ) уку фәннәре кертелә, бу инде реаль гимназиядә бирелә торган гомуми белемне шактый озайтса, өстәвенә, аның курс озынлыгы 3 ел гына (ә классик гимназиядә — 5 ел) икәннен исәпкә алырга кирәк. Классик һәм реаль прогимназияләрнең башлангыч ике классларында уку курсы бертигез диярлек. Классик прогимназиянең III классыннан латин телен, ә IV класстан грек телен өйрәтә башлыйлар. Реаль прогимназияне бетергәннәр яисә реаль гимназия, яисә классик прогимназиянең III классына, яисә практик эшкә китәләр. Классик гимназиядән соң университетка яисә югары махсус уку йортына керергә була, ә реаль гимназияне бетерүчеләр югары махсус уку йортына гына яисә практик эшкә керә алганнар.

Ярлыларның югары белем алу мөмкинлеген булсын өчен Пирогов уку йорты өчен түләүне киметергә тәкъдим иткән.

Уку округы өчен төзегән циркулярларында Пирогов уку йортында исеке, догматик ысулларны ташлап яңа методларны кулланырга дип, укучыларны игътибарын жәлеп иткән. Укучыларның фикерләү мөмкинлекләрен уятырга, акыл сәләтләрен жәелдерергә, үзлектән эшләү күнекмәләрен булдырырга тәкъдим итә ул.

Тәжрибәле укучылар укучылар игътибарын һәм бирелә торган уку материалларына кызыксыну уятырга тиеш, ә бу инде, Пирогов фикеренчә, уку йортында уңыш казану өчен иң мөһиме.

Төп дидактик принциплар итеп Пирогов уку йортының мәгънәләгән, активлыкны һәм күрсәтмәләгән санын.

Гимназияләрдәге педагогик советлар эшенә Пирогов шактый яхшыртулар керткән, тикшерелә торган мәсьәләләрен карауның эчтәлеген киңәйткән, дидактик мәсьәләләр буенча докладлар һәм фикер алышулар системасын керткән, укучыларның методик эзләнүләрен һәрчакта хупларга тырышкан, укучыларга берберсенә дәрәсләрендә булырга тәкъдим иткән.

Укучылардан һәм прогимназия белән гимназия жетәкчеләренән укучылар һәм аларның өлгерешләре турында яхшы белүләрен

таләп иткән, Пирогов бер класстан икенче класска күчерүне укучыларның еллык өлгерешләре буенча башкарырга киңәш иткән. Күчерү имтиханнарына ул каршы мөнәсәбәттә булган, аларда очраклылык һәм формализм элементлары булгалавын белдергән.

Югары мәктәптә укытырга Пирогов зур галимнәрне тартырга тәкъдим иткән, профессорларга студентлар белән әңгәмә үткәрүне, семинарлар, просеминарлар һәм гамәли дәресләрне үткәрүне һәм студентларның үзлектән төпләп эшләнүне көчәйтәргә киңәш биргән.

Укучылар тәртибе проблемасы. Укыту һәм әхлак тәрбия эшендә уңышка ирешүдә мөһим шартларның берсе итеп Пирогов яхшы тәртип булдыруны санаган. Мәктәпләрдә заманында хөкем сөргән башбаштаклык, казарма режимын, балаларга карата битараф мөнәсәбәтне гаепләп һәм тәртип урнаштыруда кешелеклекне, шәфкатьлелекне таләп иткән. Укучы гаеп эш чыгарса, педагог игътибарлы рәвештә гаеп эше булган барлык шартларны исәпкә алып, гаделлек белән аңа бәя биреп, укучының гаебен һәм жезаның урынлы булуын гаепләнүченең үзенә аңлатып житкерергә тиеш.

Одесса уку округындагы гимназия директорының хезмәт хисабына карата жавап булган "Балаларны чыбыкларгамы һәм башка балалар алдында кыйнаргамы?" ("Нужно ли сечь детей, и сечь в присутствии других детей?") дигән мәкаләсендә (1858) Пирогов тән жезасын принципияль рәвештә гаеплэгән һәм чыбык куллануның педагогикага сыймавын, балада булган оялчанлыкны бетерүен, балаларны бозуын бик тә дәлиллегән һәм гамәлдән чыгарга тиеш диеп санаган.

Ләкин бу мәсьәләдә ул ахырына кадәр эзлеклекле булмаган. Моннан соңгы 1859 елда Пирогов Киев уку округы буенча "Киев уку округындагы гимназия укучыларының гаеп эшләре буенча жезага тартуның төп башлангыч кагыйдәләре" ("Основные начала правил о проступках и наказания учеников гимназий Киевского учебного округа") исемле циркуляр хат бастырган. Анда ул чыбык-лауны принципияль рәвештә кире какса да, ләкин гамәлдә аннан бөтенләйгә баш тартып булмый дип санаган һәм гимназияләрдә жеза бирүне педагогик совет карары буенча гына, гадәттән тыш чара итеп кенә кулланырга киңәш биргән.

* * *

Егерме беренче лекция

ХІХ ГАСЫРНЫҢ КҮРЕНЕКЛЕ ПЕДАГОГИК ЭШЛЕКЛЕЛӘРЕ

60-80 нче елларның атаклы педагогы И. Н. Ульянов. Илья Николаевич Ульянов (1831-1886) Әстерхан шәһәрәндә "тегү цехы" мастеры гаиләсендә туа. Шулай "тегү цехы мастеры" дип, аның әтисе имана түләүчеләр катламындагы кешеләр исемлегенә гомерлеккә кертелә. Андый кешеләр патша казнасына авыр налоглар түләргә һәм башка йөкләмәләр үтәргә дучар булалар.

И. Н. Ульянов яшьтәшләре арасында киң сәләтлелеге һәм укырга көчле омытылышы белән аерылып тора. Ләкин әтисенәң бик иртә вафат булуы аркасында ятим калган гаилә өчен күп эшләргә туры килә. Туганнарны карауның төп авырлыгын жылкәсендә татыган олы абыйсы Василийның бик зур кайгыртучанлыгы һәм аталарча мөнәсәбәттә булуы ярдәмдә, кече Ульянов Әстерханда (1843-1850) башлангыч мәктәпне һәм гимназияне тәмамлау мөмкинлеген ала. Аның киләчәк язмышында зур роль уйнаган гимназия директоры А. В. Тимофеев гимназия тәмамлау турындагы таныклыкта, укучы И. Н. Ульянов әйбәт тәртибе һәм "кәргән фәннәрдә зур нәтижәлелеге белән" аерылып торды, дип яза. Яшь егеттән инде ни эшләргә ниятлисәң, дип сорагач, "Казан университетына" дип катгый әйтеп салган.

Ләкин И. Н. Ульяновның югары белем алу өчен кайнар омытылыш юлында, патша крепостниклары тудырган авырлыклар килеп баскан: ХІХ гасырның 40 нчы елларында университетта уку өчен түләү күтәрелгән һәм "имана түләүчеләр катламыннан" булган яшь кешеләргә анда керү өчен киртәләр куелган.

Балигъ булган И. Н. Ульянов, Казан университетына гимназия белеме турында документларын гына түгел, ә шәһәр мешчаннары жәмгыятеннән "жибәрү рөхсәте таныклыгы" ("отпускное свидетельство") да тапшырырга тиеш булган. Ләкин андый документ канцелярияләренәң юри тоткарлык ясавына, түрәләр ришвәтчеләгенә төртелгән, озак һәм түбәнсетү процедуралары аркылы әзерлек үткән. Бертуган Ульяновларның бу киртәләргә үтәрлек көчләре булмаган.

Хезмэт ияләренең акыл хезмәте белән шөгылләнүе юлында патшалык нинди авырлыклар куйганын чыгышы һәм халәте буенча ярлы булган талантлы егет үз тормышында кичерә. Моны Илья Николаевич бервакытта да онытмый.

Үзенең тырышлыгы һәм максатчанлыгы, олы абыйсының кайгыртуы, Әстерхан гимназия педагогларының юллавы, Казан уку округы караучысының ярдәмчесе Н. И. Лобачевский теләктәшлеге аркасында И. Н. Ульянов керү имтиханнарын уңышлы биреп, Казан университетына кабул ителә. Имана түләүче кешегә тиешле документларның барысы да булмау сәбәпле, халык мәгариф министрлыгы Ульяновны казна (хөкүмәт) хисабына укучылар санына кергән кире каккан. Студент И. Н. Ульяновка репетиторлык белән шөгылләнәргә һәм абыйсының ярдәменә таянырга туры килгән. Тик соңыннан гына, укуындагы уңышлары һәм Н. И. Лобачевскийның юллавы аркасында, ул үз хақына тулысынча тиешле булган стипендиясен ала башлаган.

Дөньяга танылган атаклы галим Н. И. Лобачевский житәкчелегендә булган һәм үзенең укытучыларының прогрессив юнәлеше белән аерылып торган Казан университеты И. Н. Ульяновның жәмгыять, фәнни һәм педагогик карашлары формалашуга зур йогынты ясай. Бу карашларының моннан соңгы үсеше гасырның икенче яртысында илне самодержавиедән, крепостной тәртипләрдән, төрле хорафатларның зарарлы йогынтысыннан, халыкның караңгылыгыннан һәм наданлыгыннан коткару өчен Россиянең чын патриотларының революцион көрәшенең көчәюе белән билгеләнә.

Казан университетын тәмамлагач, 1854 елда И. Н. Ульянов урта уку йортларында математиканы һәм физиканы укыту хокукына имтиханнар тапшырган һәм ул вакытта Казан уку округы караучысының ярдәмчесе булган Н. И. Лобачевскийдан Пенза дворяннар институтында математика һәм физика укытучы вазифасын үтәү өчен эшкә билгеләнгән.

1855 елда 1869 ел буена кадәр И. Н. Ульянов бу фәннәрне башта Пенза дворяннар институтында (1855-1863), ә соңыннан Түбән Новгород дворяннар институтында һәм гимназиядә (1864-1869) укыткан. Педагогика мәйданында Ульянов табигать фәннәре, педагогика һәм методика өлкәсендә үзен югары квалификацияле белгеч, яшьләрне бик әйбәт тәрбияләүче, әһәмиятле жәмгыять башлангычларының инициаторы итеп күрсәткән. Ләкин патшалыкның официаль рәвештә урта мәктәптә табигать белемен кимсетү һәм

классик белемне тагу курсы белән ризалашмау сәбәпле, ул урта уку йортларында укыту эшен калдырырга мәжбүр булган.

1869 елда исә И. Н. Ульяновка Халык мәгарифе өлкәсендә чын мәгънәдә педагогик эшчәнлеген дәвам итү мөмкинлеге бирелгән.

Бу чакта халык мәгарифнең яңа тармагын — халык училищеларының инспекциясен төзегән Халык мәгарифе министрлыгы, Казан уку округы житәкчелегенең үтенече буенча, 1869 елда И. Н. Ульяновны югары дәрәжәле эш урыннарына башта инспектор (1869-1874), ә соңыннан Сембер (хәзер Ульяновск) губерниясендәге халык училищеларының директор вазыйфаларына (1874-1886) күчәргән.

16 ел буенча халык мәгарифенең житәкчесе булып ару-талусыз, нәтижәле эшчәнлегендә, күп җәфа чиккән, халык алдында бурычын башкару дип аңлаган И. Н. Ульянов мәдәният ягыннан артта калган Сембер губерниясен мәгърифәт өлкәсендә алдынгыларга әйләндәргән. Халык мәгарифе эшлеклесе буларак, И. Н. Ульянов турында, ул "бөтен Россиягә билгеле", дип әйтә торган булганнар.

И. Н. Ульянов бик иртә, 55 яшькә кадәр яши алмыйча, вафат була. Халык мәгарифе эшенә, катып калганлыкка һәм томаналыкка каршы көрәшкә ул үзенең бөтен көчен һәм талантын биргән.

И. Н. Ульяновның Пенза һәм Түбән Новгород уку йортларында укытучы буларак педагогик эшчәнлеге. И. Н. Ульяновның педагогик эшчәнлеге Россиядә беренче революцион ситуациянең үсә барган елларында (1859-1862) башлана һәм революцион хәрәкәтнең икенче чорында жәлеп китә.

Бу чорның башлангыч елларында революцион хәрәкәт Н. Г. Чернышевскийның һәм аның катнашуы буенча төзелгән "Жир һәм ирек" ("Земля и воля") исемле революцион оешма житәкчелегендә бара. "Жир һәм ирек" катлаулы, киң жәелдерелгән түгәрәкләр, узара ярдәм жәмгыяте, кассалар, китапханәләр һ. б. ш. системаларыннан торган. Бу системага актив рәвештә укытучылар, бигрәк тә югары уку йортларындагы элекке студентлар тартылган. Ул елларда югары уку йортларында студентлар хәрәкәте гөрләп торган.

1855 елда Пенза дворяннар институтында математика һәм физика укытучысы вазыйфаларына керешеп, И. Н. Ульянов биредә 50 нче еллардагы демократик күтәрелеш һәм аңа тыгыз бәйләнгән 60 нчы еллар хәрәкәте идеясеннән чыгып уку процессын яңача төзәргә омтылучы, дус эшләүче прогрессив укытучыларга юлыккан.

Бу педагоглар, Ульянов урнашкан әдәби сүз укытучысы В. И. Захаров фатирында, кичләрен жыела торган булганнар. Бире-

дә үк институтта тәрбияләнүчеләрнең кайберләре дә яшәгәннәр. Алар арасынан "Жир һәм ирек" оешмасы белән бәйләнештә булган "Ишутинцевлар жәмгыяте" ("Общество ишутинцев") төзөгән Н. И. Ишутин һәм аның туганнан туган энесе Д. М. Каракозов булганнар. Д. М. Каракозов соңыннан Александр II патшага һөжүм ясауны оештыручы буларак билгеле булып киткән.

В. И. Захаров яшьләргә зур йогынты ясыи алган, чиновникларның берсе тасвирлаганча, ул "тәрбияләнүчеләргә сәяси рәвештә тәэсир итә белгән". Захаров янындагы жыенда яшьләрнең күчеленә хуш килгән "Замандаш" ("Современник") журналын укыганнар (бигрәк тә жәмгыятә көрәшенә чакырган мәкаләләргә йотлыгып укыганнар), шулай ук Герценның "Чаң" ("Колокол") журналын, Некрасовның кулъязма төрендә таратыла торган шигырьләрен, Полежаев, Огарев, Радищев эсәрләрен өйрәнгәннәр. 1862 елда Чернышевскийның "Нәрсә эшләргә?" ("Что делать?") дигән романын берләшеп укыганнар. Бу романны автор тоткында чакта язган, ә Н.А. Некрасов "Замандаш" журналында тиз генә бастырып чыгарган була.

Жыельышларга килә торган укытучылар, ә алар арасында И. Н. Ульянов та була, тәрбияләнүчеләргә ул вакыттагы давиллы вакыйгаларның мәгънәсен аңлатканнар, югары жәмгыятә идеалларын формалаштырганнар, интеллигентларның халык алдындагы бурычлары турында кат-кат әйтәп килгәннәр, крепостной тәртипләргә, чиновникларның законсызлыкларын фаш иткәннәр.

И. Н. Ульянов табигать фәннәре өлкәсендә бик укымышлы белгеч икәннән, эчкерсез кеше эшчәнлегә, тотышы һәм әхлак йөзә белән коллегаларына һәм тәрбияләнүчеләргә үрнәк бирүче, тыйнак һәм тактлы педагог буларак үзен бик тиз таныта.

Н. И. Лобачевский кушуы буенча ул Пенза институтында метеорологик станция һәм искуткеч мәһабәт физик кабинет төзөгән. Станциядә даими рәвештә һәм квалификацияле күзәтүләр алып борган. И. Н. Ульяновның файдалы эш башлап жиберүе институттагы уку-укыту процессын яхшыртырга, физика буенча гамәли дәрәсләр алып барырга, математика укутуда теорияне тәжрибә белән бәйләнешкә кертәргә, укучыларга программада күрсәтелгән материалны тирән һәм аңлы рәвештә үзләштерәргә мөмкинлек биргән. Институтның тикшерү актларының берсендә И. Н. Ульянов турында түбәндәгечә язылган була: "Үзен бик яхшы педагог дип таныткан Ульянов, чынлап та яхшы укытучылар арасында тиешле

урын алып тора. Тәрбияләнүчеләр белән аның йомшак һәм ягымлы мөгаләмәсе, һәрчак тыныч һәм акыллы такты укучыларны үзенә тартып тора һәм теләкле рәвештә шөгьльләндерә. "Зур түземлек белән" ул көчсез һәм аз белемле укучыларны укытылырга тиешлене үзләштерүгә кадәр житкерә".

Үзенә укыту һәм фәнни эшен И. Н. Ульянов жәмгыять эшчән-легендә 60 нчы еллардагы ижтимагый-педагогик хәрәкәт таләпләре һәм аның алдынгы житәкчеләре — демократ революционерлар Добролюбов һәм Чернышевский идеяләре рухында актив катнашу белән берләштерергә омтылган.

В. И. Захаров, И. Н. Ульянов, А. В. Тимофеев һәм башка актив педагогларның тырышлыгы нәтижәсендә, Пензада жәмгыять акчасына китапханә — уку бүлмәсе ачык булган. Көчле энтузиазм белән эш итеп В. И. Захаров һәм И. Н. Ульянов, Россия эшчеләре өчен уку йортларының беренчеләреннән итеп, мастеровойлар өчен якшәмбе мәктәбе булдыра алганнар. Мәктәп бик тиз абруй яулап алган. Укучылар саны 40 тан 120 гә чаклы арткан.

Мәктәп оештыручылары үзләренә эше өчен бернинди түләү алмасалар да, мәктәпне кысынкы бинадан гимназиянең төзек бинасына күчерә алганнар. Бу эш жирле түрәләренә бик зур канәгатьсезлеген тудырган.

Прогрессив педагоглар якшәмбе мәктәбе өчен материалистик идеяле уку программалары төзегәннәр.

Программалар Халык мәгарифе министрлыгы тарафыннан расланмаса да, эшчеләр өчен мәктәптәге уку процессы укучыларга фәнни белемнәр һәм алдынгы карашлар бирүгә юнәлдерелгән була.

Шулай да илдәге хәл бик кискенләшкән. 1861 елның жәендә Петербург, Мәскәү, Казан университетларында, ә элек Пенза мәктәпләрендә укыган яшьләр, студентлар чуалышында актив катнашканнары өчен, үз шәһәрләренә куып кайтарылганнар. Алар арасында Захаров, Ульянов һәм башка алдынгы педагогларның укучылары күп булган.

Моннан элегрәк, патшаның крестьяннары бушату турындагы 1861 ел указына протест белдереп, Пенза губерниясенә Кандеевка авылында крестьяннарының беренче восстаниесе кабына. Патша хөкүмәте аны көчкә бастыра. Бу вакыйгалар йогынтысы һәм куылган студентларның агитациясе буенча гимназия һәм институт укучыларының консерватив педагогларга каршы чыгышлары көчәя.

Жирле хакимият прогрессив педагогларга каршы һөжүмгә күчә.

Губернатор аларны эш урыннарыннан кууны таләп итә башлаган. В. И. Захаров педагогик эшчәнлегенән куылган А. В. Тимофеев Түбән Новгородка дворяннар институты һәм гимназиясе директоры итеп жиберелә. Соңыннан ул В. И. Захаровны һәм башка укытучыларны урнаштыра алган.

И. Н. Ульянов, 1863 елда алдынгы табиб Мария Александровна Бланк кызына өйләнеп, Түбән Новгородка күчерүләренә ирешкән.

1864 елның башында А. В. Тимофеев һәм И. Н. Ульянов инициативасы буенча, педагогиканың һәм халык мәгарифенең теоретик һәм гамәли мәсьәләләрен хәл итү өчен Түбән Новгородта жирле педагогик жәмгыять төзү турында Мәгариф министрлыгына үтенеч әзерләнган булган. Жәмгыять эгъзаларының һәр еллык керемнәре исәбенә шәһәр педагогик китапханәсен төзү уйланылган булган. Имин булган һәм акылга ятышлы бу инициатива, кызганычка каршы, министрлыкта хупланмаган.

70 нче елларда Россиянең уку округларында мәктәпләр өчен яңа уставлар проектлары буенча фикер алышу башлана. Казан уку округларының житәкчеләре берничә урта уку йортлары булган очракта бу мәктәпләрнең укытучылары берләшкән педагогик советлар төзүгә тәкъдим иткән. Түбән Новгородта шундый коллегияле педагогик берләшмә төзү турында А. В. Тимофеев күрсәтмә алган. Түбән Новгородның берләштерелгән педагогик советы берникадәр вакытта 60 нчы еллардагы прогрессив идеяләргә саклый һәм үстерә алган. Совет секретаре булып сайланган һәм аның рухы булып киткән И. Н. Ульяновның роле бу эштә зур була, әлбәттә.

Совет утырышларында укучыларның дәрәслекләре белән үзлектән эшләүләре турында, "критик һәм догматик рәвешендә" укыту методлары һәм күрсәтмә ысуллар белән укыту турында, әдәбият дәрәсләренең эчтәлегенә турында, күп санлы проблемалар буенча кызу фикер алышулар булган.

Педагогиканың һәм дидактиканың мөһим мәсьәләләре, шул исәптән, укытучылар һәм укучылар мөгаләмәләре турында, мактау һәм жәза бирү турында мәсьәләләр фикер алышу аркылы үткәрелгәннәр.

Математика һәм физика буенча өстәмә темалары, химик элементлары кертелгән яңа уку программаларын совет үзә төзөгән һәм раслаган. Институтта һәм гимназиядә табигать — математика фәннәрен укыту дәрәжәсен күтәрергә ярдәм иткән бу.

Берләшкән педагогик советның барлык эшчәнлекләрендә дә И. Н. Ульянов бик тә актив катнашкан. Аның чыгышлары һәм

тәкъдимнәре жентекләп уйланылган һәм нигезлэнгән булганнар, алар буенча тәрбияләнүчеләрне яхшы белү, аларга бертигез илтифатлы мөнәсәбәттә булу, һәркемгә ярдәмгә килергә омтылыш сизелеп торган.

Бу вакытта Идел буендагы ижтимагый хәл шактый катлауланган. Хөкүмәткә каршы торган зур фетнә ачып салынган. Фетнәне тикшерү Түбән Новгородка кадәр сузылган булган.

Вакытында институт һәм гимназиянең кайбер укытучыларында тыелган материаллар табылган: Добролюбов хатлары, Герцен портреты, Языковның ирек турында шигырьләре, төрле язмалар; берничә укытучы кулга алынган, тоткында аларның икесе үлгән. В. И. Захаров качып йөрергә мәжбүр була. Аның педагогик эшчәнлек белән шөгылләнүен бөтенләйгә тыйганнар. Укытучыларны якламакчы булган А. В. Тимофеевка тикшерү эшләренә тыгылмаска боерылган. Тиздән ул директор вазифаларыннан азат ителгән һәм Казанга күчерелгән. Патшаның үз күрсәтмәсе буенча аның урынына үтә реакционер кеше утыртылган. Ул педагогик советның рәисе булып киткән. Бу шунда ук совет составының һәм эшчәнлек характерының үзгәрүенә китергән.

Тимофеев эш урыныннан алынган, И. Н. Ульяновка дворяннар институтын калдырырырга туры килә. Ул гимназия укытучысы булып кала. Ләкин гимназиядә белем бирүгә хөкүмәт тарафыннан кертелгән яңа юнәлеш И. Н. Ульяновның ижтимагый һәм педагогик карашларына кискен каршы килә. Түбән Новгород гимназиясе — ә ул анда укытучы булып эшләгән — мәктәпләр өчен яңа устав нигезендә классик гимназиягә әверелгән. Анда борынгы ике тел кертелгән, ә элегрәк И. Н. Ульянов төзегән һәм уку процессына керткән математика һәм физика буенча уку процессына кирәксезгә әйләнгәннәр. Математика һәм физиканы укытуның эчтәлегенә һәм ысуллары тулысынча үзгәргә зарурилана. Табигый фәннәр укытуны христиан диненә белән бәйләнешкә кертәргә кирәк булган.

Судка кадәр һәм суд тикшерүләре барышы күрсәткәнчә, "Каракозов эшендә" катнашучыларның күбесе революцион оешманы тәшкил иткәннәр. Оешма хөкүмәткә каршы баш күтәрү максатыннан крестьяннар арасында аң-белем тараткан. Оешма белән Н. И. Иштугин идарә иткән. Турыдан туры жинаять билгесе булмаганга күрә прогрессив педагоглар Хакимият тарафыннан суд жаваплылыгына тартылмасалар да, Түбән Новгородта педагогик эшләрен алып барудан мәхрүм ителгәннәр.

И. Н. Ульянов бу шартларда укыту эшчәнлеген калдырырга һәм бары тик халык мәгарифен оештыру мәсьәләләре белән шөгылләнәргә мәжбүр булган.

И. Н. Ульяновның кызы Анна Ильинична этисенә бу карары турында болай язган: "Хәзер И. Н. Ульяновка иң мохтажлар өчен, белем алуы бик кыен булганнар өчен, кичеге колларның балалары өчен, ягъни крепостной эсирлектән котылган крестьян балалары өчен... эшлисе калды".

Казан уку округы идарәсенә прогрессив өлеше ярдәмендә һәм анда эшләгән А. В. Тимофеевга карата И. Н. Ульянов үзенә күркәм ниятен тормышка ашыра алган. 1869 елда ул Сембер өязендә халык училищелар инспекторы итеп билгеләнгән.

И. Н. Ульяновның 1869-1886 еллардагы инспектор һәм Халык училищелары директоры вазифаларында педагогик эшчәнлеген. 1869 елның ноябрендә И. Н. Ульянов хатыны һәм кече балалары Анна һәм Александр белән Сембергә килә һәм халык училищелар инспекторы вазифасын башкарырга керешә. Башлангыч училищелар турындагы положение нигезендә И. Н. Ульянов, инспекторларның иң яхшысы буларак, Сембер губерниясенә халык училищелар директоры итеп билгеләнгән.

И. Н. Ульяновның үз алдында куйган максатының мөһиме — мәктәпләргә матди карамакта тотуның авыр бурычларыннан халыкны азат итеп, бу бурычларны земство һәм хөкүмәткә йөкләтеп, крестьяннар дөньясында мәктәпкә һәм укытучыга хөрмәт булдыру, аннан соң, мәктәпләргә укыту-тәрбияләү эшен, укытучыларның гомуми белем һәм махсус педагогик эзерлеген һәрьяклап яхшырту. Сембер губерниясендә И. Н. Ульянов халык мәгарифенә тирән реформасын үткәргән тели дә инде.

И. Н. Ульянов эшчәнлегенә төп юнәлеше шундый була: авыл мәктәпләренә ныклы матди базасын булдыру һәм алар өчен махсус мәктәп биналарын төзү; реаль белемнәргә мәктәп курсы кинәйтү, крестьян мәктәпләренә бурычларын, эчтәлеген һәм ысулларын үзгәртү; укытучыларның матди хәлен яхшырту, укытучыларны эзәрләү һәм аларның белемен күтәрү системасын булдыру; халык мәгарифе учреждениеләрен фәнни нигездә тикшерү һәм алар белән идарә итү системасын эшләп чыгу. Мәктәп тарафыннан крестьян халкының өлкән буыны белән мәдәни-мәгърифәт эшен алып баруына И. Н. Ульянов күп игътибар бирә.

Жирле реакционерлар белән өзлексез көрәше аркылы И. Н. Ульянов үзенә программасын максатчан һәм жаваплы рә-

вештэ алып бара. Аның 16 ел буе инспектор һәм директор эшчән-леге вакытында Сембер губерниясендәге халык училищеларының саны 450 гә житкән, укучы малайларның һәм кызларның гомуми саны ике тапкыр арткан.

Шушы еллар эчендә Идел буендагы урыс булмаган мордва, чуваш, татар халыкларының мәктәпләр чөлтәре яңадан төзелгән.

Жирле консерваторлар бу халыкларны укырга, үзләренен милли мәдәниятен булдырырга сәләтсез дип санаганнар; шовинистик мак-сатлардан чыгып, аларны православие рухында дини тәрбияләүгә ирешкәннәр, балаларны туган телләрендә укытуга ризасызлык бел-дергәннәр. Боларның барысына да каршы И. Н. Ульянов килешсез көрәш алып барган. Аның актив катнашуында, чуваш халкының мәгърифәтчесе И. Я. Яковлев белән бергә, чуваш укытучылар мәк-тәбе оештырылган.

Чувашлар арасында белем таратуда, мәгърифәт һәм мәдәният үстерүдә, алар арасыннан белемле һәм үз халкына тугрылыклы укытучылар эзерләүдә бу мәктәп зур роль уйнаган, әлбәттә.

Укытучыларның матди хәлен яхшыртуга, аларның белем һәм педагогик осталыгын үстерүгә И. Н. Ульянов күп көч куйган; аның тарафыннан укытучылар эзерләү һәм аларның белемен күтәрү өчен нәтижәле система төзелгән булган.

1869 дан 1873 ел эченә кадәр И. Н. Ульянов халык укытучылар педагогик курсының өч чыгарылышын уздырган. Курслар укыту-чылыкның укмашуына, аларны башлангыч авыл мәктәпләрендәге укыту-тәрбияләү эшенең прогрессив принциплар белән таныш-тыруга ярдәм иткәннәр. И. Н. Ульянов курсларда табигать белемен укыткан, үрнәк дәресләр биргән, курсантларга эш тәҗрибәсе турында доклад эзерләргә булышкан, иң яхшы укытучыларның дәресләре буенча фикер алышуны оештырган.

И. Н. Ульяновның халык училищелар директоры эшен башлап жибергәндә, училище дирекциясе оешканда һәм И. Н. Ульяновның иң якын фикердәшләреннән инспекторлар саны арткан чакта, гу-берниядә өяз укытучылары съезды үткәрелгән.

И. Н. Ульянов бу съездларны эшлекле рәвештә хәзерләгән, укы-тучыларга доклад темаларын сайларга, идея, фәнни-педагогик юнә-лешләрән билгеләргә ярдәм иткән. Мәсәлән, 1874 елда икенче съезддан укытучы Малеевның "Аңлатмалы укуны үткөрү турында" ("О ведении объяснительного чтения") исемле докладында халык мәктәбенең максатлары һәм бурычлары турында мәсьәләләр кер-

телгән булган: "Мәктәпкә бик мөһим бурыч куела: файда бирмәгән тормыш шартлары белән көрәшкә әхлакый омтылыш бирергә... укучының барлык рухи якларын үстерү бурычы куела... көчле рухлы кеше эзерләргә һәм аны билгеле белемнәргә төшендерергә".

Революционер-демократларның мәктәп белеменә карата тәғъбир иткән максат юнәлтелешенә якин бу төп фикер И. Н. Ульянов — эшчәнлегенә программа юнәлеше булган, И. Н. Ульянов тарафыннан оештырылган һәм рухи яктан формалаштырган укытучыларны беркеткән.

1874 елда патша хөкүмәте укытучылар съездларын үткәрүне тыйган. Съездлар сәяси яктан зыян китерәләр, ә педагогик яктан файдасыз, янәсе.

И. Н. Ульянов укытучылыкка һәм мәктәпкә ярдәм күрсәтү формаларын янадан эзләп тапкан. Горецкий авылында 1873 елда үзе ачкан укытучылар семинариясендә ул укытучыларның жәйге курсларын үткәргән. Укытучылар съездларында һәм элекке курсларда ирешкән тәҗрибә әһәмиятен биредә дә саклап калган.

И. Н. Ульянов тормышының Сембердәге чоры педагогик эшчәнлегендә шактый нәтиҗәле һәм көч таләп иткән булган. Бу чорда И. Н. Ульяновның оештыра белү таланты бөтенләйгә жәелеп киткән, халык мәгарифенә тулысынча бирелгән тугрылыгы, Россиянең революцион-демократик педагогикасына хас булган халыкка һәм крестьян балаларына мэхәббәте беленгән.

И. Н. Ульяновның энергияле, фидакарь эшчәнлеге, инспектор һәм директор эшенә төгәл үтәлүе, крестьяннар белән элемтә урнаштыра белүе, тирә яктагы прогрессив кешеләргә халык мәгарифе эшенә тартуы ярдәмендә Сембер губерниясе халык мәгарифендәге уңышлары буенча беренчеләрдән булып китә дә инде.

Күренекле земство эшлекләренең берсе Николай Александрович Корф (1834-1883) була. Земство мәктәпләре һәм алардагы уку, тәрбияләү эшләрен яхшырту өчен ул күп эш башкарган. 1867 елда Корф земстводан Александровск өязе (элекке Екатеринослав губерниясе) эгзасы итеп, ә соңыннан бу советның председателе итеп сайланган. Аның энергиясе һәм житәкчелеге ярдәмендә Александров өязендә (элекке Александровск, хәзер Запорожье) 40 тан артык земство мәктәбе ачылган. Аның тарафыннан земствонун өчеллык типтагы мәктәбе төзелгән. Дәресләргә анда бер үк укытучы берьюлы өч сыйныфта алып барган. Корф андый дәресләргә жентекле планын эшләтеп чыгарган, башлангыч укытуның зур ме-

тодисты булган. "Александровск өязендәге училищелар советы отчетлары" белән, методик китаплары һәм статьялары белән, "Безнең дус" ("Наш друг") исемле сыйныфта уку китабы белән башка губернияләрдәге земство мәктәпләренә дә Корф уңай йогынты ясаган.

1872 елда Корфның земство эшчәнлегенә тукталган: халык мәгарифе буенча аның либераль эшчәнлегенә белән земстводагыларның риза булмаган өлеше сайлауда аны үткәртмәгән.

XIX гасырның икенче яртысында башлангыч мәктәпнең күренекле педагогы Николай Федорович Бунаков (1837-1904) булган. Земство мәктәбе үсешенә ул зур йогынты ясаган, башлангыч укытуның методикасына шактый өлеш керткән. Рус теле буенча теоретик-методист һәм башлангыч мәктәпнең гамәли хезмәткәре буларак, XIX гасырның 70-80 елларында берничә губерниядә ул укытучыларның жәйге съездлары һәм курслары белән идарә иткән, аларны алдынгы педагогик идеяләр пропагандалау өчен кулланган. Укытучылар арасында Бунаков зур абруйга һәм мөхәббәткә ия булган.

Н. Ф. Бунаков Ушинскийның педагогик карашлары юлыннан баручы булган. Ушинскийның дидактик һәм методик тәкъдимнәре нигезендә ул жентекле рәвештә аңлатмалы укуның методикасын эшләп булдырган һәм камилләштергән.

Аның "Туган тел, өчәллык курслы башлангыч мәктәптә укыту фәне буларак" ("Родной язык, как предмет обучения в начальной школе с трехгодичным курсом") исемле методик эше, шулай ук "Әлифба һәм уку дәресләре" ("Азбука и уроки чтения") укытучылар арасында ифрат яхшы билгеле булганнар.

Бунаков укырга өйрәтүнең авазлы аналитик-синтетик методы арасында торучы һәм гомуми белем бирү идеясын дәртле яклаучысы булган.

1884 елдан Бунаков Воронеж губерниясендә Петин авылында үзенең зур булмаган утарында үз акчасына башлангыч мәктәп төзөгән һәм балаларны үзе укыткан. Мәктәп каршында китапханә булдырган. Аннан крестьяннар да файдаланганнар, "могжизалы фонарь" кулланып укулар, урыс язучыларына багышланган кичәләр оештырганнар. Зурлар өчен гомуми белем мәктәбе эшләгән.

Бунаков Россиядә крестьяннар үзешчән театрларының беренчеләреннән берсе оештыручы булган (1888). Бунаков житәкчелегендә Петин мәктәбен тәмамлаучылар арасынан драма кружогы оештырылган булган. Аның репертуарына урыс һәм чит ил классик әсәр-

ләр кертелгән (А. Н. Островский, Л. Н. Толстой, А. С. Пушкин, Н. В. Гоголь, Мольер һәм башкаларның әсәрләре).

Авыл халкы арасындагы педагогик һәм мәгърифәт эшчәнлеген өчен Бунаков, башка күренекле педагог-мәгърифәтчеләр кебек, репрессиягә тартыла. Эчке эшләр министры боерыгы буенча 1902 елда Бунаковка педагогик һәм мәгърифәт эшчәнлеген белән шөгылләнү тыела. Аның тарафыннан булдырылган мәктәпләр һәм мәдәният-мәгариф учреждениеләре полиция тарафыннан ябыла, ә Бунаков үзе Петиннан Воронеж губерниясендәгә шәһәрләрнең берсенә полиция күзәтүенә куела.

Бунаковның педагогик һәм мәгърифәт эшчәнлегенә мәгариф һәм халык мәгърифәткә эшенә фидакәр хезмәт итү үрнәген булып тора. "Искра" газетасы (1902) Н. Ф. Бунаковның прогрессив карашларына һәм эшчәнлегенә зур бәя биреп яза.

Урта мәктәп педагогикасын һәм методикасын эшләп булдыручылардан XIX гасырның 70-80 елларында бик танылган педагоглар В. Я. Стоюнин, В. И. Водовозов, В. П. Острогорский, А. Я. Герд булганнар.

Владимир Яковлевич Стоюнин (1826-1888) урта мәктәптә К. Д. Ушинскийның идеалларын, бигрәк тә халыкчанлык принцибын кулланырга, аны Пироговтан алынган гомумкешелеклек идеясен белән берләштерергә омтылган, "һәрбер халык тәрбиясендә, — дип язган Стоюнин, — гомумкешелеклек юнәлешен белән бергә үз халыкчанлык юнәлешен өлешен булырга тиеш. Ул барысын тере иттерүче рухны тәшкил итә". Стоюнин урыс халкы тарихын, көнкүрешен һәм психологиясен исәптә тотучы урыс педагогикасын төзүне хуплаган, халык мәгариф министрлыгының урыс халык милли традицияләрен һәм яшәү шартларын белмәгән чит ил реакция педагогларга киңәш сорап мөрәжәгать итүенә ачу белдергән.

Стоюнин бик бөек методист булып санала. Әдәбият укытуга үзенең хезмәтләрен белән күп әһәмиятлелек керткән. Укытуда формаль юнәлешкә каршы көрәш алып барып, Стоюнин, әдәбиятның укыту фәне буларак, бигрәк тә тәрбияләү ролен күтәрәп чыккан.

Василий Иванович Водовозов (1825-1886) К. Д. Ушинскийның юлыннан баручы һәм эшен дөвәм иттерүче искиткеч педагог булган. Ушинский Смольный институтынан куылгач, Водовозов ризасызлык белдерү йөзеннән отставкага китә.

"Халык мәктәбендә укыту фәннәре" ("Предметы обучения в народной школе") исемле китабында Водовозов башлангыч укыту

методларының психологик нигезләрән иншаллаган, һәм уку-язу белән арифметикага өйрәтүне дәрәс кую турында әһәмиятле күрсәтмәләр биргән. Ул "Халык мәктәпләрендә башлангыч уку китабын" ("Книга для первоначального чтения в народных школах") төзөгән. Ике өлөштән торган бу китап уннарча-уннарча мең данәләрдә таралган. Китап укучыларга география, тарих, Россиянең табигате һәм промыселлары турында киң белем биргән.

Урта мәктәптә классицизмның өстенлеккә куелуына Водовозов ризасызлык белдергән һәм төп уку фәннәре итеп урыс телен һәм әдәбиятны тәкъдим иткән. Әдәбият укыту методикасында зур гражданлыкны, жәмгыятьчелекне һәм патриотизмны тәрбияләү чарасын күргән. Водовозовның бу юнәлештә "Яңа урыс әдәбияты" ("Новая русская литература") һәм "Нәфис сүз мисалларда һәм тикшерүләрдә" ("Словесность в образцах и разборах") кебек бөек хезмәтләре төзелгәннәр. Водовозовның "Урыс тарихыннан хикәяләр" ("Рассказы из русской истории") киң танылуға ия булганнар.

Виктор Петрович Острогорский (1840-1902) урыс теле һәм әдәбияты буенча методист буларак, эстетик тәрбияләү мәсьәләләрен эшләгән. Толстой — Деянов хакимият мәктәбе эстетик тәрбиягә бернинди дә игътибар бирмәгән (1871 елдан уку планында рәсем һәм жыр дәрәсләре бөтенләй дә булмаган) дип, ул гадел күрсәткән. Острогорскийның "Эстетик тәрбия турында хатлары" ("Письма об эстетическом воспитании") педагоглар арасында зур популярлыкка ия булганнар.

Александр Яковлевич Герд (1841-1888) исә табигать белеме буенча зур методист була. Дарвинизм рухында табигать белемен укыту методикасын һәм дәрәслеген эшләве бик әһәмиятле саналган. Башлангыч мәктәп өчен ул "Предметлы дәрәсләр" ("Предметные уроки") төзөгән. Күрсәтмәлелекне киң файдаланып, балаларны табигать белән таныштыралар алар... Урта мәктәп өчен аның "Табигать белеменең кыска курсы" ("Краткий курс естествознания"), "Кошлар аныклатмасы" ("Определитель птиц"), "Минераллар аныклатмасы" ("Определитель минералов") һ. б. зур әһәмияткә ия булганнар.

* * *

Егерме икенче лекция

БӨЕК ПЕДАГОГ К. Д. УШИНСКИЙ

Константин Дмитриевич Ушинский (1824-1870) Тула шәһәрәндә туа аның балачагы элекке Чернигов губерниясенә кергән Новгород-Северский янында урнашкан ата-аналарының зур булмаган утарында үтә.

Новгород-Северский гимназиясен тәмамлагач, Ушинский Мәскәү университетының юридик факультетына укырга керә, аны 1844 елда бик уңышлы тәмамлай, 22 яшендә Ярославль юридик лицеена камераль фәннәре (хокукны, хужалык турында фән элементларын, финанс хокукын, дәүләт хокукын керткән гомуми төшенчә) буенча профессор вазифаларын үтәргә билгеләнә.

Ләкин ике елдан соң ук лицей студентлары арасында "тәртипсезлекләр" булу сәбәпле, Ушинскийның уңышлы башланган профессорлык эшчәнлегә бүленә һәм ул үзе 1849 елда алдынгы фикер карашлары өчен профессорлар арасынан куыла. Аннары Ушинский эчке эшләр министрылыгында кече чиновник булып хезмәт итәргә мәжбүр була, ләкин чиновник хезмәте аны канәгатьләндерми. Әлеге хезмәте турында үзенең көндәлекләрендә ул жирәнәп бәя бирә. Тик чит ил журналларында басылган мәкаләләр, рефератлары, материаллар, күзәтү буенча инглизчәдән тәржемәләрне "Современник", "Библиотека для чтения" ("Уку библиотекасы") журналларында урнаштыру эше генә аңа ниндидер канәгатьләндерү китергән.

1854 елда Ушинский Гатчина ятимнәр институтына башта укытучы, соңыннан инспектор эшенә билгеләнә. Ул анда укыту һәм тәрбияләү эшенең тормышын шактый яхшырткан.

Ижтимагый-педагогик хәрәкәте башланышы тәэсире буенча Ушинский 1857-1858 елларда "Тәрбияләү журналында" ("Журнал для воспитания") берничә мәкалә: "Педагогик әдәбиятның файдаһисы" ("О пользе педагогической литературы"), "Ижтимагый тәрбия эшендәге халыкчанлык турында" ("О народности в общественном воспитании"), "Мәктәпнең өч элементы" ("Три элемента школы") һ. б. урнаштырган. Бу мәкаләләр аңа дан — шөһрәт китерә, әлбәттә.

1859 елда Ушинский Смольныйның асылзат кызлар институтының инспекторы итеп билгеләнә. Патша сарае белән элемтәдә торган бу учреждениедә патша хатынының якын даирәсе һәм фаворитлары алдында ялгайлану һәм ярага тырышу халәте хөкем сөрә. Кызларны христиан әхлагы шулай ук ир хатыны һәм ана вазифалары турында ялгыш күзалламалар рухында тәрбияләгәннәр, аларга реаль белемне бик аз биргәннәр, ә күбрәге дөньявилык манарасын, патшалык алдында табынуны гадәтләндерү турында кайгыртканнар.

Реакцион педагогларның каршылыгына карамастан, Ушинский кыюлык белән институт реформасын үткәргән, урыс телен, урыс әдәбият эсәрләрен, табигый фәннәрне, төп предметлар итеп яңа уку планына керткән, укытуда киң рәвештә күрсәтмәлелек кулланган, биология һәм физика дәрәсләрендә тәжрибәләр үткәргән. Укытучылыкка Ушинский күренекле педагог-методистларны чакырган: әдәбият буенча — В. И. Водовозовны, география буенча — Д. Д. Семеновны, тарих буенча — М. И. Сельевскийны һәм башкаларны. Тәрбияләнүче кызларны файдалы хезмәткә хәзерләү өчен жиде сыйныфлы гомуми белемгә өстәп ике еллык педагогик сыйныф кертелгән. Шушы ук вакытта Ушинский тарафыннан түбән сыйныфларда укыту өчен булган һәм табигать белеменә кагылган күп материаллар туплаган "Балалар дөньясы" ("Детский мир") (1861) исемле ике кисәктән торган урыс теле буенча хрестоматия дә төзелә.

1860-1861 елларда Ушинский "Халык мәгарифе министрлыгының журналын" ("Журнал министерства народного просвещения") редакцияли. Ул аның программасын тәмам үзгәрткән, коры һәм кызыгы аз булган рәсми идарә органы булган фәнни-педагогик журналга әверелә.

Шул елларда "Халык мәгарифе министрлыгы журналында" Ушинский үзенең берничә педагогик мәкаләләрен урнаштыра: "Хезмәтнең психик һәм тәрбияләү мәгънәсе" ("Труд в его психическом и воспитательном значении"), "Туган тел", ("Родное слово"), "Укытучылар семинариясе проекты" ("Проект учительской семинарии").

Реакция һөжүменнән файдаланып, институт житәкчесе һәм Ушинскийдан кудырылган укытучылар аны эзәрлекләүне көчәйткәннәр, алласызлыкта, тотнаксыз фикерлелектә һәм сәяси ышанычсызлыкта гаепләгәннәр. 1862 елның жәендә ул Смольный инсти-

тутыннан куыла. Ушинскийны законсыз чыгаруны сиздермәскә тырышып, патша хөкүмәте аны чит илгә хатын-кызлар мәгарифен өйрәнү өчен озак командировкага жибәрә. Бу командировканы ул үзе гадел рәвештә яшертен сөргенгә тиңләгән.

К. Д. Ушинский чит илдә берничә илдәге хатын-кызлар мәгарифен, Швейцариядә башлангыч укуы тормышын өйрәнгән, сыйныфта уку өчен "Туган тел" ("Родное слово") (1864-1870) исемле искиткеч китап һәм аңа методик кулланма төзөгән, "Кеше тәрбия карашында педагогик антропология тәҗрибәсе" ("Человек как предмет воспитания "Опыт педагогической антропологии" (т. 1-2. 1867-1869) һәм бу зур һәм мөһим хезмәтнең өченче томына материаллар жыйган.

Бик каты авыру буларак, көче беткәнән сизеп, Ушинский мөмкин кадәр күбрәк эшләп калырга тырыша. Россиягә кайткач (1867) ул озак яшәми һәм 1870 елда 47 яшендә вафат була. Үзенең кыскагына гомерендә Ушинский бик күп эш башкарган. Ул яшүсмер вакытында көндөлегендә язылган хыялын тормышка ашырган: "Үз ватаным өчен мөмкин кадәр күбрәк файда китерергә — минем тормышымда бу бердәнбер максат һәм мин менә ана барлык сәләтемне юнәлдерергә тиеш".

К. Д. Ушинский педагогик системасының фәлсәфи нигезе. Фәлсәфи үсешендә Ушинский идеализмнан материализмга күтәрелгән, ләкин бу юлы төгәлләнмичә калган. Төрле фәлсәфи системаларын яхшы үзләштереп, бу системаның уңай якларын уйлап файдаланып, ул дөньяга үзлектән үзенең оригиналь карашын булдырырга тырышкан.

Табигатькә карашында исә Ушинский Дарвинның эволюцион тәгълиматын хуп күргән. Танып белү теориясендә һәм психологиядә материалистик элементлары күп булган. Метафизик, коры фикерләүгә нигезләнгән, абстракт психология системаларына, (мәселән, Герbart системасы), капма-каршы буларак, Ушинский психологияне физиология нигезендә төзөргә тырышкан. Ләкин мәғрифәтчеләрнең күбесе кебек жәмгыять үсешенең этәргеч көчләре дип акылны, идеяне танып, ижтимагый мәсьәләләрдә ул идеалистик карашларда торган. Материалистик сенсуализм карашларыннан чыгып үзенең башлангыч эшендә үк, "Камераль белем турында" ("О камеральном образовании") дигән речендә язган: "эйбернең бердәнбер критерииумы булып аның турындагы безнең төшенчәбез түгел, ә эйбер үзе тора".

60 нчы елларның икенче яртысында, реакция һөжүмгә күчкәч материализм турында уңай итеп телгә алуға, эз генә яклауны белдерүгә дә хөкүмәт даирәләре дошманнарча караганнар, эзәрлекләү күрсәткәннәр. Ушинский курыкмыйча, материалистик фәлсәфә "фәнгә һәм фикер йөртүгә күп уңайлык бирде һәм бирә тора; соңгы вакытта тикшеренүләрдә өстенлек иткән материалистик юнәлешләргә, бигрәк тә тәрбияләү остальгы, гадәттән тыш күп бурычлы",— дип белдергән.

Байтак мәсьәләләр буенча Кантны һәм Гегельне тәнкыйтьләп, К. Д. Ушинский Герbart психология теориясенең абстрактлыгын, уйдормалыгын белдергән. Ләкин материалистик фәлсәфәдән ул канәгәтләнү тапмаган, материализм үзенең "Гегелен көтә әле" дип санаган. Шул заманда шактый киңәйгән тупас материализмга ул бик тискәре карашта торган. Кешенең тирә-якка яраклашу нәтижәсендә һәм организмының жайлануы аркасында киләчәктә канатлары үсеп чыгачак дип санаучы фәлсәфәчеләргә (аерым алганда, Спенсерга) да каршы торган. Ул болай язган: "Кешенең куәте — аның пар машиналары, аның тизлегә — паровозлар һәм пароходлар, ә кешенең канатлары үсүе һәм киң таралуы аэростат очуын ниятле идарә итәргә өйрәнгәч булачак". Бу сүзләр аэропланнар булганчы ярты гасыр элек әйтелгән иде.

"Хезмәтнең психик һәм тәрбияләү мәгънәсе" дигән мәкаләсендә Ушинский жәмгыять каршылыкларын игълан итәрлек дәрәжәгә күтәрелгән: "Һәртөрле мөстәкыйль производство өчен капиталның һаман күбәйтелү ихтыяжы арта бара; мөстәкыйль производстволар саны кими бара; бик тә зур фабрика меңләгән кечерәкләрен йота һәм мөстәкыйль хужаларны көнлекләп эшләүчегә әйләндерә; берәү симезлегеннән ахмаклана, икенчесе хәерчелектән кыргыйлана, берәүне байлык һәлакәтлеккә китерә, икенчесе чиктән тыш хәерчелек машинага эверелдерә..." Ләкин жәмгыять каршылыкларының коточкыч күренешен үткән сүзләр белән тасвирлап, капитал туплану фактларын һәм эре производстволар белән конкуренциягә түзә алмыйча вак производстволарның жиимерелүен дәрәс бәяләп, үзенең сыйныфлар турында карашларының тар булуы аркасында бу каршылыкларның сәбәбен ачыклай алмаган, жәмгыятьнең сыйныфлар төзелешен һәм сыйныфлар көрәшен аңлау дәрәжәсенә кадәр күтәрелмәгән, димәк, жәмгыятьнең бу каршылыкларын бетерү юлларын күрә алмаган.

Шул ук мәкаләсендә Ушинский тик ятуны фаш иткән һәм хезмәтне югары бәяләгән, байлыкларны нәкъ хезмәт булдыра дип

күрсәткән, ләкин жәмгыять һәм кеше үсешендәге хезмәтне бәяләүдә ул идеалистлар карашында торган.

Крепостной хокукның җимерелүен Ушинский кайнар сәламли, ирекле Россия турында хыяллана, ләкин бу үсешләрнең булуы революция юлы белән түгел, ә тыныч рәвештә хәл ителер дип санаган. Сәяси карашлары буенча Ушинский буржуазия демократы булган. Халыкның дәүләт белән идарә итү хокукын таныган.

Ушинский христиан динен (аерым алганда, православиене) эхлак һәм тәрбия нигезе дип санаган, халык мәктәпләренең мөдирләре һәм укытучылары итеп изге аталарны куярга тәкъдим иткән, мәктәпне "чиркәү алды" дип санаган.

Тормыш азагында һаман дини кеше булып калса да, ул фән белән динне төгәл аерган. Шул вакытта болай язган: "Чынындагы һәрбер фән — ә башка фәнне без белмибез — һәр диннән аерым тора, чөнки ышануларга түгел, ә фактларга таяна..."

Үзенең соңгы әсәрләрендә, мәсәлән инде телгә алынган "Кеше тәрбия карашында" исемле өченче том әсәре өчен материалларда, кешенең төп сыйфаты итеп Ушинский кешеләрне яратуны саный, хәтта кешеләргә кешелекле мөнәсәбәттә булган атеист якындагы ярату хисенә житәрлек бирелмәгән дин тотучыдан күбрәк христианлы дип ышандыра.

"Халык өчен безнең мәктәпләрнең барлыкка килүенә гомуми караш" исемле мәкаләсендә (1870) халык мәктәпләренең иң яхшы укытучылардан изге аталар булалар дигән үзенең элекке карашын Ушинский кире каккан һәм ул заман өчен шактый батыр рәвештә язган: "Чиркәү мәктәпләре идеясы безнең халыкта да руханилар арасында да тамыр жибәрә алмады... чиркәүләр каршында мәктәпләр төзәргә омтылуда... ниндидер ясалмалык булды һәм уңай нәтижеләр булмады... Крестьяннар үзләре крестьяннар мәктәбенә укытучылар итеп мэхәллә руханиларын билгеләнүгә каршы фикер әйтәләр һәм кайчакта шактый кискен рәвештә".

К. Д. Ушинский педагогик фән һәм тәрбия осталыгы турында. Ушинский педагогика теориясен төзәр алдыннан тәрбия карашындагы кеше турында фәнни тирән белемнәр белән корланып, киң белемле фикер иясе булып житкән иде.

Педагогика теориясе анатомия, физиология, психология, фәлсәфә, тарих һәм башка фәннәргә нигезләнәргә тиеш дип күрсәткән Ушинский. Бу теория педагогик рецептлар белән чикләнми, тәрбия законнарын ачыкларга тиеш. Заманындагы педагогика аңа бик таныш булган.

Коры фикерлэргә нигезлэнгән кабинет педагогика теориясен кире кагып, Ушинский һәм педагогикадагы эмпиризмны булдырма- маска кирәклеген кәһәтә. Тәрбия эшендә уңышка ирешүгә кара- мастан шәһси тәҗрибәгә нигезләнү генә җитми дип, бик тә гадел күрсәтә. Ул теория һәм гамәл бердәмлеген таләп иткән. "Бер нәрсә- гә дә нигезләнмәгән буш теория, әйтерсен, яраксыз әйбер булып китә, бернинди дә фикер таба алмаслык, йә алдан, йә соңыннан идея бирмәгән фактка яисә тәҗрибәгә әйләнә. Теория чынбарлык- тан кача алмый, факт фикерсез була алмый",— дип язган Ушин- ский. Теориясез педагогик тәҗрибәне ул медицинадагы имчелеккә тиңләгән.

Педагогикага принципларны һәм тәрбия эшенең конкрет кагып- дәләрен үзләштерү җитми, аңа кеше табигатенең төп законнары турында беләм белән коралланырга һәм аларны һәрбер конкрет очракта куллана белергә кирәк дип бик дәрәс дәлилләгән ул. "Әгәр педагогика кешене бөтен яктан да тәрбияләргә тиеш икән, ул башта кешене дә барлык яктан белергә тиеш",— дип белдерә. Бу таләпне тормышка ашыру өчен Ушинский үзе "Кеше тәрбия карашында" исемле ике томлы бик әһәмиятле хезмәт яза.

Ул вакытта психологиядә ике юнәлеш капма-каршылыкта тор- ган: психологияне коры фикергә нигезләп, "җан" билгеләмәсеннән априор башлап төзүчеләр вәкиле булган метафизик психология һәм тәҗрибәгә таянуны, фактларны һәм психик тормышның гади күре- нешләреннән башлап өйрәнүне яклаучылары булган яңа юнәлеш.

Ушинский тәҗрибә ягында торган, күзәтүгә зур әһәмият биргән. Аның психологик карашларында материалистик элементлар байтак. Психик тормышка аның үсеше аркылы караган.

Ушинский Герbartка метафизик һәм берьяклы булуы өчен риза- сызлык белдергән, ул вакыттагы икенче бер күренекле немец пси- хологы Бенекның карашлары тар икәнән күрсәткән. Вакыттан һәм пространстводан тыш торган абстракт кеше психикасын түгел, ә яши торган, гамәлдә торучы, мәгълүм тирәлектә үсешкә ия булган кеше психикасын карарга тырышкан.

Тәрбия халыкның тарихи үсеше белән бәйлә икәнлеген Ушин- ский дәрәс билгели. Халык үзе киләчәккә юл ача, ә тәрбия эше бу юлдан, башка җәмгыять көчләре белән бергәләп эш итеп барса гына, аерым шәхесләргә һәм яңа буыннарда ярдәмгә киләчәк. Шуңа күрә тәрбия системасын уйлап чыгарырга яисә башка халык алып торырга мөмкин түгел, аны иҗади рәвештә төзәргә кирәк.

К. Д. Ушинский педагогикасында тәрбиянең халыкчанлык идеясы. Ушинскийның педагогика системасы нигезендә Халыкчанлык идеясы тора. "Һәркем өчен бердәнбер гомуми табигый һәвәслек халыкчанлык дип атала. Ул тәрбия эшенең ышанычлыгын тәшкит итә... Халык тарафыннан тудырылган һәм халык башлангычына нигезлэнгән тәрбия эшенең абстракт идеяларга төплэнгән яисә башка халыктан күчереп алынган бернинди система да тиндәшә алмый... Һәрбер тарихи исән халык — алланың жирдәге иң шәп ижаты, ә тәрбиягә бу бай һәм чиста чыганактан кирәген сосып алырга гына кала",— дип язган, Ушинский "Ижтимагый тәрбия эшендә халыкчанлык турында" (1857) дигән мәкаләсендә.

Ушинский халыкчанлык дип һәрбер халыкның тарихи үсеш белән, географик һәм табигать шартлары белән булдырылган үзенчәлеген аңлаган.

Шул жәһәттән "Ижтимагый тәрбия эшендәге халыкчанлык турында" дигән мәкаләсендә ул тәрбия мәсьәләсен анализлауны төрле халыкларның тарихи рәвештә барлыкка килгән сыйфатларын халыкчанлык рухында тасвирлаган. Ушинский француз, инглиз, немец һәм америка тәрбиясенә төгәл тасвирлама һәм тирән анализ бирә. Бигрәк тә, ул вакытта реакция булган немец педагогикасын жентекләп тәнкыйтли. Бу педагогикага патшалык ориентлашкан була. Ушинский бу педагогиканы урыс жирлегенә механик рәвештә күчүренә мәгънәсезлеген исбатлаган.

Халык тәрбиясенә үзенчәлеге балаларның патриотизмын үстерү, ватанга тирән мәхәббәт булдыру белән бәйлә икәнә К. Д. Ушинский басым ясы. Аның фикеренчә, халыкчанлыкның иң мөһим билгесе булып туган тел торганга күрә, урыс балаларын укыту нигезендә урыс теле булырга тиеш. Башлангыч мәктәптә укыту балаларны урыс тарихы, Россия географиясе һәм табигать белән шулай ук яхшы таныштыру белән бәйлә булырга тиеш.

Халыкның ватанга карата булган зур мәхәббәтен XVII гасырның башында поляк интервентлары белән көрәштәге, 1812 елда Ватан сугышындагы, 1853-1855 елларда Кырым компаниясендәге батырлыклары белән күрсәткән һәм күрсәтә бирә дип аңлаткан К. Д. Ушинский.

Ушинскийның фикеренчә, "вакыт-вакыт чын арыслан көчә белән уянучы" бу хис кайбер кешеләрдә тик ватанга куркыныч янаганда гына кабынып китә.

Халыкчанлыкка нигезлэнгән бу тәрбия патриотик хисне һәрва-

кыт, һәр көн гражданның үз ижтимагый бурычларын үтэгәндә күрсәтергә өйрәтергә тиеш.

Бу тәрбия балаларда милли горурлык, ләкин шовинизмны читләштергән һәм башка халыкларны хөрмәтләрү белән берләштерелгән хисне үстерергә тиеш. Балаларда ул ватан алдында бурычлылык хисен тәрбияләүгә, ижтимагый мәнфәгатьләрне шәхси мәнфәгатьләрдән өстен куюны өйрәтергә тиеш.

Ушинскийга халкының ижади көченә нык ышану хас. Үз куәтенә, батырлыгына, ныклыгына күрә халык төрлө изүләргә бирешмәде, Көнбатыш Европаны яучыларының басып алуыннан коткарды, ватанның бәйсезлеген чит ил дошманнарының кул сузуыннан күп тапкыр коткара килде. "Халык үз шундый тирән мәгънәле тел булдырды ки, аның тирәнлегенә без һаман да төшенә алмадык; бу гади халык тудырган поэзия мазәклә балалар бетелдәвә рәвешендә безнең чит илләргә иярүдән коткарды; һәм халык чыганагына таянып без үзөбезнең бөтен әдәбиятны яңарттык һәм бу әдәбиятны халык исеменә лаеклы иттек", — дип язды Ушинский.

Халык ижатыннан шулай ук музыка һәм рәсем сәнгате, фәлсәфә күп нәрсә алдылар: томана, кара, тупас массадан гажәп халык музыкасы агыла. Аннан шагыйрь да, рәссам да, музыкант та, ижади дәрт алалар. Төгәл, тирән мәгънәле сүз ишетелсә... филолог төптән уйланып кала һәм фәлсәфәче бу сүзнең тирәнлегенә һәм гаделлегенә таң кала...

Ушинский халкының куәтле ижади көчләренә нык ышанып, халык мәгарифе халыкның үзенә бирелергә тиеш һәм хөкүмәтнең интектергәч һәм бу халык мәгарифе үсешен туктатучы күзәтчеләктән котылырга тиешлеген таләп иткән. "Әгәр берәрсә Россия тарихы белән таныш булса, бер минут та уйланып тормастан халык мәгарифен халыкның үзенә бирер иде", — дип язган Ушинский.

Ушинский системасы тәрбия нигезе булган халыкчанлык белән якын бәйләнештә торган, анда туган телнең тәрбия һәм белем әһәмияте турында мәсьәлә куелган.

"Туган тел" дигән искиткеч мәкаләсендә Ушинский болай яза: "Халык теле — халыкның тарих чигеннән узып башланган рухи тормышының иң яхшы, беркайчан да шунда торган һәм һәрчак өр-яңадан ачылуы чәчәге. Бу тел белән бөтен халык һәм бөтен ватан рухлана, анда туган илнең күк йөзә, һавасы, табигать күренешләре, климаты, кырлары, таулары һәм үзәнлекләре, урманнары һәм елгалары, давыллары һәм яшеннәре халык рухының ижади көче белән

фикергә, сурәткә һәм авазга күчә. Табигатьнең бу тирәнтен, фикер һәм хис белән тулы авазы кешенең кайчакта кырыс була торган туган иленә мэхәббәте каты яңгырый, якын жырында һәм моңнарында, халык шагыйрь телләрендә ишетелә. Халык теленең якты һәм саф тирәнлекләрендә туган илнең бер табигате генә түгел, ә халык рухи тормышының бөтен тарихы чагыла... Тел ул — халыкның элекке, хәзерге һәм киләчәк буыннарын бөөк, тере тарихи бөтенлеккә берләштерүче иң тере, иң бай һәм нык бәйләнеш. Тел халыкның яшәшен генә белдерми, ә нәкъ бу тормышның үзе булып тора. Халык теле югалса — халык инде юкка чыга!"

Туган тел, Ушинский күрсәтүенчә, халыкның рухи үзенчәлеген иң яхшы чагылдыручы ғына түгел, китаплар да, мәктәпләр дә булмаганда ул халыкны өйрәтүче иң яхшы халык тәрбиячесе. Туган телне үзләштергәндә, бала бер үк авазларны, аларның кушылуларын һәм төрләнүләрен генә түгел, ә чиксез күп төшенчәләрне, карашларны, хисләрне, нәфис образларны зиһенгә ала.

Әхлак тәрбиясенен максатлары һәм чаралары. Кеше физик, акыл ягыннан камилләшкән һәм әхлак, гармоник үсешкә ия булырга тиеш, дип санаган К. Д. Ушинский. Шуның сәбәпле тәрбияне ул гармоник үсешкә ия булган шәхесне максатлылыкны, аңлы рәвештә формалаштыру процессы дип билгели. Тәрбиянең төрле яктарынан Ушинский төп урынны әхлаклылык тәрбиялүгә билгеләгән. Ул болай яза: "...Әхлак тәэсире тәрбиянең төп бурычын, гомуми акыл үсешенә, башны белемнәр белән тудыруга караганда да мөһимрәк булып тәшкит итә, дип без үзезнең карашларыбызны белдерәбез".

Ушинский фикеренчә, әхлак тәрбиясе балада кешелеклеке, намуслыкны һәм гаделлекне, эш сөючәнлекне, тәртиплекне һәм җаваплылык хисен, тыйнаклык белән берләшкән үз абруйлык хисен үстерергә тиеш. Тәрбия баланың нык характерын һәм ихтиярлыгын, түземлеген, бурычлары хисен үстерергә тиеш.

Патриотизмны, ватанга карата чын күңелдән һәм эшлекле мэхәббәтне тәрбияләү, Ушинскийның бөтен төп педагогик системасы — халыкчанлык буенча булган, үзе тәкъдим иткән әхлак тәрбия системасында нигезле урын алып тора. Ватанга мэхәббәт — кешенең иң көчле хисе.

Әхлак тәрбиясе балаларда кешеләргә карата мэхәббәт, аларга чын күңелдән, изгелекле һәм гадел мөнәсәбәт булдырырга тиеш.

Сукуп таяк тәртибенә нәфрәт белдереп, Ушинский болай язган: "Элекке мәктәптә дисциплина бер дә табигый булмаган башлан-

гычларда — бүлөклөүчө һәм жэза бирүчө укытучыдан куркуда нигезлэнгэн булган. Балаларны бу курку табигый булмаган хэлгэ генэ түгел, э алар өчен зарарлы хэлгэ: хэрэкэтсезлеккэ, сыйныф-тагы күнелсезлеккэ һәм икейөзлелеккэ дучар иткэн".

Ушинский балаларга карата кешелекле булган, лэкин иркэлэн-дерүдэн читлэттергэн мөнэсэбэтне талэп иткэн. Педагог балаларга кара чамалы талэпчэнлек күрсэтеп, аларда бурычлылык һәм жаваплылык хисен тэрбиялэргэ тиеш.

Ушинский эгоизмны, карьеристлыкны, бушлыкны, комсызлыкны, икейөзлелекне һәм башка бозыклыктарны тэнкыйть итэ.

Ушинский этика карашларының уңай якларын билгелэп тэ, шул ук вакытта аның эхлаклык турындагы хезмэте дин белэн берлэшкэн булуын күз алдында тотарга кирэк. Шулай да аның дингэ карашлары үзгэрүен айтмэсэк дөрөс булмас.

Мэктэпкэ чиркэүгэ каршы торырга кирэкмэсэ дэ, мэктэп реаль тормыш ихтыяжларын канэгатылэндерүдэн читлэшмэү сэбэпле, чиркэү белэн бер нигездэ төзелергэ тиеш түгел, дин белеме үзенэ башка, э дөнъявиныкы үзенэ башка, дип айткэн Ушинский үзенэ бер мэкалэсендэ.

Ушинскийның эхлак тэрбиясендэ башта дин элементлары өстенлектэ булса, соңыннан ул эхлак тэрбиясендэ төп урынны гражданныр бурычына, эшлекле, жэмгыять бурычына — эшлекле, жэмгыять бурычын яхшы тоючы итеп, ватан гражданын эзерлэүгэ биргэн.

Ушинский фикеренчэ, эхлак тэрбиясенэң чаралары шулар: 1) укыту (бу яктан аның уку китапларында сөйлэм үсеше, белем бирү һәм укучыларның эхлакый тэрбиялэү мэсьэлэлэренен урынлы берлэшүлэрэ бик тэ килешле); 2) укытучының шэхси үрнэгэ (Ушинскийның образлы айтеме буенча, яшь йөрэк өчен кояшның бу уңышлы нуры, аны бер нэрсэ белэн дэ алыштырып булмый); 3) инану, моңа ул зур эһемият биргэн; 4) укучылар белэн оста мөгамэлэдэ булу (педагогик такт); 5) алдан ук кисэтеп кую чаралары; 6) мактау һәм шелтэ.

Баланың эшчэнлегэ һәм активлыгы. Хезмэт һәм аның тэрбияви мэгънэсе. Баланың эшчэнлегэ һәм активлыгы аның үзен тэрбиялэүдэ һәм укытуда мөһим шартларның берсе булып тора дип, Ушинский бик дөрөс айтэ. Шуннан чыгып баланың тормыш режимына ул зур эһемият бирэ. Режим баланы оешканлыкка өйрэтэргэ, эшчэнлеккэ омтылыш булдырырга тиеш. Эхлакый тэрбия процессында һәм укытуда ул һэрвакыт күнегүлэрнең эһемиятлегенэ басым ясаган.

Үзенең психологик әйтемнәрендә Ушинский ихтыяр әһәмиятен юғары бәяләгән. Уен-көлкеле педагогикаға каршы чығып һәм балаларны авырлықларны жиңәргә өйрәтергә кирәклеген кисәтеп, уытуны ул активлык процессы дип санаган. Укыту процессы бала өчен тулысынча кызыклы булмас һәм ихтыяр көче ярдәмендә бала үз бурычын аңлау исәбенән кызык булмаганны һәм авырлықларны да жиңеп чыгарға өйрәнсен. Баланың эшчәнлек һәм активлык мөһимлегенә карашлары хезмәт турындагы әйтемнәрендә ачык чагылган.

Кешенең дәрәс үсешенә кирәкле шарты дип Ушинский хезмәтне саный. "Хезмәтнең психик һәм тәрбияләү мәғһәнәсе" исемле күләмле мәкаләсендә хезмәт матди байлықларны булдыруда төп фактор, кешенең физик, акыл һәм әхлак яклардан камилләшүе өчен, кешенең абруе, аның иреге һәм бәхете өчен кирәк дип белдергән ул. Хезмәткә кеше юғары дәрәжәдә ләззәтләнү минутлары өчен бурычлы. Хезмәт гаилә тормышын ныгыта.

Ушинский әйтүенчә, әгәр тәрбия кешегә бәхет бирергә теләсә, кешене бәхет өчен түгел, ә хезмәт, тормыш өчен эзерләргә тиеш. Тәрбия кешедә хезмәткә мәхәббәт һәм хезмәттә күнегүле булуны ныгытырга тиеш.

Ушинский физик хезмәткә зур әһәмият биргән, кеше үзенең эшчәнлегендә физик һәм акыл хезмәтен берләштерсә, бу файдалы була дип санаган, авыл хужалыгы хезмәтенә (бигрәк тә авыл мәктәпләрендә) тәрбияләү әһәмиятен аерып күрсәткән. Хезмәт турында фикер йөрткәндә "уку ул үзе хезмәт һәм тулы мәғһәнәсе белән хезмәт булып калырга тиеш" дип билгеләгән Ушинский. Күнел ачу, мазәкләнү рәвешендә укытуға, кайбер педагогларның балалар өчен укытуны мөмкин кадәр жиңел итәргә омтылуларына ул кискен каршы чыккан. Уку барышында балалар хезмәткә өйрәнергә һәм авырлықларны кичәргә тиеш. Уен аркылы тик кечкенә балаларны өйрәтергә була, дип язган Ушинский. Акыл эше авыр, әлбәттә, күнекмәгәнгә, тиз арыта да. Балаларны авыр хезмәткә әкрәнләп, чамадан тыш биремнәр йөкләтмичә генә өйрәтергә кирәк.

Хезмәтнең тәрбияләү өчен бик әһәмиятле булуы турында Ушинскийның күрсәтмәләре "уку ул хезмәт, һәм житди хезмәт..." дигән фикере безнең көндәге педагогика өчен дә бик мөһим булып тора.

К. Д. Ушинский дидактикасы. Ушинскийның дидактик карашлары зур тирәнлек һәм оригинальлек белән аерылып тора. Укытуны оештыруда балалар үсешенә яшь чорын һәм психологик үзгәрешләрен исәпкә алуны таләп иткән ул. Атап әйткәндә, укыту ва-

кытында балалар игътибарын куллану буенча эһәмиятле күрсәтмәләр биргән. Игътибарның ике төрөн: актив яисә ихтыярлы һәм пассив яисә ихтыярсыз төрләрэн билгеләп, Ушинский балалык чорын исәпкә алып, пассив игътибарга "азык" бирергә, шул ук вакытта киләчәк өчен төп булган актив игътибарны һәрьяклап үстерергә кирәк дип санаган.

Хәтер һәм ятлау турындагы сүзләрендә, Ушинский еш кабатлау онытуны булдырмый дип, тәрбияләнүченең хәтер ышанычлыгын ныгытырга күрсәткән.

Шунысы аеруча зарури, укыту бала өчен көчә житәрлек һәм эзлеклелек принципларында оештырылырга тиеш.

Артык талчыктыру булмасын өчен, укытуның беренче елларын да уку дәресләре белән чамадан тыш йөкләтүгә ирек бирмәскә кирәк.

Бала яшенең психологик үзгәллекләреннән чыгып, күрсәтмәлелек принцибына Ушинский зур эһәмият бирә. "Бала һәрвакыт формалар, төсләр, авазлар, тойгылар белән фикерли..."; шуңа күрә балалар өчен күрсәтмәле укыту кирәк була, "бу укыту гомуми күзалламалар һәм сүзләр буенча түгел, ә бала тарафыннан турыдан-туры зиһенгә алынган конкрет образлар буенча төзелергә тиеш", — дип яза ул.

Ушинский укытуның күрсәтмәлелек принцибын гносеологик ягыннан дәлилләп, безнең белемнәребезнең бердәнбер чыганагыннан "тышкы тойгылар тарафыннан китерелгән тәҗрибәбез" була ала, дип күрсәткән. Тышкы мохиттан турыдан-туры зиһенгә алынган образлар, димәк, бердәнбер шундый материаллар булалар ки, алар өстендә һәм алар ярдәмендә безнең фикерләү мөмкинлегебез гәмәлгә урнаша.

Ушинский сүзләре буенча, "укуның конкретлыктан абстрактлыкка, читләштерелгәнлеккә, күзалламалардан фикерләүгә шулай барышы шундый табигый һәм психология законнарына шундый ачык нигезләнгән ки, моның кирәклеген укытуда, гомумән, кеше табигате белән, аерым алганда, балалар үзгәлгә белән исәпләшергә кирәк дип тапмаганнарның гына танымаулары ихтимал".

Күрсәтмәлелек принцибының теоретик эшкәртмәсенә һәм кулланыуына Ушинский кыйммәтле күп тәҗдимиңәр керткән: күрсәтмәлелек принцибына материалистик нигез биргән. Ушинскийның күрсәтмәлелекне аңлавында Коменскийга хас булганча күрсәтмәлелекне артык бәяләү, Песталоццига хас булганча, балаларны тирә-як

белән таныштыруда рәсмилек һәм педантлык юк. Укыту процессында күрсәтмәләлеккә Ушинский килешле урын биргән; күрсәтмәләлекнең укучыларга тулы белемнәр бирү һәм укучыларның логик фикерләвен үстерү шарты булуын билгеләгән.

Песталоцциның рәсми күнегүләрен кире кагып, Ушинский балаларны әйберләр белән барлык яктан таныштырырга омтыла, балаларның бу әйберләр арасында булган чын бәйләмнәрен аңлавын тели. Искиткеч яисә, хәтта, бөек фикер — "әйберләргә чынбарлыкта, куелганча барлык яктан, бөтен мөнәсәбәтләргә аркылы күрү сәләте", — дип яза ул.

Укытуда элек Коменский, Песталоцци, Дистервег төзөгән күрсәтмәләлек методикасын Ушинский шактый киңәйтә һәм яңа ысуллар белән баета. Мәсәлән, балаларга ул сурәтләр буенча сөйләү хакында жентекле күрсәтмә эшкәртмәсен булдыра, әңгәмә өчен кулланылган сурәтне, әңгәмә буенча алынган мәгълүматларны ныгыту һәм кабатлау өчен класста эленгән килеш калдырырга дип күрсәтә һ. б.

Уку материалын балалар тарафыннан үзләштерүдә мәгънәне аңлауга, нигезләлеккә һәм ныклыкка Ушинский күп игътибар бирә. Бу принципларны аңлауда һәм кулландыда да күп яңалыклар кертә. Мәсәлән, ул уку материалын кабатлау турында жентекле методика эшкәртмәсен булдыра (онытуны кисәтү, кабатлау вакытында уку материалын киңәйтү һәм тирәнәйтү, яңа материалны яхшырак аңлау өчен кабатлауның роле һ. б.). Ушинский аерым күзалламалардан балаларда гомуми күзалламалар һәм төшенчәләр оештыру методикасын, балалар фикеренең сөйләм белән бер үк вакытта үсешкә ия булу методикасын жентекләп эшкәртә. Шунның белән бергә, формальлеккә дә бирелми.

Укыту процессын Ушинский ике чорга аера. Беренче чорда балалар укытучы житәкчелегендә әйберләргә яисә күренешләргә күзәтәләр һәм аның турында гомуми төшенчә төзиләр. Бу чор өч баскычка бүленә: беренче баскычта балалар укытучы житәкчелегендә әйберләргә яисә күренешләргә турыдан-туры зинһенгә алалар. Икенче баскычта укытучы житәкчелегендә бу әйбер яисә күренеш турында табылган күзалламаларны үзлекләргә буенча һәм үзара аералар, чагыштыралар һәм тиңләштерәләр, ниһаять, әйбер яисә күренеш турында төшенчә булдыралар. Өченче баскычта укытучы үзенең ачыклап аңлатуы белән балалар төшенчәсенә өстәмәләр кертә, төшенчәләргә системага китерә, әһәмиятленә әһәмиятсез-

лектән аера. Икенче чорда табылган белемнәрне гомумиләштерү һәм ныгыту башкарыла.

Тәрбияче һәм укытучы арасында тәрбияләү һәм укыту функциясен бүлүгә Ушинский каршы чыга. Укытуны ул тәрбиянең бик мөһим чарасы итеп карый. Башлангыч мәктәптә аерым фәннәрне укыта торган аерым укытучылар урынына бу сыйныфта барлык фәннәрне укыта торган сыйныф укытучысы булуын таләп итә ул.

Рәсми һәм материал белем теориясен һәм классик мәктәпне тәнкыйтьләү. XIX гасырда дидактикада белем бирүнең иң уңай үзенчәлеге турында ике теория барлыкка килә. "Рәсми белем" дигәнне яклаучылар (күпчелектә классик белемне яклаучылар) белем бирүнең төп бурычы — хәтер, игътибар, фикерләү һәм сөйләм үсешен булдыру дип санаганнар. Өстәвенә, бу үсешнең кайсы уку материалында (хәтта тормыштан ерак булган һәм гамәли әһәмиятсез материалда) житкерелүе — икенче мәсьәлә дип саналган. "Материаль белем" дигәнне яклаучылар, киресенчә, уку материалын төп әһәмият иясә дип санаганнар, уку материалының тормышта һәм гамәли мәгънәле булуын таләп иткәннәр. Шуңа күрә алар урта мәктәптә латин һәм грек телләре укытуга каршы торганнар, төп урынны туган тел һәм әдәбиятка, математикага, табигать белеменә һәм яңа чит телләргә билгеләгәннәр, ләкин укучыларның акыл көчләрен үстерүгә житәрлек әһәмият бирмәгәннәр.

Бу ике теорияне Ушинский беркатлылык дип тапкан, укучыларның акыл көчләре һәм сәләтләре үсешенә дә, шулай ук тормышта кирәкле белемгә ия булуларын да мөһим дип санаган. Анысы да һәм монысы да кирәк дип, алай гына да түгел — берсенен икенчедән башка булуы акылга сыймаслык дип күрсәткән һәм шуңа күрә рәсми һәм материал белемнәрне бер-берсенә каршы кую мәгънәсез, дип санаган.

"Гасырның индустриаль юнәлеше фәннең дә индустриаль булуын таләп итә" һәм балаларны табигать һәм кеше турындагы фәннәр белән таныштыру кирәк, дип санаган Ушинский үзе. Балалар туган телне һәм әдәбиятны, тарихны, географияне, математиканы белергә тиеш, кеше өчен табигать фәннәре бик әһәмиятле. Педагогика аларны да "грамматика, арифметика яисә тарих белемнәре кебек табигый итергә тиеш".

Халык мәгариф министры булып реакционер Толстой эшләү чорында урта мәктәптә классицизмны көчләп такканнар. К. Д. Ушинский аны кискен тәнкыйтьләп чыкты. "Безгә балаларыбыз белән ни

эшлэргә" дигән үзенең соңгы мәкаләләренең берсендә (1868) белем бирүдәге классицизмны яклаучылар белән бәхәскә кереп, Ушинский табигать белеменең уку һәм тәрбия өчен искиткеч зур әһәмияте турында әйтә һәм гомуми белемнең реаль юнәлешен ачыклай. Табигать фәннәре тормышны күзәтү мөмкинлекләрен үстерә, алар латин һәм грек төрләнешләренә караганда балалар өчен кызыктырак, логик фикерләү үсешенә ярдәм итәләр һәм зур гамәли әһәмияткә ия булып торалар, дип күрсәтә ул. "Балалар дөньясы" дигән уку китабында Ушинский башлангыч укуга өчен табигать белеме буенча уку материалын биргән. Авыл мәктәпләрендәге укучыларның гамәли дәрәсләрен яшелчә бакчасында һәм кырда үткәргә дип тәкъдим иткән.

К. Д. Ушинский дәрәсләр һәм укуга методлары турында.

Үзенең педагогик системасында Ушинский дәрәскә күп игътибар бирә. Уку шөгыйльләренең кирәкле шартлары дип, класс — дәрәс системасының үзенчәлекле сыйфаты дип класны саны ул. Класс шөгыйльләренең үзгәрмәс расписаниесе, барлык укучылар белән фронталь шөгыйльләргә аерым шөгыйльләр белән берләштерү һәм укугучының төп роле булу аеруча әһәмиятле.

Дәрәстә уку шөгыйльләренең төрләре күп була: яна белемнәр бирү, күнегүләр, үткәнне кабатлау, белемнәрне тикшерү, укучыларның язма һәм график эшләре. Һәрбер дәрәс максатчан юнәлешле булырга, төгәлләнергә һәм тәрбиягә кагылышлы булырга тиеш. Балалар игътибарының (бигрәк тә кече яшьтә) бик тиз сүрелүен исәптә тотып, Ушинский шөгыйльләргә алыштырып кертүне һәм методларны төрләндерүне тәкъдим итә.

Балаларның мөстәкыйль рәвештә эшли алуына зур игътибар биреп, укугучы дәрәстә мәктәп шөгыйльләренең башыннан ук балаларны, мөстәкыйль эшнә дәрәс ысулларына өйрәтсә, дип киңәш бирә Ушинский. Аның фикеренчә, моның өчен башта балаларга мөстәкыйль эшнә дәрәс күнекмәләрен үзләштергәнчә, өй эшләре бирмәскә кирәк.

Башлангыч мәктәптә аңлатмалы укулар нигезендә тарих, география, туган тел дәрәсендә табигать белеме буенча Ушинский элементар мәгълүматлар бирергә тәкъдим итә. Аңлатмалы уку процессында аңлашылмаган сүзләргә һәм әйтемләрне аңлаталар һәм әхлакый нәтижә ясылар һ. б. Ләкин шуның белән бергә үзенең аңлатмалары белән укугучының балаларны укугача торган новелладан яисә шигырьдән читкә алып китмәвә, төп материалының игътибар үзәгендә булуы таләп ителә.

"Урыс телен башлап укыту турында" (1864) дигән атаклы мәкаләсәндә Ушинский мөһим методик күрсәтмәләрен бирә. Аның фикеренчә, бу укыту өч бурычтан тора: 1) бала телен камилләштерү; 2) балаларны туган тел хәзинәсен аңлы рәвештә үзләштерүгә алып керү; 3) телнең логикасын (аның грамматикасын) үзләштерү. Өч бурыч барысы бер үк вакытта һәм берләштереп башкарыла.

Сөйләмне камилләштерү өчен Ушинский систематик күнегүләр — башта телдән, соңыннан катлауландыра барып үткөрүне тәкъдим итә. Укытучы сөйләменең дәрәҗәсен зур әһәмият бирелә. Икенче бурыч халык поэзиясен һәм матур әдәбиятның иң яхшы үрнәкләрен өйрәнү ярдәмендә ирешелә.

Балалар укуы өчен әсәрләренә жентекләп сайлауга да Ушинский зур игътибар биргән. Әсәрләр югары дәрәҗәдә нәфисле, балалар төшенә алырлык, балаларда куәт, шат күңеллек тудыра алырлык булырга тиеш.

Балаларны әкиятләр, халык жырлары, мәкальләр, табышмаклар белән таныштыруга Ушинский зур әһәмият бирә. Урыс язучыларының әсәрләреннән балалар өчен аңлаешлы булган Пушкинның, Крыловның һәм башкаларның сайланма әсәрләрен тәкъдим итә ул.

Тел логикасы булган грамматикага зур әһәмият биреп, Ушинский ике капма-каршылыктан сак булырга куша: коры грамматизмнан — грамматика белән артык мавыгудан, бер яктан, һәм грамматиканы санга сукмаудан, бәя биреп житкәргәдән — икенчедән, һәрбер грамматик кагыйдә балаларга инде билгеле булган тел формаларын куллану нәтижәсе булырга тиеш. Балаларны грамматик кагыйдәләргә төшендерү акрынлап күнектәрү буенча китереп житкәргә кирәк.

Ушинскийның Россиядә укырга өйрәндә аваз методын кертүе һәм киң таратуы зур әһәмияткә лаек. Бу методның күп төрләреннән Ушинский язма-укуның аналитик-синтетик аваз методын тәкъдим иткән һәм үзенә беренче "Туган тел" дәресләрен бу методы буенча төзегән.

К. Д. Ушинскийның уку китаплары. Башлангыч уку өчен Ушинский ике "Туган тел" ("Родное слово") уку китабы төзегән. Алар — әлифбадан соң башлангыч уку өчен. Балаларның фикерләү үсеше һәм тирә як турында белем байлыгы киңәйгәнгә күрә, китапта төп игътибар урыс теленә юнәлдерелгән. "Балалар дөнъясы" ("Детский мир") китабы — өлкәнрәк яшьтәге укучылар өчен (өченчә һәм дүртенчә ел укый торганнарга чамалап). Анда табигать беле-

ме һәм география буенча башлангыч мәгълүматлар биру үзәк мәгъ-нә булып тора.

Уку китапларының икесе дә эчтәлек байлыгы, тел камиллеге һәм методика үрнәкләре булып тора. Алар зур уңышка ирешә һәм революциягә чаклы Россиядә киң таралган булалар ("Туган тел" 150 тапкыр кабат бастырылган). Бу китаплар ярдәмдә күп урыс уку-чылары буыны тәрбияләнгән. Бу китаплар Россиянең башка халык балалары өчен уку китаплары төзүдә үрнәк булганнар: мәсәлән, грузин телендә атаклы грузин педагогы Я. С. Гогешвили (Ушинский тарафдары) һәм башкалар язган уку китаплары, шулай ук берничә славян илләре (мәсәлән, Болгария) өчен.

Жентекләп сайлап алынган нәфис материаллардан (шигырь-ләрден, мәсәлләрдән, әкиятләрдән һ. б.) һәм әхлакый эчтәлекке кечкенә хикәяләрдән башка, Ушинский "Туган телдә" агачлар, хайваннар һ. б. турында мәкаләләрен урнаштырган. Алар исциткеч гади-лек, аз сүзлек, фәнни эчтәлек, гүзәл һәм образлы тасвирлама белән аерылып торганнар.

Бигрәк тә 2-3 юлдан торган, ниндидер әхлак темага багышланган мәкалә-хикәячәкләр педагогның игътибарына лаеклылар. Мәсәлән: "Аксак һәм суқыр. Суқырга һәм аксакка тиз агымлы инеш аркылы кичәргә туры килгән. Суқыр аксакны жылкәсенә утырткан һәм икесе дә уңышлы кичеп чыкканнар".

"Туган телдә" мәкальләр, әйтемнәр, тиз әйтемнәр, табышмаклар киң кулланылган. Балаларның чагыштыру, аеру, гомумиләштерү осталыгын үстерү өчен булган күнегүләр бик шәп сайланып кертелгән.

Тасвирламаның гадилеге, образлылыгы һәм эмоциональеге, материалның күптөрлелеге һәм байлыгы (нәфис әдәбияттан, географиядан, тарихтан, табигать белеменән), тел гүзәллеге, баланы кызыксындыра алу, белем һәм тәрбия элементларын берләштерү, күнегүләренә күптөрлелеге һәм байлыгы — "Балалар дөньясының" һәм "Туган телнең" педагогика ягыннан өстенлекләре менә шул. Бу китапларда Ушинский беренче тапкыр Жуковский, Пушкин, Кольцов, Никитин һәм башка урыс язучыларның әсәрләрен кулланган.

Ушинский дәреслекне "укутуның яхшы нигезе" дип санаган. Ул вакытта Россиядә һәм Көнбатыш Европада чыккан дәреслекләренә бәяләп, Ушинский аларның ике төп житешсезлекләрен күрсәтеп үткән: артык гомумиләштергәндә гамәли материалның (фактларның, исемнәрнең, даталарның) ярлылыгы һәм, киресенчә, гомуми-

ләштерүнең һәм идеяләренең ярлы булганында, хәтер өчен артык тутурылган фактларның эмпирик характерындагы күпләге.

Укытучы һәм аны эзерләү. Ушинский укытучы ролен югары бәяли. Педагогның укучы балага тәэсире тәрбияләү көчен тәшкит итә, аны бернинди дә уставлар һәм программалар ярдәмендә, уку йортларының бернинди оештырулары белән алыштырып булмый, "тәрбия эшендә тәрбияче шәхесе бар нәрсәне нигезли", дип саный Ушинский.

Педагогның эшчәнлеген башка эшчәнлекләргә караганда гел рухландыруга мохтаж: ул тышкы яктан бертөрле, аның нәтижеләре тиз генә беленми, елдан-ел бер нәрсәне укытып, шуна "таргылу һәм укытуны механик рәвештә башкару" куркынычы көчле анда, дип күрсәтә Ушинский. Ул укытучыларны бу куркынычтан сак булырга кисәткән, бертуктаусыз алга барырга чакырган. Укытучы роле тышкы яктан күренми, әмма чынбарлыкта аның хезмәтенең ижтимагый әһәмияте нинди зур! Жәмгыять укытучыга зур хөрмәт һәм кайгыртучанлык, өзлексез игътибар күрсәтергә тиеш дип саный Ушинский.

Укытучы ниндидер фәннәрне укытырга гына түгел, ә тәрбияче булырга, үзенең профессиясен яратырга, тәрбия эшендә зур җаваплылык хисе мөнәсәбәтендә торырга, белемле кеше булырга, педагогиканы һәм психологияне яхшы белергә, педагогик осталыкка һәм педагогик тактика ия булырга тиеш. "Укытучылар семинариясе проекты" мәкаләсендә (1861) Ушинский башлангыч мәктәпләр өчен укытучылар эзерләү планын төзи. Бу проект буенча укытучылар семинариеләрен зур үзәкләрдә түгел, ә бәлки кечкенә шәһәрләрдә, хәтта авылларда ачарга кирәк. Зур шәһәрләренең күнел аздыруы буенча тәрбияләнүчеләргә начар йогынты ясавы булмас, ә укытучыларга башка уку йортларында өстәмә эш белән мавыкмыйча, укытучылар семинариеләрендә бөтен күңелләрен биреп эшләргә мөмкинлек бирер бу.

Укытучылар семинариясендә тәрбияләнүчеләрнең күбесе крестьян балалары булу мөһим. Әхлакый тәрбияне һәм укытучылар ягыннан йогынтыны көчәйтү исәбеннән тәрбияләнүчеләр интернатта, гади, кырыс һәм эшлекле тормышка күнегеп яшәргә тиеш.

Ушинский укытучылар семинариясендә булчак укытучылар өйрәнергә тиешле фәннәрнең киң түгәрәген билгели, атап әйткәндә: урыс теле һәм әдәбияты, арифметика, география, тарих, табигать белеме (ботаника, зоология, анатомия һәм кеше физиологиясе

буенча мэгълүматлар, шулай ук авыл хужалыгы һәм медицина буенча кайбер мэгълүматлар).

Ушинский проекты буенча укытучылар семинариясе курсында зур урынны педагогика циклы фәннәре алып торганнар: психология, педагогика һәм башлангыч укыту методикасы. Семинария тәрбияләнүчеләре нәфис уку, матур язу, рәсем ясау, сызым һәм жыр буенча күнекмәләргә ия булганнар. Семинария тәрбияләнүчеләренең педагогик тәҗрибәсе укытучылар семинариясе карамагында булган халык мәктәбендә үткән. Семинариягә аннан башка берничә якындагы мәктәпләр теркәлгән була. Аларда семинаристлар шулай ук педагогик практика үткәннәр, ә семинарияне тәмамлаучылар укытучыларның ярдәме белән ел буенча башлангыч укытучы-стажер булып эшләгәннәр. Семинарияләр үзәндә элек тәрбияләнгән укытучылар белән элемтәдә торганнар.

Укытучылар семинариясе университет белеме алганнар өчен югары педагогик курслар оештырыла торган педагогик үзәк булган. Семинария житәкчеләре һәм укытучылары педагогик һәм башка темаларга лекцияләр оештырганнар.

Ушинский проекты буенча укытучылар семинарияләренең иң яхшылары ачылган (мәсәлән, Ушинский фикердәше Д. Д. Семенов тарафыннан Гори шәһәрендә Кавказ арты укытучылар семинариясе һәм берничә земство укытучылар мәктәбе оештырылган).

Ушинский педагогика укытучылары һәм урта мәктәп укытучылары эзерләрлек педагогика факультеты булдыру турында фикер әйтә. Ул болай яза: "Әгәр бездә медицина факультетлары була торып педагогика факультетлары юк икән, әхлакый сәләмәтлеккә һәм тәрбиягә караганда тән сәләмәтлегебезне артыграк күрүебезне генә аңлата бу".

Педагогика һәм мәктәп үсеше өчен К. Д. Ушинскийның әһәмияте. Ушинский — бөек урыс педагогы, Россиядә халык мәктәбенә нигез салучы, тирән һәм килешле педагогика системасын төзүче, искиткеч уку китаплары авторы. Аның китаплары буенча Россиядә ярты гасырдан артык уннарча миллион кеше укыган. Ул — "урис укытучыларының укытучысы" — укытучылар семинариясендә халык укытучылары системасын эшләгән. Иң яхшы халык укытучылары үзләренең педагогик эшендә Ушинский эсәрләрен кулланганнар.

Пушкинның поэзия даһилыгы Пушкин мәктәбенең бер төркем шагыйрьләрен тормышка алып килгән кебек, Ушинскийның педа-

гогик даһилыгы да 60-70 еллардагы искиркеч педагогларның пәйда булуына китергән.

Россиянең башка халыкларның алдынгы (Грузия, Әрмәнстан, Казагыстан) педагогларына, Болгария, Чехия һәм башка славян халыкларына Ушинский зур йогынты ясаган.

1895 елда Ушинскийны искә алуның 25 еллыгына багышланган утырышта Модзалевский әйткәнчә: "Ушинский — нәкъ безнең халык галиме — Ломоносов, безнең халык шагыйре — Пушкин: безнең халык композиторы — Глинка кебек үк, безнең чын халык педагогы да".

К. Д. Ушинский үзенең эшчәнлегенә белән башлангыч халык мәктәбенең белем дәрәжәсен шактый югары күтәрде. Моңа бигрәк тә аның "Балалар дөнъясы" һәм "Туган тел" исемле уку китаплары ярдәм итте.

Ул элек Коменский, Песталоцци, Дистервег төзегән күрсәтмәле укытуның методикасын киңәйтте һәм яна ысуллар белән баетты, аңлылык, төплелек һәм ныклылык принциплары, шулай ук балаларның активлыгын һәм эшчәнлеген үстерү буенча күп яңалыклар кертте.

Бигрәк тә Ушинскийның мәктәп белән тормышның бәйләнеше турында идеясе әһәмиятле. Тормыш юлына аркылы торган мәктәпне тормыш бик тиз алып ташлый, "чын тәрбия бер яктан мәктәп белән, ә икенче яктан тормыш һәм фән белән арадашчы булырга тиеш", дип әйткән ул. Укытучы яңа буынны мәктәптән тормышка алып чыгуын, тәрбияләнүчеләрнең эшчәнлегенән жәмгыятьнигезенең үсешенә бәйләлектә булуын һәрвакыт истә тотарга тиеш.

* * *

Егерме өченче лекция

К. Д. УШИНСКИЙ ҺӘМ ТАТАР МӘГЪРИФӘТЧЕЛӘРЕ

Атаклы педагоглардан Константин Дмитриевич Ушинский татар мәктәпләренә зур йогынты ясаган педагогларның иң олысы булып тора.

Урта белемне Чернигов губернасында, Новгород-Северский шәһәрндә, классик гимназиядә ала. Мәскәү университетының юридик факультетына кереп укый (1840-1844 нче еллар). Прогрессив профессорлардан тарихчы Грановский һәм либераль педагог Редкин аңа нык тәэсир итә. Редкин Ушинскийның философия белән кызыксынуына сәбәп була. Ул философиядән яхшы белем ала, ләкин бу белем идеалистик юнәлештә була. Университетны уңышлы бетереп, 1846 нчы елда Ярославль юридик лицеена профессор итеп билгеләнә. Талантлы укытучы булганга студентлар аны ярата-лар. Ләкин реакцион хөкүмәтнең педагогик политикасына каршы чыгуы өчен аны 1850 нче елда лицейдан китәргә мәжбүр итәләр. Хәтта аңа өз мәктәпләрендә укыту урыны да бирелми, ул политик яктан ышанычсыз кеше санала. Шуннан соң ул эчке эшләр министрлыгында вак чиновник булып эшли башлый, ләкин реакционер начальнигы Д. А. Толстой белән килешә алмыйча, бу эшен таш-ларга мәжбүр була. 1866 нчы елда Д. А. Толстойны исә халык мә-гарифе министры итеп күтәрәләр.

Ушинский 1855 нче елда Гатчинадагы ятимнәр институтына башта укытучы, соңыннан инспектор итеп билгеләнә. Шушы ук ел-ларда педагогик мәкаләләр язу һәм тәржемә итү белән дә шөгыйль-ләнә. Аның исеме педагоглар арасында таныла башлый.

Бу елларны язган мәкаләләреннән түбәндәгеләрне күрсәтергә мөмкин: "Ижтимагый тәрбиядә халыкчанлык турында" (1857 ел), "Хезмәт һәм аның психик һәм тәрбияви әһәмияте" (1860 ел). "Туган тел" (1861 ел) һ. б.

Ул 1859 нчы елны Петербургта Смольный институтының инспекторы булып эшли башлый. Бу институт дворян кызлары өчен ачылган ябык уку йорты була. Ушинский инициативасы буенча институтка күп яңалыклар кертелә. Уку вакыты кыскартыла, ата-

аналар белән бәйләнеш мәсьәләсе куела, яна педагоглар туплана, институт каршында укытучылар хәзерләү курслары ачыла. Яна уку планы төзелеп, ана телендә (рус теле) укыту кертелә. Моңа кадәр укыту француз һәм немец телендә барган була. Укучы кызлар (дворян һәм мещан кызлары) арасында дәрәжә аерымлыкларын бетерү өчен көрәшә. Шушы ук елларда (1859-1862) Ушинский "Журнал министерства народного просвещения"ның мөхәррире булып та эшли. Педагогика, психология, халык мәгарифе эшләрәнә журнал аеруча зур урын бирә башлый. Элек бу журнал күбрәк рәсми отчетлар белән канәгатьләнәп килә торган була.

Ушинский шул вакытның алдынгы карашлы педагоглары белән педагогик-методик кичәләр, киңәшмәләр үткәрә.

Ләкин Ушинский прогрессив эшләрән киң жәелдерә алмый. Дошманнары — реакцион элементлар — аның өстеннән шикаять ясап, 1862 нче елда аны институттан кудыралар. Бу аның сәламәт-леген какшата, ләкин ул яраткан эшеннән аерылмый.

1862-1867 нче елларда Ушинский, укыту эшләрән өйрәнү өчен, чит илләргә командировкага китә. Анда "Родное слово", "Человек как предмет воспитания" дигән һәм башка атаклы эсәрләрән яза. Аның тарафыннан язылган "Родное слово" һәм "Детский мир" уку китаплары булып хезмәт итәләр.

Реакцион элементлар Ушинскийны дошман күрәләр, министр Д. А. Толстой хәтта аның китапларын мәктәпләрдән алдырта. 1866 нчы елда "Детский мир" дигән китабын укытуны тыялар. Прогрессив укытучылар Ушинскийга яхшы карыйлар. Аның "Родное слово" дигән дәреслеге рус мәктәпләрендә генә түгел, хәтта, чуваш, татар мәктәпләрендә дә бик күп тарала.

Ушинскийның сәламәтлеге елдан-ел начарлана, 1870 нче елда ул Крымга дэваланырга бара һәм шуннан кайтышлы Одессада үпкә авыруыннан үлә. Россия үзенең атаклы педагогын югалта.

К. Д. Ушинский — патриот педагог. Ул туган иленә бөтен акылы, көче белән файда китерергә тырыша. Үзенең көндәлегенә ул түбәндәге сүзләрне яза: "Минем тормышымның бердәнбер максаты — Ватанга мөмкин кадәр күбрәк файда китерү, үземнең барлык сәләтемне мин шуңа юнәлдерергә тиешмен".

К. Д. Ушинский — реформа яклаучы педагог, ләкин революционер түгел. Ул крепостнойлыкны бетерү турындагы 1861 нче елгы реформаны яхшы каршыласа да, Россиянең акрынлап үсүен тели, үзенең революцион хәрәкәттән куркуын ачык күрсәтә.

Ушинский — философ карашы буенча идеализмнан материализмга баручы. Аның философ һәм педагогик карашларында дин шактый зур урын тотта.

Ушинский педагогиканың нигезе итеп психологияне ала. Ул, балага яхшы тәрбия бирү өчен, элек аның үзен һәрьяклап өйрәнергә, баланың психик үзенчәлекләреннән чыгып тәрбияне оештырырга кирәк, ди. Без аның бу фикере белән килешәбез, психологиянең педагогикага ярдәм итәргә тиешлеген танийбыз. Ушинский укытучылар каршына эмпирик (тәҗрибәгә нигезләнгән) психологияне өйрәнү бурычын куя. Ул хәтер, дикъкәт, кызыксыну, фантазия һ. б. турында уйлана, бу турыдагы фикерләрен укытучылар төркеменә язып калдыра.

К. Д. Ушинский — рус педагогикасын системага салуда күп энергия түккән педагог. Аңа кадәр бу мәсьәлә белән махсус рәвештә кызыксынучы кеше булмый.

Ушинский педагогик идеяләрендә халыкчанлык — "народность" идеясе кызыл жеп булып сузылып тора. Соңгы елларында анда халыкчанлык идеясе көчәя һәм ул укытучыларны халыктан — крестьяннар арасыннан хәзерләү мәсьәләсен куя, руханиларның укытучы булуына каршы чыга.

Тәрбия өлкәсендә Ушинский халыкчанлык мәсьәләсенә зур әһәмият бирә. "О народности в общественном воспитании" дигән мәкаләсендә бу мәсьәләгә карата төп фикерләрен яза. Ушинский фикеренчә, халык дәүләткә төп фактор булып тора. Халык дәүләт тормышында материал кыйммәтләренә генә түгел, бәлки барлык рухи кыйммәтләренә дә барлыкка китерә. Хезмәт ияләре — гаять зур иҗат көченә, даһи һәм мәңгелек кыйммәтләренә чыганагы. Шагыйрь дә, музыкант та, фәлсәфәче дә, филолог та,— ди Ушинский,— илһамны халыктан алалар. Ушинский карашлары буенча, тәрбия эше халык ихтыяжларын, халык үзенчәлекләрен, аның тарихи тормышын читләтеп үтә алмый. Шунлыктан башка халыклардагы тәрбия системасын механик күчереп алуга, аңа суыкларча иярүгә бернинди нигез юк. Россия үзенең тәрбия системасын булдырырга тиеш һәм булдырачак. Рус халкының иҗат көченә Ушинский нык ышана. Ул иҗтимагый тәрбиянең халыкчан булуын, халыкчанлыкка нигезләнүен, халык төркемнәренә тормыш мәнфәгәтләренә нигезләнүен таләп итә. Белем бирү эше, дип белдерә Ушинский, әгәр дә Ватан тормышын, әйләнә-тирәдәге табигатьне,

географияне һәм туган илнең тарихын, аеруча рус телен инкаръ итсә, халыкчан була алмый.

Халыкчанлык идеясеннән чыгып, Ушинский туган телдә укытуны таләп итә. Бу һичшиксез дәрес һәм прогрессив таләп була. Ушинский "Родное слово" дигән мәкаләсендә (1861 ел) туган телне "гажәеп педагог" дип атый. Шуңа күрә ул ана телен өйрәнүгә зур әһәмият бирә. Телне өйрәнәп, телнең төзелешен, логикасын, ягъни грамматиканы белергә кирәк, ди. Ләкин бу гына җитми. Балаларны телне аңларга өйрәтү — ул Ушинский әйткәнчә, аларны тел хәзинәләрен аңлы рәвештә белүгә алып бару дигән сүз.

Ана теленең әһәмиятен Ушинскийга кадәр берәү дә болай югары куйганы булмады.

Ушинскийдан соң ана телен яклаучы, педагоглар, методистлар күбәя башлый, әлбәттә.

Балаларны гаиләдә тәрбияләү эшенә ул нык әһәмият бирә, гаилә тәрбиясен мәктәп тәрбиясе белән бергә алып баруны яклый.

Башлангыч укуга карата Ушинский әһәмиятле күрсәтмәләр бирә. Балаларны укыту Көнбатыш илләрендәгечә бик яшьли (6-5 яшьтән), яки бик соң башланмаса тиеш, баланы, 7 яшьтә укуга хәзерли башлап, 8 яшьтән укытырга керешергә кирәк, ди ул. Бу яшьтәге балаларның акыл үсеше олы кешеләр житәкчелегендә бик тиз үсеп китә. Тормышыбызның беренче жиде яки сигез елында,— ди Ушинский,— безнең хәтерез шулкадәр күп нәрсә үзләштерә ки, калган бөтен тормышыбыз буена ул елларда үзләштергән кадәр күп үзләштерә алмыйбыз.

Ул гомуми белем, шуңа нигезләп кенә махсус белем бирү мәсьәләләрен куя. Бу фикер 1860 нчы еллардагы прогрессив педагоглар өчен характерлы. Алдынгы прогрессив педагог буларак, Ушинский фикеренчә, кеше хезмәт аша гына кеше була ала. Тәрбия хезмәткә нигезләнәргә тиеш. "Хезмәт һәм аның психик һәм тәрбияви әһәмияте" исемле мәкаләсендә Ушинский болай яза: "Чын һәм шиксез ирекле хезмәт кеше тормышы өчен шундый әһәмиятле ки, аннан башка тормыш үзенең бәясен һәм бөтен кыйммәтен югалта. Хезмәт — кешенең алга баруы өчен генә түгел, хәтта аның ирешкән уңышын саклау өчен дә кирәкле шарт".

Ушинский балаларда эш сөючәнлекне тәрбияләү кирәк, ди. Тәрбия кешедә эшне сөю, эшкә гадәтләнү тойгыларын үстерергә тиеш; ул кешегә тормышта хезмәтне эзләп таба белү юлын күрсәтергә тиеш,- ди.

Ушинский болай яза: "...Тәрбия кешенең акылын үстерү һәм кешегә билгеле күләмдә мәғлүмат бирү белән генә чикләнмәскә, бәлки кешедә житди хезмәткә сусау да булдырырга тиеш".

Ушинский фәнгә белем ягыннан гына түгел, тәрбия ягыннан да зур әһәмият бирә. Ул, фәндә гаять зур тәрбия көчө бар, ди.

Ушинский баланың шәхесен ихтирам итә. Ул балалар белән йомшак мөғалләмә таләп итә, ләкин урынсыз иркәләнүләргә каршы килә.

Педагог һәм аның карашлары мәктәп эшендә хәлиткеч урын тоталар. "Тәрбияченең балага йогынтысы шундый көчле ки, аны бернинди уку китаплары белән дә, мораль өйрәтүләр белән дә, жәзалау һәм бүләкләү чаралары белән дә алыштырып булмый",— дип яза Ушинский.

Укыту процессына Ушинский актив һәм үзенчәлекле процесс итеп карый. Бала өчен уку житди, ләкин көч житә торган, аның сәләтен үстерә торган хезмәт булырга тиеш, ди. Яңа һәм актив укыту методларын яклап, Ушинский күрсәтмәләлекне аеруча алга куя.

Күрсәтмәләлек баланың фикерләү табигатенә бик туры килә. Моның турында Ушинский түбәндәгечә яза:

"Баланың табигате күрсәтмәләлекне таләп итә. Сөз баланың үзенә билгеле булмаган биш сүз өйрәтәп карагыз, ул алар өстендә бик озак азапланыр; ә шундый ук егерме сүзне картинага бәйләп бирегез — бала шунда ук аларны үзләштерер. Сөз балага бик гади фикер аңлатасыз, ул сезне аңламый; сөз шул ук балага катлаулы картинаны аңлатыгыз, ул бик тиз аңлар. Бер үк вакыйганы бертигез сәләтле ике балага — берсенә картина буенча, икенчесенә картинасыз сөйләп карагыз, һәм шул ук вакытта сөз картиналарның балалар өчен булган бөтен әһәмиятенә бәя бирерсез".

Күрсәтмәләлекне яклау белән бергә, Ушинский сөйләү методын да кире какмый, тик нык хәзерлек белән эшләргә кирәклеке әйтә. Ничек хәзерләү һәм сөйләшүне ничек уздыру турында без Ушинскийда файдалы күп киңәшләр табабыз.

Ушинский укытучылык эшенә житди карый: уен-көлкә аша гына укытып булмый. Шуңа күрә укуны балалар өчен тоташ юанычка, күңел ачуга әйләндерергә ярамый. Балалар, алда торган бурычларны аңлап укырга тиешләр. Моның өчен балаларда белемнәрне үзләштерүгә кызыксыну һәм мәхәббәт уятырга кирәк,- ди. Аның түбәндәге киңәше тулысынча нигезле: "...Шуны хәтердә тотыгыз,

уқытуда барысы да күнелле булмаска мөмкин, дәрестә, әлбәттә, күнелсез нәрсәләр бар һәм булырга тиеш. Сез баланы тормышка хәзерлисез, ә тормышта барлык бурычлар да кызыклы түгел, һәм әгәр сез баланы 10 яшенә кадәр жиңеллеккә өйрәтсәгез, сез аны куркыныч газапка хәзерләгән булырсыз; ул соңыннан кайвакыт бөтенләй кызыклы булмаган житди уку бурычлары белән очрашыр".

Ушинский — киң карашлы, тирән белемле, теоретик яктан көчле, гамәли педагог.

Ушинский педагогикасындагы уңай яклардан без хәзер дә файдаланабыз. Ул педагогиканы фән итү өстендә иң күп эшләүче, схоластикага каршы көрәшүче, үрнәк дәреслекләр төзеп бирүче, аваз методын яклап чыгучы зур педагог иде. Аның дәреслекләре үрнәгендә күп дәреслекләр төзелде инде.

Ул табигать фәннәре укуту, хатын-кызларга ирләр белән тигез белем бирү мәсьәләләрен алга куйды. Ушинский педагогикасы дидактик материалларга бик бай. Ул укутучылык профессиясен югары күтәрде, педагогика өлкәсендә генә түгел, жәмәгать эшлеклесе булып та (педагогика жәмгыятен оештыра) күп хезмәт күрсәтте.

Константин Дмитриевич Ушинскийны, хаклы рәвештә, рус педагогикасының атасы, рус халык мәктәбенең нигезен салучы, укутучыларның укутучысы дип атыйлар. Шуның белән бергә, К. Д. Ушинский — рустан башка халыкларның, шул исәптән Идел бие татарларының, уку-укуту эшләре һәм педагогик фикерләренә дә зур йогынты ясаган.

XIX гасыр урталарына кадәр Россиядә теоретик педагогика житәрлек эшләнмәгән, мәктәпләр аз булган, укутучыларны педагогик һәм методик хәзерләү турында кайгыртучы булмаган. 1856 нчы елда бөтен Россиядә башлангыч мәктәпләр саны 8227 булып, аларда укучылар саны 450002 кеше исәпләнә иде. Бу мәктәпләрдә укуту эшенең куельшы иң гади таләпләргә дә жавап бирми, аларда хадимнәр, аларның хатыннары, отставкага чыккан солдатлар, ә кайбер урыннарда аз белемле крестьяннар гына укута. Мондый укутучылар балаларга белемне дә бирә алмаганнар.

Рустан башка халыклар арасында эш тагын да начаррак була. 1863 нче елда Россиядә рустан башка халыклар өчен барлыгы 331 мәктәп булып, анда 22753 кеше укыган. Идел буенда яшәүче рустан башка халыклар арасында мәктәпләр саны турында төгәл мәгълүматлар юк, чама белән алганда, бер-ике дистәдән артмаган булса кирәк.

XIX гасырның 60 нчы еллары Россия тормышында борылыш чоры булып санала. Крепостное право жимерелә, суд эшләрәнә, земствога һәм башкаларга реформа кертелә, халык мәгарифе мәсьәләләре яңача куела, жәмәгать эшләре жанлана. Болар барысы да феодаль Россиянең буржуаз Россия булып үсүенә бәйләнгән.

Реформага кадәрге уку йортлары яңа тарихи шартларга жавап бирерлек түгел иде. "Реформа эпохасына" кадәр үк педагогика майданына чыккан К. Д. Ушинский крепостное право жимерелүен шатланып каршы ала. Ушинский: жәмгыятьнең төп принцибы — алга бару, дигән карашта тора. Алга китүне ул азатлыктан һәм аң-белемнән башка күз алдына китерә алмый. "1861 нче елның 5 нче марты" исемле мәкаләсендә ул: "Гражданнырча яшәү өчен уянган бу халык өчен... никадәрле күп мәктәп кирәк!" дип язды. 1862 нче елның ноябрәндә язган хатында ул: "Нәкъ менә хәзер Россиягә оештырылган мәктәпләр, яхшы хәзерлекле укытучылар, күп һәм бик күп мәктәпләр кирәк булган вакыт килеп житте",— дип язды. Рус халкының белемгә булган зур омтылышын күрсәтеп: "...Кайдагына мәктәп салынмасын, ике-өч көн эчендә ул шыгрым тулы була",— дип билгеләп үтте.

Рус халкы тормышында XIX гасырның 60 нчы елларында булган үзгәрешләр Россиядәге башка халыкларның тормышына да тәэсир итә. Бөек рус халкы, аның алдынгы кешеләре гасырлар буге аралашкан халыкларның тарихи язмышларына уңай йогынты ясый. 60 нчы еллардан башлап, Россиянең зур уңышларга ирешкән фәне, әдәбияты, сәнгате рустан башка халыкларның, шул исәптән, Идел буге халыкларының үсешендә дә зур роль уйный.

Мәктәп-белем бирү эшенә рус педагогик фәннең тәэсире турында сөйләгәндә, К. Д. Ушинскийны беренче планга куймый мөмкин түгел. РСФСР Педагогик фәннәр академиясе академигы профессор Мединский 1954 нче елның 4 нче октябрәндә "Известия" газетасында басылган мәкаләсендә: "Безнең илебездә төрле халыкларының иң яхшы прогрессив педагогларына — грузиннар (Я. Гогобашвили), әрмәннәргә (Агаян), азәрбайжаннар (Рәшит Әфәндеев), казахларга (Алтынсарин) һәм татарларга Ушинскийның, педагог буларак, йогынтысы гажәеп фәйдалы иде. Яңа әлифба һәм уку китапларына Ушинскийның "Родное слово" дигән дәреслегенә йогынтысы аеруча көчле булды",— дип яза.

Илья Николаевич К. Д. Ушинскийга бик якын була. Сембер гувернасы мәктәпләрәнә, шул исәптән татар мәктәпләрәнә дә Ушин-

скийның йогынтысы аның аркылы керде. Илья Николаевич Ушинский идеяләрен һәм аның методик күрсәтмәләрен мәктәп практикасына кертергә тырышты. Аның "Родное слово" исемле уку китабын Сембер губернасы мәктәпләре куллана башлады. Ушинскийның аваз методын, укыту эшендә күрсәтмәләлекне Сембер губернасы укытучылары бик киң кулландылар.

Казан мәктәпләре эшенә, татарлар арасында педагогик фикер үсүгә К. Д. Ушинскийның йогынтысы зур була. Татар мәгърифәтчесе, язучы һәм педагог Каюм Насыйри К. Д. Ушинскийның замандашы була. Каюм Насыйри рус мәданиятын якын күрә һәм татар халкын рус халкы белән якынлаштыру ягында тора. Ул заман мәктәпләрендә фән укыту мәсьәләсен куючы, фәнни эчтәлекле дәреслекләр язучы кеше Каюм Насыйри була. Каюм Насыйри татар балаларына рус теле укыту мәсьәләсен куя һәм шул юлда практик эш башлап жиберә. Каюм Насыйри эшчәнлегенә белән К. Д. Ушинскийның педагогик фикерләре арасында зур уртаклык бар. Бу — аларның бер үк төрле ижтимагый шартларда эшләүләре белән аңлатыла. Мәсәлән, К. Д. Ушинский ул вакыттагы рус жәмгыятенә югары катлавы булган дворяннарның халык массасы теленә кимсетеп каравына, чит ил телләрен өстен күрүләренә каршы үзенә бөтен педагогик көч һәм таланты белән көрәшә һәм ана телендә укытуны яклай. Каюм Насыйри да үз заманындагы "укумышлы" морзалар һәм руханиларның гади халык теленә кимсетеп карауларына каршы көрәш ача, татар телен фәндә, әдәбиятта һәм педагогик эштә файдалану һәм аңа чын гражданлык хокукы бирү мәсьәләсен алга куя. XIX гасырның икенче яртысында яшәгән татар галимнәре, язучылары һәм педагоглары арасынан берсе дә татар теленә ролен һәм әһәмиятен Каюм Насыйри кебек көчле һәм кискен итеп куймый. Шуңа күрә бу мәсьәләдә Ушинский нинди роль уйнаган булса, татар халкы өчен Каюм Насыйри да шундый ук рольне уйнай.

Ушинский һәм Насыйриниң хезмәт һәм хезмәт тәрбиясенә бер үк төрле карауларын аеруча күрсәтеп үтәргә кирәк. Алар икесе дә акыл хезмәтенә дә, физик хезмәتكә дә югары бәя бирәләр. Кешенә яхшы эхлаклы һәм бәхетле булуының чыганагын алар хезмәттә күрәләр, хезмәт кешенә югары күтәрә диләр. Балаларга мөрәжәгать итеп, Насыйри: "һөнәр өйрәнәгез, һөнәрә булмаган кеше үзенә дә, бүтәннәргә дә файда китерә алмый", — ди.

Насыйри да укытуда күрсәтмәләлек авазлар методы яклы, схоластикага, шаблонга һәм трафаретка каршы көрәш алып

бара. Ушинский кебек үк, укытучыга югары бәя бирә, аңа зур таләпләр куя.

Ушинский "Родное слово" исемле уку китабында фольклор материалларына (әйтемнәргә, мәкальләргә, әкиятләргә һ. б.) зур игътибар бирә.

К. Насыйри да халык аваз ижаты белән кызыксына, фольклор материалын жыйный, өйрәнә. Насыйри — татарның беренче фольклорчысы, К. Д. Ушинский үзенә уку китапларында бай фольклор материалыннан файдалана. Бу нәрсә Каюм Насыйрида да көчле. Каюм Насыйриниң Казанда саклана торган архив фондында аның тарафыннан төзелгән уку китаплары исемлегендә К. Д. Ушинскийның "Детский мир"ы да күрсәтелә. Бу китап урта мәктәпнең түбән сыйныфлары өчен тәкъдим ителгән. Каюм Насыйри үзенә уку китапларында "Детский мир"дагы мәкаләләрне кертә. Кайбер хикәяләрнең эчтәлегеннән бик оста файдалана.

Ушинский тәэсирен профессор Мөхөтдин Корбанғалиев эшчән-легендә, аның методик хезмәтләрендә һәм методик кулланмаларында, беренче чиратта, ана теле укыту методикасында да ачык күрергә мөмкин.

Г. Тукайның тәрбия һәм укыту мәсьәләләре турындагы фикерләрен К. Д. Ушинскийның педагогик идеяләре белән чагыштырып карасак, Г. Тукайда да, К. Д. Ушинскийда да педагогик идея — халыкчанлык, ана теленә зур мөхәббәт, балаларга фәнни белем һәм хезмәт тәрбиясе бирү, гуманитарлык кебек иң яхшы сыйфатларга корылганнар.

Мәктәпләр өчен Г. Тукай тарафыннан төзелгән "Яңа гыйраәт" һәм "Мәктәптә милли әдәбият дәрәсләре"ндә Ушинскийның "Родное слово", "Детский мир" тәэсире бар, һәм китаплардагы хикәя һәм шигырьләрнең кайберләрен Тукай үз әсәрләренә керткән. Г. Тукайның "Эш беткәч, уйнарга ярый" һәм "Бала белән күбәләк" дигән шигырьләре Ушинскийның "Кончай дело — гуляй смело" һәм "Мотылек" исемле шигырьләренә якин торалар. Г. Тукай, Ушинский кебек үк, ана телен халыкчанлыкның иң гүзәл күренеше дип атады. Тукайның педагогик фикерләрендә ана теленә гаять зур урын бирелү менә шуннан килеп чыга да инде. Г. Тукай ана теленә белем һәм тәрбия бирүдәгә әһәмиятен искиткәч тирән һәм тулы аңлады.

Ушинский рус дворяннарының үз ана телләренә караганда фран-цуз яки немец телен артыграк күрүләрен гаепләде. Г. Тукай исә та-

тар "укумышлылары"ның гарәп, фарсы һәм төрек телләрендә уку-туларын һәм язуларын каты тәнкыйтьләде.

Г. Тукай Белинский, Толстой, Крылов, Некрасов, Кольцов, Плеханов һәм башкаларның әсәрләре белән дә бик кызыксынды, аларны өйрәнде. Иң алдынгы рус язучылары, шагыйрьләре, педагоглары эзеннән барып, аларның алдынгы идеяләре һәм фикерләре белән танышу өстенә, Тукай татар балаларының һәм яшьләренән тормыш шартларын, көнкүрешләрен, әхлакларын, аң-белем дәрәжәләрен исәпкә алып, үзенә ижади әсәрләрен тудырды. Ул профессиональ педагог һәм мәгариф эшчесе булмаса да, уку китапларының авторы буларак, педагогика һәм дидактиканың иң әһәмиятле мәсьәләләрен хәл итүгә ярдәм итте. Тукай рус телендә басылып чыккан уку китапларын, шул исәптән, К. Д. Ушинский әсәрләрен зур игътибар белән тикшереп барды, татар мәктәпләре өчен иң файдалы һәм яраклы дип тапкан материалларны жыйды, үзенә уку китапларында да файдаланды.

К. Д. Ушинскийның балалар өчен язган күп хикәяләре татарча "Туган тел" дәреслекләренә урнаштырылып, хәзер дә татар балалары аларны укый. Башлангыч сыйныф программасының сыйныфтан тыш уку өчен тәкъдим ителгән китаплары исемлегә бүлегендә Ушинскийның байтак әсәрләре күрсәтелә.

Идел бие татарларының педагогик фикерләренә К. Д. Ушинскийның йогынтысы, һичшиксез, зур булды. Ушинскийның уку китаплары һәм аның методик кулланмалары мәктәптә уку-тәрбия эшләренә күп яңалык керттеләр. Ушинскийның халыкчанлык, гуманизм идеяләре, мәктәпләрдә ана телен уку, фәнни белем бирү, укучыларны хезмәткә өйрәтү турындагы карашлары үзләренә лаеклы урын алдылар. Шуңа күрә К. Д. Ушинский — рустан башка халык укытучыларының да остасы дип әйтсәк, ялгышмабыз.

* * *

Егерме дүртенче лекция

Н. Г. ЧЕРНЫШЕВСКИЙ — ЯЗУЧЫ ҺӘМ МӘГЪРИФӘТЧЕ

Николай Гаврилович Чернышевский 1828 нче елны Саратов шәһәрәндә рухани гаиләсендә туа. Саратовта духовная семинариядә укып урта белем алганнан соң, ул 1846 нчы елны Петербург университетының тарих-филология факультетына укырга керә. Университетта рәсми укытыла торган фәннәр белән генә канәгатьләнми, белемен үзлегеннән күтәрү өстендә дә нык эшли.

Ул XXIII йөздәге француз материализмын өйрәнә. Немец фәлсәфәчесе, материалист Фейербах Чернышевскийга зур йогынты ясый, ләкин Чернышевский аның фәлсәфәсе белән генә канәгатьләнми. Активлыкка, көрәшкә өндәми торган Фейербах фәлсәфәсе революционер Чернышевскийга ошамый, ул моның белән килешә алмый.

Чернышевский университетта укыган елларда Николай I хөкүмәтенең реакцион сәясәте көчәя. Патша хөкүмәте һәртөрле революцион хәрәкәтләрне рәхимсез баса. 1849 нчы елны Петрашевский түгәрәге таратыла. Түгәрәккә катнашучылардан 5 кеше кулга алына. Чернышевский бу түгәрәкнең әгъзасы булмый, ләкин алар белән элемтәдә була. Европадагы 1848 елгы революция яшь Чернышевскийга нык тәэсир итә.

1850 нче елда инде ул монархиянең дошманы булып әверелә. Аның уйлавынча, Россиядә крестьян революциясе булырга тиеш. Ул революцион газета чыгарырга уйлый һәм кораллы восстание планын хәзерли.

Университетны 1850 елны тәмамлагач, Чернышевский туган шәһәре Саратовка кайтып, гимназиядә әдәбият укыта башлый. Ул прогрессив карашлы, яна тип педагог була. Аны укыту эше генә канәгатьләндерми. 1853 нче елны Саратовтан Петербургка күчеп, анда профессорлык диссертациясе якларга хәзерләнә.

Диссертация өчен "Эстетические отношения искусства к действительности" ("Сәнгатьнең чынбарлыкка эстетик мөнәсәбәте") дигән теманы сайлый. Чернышевский диссертациясен бик уңышлы яклай. Ләкин "гыйльми киңәшмә" аның эшен идеологик зарарлы дип таба. Чөнки ул заман галимнәре Чернышевскийның материалистик карашы белән килешмиләр.

Шуннан соң Чернышевский әдәби эшкә керешә. Петербуртта чыга торган "Современник" журналының әдәби хезмәткәре булып китә. "Современник"та 1854 нче елны аның диссертациясе басылып чыга.

1856 нчы елдан Чернышевскийның тәнкыйтьче материаллары басыла башлый. "Современник" журналында крепостной рус тормышын үзгәртү турында мәкаләләре басыла. Бу журнал алдынгы революцион идеяләренә органы була.

1858 нче елны Чернышевский яңа гына институт бетереп чыккан яшь революционер Н. А. Добролюбовны журнал редакциясенә алу-га булыша һәм аңа журналның әдәби тәнкыйть бүлеген тапшыралар.

Чернышевский, Добролюбов белән берлектә, "Современник"ны шул заманның алдынгы журналына әверелдерәләр. Бу журналда һәм журналга өстәмә итеп чыгарылган китапларда Чернышевскийның крестьян мәсьәләсе буенча күп кенә хезмәтләре, "Рус әдәбиятының Гоголь чоры очерклары", "Лессинг, аның заманы, тормышы һәм эшчәнлегә" һ. б. мәкаләләре басылып таратыла.

1856-1862 нче елларда инде ул революцион язучы булып китә. 1861 нче елгы реформадан соң Россиядә крестьяннар хәрәкәте көчәя. Бу хәрәкәт башында Чернышевский тора. Патша хөкүмәте 1862 нче елны Чернышевскийны кулга алып Петропавловский крепостена яба.

1863 нче елда "Современник" журналында Чернышевскийның Петропавловский крепостенда язган "Нәрсә эшләргә?" дигән атаклы романы басылып чыга. Чернышевскийның 20 ел гомере төрмәдә, Себердә уза.

1881 нче елның беренче мартында патша Александр II үтерелә. Хөкүмәт революцион көчтән бик курка. Нәтижәдә, Александр III кайбер ташламалар ясарга мәжбүр була. 1881 нче елны Чернышевский азат ителә. Ләкин аңа үзәк шәһәрләрдә тору хокукы бирелми. Ул Астраханьда яши. Тик үләр алдыннан гына туган иленә кайтырга рөхсәт ителә. Чернышевский 1889 нчы елда вафат була.

Соңгы көннәренчә демократиягә тугрылыклы булган Н. Г. Чернышевскийга бик югары бәя бирелә.

Чернышевский психиканы материянең бер үзлегә итеп карый. Материядән тыш бернинди сизү, ирек һәм уй булу мөмкин түгел. Рух материягә бәйлә хәлдә генә яши.

Чернышевский Кант карашына каршы чыга: "Тормышның мате-

риаль шартлары бөтен үзгәрешләрнең нигез сәбәпләрен һәм шул хисаптан тормышның югары сферасын биләп торалар", — ди ул.

Чернышевский "Сэнгаты сэнгаты өчен" дигән идеалистик карашка үзенең диссертациясендә каршы чыгып, сэнгатынең чынбарлык белән тыгыз бәйләнештә булуын аңлата.

Кеше яхшы тормышка аңлы рәвештә омтылырга тиеш. Димәк, патша Россиясендә изелеп килгән крестьяннар да яхшы тормыш өчен көрәшкә тиешләр. Чернышевский, әлбәттә, реализмга таба бара. Әдәбият чынбарлыкны чагылдырырга тиеш һәм ул эчтәлеге ачык ижтимагый әһәмиятле булырга тиеш, ди Чернышевский.

Чернышевский кешенең табигатендә дөнъяны тану ачыкчын күрдә. Ул тарихи процессның закончалыклы үсешен, идеянең икътисади һәм сыйнфый мөнәсәбәтләргә бәйлә булуын таныды.

Билгеле, Чернышевский диалектик материализм югарылыгына кадәр күтәрелеп житми. Ул Фейербах антропологизмында материализмның иң югары формасын күрә. Ижтимагый тормыш мәсәләләрендә ул идеализмга якин тора.

Чернышевский Россия крепостной төзелешенә каршы көрәшә. Ул крестьян революциясенең идеологы буларак, массаны крепостнойлыкка, изүчеләргә каршы көрәшкә өндәде. Масса арасында культура-агарту эшләрен юлга салу өстендә эшләде. Һәм шуларны тормышка ашыруны үзәнә бурыч итеп куйды. Ул либералларга каршы көрәште. Тормышны көрәш аша үзгәртүне алга куйды. Ләкин ул эшче сыйныфның, пролетариатның ролен тулысынча аңлап житмәде. Аның бу житешсезлеге Россиянең артта калып яшәвеннән килә иде.

Чернышевский үзенең педагогик эшендә шул чордагы мәктәп һәм мәгариф эшләренең куелышына каршы чыга, чөнки патша Россиясендә уку, укыту-тәрбия эшләре гадәттән тыш начар була. Педагогик карашлары белән Чернышевский революцион-демократик педагогикага таянучы, аны үстерүче була. Ул Белинский һәм Герцен тарафыннан күтәрелеп чыккан демократик педагогика идеяләрен тагын да югары күтәрә, баета. XIX йөзнең икенче яртысында революцион-демократик педагогика зур көч булып әверелә. Ул чорда мәктәпләрдә белем биерү бары тик дворян, буржуа катлавы өчен генә булып, хезмәт ияләре балалары өчен бик аз санда башлангыч мәктәпләр генә яши.

Чернышевскийның педагогик карашлары аның әдәби эсәрләрендә, публицистик һәм тарихи мәкаләләрендә бирелгән. Ул

крестьян массасына белем бирүне нигез итеп куя һәм бу фикерен алдынгы идеяләр белән бәйләнештә үстерә. "Мәгариф — һәрбер яхшылыкның тамыры",— ди Чернышевский. "Белем бирү — кеше өчен иң бөек яхшылык",— ди. Тәрбия, белем бирү һәм укуыту арасындагы тыгыз бәйләнеш турында Н. Г. Чернышевский болай дип яза: "Белемле кеше дип, күп белем алган һәм шуның өстенә нәрсәнең яхшы һәм дәрәс булуын, һәм нәрсәнең начар һәм дәрәс булмавын тиз һәм дәрәс уйларга күнеккән, яки, бер сүз белән әйткәндә, "Фикер йөртөргә" сәләтле кеше; һәм, ниһаять, аңы һәм тойгылары яхшы һәм югары дәрәжәле юнәлеш алган, ягъни бөтен яхшы һәм гүзәл нәрсәләргә нык ярата торган кеше атала. Кешенең чын мәгънәсендә белемле булуы өчен шушы сыйфатларның өчөсө дә — киң белемле, фикер йөртүгә сәләтле һәм тойгыларның яхшы булуы зарур".

Тәрбия һәм белем бирүдә максат — яшь буынны киләчәк төзү өчен көрәшерлек кешеләр итеп тәрбияләү,— дип яза Чернышевский.

Ул үзенең диссертациясендә тулысынча материалистик карашларны чагылдыра. "Сәнгать һәм әдәбият тормыштан аерым яшәми, алар жәмгыять тормышы белән бәйле. Ләкин тормышны алга жи-бәрү өчен хәрәкәт итәргә, көрәшәргә кирәк, тормышны алга алып баруга комачаулаучы нәрсәләргә юк итәргә кирәк. Әдәбиятчы, язучы шул чынбарлыкны чагылдырырга тиеш",— ди ул.

Чернышевский үз заманындагы мәктәпләргә каты тәнкыйть итә, алар балаларны бозалар, тупасландыралар, ди. Үзенең мөкаләләрендә мәктәпләргә бик аз проценты гына балаларны үз эченә алуы турында, укуыту методларының начар һәм схоластикага нигезлән-гән булуы турында, мәктәпләргә жиһазландыру эшләренең бик начар торыуы турында күрсәтеп уза.

Чернышевский шул чорның мәктәп һәм педагогика эшләрен тән-кыйть итү белән генә калмый, мәгариф эшен яхшыртуга карата кискен таләпләр куя. Россиядә фәннең кысылып яшәвен, һәр тип мөк-тәпләргә (башлангыч, урта, югары) белем бирүләргә бик түбән булуын күрсәтә. Укучы сәләтен үстерүнең юклыгын, талантка урын булмавын тәнкыйтьли. 1862 нче елда "Ясная поляна" журналының I һәм II китаплары белән танышканнан соң, ул Л. Н. Толстойның, тәрбия һәм белем бирү мәсьәләсендә каршылыктар белән тулы булган педагогик идеяләрен тәнкыйть астына ала. Толстойның: "Халык грамотага өйрәнәргә теләми" дип раславын ул аеруча тән-

кыйтыли. Чернышевский халыкны — крестьян массасын — агарту кирэклеген айтып, халык мэктепләренен санын арттыруны таләп итә.

Чернышевский тәрбиянен икътисадый шартлар белән бәйле булуын күрсәтә. Барлык милләтләргә белем бирү кирэклеген кую белән бергә, ул һәр милләтне ана телендә укытуны һәм ана телендә дәреслекләр белән тәмин итүне яклап чыга.

Ул хатын-кызларга ирләр белән тигез белем бирү ягында була. Аның бу карашы "Нәрсә эшләргә?" романында бик ачык чагыла.

Романда әйтелгәнчә, кеше үз акылы белән житәкчелек итә белерлек булырга тиеш.

Хатын-кызларны ирләрнен колы булып торудан коткарырга, аларга тормыш өчен үзләренә ышанычлы кешене сайлап алырга ирек бирергә кирәк. Аларга ирләр белән бертигез белем бирергә, аларны эшкә, хезмәткә тартырга, хатын-кызларны жәмгыять эшчесе итеп тәрбияләргә кирәк.

Мәсәлән, Вера Павловна тегүчелек мастерское оештыра. Бу хосусый оешма гына булмыйча, кооператив оешма үрнәге була.

Вера Павловна төшендә 4 көн рәттән алдынгы жәмгыять төзелешен күрә. Аларда киләчәктә булачак тормыш тасвирлана.

Революционер Рахметов элек дворян була. Соңыннан барлык байлыгын революция эшенә бирә, үзе эшче була, физик көчен сыный, тәнен чыныктыра, көрәшкә хәзерләнә. Рахметов шул чорның иң алдынгы, кирәкле кешесе — ялкынлы көрәшче була. Рахметов аша Чернышевский көрәшче образын гәүдәләндерә.

Чернышевский романында көчле оптимизм чагыла. Бу роман оптимист булырга, киләчәктәгә бәхетле тормыш өчен нык көрәшергә өнди. "Нәрсә эшләргә?" романы ашлап-ашлап "Современник" журналында басылып бара. Басылып беткәч кенә, цензура бу романның патша режимы өчен зарарлы булуын сизеп ала һәм аны бастыруны тыя. Бу роман үзенең укучылары, шул чордагы различинец яшьләр өчен тормыш программасы булып хезмәт итә.

Ул: "Тарихи алга барыш фәнгә, белемгә тулысынча ия булганнан соң гына мөмкин", — ди. Бу — аның житешсезлеге. Бу фикер аның дөньяны материалистик тануда диалектик материализм карашына күтәрелеп житә алмавын күрсәтә. Шул ук вакытта Чернышевский белемгә ия булуның икътисадый шартларга бәйле булуын да әйтә.

Ул танылган педагогларның карашлары белән таныша (Руссо, Песталоцци, Оуэн һ. б.). Ул гомуми белем бирүне якый, һәр яктан

хэзерлекле, белемле яңа жәмгыять төзөргә яраклы кешеләр тәрбияләнүне максат итеп куя. Шулай ук ул алган белемне тәжрибәгә бәйли белүгә зур әһәмиәт бирә. Укучыларга яшътән үк белгечлек бирүгә каршы чыга.

Патша Россиясе мәктәпләрендә махсус тар белем бирелә. Түбән катлауны урта һәм югары мәктәпләргә жибәрмәс өчен төрле чикләүләр куелган. Чөнки патша хөкүмәте түбән катлауның аңы үсүдән курка. Чернышевский махсус белемнең гомуми белемгә нигезләнгән булуын әйтә. Белгечләр хэзерләү белән уйнарга ярамавын күрсәтә.

Чернышевский һәр яктан хэзерлекле кешене тәрбияләп чыгару өчен, акыл белеме белән физик тәрбияне бергә бәйләп алып баруны яклай. Тәрбияләнгән, белем алган кеше производствоның бер тармагында гына эшләмәскә, төрле тармакларында эшли белергә тиеш,— ди ул. Уку-уқыту планнары балаларда һәм акыл белемен, һәм физик тәрбияне бергә бәйләп алып барырлык итеп төзелсен һәм балага чынбарлыкны дөрес аңларга ярдәм итсен, баланы килчәк жәмгыять тормышын төзөрлек итеп хэзерли торган фәннәр уқыту планына кертелсен,— ди.

Чернышевский фәннәрне үзара бутамауны, аларны тиешенчә нигезле һәм системалы, дөрес эчтәлекле итеп уқытуны яклай, тәрбия һәм белем бирүдә чит телләрне өйрәнүгә һәм сөяхәткә зур урын бирә. Ул латин, грек, француз, немец, инглиз телләре белән дә таныш була, татар телен өйрәнү өстендә дә күп кенә эшли. Аның кулъязмалары арасында 1200 сүзне эченә алган татарча-русча сүзлеге Мәскәүдә үзәк әдәбият архивында саклана.

Чернышевский һәр фәнне уқытуны (бигрәк тә әдәбият уқыту) балалар тәрбиясе белән нык бәйләнергә тиеш, ди. Балаларны көчләү, жэзалау алымы белән тәрбиялүгә каршы чыга. Бала белән уқытучы арасында яхшы мөнәсәбәт булырга тиеш, уқытучы баланы һәр яктан тулы өйрәнергә, шуннан чыгып кына балаларга якын килергә тиеш,— ди ул.

1851-1852 нче елларда Чернышевский Саратов гимназиясендә уқыта. Ул балалар белән дөрес мөнәсәбәт булдыра. Тар программалар белән генә канәгәтләнәп калмый, программадан тыш балаларга киң белем бирә, укучыларга крепостной төзелешнең зарарлыгын аңлата.

Балаларны өйрәнмичә, алар белән зурлар шикелле мөнәсәбәт

оештыру — жинаять,— ди Чернышевский. "Теге яки бу эшкэ баланы көчлөп кушмаска, бәлки аның инициативасын үстөрүгә ярдәм итәрлек мөнәсәбәт тудырырга кирәк",— ди. Н. Г. Чернышевскийның бу күрсәтмәләреннән Толстойча ирекле тәрбия бирүне аңларга ярамый, бәлки балага дәрәс тәрбия, дәрәс юнәлеш бирә торган тәрбияне аңларга кирәк.

Чернышевский шул чорның дәрәсләкләрен тикшерә. Аларга карата түбәндәге таләпләрне куя:

1) Дәрәсләкләр фәнни булсыннар, шул чорның фәнни яналыкларын эчләренә алсыннар;

2) Дәрәсләкләр материалның бөтен ваклыкларын эченә алмаска, ә гомуми белем бирүгә нигезләнеп, кыйммәтле нигез материалныгына эченә алырга тиеш;

3) Материалның системалы бирелүе зарури;

4) Нигез материалны вак моментларны чагылдыра торган материаллар белән бутамаска, дәрәслек тулы, ләкин жыйнак булырга тиеш;

5) Материал төгәл һәм ачык итеп бирелсен.

Ул балалар әдәбиятына да зур игътибар бирә. Борынгы мәктәпләрдә балаларга ялыктыра, кызыксынуны югалта торган идеясез китаплар, әкиятләр бирелгән. Чернышевский мондый дәрәсләкләрне каты тәнкыйтләр, балалар әдәбиятына карата түбәндәге таләпләрне куя: катлаулы булмаган, грамоталы китаплар бирергә, бу китапларга тормышта булмаган нәрсәләрне тутырмаска, психологик нечкәләкләр белән мавыкмаска кирәк. Балалар әдәбияты табигый, дәрәс һәм гади булырга, моның өчен балаларның телен, аларның нәрсә белән кызыксынуларын өйрәнергә кирәк.

Н. Г. Чернышевский укытучылар эшенә югары бәя бирде һәм крепостной Россиядә педагогның роле хурлыклы рәвештә бозылуын айтте. Укыту һәм тәрбия эшенең сыйфаты укытучының хәзерлекле булуына бәйле булып, баланың артта калуының сәбәбен беренче чиратта укытучыдан эзләргә кирәк дип күрсәтте.

Ул укытучыга педагогик яктан хәзерлекле булу таләбен генә түгел, бәлки сәяси яктан да хәзерлекле булу кирәклеген куйды. Балаларны бөек таләпләргә җавап бирерлек итеп тәрбияләү — педагогның төп максаты, диде.

* * *

Егерме бишенче лекция

А. С. МАКАРЕНКОНЫҢ ТОРМЫШЫ ҲӘМ ПЕДАГОГИК ЭШЧӘНЛЕГЕ

Гүзәл педагог Антон Семенович Макаренко 1888 елда, 1 (13) мартта Харьков губернасы, Белополь шәһәрәндә туган. Аның атасы тимер юл мастерскойларының маляр цехында оста булып эшләгән.

Шәһәр училищесын һәм укытучылык курсларын тәмамлагач, 1903 елда, А. С. Макаренко Крюково поселогында (элекке Полтава губернасы) ике класслы тимер юл училищесында укытучы булып эшли башлый. Аның педагогик эшчәнлеге менә шуннан башлана да инде.

1905 ел революциясе чорында Антон Семенович укытучы булып эшли торган мәктәп шул урындагы революцион эшнәң үзәге булып китә. Мәктәп мөдире М. Г. Компанцев һәм А. С. Макаренко бу эштә актив катнашалар. Мәктәптә, еш кына, тимер юл эшчеләренәң жылышлары үткәрелә.

Бу хәл администрациягә беләнә һәм халык училищелары инспекторы Компанцевны Харьков губернасы, Долинская станциясе янындагы икенче мәктәпкә күчәрә. 1911 елда А. С. Макаренко да шул мәктәпкә эшкә китә.

Бу мәктәптә 3 елга якин эшләгәч, инде халык укытучысы хезмәтендә 10 ел стажы булган Антон Семенович, 1914 елда, Полтава укытучылар институтына укырга керә һәм аны 1917 елда алтын медаль белән тәмамлап чыга.

1917 елның 1 сентябрәнән ул Крюково поселогындагы югары башлангыч училищегә инспектор булып билгеләнә.

Октябрь революциясен А. С. Макаренко зур шатлык белән каршы ала. Революция чорын исенә төшереп, ул еллар турында соңыннан Антон Семенович: "Октябрьдан соң минем алдымда зур перспективалар ачылды. Без, педагоглар, ул перспективалардан шул кадәр исердек ки, хәтта үз-үзебезне оныттык", — дип яза.

Әле яңа гына оештырылган совет мәктәбендә эшли башлаган. А. С. Макаренко, шул чакта ук инде тәрбия эшендә яңа юллар эзли башлый: ул укучылардан ныклы, бердәм коллектив тупларга тыры-

ша, аларның мәктәп яны участогындагы эшләрэн оештыра, укучылардан хезмәт отрядлары төзи, аларның хезмәт эшчәнлегенә хәрби формаларын тудыра, тынлы оркестр оештыра.

1920 елның көзәндә Полтава губерна мәгариф бүлегә Антон Семеновичка яше житмәгән закон бозучылар өчен колония оештыру эшен тапшыра.

Полтавадан 6 километр ераклыктагы элекке кече яшьтәге жинаятьчеләр өчен булган колониянең ярым жимерек бинасында А. С. Макаренко Горький исемендәгә хезмәт колониясенә нигез сала.

Революциягә кадәр яшәп килгән колониянең барлык жиһазлары таланып беткән, тәрәзә пыялалары алынган, мичләре сүтелгән була. Антон Семеновичка алар белән бергә эшләрәгә туры килгән, беренче тәрбияләнүчеләр төркеме — үткәннәре төрле жинаятьчеләр белән бәйләнешле, эшсезлеккә гадәтләнгән, педагогларны мыскыллап хурлаучы берничә яшүсмер һәм яшь егетләрдән торган төркемчә була. Тиздән тагын берничә төркемчә килә. Февральгә инде колонистларның саны 50 гә житә. Зур түземлек һәм педагогик такт белән, үзенә тәрбияләнүчеләре турында тирән кайгыртучанлык күрсәтеп, хужалык жимереклеге һәм оештыру чоры аркасында килеп чыккан кыенлык һәм азапларны алар бергә кичереп, колониянең тәрбия һәм хужалык эшләрэн рәтләүгә бөтен энергиясен биреп, Антон Семенович тәрбияләнүчеләрдән ныклы, тату коллектив оештыруга ирешә. 1926 елда, колониянең хужалыгы инде чәчәк аткан чорда, колонистлар Харьков янындагы Куряжга күчәләр. Элек анда тәрбия күрмәгән, бозылган 280 бала яшәгән. Кыска гына вакыт эчендә Куряж танымаслык хәлгә килә: Антон Семенович һәм аның "горькильдары" куряжлыларны үз йогынтыларына буйсындыруга ирешәләр. Куряжга күчү һәм Макаренконың андагы эше аның педагогик системасының дөрөсләгән һәм нәтижәле булуын иң ышандырырлык рәвештә раслаучы дәлилләрдән берсе булып тора. Кыска гына вакыт эчендә куряжлылар Горький исемендәгә колониянең элекке тәрбияләнүчеләре кебек үк тәртипле, ыспай булып китәләр, үзләренә бурычларын аңлау һәм намуслылык тойгылары белән сугарылалар. Колонистларның саны 500 гә житә.

Кайбер педагог — администраторларның аның тәрбия системасына кире караулары нәтижәсендә, 1928 елның жәендә Макаренко Горький исемендәгә хезмәт колониясендә эшләвен ташларга мәжбүр була һәм үзенә бөтен көчән Харьков шәһәре читендә урнаш-

кан Дзержинский исемендәге хезмәт коммунасының эшенә житәк-челек итүгә бирә. Бу коммунада тәрбиячесез калган балалар һәм яше житмәгән закон бозучылар тәрбияләнган була.

Дзержинский исемендәге коммунада А. С. Макаренко үзенә инде сыналган һәм тәмам төгәлләнеп житкән тәрбия системасын куллануын дәвам итә һәм тәрбия эшендә искиткеч яхшы нәтижә-ләргә ирешә.

Авыл хужалыгы хезмәте һәм Горький исемендәге колониянең үз ихтияжларына хезмәт күрсәткән мастерскойларда эшләү белән генә канәгатьләнмичә, үзенә "коллективны алга этәрү" принцибына нигезләнеп, Антон Семенович, хезмәт тәрбиясенә яңа формаларын кертә: Дзержинский исемендәге коммунада катлаулы ике пред-приятие: фотоаппаратлар житештерү һәм электр бораулары житеш-терү предприятиеләре төзелә.

Барлык коммуналылар көнгә 4 сәгать предприятиедә һәм, югары техникага нигезләнган завод предприятиесендә эшләү белән бергә, урта мәктәптә дә укыйлар. Коммунарлар урта мәктәпне билгеләнган вакытта, бик яхшы дәрәжәдә белем алып тәмамлыйлар һәм төрле белгечлекләр буенча булган югары уку йортларына керү имтихан-нарын бик уңышлы бирәләр. Предприятиеләр бик рентабельле булып чыгалар: предприятиеләрне оештыру һәм жиһазлау өчен алынган ссудалар бик кыска вакыт эчендә кире кайтарылалар, коммуна тулысынча коммуналарның шул предприятиеләрендәге хезмәтләреннән килгән акчага яши, һәм, аның өстәвенә, 1934 елның 1 январена 3 600 000 сум саф табыш алына.

Культура-агарту эшләре коммунада киң куелган: үзенә театры, клубы бар, төрле түгәрәкләр эшли, хәрби-физкультура эшләре алып барыла. Коммунарларның 60 музыканттан гыйбарәт тынлы ор-кестры Харьковта иң яхшы оркестр булып хисаплана. Коммунада иң югары орган булып коммуналарның гомуми жыельшы хисап-лана.

Коммунаның үзенә традицияләре тудырыла һәм бу традиция-ләр тәрбияви яктан гаять зур роль уйныйлар. Коммунаның намусы барлык коммуналар тарафыннан югары дәрәжәдә ихтирам ителә.

Антон Семенович коммуналар арасында гаять зур абруй белән файдалана, ләкин бу абруй һичбер төрле басымга нигезләнмәгән. Киресенчә, коммунаның барлык иң мөһим эшләре коммуналарның гомуми жыельшы һәм командирлар советы тарафыннан хәл ителә торган була. Антон Семенович бу жыельшларда һәрвакытта кат-

нашса да, ул аларда шактый сирэк хэллэрдә генә чыгып сөйли. Шул ук вакытта коммунаның бөтен тормышына юнәлеш бирүче һәм аның белән житәкчелек итүче Антон Семенович булуын һәрбер коммунар сизә.

1935 елда А. С. Макаренко Дзержинский исемендәге коммуна-дан китә, ул элек Киевка, аннан Мәскәүгә күчеп, әдәби эш белән шөгылләнә башлый.

Горький исемендәге колониядә үзенә эшчәнлеген башлап жиберү чорында ук, оригиналь педагогик тәҗрибәнең беренче уңышлы нәтиҗәләре күренгәч тә, 1925 елда, Антон Семенович Макаренко үзенә күзәл әсәрен — соңыннан киң күләмдә танылган һәм дан казанган "Педагогик поэма"ны яза башлый. Бу әсәренң беренче өлешен ул 1928 елда язып бетерә, ләкин әле соңыннан да тагын биш ел буенча бу әсәр өстендә эшләвен дәвам итә.

1930 елда ул "Педагогик поэма"ның кулъязмасын Горькийга жиберә, Горький бу әсәргә, дөнья әдәбиятының күзәл әсәрләреннән берсе сыйфатында югары бәя бирә.

"Педагогик поэма" 1933-1935 елларда Альманахта басылып чыга һәм, басылып чыгу белән үк, укучыларның игътибарын үзенә тарта. 1933, 1935 һәм 1940 елларда аның бер-бер артлы аерым басмалары чыгып тора. "Педагогик поэма"да кеше тәрбиясенең гаять зур әһәмияте һәм искиткеч киң мөмкинлекләре бик ачык күрсәтелгән. Анда бик матур, гади, шул ук вакытта гаять тирән рәвештә Макаренконың, сонрак байтак кына теоретик хезмәтләрендә ачыкландырылган, бөтен педагогик системасы тулысы белән диярлек бирелгән.

"Педагогик поэма" басылып чыккач, Антон Семеновичка бик күп хатлар килә башлый. Укытучылар һәм ата-аналар анардан киңәш сорыйлар, үз тормышларында һәм эшләрендә очраган кыенлыклар турында аның белән уртаклашалар. Ул аларга шәхси консультацияләр бирү, радио аша сөйләү һәм докладлар, лекцияләр уку юллары белән җавап бирә, үзенә мәкаләләре белән еш кына матбугатта чыга.

Ул чорда гаилә тәрбиясе мәсьәләсе аерата үткен төс ала. Бу хәл Антон Семеновичның үзенә "Ата-аналар китабы" исемле әсәрен язарга мәҗбүр итә, бик күп ата-аналар белән аралашу нәтиҗәсендә Антон Семеновичта бу мәсьәлә буенча зур материал тупланган була. А. С. Макаренконың бу әсәре 1937 елда "Красная новь" журналында һәм шул ук елда аерым китап булып та басылып чыга. Бу

эсәрдә балаларның һәм ата-аналарның ачык образлары, реаль көн-күреш эпизодлары һәм педагогик күренешләр кызыклы һәм оригиналь педагогик фикерләр белән аралаштырылып биреләләр һәм менә шуларның барысы педагогик принциплар тирәсенә берләштереләләр, бу принциплар исә бөтен бер системаны тәшкил итәләр.

1938 елда "Октябрь" журналында Антон Семеновичның "Башняларда флаглар" исемдә өченче зур күләмле педагогик эсәре — өч бүлектән торган повесте басылып чыга. Бу повесть "Педагогик поэма"ның дәвамы рәвешендә бирелеп, анда Дзержинский исемдәге коммунаның педагогик казанышлары сурәтләнә.

Шул ук вакытта Макаренко "Колхозные ребята", "Смена", "Дружные ребята" һәм башка журналларда балалар һәм яшүсмерләргә язылган күп кенә хикәяләрен бастыра.

"Известия" газетасында һәм башка вакытлы матбугатта күп кенә педагогик мәкаләләр белән чыга, "Литературная газета"да тәнкыйт һәм публицистик мәкаләләрен урнаштыра.

Үзе вафат булганнан соң басылып чыккан мәкаләләрен һәм чыгышларының стенограммаларын кушып исәпләгәндә, Антон Семеновичның әдәби эсәрләренә гомуми саны 80 гә житә, ләкин әле аның бөтен язганнары һәм докладларда, лекцияләрдә сөйләгәннәренә күп өлешә матбугатта басылып чыга алмый.

Эшкә тәмам бирелеп, Антон Семенович ял һәм дәвалану турында уйламый, ә аның талчыккан организмы ялга һәм дәвалануга мохтаж була.

Ул 1939 елның 1 апрелендә язучыларның шәһәр янындагы ял йортынан кайтканда вокзалда кинәттән вафат була.

Антон Семенович белән сабуллашырга төрле яклардан аның тәрбияләнүчеләре килә. Ул тәрбиячесез калган һәм закон бозучы балалардан 3000 ләп кешене — чын-чыннан яңа кешеләрне, Ватанга чиксез бирелгән намуслы гражданның, үзенә бурычын тирәнтен аңлаган, зур ихтыярга ия булган, инициативалы кешеләрне, тәртипле, хезмәт сөюче кешеләрне тәрбияләп чыгарды.

Антон Семеновичның элекке тәрбияләнүчеләре арасында бик күп һәм төрле-төрле һөнәр вәкилләре: инженерлар, агрономнар, хәрби кешеләр, укытучылар, врачлар, юристлар, шоферлар һ. б. бар.

Аның тәрбияләнүчеләренә күбесе Кызыл Армия сафларында немец илбасарларына каршы көрәште. Күбесе орденнар белән бүләкләнде. Алар арасында Советлар Союзы Геройлары бар.

А. С. Макаренконың педагогик мирасы — аның озақ дәвам итеп килгән тәрбия эше тәҗрибәсе, бу тәҗрибәне әдәби эсәрләрендә ча-

гылдыручы һәм педагогика буенча теоретик хезмәтләре, тәрбия мәсәләләренә карата язылган күп сандагы мәкаләләре — оригиналь һәм төз бер педагогик системаны тәшкил итәләр.

Макаренко тәрбия эшендә диалектик материализм законнарыннан бик оста файдалана, төрле каршылыкларны, мәсәлән, шәхес һәм жәмгыять, ирекле һәм зарурлык, бурыч һәм хокук, педагогның хакимлеге һәм тәрбияләнүчеләр оешмасы хокуклары, таләпчәнлек һәм мөһабәт кебек каршылыкларны чишү юлларын эзли һәм таба, шул ук вакытта ул бу каршылыктар арасында югалып калмый, аларны бер-берсенә капма-каршы итеп куймый, бәлки, аларның бердәмлеген таба.

Макаренко һәрбер кешенең шәхесенә бәя бирә белгән: кеше кабатланмый, дип сөйләргә яраткан ул. Кешедә ул һәрбер шәхеснең үзенә генә хас булган үзенчәлекне күрә белгән, шул ук вакытта ул, кешене жәмгыятьтән тыш итеп уйлау мөмкин түгел, дип бик дөрес күрсәткән, һәрбер кешенең шәхесенә сак мөнәсәбәттә булу һәм һәрбер тәрбияләнүченә гажәп осталык белән өйрәтү белән бергә, Макаренко һәрвакытта да беренче планга коллектив таләпләрен куйган: "Шәхси бәхет өчен түгел, бәлки гомуми бәхет һәм гомуми көрәш өчен тәрбияләргә кирәк", — дигән ул.

Макаренконың бөтен педагогик системасы дөрес куелган тәрбиянең көченә һәм киң мөмкинлекләренә тирән ышаныч белән сугарылган.

Макаренконың барлык педагогик эшчәнлеге һәм педагогик фикерләре кешегә, аның көченә һәм мөмкинлекләренә, шулай ук тәрбиянең әһәмиятенә тирәнтен ышанып карау белән кыйммәтле.

"Минем тәҗрибәмнән кайбер педагогик нәтиҗәләр" дигән мәкаләсендә ул болай дип яза: "Кешегә карата мөмкин кадәр зуррак таләпчәнлек, ләкин шуның белән бергә аңа карата мөмкин кадәр зуррак ихтирам күрсәтү — һәрвакыт минем төп принцибым булып килде. Хәзер, безнең диалектикабызда ул башкача була да алмый, чөнки үзен ихтирам итмәгән кешедән зур нәрсәләр таләп итү мөмкин түгел".

Менә шул гуманлылыктан чыгып, Антон Семенович үзенең һәрбер тәрбияләнүчесенә канун бозучы итеп карамый, бәлки зур иҗат көченә ия булган кеше итеп, бары тик аның өчен уңышсыз хәлләр туу аркасында гына беркадәр бозылган кеше итеп карый.

Макаренконың педагогик системасы чыганакларын, аның гуманизмын һәм оптимизмын, аның шәхескә һәм жәмгыятькә карата

булган карашларын аңлау өчен һәм аның педагогик принципларын тәрбия эше эшчәнлегендә куллану өчен һәр педагогга Антон Семеновичның "Минем тормышымда Горький" исемле мәкаләсен бик зур игътибар белән укып чыгарга кирәк. Ул мәкаләдә, әлбәттә, укытучы педагог эзер рецептлар таба алмас, ләкин ул мәкалә укытучыны тәрбияләнүчеләргә карата дәрәс караш белән коралландырып, Макаренконың педагогик системасын аңлау һәм көндәлек педагогик эшчәнлектә ул системаны дәрәс һәм ижади рәвештә куллана белү ачыкчын бирер.

Теге яки бу укучы укытучыга нинди генә дәрәжәдә тәртипсез, ялкау, гыйлемсез кебек булып күренсә дә, Макаренконың педагогик системасы эзеннән барырга теләгән укытучы-педагог көчсезләнеп, аптырап калырга, бу укучыны төзәлдә ышанычсыз дип, аңардан котылырга тырышырга тиеш түгел, бәлки, ул укучыны яхшылап өйрәнергә, аның унай, яхшы сыйфатларына нык ышанып, аның яхшы якларын уятырга һәм үстерергә тиеш.

Макаренконың педагогик системасының иң мөһим принципларыннан берсе булган "перспектив сызыклар системасы" жәмгыятьтә шәхес проблемасы, гуманитарлык һәм оптимизм, балаларга карата таләпчән мөхәббәт белән тыгыз бәйләнештә тора. А. С. Макаренко үзенең "перспектив сызыклар системасын" аңлатып, "Педагогик поэма"сында түбәндөгечә яза: "Әгәр дә кешенең киләчәк тормышында бернинди дә шатлык-өметләре булмаса, ул кеше дөньяда яши алмый. Кешенең иртәгә булачак шатлыгы — тормышының чын стимулы ул... Кешедә без иң кадерле һәм кыйммәтле дип санарга гадәтләнгән сыйфатлар — көч һәм матурлык. Кешене тәрбияләү — аңарда кешенең киләчәктәге шатлыкларының перспектив юлларын тәрбияләү дигән сүз".

Тәрбияләнүчеләрнең бөтен коллективында һәм аның һәрбер әгъзасында ниндидер бер максатка омытылыш һәм дәрәс тудырырга, аларның йөрәкләрендә шул максатка омытылу утын кабызырга кирәк: көч, хезмәт кую һәм көрәш нәтижәсендә шул максатка ирешү — тирән канәгатьләнүне — "иртәнгә шатлык"ны бирер. Билгеләнгән максатка ирешү белән тукталып калмаса, бәлки алга тагын да күбрәк, тагын да киңрәк, тагын да ижтимагый — әһәмиятләрәк яңа бурычлар куярга һәм, үз көченә тагын һәм тагын зуррак ышаныч белән, күбрәк һәм яхшырак эшләргә кирәк. А. С. Макаренконың "перспектив сызыклар системасы"ның асылы кыскача гына әйткәндә шуннан гыйбарәт.

А. С. Макаренконың педагогик системасының беренче положениесе — коллективист тәрбияләп үстерү. Коллектив эчендә, коллектив өчен һәм коллектив аша тәрбияләү мәсьаләсенә А. С. Макаренко үзенә һәрбер чыгышында һәм һәрбер мәкаләсендә диарлек туктала, һәм бу бик аңлаешлы, чөнки шәхес һәм жәмгыятьнең үзара мөнәсәбәте мәсьаләсе аның системасында методологик нигез булып тора. Шәхесне жәмгыятьтән тыш, коллективтан тыш итеп карарга мөмкин түгел.

Коллектив төшенчәсе астында Макаренко кешеләрнең очраклы жыйелмасын гына аңламый, бәлки гомуми хезмәт аша гомуми максатка ирешү өчен берләшкән, билгеле бер системага салынган вәкәләтләре һәм жаваплылыгы булган кешеләр берләшмәсен, аның аерым өлешләре арасында билгеле үзара мөнәсәбәт һәм үзара бәйләнешлелек урнаштырылган берләшмәсен аңлый.

Балалар коллективына житәкчелек итә белүне, коллективның ихтыярын тудыруны һәм аны бөтен нәрсәдә тәрбияченең житәкче ихтыярына туры килә торган ихтыяр итүне Макаренко дәрәс куелган тәрбия бурычларынан иң мөһиме итеп хисаплады. Үз абруен балалар алдында югары куя алган, балаларның гаять тирән ышанычына һәм мөхәббәтенә ирешкән, зур педагогик такт һәм сизгерлеккә ия булган һәм үз тәрбияләнүчеләрен белгән педагог кына коллективка, ул үз житәкчесенә ихтыярын гәүдәләндерерлек итеп житәкчелек итә ала. Бары тик шул шартларда гына тәрбияченең абруе һәм коллективның зур реаль хокуклары гармоник берләшәләр.

Коллектив тормышында үз бурычыңны һәм намусыңны аңлау тойгысы, коллективны ихтирам итү тойгысы зур әһәмиятле урын тотта. Коллективның һәрбер әгъзасы бу тойгылар белән рухланган булырга, бөтен коллектив өчен жавап бирергә һәм коллектив үзенә һәрбер әгъзасы өчен жавап бирергә тиеш.

Макаренко фикеренчә, аерым шәхескә тәэсир итү ул аның әгъзасы булып торган коллективка тәэсир итү юлы белән үткәрелгәндә күпкә көчлерәк була. Бу положениене Макаренко "параллель тәэсир итү принцибы" дип атый.

Ныклы, тату коллектив бары тик аның эчендә өлкәннәрдәге яхшы якларны кечеләргә тапшыру, өлкән яшьтәгеләр белән кече яшьтәгеләр арасында дуслык мөнәсәбәте яшәгәндә генә туа ала. һәрбер коллективта, вакыт үтү белән, билгеле традицияләр тудырылырга, һәм бу традицияләр коллективка килеп кәргән яңа әгъзалар тарафыннан төгәл дәвам иттерелергә тиеш.

Макаренко коллективта уенга зур урын бирэ. "Балалык чорында уен, ул — норма, һәм бала һәрвакытта да, хэтта житди эш башкарганда да уйнарга тиеш,— ди ул. — Балада уенга дэрт бик зур, һәм менэ шул дэртне канэгательндерергэ кирэк".

Макаренконың педагогик системасының икенче төп сыйфаты — хезмэткэ тәрбияләү.

Хезмэт сөүчәнлек һәм хезмэткэ сәләмәтлек системалы рәвештэ тәрбияләнергэ тиеш,- дип Макаренко бик дәрәс исәпли. Хезмэт ижади, шатлыклы булырга, аңлы хезмэт булырга, шәхес һәм талантны күрсәтүдә төп форма булырга тиеш. Хезмэт, гаять зур ижтимагый әһәмияткә ия булу белән бергә, кешенең шәхси тормышында гаять зур роль уйный, чөнки хезмэт акыл, әхлакый, эстетик һәм физик тәрбия белән тыгыз бәйләнгән, кешегә үзенең көченә карата ышаныч тудыра, үз-үзеннән зур канэгательнү һәм шәхси бәхет тудыра.

А. С. Макаренко житәкчелегендә тәрбияләнүчеләрнең хезмэт эшчәнлегә Горький исемендәге колониядә бик зур урын алып тора, ә инде Дзержинский исемендәге коммунада исә иң югары ноктага күтәрелеп житә.

Хезмэт тәрбиясе мәсьәләсенә карата әйткән фикерләрендә: "Педагогик поэма"да, "Башняларда флаглар"да, "Ата-аналар китабын"да, "Балалар тәрбияләү турында лекцияләр"дә һәм кайбер мәкаләләрендә Антон Семенович күп кенә кыйммәтле методик күрсәтмәләр бирә. Балаларның хезмэт эшчәнлегендә, бигрәк тә эшне планлаштырганда, ориентировкалана белүгә, вакыт белән, производство кораллары һәм материаллар белән эш итә белүгә, эшнең сыйфатына зур игътибар бирергә кирәк. Хезмэт тәрбиясе процессында билгеле күләмдә эшнең төрлелегә, бер эштән икенче эшкә күчә белү, шул ук вакытта инде туйдырып бетергән эшне дә ахырынача эшләп житкерә белү зур әһәмияткә ия булып тора.

Тәртип, жаваплылык, намуслылык тойгысы тәрбияләү — Макаренконың тәрбия системасында өченче төп нигез булып тора.

Макаренконың педагогик системасында тәртип проблемасы зур урын тотта.

Тәртипне элекке гадәт буенча тәрбия чарасы гына итеп карауга каршы буларак, Макаренко тәртипне тәрбиянең нәтижәсе итеп карый, һәм ул нәтижәгә ирешү өчен педагог тарафыннан зур көч кую таләп ителә, ди.

Тәртипне "көрәш һәм жиңеп чыгу дисциплинасы" итеп аңлауны алга сөрә, Макаренко бу мәсьәләне балада ихтыяр, батырлык һәм ныклы характер тәрбияләү белән тыгыз бәйләнештә ала.

Үзенең бурычыңны аңлау идеясенә тыгыз бәйләнешле рәвештә, Макаренко, намуслылык тойгысы тәрбияләүне куйды.

Коллектив эчендә тәрбияләү, хезмәт тәрбиясе, аңлылык һәм үз бурычыңны аңлау, намуслылык һәм дисциплина тойгылары тәрбияләү, эстетик һәм физик тәрбия, гаилә тәрбиясе, педагогик такт һәм педагогик эш стиле мәсьәләләре һәм тәрбия эше буенча булган башка бик күп мәсьәләләр Антон Семенович тарафыннан оригиналь, тирәнтен һәм кыю рәвештә теоретик эшләнделәр һәм тәжрибәдә, гамәлдә сыналдылар.

Ул эстетик тәрбиягә күп игътибар бирде. Чисталык, киёмнең пөхтә булуы, төгәллек, максатка омылулук һәм гүзәл гадилик, хәрбиләштерү һәм символик элементлары, хор һәм оркестр, театр, кино һәм киң күләмдә куелган клуб эшләре, матур әдәбият уку, чәчәкләр, көнкүрешнең, хезмәтнең һәм ялның, сөйләмнең һәм хәрәкәтнең матурлыгы, эш итү һәм фикер йөртү эстетикасы — эстетик тәрбияне Антон Семенович менә шундый киң итеп аңлады һәм аны акыл, эхлак һәм физик тәрбия белән тыгыз бәйләнештә буларак карады.

Бу эстетика коммуналарның — Макаренкода тәрбияләнүчеләренең бөтен тышкы күренешләрендә үк күзгә бәрелеп тора, жыйнаксызлыкның бөтенләй булмавы, хәрәкәтләрнең аныклығы, фигураның ыспайлыгы һәм төзлегә, сөйләмнең кыска һәм эчтәлекле булуы коммуналарны характерлы торган сыйфатлар иде.

А. С. Макаренко педагог проблемасын бик кызыклы һәм оригиналь эшләде. Яңа кешеләр тәрбияләү белән бергә, иң элек педагог үзе яңа кешенең үрнәгә булырга — олы шәхес булырга тиеш. Ул төгәл белемгә һәм педагогик осталыкка ия булсын.

Педагог балаларны яратырга, шуның белән бергә үк таләпчән, катгый, үз дигәнәндә нык торучан булырга, балаларны күзәтә берләргә, алар алдында абруйлы булырга тиеш.

А. С. Макаренко — бик нечкә психолог, ул балаларны аларның хезмәт һәм ял вакытларында, бер-берсенә мөнәсәбәтләрендә, уеннары вакытында күзәтү юлы белән бик тирәнтен өйрәнә белә. Бу турыда А. М. Горький: "Макаренко үзенең күп сандагы тәрбияләнүчеләренең һәрберсен бик яхшы белә һәм берничә сүз белән аларның характерын әйтеп бирә, ул биргән характеристика шул кадәр

дөрөс була ки, әйтерсең, ул фотографиягә төшереп ала",— дип язды.

Макаренко — педагог-рәссам, һәм аның педагог-рәссам булуы гүзәл сәнгать әсәрләре язуында гына түгел, бәлки аның һәрбер тәрбияләнүчесенә педагог-рәссам булып яқын килүендә, педагогик мәсьәләләрне дөрөс итеп чишә белүендә. Макаренко эштә шаблон, трафарет, әзер рецептлар куллануга бервакытта да юл куймый һәм аларны дошман күрә, һәрбер аерымы очракта мәсьәләне ижади һәм чын мәгънәсендә чишә.

Шуна күрә үзенә педагогик системасын тулы һәм матур итеп, үзенә бертөрле сәнгать-педагогик формада бирүе бик табигый хәл.

* * *

Егерме алтынчы лекция

КАПИТАЛИСТИК ИЛЛӘРДӘ МӘГАРИФ

Үсешкә ия булган капиталистик илләрдәге халык мәгарифе системасының гомуми үзенчәлекләре шундый: мәктәпнең сыйнфый үзенчәлеге, раса, милли һәм дини дискриминация, привилегияле хосусый мәктәпләр булуы. Хезмәт ияләре балаларының интеллектуаль кимчелеге турында фикернең киң таралуы, хезмәт ияләре балаларына тиешле белем бирүне юкка чыгарырга юнәлдерелгән "акыл сәләтлелеге" исемле теорияне кертү.

Феодал заманыннан аермалы буларак, ә ул чакта мәктәп катлам үзенчәлекле иде һәм һәрбер катлам өчен аерым мәктәпләр төзелгән булган, капитализмда рәсми яктан берләштерелгән мәктәп игълан ителгән. Ул мәктәпкә халыкның барлык катламы да керә ала, ләкин чынында мәгариф өлкәсендә тигезсезлек хөкем сөрә. Буржуазия мәктәбе белем бирүне киңәйтүдә феодал мәктәбенә караганда бер адым алга атлады, ләкин белемне һәркемгә житкерерлек итмәде. Хезмәт ияләре балаларының барысы да урта мәктәпкә керә алмый, аларның сирәк саны гына укуын дәвам итә ала. Түләүсез урта белем бирү турында игълан иткән илләрдә хезмәт ияләре балалары бу хокуктан файдалана алмый: дәрәслекләр хакын, спорт шөгыйльләрен, лаборатор эшләрен һәм уку вакытында үз чыгымнарын каплау өчен түләргә акчасы юк.

Буржуазия халык мәгарифе системасының үзенчәлеге ике яклы. Белем алуда барысы да тигез мөмкинлектә һәм хокукта икәнлеге турында реклама таратылып торса да, чынында исә ике аерым система яшәп килә: берсе элита өчен, икенчесе матди яктан ярлылар өчен. Балаларның бер системадан икенче системага күчүе мөмкин түгел диярлек. Хезмәт ияләре балалары гадәттә мәжбүри мәктәптә һәм аның белән бәйләнештә булган түбән профессиональ уку йортында укыйлар. Алар өчен тупик мәктәпләр булдырылган. Ул мәктәпләрдә гомуми белемне уку дәвамын урта мәктәпләрдә башкару өчен биреп житкермиләр, ә укучыларны физик хезмәт өлкәсендә эшләрү өчен әзерлиләр.

Предприятие тотучыларның һәм коммерсантларның, югары чиновникларның һәм интеллигенциянең өстенлекле өлеше балалары урта мәктәпләрдә укыйлар, соңыннан югары уку йортларына керәләр. Аларның күпчелеге дәүләт мәктәпләрен түгел, ә уку өчен артык түләүле булса да, яхшы жиһазланган һәм квалификацияле укытучылар булган хосусый мәктәпләргә артык күрәләр. Алар промышленностьта, сәүдә, дәүләт аппаратында житәкче эш урыннарын алу өчен әзерлиләр.

Франциянең югары уку йортларында эшчеләр гаиләсеннән булган студентлар саны илдәге эшчеләр саны белән чагыштырганда 5 тапкыр кимрәк, ә өстенлекле катламның студентлары ижтимагый төркемнең чагыштырма санына караганда 6 тапкыр артык.

Капиталистик илләрдә хезмәт ияләренең урта һәм югары мәктәпләргә керү мөмкинлекләрен чикләү мэгариф өлкәсендәге раса, милли һәм дини дискриминация дә сәбәп булып тора. Феодализм белән революцион көрәш вакытында буржуазия мэгарифнең дөнъявилыгына, чиркәүнең мәктәпкә йогынтысын бетерүгә ирешә алган булса, хакимиятне алгач, буржуазия мэгарифнең дөнъявилыгын тулысынча булдыра алмады, ә чиркәүнең мәктәп белән бәйләнеше урнашты.

Ләкин, мәктәп үсешенең перспективасын билгеләүдә хәлиткеч тавыш, ахыр чиктә, монополия вәкилләрендә кала, һәм алар барлык яңалыкларны үзләренең позицияләрен ныгыту өчен һәм халык массаларына каршы кулланырга тырышалар.

Хәрби промышленность комплексның концерн, фирма, монополия тотучыларның сәясәте сыйнфый көрәшнең һаман кискенләшә баруына китерә. Безнең көннәрдәге кебек, аның беркайчан да шулай кискенләшкәне булмады. Хезмәт ияләренең империалистлар белән ашкынып кораллануга каршы, хәрби конфликтлар китереп чыгаруга, хәерчелек, салымнар авырлыгы һәм эксплуатация артуга каршы сыйнфый бәрелешләренең нык кызган шартларында прогрессив укытучыларның эшчәнлегә активлаша. Укытучылар эш шартларын яхшырту һәм хезмәт хакларын таләпләргә белән беррәттән раса дискриминациясен бетерү һәм бербилгеләүне арттыру өчен лозунглар белән чыгыш ясайлар. Бу эштә аларны укучыларның прогрессив өлешләргә яклай.

Студентларның оппозицион хәрәкәте бик киң жәелеп китте. Мэгарифнең демократик реформаларын үткәргү таләпләргә белән

беррэтгэн алар империалистик хөкүмэтлэрнең тышкы һәм эчке саясәтенә каршы чыгалар.

Халык мәгарифенең һәм мәктәпнең хәле. Югарыда күрсәтелгәнчә, хәзерге буржуазия мәктәбенең үзәнчәлекле сыйфатлары һәрбер капиталистик илдә халык мәгарифенең тарихи рәвештә урнашкан аерым система кысаларында күренә. Үсешкә ия булган кайбер капиталистик илләрдәге халык мәгарифе системасын карап үтәбез.

Англия мәктәпләре. Англиянең халык мәгарифе системасы структурасы 1944 елдагы мәктәп законы яисә "Мәгариф турында акт" ("Акт об образовании") исеме белән билгеләнгән. Сугыштан соңгы демократик хәрәкәтләрнең үскән шартларында кабул ителгән бу закон мәктәп системасының унификациясен, барлык гражданның урта белем алу мөмкинлекләрен киңәйтүне яшьләрнең табигать фәннәре һәм техника өлкәсендә әзерлеген яхшыртуны, укучыларның кызыксынучанлыгын һәм сәләтлелеген үстерүне күздә тотта.

Чынбарлыкта бу мөһим бурычлар, иң беренче өстенлектә торучы көчләр мәнфәгәте өчен хәл ителә.

Англиядәге халык мәгарифе системасының нигезендә 5 тән 11 яшькә кадәр балаларга исәпләнгән башлангыч мәктәп тора. Ул ике баскычтан тора: 5-7 яшьлек балалар өчен ике еллык мәктәп һәм 7-11 яшьлек балалар өчен дүртъеллык уку вакыты булган чын мәгънәсендә башлангыч мәктәп.

Башлангыч мәктәпләрдә укырга, язарга, санарга, кул эшенә, йорт эшенә, дингә өйрәтәләр. Түбән классларда балалар белән физик һәм эстетик тәрбия үткәрәләр, ә югары классларда табигать белеме, география, тарих буенча мәгълүмат бирәләр.

Мәктәпкә кергәндә балаларга тестлар буенча жавап бирергә тәкъдим ителәр һәм шулай итеп аларның акыл сәләтлелеген билгелиләр.

11 яшьтә балалар акыл сәләтлеген сынауга тартылалар һәм сынау нәтижеләренә карап, урта мәктәпнең төрле типларына жибәреләләр.

1944 елның "Мәгариф турында акт" буенча урта белемнең 3 төре каралган: жиде һәм сигез еллык урта грамматик мәктәп; биш һәм жиде еллык уку вакыты булган урта техник мәктәп; һәм ниһаять, хәзерге заман исемле дүртъеллык мәктәп.

Урта дип аталган барлык бу мәктәпләр бер-берсеннән уку вакыты, максатлар, бурычлар, белем бирүнең эчтәлегенә һәм метод-

алымнары һәм мәктәп тәмамлаучыларга биреләчәк хокуклары буенча аерылып торалар.

Англиядә яңарыш чорыннан бирле яшәп килүче һәм традиция буенча классицизмны һәм гуманитар фәннәргә ихтирам итүче грамматик мәктәпләр генә тулы урта белем бирәләр һәм университетка керергә эзерлиләр.

Укучыларның күп өлеше биш классны тәмамлагач, бу мәктәптән чыгып китә; тиешле имтиханнарны тапшыргач, алар фирма, контора хезмәткәрләре һ. б. булып урнашалар, яисә профессиональ мәктәпләрдә укуларын дәвам иттерәләр.

Калган укучылар ике ел эчендә грамматик мәктәпнең өлкән классларында житди белемнәр үзләштереп, "югары" дәрәжәдәге таныклык — өлгергәнлек аттестаты алалар һәм вузга керергә хокуклы булалар. Грамматик мәктәпләрдә дифференцияле уку кулланыла.

Түбән классларның уку планнарында вакытның 60-65 процентын гуманитар циклдагы фәннәр (туган тел, латин теле һәм хәзерге телләрнең берсе, тарих, география, музыка, сәнгать), математика һәм табигать белеме — 20-25 проц., физик тәрбия — 10-13 проц., дин — 3 проц., алып торалар. Кызлар йорт эшләре белән, малайлар агач һәм металл эшләре белән шөгыйльләнәләр. Укучылар III-IV класслардан башлап сайлап алынган гуманитар, табигать фәннәре, математика профильләре буенча укуларын дәвам иттерәләр. Бу чикләнү гомуми белем алуга зыян китерә. VI чыгарылыш класста тагын да ниндидер бүлек сайлап алырга кирәк була: гуманитар, табигать, математика (яисә табигать-математика), ижтимагый-икътисади, техник, йорт эшләре бүлекләре һ. б. Биредә һәркем үз теләге буенча түбән рәвештә күп санда булмаган уку фәннәре өйрәнә.

Грамматик мәктәпләр уку-укуту жиһазлары белән яхшы тәмин ителгән балалар белем ала, анда квалификацияле укугучылар эшли.

Соңгы егерме ел эчендә грамматик мәктәпләрдә укучылар саны берәз артты, хәзер бу яшыләрдәге 20-25 процент кешеләр тулы урта белем алалар һәм аларның кайбер өлеше югары уку йортына керә.

Белем бирүнең эчтәлегенә буенча үткәрелгән реформа грамматик мәктәпләрдәге уку планында табигать белемнәре дәрәжәсен күтәрде. Ләкин "яңа тәрбия"нең һәм прагматизмның традиция йогынты-

лары аркасында мөстэкыйль "тикшеренүүлөр" һәм укутучыларның үз "ачышлары" белән артык мавыгу күзәтелә.

Башлангыч мәктәпне тәмамлаучылар арасыннан табигать һәм техник фәннәрне өйрәнүдә зур сәләтлелек күрсәткән укучыларны (чагыштырмача күп санда булмаган) урта техник мәктәпләргә жиберәләр. Алар башлангыч мәктәп тәмамлаучыларның 5-7 процентын тәшкил итәләр. Урта техник мәктәпләрдә, югары техник уку йортларында укуларын давам итәргә жыенганнар өчен шактый зур белемнәр бирелә.

Башлангыч мәктәпләрне тәмамлаучыларның шактый күпчелеге дүрт, бишьеллык уку срогы каралган хәзерге заман мәктәпләренә жибереләләр. Англиянең төп типтагы бу мәктәпләрдә хезмәт ияләре балаларының иң күп процент өлеше укый. Бу мәктәпләр жирле органнар акчасына тотылалар һәм хөкүмәт ассигнацияләрен алмыйлар.

Аларда англиз телен өйрәнүгә 960-1100, ижтимагый фәннәргә – 560, чит ил телләренә – 480, табигать-математика циклы фәннәренә – 920-960, кул эше һәм техник сызымга – 600 сәгать вакыт бирәләр. 10 проц. чамасы уку вакыты физик тәрбиягә, 6 проц. – дингә юнәлтелә.

Ләкин укучыларның белем күләмнәре һәм сыйфатлары, нинди юнәлештә укулары белән билгеләнә. Укучыларның 16-20 проц. гына өлгергәнлек аттестатына имтихан бирә, калганнарның барысы да мәктәпне тәмамлау турында таныклык алалар. Таныклык югары уку йортына юл ачмый. Фән нигезләре буенча теоретик белемнәр урынына, укучыларның күпчелегенә гамәли үзенчәлекле мәгълүматлар бирәләр. Бу мәктәптәге укуту системасы артык утилитар булуы белән аерылып тора һәм бөтен атмосфера укучыларның рухи кызыксынучанлыгын формалаштыруга ярдәм итми, чөнки укучыларны түбән интеллектлы һәм практик гамәлгә генә сәләтле дип саныйлар. Бу мәктәптәге укучыларның белемнәре түбәнлегенә шулай ук укучылар санының күплеге, кирәкле жһазларның юклыгы, укутучылар хәленең һәм әзерлегенә канәгәтләнәрлек булмавы сәбәп булып торалар.

Акыл сәләтлелеге теориясенә карап, берләштерелгән мәктәпләр төзелә. Алар өч бүлектән торалар: гуманитар, техник, табигать, математика бүлекләре. Берләштерелгән кайбер мәктәпләренә югары сыйныфларында профессиональ бүлекләр бар. Укучылар анда механик, төзүче, су үткәргеч эшчесе һ. б. һөнәрләренә алалар. Бу мәктәп-

лөрдө тестлар буенча сайлап алу ул кадәр үк катгый рәвештә үткәрелми. Прогрессив жәмәгатьчелек бу мөктәпләрне жәелдерү өчен көрөшә. Хакимияткә килгән консерваторлар хөкүмәте, мөктәп сәясәтен монополияләр мәнфәгатенә яраштырып үткәрә һәм жәмәгатьчелекнең бу көрәшенә каршы тора.

Англия мөгариф системасының аерым үзенчәлеге шундый: паблик скулз дип аталган бик кыйммәтле хосусый мөктәп-интернатлар бар. Алар аристократиянең традицион уку йортлары, XVII – XVIII гасырларда барлыкка килгәннәр һәм инглиз буржуазиясе арасында бик абруйлы булып торалар. Буржуазия аларның өстенлеген нык яклай, инглиз тәрбиясенең үрнәге дип саный.

Бу мөктәпләрнең төп бурычы — дәүләт һәм сәясәт өчен булачак эшлеклеләрне әзерләү. Хәзерге Англия дәүләте житәкчеләренең шактый күпчелеге паблик скулзны тәмамлаганнар, ә соңыннан, башлыча, Оксфорд яисә Кембридж университетында укыганнар. Бик зур матди байлыклары булганга күрә (укуту өчен түләү бик югары), Англия аристократиясе һәм буржуазия яклавы сәбәпле, паблик скулз шәкертләренең үсеше һәм белеме өчен кирәкле шартларны булдыра ала.

Англиянең профессиональ белем системасы берничә баскычтан тора, түбән баскычы, башлыча, промышленность һәм коммерция фирмалары тарафыннан оештырыла.

Югары белем өч еллык уку вакытыннан торган университетларда бирелә.

Укучыларны әзерләү өч еллык педагогик колледжларда (башлангыч һәм "хәзерге заман" мөктәпләр өчен) һәм университетларда башкарыла. Колледжка грамматик мөктәпне тәмамлаганнар кабул ителә. Университетның ниндидер факультетын тәмамлагач, булачак укутучы университетның бер еллык педагогик бүлегендә шөгыйльләнергә тиеш була.

Югары белем биргәндә традиция буенча гуманитар фәннәрне артык күрәләр. Бу консерватив традиция, Англия өчен инженерлар, техниклар, табигать-математика белемле кешеләр бик кирәк булса да, нык якланып килә.

АКШ мөктәпләре. Халык мөгарифе белән идарә итү штатларга тапшырылган. Штатларның мөктәпләр идарәсе органнары бар. Органнар педагоглар белән түгел, ә кагыйдә буларак промышленность вәкилләре, банкирлар, чиновниклар белән туплана, һәрбер

штат уку округларына бүленә. Округлар территория, материалъ жиһазлар һ. б. буенча аерылып торалар.

XX гасырның 70 нче елларында оештыру эшен башкарган федераль мэгариф Министрлык (элек сәләмәтлек саклау, социаль тээминат һәм мэгариф министрлығына кергән мэгариф Ведомство-сы булган), милли фәнни, тикшеренү мэгариф институты төзелгәннәр. Федераль хөкүмәтнең мәктәп эшләренә катышуы соңгы елларда көчәеп китә, ләкин финанслау системасы үзәк бюджетка түгел (акчаның күп өлешен кораллану чыгымнары бетерә), ә штатлар акчасына нигезләнә.

Идарә итүне һәм финанслауны децентрализацияләү жәмәгать инициативасын берникадәр жәелдерсә дә, төрле уку округларындагы мәктәпләрнең матди шартларында тигезсезлек тудыра, жирле реакцион көчләрнең мәктәпкә йогынтысын көчәйтә.

Балаларга башлангыч белем биру 6 дан 12-14 яшькә кадәр, укыту дәвамлылығы 6 яисә 8 ел булган элементар мәктәпләрдә башкарыла.

Зур булмаган пунктларда $8 + 4$ дигән система бар, ягъни сигез еллык элементар мәктәпкә дүрт еллык урта мәктәп ялгана. Шәһәрләрдә һәм зур торак пунктларында кертелгән $6 + 3 + 3$ һәм $6+6$ системалары киң таралган. Бу системага алты еллык элементар мәктәп, өч еллык түбән урта мәктәп һәм өч еллык югары урта мәктәп керә. Түбән һәм югары урта мәктәпләр аерым, яисә алты еллык мәктәп итеп берләштерелгән булалар ($6 + 6$).

Дәүләтнеке белән беррәттән, АКШта түләүле хосусый мәктәпләр бар. Анда укучыларның 8 проценты укый. Бу мәктәпләр төрле дини оешмалар, башлыча, католиклар карамагына керәләр. Анда тормышның зур урынын дин алып тора.

Америка мәктәпләренең эчке төзелеше төрле үзенчәлекләре белән аерылып тора. Балаларны, Англиядәге кебек, тест ярдәмендә сайлап юнәлешләргә бүлүдән башка, аерым фән буенча белем дәрәжәсенә карап төрле төркемнәргә дә бүлеләр. Бу шуның белән аңлатыла ки, Америка мәктәпләрендә күчерү имтиханы тапшырмыйлар, өлгерешләре ничек булса да, барлык укучылар класстан класска күчеп баралар. Яңа уку материалын үзләштерә алмаган укучылар ачыклангач, аларны аерым төркемнәргә жыялар.

Укыту эшен оештырганда коллектив формасына караганда, индивидуаль форманы яхшырак санылар. Берләштерелгән дәресләргә һәм укытучы аңлатуларынан укучыларның биремнәр һәм

"проектлар" буенча мөстәкыйль эшләрән артык күрәләр. Мәктәп эше шулай оештырылганга күрә, бер үк укучының төрле төркем-чәләрдә төрле фәннәр буенча шөгыйльләнүе ихтимал, ә бер юнәлеш-тәге һәм класстагы укучылар белеменә дә төрлечә булуы мөмкин.

Урта мәктәптәге укутуны оештыру һәм эчке төзелеш зур катлаулылығы белән аерылып тора. Урта мәктәпнең уку планы укучылар өчен бик үк мәжбүри түгел. Кайбер мәжбүри уку фәннәре белән беррәттән, күп итеп ирекле сайланган уку курсларын өйрәнәләр. Югары классларда дифференциацияле укуту үткәрәләр һәм "профильле" дип аталган төрле бүлекләр бар.

Әгәр урта мәктәпләрнең VI һәм VII классларында $6 + 3 + 3$ (яисә $6 + 6$ системаларында) бер юнәлешнең (А, В, С) барлык укучылары бер үк уку фәннәрен өйрәнәләр, IX класстан башлап алар мәжбүриләрдән башка ирекле сайланган фәннәргә яисә курсларны өйрәнәләр.

IX-XII классларда мәжбүри фәннәрдән туган тел һәм әдәбият (3-4 ел), АКШ тарихы яисә гражданлык белеме (1 ел), физик тәрбия (1-2 ел) өйрәнәләр. IX класста һәрбер укучы математиканың ниндидер курсы (алгебра, геометрия, кайчакта физика, бәлки география өлкәсендәге белемнәр белән берләштерелгән математика курсы) өйрәнәргә тиеш. Укучы башка фәннәргә һәм шөгыйльләргә мәктәптә алып барыла торган курслардан һәм профильләрдән сайлап алган. Шөгыйльләр циклары — курслар — бер еллык яисә (сирәгрәк) ярты еллык булалар. Һәрбер укучы ел саен үз теләге буенча шундый 4 курс, ә IX-XII классларда укыганда 16 курс үзләштерәргә тиеш. Фән нигезләре буенча белем циклынан торган академик уку предметларынан башка алар арасында гамәли белем курслары да булуы ихтимал, мәсәлән, "көнкүрештәге химия" "сәүдә арифметикасы" яисә кызлар өчен хәтта "яраттыру сәләте" курсы.

Димәк, 12 еллык урта мәктәпне традицион уку программалары буенча тәмамлаган укучының гомуми тарих, биология, физика, химия һәм башка фән нигезләре буенча системалы белемнәре булмавы ихтимал.

Урта мәктәпләрдәге укучыларның аз өлеше генә физика, химия, геометрия, биология фәннәрен өйрәнә, дип АКШ та рәсми расланган. Квалификацияле укучылар, укуту жиһазлары һәм мәжбүри уку планнары һәм программалары булмау сәбәпле, күмәк мәктәпләрдә табигать белемнәре фәннәрен укуту түбән дәрәжәдә тора, дип күрсәтелә.

Югары класслардагы укучылар, элек әйтелгәнчә, берничә төрдәге профильләр буенча бүленә. Алар арасында академик профиль (А һәм В юнәлеше укучылары гына кабул ителә, югары мәктәпкә әзерли); коммерция профиле (төрле фирмалар, компанияләр, агентстволар өчен вак хезмәткәрләрне әзерли) һәм гомуми профиль. Гомуми профиль тулаем урта белем бирми. Ул гамәли эшчәнлеккә әзерләргә тиеш, конкрет специальләштерүгә житкерми. Икътисадый яктан авыл хужалыгы өстенлектә булган кайбер округларда ата-аналар хужалыгында яисә капиталистик эре фермаларда укучыларны эшләргә әзерләү өчен авыл хужалыгы профильләре оештырыла. Академик профильдә укучыларның чама белән 30 проц., коммерция профилендә — 8-10 проц., гомуми профильдә 40-45 проц. укыйлар. Шулай итеп, барлык укучыларның яртысы диярлек, урта мәктәпне тәмамлагач, гамәли, утилитар белем ала. Бу белемнәр аз түләүле сферага эшчеләр көчен әзерләүгә генә ярый.

Берләштерелгән һәм күп профильле Америка мәктәбендә сыйнфый дифференциация хөкем сөрә. Бай ата-аналарның балалары академик профильдә югары мәктәпкә керергә хәзерләнә. Урта буржуазия катламы балалары коммерция профилен тәмамлыйлар. Ә гомуми профильдә эшче һәм фермер балалары укый, шуның өстенә, укучыларның яртысы мәктәпне тәмамламыйча да китеп баралар һәм үзләре дә эшсезләр санып тагын арттыралар. Алар житди белем дә, житәрлек профессиональ әзерлек тә алмыйлар. Шулай итеп, АКШның төрле профильдән торган урта мәктәбе белем алуның тигез булмаган төрле юлларын тәшкил итә, ә укучыларның профиль буенча бүленүе хәзерге америка буржуазия жәмгыятең сыйнфый структурасына туры килә.

Соңгы елларда "Милли саклану өчен мәгариф турында акт" ("Акт об образовании в целях национальной обороны"), "Элементар һәм урта белемнәре үсеше турында акт" ("Акт о развитии элементарного и среднего образования") нигезләрендә урта мәктәптәге уку планнары һәм программалары үзгәрәләр. Алар хөкүмәтне мәктәп эшенә берникадәр үзгәрешләр кертергә мәжбүр итүче хезмәт ияләренең һәм прогрессив көчләренең куәтле хәрәкәтләре нәтижәсендә барлыкка килә.

Бу законнар кабул ителү сәбәпле, федераль хөкүмәтнең мәктәп чыгымнарын финанслау чыгымнары арта төште. Төсле тәнле кешеләр яши торган кайбер районнарда туган телдә укыту кертелгән,

түбән классларда тел һәм арифметика буенча укуытү жайланган табигать белеме нигезләрән өйрәнүгә зур игътибар бирелә.

Урта белем бирүнең оештырылуы һәм эчтәлеге буенча үзгәрешләрнең күбесе "академик профильгә сәләтлеләр" бүлегендә булдырылды. Алар өчен булган фән нигезләре буенча уку программаларын тәзүдә фәнни-тикшеренү үзәкләре, төрле фәнни жәмгыятьләр, университет профессорлары катнаштылар. Күп көчләр куыу нәтижәсендә, табигать, математика фәннәре һәм чит ил телләре буенча яңа уку программалары һәм дәрәслекләр төзелде.

Бу житди мәсьәләләр тирәсендә, программалы укуытү һәм укуытуның техник чараларын эшкәрткән чактагы кебек үк, конкуренциянең һәм ыгы-зыгының начар күренешләре барлыкка киләләр һәм тырышлыкның күбесе юкка чыга.

Яңа уку материаллары "сәләтлеләр" өчен, яисә элек тә яхшы үсеш һәм уку шартларына ия булганнар өчен исәпләнгәннәр, алар буенча хосусый мәктәпләрнең берникадәр өлеше һәм бай халык яши торган уку округлары мәктәпләре укучылары укыйлар. Реформа күпчелек укучыларга, белем бирү системасына бик аз кагыла. Шуның өстенә класс-дәрәс системасына игътибарны аз бирәләр. Аны индивидуаль эш белән һәм кечкенә төркемнәрдә укуытү белән алыштыралар, һәрбер укучы үз темпы белән алга барсын, дип саныйлар. "Уку — индивидуаль процесс, һәм һәрбер бала үз укуын үзе башкарырга тиеш",— дип әйтелә рәсми документларның берсендә.

АКШның профессиональ уку йортлары челтәре күп кырлы, төрле дәрәжәле һәм белгечле уку йортларыннан тора. Аңа дәүләт һәм хосусый оешмалардагы уку срогы төрлечә булган мәктәпләр һәм курслар керә. Көндөз стационар шартларда укуытү белән беррәттән, эш кешеләре өчен кичке белем бирү формалары киң таралган. Профессиональ белем бирүдә күпчелек урыннарны промышленность, авыл хужалыгы һәм коммерция мәктәпләре һәм курслары алып торалар.

АКШта югары белем университетларда, колледжларда һәм төрле профессиональ институтларда бирелә. Алар монополияләр һәм компанияләр тарафыннан финанслана һәм турыдан-туры аларның йогынтыларына дучар була. Югары мәктәпләр укуытү өчен студентлардан зур түләү алалар, ә бу инде америка студентларының ижтимагыый составын билгели. Уку еллык акча тоту америка гаиләсенә еллык керемнән югары бул-

ганга күрә, чынбарлыкта матди яктан байларның гына югары белем алу мөмкинлекләре бар.

Франция мәктәпләре. Франция мәгариф системасының төп буыны — биш еллык башлангыч мәктәп. Анда 6 яше тулган барлык балалар керәләр (белем алуның элементар циклы дип атала). Бу мәктәп нигезенә төрле уку йортлары куелган: башлангыч мәктәпнең югары класслары, гомуми белем колледжлары (тулы булмаган урта мәктәпләр); 11-14 яшьлек яшүсмерләргә мәжбүри сигез еллык белем бирелү тәмамлана һәм лицейларда 11-19 яшьлек үсмерләргә һәм егетләргә тулы урта белем бирелә.

Башлангыч мәктәпләренә тәмамлаганнан соң, алар профессиональ-техник училищеларда укыйлар яисә физик хезмәт сферасындагы квалификациясез эшкә урнашалар. Колледж тәмамлаучылар махсус урта уку йортларында укыйлар яисә хезмәт күрсәтү өлкәсендә эшлиләр. Лицейлар гына югары уку йортларына юл ача. Шулай итеп, укучыга 11-12 яшь тулганда инде аның киләчәге хәл ителә. Сәләтле генә карап, ә чынында матди мөмкинлекләренә һәм ижтимагый хәленә карап, башлангыч мәктәп дирекциясе һәм уку округы инспекторы тәкъдиме буенча, белем алуын дәвам итү өчен, тиешле уку йортын сыйлый. Кагыйдә буларак, башлангыч мәктәпнең югары сыйныфларында эшче һәм крестьян балалары күбрәк була, гомуми белем бирүче колледжларда — урта катлам кешеләрнең балалары, лицейларда — ижтимагый элита; ә инде лицей тәмамлаучылар арасында эшчеләрнең балалары бик аз процент тәшкил итә.

Француз мәктәпләрендә аерым укыту үткәрелә.

Лицейлар классик (гуманитар) һәм реаль (табигать фәне) булалар. Аерым уку планнарын куллану беренче уку елыннан ук башлана. Тулы урта белем бирү ике циклга бүленә: беренче циклга VI-III класслар, икенчесенә — II, I һәм чыгарылыш класс керә (сыйныфлар саны кире тәртиптә бара). Классик бүлек өченче елдан тагын икегә бүленә. Икенче циклдагы укыту 7-8 бүлекләрдә үткәрелә. Нәр циклдагы гуманитар һәм табигать белеме фәннәре өчен сәгатъләр саны башкача була. Укучылар, I сыйныфны тәмамлагач, бакалавр булу өчен имтиханның беренче өлешен тапшыралар. Бу исемне алучылар фәлсәфә, табигать белеме һәм математика бүлекләре булган чыгарылыш классына күчәләр. Анда алар университетның әлеге бүлекләргә туры килгән факультетларына керергә эзерләнәләр. Бу классны бетергәч, алар университеттагы комиссия-

лэргә бакалавр булу өчен имтиханның икенче өлешен тапшыралар. Уңышлы тапшыручылар университетка укырга керәләр. Шулай итеп, урта мәктәпләрдә кирәкмәгәннәрне даими төшереп калдыру системасы эшләп килә. Бертуктаусыз "сәләтлеләрне", ә чынбарлыкта бай сыйныф балаларын сайлап торалар. Урта белемгә берьяклылык хас: өстенлекне гуманитар фәннәр алып тора.

Прогрессив жәмгыять эшлеклеләре икенче бөтендөнья сугышыннан соң француз мәгарифенең аристократик һәм сыйныфый үзенчәлеген үзгәртсә, аны демократлаштырырга, мәктәпләрнең берләштерелүен һәм күчүчәнлеген булдырырга тырышып карадылар. 1947 елда Ланжевен-Валлон комиссиясе төзелде. Ул мәктәп реформасының мөһим проектын эшкәртте. Ләкин реформа тормышка ашмады.

1959 елда мәктәп реформасы үткәрелде. Ул мәжбүри укуның вакытын 16 яшькә кадәр озайтты һәм 11-15 яшьтәге барлык укучылар өчен "күзәтү һәм ориентлашу циклын" өйрәнүне билгеләде. Бу чорда барлык мәктәпләрнең педагоглары балаларның сәләтлеләген һәм кызыксынучанлыгын акыл сәләтлеләгә тестлары буенча гына түгел, ә башка алымнарны да кулланып тикшерергә тиешләр. Француз мәктәбенең бу үзенчәлеген һәм укытучыларның төрле типтагы мәктәпләр эчендәге ижтимагый дифференциациясен реформа бетерә алмаган тормыш үзе раслады.

1965 елда лицейның югары II һәм I сыйныфларындагы дифференциация берникадәр үзгәрдә, классик һәм хәзерге заман бүлекләре якынлаштылар, ләкин шул ук вакытта, лицейның I һәм чыгарылыш сыйныфларында бүлекләр өстәлдә һәм гомуми белем бирүне кыскарту исәбенә һәрбер бүлектә специальләштерү үткәру көчәйдә.

Профессиональ белемне Франциядә төрле мәктәпләрдә һәм дәрәжәләрдә үткәрәләр. Профессиональ түбән белем типлары I елдан 3 елга кадәрле дөүләт һәм хосусый укучылар үзәкләрендә киң таралган. Укучылар башта эзлекле рәвештә берничә ашханәләрдә эшлиләр, ә соңыннан сайлаган профиль буенча гамәл кылалар. Крестьян балалары гадәттә өч еллык авыл хужалыгы курсларына йөриләр. Укуларын дәвам иттермәгән 14-17 яшьтәге егетләр өчен бу курслар мәжбүри булып тора.

Профессиональ урта белем бирү системасына техник колледжлар һәм кәсеп мәктәпләре керә. Техник колледжлар промышленность һәм сәүдә өчен урта квалификацияле кадрлар әзерли,

югары техник уку йортларына керергә хокук бирәләр (Кәсеп мәктәпләре исә ия булалар, югары мәктәптә укуын дәвам иттерү хокукын алмыйлар).

Урта профессиональ мәктәпләр арасында "нормаль мәктәп" исемлеләре дә бар. Анда башлангыч мәктәп укытучыларын эзерли-ләр.

ГФР мәктәпләре. Германия Федератив Республикасында халык мәгарифен оештыру аерым жирләр (барысы 10 жир) карамагында тора. Бу территорияләрнең һәркайсында мәдәният, мәгариф, дин мәсьәләләрен хәл итүче министрлык төзелгән.

Гомум федератив хокукы нигезендә, министрларның Даими конференциясе эш итә. Аның составында мәгариф һәм тәрбияләү мәсьәләләрен хәл итүче Германия комитеты бар. Мәктәп эшенең гомуми үзәнчәлеге, юнәлеше һәм эчтәлеге жирләрнең 1946 елдан соң кабул ителгән төрле законнары буенча билгеләнә.

1955 елда Даими конференция "Декларация" кабул итте. Бу документ ГФРның барлык мәктәпләре эшләрэн унификация-ләде.

Гомуми белем системасы Халык мәктәпләрен, тулы булмаган урта мәктәпләрне һәм гимназияләрне эченә ала.

Халык мәктәбе балаларны 6 яшьтән кабул итә һәм ике баскычка бүленә: 1) барлык балалар йөрергә тиешле төп мәктәп (I-IV класслар); 2) халык мәктәбенең югары баскычы (V-VIII, кайчакта IX класслар); 1965 елдан соң ул "баш" баскыч дип йөртелә. Мәжбүри баскычны тәмамлаган балалар, "сәламәтлеге" һәм конкурс имтиханнары буенча сайланып, укуны дәвам итү өчен бүленәләр. 75-80 проц. балалар югары баскычта укып кала. Аны тәмамлаганнан соң гадәттә, физик хезмәт белән шөгыйльләнергә тиешләр. Алар арасынан бик азларе генә түбән профессиональ мәктәпләргә керәләр, кыскартылган гимназияләргә (IX-XI) классларга) керү мөмкинлеге бирә торган махсус эзерләү классларына тагын да азы элөгә.

Укуларын дәвам итәргә сәләтле дип танылган һәм имтихан тапшырган төп мәктәп укучыларының 20-25 проценты алты ел уку сроклы тулы булмаган урта мәктәпләргә (1965 елдан соң "реаль" исемле) һәм тугыз ел курслы классик гимназияләргә күчәләр.

Гимназия — урта мәктәпнең төп тибы. Укучыларны югары белемгә ул гына эзерли.

Халык мәктәпләре профессиональ принцип буенча оештырылганнар һәм католик, иңжил (евангелие) һ. б. мәктәпләргә

бүленэлэр. Мәктәпләрнең төрлө дин буенча бүленүе бик ваклануга һәм комплектлыкның аз булуына китерә. ГФР мәктәпләренең артыдан күбесе бер яисә ике комплектлы.

Халык мәктәбendә укытуның комплекслы системасы кулланыла, кул хезмәтенә, жимеш һәм яшелчә бакчачылыгына күп игътибар бирелә. Табигать белеме дә шуларга бәйләнгән рәвештә бирелә, укыту турыдан-туры гамәли юнәлештә үткәрелә.

Мәктәпнең укыту-тәрбияләү эшендә дин зур урын алып тора. Аны укыту өчен атнасына 2-4 сәгать вакыт бирелә.

Гимназияләр классик, яңа телләр һәм табигать, математика төрләрөнә бүленэләр. Классик гимназиядә латин, грек һәм бер хәзерге заман телен өйрәнэләр. Башка типтагы гимназияләрнең уку планы V-X классларныкына туры килә. Югары классларда игътибарны профильдәгә фәннәргә күбрәк бирэләр. Гимназияләрнең барлык типларында төп игътибарны телләр һәм математика укытуга юнәлтэләр.

Гимназияләргә күбрәгә буржуазия катлам кешеләренең балаларын кабул итэләр. Ләкин аларның барысы да гимназияне бетерә алмыйлар, чөнки соңгы югары классларда укудан төшеп калу бик күп булып китә.

25-30 проц. укучылар гына өлгергәнлек аттестаты ала. Алар бу яшьтәгә балаларның 5 процентын гына тәшкил итә. Димәк, ГФРда яшьләрнең бик аз өлеше генә тулы урта белем ала.

6 еллык тулы булмаган урта мәктәп — реаль мәктәп — урта квалификацияле кадрлар әзерли, имеш "теоретик-гамәли сәләтлелеге" булган балалар өчен билгеләнгән була. Бу мәктәпкә, башлыча, вак буржуазия балалары һәм материал яктан хәллә эшче балалары керәләр. Бу мәктәпнең уку планына укучылар сайлап ала торган шундый фәннәр керә: латин, француз телләре, табигать фәннәре белеме, музыка, физкультура, кул эше, йорт эшләре һ. б. Барлык бу фәннәр гамәли, утилитар үзенчәлекле һәм укучыларны гамәли эшчәнлеккә әзерләү максатына куелганнар. Мәктәпне тәмамлаучылар профессиональ мәктәптә укыгач һәм ике ел житештерү эшендә булгач урта техник уку йортларына керергә хокук алалар.

Профессиональ белем бирү үз эченә төрлө типтагы мәктәпләрне ала. Алар арасында халык мәктәбе базасында эшләүче, тар производство специальләшүенә иһәпләнгән түбән профессиональ мәктәпләр күп. Башка профмәктәпләр тулы булмаган урта мәктәп-

ләрнең яисә гимназияләрнең 10 сыйныфын тәмамлаганнарны кабул итә һәм техник югары уку йортларына керү хокукы бирә.

Югары белем университетларда һәм махсус институтларда бирелә.

Халык мәктәпләре укытучылары гимназиядән соң өч еллык уку сроклы педагогик институтларда һәм академияләрдә әзерләнәләр.

Институт тәмамлаучылар укытучылыкка беренче имтихан тапшыралар һәм халык мәктәпләрендә стажер булып эшлиләр. 2-3 еллык педагогик эштән соң, алар штаттагы эш урынына хокук бирүче укытучылыкка икенче имтихан тоталар.

Гимназия укытучылары университетта әзерләнәләр. Ике еллык гамәли эштән соң һәм укытучылыкка икенче имтихан тапшыргач, тулысыңча укытучы хокукын алалар.

* * *

Егерме жиденче лекция

ИДЕЛ БУЕ ТАТАР МӘКТӘПЛӘРЕ ТАРИХЫННАН

Хәзерге Татарстан территориясе патша заманында аяусыз сыйнфый көрәш майданы булып торды. Биредә яшәгән төрле милләтләрнең хезмәт ияләрен рус һәм үз милләте алпавытлары, капиталистлары изеп, жәберләп килделәр. Патша хөкүмәте һәрвакыт бөтен көче белән бу изүчеләрнең интересларын яклап барды.

Хезмәт иясе татарлар, чувашлар, марилар, удмуртлар, мордвалар һ. б. халыклар ике кат изелү: сыйнфый һәм милли яктан изелү астында яшәделәр. Патша хөкүмәте бу милләт хезмәт ияләрен великорус хезмәт ияләре файдаланган вак-төяк сәяси "хокук"лардан да мэхрүм итте.

Патша хөкүмәте милләтләр арасында ясалма рәвештә милли дошманлык сәясәтен үткәрде. Дин милли дошманлык тудыру коралларының берсе булып хезмәт итте. Бер яктан, православие популярының, православие миссионерларының тулаем штаты, икенче яктан, мөселман рухани-фанатиклары халык арасында бер-берсенә каршы дошманлык уяталар иде.

Патша хөкүмәте, татарларны икегә аерырга омтылып, аларны көчләп чукундыра, христиан динен татар телендә өйрәтүне оештыра һәм чукунган татарларны мөселман татарларга каршы котырta.

Казан ханлыгы бетерелгәч, татар халкын чукундыру һәм руслаштыру сәясәте төрле тарихи этапларда, патша хөкүмәте тарафыннан төрле юллар һәм алымнар белән үткәрелде.

Ул рустан башка милләтләрнең, шулар эчендә Идел бие татарларының, хужалык сәяси һәм культура үсешләрен буып, кысып килде. Патша хөкүмәтенен колониаль-талаучылык сәясәте милли районнарда житештерүче көчләрнең үсүен, милли культураның үсүен тоткарлады.

Төрле милләт хезмәт ияләре көчләнү сәясәтенә каршы күп тапкырлар күтәрелделәр: 1662 нче елдагы башкортлар восстаниесенә, 1773-1775 нче еллардагы Пугачев восстаниесенә башкорт, татар һәм башка милләтләр актив катнаштылар.

Россия өлкәләренең хужалык, икътисади яктан бәйле хәлдә яшәүләре, халыкның сәяси хокуксыз булуы, культура-көнкүреш

ягыннан артталыгы, самодержавие хөкүмәтенен христианлаштыру һәм рушлаштыру сәясәте, дин белән халыкның агулануы, төрле милләт халыклары арасында дошманлык таратылуы — болар барысы да хужалык, мәдәният төзелешенен, шул исәптән халык мәгарифенен дә гадәттән тыш акрын үсүенә сәбәп булдылар. Шуңа күрә Европаның барлык илләре арасында патша Россиясенен культура ягыннан иң артта калган илләренен берсе булуы бер дә гажәп түгел.

Патша Россиясендә хатын-кызлар санга да алынмады. Рустан башка халыкларның хатын-кызлары арасында башлангыч белем алу иң түбән дәрәжәдә иде, ә урта белем алу бөтенләй булмады.

Милли мәктәпләр, шулар арасында татар мәктәпләре, чиктән тыш авыр шартларда яшәделәр. Мәктәпләр матди яктан тәэмин ителми, аларның биналары яраксыз, укучыларның ана телендә дәреслекләр һәм ярдәмлекләре юк, укытучылар күбесенчә хәзерлексез иде. Мәктәпләрдә беренче класстан ук дәрестәр укучыларга аңлаешсыз телдә, татар мәктәпләрендә төрки, гарәп, фарсы телендә алып барыла; мәктәп өстеннән һәрвакыт кемдер күзәтеп тора; мәгариф түрәләре мәктәп эшендәгә һәрбер вак-төяк өчен бәйләнеләр, мәктәптә укытыла торган фәннәр белән гамәли тормыш арасында бернинди дә бәйләнеш булмый. Болар барысы да мәктәп эшенен сыйфатын төшерәләр, балаларда белемгә омтылышны сүндерәләр, халык күзендә мәктәпнен бәясен киметәләр иде.

Мәскәү патшалыгы, Казан ханлыгын үзенә буйсындыргач, тартлар һәм Идел буендагы башка милләтләр арасында христианлаштыру һәм рушлаштыру сәясәтен үткәрә башлый. Бу омтылыш үсә һәм катлаулана барып, XIX йөзнен икенче яртысында реакционер чиновник Д. А. Толстой һәм К. П. Победоносцевның уң кулы, профессор Н. И. Ильминскийның миссионерлык педагоглык системасында бу сәясәтне тормышка ашыру үзенен тулы чагылышын тапты.

Казан өлкәсендәгә мәктәпләрне рушлаштыру сәясәте патша Иван Грозный заманасыннан ук, Казанның беренче архиепискобы Гурий тарафыннан башланган. Аның күрсәтмәләре буенча, яңа чукундырылган халыкларның балалары өчен Казан өлкәсендәгә иң эре монастырьлар каршында — Казанда Спас-Преображенский, Елан тавы һәм Зөядәгә Успенский монастырьлары янында беренче христиан мәктәпләре ачылган. Чукуынган кешеләрнен балалары бу мәктәпләргә көчләп алынган, алардан поплар һәм башка дин хезмәткәрләре хәзерләнган.

Ул заманда христиан динен тарату өчен дини мәктәпләр күп ачылса да, гомумән, уку-укыту эшләренә тиешле эһәмият бирелмәгән. Хакимиятләр төп игътибарны башкага юнәлдергәннәр. Халык арасында куркыту яки бүләкләү, чукынучыларга төрле льготалар һәм өстенлекләр бирү юлы белән христиан динен таратканнар. Алар чукынган кешеләрнең балалары үзләреннән үзләре христиан булып китәр дип уйлаганнар.

Патша хөкүмәте, Казанны сугышып алганнан соң, татар мәчетләре белән бергә алар янындагы мәктәпләрне юкка чыгарырга тырышты. Ләкин мәктәп-мәдрәсәләр яшәүдән бөтенләй туктамадылар. Авыл жирләрендә мәктәп-мәдрәсәләр сакланды. Заман узу белән, шәһәрләрдә дә мәчет белән бергә мәктәпләр дә яңадан терелә башлады.

Ислам учреждениеләрен бөтерү сясәте вакытында татар мәктәпләре авыр хәлдә яшәделәр. Феодаллар һәм руханилар белән тыгыз бәйләнгән мәктәп-мәдрәсәләр, XVIII йөзнең уртасына кадәр һәм аннан соң да, торгынлык хәлендә булдылар. Бу чорда Казан өлкәсендәге мәктәп-мәдрәсәләр, Бохара, Сәмәрканд, Хоканд мәдрәсәләренә караганда, азрак, билгеле.

XVIII йөзнең уртасыннан, бигрәк тә XVIII йөзнең 70 нче елларыннан башлап, Россиядә ислам диненең һәм мәктәп-мәдрәсәләренә хәле шактый жигеләя. Бу хәл башкорт халкының 1662 нче елгы восстаниесенә һәм бигрәк тә 1773-1775 нче еллардагы Пугачев восстаниесенә бәйле булса кирәк. Изелгән крестьяннарның, аерым алганда Урал һәм Идел буендагы башкорт, татар һәм башка милләт крестьяннарының куркынчылы зур көч булып күтәрелүләре патша хөкүмәтен нык уйланырга мәжбүр итә.

Патша хөкүмәтенең ислам дине һәм руханиларга карата сясәте берәз үзгәргән чорда дини мәктәп-мәдрәсәләренә хәле дә үзгәрә. XVIII йөзнең 70 нче елларыннан башлап мәктәп һәм мәдрәсәләр саны арта башлый. Шул чорда Казан шәһәрәндә яңа мәктәп һәм мәдрәсәләр ачыла (Ахун мәдрәсәсе, Апанаев мәдрәсәсе, Әмирханов йорты янындагы мәдрәсә һ. б.). Шул ук чорда авылларда мәдрәсәләр саны арта (Кышкар, Сатыш, Мәңгәр, Саба мәдрәсәләре). Тәнкыйтькә каршы аяусыз көрәш игълан ителә. Дин нигезләре бәхәссез хакыйкать итеп кабул ителә. Ислам галимнәре, ислам динен бердәнбер дәрәс һәм акылга муафыйк дин дип, исбат итәләр. Бу максат белән алар борынгы грек философларыннан Платон һәм, бигрәк тә, Аристотель эсәрләренә таяналар. Аристотельнең формаль логикасы мәдрәсәдә берничә ел буена өйрәнелә.

Патша хөкүмәте мәктәп-мәдрәсәләргә беркадәр иркенлек бирсә дә, рушаштыру сәясәтен ташламый, үз сәясәтен тормышка ашыру максаты белән, патша хөкүмәте һәм чиркәү рус халкының үз эченнән, беренче чиратта дворяннардан һәм руханилардан, татар телен белүче кешеләр эзерләү чарасын күрә. 1769 нчы елның 12 нче маенда Казан гимназиясе янында татар теле сыйныфы оештырыла.

Рушаштыру һәм миссионерлык сәясәтен үткөрү теләге белән, 1797 нче елда Казанда элекке Духовная семинария урынына Духовная академия ачыла. Казан Духовная академиясе колонизатор-миссионерлар кадрлары хәзерләүче үзәк булып хезмәт итә. Аның йогынтысы бөтен көнчыгыш Россиягә жәелгән була.

1804 нче елда ачылган Казан университетына да колонизаторлык бурычлары йөкләнде. Николай I вакытында Казан гимназиясендә һәм университетында көнчыгыш телләрен укытуны киңәйтәргә тәкъдим ясала. Казан университеты янында көнчыгыш факультеты оештырылу да шуңа бәйләнгән. Көнчыгыш телләрен өйрәнү кирәклеген Николай I хөкүмәтенең көнчыгышны сугышып алу сәясәтеннән килеп чыга да инде.

XIX йөзнең башында татар теле, яңа ачылган Духовная академиядә һәм Казан укыту округының шактый сандагы өяз мәктәпләрендә укытыла. Дини китапларны татар теленә тәржемә итү чаралары күрелә. Бу чаралар татар теле өстендә эшләүгә, аны үстерүгә ярдәм итә. Татар теленен сүзлеген шушы вакытта төзелә.

Александр I һәм Николай I хакимлеген чорында рустан башка милләтнең кайбер авылларында чиркәү мәктәпләре һәм ведомство мәктәпләре ачыла. Бу мәктәпләр жирле халык эченнән писарьлар һәм башка шундый хезмәткәрләр хәзерләүне максат итеп куйганнар. Хөкүмәтнең бу чаралары рус башлыгы халык массасы арасында да, шул исәптән татарлар арасында да, теләктәшлек тапмый. Укытуның рус телендә алып барылуы, укытучыларның балалар белән каты мөгамәлә итүләре, мәктәп чыгымнарының таланган халык өстенә йөкләнүе һәм халыкның үз кирәкларенә исәпкә алынмавы — болар барысы да балаларны һәм ата-аналарны мәктәпләрдән читләштерделәр.

XIX йөз уртасында педагогика майданына Н. И. Ильминский килеп чыга (1822-1891). Татарлар һәм Идел буендагы башка милләتلәр арасында алып барган миссионерлык эшен белән Ильминский үзен алпавыт-дворяннар идеологиясен яклаучы педагог итеп танытты. Ильминскийның бөтен теоретик һәм гамәли эшен аның иң

соң чиктәге монархист, ортодоксаль чиркәүче, эзлекле рушаштыручы миссионер, колонизаторлык сәясәтән жаны-тәне белән яклаучы педагог икәннен күрсәтте. Шуңа күрә дә Ильминскийга алпавыт бюрократизмның иң чиктәге уң канаты вәкилләре һәрвакыт булышылык күрсәтәләр.

Великодержавиечеләрнең өч сүздән торган: "Православие, самодержавие, народность",— дигән лозунгысында Ильминский төп әһәмиятне православиега бирә иде. Ильминскийның карашы буенча, рушаштыру сәясәте ышанычлы рус кешеләре житәкчелегендә азчылык милләтләрнең үз араларынан чыккан кадрлар тарафынан, шулай ук чиркәү, мәктәп, дини матбугат аркылы милләтләрнең йогынты ясау өчен элек кулланылган көчләр чаралары урынына Ильминский рустан башка халыкны чиркәү, чиркәү мәктәбе аркылы, халыкның туган телендә язылган дини китаплар аркылы идеологик яктан тәрбияләү кирәклеген күтәрәп чыга. 1885 нче елның 24 нче июнендә Победоносцевка язган хатында Ильминский: "Минем снарядларым — инородец телендә чыккан китаплар, инородец телендә үтәләр торган дини гыйбадәтләр, изге ата житәкчелегендә инородец телендә үтәләр торган дини жырлар...",— дип язды.

Халык мәгарифенә Ильминский үзенә күрә бер миссионерлык итеп карады. Аны православие динен ислам, мәжүси, протестант диннәрен жиңүе кызыксындырды. Ул үзенен бөтен көчен һәм белемен шул жиңүне оештыруга бирде. Аның карашы буенча азчылык милләтләрнең белем алуы башлангыч мәктәп белән чикләнәргә тиеш, туган телендә уку мәктәпнең тик беренче уку елларында гына әһәмиятле. Туган телне Ильминский миссионерлык максатлары өчен файдалана. Ильминский халыкның жанлы сөйләшү телен яклы һәм массага миссионерлык йогынтысы ясау өчен иң файдалы корал дип саный.

Аның укучыга һәм педагогикага карашы урта гасыр педагоглары карашынан берни белән дә аерылмый.

Яңа типтагы земство мәктәпләре укучыларына Ильминский начар карый. Аның идеалы — патриархаль борынгылык. Үзенен ижтимагый-сәяси һәм педагогик карашлары буенча Ильминский чиркәүче педагог Гачинскийга бик якын тора. Алар һәрвакыт дусларча хат язышып торганнар.

Ильминский системасына татар жәмәгатьчелегенең мөнәсәбәте турында тулы рәвештә сөйләнүнең кирәге юк. Татар жәмәгатьчелеге бу системаның миссионерлык рушаштыручылык характерын

яхшы аңлый һәм шуңа күрә ул Ильминский йогынтысын кертүгә һәрвакыт каршы тора.

Патша хөкүмәтенен, миссионер-руслаштыручыларның күп йөз еллар буенча татарлар арасында алып барган жимерү эшендә Ильминский аеруча күренекле урын тота. Бу жимерү эше аркасында, бердәм татар милләте мөселман татарлар һәм керәшен татарлар дип икегә аерылды. Бер яктан, миссионер-руслаштыручыларның һәм аларның хезмәтчеләренең, ә икенче яктан, фанатик мулларның һәм панисламистларның эше нәтижәсендә, татар халкының бу ике өлешә үзара тату яшәмәделәр.

Ярты йөздән артыграк яшәгән Казан керәшен-татар мәктәбе һәм туганлык мәктәпләре православие дине, христиан чиркәве юнәлешен алга сөрделәр. Рус динчеләре бу мәктәпләргә матди һәм мораль булышлык күрсәттеләр. Аң-белем бирү дәрәжәсе чиктән тыш түбән булса да, керәшен татарлар өчен башка мәктәпләр булмаганлыктан, халык бу мәктәпләргә үз балаларын бирергә мәжбүр була иде. Казан керәшен-татарлар мәктәбе башта башлангыч мәктәп, ә 1878 нче елдан ике класслы училище итеп үзгәртелә, XX йөз башыннан исә ике класслы чиркәү-приход мәктәпләренең программасы буенча эшли башлый. Туганлык мәктәпләре чиркәү юнәлешендәгә башлангыч белем мәктәпләре тибында булалар. Укучыларда көчлеләргә баш ию, буйсыну, аларның сүзен тыңлау һәм түбәнчелекле булу идеяләре тәрбияләнган.

Керәшен татарлар һәм чукынган башка халыклар арасында дүүләт, чиркәү һәм дини жәмгыять хисабына мәктәпләр ачылган вакытта, мөселман татарлар арасында халык акчаларына яки татар байлары акчаларына яши торган дини мәктәп һәм мәдрәсәләр эшләп киләләр әле.

XIX йөзнең 70 нче елларына кадәр патша хөкүмәте бу мәктәпләрнең укыту эшенә турыдан-туры катнашмый. 1870 нче елның 26 нчы мартында инородецларны агарту чаралары нигезендә патша хөкүмәтенен татар дини мәктәбенә каршы һөжүме чагыла башлый. Бу илдә реакциянең көчәйгән чорына туры килә.

1870 нче елның 26 нчы март кагыйдәләре белән азчылык милләтләр ике төркемгә: христиан халыкларына һәм мөселман татарларына бүленәләр. Халыкның теге яки бу төркемнә мәктәпләр аркылы руслаштыру чаралары билгеләнә.

Татарларга карата бу кагыйдәләр халыкның үз акчалары хисабына мәктәп-мәдрәсә янында рус теле класслары төзүне билгели һәм рус теле класслары ачмыйча торып, яңа мәктәпләр ачу тыела.

Мәктәп һәм мәдрәсәләр янындагы рус классларын күзәтеп торучы халык училищелары инспекторларына йөкләнә.

Татарларга рус телен өйрәтүне мәҗбүр итү өчен түбәндәге чаралар билгеләнә: а) дини хезмәткә керергә теләүчеләр рус теленнән һәм арифметикадан таныклыклары булганда гына бу урыннарда сайлана һәм раслана алалар; б) рус теле һәм грамотаны белү турында таныклык тапшырганда гына татарлар жәмәгать хезмәтләренә сайлана алалар. Бу таләпләрне тормышка ашыру вакыты халык мәгарифе министрының эчке эшләр министры белән килешүе буенча билгеләнергә була.

Мәктәп һәм мәдрәсәләр янындагы рус класслары татарларны рус теленә, рус культурасына яқынайту ягыннан уңай роль уйнарга тиеш була. Ләкин бу классларның ирексезләп кертелүе һәм югарыдан халыкның үз хисабына оештырылуы сәбәпле, алар киң катлау тарафыннан яхшы каршы алынмыйлар, нәфрәт һәм каршылык күрсәтүгә очрыйлар.

1905 нче ел революциясе вакытында рус теленә һәм рус мәдәниятына караш яхшыра. Моның сәбәбе ачык: революция жәмгыятенә бөтен сыйныфларын хәрәкәткә китерә. 1905 нче ел революциясендә татар укытучылары, мәдрәсә шәкертләре хәрәкәткә күчә. Революция чорында алдынгы татар укытучыларының төп таләпләре түбәндәгедән гыйбарәт була:

1. Байлар кулыннан мәктәп һәм мәдрәсәләрне алып, халык тарафыннан сайланган идарәләргә тапшырырга.

2. Мәктәп, мәдрәсәләргә ана теле, рус теле һ. б. фән предметлары кертергә.

3. Укытуны ана телендә алып барырга.

4. Татар укытучыларын хокук ягыннан хөкүмәт уку йортларындагы укытучылар белән тигез ясарга.

5. Татар укытучыларына дәүләт хисабыннан хезмәт хақы билгеләргә.

6. Мәгариф органнарында татар инспекторларын булдырырга.

7. Татарлардан укытучылар хәзерләү өчен педагогика уку йорты ачарга.

8. Укыту программалары һәм дәреслекләр булдырырга һ. б.

Бу таләпләр культура-агарту һәм икътисади характерда булалар. Шулай булса да, алар прогрессив роль уйнайлар һәм сәяси төс алалар, чөнки алар татар халкының милли азатлык көрәше белән бәйләнгән була. Бу елларда күп мәдрәсәләр яңача эшли башлады.

XX йөзнең башында яңа метод — аваз методы белән эшләүче мәдрәсәләрнең иң күренеклеләре түбәндәгеләр була: а) Казанда — "Мөхәммәдия" мәдрәсәсе; б) Оренбургта — "Хөсәения" мәдрәсәсе; в) Уфада — "Галия" мәдрәсәсе; г) Вятка губернасының Сарапул өязендә — Иж Бубый авылы мәдрәсәсе; д) Уфа губернасы, Стәрлетамак өязендә — Стәрлебаш мәдрәсәсе һ. б.

Патша хөкүмәте яңа метод белән эшләүче мәдрәсәләрне һәр төрле юл белән кысып килә, "ышанычсыз" булганнарына иң каты репрессив чаралар күрә.

Идел буе татарларының дини мәктәп һәм мәдрәсәләре озын һәм катлаулы үсеш юлын үтәләр. Алар, феодал һәм капиталистик жәмгыятьнең изүче катлавы интересларына хезмәт итеп, бөтен көчләре белән искелекне яклайлар, һәр төрле яңалыкларга каршы көрәш алып баралар. Татар буржуазиясе үскән чорда мәктәп-мәдрәсәләрнең тормышына һәм анда эшләүчеләр карашында беркадәр үзгәреш туа, ләкин искелек, гасырлар буе яшәгән нигезләр яңа туып килүче элементларга бөтен көч белән каршы торалар. Илдә промышленностьның, техниканың, капиталистик мөнәсәбәтләрнең үсүе белән, сыйнфый көрәш нәтижәсендә, мәктәп һәм мәдрәсәләр башта акрынлап, ә соңыннан кискенрәк төстә реформа юлына басарга тиеш булалар. XIX йөздә Россиядә промышленностьның күтәрелүе белән бергә эшчеләр сыйныфы үсә, эшчеләрнең оешкан хәрәкәте барлыкка килә. Шуларга бәйле рәвештә, 90 нчы елларда мөғариф өлкәсендә мәктәпләргә, аерым алганда, татар мәктәпләренә һәм мәдрәсәләренә реформалар кертү көрәше киң жәелә. XIX йөзнең 90 нчы елларыннан башлап буржуаз-реформаторлык хәрәкәте жәелә.

* * *

Егерме сигезенче лекция

АЛДЫНГЫ ФИКЕР ИЯЛӘРЕ

Н. Г. Чернышевскийның һәм Н. А. Добролюбовның дөньяга карашлары. Николай Гаврилович Чернышевскийның (1828-1889) һәм Николай Александрович Добролюбовның (1836-1861) эшчәнлеге урыс азатлык хәрәкәтендә тулы бер чорны тәшкил итте.

Н. Г. Чернышевскийның дөньяга карашы В. Г. Белинский һәм А. И. Герцен, шулай ук немец классик философиясе, бигрәк тә Л. Фейербах идеясе йогынтысы астында формалашкан, ләкин Фейербахтан аермалы буларак, Чернышевский Гегельнең диалектикасын материалистик рухта үзгәртәргә тырышкан. Үзенең теоретик карашларын ул тулысынча хезмәт ияләрен коллыктан азат итү өчен көрәшкә буйсындырган. Барлык утопистлар арасынан Чернышевский фәнни социализмга бик яқын килгән, үзенең өметен революциягә баглаган. Аның утопик социализмы революцион демократизм белән тыгыз бәйләнештә булган.

Чернышевскийның һәм Добролюбовның революцион демократизмы крепостниклар һәм аларның реакцион сәясәте белән килешмәүчән көрәштә үскән һәм формалашкан. Революцион демократлар XIX гасырның 60 нчы елларында патшалык тарафыннан үткәрелгән реформаларының талау характерын ачыклаганнар, динне әхлакны, тәрбиянең официаль теориясен аяусыз тәнкыйтлэгәннәр. Алар крестьяннар деомкратиясе мәнфәгатьләрен чын мәгънәсендә даими саклаучылар буларак, демократиянең эксплуатация формаларының барысына да каршы чыкканнар. Һәлакәт протестын революцион чыгышларга әверелдерергә телэгәннәр. Россиянең икътисади, сәяси һәм мәдәният үсешен киң юлга чыгарырга омтылганнар. Моньң өчен алар Россияне революцион рәвештә үзгәртеп кору теориясен эшлэгәннәр һәм самодержавиегә каршы восстание күтәрерлек яшерен революцион оешманы төзегәннәр. Бу максаттан чыгып, алар яшьләрне демократик рухта тәрбияләүгә аерым игътибар биргәннәр.

Н. Г. Чернышевский һәм Н. А. Добролюбов капитализм строеының чагыштырмача прогрессив икәнән таныганнар, әмма шул ук

вакытта аның эксплуататор нигезен ачык күргәннәр. Буржуазия строен төпле һәм гадел дип күрсәтүче капитализм апологетларын алар бертуктаусыз фаш иткәннәр. Добролюбов Көнбатыш Европа илләренең буржуазия революцияләреннән соң хәлен баяләп әйткән: рольлар алышынды, эмма шул ук пьеса уйнала, ягни феодаллар тарафыннан изелгән буржуазия хакимияткә килде, ә халык һаман элеккечә коллыкта һәм изелүдә калды.

Фэлсәфә буенча мохитнең материаллыгы һәм бердәмлеге, дөнъяның танып белүчәнлеге, үсеше һәм башка шуның кебек мәсьәләләргә тирәнтен тикшергәннәр. Революцион демократларның тәкъдир ителерлек хезмәтләренең мөһиме булып диннең һәм чиркәү роленең халыкны изү системасында реакцион сыйфатын ачыклау тора.

"Фэлсәфәдә антропологик принцип" ("Антропологический принцип в философии") исемле билгеле хезмәтendә (1880) Чернышевский материалистик теориянең дөнъяга чын фәнни караш икәнлеген һәрьяклап исбатлаган. Марксизмга кадәр жәмгыять тарихында беренче тапкыр ул сәяси һәм фэлсәфә системалар һәм аерым сыйныфларның мәнфәгатләре арасында бәйләнеш булуын күрсәткән.

Революцион демократлар табигый фәннәрнең мәгълүматларыннан файдаланып кешенең психик эшчәнлегенең матди нигездән торуын һәм нерв эшчәнлеге белән бәйләнгән булуын дәлиллегәннәр.

"Кешедә башкарылучы һәм беленүче барлык нәрсәләр аның реаль натурасы буенча башкарыла... аның башка натурасы юк",—дип әйткән Чернышевский.

Н. Г. Чернышевскийның беренче көрәштәше буларак, Н. А. Добролюбов кешенең физик һәм рухи табигать бердәмлеге матди рәвештә бәйләнештә торалар дип басым ясаган. "Телсез сөйләп булмый, колаксыз тыңлап булмый, мисез тоеп һәм уйлап булмый",—дип язган ул.

Н. Г. Чернышевскийның һәм Н. А. Добролюбовның ижтимагый-педагогик карашлары. Урыс кешеләрен переворотка хәзерләү бурычын куеп, Чернышевский һәм Добролюбов Россия чынбарлыгының тискәре якларын фаш итүгә күп игътибар биргәннәр. Алар үз эшчәнлегенә кешеләр аңын революционлаштыру чарасы, аларда революцион караш формалаштыру дип караганнар. Шул сәбәптән алар жәмгыять игътибарын хәзерге стройның аерым житешсез-

лекләрәнә генә түгел, ә төп кимчелекләрәнә жәлеп итәргә тырышканнар. Россия дәүләт организмнән ашаучы казна талау, ришвәт-челек кебек бозык күренешләрне фаш итеп, Добролюбов либераллардан аерма буларак бюрократларның зарарын һәм бюрократияне тудыручы шартларны ачыклап күрсәткән. Урыс тормышының төп житешсезлекләре жәмгыять строе сәбәпле барлыкка килүенә инанган буларак, ул хәзерге стройны тирәннән үзгәртмичә Россия мәгарифен яңартып төзеп була дип уйлаучылардан, наданлык нигезен начар укытучылар һәм дәрәслекләр белән аңлатыла дип санап, яхшы укытучылар эзерләү һәм дәрәслекләр төзү бөтен мәгарифнең яхшыруына китерәчәк дигән кешеләрдән кәлгән. Андый "сәяси маниловщинага" революционер-демократар Россиянең мәгариф системасын революцион рәвештә үзгәртүне таләп итеп каршы куйганнар. Көнбатыш буржуазия революцияләре идеологларыннан һәм Россия либералларыннан аерма буларак сәяси хакимлек халык тарафыннан яулап алынган кына һәрбер илнең мәгариф системасы чынлап халык карамагына күчүен аңлаганнар алар.

Бу мәсьәләне аңлауда Чернышевский тарихи материализмга якын килеп, "Июль монархиясе" (1860) исемле мәкаләсендә өч әйбернең — сәяси хакимлек, материал муллык һәм белемлек — өзәлмәс дәрәжәдә берләшкәннәр дип алдан сизеп раслаган. Ярлылыктан чыга алмаган кеше үзенең акыл көчләрен жәелдерә алмый; акыл көчләре үсешкә ия булмаган кеше хакимлек белән файдалы куллана алмаячак; сәяси хакимлектән файдаланмаган кеше изелүдән, ягъни наданлыктан котыла алмаячак.

Чернышевский кешеләргә жайлы хокуклар бирүче законнарның мөһимлеген кире какмыйча, гадәттә хәерчелектә булган, наданлыкта интеккән хезмәт ияләре законда күрсәтелгән хокуклар белән чынлап та файдалана алсыннар өчен кирәкле шартлар булырга тиеш дип күрсәткән. Ирек мәгънәсен либерализм бик тар рәвештә кабул итә, либераллар формаль ягыннан гына кешеләргә формаль хокук бирдерергә, "кагазь рөхсәте турында", "юридик тыюларның булмавы" турында кайгырталар.

Урыс крестьяннары тугаем диярлек надан икәннен билгеләп, Чернышевский бу хәл халыкның начар шартларда яшәү нәтижәсе белән һәм фәнне, белемне үз кулында тотучылар һәм грамоталылык таратуны хәл итүчеләр сәясәте белән бәйлә булуын исбатлаган. Патшалык алдынгы кешеләргә халык арасында белем таратуга, мәктәпләрдә эшне жайлы оештырырга, үсеп килә торган буынга

дөрөс тәрбия бирүгә комачаулый. Илдә прогрессив юнәлешле яхшы укытучылар бар, ләкин алар мәктәпләрдә гамәли эштә үзләренәң белемнәрен һәм карашларын реальләштерү мөмкинлекләреннән мәхрүм ителгән. Мәктәп рухсыз чиновниклар һәм үжәт руханилар белән тулган; белем бирү эчтәлегә фәнен бик артка калган, бу инде укучыларда табигать һәм жәмгыять вакыйгалары турында бозык күзәлләмәләр булдыра, ә укыту методикасы балаларның кызыксынучанлыгын бетерә, аларның үзлектән фикерләү үсешенә комачаулай.

Бик кискен тәнкыйтьне Добролюбов мәгариф министрлыгының һәм аның хезмәткәрләренәң эш системасына төбәлгән үзенәң яшәрен басмаларында ("Свисток" исемле студентлар журналы һ. б.) һәм мәкаләләрендә ул Миллер-Красовскийның "Тәрбиянең төп кануннары" ("Основные Законы воспитания") исемле әсәрләрен ачулы рәвештә фаш иткән. Миллер-Красовский яшьләренәң "граждана бурычлары — "аллага һәм патшага һичсүзсез буйсына белү һәм тугрылыклы хезмәт итү", хөкүмәткә һәм ватан законнарына һичшиксез буйсыну" дип язган булган.

Добролюбов бу теориянең ижтимагый мәгънәсен аңлаткан: балаларны ятларның кушуы буенча гомер буе күндәм рәвештә башкаручы итәргә тырышу жәмгыятьне мәңгелек торгынлыкка, "берьюлы мәңгегә урнаштырылган бер үк йолаларны һәм хорафатларны һәрвакыт кабатларга" дучар итә; яналыклар һәм камилләшүләр булдыру бу система тарафыннан юкка чыгарыла, тамырланган явызлыкка каршы һәрбер көрәш, теләсә нинди эштәгә һәрбер реформа гаепләнә. Фикерләү өчен яна юллар ачкан, жәмгыять төзелешенәң яна башлангычын күрсәткән, яна система, кешелек эшчәнлегә өчен яна законнар корган кешеләр — Миллер-Красовский әфәнденәң тәгълиматы буенча, барысы да "башбаштаклыктан, начар тәрбияләнүдән, ялгыш юлдан киткән малайлыктан артмаган" кешеләр.

Барлык хәрәкәтсезлекне һәм искергәнлекне кырып баручы очлы каләмен Добролюбов реакцион фикерләрен кешенәң гражданлык бурычына төбәп әйтергә тырышканнарга каршы юнәлдергән. "Тормыш фәне" ("Наука жизни") китабының авторы Дымман катлам-крепостной моральне сакларга чыккан чакта Добролюбов "Тормыш фәне" үзенәң кагыйдәләре белән "әхлаксызлык нигезендә әхлак һәм акылның таркалуының соңгы дәрәжәсен тәшкил итә",- дип язган.

Чернышевский һәм Добролюбов рәсми әхлакның һәм педагогиканың реакцион булуын фаш иткәннәр, күпкырлы эшчәнлек жәел-

дергәннәр, яңа эхлак төшенчэләре, чын мораль кагыйдәләре "тулаем көч" алсыннар һәм гражданлык көнкүрешендә кирәкле булып китсәннәр" дип омтылганнар.

Революционер-демократлар кеше үсешендәге тәрбия роле һәм тәрбия бурычлары турында. Кешенең жәмгыятьтә халәте һәм урыны, сәләтләр үсеше мөмкинлеге кебек, кешенең барлыкка килүе һәм нәселе буенча билгеләнгән дигән фәнни булмаган карашны Чернышевский һәм Добролюбов һичшиксез кире какканнар. Бу теориянең хезмәт ияләрен изүчеләр тарафыннан буйсындыру хаклыгын дәлилләү максатын күзләүче сәяси үзгәрешләр икәннен ачыклап, Чернышевский хөкөм сөрүче сыйныф идеологларының бу теорияне калкан иттереп халык массаларына дошман булган сәясәтне, аерым алганда халык мәгарифе эшендәге патша хөкүмәтенең сәясәтен яшерүләрен күрсәткән. Халыкка белем бирүдә хөкүмәт бик аз эшли, нәтижәдә халык мәдәниятсыз һәм белемсез дип белдергән ул. Патша ялчылары булган галимнәрнең халык томаналыгын һәм наданлыгын урыс халкының табигатеннән дип, "урис нәселе имеш, белем алырга теләми" дип аңлатырга тырышуларын Чернышевский фаш иткән. Мондый уйдурмаларны Чернышевский халыкка яла ягу дип атаган. Массаларның белемгә омтылуына басым ясап ул язган: "Крестьян балаларына кирәкле белем бирә алмаулары сәбәпле, бик тә теләрләр иде, ләкин чаралар булмагач, ни эшләргә дип хәтта елыйлар".

Кешеләр табигате белем жәелдерүгә чик куймый: "Әгәр тискәре шартлардан котылып булса, кешенең аңы ачыла һәм холкы яхшыра".

Кеше организмы, психикасының да шәхсән аермалары булуын, кешеләрнең бер-берсеннән тышкы кыяфәт белән генә түгел, ә кайбер психик үзлекләре белән дә аерылып торуларын танып, Чернышевский тумыштан килгән хасиятләр тормыш һәм тәрбия шартларына карап беленәләр һәм үсешкә ия булалар дип аңлаткан.

Балалар бозыкчылыкка гына бирелүчән, табигатьләре буенча "акылсыз", ә шулай булгач, һичшиксез, зурлар акылыннан чыкмаска тиешләр дип раслаучы рәсми педагогика вәкилләренә мөрәжәгать ясап, Добролюбов болай язган: "Үзгезнең системагыз буенча маймылга акыллылык бирегез (ягъни шундый педагогика ярдәмендә маймылны акыллы итегез) һәм шул вакытта бөтен дөнья хөрмәт белән сезнең система алдында баш иячәк һәм аның буенча балаларын тәрбияләрчәк. Ләкин табигатендәге акыллылык хакын

тыныч кына танырга сез моны эшли алмыйсыз һәм шуңа күрә баланың үз табигатендәге акыллылык хакын тыныч кына танырга һәм түбәнсетмәскә, ә табигать биргән фәйдалардан уйлап кулланарга тиеш буласыз".

Добролюбов "Тәрбия эшендә абруйның әһәмияте турында" ("О значении авторитета в воспитании") (1857) исемле трактатында бала үсешенә законнарын тәрбияләүдә табигать фәннәре аныклавы буенча исәпкә алуны пропагандалаган. Рәсми педагогика бик мөһим шартны — чын тормышны, балалар табигатен һәм гомуми тәрбияләнүчеләрне күрми дип әйткән ул. Тәрбиячеләр балалар табигатенә үзенчәлекләрен белеп һәм аларга таянып, балалар үсешен чамалап идарә итсеннәр, алдынгы кешегә хас сыйфатларны булдыру өчен балаларны ирек белән тәэмин итсеннәр дип, басым ясаган ул.

Чернышевский һәм Добролюбов бөек гуманистлар булганнар, чын алдынгы әхлакны яклаганнар. Алар яңа кеше идеалын тәкъдим иткәннәр. Шуның буенча тәрбия максатын һәм бурычларын билгеләгәннәр. Аларның фикеренчә, яңа кеше үз иленең чын патриоты, халыкка якин булырга, аның мәнфәгатьләрен һәм ихтыяжларын тәэмин итү өчен көрәштә эшлекле рәвештә катнашырга тиеш. Чернышевский һәм Добролюбовка мондый кеше югары карашлы, физик һәм рухи кагылышта һәрьяклап үсешкә ия булырлыктай күз алдына килгән.

Революционер-демократлар чын кешедәге мөһим сыйфатларның берсе итеп билгеләнгән, нык карашлар булуны, авырлыктар очравына карамастан, аларны саклау сәләтенә ия булуны хуп күргәннәр.

Фикерләренә, сүзләренә һәм эш итүенә бердәмлеген Добролюбов кешедә тәрбияләнергә тиеш дип санаган. Яшь кешеләр идеяле, принциплы булып үсәргә тиеш һәм үзләренә тормышында жәзадан курку һәм бүләкләнү исәбеннән фәйда күзләргә түгел, ә яхшылыкка һәм дәрәжәгә бирелүчәнлек, хакыйкәтне һәм гаделлекне ярату турылыгынан чыгып эш итәргә тиешле дигән фикерне дә әйткән ул. Балаларның тормыш тәҗрибәсе аз тупланганга һәм фикерләүләре өлгереп житмәгәнгә күрә, алар, билгеле, усаллык ясап куялар, гел яхшылык эзли алмыйлар, аларның тәртибендә тәрбиячеләр зур роль уйный. Ләкин бу абруй килешле рәвештә кулланырга тиеш. Тәрбиянең килешлеге укытучыга да, тәрбияләнүчегә дә аңлашылып торырга тиеш. Балаларда тәрбияче мөстәкыйль аң үстерү турында кайгыртырга тиеш.

Чернышевский һәм Добролюбов авторитар крепостной педагогиканың фәнгә каршы торуын һәм реакцион асылын фаш иткәннәр. Шул ук вакытта Л. Н. Толстой күтәреп чыккан "ирекле тәрбияләү" теориясен тәнкыйтьләгәннәр. Балаларга карата килешле һәм гадел таләпләр бирүне яклаганнар.

Революционер-демократлар алдынгы кешегә хас булган мөһим сыйфатларның берсе итеп ватанны һәм үз халкын яратуны санаганнар.

"Һәрбер урыс кешесенең тарихи әһәмияте, үлчәнеше ватанга тәкъдир итәрлек хезмәте, кешелеклелек дәрәжәсе — патриотизм куәте буенча үтәлә", — дип әйткән Чернышевский.

Добролюбов "Жеребцов әфәнде ижат иткән рус цивилизация эсәре" ("Русская цивилизация, сочиненная г. Жеребцовом") (1858) исемле мәкаләсендә патриотизмны тәрбияләү һәм ялган патриотизм белән көрәшү хакында мөһим фикерләр әйткән. Аның фикеренчә, чын патриотизм ялган патриотизмнан аермалы буларак, башка халыкларны күрә алмау белән сыеша алмый, ватанны яратуны шәхси мәнфәгатьләрдән һәм теләкләрдән югары куя. "Кешелекне ярату белән бик тыгыз элемәтдә тора. Чын патриотизмның нигезендә гомумкешелек бәхете идеясы, илдә урнаштырылган тәртип буенча барлык кешелек һәм халыклар өчен кешелеклек булдыру теләге ята. Намуслы кешенең патриотизм хисе үз илең өчен хезмәт итү теләге белән турыдан-туры бәйле, мөмкин кадәр яхшылык эшләүгә нигезләнгән."

Революционер-демократлар тәртип мәсьәләсенә күп игътибар биргәннәр. Алар таяк тәртибен, тәрбияләнүченең кешелек дәрәжәсен кимсетеп чыбык һәм башка чаралар куллануны кискен гаепләп чыкканнар, бу чараларны педагогикага сыймаучы һәм варвар дип атаганнар. Тәрбияләүдә һәм укытуда "фикер йөртмәскә, ә үтәүне генә карарга", балалардан аңлы фикерләп һәм актив эш итүче гражданныр түгел, ә жәберләнүчеләрнең кушканнырын буйсынып үтәүчеләр эзерләргә теләүчеләрдә генә ул чаралар хуш күрелгән.

Андый карашларны яклаучыларга каршы каты көрәшнә Добролюбов һәрбер намуслы кешенең һәм педагогның бурычы дип, һәм ул көрәштән тайпылуны чиктән тыш зарарлы, дип санаган. Мондый фикер почмагыннан ул Пироговның физик жәзага карата тоткан юлын бәяләгән. Пирогов андый чараларны гаепләгән, ә соңыннан килешүчәнлек күрсәткән һәм Киев уку округы гимназияләрендә чыбык куллануны педагогик йогынты чарасы дип тапкан.

"Чыбык белән жимерелүче бөтен Россия иллюзияләре" ("Все-российские иллюзии, разрушаемые розгами") (1860) һәм "Яңгырдан ук суга" ("От дождя в воду") (1861) дигән мәкаләләрендә Добролюбов Пироговның мәктәптә физик жәзаларны куллану мәсьәләсендәге эзлексезлегенә каршы кискен чыккан.

Добролюбов фикеренчә, аңлы дисциплина рәткә салынган тәртипне үтәмәү дигән сүз түгел, һәммә тәрбияләнүчеләрдән нәрсә-недер үтәүдә боерыкны түгел, ә кирәк булганны искәрү таләп ителә! Тәрбиячеләрнең таләпләр гаделлеге тәрбияләнүчеләрнең аңына мөмкин кадәрлек житәргә тиеш.

Тәрбияләнүчеләр арасында аңлы тәртип саклау шартлары һәм чараларының иң мөһиме итеп демократлар укытучылар белән укучылар арасындагы кайгыртулы һәм тигез мөгамәләләрне, укучыларга үзләренең бурычлары турында вакытлы игълан ясауны, тәрбияләнүчеләрнең үрнәген һәм тирә-яктагы уңай үрнәкләрне куллануны, укытучы таләпләрендәге нык торучанлыкны һәм даими-лекне санаганнар.

Акыл белемен бирү. Кеше тәрбияләнүчеләрнең гомуми системасында Н. Г. Чернышевский һәм Н. А. Добролюбов гомуми белем бирүгә зур урын билгеләгәннәр. Кеше киләчәктә нинди генә белгечлек сайламасын, гомуми белем аның алдында торган эшчәнлеккә нык нигез салырга тиеш. Алар әйткәнчә, гомуми белем — ул фундамент һәм аның өстендә махсус белемнәр корыла.

Кешене тормышка эзерләү системасында демократлар акыл белеменә зур әһәмият биргәннәр, укучыларны ул табигать һәм жәмгыять турында төпле һәм һәрьяклы белемнәр белән коралландырырга тиеш. Бу белемнәргә таянып, укучылар табигать һәм жәмгыять тормышы күренешләре турында ачык һәм дәрәс күзаллауларга ия булырга, төрле хорафат һәм юк-барга ышануларга каршы көрәшәргә, тормышта дәрәс урын табарга һәм практик эшчәнлек өчен юллар билгеләргә тиеш.

Чернышевский патшалык утырткан классик мәгарифнең реакция үзлеген фаш иткән, яшьләргә яңа тарихны тирәнтен өйрәнүләрен булдырып сәяси белем бирүгә карата, материалистик карашлар формалаштыру өчен табигый фәннәрне өйрәнүчеләрнең әһәмиятлегенә күрсәтү ясаган. Уку дәрәсләрендә грамматика һәм әдәбият укытканда укучыларны заманындагы революцион идеяләрдән читләштерү өчен филология нечкәлекләрен тикшерү белән тулаем шөгыйльләнергә омтылышлы рәсми методиканың сәяси юнәлештә булганлыгын ачыклаган ул.

Укучыларның бик алдан специальләшүен һәм вакытыннан артта калган белем бирү системасы буларак классицизмны кискен тән-кыйтылап, Добролюбов берләштерелгән гомуми белем мәктәбен яклап чыккан. Берләштерелгән мәктәптә үтеләчәк төп фәннәр итеп ул туган телне, әдәбиятны, тарихны, чит телләрне, математиканы, география һәм физика белән табигатьне санаган.

Укытуның оештырылуы, методлары һәм ысуллары укучылар тарафыннан төрле белемнәр үзләштерүгә, аларның рухи көчләрен һәм сәләтләрен һәрьяклап үстерүгә, аларда дәрәс карашлар формалаштыруга ярдәм итәргә тиеш дип уйлаганнар Чернышевский һәм Добролюбов. Уку материалы күләмен, үзлеген һәм укыту ысулларын билгеләгәндә алар укучыларның сәләтен, көчлелеген исәпкә алырга, баян иткәндә, билгеләмәләр ясаганда, йомгаклауны һәм нәтижәне тәгъбир иткәндә һәрчакта һәм һәрбер шартларда ашыкмауны һәм эзлеклеклекне катгый рәвештә үтәргә, мөмкин кадәр ачыклык һәм төгәллек булдырырга тәкъдим иткәннәр. Үзләштерергә тиешле кагыйдәләрне һәм нәтижеләрне ышандырырлык дәлилләр һәм исбатлаулар ярдәмендә укучылар аңына житкерергә кирәк. Алар һәрбер догматик укытуны зарарлы һәм педагогикага каршы күренешкә тиңләп кире какканнар. Укучыларның фикер үсеше өчен, шулай ук аларга күнекмәләр һәм остальклар гадәтләндерү өчен булган чараларны — үзлектән эш башкаруларны (шул исәптән үзлектән укуны) бик әһәмиятле дип санаганнар.

Укытуны күңелле итеп оештыруны Чернышевский һәрбер укытучының бурычы һәм вазифасы дип санаган, ләкин күңел ачу процессына әверелдерүгә кискен рәвештә каршы булган. Дәрәсне кызыклы үткәрү укытуның житди һәм эчтәлекле нәтижелелеген күтәрүче чара булып тора, аерым максат түгел, ә кызыксындыруны булдыру өчен аңлатуны килешле һәм кызыклы формада: гади һәм аңлаешлы, күп сүз кушмыйча, ышанычлы дәлилләр, көчле мисаллар, фактлар ярдәмендә үткәрәләр дип аңлаткан ул.

Укучыларда эйберләр турында дәрәс төшенчәләр, шулай ук дәрәс һәм нык карашлар булдыруны күзлэгән укытуны Добролюбов та яклап чыккан. Дәрәс үткәргәндә фәннең һәрбер төп фикере фактлар һәм мисаллар ярдәмендә, һәрбер йомгаклау фикер йөртүдән соң гына чыгарылырга тиешле булган укыту эше кирәк. Укытуны килешле оештыруның мөһим билгесе дип укучылар тарафыннан үтә торган материалны, фактларны, төшенчәләрне, йомгаклауны һәм нәтижәне аңлы үзләштерү, һәр гамәлдә һәм кылган эшкә аңлы мөнәсәбәт булдыру саналган.

Уку һәм балалар әдәбияты турында. Н. Г. Чернышевский һәм Н. А. Добролюбов уку һәм балалар әдәбияты белән нык кызыксынганнар. Заманындагы дәрәсләкләрне һәм балалар өчен китапларны жентекләп тәнкыйтьләгәннәр. Дәрәсләкләр шулкадәр камилләшмәгәннәр ки, житди рәвештә берничек тә укый алмаслык, дигән Добролюбов. Дәрәсләкләрнең берәүләрендә материал турыдан-туры ялгыш һәм бозык килеш, икенчеләрендә зарарлы ялганнар булмаса да, төп һәм нигезле фикерләрне чуалыштыручы, әһәмияте булмаган хосусый, вак фактлар, исемнәр һәм атамалар белән тутырып бирәләр. Добролюбов фикеренчә, балалар өчен уку китапларын чыгару эше яхшыдан тормый. Балаларга уку өчен булган китапларның үзләренә хас сыйфатлары: реаль нигезен югалткан фантазия, интектергәч әхлак, тел арлылыгы.

Укучыларда дәрәсләкләр табигать һәм жәмгыять күренешләре турында дәрәс күзалламалар булдырырга тиеш, дип әйткән Добролюбов. Фактларны китергәндә, әйберләрне һәм күренешләрне тасвирилаганда артык гадиләндерүгә, бигрәк тә вульгарлаштыруга юл куярга ярамый, төгәллек һәм дәрәсләк булырга тиеш, ә дәрәсләкнең материалы балаларга аңлаешлы гади һәм ачык тел белән бирелергә тиеш. Дәрәсләктәге билгеләмәләр, кагыйдәләр, законнар фәнгә таянган материаллар нигезендә бирелергә тиеш.

Кешенең бөтен асылын чолгап алган китапларны гына Добролюбов балалар өчен чынлап та файдалы дип санаган. Аның фикеренчә, балалар өчен китап баланың кирәкле юнәлештә хыял итүенә хөрмәт күрсәтергә тиеш. Шулу вакытта, китап фикерләүгә көч бирергә, баланың кызыксынучанлыгын уятырга, тирә-як белән таныштырырга һәм ахырда, аның хисләрен, ясалма әхлак кагыйдәләре белән бозмыйча, ныгытырга тиеш.

Дәрәсләкләр һәм балалар өчен китапларның тел мәсьәләсенә Чернышевский югары таләпләр куйган. Төрле озынмаларны, чуар жәмләләрне, әйтемнәрдәге ялгышларны, шулай ук аңлаешлы итәргә теләгән булып, әдәби телне гадиләштерүне һәм вульгарлаштыруны ул гаепләп чыккан. Китаплардагы телнең педагоглар теле кебек белем бирү һәм тәрбияләү чаралары булганын, укучыларның аның ярдәмендә белемне һәм сөйләм дәрәжәсен үзләштергәннәрен оныт-маска кушкан.

Укытучы-мөгаллим турында. Педагогик хезмәтнең әһәмияте һәм үзенчәлеге, тәрбиячедә тиешле сыйфатларны булдыру турында, укытучылык эшенең, бигрәк тә авыл укытучыларының, матди-

хокук хәлен яклау турында Чернышевский күп язма юлларын багышлаган. Педагогик хезмәтнең предметы һәм бурычы бик катлаулы һәм җаваплы, аларны чынлап башкаруны киң белемле (гомуми һәм махсус белемгә ия булган) һәм үзенең кешелек сыйфатлары ягыннан тәрбияләнүчесендә тиешле кебек булган, яисә эчкерсезлек һәм бөтен көчләре белән бу сыйфатларга омтылучы укытучы гына үтәп чыгачак дип белдергән ул. Укытучы үз эше белән һәрвакыт тырышып һәм намуслы шөгыйльләнергә тиеш. Чернышевский боларга өстәп, укытучылар үзләренең укучыларын һичшиксез белергә, аны кеше буларак хөрмәт итәргә һәм аңа йогынты ясаганда кешелеклелеккә каршы булган ысуллар куллан-маска тиеш, дип әйткән.

Югары һәм киң кырлы гомумфәнни эзерлек үткән укытучы да "укыту һәм тәрбияләү осталыгы турындагы төшенчәләрне томанлы итеп күрсә", үз өлкәсендә яхшы сыйфатлы хезмәткәр була ал-маячак, дип әйткән Добролюбов.

Укытучының карашына һәм әхлак йөзөнә Добролюбов зур әһәмият биргән. Югары гомуми һәм педагогик эзерлектән башка ачык, нык һәм шик тудырмый торган карашларга ия булган, әхлак чисталыгының үрнәге булган һәм, әлбәттә, балаларны бирелеп яраткан укытучы гына яхшы тәрбияче була ала дигән ул.

Чернышевский һәм Добролюбов укытучының ижади инициати-васын күрсәтү мөмкинлеген бирерлек матди-хокук хәлен тамырдан үзгәртү өчен һәрвакыт көрәшәп килгәннәр. Тәрбияче үз заманындагы алдынгы идеяне аңлы рәвештә яклаучы булсын өчен ул нык торган. Чернышевскийның әйтүе буенча, югары идеяләр белән рухландырылмаган кешенең эшчәнлегә файдасыз һәм әһәмиятсез.

Хатын-кызның хәле һәм аны тәрбияләү. Н. Г. Чернышевский үзенең әсәрләрендә, бигрәк тә "Нәрсә эшләргә" ("Что делать?") (1861) исемле романында хатын-кызга карата, аны түбән сыйфатлы жан иясе, димәк, акыл эшчәнлегендә һәм жәмәгать хәрәкәтендә ирләр белән бертигез актив рәвештә катнашырга сәләтсез дип санау, чынбарлыкны тупас бозу дип күрсәткән. Мондый карашлар буенча хатын-кызларның белем алу хокукының тарайтылуы һәм хатын-кызлар мәгарифенең бозык булуы килеп чыга, дип әйткән ул.

Чернышевский бик нигезле рәвештә хатын-кызларның рухи сыйфатлары ягыннан ирләрдән аерылмавын, акыл үсеше өчен ирләр кебек табигый хасиятләргә ия булуларын дәлилләгән. Хатын-кызны жәмгыять тормышыннан мәхрүм итү, ирләр белән бертигез

белем алу хокукын чиклэу генэ түгел, хэтта юкка чыгару фэнни мэгьлүматларга һәм акыллы фикергэ сыймый, килешсез заман тәртипләре нәтижәсендә булдырылган дип санаган ул.

60 нчы еллардагы жәмгыять хәрәкәтендә хатын-кызның белем алу хокукы турындагы мәсьәлэләргә күп игътибар биргәннәр. Матбугатта авторлар тарафыннан хезмәт ияләренен ямансу көнкүрешен сурәтләп, аның төп сәбәбе наданлыктан һәм гаиләләрдә аналарның тупаслыгыннан гыйбарәт дип күрсәткән мәкаләләр барлыкка килгән. Бу хәлдән котылу юлын "кызларны киләчәк аналар вазифасын үтәргә" өйрәтүдә күргәннәр. "Гаиләләрдә аналарга белем бирмичә, һичшиксез, дәрәс һәм яхшы мөнәсәбәтләр урнаштырып булмас" дип санап, Добролюбов хатын-кызларның матди һәм жәмгыять хәлен тамырдан үзгәртмәгәндә, хатын-кыз мөғарифе турында сүзләр алып бару һәм хэтта хатын-кызның белем алырга юридик хокукка ия булуын тану буш аваз гына булып калачак дип, бик тә гадел күрсәткән.

* * *

Егерме тугызынчы лекция

Л. Н. ТОЛСТОЙНЫҢ ПЕДАГОГИК ЭШЧӘНЛЕГЕ

Лев Николаевич Толстойның (1828-1910) педагогик эшчәнлеге 1849 елдан башлана. Шул вакытта ул Ясная Поляна крестьяннарының балаларын укырга-язарга өйрәтеп йөргән. Активрак педагогик эшен ул 1859 елда алып бара башлаган. Кырым сугышыннан кайткан, ул Ясная Полянада мәктәп ачкан һәм якин-тирәдәге авылларда тагын берничә крестьян мәктәбе оештырырга ярдәм иткән. Моның турында соңыннан Толстой үзе язганча, бу өч еллык эш белән мавыгуга дәртләнеп керешеп киткән.

Илнең белемле кешеләренең белем алуға зур мохтажлыкта булган халык массасының законлы бу омтылышларын канәгатьләндерү белән бәйле мөһим эшне патша хакимлегенә ышанмыйча, халыкка актив булышырга тиешле вакыты килеп җитте, дип санаган Толстой (ул вакытта Россиянең беренче революцион ситуацияне һәм ижтимагый-педагогик хәрәкәтне кичерүен искә төшерик).

1860 елда Толстой мәгърифәтчелек жәмгыятен оештырырга ниятләнгән булган. Жәмгыять бурычы — крестьяннар өчен мәктәпләр ачу, алар өчен укытучылар сайлап табу, укыту курсы оештыру һәм укытучыларга эшләрендә ярдәм күрсәтү.

Крестьяннар мәктәбен төзү эшенә жәмгыять көчен болай берләштерүгә рәсми рөхсәт ала алмаслыгын аңлап, "яшерен жәмгыять оештыруны кирәк", дип ышандырган Л. Н. Толстой. Ул үзенә ниятен тулысынча гамәлгә ашыра алмаган, ләкин Ясная Поляна өендә аның мәктәбенең һәм күрше крестьян мәктәпләренең укытучылары даими рәвештә жыела торган булганнар. Алар крестьян балалары мәктәпләрендә прогрессив педагогиканы тормышка ашыру өчен дуслашкан фикердәшләр ковын тәшкил иткәннәр. Аларның унай тәҗрибәсе шул вакытта язучы тарафыннан чыгарыла торган "Ясная Поляна" журналында яктыртылган. Журналда Толстойның халык мәгарифе турында мәкаләләре, аларның Л. Н. Толстой җиткәчелеге астында үткәрелгән жыелышларында алдан каралган укытучылар хәбәрләре бастырылган.

Журналның сәркатибе булып авыл укытучыларының берсе, И. Н. Ульяновның элекке тәрбияләнүчесе, Н. Н. Петерсонның эш-

ләве игътибарга лаеклы. Н. Н. Петерсон, ахрысы, "Жир һәм Ирек" ("Земля и Воля") оешмасының яшерен әгъзасы булган һәм 1866 елда Каракозовның патшаны үтермәкче булу сәбәпле сорау алырга тартылган, әмма иреkkә чыгарылган.

Халык мәгарифе буенча "Ясная Поляна" журналында бастырылган аның мәкалэләре Л. Н. Толстой тарафыннан хупланган. Крапивень өязе Тула губерниясе авыл мәктәпләре укытучыларының эшчәнлегенә идеяле юнәлештә булулары турында сөйли.

1861 елның язында чит илдән кайткан Толстой алпавытларның, фабрикантларның һәм банкирларның хирыс мәнфәгатләрәненә туры китерелгән буржуаз цивилизацияне кискен рәвештә тәнкыйтьләгән. Халыкка кирәкне өйрәтмәүче, ә халык массаларын кысрыклаучыларга һәм жәберләүчеләргә кирәк булган заман мәктәбен Толстой шулай ук кискен тәнкыйтькә тарткан.

1858 елда Толстой тарафыннан ачылган Ясная Поляна мәктәбе 1861 елның көзеннән үзгәртеп оештырылган. Аның эш нигезенә Л. Н. Толстойның укытучылар ярдәмендә балаларның иркен һәм нәтижәле ижаты турындагы фикере куелган. Кыска гына вакыт арасына карамастан, Л. Н. Толстой үзенә "Ясная Поляна" исемле педагогик журналында систематик рәвештә яктырткан бу мәктәп Россия һәм чит илләрдә жанлы кызыксыну уяткан һәм өйрәнү өчен үрнәк булган.

Ләкин Л. Н. Толстой ярдәмендә оештырылган авыл мәктәпләрендәге укыту-тәрбияләү эшенә андый юнәлешә жирле алпавытлар ягыннан ачулы каршылыкларга очраган. Мәктәпләргә һөжүмнәр башланган, укытучылар өстеннән шикаять яуган.

1862 елның жәендә, Толстой булмаган чакта Ясная Поляна мәктәбендә жандармнар тарафыннан тентү үткәрелгән. Язучыны бу бик кимсеткән һәм протест билгесе итеп Толстой үзенә бик тә кызыклы педагогик эшчәнлеген туктаткан.

1869 елда Л. Н. Толстой тагын да педагогика белән мавыгып шөгыйльләнгән башлаган. 1872 елда Толстой төзөгән "Әлифба" ("Азбука") чыккан, 1875 елда үзгәртелгән "Яңа әлифба" ("Новая азбука") һәм дүрт "Уку китабы" ("Книга для чтения") дөнья күргәннәр. Шулу вакытта ул арифметика китабын төзөгән һәм башлангыч укыту методикасы һәм халык мәктәпләренә башка эш мәсьәләләре белән шөгыйльләнгән.

1874 елда "Халык мәгарифе турында" ("О народном образовании") исемле мәкаләсендә ул земствоны үзләре үк авыл мәктәпләре

төзөргө омтылган крестьяннарның активлыгын тоткарлаганы өчен, крестьян массаларының мәнфәгатьләрен санга сукмыйча, крестьяннар акчасына земство ачкан мәктәпләргә артык күрүләргә өчен кискен тәнкыйтьләнгән. Халык мәгарифе буенча земство эшчәнлеген тәнкыйтьләүдә Толстой "буяуларны артык куертса" да, крестьяннарның балаларын тәрбияләү мәсьәләсен хәл иткәндә үз тавышы булырга тиешле турындагы крестьяннар хокукын яклауда Толстой гаделлек күрсәткән.

Земство мәктәпләрендә күрсәтмәле укыту эшендә бозып аңлатулар һәм казна училищеларда башлангыч укытудагы формальлекне ул, һичшиксез, дәрәжә тәнкыйтьләгән.

Халык мәктәпләргә эшенең эчтәлеген һәм методикасы турында үзенең күзалламасын булдырып, Л. Н. Толстой 70 нче елларда Крапивень өязенең земствосына үзенең кандидатурасын тәкъдим иткән. Сайланганнан соң, ул биредә земство мәктәпләрен төзүдә һәм аларның эшен камилләштерүдә күптөрле эшчәнлек жәелдереп жиберә. Толстой зур өяз мәктәпләренең житәкчесе булып китә.

70 нче елларда Толстой Ясная Поляна өендә балаларны янадан укыта башлаган, крестьян укытучылары семинариясе проектын төзөгән. Семинарияне ул шаяртып "чабаталы университет" ("университет в лаптях") дип атаган. 1876 елда ул халык мәгарифе министрлыгыннан семинария ачарга рөхсәт алган, ләкин земство ягыннан таяныч очратмагач, бу проектны гамәлгә кертә алмаган.

Толстойның педагогик эшчәнлегендәге соңгы чорында ул элекке чагында тәрбияне белемнән аеруын хата дип таныган һәм балаларны тәрбияләргә мөмкин генә түгел, ә кирәк дип саный. 1907-1908 елларда ул крестьян балалары белән дәрәсләр үткәрә. Толстой бу елларда эшче яшүсмерләр өчен Мәскәү кичкә мәктәбендә укыту эшчәнлегенә катнашуны сораган, ләкин моңа халык мәгарифе министрлыгыннан рөхсәт алмаган.

60-70 елларда Л. Н. Толстойның халык мәгарифенә, тәрбиягә карашы. Бу вакытта үзенең күп мәкаләләрендә халык мәгарифе мәсьәләләргә буенча, мәктәптә укыту-тәрбияләү эшенең эшчәнлегенә һәм методлары турында Л. Н. Толстой оригиналь тәгълимат тәгъбир иткән.

Халык өчен мәктәпләргә төзүдә кем хокуклы һәм тиешле булуы, һәм анда балаларны ничек тәрбияләргә һәм укытырга кирәклегенә турындагы үзенең күзалламаларын Толстой 1859-1862 елларда "Ясная Поляна" журналында үзенең беренче мәкаләләрендә

иншалаган. Оригинал рәвештә мәсьәләләрне куюы һәм бигрәк тә мәсьәләләрне чишү ысулларын тәкъдим итүе буенча бу мәкаләләр зур кызыксыну һәм жанлы бәхәс уятканнар.

Үзенә караңгылыгы һәм наданлыгы аркасында белем алуның мөмкинлеген халык аңламый һәм шул сәбәпле аны патша хаким-леге һәм белемле жәмгыять бүләк итеп биргән мәктәпләрдә укырга мәжбүр итәргә кирәк дип, ул заманда әйтәләр килгән хорафатларны Л. Н. Толстой кире каккан. Н. Г. Чернышевский кебек үк, Толстой да крестьяннарның балаларын мәктәпкә бирергә теләмәүләре патшалык сәясәтенең халык мәгарифе өлкәсендәге юнәлеше халыкка каршы булуы белән аңлатыла, дип санаган.

Хөкем сөрүче сыйныфның ихтияры буенча бик авыр шартларда булуга карамастан, халык барыбер белемгә омтыла һәм аның бу, бигрәк тә 60 нчы елларда сизелгән, омтылышы халыкның табигый һәм мәңгелек ихтияжын тәшкил итә, дип чын күңелдән әйткән Л. Н. Толстой. Моны дәлилләгәндә Толстой Крапивень өязендә авыл мәктәпләре оештыруы буенча үз тәҗрибәсенә таянган: өяз кешеләре яңа башлангычка булган беренче ышанмауларын бик тиз үтә алганнар һәм мәктәпләр ачуда бик теләп булышканнар, ә мәктәпләр крестьян балалары белән тиз тупланган.

Әгәр мәктәпләр халык ихтияжларына һәм мәнфәгатьләренә туры килсә һәм мәктәпләр оештыруга халык үзе тартылган булса, мәктәпләрне аның үз эше итеп санаячагында бернинди дә шик була алмый. Л. Н. Толстой мәкаләләренең берсе бу тема буенча үзенчәлекле исем белән аталган: "Халык арасындагы мәктәпләрнең ирекле рәвештә барлыкка килүе һәм үсеше турында" ("О свободном возникновении и развитии школ в народе"). Халык мәгарифен оештыруда басым юклығы, "Халык мәгарифе эше халыкта дошманны түгел, ә дусны табачак һәм... жәмгыятьне мәңгелек камилләшү максатына туктаусыз алып китчәк" икәннә шундый юл булуын дәлилләгән.

Халык мәгарифен оештыруда халыкны ирексезләмәгән демократик ысуллар кертү белән беррәттән, педагогиканың теоретик нигезләрен, шулай ук мәктәпләрдә кулланыла торган тәрбияләү һәм укыту методларын яңадан карап чыгу кирәк.

Толстой 1860 елда Англиядә, Бельгиядә, Германиядә, Франциядә һәм Швейцариядә булып, Россиядә дә һәм Көнбатыш Европада да халык мәгарифе халыкның ихтияжларына һәм үтенечләренә җавап бирми, ә укытуның эчтәлегенә һәм методлары балаларның омты-

лышларына һәм кызыксынуларына бер дә туры килми дигән нәтижәгә килә. "Песталоцци портреты иң яхшы Берлин мәктәбе" һәм Ясная Полянадан ерак булмаган авыл урыс мәктәбе "бик тә ошаганныр һәм бертигез": икесе дә кешегә 10 яисә 12 яшь тулганчы гына аның ирек, хокукын кире кагырга риза булган укытучыларның деспотизмы хақында нәфрәт уяталар.

Мәктәпләр һәм анда эшләүче укытучылар балалар ихтыяжларына һәм мәнфәгатьләренә дошманнарча карыйлар, ирексезләү методларына таяналар, һәрвакыт жәза кулланалар, балаларны кимсетәләр, укыту-тәрбияләү процессын балаларны мыскыл итүгә әйләндерәләр. Шундый фикерләү нигезендә Толстой шушы кагыйдәне тәгъбир иткән: "Педагогика критериумы — ирекле" ("Критериум педагогика — свобода"). Бу кагыйдәсе аны Руссога иярүдә һәм "ирекле тәрбияләү" ("свободное воспитание") идеясен пропагандалауда гаепләүдә сәбәп булган.

"Мәктәпкә кергәндә киёмнәре ертылып беткән, пычрак, ябык балаларның ачык күзләрен, фәрештә йөзләрен күргәч, миндә борчылу, курку туа, суда баткан кешеләрне күргән кебек хисләр уяна... Балалар кыяфәте буенча күзгә ташланган иң кыйммәтле, менә шул рухилык бата да инде.

Мин халык өчен белем бирүне батып китүче Пушкиннарны, Остроградскийларны, Ломоносовларны коткару өчен телим дә. Андыйлар һәрбер мәктәптә тулып ята".

Алпавыт-монархистик Россиянең дә, буржуаз Европаның да хәзерге барлык мәктәпләре балалар үсешен булдыру урынына балалар табигатен бозыклыкка китерәләр дип, Толстой рәсми педагогикага гаепләү ташлый. Моның өстенә, барлык нормаль балаларның эхлакый һәм акыл үсеше өчен һәрьяклы мөмкинлекләре бар.

Л. Н. Толстой фикеренчә, гаделсез һәм идеалдан ерак жәмгыятьтә формалашкан зурларга караганда, үзләренең табигате буенча камилләшү идеалына балалар якынарак торалар. Үзенең фикерен үткенләтеп һәм сәяси яктан арттырып та жибәрәп, Толстой болай язган: "Сәламәт бала дөньяга без үзез без белән йөрткән гаделлек, матурлык һәм яхшылык тиндәшләре булган шартсыз гармония таләпләренә туры килеп туа... Кеше тугач, гармониянең, гаделлекнең, матурлыкның һәм яхшылыкның беренче образын тәшкил итә".

Бу сүзләре аркасында Л. Н. Толстой бала табигатендә мистика, алла башлангычын таный. Язучының дәрәс фикерләрен сизмичә

булмый: балалар зурлар белән аралашырга омтылалар, акылга яткан педагогик йогынтыга балалар бирелүчән булалар, үсеш һәм тәрбия өчен аларда мөмкинлекләр күбрәк була.

Л. Н. Толстойның ирекле тәрбия турындагы катгый таләбе патшага, рәсми педагогикага һәм казна мәктәбенә протест күрсәтү формасы булуын билгеләп үтү бик мөһим.

Халык мәгарифен төзүдә һәм балаларны укутуда демократик һәм кешелеклек принциплар турындагы күзалламаларын Л. Н. Толстой 1859 елда Ясная Полянада үзе оештырган һәм 1861 елда яңадан оештырган мәктәптә гамәлгә ашырган. Толстой тирән психолог, балалар күңелен исциткеч белүче булган. Моны аның эсәрләре һәм бөтен педагогик эшчәнлегә раслый. Н. К. Крупская әйтүенчә, Толстой бала күңелен аңлый белгән: "Караңгылык хакимлегеннән" (из "Власти тьмы") Анютка күңелен дә, "Анна Каренинадан" Сережа күңелен дә, Коленька Иртеньев күңелен дә, Ясная Поляна балаларының күңелен дә белгән.

Толстой балаларны кызыксындыра, аларның ижат мөмкинлеген уята һәм жәелдерә, аларга үзлегеннән фикерләргә һәм тирән хисләр кичерергә ярдәм итә белгән. Ул педагогик эш белән чын күңелдән мавыккан, бертуктаусыз эзләнүдә булган һәм һәрбер мәктәп үзенчә педагогик лаборатория булуын таләп иткән. 1861-1862 елларда Ясная Поляна мәктәбе шундый лаборатор һәм эксперименталь мәктәп була да инде.

Л. Н. Толстой халык мәктәбендәге укуту эчтәлегә мәсьәләсен үзенең төрле вакыттагы педагогик эшчәнлегендә төрлечә һәм каппа-каршы рәвештә башкарган. Беренче чорда мәктәп программасын — уку, язу, арифметика, алла законың күз алдында тотып, "Марфутканы һәм Тарасканы үзезбел белгәнгә өйрәтсәк, житеп тора",— дип санаган.

Соңыннан укучыларның кызыксынуы укуту фәннәренең эчтәлеген һәм күләмен билгеләүче булып киткән. Толстой мәктәптә уникале уку фәнен санап күрсәткән, ләкин дәресләрдә аларның һәрберсенең күләме һәм вакыты балалар теләгенә бәйләнгән булган. (Балаларның грамматика белән географияне яратмавын искә ала ул).

Зур булмаган уку-язу мәктәпләре ачу турында Толстой тәкъдим ясаганда, укутуның эчтәлегенә дип балалар кызыксынуын түгел, ә патриархаль крестьяннарның карашларын санаганнар. Толстой бу карашларны барлык крестьянлыкка хас дип ялгыш уйлаган. Элек әйтелгәнчә, Толстой ул вакытта халык мәктәбе тик урыс һәм славян

белемнәрен бирергә, санарга, алла законнын өйрәнергә генә тиешле дип санаган.

Ахырда, педагогик эшчәнлегенң соңгы елларында укыту эчтәлегенң (яисә ахыр чиктә бу эчтәлекнң төп өлешенң) юнәлеше тагын алышынган: Толстой укытуда иң мөһим итеп "чистартылган христианлык" рухындагы дини-әхлакый тәрбияне таныган. Әгәр мәктәптә укытучы "арифметикага, грамматикага, орфографиягә тышкы механик укыту белән генә чикләнсә", андый мәктәпне Толстой юк-бар шөгъль дип атаган.

Толстойның бу чордагы карашларында тәрбия һәм белем бирүне аерырга ярамый дигән фикере дәрәс булган. 1909 елда Булгаковка жибергән хатта Толстой болай язган: "Тәрбия һәм белем бирү турында минем элеккеге һәм хәзерге мәкаләләрдә капма-каршылыктар һәм аңлаешсызлыктар булуы бик тә ихтимал... Беренчедән, педагогик статьяларымда белем һәм тәрбия арасында мин үткәргән бүлем ясалма рәвештә булды дип әйтер идем. Белем бирү дә, тәрбияләү дә бүленмиләр. Белем бирмичә тәрбияләргә мөмкин түгел, ә һәрбер белем тәрбия бирә".

Үзенң элекке карашларыннан башка булган, дәрәс карашны — тәрбияви укыту принцибын тәкъдим итеп, Толстой ул карашка махсус эчтәлек салган, тәрбияләү һәм белем бирү нигезенә гуманизм, тыйнаклык, явызлыкка көч күрсәтмәү һ. б. принциплы дини-әхлакый тәғлимат куелырга тиеш дип таләп иткән.

Укыту методикасы турында Толстой әһәмиятле күп фикерләре әйткән. Методларны сайлаганда һәрбер методика буенча укучыларның аңа булган мөнәсәбәтеннән чыгып эш итәргә тәкъдим иткән ул. "Укучыларга ошаган ысул гына дәрәс",— дип язган Толстой. Бер генә методны кулланырга ярамый, чөнки универсаль үзенчәлекле бер метод та юк. Төрле методлар кулланырга һәм яңаларны табарга кирәк. Мәктәп педагогик лаборатория булырга, укытучы үзенң укыту-тәрбияләү эшендә мөстәкыйль ижат үрнәкләре күрсәтергә тиеш.

Төрле методлар арасыннан төп урынның Л. Н. Толстой укытучының жанлы сүзенә (сөйләүгә, әңгәмәгә) биргән һәм үзе дә бу методны оста кулланган, балаларны кызыксындыра һәм аларның тирән хисләрен кичерә белгән.

Балалар ижадилыгының үсешенә әһәмият биреп, Толстой укучыларга мөстәкыйль эшләр, мәсәлән, төрле темаларга сочинениеләр бирергә тәкъдим иткән. "Язарга кемгә кемнән өйрәнергә: крестьян балаларына бездәнме, әллә безгә крестьян балаларын-

нанмы?" ("Кому у кого учиться писать: крестьянским ребятам у нас или нам у крестьянских ребят?") исемле педагогик поэзия белән тудырылган мәкаләсендә Толстой укучыларның коллектив сочинение язу процессын нәфисле итеп тасвирлаган.

Укытуны барлык укучылар да өлгәрә алырлык итеп алып барырга кирәк, дип әйткән Толстой. Ул "Әлифбаның" методик теркәтмәсендә укытуны уңышка китерә торган шартларны санап чыга: укучыга нәрсәне белә һәм аңлый алмавын, шулай ук инде нәрсәне яхшы белүен әйтмәү; укучының укытучыдан һәм иптәш-ләреннән уңайсызланмавы, ә алар арасында гади, табигый мөнәсәбәтләр булу; укучының, төшенә алмагач, жәза бирүләреннән курыкмавы, аның акылының артык талчыкмавы, һәм аның һәрбер дәрәскә көчә житүе. "Әгәр дәрәс артык авыр булса,— дип язган Л. Н. Толстой,— укучы биремне үтәү өметен югалта һәм икенче шөгылгә күчәчәк, бернинди дә тырышлык күрсәтмәячәк, әгәр дәрәс бик жиңел булса, шундый ук хәл булачак. Бирелгән дәрәс укучының бөтен игътибарын йотып барсын өчен тырышырга кирәк. Укучыга һәрбер дәрәсне укуда ул бер адым алга китү итеп тоярлык эш бирегез".

Укучылар белемне аңлы рәвештә үзләштерергә тиеш, кагыйдәләр, билгеләмәләр укучыларга фактик материалның йомгагы итеп бирелергә тиеш.

Укытуның тормышчанлыгына әһәмият биреп, укучыларны күзәтүчәнлеккә өйрәтеп, күрсәтмәлелек принцибына тиешле бәясен биреп, Ясная Поляна мәктәбендә Толстой гамәлгә киң рәвештә экскурсияләр һәм тәҗрибәләр керткән, таблицалар һәм картиналар кулланган (әмма ул балаларга чын күренешләрне һәм әйберләрне табигый һәм натураль килеш күрсәтүне артык санаган). Шуның белән бергә күрсәтмәлелек принцибын бозудан, аерым алганда немец методистларының "предметлы дәрәсләр" тәкъдим итүеннән ул ачулы, гадел көлгән.

60-90 елларда иң яхшы урыс педагоглары тәкъдим иткән уку-язуга авазлы (звуковой) метод белән өйрәтүгә Толстой тәнкыйт күзеннән караган. Тартык хәрәф сузык хәрәфтән башка әйтелә алмый, дигән ул.

Толстой тәкъдиме буенча Мәскәү грамота комитеты уку-язуга авазлы метод һәм Толстой методы буенча укытуның нәтижәсен укучылар составы бер үк яшьтә булган ике мәктәптә эксперименталь тикшерү оештырган. Укыту жиде атна дәвам иткән, аннан соң

экспертиза билгелэнгэн. Ләкин ул билгеле бер нәтижә бирә алмаган: укый-яза белу дәрәжәсе чама белән бертигез булып чыккан.

Л. Н. Толстойның "Әлифбасы" һәм уку өчен китаплары. Башлангыч укыту өчен китапларның нинди булуы турында Толстой үзенең дидактик әйтемнәрендә күп күрсәтмәләр бирә. Китапларга кертелгән материал балалар өчен кызыклы, аңлаешлы булырга тиеш. Язылган китаплар гади һәм аз сүзле булсын. Башлангыч мәктәп өчен китапларда истә жиңел калырлык һәм балаларга көчле тәэсир ясарлык ватан тормышыннан алынган материал бирергә кирәк.

Уку китапларына карата булган үзенең дидактик карашларына һәм таләпләренә туры китереп, Толстой "Әлифба" төзөгән. Ул 1872 елда басылып чыккан. Соңыннан ул ике тапкыр эшкәртелгән һәм соңгы редакциядә 1875 елда "Яңа әлифба" ("Новая азбука") исеме белән яңартылып чыгарылган. Толстой шулай ук дүрт төрдә "Уку өчен урыс китабы" ("Русские книги для чтения") төзөгән "Әлифба" кебек уку өчен китаплар һәрберсе 30 дан артык тапкыр чыгарылган, миллионлаган данәләрдә таратылган һәм Ушинскийның "Туган тел" китабы кебек башлангыч земство мәктәпләрендә иң күп кулланылучы уку китаплары булган.

Толстой төзөгән уку өчен китапларның үзенчәлекле сыйфатларыннан югары нәфислек, жанлылык, кыскартулык һәм гадилек, балалар өчен тулаем аңлаешлылык, кызыкчылык, исциткеч урыс теле булган. Бөтен материал урыс тормышыннан, күп өлеше, әлбәттә инде, авыл тормышыннан алынган. Табигать белеме, география, тарих буенча мәгълүматлар әдәби хикәя формасында бирелгәннәр. Күп хикәяләр эхлак темасына багышланып, 3-4 юл гына алып торалар.

Бу уку китаплары дөньяга чыгу белән үк, аларны педагогик матбугат гадел рәвештә югары бәяләгән. Мәсәлән, Ушинскийның күренекле көрәштәше, бөек педагог Д. Д. Семенов, бу китаплар "психология һәм әдәбият ягыннан югары дәрәжәдә камилләштерелгән,— дип язган.— Сурәтләүдә нинди картиналылык, өстәвенә чын урыс, халык һәм безнең картиналылык!"

Ләкин бу китапларның мөһим житешсезлекләрен дә әйтергә кирәк: кайбер хикәяләр Толстойның субъектив карашлары белән сугарылган.

Толстой язган уку китаплары өчен хикәяләр эчтәлегә буенча бай һәм күптөрле; алар балалар өчен кыйммәтле өлеш булганнар. Бу

хикяләрнең күбесе башлангыч мәктәптә уку өчен булган китапларга кертелгән.

Л. Н. Толстойның күпкырлы педагогик ижатында урыс педагогик фикере һәм Россиянең революциягә чаклы мәктәбен баекан күп унай яклары булган.

Аның педагогик тәгълиматының әлеге унай үзенчәлегенә балаларга карата тирән мэхэббэт, бала шэхесен хөрмэтлэу, балалар ижатын уяту һәм үстерү осталыгы; һәрбер аерым укучының үзенчәлекләренә нечкэ психологик анализ үткэрү керэ. Л. Н. Толстойның бертуктаусыз педагогик элэнүлэрен педагогик эшчэнлек белэн чын күнелдэн мавыгуын, ижатка ялкынлы чакыруын, укытучы һәм уку китапларын тэзүче буларак, аның зур педагогик осталыгын билгелэу аеруча әһәмияткэ лаек.

Урыс педагогика тарихына Л. Н. Толстой зур оригиналь педагогик фикер иясе һәм новатор булып керде. Н. К. Крупская әйтүе буенча, "Һәрбер педагог өчен, нинди генэ карашларда булмасын, Толстойның педагогик мэхалэлэре фикер һәм рухи лэззэтлэнүнең бетмэс-төкэнмэс хэзинэсе булып тора".

Хезмэт иялэре өчен халык мәктәбен оештыруда актив катнашырга тиеш дигэн Л. Н. Толстой фикерләрен Н. К. Крупская кыймэтле дип санаган. Педагогика Толстой өчен катып калган доктрина түгел, ә катлаулы һәм үсүче эш булган. Ул балаларны кайнар яраткан, укытучыларны үзлэренең бурычын дөрөс аңларга өйрэткэн, балаларга укытучылар белэн иркен һәм тартынмыйча хис итэргэ, белемне актив рэвештэ алырга мөмкинлек биргэндэ генэ укытучының эше уңышлы булачак икэнэн күрсэткэн.

Педагогикага гына караган һәрбер мэхьэлэне ул кискен рэвештэ, бөтен киңлегенэ жэелдереп, вакыт һәм пространство буенча түгел, ә тирэдэге чынбарлык белэн бэйлэнешкэ нык кертеп кую юлында ул мактауга лаеклы.

Л. Н. Толстойның Ясная Поляна мәктэбе. Тэрбия мэхьэлэлэре буенча үзенэ беренче мэхалэлэрендэ Л. Н. Толстой заманындагы педагогиканы абстрактлык, догматизм, тормыштан читтэ булуы өчен кискен тэнкыйтьлэп чыга. Укытучыларның тэжрибэсен һәм эшчэнлеген педагогиканың мөһим чыганагы дип таныган ул.

Ясная Поляна мәктэбе язучы тарафыннан прогрессив педагогик принципларга туры килүче, балалар тэрбиясенэ яңа эчтэлеген һәм методларын тэзүче педагогик лаборатория итеп уйланыла. Бу мәктэп бала шэхесен хөрмэтлэдэ, аның активлыгына һәм мөстэхыйльлегенэ, барлык сэлэтлегенэ нигезлэнэргэ тиеш булган.

Бу мәктәптә дәресләр укытучы белән укучылар арасындагы иркен әңгәмә формасында төзелергә тиеш була. Уку, язу, матур язу, грамматика, алла законы, урыс тарихыннан хикәятләр, арифметика, табигать белемнән һәм географиядән элементар мәгълүматлар, рәсем һәм жыр укытыла. Табигать белеме, география һәм тарих буенча мәгълүматларны урыс теле дәресләрендә Толстой әдәби хикәяләр формасында сөйләгән. Шундый хикәянең үрнәге итеп Толстой 1812 елдагы Ватан сугышы темасына багышланган хикәяне "Ясная Поляна мәктәбе" ("Яснополянская школа") исемле мәкаләсендә китерә. Язмада балаларның хикәяне чын күңелдән мавыгып, кызыксыну белән тыңлаулары һәм нинди матур хисләр кичерүләре күренә.

Уку шөгыльләре буенча бернинди дә төгәл уку планы, укыту программасы һәм расписаниесе булмаган. "Кайчакта берәр кызык нәрсә турында сөйләшеп китәбез дә, шулкадәр мавыгабыз ки, хәтта кичкә кадәр сөйләшеп утырабыз",— ди, Толстой. Балалардан мәктәпкә көн саен килүләре таләп ителмәсә дә, балалар килә торган булганнар һәм шулкадәр мавыгып китә торган булганнар ки, аларга өйгә кайтырга вакыт икәннен исләренә төшерергә туры килгән. Ниндидер шелтә һәм жеза куллану Ясная Поляна мәктәбендә бөтенләй булмаган.

Укучылар өч сыйныфка — кече, урта, өлкән сыйныфларына бүленгәннәр һәм сыйныфларда 40-50 кеше укыган. Расписание буенча һәрбер укытучы көн саен 5-6 дәрес биргән. Уку көне ике өлешкә бүленгән: 12 дән 15 сәгатькә кадәр төшке аш тәнәфесе булган, ләкин укучыларның күбесе өйләренә кайтмыйча, мәктәптә иртәнге сәгать 9 дан кичкә сәгать 6-7 гә кадәр булганнар. Өй эшләре гамәлдә булмаган, барлык биремнәр сыйныфтан укытучылар белән якын аралашып, өлкәнрәк һәм белемлерәкләр кечерәкләргә һәм көчсезрәкләргә ярдәм биреп эшләнелгән.

Мәктәпнең зур булмаган коллективы бик дус һәм жайлаштырып эшләгән. Укытучылар көндәлекләр һәм язмалар алып барганнар, атналык эш планы билгеләнгәннәр һәм алар буенча бергәләп фикер алышу үткәргәннәр. Коллегаларның фикере, балаларның кызыксынуы һәм соравы буенча уку планнарына төзәтмәләр кертелгән.

Л. Н. Толстой үзе өлкән сыйныфларда математика һәм тарих буенча укыткан. Аның житәкчелегендә укучылар күп сочинение язганнар. Балалар бигрәк тә ирекле темага сочинение язуны яратканнар, сочинение исеме һәм иң яхшы текстлар укылган һәм сый-

ныфта алар буенча коллектив рәвештә фикер алышканнар. Толстой шулай ук физика буенча әңгәмә, физик экспериментлар үткәргән.

Укытучыларның исәп-хисабы системалы рәвештә "Ясная Поляна" журналында бастырылган. Алар уку тәрбияләү процессының барышы турында жентекле язмалардан торган. Шуннан башка, әдәби осталык һәм педагогик тирәнлек белән балаларның үз-үзен тотышы, укытуның ниндидер методларына балаларның мөнәсәбәте, укытучыларның балалар белән мөгамәләләре тасвирланган. Әлеге исәп-хисапларда крестьян балаларының үзенчәлекләре, кайбер укучыларның аерым сыйфатлары киң яктыртылган, балалар үсешенә аерым чорлары теркәлгән.

Замандашларының мәктәпне тасвирлауларына караганда, Л. Н. Толстой Ясная Поляна мәктәбен оештыручы һәм аның укытучысы буларак, чынлап та үзенең мәктәбендә педагогик лаборатория булдыра алган. Мәктәптә балалар белән яхшылыкка омтылу, ижади атмосфера хөкем сөргән; укучылар укытучылары белән мөнәсәбәттә ачык һәм саф күңелле булганнар, үзләренең танып белү кызыксынуларын үстерә, күп белем үзләштерә, мөстәкыйль рәвештә фикерли һәм эшли алганнар.

Ясная Поляна мәктәбенә күп кешеләр, шулай ук чит ил педагоглары һәм язучылары килгәннәр, мәктәп турында Россиядә һәм чит илдә күп язганнар. Л. Н. Толстойның мәктәбе, аның педагогик карашлары һәм эшчәнлеге турында Болгариядә, Англиядә, Германиядә, Франциядә һәм АКШта эшләр бастырылган. Бер автор язганча, Көнбатыш Европа мәктәпләре "Толстойдан күп нәрсә алдылар". "Балаларда үзенә ышану гадәтен үстерергә кирәк дигән аның... бик нык таләбе... сыйныф бүлмәсендә балага мөмкин кадәр ирек бирергә кирәк дигән ышанычы — бу компонентлар барысы да соңгы вакыттагы прогрессив мөгарифкә зур йогынты ясадылар. Мәктәпләр һәрвакыт педагогик лаборатория булырга тиеш дигән аның төп фикере... киң даирәләрдә дидактика алшартларының берсе дип кабул ителде".

Л. Н. Толстойның Ясная Поляна мәктәбендә укучыларга хөрмәт белән мөнәсәбәттә булу, аларның мәнфәгатьләрен өйрәнү, ирексезләмәү, укучыларга жәза бирмәү өчен бөек демократ Н. Г. Чернышевский да әлеге мәктәпкә зур бәя бирде.

Ясная Поляна мәктәбе, ничшиксез, кыйммәтле педагогик тәҗрибә үрнәге булды.

* * *

Утызынчы лекция

XIX ГАСЫРНЫҢ 60 нчы ЕЛЛАРЫНДА МӘКТӘП РЕФОРМАСЫ

XIX гасырның алтмышынчы елларындагы мәктәпләр реформасының гомуми тасвирламасы. Шунысын билгеләп үтү мөһим һәм зарури булыр: унтугызынчы гасырның алтмышынчы елларында жәмәгатьчелек хәрәкәте йогынтысы астында патша хакимияте кайбер үзгәреш — реформалар үткәрергә мәжбүр булган: крестьяннар (крепостной правоны юкка чыгару), суд, хәрби, мәктәп, земство реформалары.

Үзенә эчтәлеге буенча бу реформалар буржуаз реформалар булган, хакимиятгә торучы крепостниклар тарафыннан үткәрелгән. Шуның сәбәпле, алар өстендә яртылашлык, икеле-микеле мөһер торган. Бу үзенчәлекләр 60 нчы еллардагы мәктәпләр реформасына да, аерым алганда, 1864 елдагы башлангыч һәм урта мәктәп реформаларына һәм 1863 елдагы университетлар реформасына хас күренеш.

Реформага хәзерлек сигез ел буена дәвам иткән (1856 елдан башлап). Реформалар проекты берничә тапкыр төзелеп, үзгәртеп эшләнелгән була. 60 нчы елларның башында реформалар проекты, мәктәп реформалары да, аларның 1863-64 елларда расланган соңгы вариантларына һәм законнарына караганда, либеральрәк булган.

1863 елда расланган университет уставын һәм бу уставның биш тапкыр үзгәртеп эшләнелгән проектын тасвирлап, Герцен болай яза: "Бик күп гөнаһ жыеп өлгергән Иерусалим хажилары кебек, хөкүмәт өч адым алга, ике адым артка күчте. Алай да бер адымы калып барды". Бу сүзләр башлангыч һәм урта мәктәпләр реформасына да тулаем диярлек туры килә.

1864 елның 19 июлендә исә "Башлангыч халык училищелары турында положениеләр" расланган. Бу "Положение" буенча башлангыч халык училищеларының максаты болай билгеләнгән: "Халыкка дини һәм әхлакый төшенчәләр кертеп житкерергә һәм файдалы башлангыч белемнәр таратырга" (§1). Башлангыч халык училищеларына барлык ведомство-

ларның, казна, жәмгыять һәм хосусый шәхесләр исәбенә эшләрүче шәһәр һәм авыл элементар мәктәпләре кергән (§ 2).

Башлангыч мәктәпләрдә алла законы, "граждан һәм чиркәү матбугаты буенча" уку, язу, дүрт арифметика гамәле һәм, мөмкин булганда, чиркәү жыры укытылган. Бөтен укыту урыс телендә алып барылырга тиеш булган. "Положениедә" укытуның дәвамлыгы күрсәтелмәгән. Чынбарлыкта ул яхшы (земство, шәһәр) мәктәпләрдә өч ел, ә башка күп (бигрәк тә чиркәү-мәхәллә) мәктәпләрдә ике ел булган. "Положениедә" укучыларның яше дә билгеләнмәгән.

Халык училищеларына барлык катлам балалары да алынган. Малайлар һәм кызлар өчен аерым училищелар ачарга мөмкинлек булмаган урыннарда берләштереп укыту рөхсәт ителгән. Башлангыч училищеларда укыту түләүле дә, бушлай да булган. Бу мәсьәлә училищеларны тотучы ведомстволар, жәмгыять һәм хосусый кешеләр карамагы буенча хәл ителгән.

1864 елдагы "Положение" буенча укытучы хокукына чиркәүләр (священниклар, дьяклар һәм дьячоклар) яисә дөнъяви затлар ия була алганнар. Рухани кешеләрдән укытырга эзерлекне, мәрхәмәтле эхлаклыкны һәм сәяси ышанычлыкны раслаучы бернинди дә документлар таләп ителмәгән, дөнъяви затлар өзәз училище советы өчен билгеле кешеләрдән мәрхәмәтле эхлаклык һәм ышанычлык раславын алып тапшыргач, советның махсус рөхсәте буенча укытучы исемен алгач кына, башлангыч училище укытучысы була алганнар.

Төрле министрлык һәм ведомство карамагында буган барлык башлангыч халык училищелары Халык мэгариф министрлыгына буйсындырылган, ләкин руханилар тарафыннан ачылган училищеларга искәрмә ясалган һәм алар синод карамагында булганнар.

Мәктәпләрнең, чиркәү-мәхәллә мәктәпләрәннән башка, укыту-тәрбияләү эше белән житәкчелек итү өчен урыннарда 1864 ел "Положениесе" буенча өзәз губерния училищелары советы төзелгән. өзәз училище советы составына халык мэгариф министрлыгы вәкиле (уку округының караучысы билгеләве буенча, гадәттә, гимназия укытучысы яисә өзәз училище караучысы), эчке эшләр министрлыгы вәкиле (губернатор билгеләве буенча, гадәттә, исправник ягъни өзәз полиция начальнигы), руханилар идарәсе вәкиле (архиерей билгеләве буенча — священник), өзәз земствосыннан ике вәкил (өзәз земствосы жыельшында сайланганнар), шәһәр өзидарә вәкиле кергәннәр. Совет әгъзалары арасыннан училище советы рәйсе сайланган.

Өяз училище советы башлангыч мәктәпләр белән идарә иткән, мәктәпләрне ачарга, ябарга, күчерергә рөхсәт биргән, укытучыларны эшкә билгеләгән һәм эштән чыгарган. Губерния училищесы советы архиерейдан (совет рәисе), губернатордан, училищеларның губерния директорыннан, губерния земствосының ике вәкиленнән торган. Ул башлыча үз губерниясендә өяз советы карарлары буенча шикаятьләрне тикшергән.

"Башлангыч халык училищелары положениесендә" реформаның ике яклы икәне, аның буржуазия үзенчәлеге һәм реформага чаклы булган мәгариф системасы өстенлеген саклап калу күренә. Яңалыклар булып крепостной катлам башлангыч мәктәпне катламсыз, сыйныфлы мәктәп белән алыштыру, жирле үзидарә органнарына (земстволарга, шәһәрләргә), жәмгыятьләргә һәм хосусый кешеләргә халык училищелары ачу хокукын бирү, хатын-кызларга укыту рөхсәте бирү, мәктәп житәкчелегенә коллегияль органнар керту торган. Моның белән бергә чиркәү-мәхәллә мәктәпләре сакланган. Халык училищелары максатын билгеләгәндә, әлбәттә инде, беренче планга дини-әхлакый белемнәрне тарату максаты куелган. Укыту өчен рөхсәт чиркәүләргә бернинди документсыз бирелсә, дөньяви кешеләргә — эзерлек, әхлаклык, ышанычлык турында таныклык алынган кына бирелгән.

Гимназияләрнең, прогимназияләрнең 1864 елгы уставы. Гимназия уставы проекты эшләнеше берничә тапкыр үзгәртелгән, педагогик жәмәгатьчелек тарафыннан фикер алышынган һәм 1864 елның 19 ноябрендә расланган.

Бу устав буенча ике типтагы гимназияләр билгеләнгән: борыңгы латин һәм грек телләре укытыла торган классик гимназияләр һәм борыңгы телләр укытылмый торган реаль гимназияләр. Икесе дә — жиде еллык уку вакытында.

Реаль гимназияләрдә классик гимназияләргә караганда кайбер фәннәр күбрәк күләмдә укытылган: математика (барлык классларда атнасына 26 дәрес, классик гимназиядә 22 дәрес), табигать белеме (23 һәм 6 дәресләр), сызым (реаль гимназиядә генә). Реаль гимназияләрдә ике яңа тел, ә классик гимназияләрдә бер генә (немец яисә француз теле) тел укытылган. Калган фәннәр: урыс теле, әдәбият, тарих, география — барлык гимназияләрдә бер үк дәресләр санында (урыв теле реаль гимназияләрдә бер дәрескә артыграк) укытылган. Дәрес озынлыгы 1 сәгать 15 минут булган.

Реаль гимназиянең уку планы прогрессив үзенчәлекләр белән

аерылып торган һәм тормышчанрак булган. Шуның өстенә, математика, физика, табигать буенча белемнәрнең күбрәк булуы университетларның физика-математика һәм медицина факультетларына керү таләпләренә яхшырак туры килгән. Шуңа карамастан, университетка керү хокукы классик гимназия тәмамлаучыларга гына бирелгән. Алар барлык югары уку йортларына керә алганнар, ә реаль гимназияләргә тәмамлаучыларга техник һәм авыл хужалыгы югары уку йортларына гына керү мөмкинлекләре бирелгән.

1864 ел уставы буенча гимназияләр катламсыз уку йортлары дип игълан ителгәннәр, ата-аналарның дәрәжәсенә һәм нинди дин тотуларына карамайча, барлык катлам малайлары укучылар булып алынган. Укучыны тән жәзасына тарту бетерелгән. Гимназияләргә педагогик советы хокуклары һәм функцияләре киңәйтелгән. Гимназия директорына совет карарларын юкка чыгару хокукы бирелмәгән, ә уку округы караучысына шикәят буларак кына жибәрә алган. Һәрбер гимназия урта уку йортларындагы укучылар һәм укытучылар өчен рөхсәт ителгән китаплардан торган китапханә, шулай ук табигать белеме, география, математика, рәсем буенча күрсәтмәле уку әсбаплары, физика кабинеты булдырырга тиеш булган.

Прогимназияләр тулы булмаган урта уку йорты булып саналган. Алар гимназияләргә беренче дүрт классына туры килгән. Прогимназияләр зур булмаган, күпчелегә шәһәрләрдә ачылган.

Элекке катлам-крепостной гимназия буржуаз урта мәктәбенә әверелгән, ләкин 60 нчы еллардагы мәктәп реформаларының ике яклылыгы, ыргылашлыгы гимназия реформаларында бик беленгән. Классик гимназияләргә караганда, урта мәктәптә математика, физика, табигать белеме буенча, шулай ук яңа телләргә һәм заман әдәбиятын, сызу һәм сызымнарга төшенү алымнарын киң күләмдә белү таләп ителгән. Реаль гимназия дә нәкъ менә шундый булган. Ләкин патша хөкүмәте классик гимназиягә артык күргән. Барлык гимназияләргә яртысы ярымклассик булып (бер латин теле белән), 25 проц. гимназияләр классик булып (латин һәм грек телләргә белән) һәм 25 проц. кына реаль гимназияләр булып төзелгән.

1866 елда халык мәгарифе министры булып реакционер граф Д. А. Толстой билгеләнгән, реаль гимназияләргә ул дошманнарча караган, чөнки алар яшьләр арасында дөньяга материалистик караш таратканнар. Урта мәктәптә ул көчән кызганмыйча классицизм кертә башлаган һәм тиздән барлык гимназияләргә классик гимназияләргә әверелдергән.

Хатын-кызларның урта белем алулары. 60 нчы елларның башында хатын-кызларга белем биру хакында алга китеш сизелә. Ләкин бу мәсьәлә дә яртылаш кына хәл ителә.

1860 елның 10 маенда «Халык мәгариф министрлыгының идарәсендә хатын-кызлар турында положение» («Положение о женских училищах министерства народного просвещения») расланган. Бу «Положение» буенча хатын-кызлар училищесы ике разрядлы итеп билгеләнә. Беренче разрядлы училищеларда уку вакыты алты ел була. Аларда алла законы, урсы теле һәм сөйләмә, арифметика һәм геометрия башлангычы, география, тарих (гомуми һәм урыс тарихы), табигать белеме, физика, матур язу һәм кул эше укытылган. Мәжбүри булмаган фәннәргә француз һәм немец телләре, рәсем, музыка, жыр һәм биоләр кертелгән. Икенче разрядлы хатын-кызлар училищеларында өч еллык укыту курслары булган. Аларда алла законы, урыс теле, география, урыс тарихы, арифметика, матур язу һәм кул эше укытылган. Хатын-кызлар училищеларына барлык катлам кызлары алынган, кабул ителгән.

Ирләр гимназияләре белән чагыштырганда, беренче разрядлы хатын-кызлар училищеларында бер елга кимрәк укыту вакыты һәм тарайтылган укыту программасы булган. «Хатын-кызлар училищелары турында Положение» тәгълиматыннан күренгәнчә, бу училищелар хатын-кызларны ир-ат хатыны һәм балалар анасы итеп әзерләү өчен, әмма хатын-кызларны жәмгыять эшчәнлегенә әзерләү максатын куймыйча укытырга билгеләнгәннәр. Хатын-кыз училищеларының саны күп булмаган. 1870 елда бөтен Россия буенча барысы беренче дәрәжәле 37 хатын-кызлар училищесы һәм икенче дәрәжәле 94 училище булган. Шул ук елда алар хатын-кызлар гимназияләренә һәм прогимназияләренә әверелгәннәр.

Югары мәктәп реформасы. 60 нчы еллардагы жәмгыять хәрәкәтендә профессорлар һәм студентлар күп катнашкан. 1856 елда ук инде студентлар чуалышы башланган. Хөкүмәт аңа репрессияләр белән жавап биргән. Хәтта 1861 елда С.-Петербург университетының барлык студентларын куып чыгарганнар. Шуның белән бергә, хөкүмәт азрак юл куярга мәжбүр булган. Университет өчен яңа устав төзү башланган. Аның проекты биш тапкыр төзәтелгән һәм, ахырда, 1863 елның 18 июнендә жәмәгәтчелек хәрәкәте басымы астында әлеге устав расланган.

Революциягә чаклы университет уставларының барысыннан да бусы прогрессиврак булган. Университетларга берникадәр үзлектән

эшлэү мөмкинлеге: гыйльми советка ректорны һәм проректорны (4 еллык срокка) сайлау хокукы; профессорларны конкурс буенча сайлау; факультетлар советының деканнарны сайлавы. Кафедралар саны арткан, аларга фәнни эш алып бару өчен рөхсәт бирелгән. Укытучылар составы бер ярым тапкырдан күбрәк арткан. Элеккеге Петербуртта технология, Тау, Аралашу юллары институтлары, Мәскәү югары техник училищесе, Петровско-Размовский (хәзер Тимирязев исемендәге) авыл хужалыгы академиясе тулаем сыйфатлы институтларга әйләнгәннәр; Ригада политехник институт ачылган.

Халык мәгарифе буенча земство эшчәнлегенең башы. 1864 елда «Земство учреждениеләре турында положение» («Положение о земских учреждениях») расланган була. Бу «Положение» буенча күбесе урыс халкы һәм Идел бие халыклары яши торган Россиянең Европа өлешендәге 34 губернада жирле үзидарә земстволар кертелгән.

Земство керту халыкка юл салу булып характерлана. Халыкка эре милек биләүчеләр йөзөндә булган алпавытлар, фабрикантларга, йорт хужаларына, шулай ук крестьянлыкның нык тормышлы өлешләренә жирле хужалык һәм мәдәният эшләрен, сәламәтлекне саклауны, халык мәгарифен (башлангыч мәктәпләрне карамакта тоту һәм урта белемгә уңай караш тоту), юллар төзүне су белән тәмин итүне һ. б. губернатор күзәтүе астында алып бару хокукы бирелгән.

Халык мәгарифе өлкәсендә патшалык земствога кечкенә роль калдыра: «Күбәргә хужалык мәсьәләләре ягыннан», ягъни земство (өяз училище советы рөхсәте буенча) мәктәпләр ача алган һәм аларны хужалык ягыннан (бина, аны жылыту, яктырту, жиһазлау, Халык министрлыгы рөхсәте нигезендә дәрәслекләр һәм язу әсбаплары белән тәмин итү, укытучыларга түләү һ. б.) карап тота алган. Земство мәктәпнең укыту-тәрбияләү эшенә кысылудан тыелган булган. Бу эш өяз училище советлары һәм халык училищелары инспекторлары карамагында булган. Инспекторлар вәкаләте (һәрбер губернага берәр) 1869 елда кертелә.

Земство роленең башка яклардан да чикләнүе күзәтелә: земство урта мәктәпләргә кагылмыйча, башлангыч мәктәпләрне генә үз карамагында тота алган. Урта белем буенча земство урта уку йортларына акчалата ярдәм бирүне, урта мәктәп укучыларына стипендия билгеләүне «хуплау» хокукына гына ия булып тора.

Шулай да беренче ун елда күпчелек губерналардагы земстволар башлангыч авыл мәктәпләренең шактый челтәрен булдырганнар: аларның саны ун меңнән артып китә. Алдынгы земстволар махсус мәктәпләрдә халык укытучыларын әзерләүне оештырып маташканнар, укытучылар курсларын һәм съездларын үткәргәннәр; мәктәпләр каршында китапханәләр оештырганнар. Әлеге китапханәләрдән мәктәпне бетерүчеләр дә куллана алганнар.

Шуны ачыклап китәргә кирәк ки, мәктәпләр буенча хужалык чыгымнарның бер өлешен генә земство үз өстенә алган, ә төп чыгымнарны, гадәттә, (мәктәп өчен биналар алып торы, мәктәп биналарын төзү; жылыту, яктырту, укытучыга, каравылчыга түлү) авыл жәмгыятьләре каплаган.

Ул вакытта булган башлангыч мәктәп төрләрәннән (земство, министрлык, чиркәү-мәхәллә) иң яхшысы земство мәктәпләре була. Земство укытучыларының белем дәрәжәсе, башка башлангыч мәктәпләргә караганда, югарырак. Алар махсус биналы, уку әсбаплары белән яхшырак жиһазланган.

* * *

Утыз беренче лекция

МЭШЪУР МЭГЪРИФӘТЧЕЛӘР

Эчке Россия татарларының иң мәшһүр һәм атаклы мәдрәсәләрәннән берсе, асылда, милли университет вазифасын үтәгән "Мәдрәсәи Мөхәммәдия"не аның нигез ташларын салучысы, житәкчесе, мөдәррисе Галимжан Галиев-Баруди исемнән башка күз алдына китерүе мөмкин түгел. Ул XIX йөз ахырларында ук күренекле мәгърифәтче, дин белгече һәм реформаторы, фәлсәфәче, педагог буларак, дистәләрчә китаплар язып бастыра. Бу олпат шәхеснең абруе XIX йөз азагы – XX гасыр башында гаять зур була. Рус мәмләкәтенең уннарча төбәкләрендә нәшер ителгән татарча газета-журналларда аның исеме бернинди аңлатмаларсыз "Галимжан хәзрәт" дип кенә бирелгән. Үз чорында мондый популярлык һәм авторитетка бары берничә генә шәхес (Ш. Мәржани, Р. Фәхретдинов, И. Гаспринский һ. б.) ия була. Рәсми русча документларда мәдрәсәнең исеме еш кына "Мөхәммәдия" дип түгел, бәлки нигезләүчесе һәм житәкчесенә нисбәттән "Галеевское медресе" дип йөртелә.

Галимжан хәзрәтнең исеме һәм эшчәнлеге совет чорында уңай яктан телгә алынмады диярлек. Бары тик 80 нче елларда, ягъни тарихка объектив бәя бирелә башлагач кына, Баруди кебек шәхесләрнең эшчәнлеген яктыртуда гаделлек ягы көчәйде.

Г. Барудиниң кылган гамәлләре колач житмәстәй зур. Аны кечкенә мәкаләдә генә нигезле яктыртып та, бәрәкәтле педагогик эшчәнлегенә тиешенчә тукталып та булмый. Шуңа күрә алар хакында кыскача гына әйтеп китәргә туры килә.

Галимжан хәзрәт (Галимжан бине Мөхәммәтжан бине Гали) 1857 елның 2 февралендә Казан өязенең Кече Кавал авылында сүздәгәр гаиләсендә туа. Казанга күчеп килгәннән соң, 1862 елда икенче мәхәллә мәдрәсәсенә укырга керә. Бу кадими уку йортында 4 ел чамасы укып китапларны өйрәнүне тәмам иткәч, морфология, гарәпчә гыйлемнәр һәм гомуми кулланылышта булган барлык китаплардан дәрәс ала. Сәләте зур булу сәбәпле, хәлфә сыйфатында үзе алган гыйлемнәрдән шәкертләргә сабак та бирә.

1875 елда 18 яшьлек Галимжан, белемен тирәнәйтү өчен, Бохарага китә. Анда "Мир-гарәб" мәдрәсәсендә 7 ел укып, өйрәнелә торган барлык фәннәрне үзләштерә һәм алар өстенә тәфсир, хәдис, хисап, алгебра, геометрия, медицина һәм табигать буенча белем ала, шул вакытларда Сәмәрканд, Ташкент кебек шәһәрләргә сәфәр кыла. 1882 елда Казанга кайта һәм анда 5 нче мәчеттә имамлык һәм дәрес бирү өчен, ягъни мөдәррислек өчен указ ала. Шул көннән башлап Галимжан хәзрәт бөтен көчен яңа мәдрәсә бинасы салу һәм дәрес бирү эшенә юнәлтә. Бу хыялны тормышка ашыру гаять зур кыенлыklar белән бәйләнгәнлектән, Баруди, гыйлем арттыру һәм тәҗрибә туплау өчен, 1887 елда кабат зур сәяхәتكә чыгып китә. Мисыр, Стамбул, Хижазга сәфәр кыла, андагы олуг галимнәр белән таныша, алардан акыллы фикерләр, киңәшләр ала.

Яшь чагыннан ук иске төрдәге мәдрәсәнең житешсезлекләрен үз жилкәсендә татыган сәләтле һәм үткен акыллы Галимжан Галиев мәгариф эшенең шул чордагы торышы милләт өчен зарарлы дигән нәтижәгә килә. Иске мәдрәсәләр, ди ул, төзәтелергә һәм дини юнәлешкә математика һәм табигать фәннәре кушылырга тиеш. Балаларга гамәли белем бирү ихтыяжыннан чыгып, галим яшь буынга фәннең төрле тармакларыннан мәгълүмат бирү, сәүдә һәм промышленность эшен ныклы өйрәнү мәсьәләсен күтәрәп чыга. Дини мәдрәсәләрдән баш тартмаган хәлдә, ул "профессор, фәлсә-фәче, инженерлар" эзерли торган дөньяви мәктәпләр кирәк, дигән фикерне алга сөрә.

Киләчәктә даны Русиянең бөтен төрки-мөселман дөньясына таралган мәдрәсәгә 1882 елда Галимжан хәзрәтнең атасы Мөхәм-мәтжан тарафыннан, озынлыгы 16, киңлеге 8 метр итеп, таштан бер катлы бина салына. Ләкин салынган елны ук шәкертләр күбәеп, бинага сыймый башлагач, Мөхәммәтжан шул таш өйнең астын казытып, тәрәзәләр куйдырткан һәм анда да шәкертләр тора баш-лаган.

Барудиниң уку-укыту эшен жайга салуы, зур хәзерлекле мөдәррис (педагог) булуы, ә атасының укучы яшьләр ихтыяжын канәгатьләндерерлек матди шартлар тудыруы аркасында шәкертләр саны һаман саен арта. Моңа нисбәтле рәвештә мәдрәсә дә киңәя, үсә бара. XX йөз башында инде "Мөхәммәдия" мәдрәсәсе берничә катлы өч таш корпусны, ашханә, кухня, авырулар өчен хастаханә, итек-читек, кәвеш төзәтү, агач эше, китап төпләү остаханәләре һ. б. берләштергән зур бер комплекс тәшкил итә, анда заманча шартлар

(үзәктән жылыту системасы, электр яктыртуу һ. б.) тудырыла. Бу чын мәгънәсендәге олуг татар университетын төзү һәм оештыру эшендә мөдәррис үзе, аның хатыны Бибимаһруй абыстай, татарның бай сәүдәгәрләре Габдулла Үтәмишев, Әхмәд Хөсәенов һ. б. үз-ләреннән зур өлеш кертәләр.

Ачылган вакытында "Мәдрәсәи Мөхәммәдия" башка иске төрдәге уку йортларыннан берни белән дә аерылмый диярлек, фәкать гарәп теле һәм дин дәресләре генә яңа баскычка куела. Ләкин мәшһүр уку йортларында гыйлем алган һәм сәфәрләрендә бай тәҗрибә туплаган Галимжан хәзрәт, реформа ясамый торып, милли мәгариф эшен алга жибәрү мөмкин түгеллеген яхшы аңлый. Моның өчен башта башлангыч сыйныфларны, аннары шуның нигезендә урта һәм югары классларны үзгәртеп кору кирәк дип табыла. Шулай икән, 1891 елда "Мөхәммәдия"гә ысул жәдидә, ягъни Европа мәгърифәте, Шәрәкь казанышларына нигезләнган яңа метод белән укуыту гамәлгә кертелә. Жәдидчелек юнәлешен кыйбла иткән Баруди, яңа системаны юлга салу йөзеннән, бер-бер артлы дәрес китаплары һәм дини фәлсәфәгә кагылышлы гыйльми хезмәтләр чыгара башлый.

Яңа ысул белән укуыту өчен ул, беренче чиратта, "Сәвадхан" исемле әлифба төзи. Ул яңа ысул белән төркичә (татарча) язылган беренче әлифба санала. 1891-1915 елларда аның 12 басмасы чыга. "Сәвадхан"ның беренче варианты 24 биттән торса, аның Тәкмиләсе тулыландырылган (өстәмә) басмасы ("Сәвадхан тәкмиләсе") 64 сәхифәне тәшкил итә һәм шулай ук күп мәртәбә кабат басыла. Шулай ук 1891 елда аның арифметика буенча "Нәмунәи хисаб" дигән хезмәт басылып чыга һәм озак еллар буенча мәктәпләрдә кулланма булып йөри (ул да берничә мәртәбә нәшер ителә). 1891 елда мөдәррис үзенең "Саде пенд" исемле үгет-нәсихәт китабын бастырып чыгара.

Шулай ук чорларда Г. Баруди гарәп теленә кереш мәгънәсендә "Мәдхәлә гарәбия", "Өч тел сәләсе", гарәп морфологиясе буенча "Сарфы гарәби" һ. б. хезмәтләр иҗат итә. Алар мәктәп-мәдрәсәләрдә дәреслек хезмәтен үтилә. Олуг философ, дин галиме һәм реформаторы буларак, Галимжан хәзрәт бер-бер артлы дин-иман, исламшәригатькә кагылышлы "Гыйльме әт-тәүхид", "Бәда-әл-мәгариф", "Әл-гокудәс-сәләс", "Гайнел-мәтлаб фи шәрех әбьят хөснел-мәшариб", "Сәәль вә жаваплы хөснел гыйбадәт", "Сәәль вә жаваплы бәд-әл-мәгариф", "Сәәль вә жаваплы гыйбадәте-сәләс", "Сәәль вә

жаваплы әүвәл-ән назафат", "Тарихел-әнбия", "Тәтимме", "Әзқяр шәрифә", "Әзқяр өс-салават", "Әүвәл-ән-назафат фи мәсаил әттаһара" һ. б. китаплар бастырып чыгара һәм төрки-ислам дөнъясында зур шөһрәт казана. Аның "Мәгарифе исламия" дигән циклда чыккан хезмәтләре шундый зур популярлык казана ки, "Сөаль вә жаваплы хөснел-гыйбадәт"нең хәтта 1918 елда да 14 нче басмасы дөнъя күрә. Барудиның кыйммәтле дөнъяви хезмәтләренең берсе — гарәп грамматикасына багышланган 136 битле "Хөснел-мәшрәб фи сарыф лисан-әл-гарәби" (1891) дигән әсәре. Ул үзенең әһәмиятен хәзер дә югалтмаган.

Башлангыч мәктәпне яна нигездә тәртипкә китереп, Галимжан хәзрәт әкрәнлек белән рәшди (урта) сыйныфны ислах итә, 1899 елда яңартылган рәшдия бүлеген ача. Беренче баскычларны ныклы нигезгә куйганнан соң, педагог-реформатор XX йөзнең әүвәлге елларында игъадиә (уртадан югары) һәм иң югары сыйныф — галия класслары ачуга ирешә. Бу эшләргә гамәлгә ашыру юлында житәкчелек тарафдары Галимжан хәзрәткә, әлбәттә, гаять зур кыенлыкларны жиңәргә туры килә.

Мәдрәсәдә ныклы тәртип урнаштырыла: шәкертләргә килү-китү, керү-чыгу, яту-тору кебек эшләре махсус расписаниегә нигезләнә. Тору урыны, дәрәсханә һәм ашханә һәркайсы аерым бинага урнаштырыла. Шәкертләр гомуми ашау режимын сакларга тиеш булалар. "Мөхәммәдия"дә рус мәктәпләрендәгә кебек парталар, мөнбәр (кафедра), кара такталар, тарих һәм география карталары, плакатлар булдырыла. Төгәл расписаниегә нигезләнгән дәрәстә шәкертләр утырма якала тужурка, башларына тигез түбәле кәләпүш киеп утыралар.

Кыскасы, Галимжан Баруди һәм аның фикердәшләре тырышлыгы белән "Мөхәммәдия" мәдрәсәсе XX йөз башларында һәр жәһәттән уңышлар казана. 1907 елда татар жәмәгатьчелегә Галимжан хәзрәтнең 50 яше тулган көннәрдә аның дин һәм мәғрифәт өлкәсендәгә 25 еллык игелекле эшчәнлеген киң рәвештә билгеләп үтә. Газета-журналларда аның шәрәфенә дистәләгән мәкаләләр, котлаулар басыла. Мәшһүр жәмәгать эшлеклесе Йосыф Акчура хәтта аның турында махсус китап нәшер итә.

Мондый хөрмәт һәм игътибардан рухланган мәғрифәтче үзенең мәдрәсәдәгә эшчәнлеген тагын да камилләштерә, аның программа-сына дөнъяви фәннәргә тагын да күбрәк кертергә омтыла. Нәтижәдә, "Мөхәммәдия"дә киң планда "төрки", яғни татар, рус, гарәп,

фарсы телләре, арифметика, алгебра, Русия тарихы, төрки кавемнәр тарихы, гомуми тарих, ислам тарихы, физика, гарәп әдәбияты, фәраиз (мирас бүлү фәне), эхлак, гигиена, ритмика, риторика, психология, логика, философия, методика, педагогика һ. б. предметлар укытыла.

1906 елдан башлап, Г. Баруди "Әддин вә-әл-әдәб" ("Дин һәм әдәп") дигән абруйлы журнал да чыгара. Анда, башлыча, коръән, дин-шәригать мәсьәләләре яктыртылса да, мәгарифкә дә шактый урын бирелә, дәрәс программалары басыла.

Ул гына да түгел, Галимжан хәзрәт яңа төрдәге мәктәп-мәдрәсәләр өчен дөньяви белемгә ия мөгаллимнәр эзерләүгә зур хезмәт куя. 1907 елның 2 маенда шушы максат белән "Мөхәммәдия" мәдрәсәсе каршында махсус педагогик курслар ачыла. Аларга Казан, Уфа, Вятка һ. б. губерна авылларынан 60 лап кеше жыела. Әмма түрәләрнең рөхсәтеннән башка ачылганга, бу курсларны 60 городской ярдәмендә полиция туздыра. Таякның юан башы Г. Барудига төшә. Электән үк үзенең жәдидчелек инициативасы өчен эзәрлекләнгән дамеллага (аның "Дин һәм әдәп" журналынан да "гаеп" табалар) жирле властлар каты чара күрергә булалар. 1908 елның 8 маенда Галимжан хәзрәтне берничә тарафдары белән берлектә, губернатор әмере белән 2 елга Вологда губернасына сөрәләр. Журналы да ябыла. Ләкин мөдәррис ныклы жирлеккә салган мәдрәсә, үз юлбашчысын вакытлыча югалтса да, баганалы юлыннан тайпылмый, милләт өчен сыйфатлы белгеч-кадрлар эзерләвен дәвам иттерә.

1910 елда Баруди сөргеннән исән-имин кайта һәм яңадан барлык көч-күәтен дин вә мәгариф эшенә бирә. 1913 елдан "Әддин вә әл-әдәб" яңадан нәшер ителә башлый, "Мөхәммәдия" дә уку-укуту, тәрбия жәһәтеннән тагын бер баскычка күтәрелә.

Гаять зур абруйлы Галимжан хәзрәт 1917 елгы февраль инкыйлабыннан соң Уфадагы Диния нәзарәтенә мөфти булып сайлана, үз вазифасын намус белән үти. Аның мөфтилек хезмәте Октябрь күтәрелешеннән соң да дәвам итә. Бөек дин галиме, мәгрифәтче һәм педагогның үлеме дә изге юлда йөргәндә була. Мөфти хәзрәtlәре 1921 елның декабрәндә Мәскәүгә ачларга ярдәм итү мәсьәләсендә жәмәгать вәкиле буларак барган жирәндә вафат була һәм Казанга алып кайтып жирләнә.

Татар милләте тарихында, бигрәк тә аның мәданияте һәм дини-фәлсәфи карашлары өлкәләрендә, якты эз калдырган бу олуг затны

без хаклы горурлык хисе белән искә алырга һәм аның күпкырлы эшчәнлеген фәнни нигездә өйрәнергә тиешбез.

Күренекле галим, татар ижтимагый фикерендә рационалистик агымга нигез салучыларның берсе Габденнасыр Курсави белемне Малмыж өязе Мәчкәрә авылы мәдрәсәсендә ала. Гаять сәләтле һәм белемгә омтылучан бу баланы мәдрәсәдә биргән белем генә канәгатьләндерми, ул үзлегеннән күп укый һәм кайбер мәсьәләләрдә остазларыннан өстенрәк фикер йөртә башлый. Мәдрәсәне тәмамлагач, Г. Курсави, шул вакыттагы традиция буенча, заманының гыйлем һәм мәгърифәт үзгә саналган Бохарга укырга китә. Андагы күренекле шәхесләрнең берсе — Мөхәммәт Ниязколы эт-Төрөкмәнидән дүрт ел бие дәрәсләр ала. Бохарда ул һәрьяклап дини тәгълиматны өйрәнә, бик тырышып Көнчыгыш телләрен үзләштерү өстендә эшли, күренекле шагыйрьләрнең һәм урта гасыр фикер ияләренең әсәрләре белән таныша. Укуын тәмамлап, туган якларына кайткач, Курса авылында ул зур мәдрәсә ача һәм, үз тирәсенә шәкертләр туплап, мәгърифәтчелек идеяләрен пропагандалый башлый. Кыска гына вакыт эчендә тирә-якта зур дан казынып өлгәрә.

Габденнасыр Курсави уннан артык фәнни хезмәт язып калдыра. Алар арасында иң мәшһүре — "Әл-иршад лил-гыйбад" ("Кешеләрне туры юлга өндәү") исемле китап. Гарәп телендә язылган булса да, бу китапның әһәмияте татар ижтимагый фикере өчен зур була: Курсави татарлардан беренче булып фәлсәфи тәнкыйтькә юл ача. Ул гасырлар бие дәвам иткән рухи һәм фикри торгынлыкны, искелеккә ябышып ятуны кискен тәнкыйть итә, схоластиканың һәм фанатизмның чын йөзен ачып бирә. Курсави XIX гасыр кешесенең Мөхәммәд пәйгамбәр заманыннан үзгәрешсез калган шәригать кагыйдәләре белән генә яши алмавын аңлай, халыкның киләчәген мәгърифәт юлына басуда, фәнни белемнәр алуда, ирекле фикер йөртүдә күрә.

Татар мәданияте һәм ижтимагый фикер тарихында күренекле тарихчы-галим, фикер иясе һәм фәлсәфәче Шиһабетдин бине Баһаветдин әл-Мәржани тирән эз калдырды.

Ул 1818 елның 16 январенда Казан артындагы Ябынчы авылында туа, әтисенең мәдрәсәсендә башлангыч белемне ала. 1839-1849 елларда Бохара һәм Сәмәрканд мәдрәсәләрендә укый. Монда ул мөселман дине тәгълиматын, гарәп һәм фарсы телләрен тирән үзләштерә, фәлсәфә һәм тарих фәннәрен өйрәнә, Көнчыгыш акыл

иялэренең мирасына зур игътибар биреп, күп вакытын китапханэлэрдә уздыра.

1849 елда Мәржани Казанга эйләнеп кайта һәм Казанның беренче мәчетендә имам һәм аның каршындагы мәдрәсәнең мөдәррисе итеп сайлана, гомеренең ахырынача шул хезмәтендә кала. Аның бөтен гомере шәкертләр тәрбияләүгә, гыйлем-мәгърифәт таратуга һәм фәнни эзләнүләр алып баруга багышланган. Ул мәдрәсәнең уку-уқыту эшләрен яңача үзгәртеп кора, уқыту программасына тарих, география, математика, астрономия фәннәрен дә кертә. Аның дәресләре материалны анализлауның тирәнлеге, фәнни мәгълүматларга бай булуы белән аерылып тора. Татарлар тарихында беренче булып, мәдрәсәсендә эчке тәртип кагыйдәләре кертә, попечительләрен сайлап куюга ирешә, уқыту эшен надан, шөһрәт яраткан байлар башбаштаклыгыннан азат итә. Шәкертләрен ул Көнчыгышның мәшһүр фикер ияләре һәм шагыйрьләре калдырган бай мирас белән таныштыра, татар халкының әдәби ядкаръяләрен һәм авыз ижаты әсәрләрен өйрәтә.

Татар халкының күренекле фикер иясе, мәгърифәтче, тарихчы һәм педагог, язучы һәм журналист Ризәтдин бине Фәхрәтдин бине Сәйфәтдин дәресләренә укымышлы этисе һәм әнисеннән алганнан соң, 7 яшендә мәдрәсәгә керә, башта үз авылында, аннары Түбән Чыршылыда укый. Һәр нәрсә белән кызыксынучан шәкерт югарырак сыйныфларда китап күчәрәп язучы белән шөгыйльләнгән һәм үз заманы өчен бай гына китапханә булдыра. Ризә Фәхрәтдинов яшь вакытта ук Мәржани йогынтысында була, аның әсәрләрен жентекләп өйрәнә, 1886 елда Казанга барып, мәшһүр галим белән очрашып сөйләшү бәхетенә ирешә, бу очрашу аның күңелендә жуелмас эз калдыра. III. Мәржанинең фәлсәфи фикерләре, алдынгы карашлары яшь шәкертнең ижади эшчәнлегенә уңай йогынты ясый. Мәдрәсәсен тәмамлап, балалар укуга башлагач, Р. Фәхрәтдин Мәржанинең алдынгы ысулларын куллана, тәрбия эшендә бай тәҗрибә туплый. Укуыту эшчәнлегенә белән беррәттән, Р. Фәхрәтдин фәнни эш белән мавыга, бик күп китаплар һәм мәкаләләр яза, татар халкының рухи тормышына караган язма чыганаclarны жыя, тәртипкә сала. 1887-1888 елларда яшь галимнең бер-бер артлы балалар тәрбиясе, гарәп теле грамматикасы, мирас бүлү мәсьәләсендә шәригать кануннары, әхлак тәрбиясе турында татар һәм гарәп телләрендә дүрт китабы дөнья күрә.

Татар халкының һәм бөтен төрки дөньясының бөек улы, мәгърифәтче һәм мөгаллим, язучы һәм галим Исмәгыйль Гаспралы (Гаспринский) 1861 елның 8 мартында Крымдагы Гаспра авылы янындагы Хажикөйдә мирза гаиләсендә туа. Исмәгыйль Мортаза улы башлангыч белемне авыл мәктәбендә ала, аннан соң Воронеж шәһәрәндә, Мәскәүдә кадет корпусында укый. Ләкин 14-15 яшьләрендә вакытта ул хәрби белем алуын калдырып, Идел, Дон елгалары, Азов диңгезе буйлап, Бакчасарайга Крымга кайта. Биредә ул атаклы Зыңжырлы мәдрәсәсендә берничә ел буена укытучылык итә, аннан соң белемен күтәрү нияте белән Истанбулга китә. Истанбулдан Исмәгыйль Гаспралы Парижга барып чыга. Анда ул өч ел эшли. Эмиграциядәге русиялеләр белән очраша, хәтта И. С. Тургенев янында эшләп тә ала, Гаспралы татар, төрек, гарәп, фарсы, француз, рус телләрен бик яхшы белә, бу белемнәре аркасында ул Парижда төрле телләрдә чыга торган газеталарда эшли, мәкаләләр яза, әдәби иҗат белән шөгыйльләнгән дә шул чорда башлана.

Туган якларына кайтканда, Гаспралы Алжир, Тунис, Мисыр, Греция аша кайта, дөньяны өйрәнә, кардәш мөселман халыкларының гореф-гадәтләре белән кызыксына. Юл сәяхәтендәгә тәэсирләрдән чыгып, ул бөтен төркияләргә берләштерү, алар өчен уртак бер әдәби тел булдыру турында хыяллана башлый. Моның өчен уртак бер газета чыгару кирәклегенә төшенә.

Исмәгыйль бәй Гаспралының төрки милләтләр бәхете хакына башкарган жәмәгать эшләренә күз салсаң, аның активлыгына хәйран каласың. Беренче рус инкыйлабы елларында, мәсәлән, И. Гаспралы Крым игенче-крестьяннарының ике съездын үткәргән, 700 дән артык делегат катнашкан бу съездларның мәҗлесләрендә жир мәсьәләләренә багышланган төрле чыгышлар ясый. Рәсәй тарихында иң беренчеләрдән булып, И. Гаспралы 1904 елда Бахчасарайда матбугат хезмәткәрләренен һөнәр-кәсеп оешмасын (профсоюзын) төзи. Исмәгыйль бәй шулай ук Рәсәйдә яшәүче төрки мөселман халыклары мәнфәгатләрен тормышка ашыруны алгы сызыкка куйган "Иттифак әл мөслимин" партиясенен дә күренекле житәкчеләреннән берсе була.

Шәмсетдин Күлтәси — Шәмсемөхәммәд Нурмөхәммәт улы Таһиров — XIX йөз ахыры – XX йөз башларында татарлар арасында фәнни белемнәргә һәм фәлсәфи идеяләргә пропагандалау буенча зур эш башкарган мәгърифәтче галим һәм педагог. Дин бе-

лән араны өзмиçә, Күлтәси схоластикага каршы чыга. Прогресс һәм халык тормышын яхшыртуның төп шарты сыйфатында фәлсәфәне һәм фәнне дин белеменә каршы куя, ислам диненең фәнни-фәлсәфи проблемаларын шәригать канунары нигезендә хәл итәргә тырышучы догматикларны кыю тәнкыйтьли. Шәригать бары тик дин мәсьәләләре белән генә шөгыйльләнергә тиеш, ә чынбарлыкның табигатен һәм кануннарын өйрәнү — фән һәм фәлсәфә бурычы дип аңлата.

Күлтәсинең кыю фикерләре, мәгърифәт эшчәнлегә искелек тарафдарларының ачуын чыгара, патша охранкасы аның өстеннән гел күзәтеп тора. Күлтәсинең халыкның фәнни-агарту эшчәнлегә татар ижтимагый фикере үсешендә якты эз калдыра, урта гасырчылык белән сугарылган мөселман идеологиясен какшатуда әһәмиятле роль уйный.

Атаклы дин галиме, публицист, фәлсәфәче, жәмәгать һәм сәясәт эшлеклесе Муса Яруллаһ (Жаруллаһ) Биги — танылган әдип Заһир Бигиевнең бертуган энесе. Ростов-Донда, Казанда, Бохарада мәдрәсәләрдә укыганнан соң, Якын Көнчыгышта Мәккәдә, Мәдинәдә, Каһирәдә, ә соңыннан Истанбулда күренекле галимнәрнең дәресләрен тыңлый. 1904 елда Русиягә әйләнеп кайта, ирекле тыңлаучы буларак, Петербург университетының юридик факультетында дәресләр ала. Гадәтгән тыш зирәк һәм тырыш Муса Биги киң карашлы дин һәм хокук билгече булып житешә. Петербургта Рәшит Ибраһимов чыгарган "Өлфәт", "Әт-Тилмиз" журналларында языша башлай, сәясәт эшләре белән кызыксына. Русия мөселманнарының милли-азатлык хәрәкәтенә актив эшлеклеләреннән берсенә әверелә, мөселман съездларын оештыручылардан була, "Иттифак әл-мөслимин" фиркасының житәкче органнарына сайлана, нәшрият эшләре белән шөгыйльләнә. Ул "Шура" һәм башка газета-журналлар битләрендә даими рәвештә бәхәсле мәсьәләләр буенча мәкаләләр бастыра, рефератлар яза, лекцияләр укый. 1917 елдан соң М. Бигиев Петербург һәм Мәскәү мәчетләренең имамы булып эшли. Ислам диненә реформа ясау, аны җанландыру, заманының ижтимагый тормышы, фәнне таләпләренә җайлаштыру идеясен алга сөргән дини фәлсәфи хезмәтләрен бастыра. Басылган әсәрләренең кайберләре: "Кавагыйде фикһийә" ("Ислам хокукы нигезләре"), (Казан, 1910), "Инсанларның гакыйдәи илаһийәләренә бер нәзар" ("Кешеләрнең дини ышануларына бер караш"), (Оренбург, 1911), "Озын көйләрдә руза" (Казан, 1911), "Рәхмәте илаһийә борһанлары" ("Аллаһының

рәхмәтлелегенә дәлилләр"), (Оренбург, 1911), "Халык нәзарына бер мәсьәлә" (Казан, 1913) һ. б.

Муса Яруллаһ Бигигә үз замандашлары, шул исәптән Габдулла Тукай да югары бәя биргән. Чит ил галимнәре арасында аның исеме бик билгеле. Муса Яруллаһ Биги — үзгәртеп кору чорында татар халкына яңадан кайта башлаган исемнәр рәтендә. Озак еллар, дин галиме булганы һәм чит илгә киткәне өчен, аңа төрле ярлыклар тагып, исемен халык тарафыннан "онытып" торырга мәжбүр иткәннәр иде.

Муса Яруллаһ Биги кебек үк, Габдерәшит Ибраһимовның да исеме озак еллар бие халкыбыз өчен билгесез калган исемнәрнең берсе.

Мәшһүр дин галиме, жәмәгать эшлеклесе һәм журналист Габдерәшит Гәмәр улы Ибраһим Себердә Тубыл губернасының Тары өязендә 1850 елда дөньяга килә. Заманына күрә яхшы тәрбия ала, башта гаиләсендә укырга-язарга өйрәнә, аннары Казан артына, атаклы Кышкар мәдрәсәсенә килеп, егерме яшенә кадәр белем ала. Казак далаларына чыгып, балалар укыту белән шөгыйльләнә, шул ук вакытта үзлегеннән укуын, тормыш тәжрибәсен арттыруын дәвам итәргә, соңрак туган ягына кайтып мулла була.

1877 елда Истанбулга китә, анда берәз яшәгәч, Гарәбстанга — мөселманнарның изге туфрагы Мәккә белән Мәдинәгә барып урнаша. Монда ул дүрт ел бие ислам дине нигезләрен өйрәнүне дәвам итә, галимнәр, төрле илләрнең хажилары, фикер ияләре белән аралаша. Мәккәдә чакта Төньяк Кавказ халыкларының милли-азатлык көрәше каһарманы шәех Шамил белән очрашу аңарда тирән тәэсир калдыра. "Гасырлар бие урыс золымын татып яшәгән милләт баласы Габдерәшит илбасарлар һөжүмен кырык ел бие кире кагып килгән, бөтен тормышын аң сыртында уздырган, бик күп жиңүләргә ирешкән атаклы кардәшенең хатирәләрен тыңлый. Куркусызлык, йөрәкчелек, үз халкының иреге өчен көрәштә фидакарлык белән тулы хикәятләр болай да татар язмышына ифрат ачынып йөргән егет йөрәгенә көрәш дәрте, батырлык ялкыны өсти, аның туган милләте хокукларын тергезү омтылышын дөрләтеп жиберә, һичбер кыенлык, киртәләр алдында икеләнәп, өркеп калмаслык бер халәткә китерә. Шәех Шамил белән аралашу аның өчен кимсетелгән, изелгән милләтне кабат бастыру юлында иман ныгыту була. Ләкин яңа заманда бу көрәшне искечә дәвам итү мөмкин түгеллеген дә төшенә Себер егете. Шуңа күрә 1881 елда яңадан Истанбулга

эйләнеп килгәч, бәйсезлеген беркайчан да жуймаган, кардәш төрки халыклар, кабиләләр мәнфагәтен дә күз уңында тотарга тырышкан төрек жәмгыятенен алдынгы өлеше белән танышырга омтыла". (Т. Әйди, Габдерәшит Ибраһим. - Идел, № 1. - 31 б.)

Габдерәшит Ибраһим, Төркия тәҗрибәсен файдаланып, татар мәктәп-мәдрәсәләрендә дини дөньяви белемнәрне бергә бирү фикеренә килә һәм шул хыял белән туган иленә кайта. Халкын озак дәвер дәвам иткән торгынлыктан, рухи коллыктан йолу өчен мәчетләрдә вагазыләр укырга керешә, төрле жылышларда мөселманнарны уянырга чакыра башлый. Тиз арада татарның күренекле акыл ияләре Каюм Насыри, Шиһабетдин Мәрҗани, Риззәтдин Фәхретдиновлар белән багланыш урнаштыра. 1892 елда Оренбургта Диния нәзарәте идарәсенә сайлангач, Рәшит казый үз ниятләрен тормышка ашырырга керешә. Ул Рәсәй халкының биштән бер өлешен тәшкил иткән мөселманнарны дини, мәдәни, сәяси яктан иреккә итеп күрергә тели.

Габдерәшит Ибраһимов бәрәкәтле озын гомер кичерә. Ул гомеренә соңгы көннәренә кадәр Азия мәмләкәтләрендәге мөселманнарны берләштерү фикере белән янып йөри, башка халыкларга ислам дине тарата. Икенче бөтендөнья сугышы елларында мөселман эсирләрен коткару эшен оештырып йөри. Аның эшчәнлеген Япония, Һиндстан, Индонезия һ. б. илләрдә югары бәялиләр, бөтен мөселман дөньясында аның исеме зур хөрмәт белән искә алына.

Мәгарифебез тарихына профессор Мөхәммәтхан Фазлуллин талантлы педагог, тирән эрудицияле лингвист һәм методист буларак кереп калган.

Заманалар авыр булса да, әтисе, әнисе аны белемле итәргә тырышалар, улларының мәдрәсәдә укып, мулла булуын теллиләр. Башлангыч белемне авылда алганнан соң, М. Фазлуллин Казанның "Күл бие" мәдрәсәсенә укырга керә. Бу мәдрәсәне 1903 елда уңышлы гына тәмамлый, һәм аны шунда укытучы итеп эшкә калдыралар. Мәдрәсәдә эшләгән вакытында үзлегеннән рус телен үзләштереп, Казанның рус-татар укытучылар мәктәбендә (данлыклы "Казанская Русско-татарская учительская школа"да) укый башлый. Бу мәктәпкә укырга керүенә әтисе каршы булса да, Мөхәммәтхан укуын тәмамлый ала. М. Фазлуллин 1905 елгы инкыйлаб чорындагы шәкертләр һәм укытучылар хәрәкәтендә актив катнаша. Мәдрәсә, мәктәпләрдә хөкем сөргән уку-укыту системасына үзгәрешләр кертү кирәклегенә турындагы таләпләренә күтәрәп чыга. Реакцион власть

даирэләре аның бу фикерләрендә җавапсыз калмыйлар: Мөхәм-мәтханны 1905 елда укытучылар мәктәбеннән, ә 1906 елда мәдрәсәдән дә куалар. М. Фазлуллин үзлегеннән күп укый, белемгә теләген югалтмый. 1906 ел азагында аңа яңадан укытучылар мәктәбенә кайтырга рөхсәт бирәләр. Ике елдан ул бу мәктәпне бик яхшы билгеләренә генә тәмамлап чыга.

Шушы елларда Мөхәмәтхан Фазлуллин беренче гыйльми хезмәтен яза. Бу укыту һәм тәрбия өчен кыскача кулланма рәвешендә язылган "Дидактика кагыйдәләре" китабы була.

Татарстан педагогия җәмгыяте һәм халык комиссариаты каршындагы Академик Үзәк әгъзасы буларак, М. Фазлуллин татар мәктәпләре өчен дәреслекләр, программалар төзүдә актив катнаша.

* * *

Утыз икенче лекция

МИЛЛӘТТӘШЛӘРЕБЕЗ — ДАНЫ МӘГАРИФ ЭШЛЕКЛЕЛӘРЕ

Беренче! Бу сүзне татарның атаклы педагогы һәм методисты **Шакиржан Таһири** исемен телгә алганда кат-кат әйтергә туры килә.

Мәгълүм ки, татар мәктәп-мәдрәсәләрендә укыту-тәрбия эшендә схоластика бик нык тамыр жәйгән була. Тик XIX йөзнең икенче яртысында гына, бигрәк тә 1890 елларда, аңа каршы көрәш көчәя. Шакиржан Таһири энә шул көрәшнең башында торучыларның берсе була.

Ул уку-укытуның эчтәлегенә һәм методларына реформа ясау, жәдит мәктәпләре өчен укыту әсбаплары булдыру, яңа методлар куллану мәсьәләләрен хәл итү өчен армый-талмый эшли. Таһири татарларда аваз (саутия) методын нигезли. Аның гарәп графикасыннан файдаланып ижат ителгән татар алфавитын һәм имласын камилләштерү юнәлешендәге инициативасы да мактауга лаек.

Шакиржан Таһири 1858 елда хәзерге Зеленодольск районының Ачасыр авылында туа. Анда башлангыч белем алганнан соң, Казандагы "Мәржани" мәдрәсәсендә укый.

1876 елда яңа ачылган Татар укытучылар мәктәбендә (Татарская учительская школада) белем ала, 1880 елда аны тәмамлагач, бер кадәр Плэтән (хәзерге Сәйдәшев) урамындагы рус-татар мәктәбендә — рус теле укытучысы, берәздән үзе белем алып чыккан укытучылар мәктәбендә рәсем, сызым һәм матур язу (каллиграфия) мөгаллиме булып эшли. һәм гомеренең ахырына кадәр әлегә мәктәптә шул хезмәтен дәвам иттерә. 1918 елның 14 гыйнварында алтмышынчы яшендә вафат була.

Атаклы педагог һәм методистның гаять тынгысыз кеше булуы турында аеруча басым ясап әйтергә кирәк. Ул зур ижат эше белән мәшгуль булуына карамастан, үзенең белемен туктаусыз күтәрә. Казан реальное училищесы рәссамы Пашковский белән эшлекле мөнәсәбәткә керә, аңардан хосусый дәресләр ала һәм 1883 елда, татарлардан беренче булып, Петербурттагы император сәнгать акаде-

миясендә имтихан тапшырып диплом ала. Диплом аңа өзә учи-лищесында рәсем, сызым һәм каллиграфия укытучысы булып эш-ләү хокукы бирә. Ул дәвердә шәригатьнең мәктәпләрдә генә түгел, барлык татар дөнъясында жанлы нәрсәләрнең сынын ясауны тыю-ын (ул сын, ахирәттә жаныңны ала, имеш) хәтергә төшерсәк, әлегә тырышлыкның нинди әһәмияткә ия булуы аңлашыла бугай.

Гомумән, Шакиржан хәлфәнең сул карашлы шәхес икәнән әйтеп узу да урынлы булыр. Мәсәлән, 1907 елда революцион хәрәкәттә катнашкан укучыларны мәктәптән куу мәсьәләсә педколлективта тикшерелгәндә, ул бер үзә моңа каршы тавыш бирә. Февраль һәм Октябрь революцияләренә дә аның карашы уңай була һәм ул яңа совет мәктәпләре өчен укытучылар хәзерләү курсларын оештыруда актив катнаша, шул курсларда лекцияләр укый.

Шакиржан Таһири укытучылар мәктәбәндә укыган һәм укыткан елларда грамотага өйрәтүнең алдынгы методлары белән якыннан таныша. Шушы мәктәптә алынган белем һәм турыдан-туры мәктәп-тә эшләү аңа үзенең "Бәдъә әл-тәгълим нам мөкәммәл әлифбасын" (1893 ел башында) ул чорларда инде рус мәктәпләрендә киң кулланылган аваз методы белән төзәргә ярдәм итә. Ш. Таһири үзә төзөгән әлифбаларны камилләштерү өчен күп көч куя. Бу — әлифбаның 1915 елда басылып чыккан VI басмасыннан бик ачык күренә. VI басма татарча укыту өчен генә төзелгән, башкаларындагыча, гарәпчә укыту өчен материал юк. Бер үк вакытта ике сыйныф белән эшләүчеләр өчен һәр дәрәс ахырында язу күнегүләре бирелгән.

Моннан тыш, автор 1914 елда, фонетика нигезендә, Казан шивәсендә төзелгән рәсемле әлифба бастырып чыгара. Бу уңай белән шуны әйтәргә кирәк: моңа хәтле чыккан рәсемле әлифбаларда жанлы нәрсәләрнең рәсемнәре әлифба дәрәслегенә урнаштырылмый (Х. Зәбири, Ә. Мостафа). Ә Шакиржан хәлфә әлифбасында кеше, кош-корт, мал-туар рәсемнәрен дә күрәбез.

"Рәсемле әлифба"да сурәтләрне ясаучы рәссамның фамилиясә күренми. Әмма Ш. Таһириниң рәсем укытучысы булуына игътибар итсәк, сурәтләрне аның үзенең ясауына шөбһәләнергә урын калмый.

Ш. Таһири үзә төзөгән әлифбаны ничек өйрәнергә кирәклегә турында методик кулланма да яза. Ул аны "Мифтахә бәдъә әлтәгълим" дип атый. (Ягъни башлап укытырга өйрәтү ачкычы). Аның бу хезмәте 1893 елда нәшер ителгән беренчә әлифбасының ахырына урнаштырылган. Соңыннан ул ике тапкыр аерым китап булып та

басылып чыккан. Моңа кадәр әлифба укыту тарихында гына түгел, гомумән, бездә махсус методик кулланма һәм дәрес эшкәртмәләренең бөтенләй булмавын искә алсак, "Мифтахә бадьә әл-тәгълим"не татар методик әдәбиятының беренче карлыгачы дип атарга мөмкин.

Жыеп әйткәндә, Шакиржан Таһири үзенә "Мөкәммәл әлифба"сын төзеп грамотага аваз методы белән өйрәтүгә нигез сала. Ул бу эшнә татар алфавитын камилләштерү юнәлешендә эзләнүләрдән башлый. Ул вакытта гамәлдәге алфавитта сузык авазлар өч хәреф белән генә белдерелгән булса, әлифба авторы аларның санын арттыру, ягъни Каюм Насыйриның татар телендә 10 сузык хәреф булдыру кирәклегә идеясен тормышка ашырып, үзенә дәреслеген бөтенләй яңа, әле беркем тарафыннан да танылмаган һәм кабул ителмәгән 10 сузык аваз хәрефен файдаланып төзи.

Әлеге яналык рус галимнәренең игътибарын үзенә жәлеп итә. Бу хакта, мәсәлән, Н. Катанов "Деятель" журналында болай дип яза: "Гарәп язуы төрек һәм татар фонетикасына аз туры килгәнлектән, кайбер мөселманнар, Максудовтан да (һади Максуди) элегрәк, төрек һәм татар авазларындагы төгәллек хакына, гарәп хәрефләренә махсус билгеләр куя башладылар: бу мөселманнар Төркиядә — Әхмәд Вафин патша, Казанда — Ш. Таһиров һәм К. Насыйров. Татар сүзләрен унышлырак транскрипцияләүчеләр Таһиров һәм Максудов әфәнделәр булдылар".

Башкача булуы да мөмкин түгел. Чөнки Ш. Таһири, бүтән авторлардан аермалы буларак, үзенә әлифбасын үз балаларына укытып тикшергәннән соң гына бастырып чыгара, әлифбаның басмадан камилләшә баруы да әнә шуның нәтижәсе дип уйларга кирәк. Бәлки шуңа күрәдер, аның гаиләсендәге 9 баланың жидесе әтиләре юлын сайлый, мөгаллимлек итә. Профессор Рифгать Таһиров әтисенә һөнәрен педагогия институтында дәвам иттерде.

Шакиржан Таһириның, чит телне яхшы үзләштерергә теләгән кеше үз теленә үзенчәлекләрен тирәнтен белергә тиеш, мин балаларымны башта ике-өч ел татарча укытам, тик шуннан соң гына русча укыта башлайым, дигән фикерләре безнең көннәрдә дә гаять зур әһәмияткә ия.

Шакиржан хәлфә — тарихта шактый тирән эз калдырган 20 хезмәтнең авторы. Аның дөнья күрми калган хезмәтләре дә шактый. Алар арасында гарәпчә синтаксис, гарәп хәрефләре белән матур язарга өйрәтү, башлангыч мәктәптә геометрия һәм арифметикага өйрәтү кебек дәреслекләр бар.

Шакиржан Таһири — татар халкының горурланырлык педагогы һәм методисты.

Бөгелмә шәһәрәннән 10 км ераклыкта урнашкан Спасское авылы чиркәвендә күренекле рус галиме, география, авыл хужалыгы, экономика һәм тарих буенча йөзгә яқын фәнни хезмәт авторы, Петербург фәннәр академиясенен беренче член-корреспонденты, бөек галим М. В. Ломоносовның хезмәттәше Петр Иванович Рычков күмелгән.

Бу зур галимне безнең яқларга нинди жыллар ташлаган соң?

П. И. Рычков 1712 елның 1 октябрдә Вологда шәһәрндә сәүдәгәр гаиләсендә туган. 1720 елда аны, чит телләргә, коммерция һәм бухгалтерия эшләренә өйрәнү өчен, Мәскәү туку фабрикалары директоры И. П. Томеска бирәләр. Малай кыска гына вакыт эчендә, немец, голланд телләрен һәм арифметиканы үزلәштерә.

Укуын тәмамлагач, П. И. Рычковны Санкт-Петербург таможнясына тәржемәче һәм бухгалтер ярдәмчесе итеп билгелиләр. Аны бу эшкә кабул итү вакытында сенатның обер-сәркатибе, шул чорның күренекле географы һәм картографы И. К. Кириллов та катнаша. Галим — егетнең күп нәрсә белән кызыксынучан, хезмәт сөючән һәм гаять зирәк акыллы булуын күреп ала. Менә шушы факт П. И. Рычковның киләчәк тормыш юлын билгеләүдә гаять мөһим роль уйный.

И. К. Кирилов инициативасы белән 1734 елда П. И. Рычков Орелгасының Жаекка коя торган урынында шәһәр салуга әзерлек максаты белән оештырылган экспедиция составына кертелә. Аның фәнни эшчәнлегә әнә шул чорда башлана.

Соңрак П. И. Рычков күренекле галим һәм дөүләт эшлеклеләре булган В. Н. Татищев, И. К. Кирилов һәм И. И. Неплюев тарафыннан Көнъяк Уралга һәм Башкорстан жирләренә оештырылган экспедицияләрдә булып, жирле табигать, халык һәм аларның тарихы, икътисады һәм культурасы белән яқыннан таныша. Шулар нигезендә ул икътисадын авыл хужалыгы, география һәм тарих буенча байтак кына фәнни хезмәтләр яза. Шундыйлардан "Оренбург тарихы", "Казанның борыңгы һәм урта гасырлар тарихы тәҗрибәсеннән", "Оренбург типографиясе", "Татар-калмык лексиконы" һ. б. күрсәтергә мөмкин.

П. И. Рычковның И. Красильников төзегән топографик картага аңлатма формаларында язылган "Оренбург топографиясе" дигән хезмәте регионның климаты, рельефы, файдалы казылмалары,

үсемлекләр һәм хайваннар дөньясы, шулай ук халкы турында киң мәгълүмат бирә. Аның бу хезмәте дөнья тәжрибәсендә шундый типтагы әдәбиятның "беренче карлыгачы" санала.

П. И. Рычковның байтак кына хезмәтләрендә авыл хужалыгы һәм промышленностьны күтәрү, эчке базарларны һәм товарларны читкә чыгаруны киңәйтү, далада урман үстерү, умартачылык, Оренбург губернасындагы күмер һәм тоз ятмаларын эшкәртү кебек мәсьәләләр дә киң чагылыш таба. П. И. Рычков, беренчеләрдән булып, Көнъяк Уралдагы табигый мөгәрәләргә игътибар иткән.

Әнә шундый фәнни хезмәтләрен искә алып, 1741 елда ук инде В. Н. Татищев Фәннәр академиясе алдында П. И. Рычковны көмеш медаль белән бүләкләү һәм аңа Академиянең мактаулы әгъзасы исемен бирү мәсьәләсен күтәрә. Ләкин мәсьәлә ул чорда уңай хәл ителми кала. 1759 елның январенда Петербург Фәннәр академиясендә член-корреспондент дигән яңа фәнни исем кертелә. М. В. Ломоносов тәкъдиме белән П. И. Рычков беренче член-корреспондент итеп сайлана. Мондый югары исемгә лаек булу аны яңа ижади эшкә рухландыра, ул үзен фәнни-тикшеренүләрен зур дәрт белән дәвам иттерә.

1750 елда П. И. Рычков Академиягә татарлар турындагы хезмәтен жиберә. Шул ук вакытта ул татар-калмык мәктәпләре оештыру, алар өчен ярдәмлекләр эзерләү белән шөгыйльләнә, В. Н. Татищев кушуы буенча "Рус тарихы"ның аерым бүлекләрен яза.

П. И. Рычков Ирекле икътисад жәмгыяте һәм Мәскәү университеты каршындагы Россия Ирекле жәмгыяте (собрание) әгъзасы була. Шушы жәмгыятьләр чыгарган фәнни жыентыкларда басылган хезмәтләре өчен ул Ирекле икътисад жәмгыятең бер алтын һәм дүрт көмеш медале белән бүләкләнә.

1760 елда П. И. Рычков отставкага чыга һәм Бөгелмә янындагы үзенә бүлек итеп бирелгән жирдә үзе төзеткән Спасское именисенә килеп урнаша. Монда килү белән, ул бакыр рудасын эзләү, бакыр эретү заводы төзү өчен урын табу мәсьәләләрен хәл итүгә керешә. Шул чорда галим жирле нефть ятмаларын өйрәнү эшен дә башлап жиберә.

1777 елның мартында П. И. Рычков Екатеринбург (хәзерге Свердловск) заводлары идарәсенә башлык итеп билгеләнә. Ләкин бу эштә аңа озак эшләргә туры килми. Инде сәламәтлеге нык какшаган 65 яшьлек П. И. Рычков шул елның октябрдә вафат була. Үзенә васыяте буенча аны Спасскода үзе салдырган чиркәүгә алып кайтып күмәләр.

Сүз ахырында шуну да әйтәсе килә. Моннан 220 ел элек төзелгән чиркәү хәзер дә саклана. Биредә бу зур галимгә мемориаль такта кую һәм аның музеең оештыру турында уйлыйсы иде.

XIX гасыр ахыры – XX йөз башы татар мәгърифәтчеләре һәм галимнәре арасында Мөхетдин Хафизетдин улы Корбанғалиевның ижади эшчәнлегә күренекле урын алып тора. Ул 1873 елда Вятка губернасы Алабуга өязе Биектау авылында (хәзер Татарстанның Әгерҗе районы) крестьян гаиләсендә туа. Авылда белем алгач, 1890-1895 елларда Казанда Татар укытчылары мәктәбендә укый. Шул елларда М. Корбанғалиев күренекле татар педагогы, мәгърифәтче К. Насыйри белән таныша. Әлегә мәктәпне тәмамлагач, Мамадыш өязе Әбде волосте Чәбия-Чүрчи авылына земство карамагындагы рус-татар мәктәбенә арифметика һәм рус теле укытчысы итеп билгеләнә.

1899-1902 елларда М. Корбанғалиев Вятка губернасы Алабуга өязе Биектау, Яңа Аккүз авылларында һәм Алмыжда арифметика һәм рус теле укытучысы булып эшли.

1903 елда аны Казанга бертуган Юнысовларның ятим балалар йортына күчерәләр. Ул 1917 елның октябренә кадәр шунда караучы вазифасын башкара, рус теле һәм арифметика укыта.

Казанда яшәгән чорда М. Корбанғалиев иҗтимагый тормышта да катнаша, Хөсәен Ямашев белән таныша. Әмма фәнни-педагогик эшчәнлек аның төп шөгыле булып кала. Аңа хосусый башлангыч мәктәп һәм хатын-кызлар гимназиясе өчен устав һәм фәннәрне укыту программасын төзү эше тапшырыла.

М. Корбанғалиев, үз тәҗрибәсе нигезендә, башлангыч мәктәпләр өчен татарча математика дәреслекләре яза. Менә аларның кайберләре: Хисап мәсьәләләре һәм гадәти мисаллар, I китап. Иптидаинең I сыйныфы өчен, 1 дән 20 гә кадәр — Казан: Үрнәк, 1910. – 72 б.; Хисап мәсьәләләре, III китап. Иптидаинең III-IV сыйныфлары өчен. – Казан: Мәгариф, 1911. – 78 б.; Хисап мәсьәләләре. II китап. Иптидаинең II сыйныфы өчен. 20 дән 100 гә кадәр. – Казан: Мәгариф, 1913. – 64 б.

Дәреслекләр методик яктан жентекләп төзелүе, уку материалының максатка ярашлы итеп сайлап алынуы һәм дәрес урнаштырылуы, мәсьәләләрнең чишелешләре бирелүе белән аерылып тора. Хисап мәсьәләләре җыентыклары 1929 елга кадәр күп мәртәбә басыла һәм татар-башкорт мәктәпләрендә киң тарала.

1912 елда Казанда "Мәктәп" журналы чыга башлый. Журналда М. Корбанғалиевнең укыту методлары һәм төрле фән программа-

лары турында язган мәкаләләре басыла. Революциягә кадәр ул татар-башкорт мәктәпләре өчен дәреслекләр, программалар төзи, татар мәктәпләре ачуда башлап йөри, авыл мөгаллимнәренең педагогик кинәшмәләрендә катнаша. М. Корбангалиев 1917 елның язында Казанда узган мөселман укытучыларының I Бөтенроссия съезды делегатлары төркемен житәкли.

Татарстан Республикасы төзелгәч, тынгысыз мөгаллим мәгариф өлкәсендәге эшчәнлеген дәвам иттерә. Ул шәһәр мәктәпләрендә инспектор, халык мәгарифе бүлеге мөдиренең урынбасары, Татарстан Мәгариф Халык Комиссариаты каршында бердәм хезмәт мәктәбен оештыручы һәм аның житәкчесе, Академик үзәкнең редколлегия әгъзасы һәм методист-консультанты, "Мәгариф" журналының редколлегия әгъзасы була һ. б. ш. жаваплы эшләр башкара.

1923 ел ахырында Мәскәүдә татар-башкорт мәгариф хезмәткәрләренең Бөтенроссия съезды уздырыла. Съездан фәнни формулалар язу өчен латин алфавитын кабул итү турында карар чыгарыла. Революциянең бу өлешен М. Корбангалиев математик Гаяз Максудов белән бергә яза.

1923-1929 елларда педагог беренче баскыч Бердәм хезмәт мәктәпләре өчен математикадан методик кулланмалар төзи, 1923-1924 елларда, Г. Богданов белән бергә, беренче баскыч мәктәпләренең I, II, III, IV уку елы өчен "Рызият (математика) дәреслекләре төзи. 1929 елга кадәр шул ук авторларның беренче баскыч хезмәт мәктәпләре өчен "Математика дәреслеге" бастырыла: 1 нче уку елы өчен (1925, 176 б.); 2 нче уку елы өчен (1926, I кис, 149 б.; II кис, 150 б.); 3 нче уку елы өчен (1929, 146 б.); 4 нче уку елы өчен (1929, 144 б.).

М. Корбангалиев математика укытуның фәнни-методик нигезләрен эшләүгә зур өлеш кертә. Шуның белән бергә, аның тел белеме өлкәсендә дә хезмәтләре игътибарга лаек. Галим-педагогның 100 дән артык дәреслеге һәм укыту кулланмалары басылып чыга.

Шунысы да кызыклы, М. Х. Корбангалиев гаиләсендә 4 бала булган; шуларның икесе — профессор. Улы Салих (1901 елда туган) — медицина фәннәре докторы, Санкт-Петербурктагы 1 нче медицина институтының гомуми хирургия кафедрасы мөдире. 1930-1931 елларда ул Казан медицина институтының беренче директоры, ТАССР сәламәтлек саклау халык комиссары (1931-1935 еллар) вазифаларын башкарган, фин һәм Бөек Ватан сугышларында катнашкан. Кызы Хәлимә (1910 елда туган) — биология фәннәре док-

торы, Казан дәүләт университетының умырткалар зоологиясе кафедрасы мөдире, Россия Фәннәр академиясе гидробиологик жәмгыятең Казан бүлеген оештыручы һәм аның беренче рәисе була.

М. Корбангалиевнең фәнни хезмәтләре, педагогик эшчәнлегә хөкүмәт тарафыннан югары бәяләнә. Аңа Хезмәт Герое (1928), Татарстанның атказанган фән эшлеклесе (1940) исемнәре бирелә, ул Хезмәт Кызыл Байрагы ордены белән бүләкләнә.

М. Корбангалиев югары уку йортларында татар телен дә укыта. Ул татар телен рус теле белән чагыштырма рәвештә укытуны яклай һәм студентларны русчадан татарчага һәм, киресенчә, татарчадан русчага тәржемә итүгә күнектерергә кирәклеген дәлилли, шушы юнәлештә эшләүнең метод һәм алымнарын тәкъдим итә.

М. Корбангалиев русларга һәм, гомумән, татар телен белмәүчеләргә татар телен өйрәтергә кирәклегә турында әйтә һәм ул 1923-1924 елларда ук, төрле авторлар белән бергә, башка милләт кешеләре өчен татар теле дәреслекләре төзи. Укытуның үзенчәлекләре, метод һәм алымнары турындагы өйрәтмәләрен шул дәреслекләрнең сүз башларынан, аларның төзелү системасыннан һәм программалардан күрә алабыз.

1927-1937 елларда Р. Газизов белән бергә һәм үзе генә дә урта мәктәпнең — V-VII класслары өчен "Руслар өчен татар теле дәреслеге" һәм "Татарлардан башкалар өчен татар теле дәреслеге" дигән китапларны төзеп бастыра. Бу дәреслекләр Мәгариф Халык Комиссариаты тарафыннан техникумнар, югары уку йортлары һәм өлкәннәр өчен оештырылган русларга тәкъдим ителгән булган. Аларда сөйләм телен үстерүгә, укырга һәм язарга, грамматика һәм орфография кагыйдәләрен өйрәтүгә әһәмият бирелә.

М. Корбангалиев югары уку йортларында, шул исәптән Казан дәүләт университетында да, татар телен белмәүчеләргә татар телен ничек укыту турында "КДУдагы татар булмаган студентларга татар телен укыту методлары турында" дигән докладында аңлатма бирә. Ул студентларның сүзлек запасын баеп, аларга бәйләнешле сөйләм күнекмәләре бирү, студентларны гади, ә соңрак катлаулы фразалар төзергә өйрәтү, грамматик күренешләренә аларның сөйләмнәрендә һәм язма эшләрендә файдалана белү күнекмәләре бирергә тәкъдим итә. Зур булмаган текстларны үзгәртеп сөйләү һәм язу, татарчадан русчага һәм, киресенчә, русчадан татарчага тәржемә итү һ. б. шундый алымнарның белемнәренә тәҗрибәдә куллана белергә өйрәтүен һәм телне өйрәнүгә кызыксынуны үстерергә ярдәм итүен әйтә.

Аныңча, югары уку йортын тәмамлаганда, студент ирекле рәвештә татарча укый, яза һәм сөйли белергә, үз фикерләрен аңлату һәм аңлаша алу дәрәжәсенә житәргә тиеш.

М. Корбангалиев, үзенең эш тәҗрибәсенә таянып, 1934 елда, татар телен белмәүчеләргә татар телен өйрәтү максаты белән, техникум, рабфак, вуз һәм втузлар өчен "Татарлардан башкалар өчен татар теле дәрәслеге" дигән кулланма эзерләп бастыра. Анда фонетика, морфология һәм синтаксис буенча тулы мәгълүмат бирелгән һәм матур әдәбияттан үрнәкләр дә китерелгән. Татар теленең грамматик күренешләре, бигрәк тә, морфология бүлеге, рус теле белән чагыштырылып баян ителгән.

"Татарлардан башкаларга татар теле дәрәслеге" (1941 елда бастырылып) урта һәм югары белемне рус телендә алган, татар телен читтән торып өйрәнүчеләр өчен төзелгән. Күренекле методистның әйтүенә караганда, бу дәрәслектә фонетика, морфология һәм синтаксис буенча мәгълүматлар гомуми кабул ителгән грамматик системада түгел, бәлки, лексик-текстлы итеп, материалның таләп итүе буенча, комплекс рәвешендә бирелә.

Шулай итеп, профессор М. Корбангалиев башлангыч, урта һәм югары мәктәпләрдә татар булмаганнарда да татар телен өйрәтүне башлап жиберүче, аны укыту юлларын, метод һәм алымнарын эшләп биргән методист һәм педагоглардан санала.

М. Корбангалиев татар мәктәпләрендә рус телен дә укыткан. Үз тәҗрибәсенә таянып, ул татар башлангыч һәм урта мәктәпләре өчен рус теле дәрәслекләре дә төзи, алар белән эшләү өчен методик киңәшләр бастыра.

1941 елда аңа "Учпедгиз" тарафыннан рус мәктәпләреннән башка мәктәпләренң VIII-X сыйныфлары өчен рус теле дәрәслеге төзү эше тапшырыла. Сәламәтлеге аеруча начарлануга да карамастан, ул дәрәслекне төзүне үз өстенә ала һәм аны күрсәтелгән вакытка өлгертергә сүз бирә. Дәрәслекне төзү эшенә Х. Шабанов һәм Р. Газизовны да жәлеп итүен әйтеп, "Учпедгиз" нәшриятына хат яза. Ләкин, кызганычка каршы, бу изге эшне үти алмый — 1941 елның 3 июнендә аның йөрәге тибүдән туктый.

Татар тел белеме өлкәсендә зур урын алып торган галим, талантлы педагог һәм методист М. Корбангалиев кешеләр белән һәрвакыт гади мөгамәләдә була. Ул һәркем тарафыннан хөрмәт ителә. Аның хезмәтләре, методик өйрәтмәләре хәзер дә зур әһәмияткә ия.

Татар халкының мәгарифе тарихында танылган педагог, байтак кына методик хезмәтләр авторы, күпсанлы милли укытучы кадрлар остасы Нургали Сибгатулла улы Надиев та күренекле урын тотта.

Мәшһүр педагог 1882 елның 20 августында Саратов губернасындагы Сөләй авылында туган. (1940 елның июнендә вафат була). Башлангыч белемне эти-әнисеннән һәм күрше Карлыган авылы мәктәбендә ала. Шуннан соң Дома һәм Пәлдәнгә мәдрәсәләрендә укый. 1894 елда 12 яшьлек Нургалине атасы Казандагы "Касыймия" мәдрәсәсенә китереп бирә. Анда жиде ел укыганнан соң, үзенә белем кичәйтү өчен, Нургали "Учительская школа"га укырга керә. Ул вакытта анда милләтебезнең Х. Ямашев, Г. Коләхмәтов, Г. Исхакый кебек алдынгы яшьләре дә укый. Н. Надиев алар белән якыннан аралаша. Әлеге мәктәпне 1904 елда тәмамлагач, Уфа губернасына укытучы булып китә. Шундагы татар мәктәпләрендә тугыз ел эшләгәннән соң, тәҗрибәле педагогны Оренбургка земство карамагындагы гимназия эзәрләү мәктәбенә эшкә чакырлар (Анда гимназиягә, башлыча, татар балаларын эзәрләгәннәр).

Октябрь революциясен Н. С. Надиев Оренбургта каршылый. Мәгариф эшен жайга салуда актив катнаша. 1918 елда яңа ачылган Татар халык мәгарифе институтына директор итеп билгеләнә.

Биредә жиде ел эшләгәннән соң, Татарстан Мәгариф Халык Комиссариаты чакыруы буенча Казанга килә һәм гомеренең ахырына кадәр шунда яши.

Казанда ул башта — татар педагогия техникумында уку-укыту эшләре бүлеге мөдире, аннары — Татарстан Мәгариф Халык Комиссариаты каршында Академик Үзәк рәисе урынбасары, ә 30 нчы елларда Казан педагогия институтының педагогика кафедрасында — доцент, ә ахырда Татар фәнни-тикшеренү институтында өлкән гыйльми хезмәткәр вазифаларын башкара.

Н. С. Надиев педагогика-методика һәм дидактикага караган байтак кына фәнни хезмәтләр калдыра. Шундыйлардан аның "Мәктәп тәртибе мәсьәләләре" (К., 1928), "Мәктәп эшен проектлар методы буенча оештыру" (К., 1930), "Мәдәният эшенең бердәм планы һәм халык мәгарифе системасы" (К., 1931) кебек хезмәтләрен күрсәтергә мөмкин. Болардан тыш, ул русча хезмәтләрен татарчага тәржемә итү өлкәсендә дә эшли. Мәсәлән, Г. Бусыгин һәм М. Озеровның "Икмәк уңышы өчен көрәштә укучыларның роле" дигән хезмәтен, шулай ук "Мәктәпкәчә учреждениеләрдә тәрбия эшен ничек оештырырга", "Башлангыч мәктәптә эшнен сыйфаты" кебек мөкалә-

ләрне татар теленә тәржемә итеп чыгарган Н. С. Надиев үзенәң уй-фикерләре белән газета-журналлар аша да бик теләп уртаклашкан. 1910 елдан башлап, "Шура", "Мәктәп", "Мөгаллим", соңрак "Мәгариф" һәм "Просвещение и жизнь" журналларында үзенәң күпсанлы фәнни-педагогик мәкаләләре белән актив катнаша.

Академик Үзәктә эшләгәндә күренекле педагог дәреслекләр һәм кулланмалар төзүгә, аларның сыйфатына житди әһәмият бирә, һәм авторлар алдына мөһим таләпләр куя. Шундыйлардан, мәсәлән, аныңча, дәреслек төзүче мәктәпне һәм тормышны яхшы белергә тиеш, ә дәреслекнең үзе исә халыкның тормышын дәрәс чагылдырырга, баланың милли, мәдәни, яшь һәм индивидуаль үзенчәлекләрен искә алырга, аңа политехник белем һәм күнекмә бирүгә юнәлдерелгән булырга тиеш. Күренә ки, таләпләр хәзер дә искермәгән.

Гомумән, Н. С. Надиевның хезмәтләрендәге идеяләр бүген дә әһәмиятен югалтмаган, уку-укыту эшен тагын да камилләштерүгә уңышлы хезмәт итә ала.

* * *

ЭЧТӘЛЕК

Кереш	3
Беренче лекция. Педагогиканың барлыкка килүе һәм үсеше	5
Икенче лекция. Борынгы жәмгыятьтә тәрбия	19
Өченче лекция. Колбиләүчелек жәмгыятьтә тәрбия	23
Дүртенче лекция. Феодаль жәмгыятьтә тәрбия, мәктәп һәм педагогик фикер	35
Бишенче лекция. Монополистик капитализмга кадәрге чорда мәктәп һәм педагогика. Ян Амос Коменскийның педагогик теориясе	45
Алтынчы лекция. Джонн Локкның педагогик карашлары	59
Җиденче лекция. Жан-Жак Руссоның педагогик тәгълиматы	65
Сигезенче лекция. XVIII гасыр француз материалистларының (Гельвеций, Дидро) педагогик карашлары	74
Тугызынчы лекция. Француз буржас революциясе чорында педагогик фикер һәм мәктәп	80
Унынчы лекция. Иоганн Генрих Песталоцциның педагогик идеяләре	87
Унберенче лекция. Көнбатыш Европада һәм АКШта педагогик фикер	93
Уникенче лекция. Феодализм чорына кадәр һәм феодализм чорында тәрбия, мәктәп һәм педагогик фикер	109
Унөченче лекция. XI – XIII гасырлардагы педагогик әдәбият ...	112
Ундүртенче лекция. Феодализм таркалган һәм капитализм мөнәсәбәтләре башланган чордагы мәктәп һәм педагогика	125
Унбишенче лекция. XIX гасырның беренче яртысында Россия мәктәбе һәм педагогикасы	142
Уналтынчы лекция. Татар халык педагогикасында тәрбия	150
Унҗиденче лекция. Мәғрифәтче Каюм Насыринның педагогик эшчәнлеге	164
Унсигезенче лекция. Декабристларның педагогикага һәм Россия мәктәбенә йогынтысы	201
Унтугызынчы лекция. Демократлар В. Г. Белинский һәм А. И. Герценның педагогик теорияләре	210
Егерменче лекция. А. Н. Радишев һәм Россиядә мәгариф үсеше.....	223

Егерме беренче лекция. XIX гасырның күренекле педагогик эшлеклеләре	231
Егерме икенче лекция. Бөек педагог К. Д. Ушинский	244
Егерме өченче лекция. К. Д. Ушинский һәм татар мәгърифәтчеләре	264
Егерме дүртенче лекция. Н. Г. Чернышевский – язучы һәм мәгърифәтче	274
Егерме бишенче лекция. А. С. Макаренконың тормышы һәм педагогик эшчәнлегенә	281
Егерме алтынчы лекция. Капиталистик илләрдә мәгариф	292
Егерме жиденче лекция. Идел буе татар мәктәпләре тарихынан.....	307
Егерме сигезенче лекция. Алдынгы фикер ияләре	315
Егерме тугызынчы лекция. Лев Николаевич Толстойның педагогик эшчәнлегенә	327
Утызынчы лекция. XIX гасырның 60 нчы елларында мәктәп реформасы	339
Утыз беренче лекция. Мәшһүр мәгърифәтчеләр	346
Утыз икенче лекция. Милләттәшләребез — данлы мәгариф эшлеклеләре	358

ИСКӘРМӘЛӘР ӨЧЕН

Учебное пособие

*ХУЗИАХМЕТОВ АНВАР НУРИАХМЕТОВИЧ
НАСИБУЛЛОВ РАМИС РАФАГАТОВИЧ*

ИСТОРИЯ ПЕДАГОГИКИ

Курс лекций для высших и средних специальных
учебных заведений

(на татарском языке)

Редакция мөдире *З.И. Рамазанова*

Редактор *А.А. Мифтахов*

Техник редакторы *М.Р. Кадыйрова*

Корректор *Ф.И. Сафина*

*Нәширятка ЛР 000876 номерлы лицензия
2001 елның 15 июлендә бирелгән.*

Жыярга тапшырылды 12.09.2012.

Басарга кул куелды 07.02.2013.

Форматы 60x90^{1/16}. Типография кәгазе №1.

“Школьная” гарнитурасы. Шартлы басма табагы 23,25.

Тиражы 1000 данә. Заказ А-274.

Татарское Республиканское издательство
«Школа».

420111. г. Казань, ул. Левобулачная, 34.